

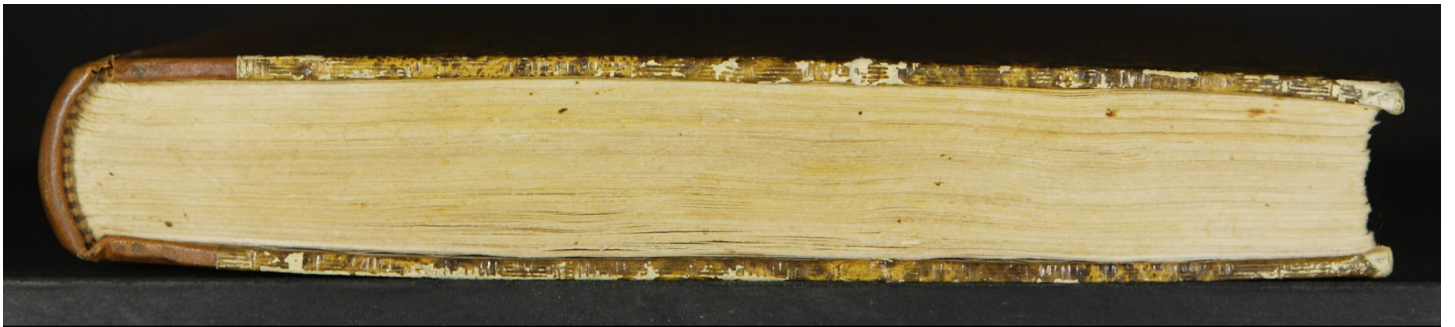


Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Pal. 25.2.4.15

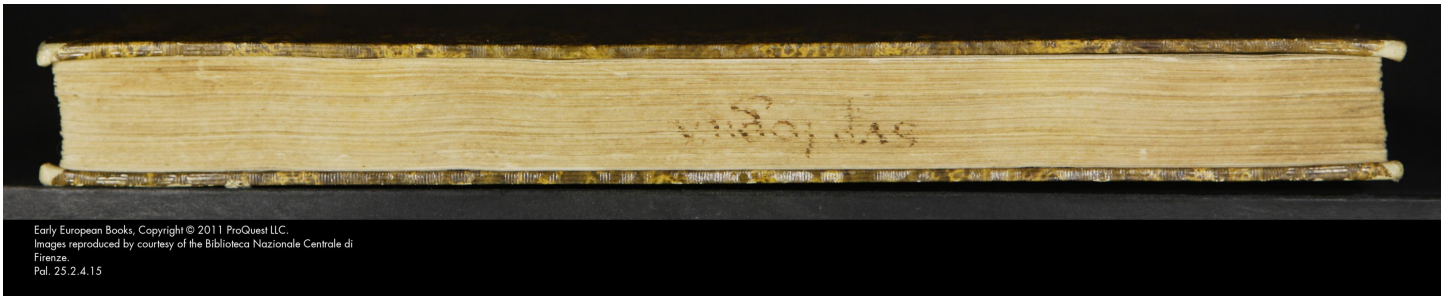




Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Pal. 25.2.4.15

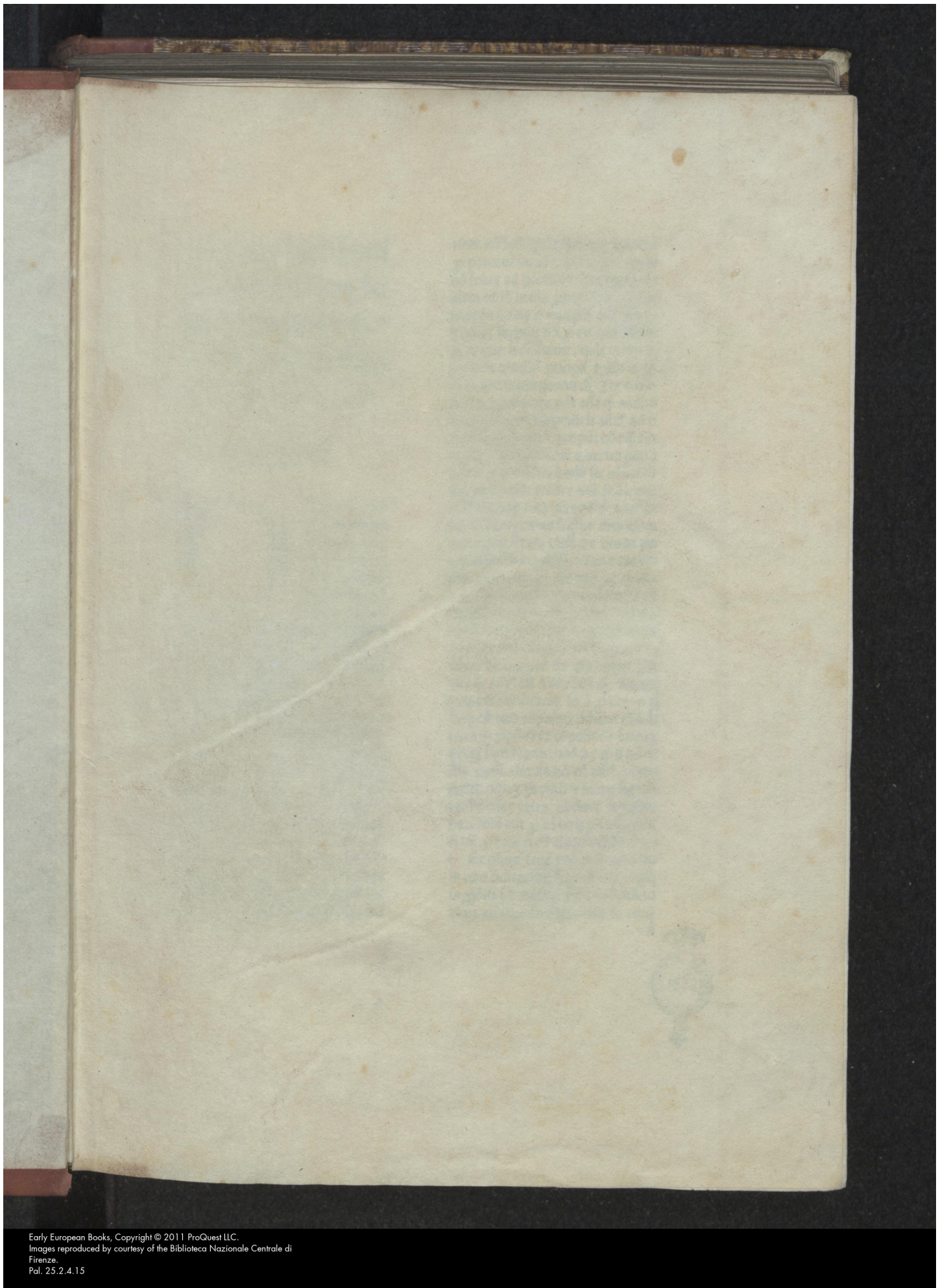


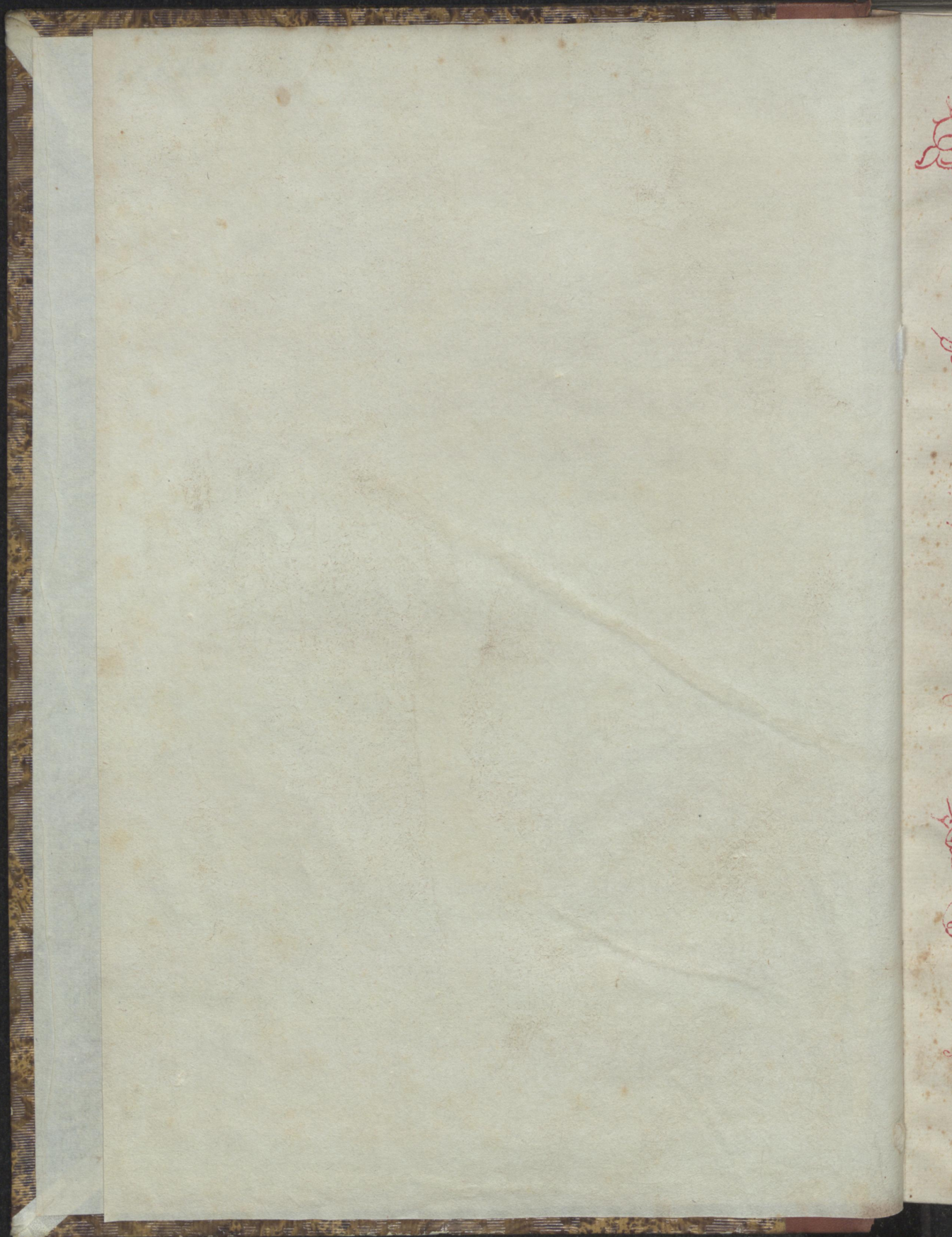
Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Pal. 25.2.4.15



Early European Books. Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Pal. 25.2.4.15

25.2.4.15.





viri preclarissimi
ac subtilissimi lo
gici magistri pe
tri mantuani logi
ca icipit feliciter

De suppositionibus.

Quemus prius
q. suppositio
est ratio ter
mini in orōne
connexti p suppo
sitione vel suppo
sitionis p quo ul
p quib. transit in ipm uis termini
a quo habet ut supponat. ¶ Pro q.
diffinitio de hinc uolum. q. terminus
equaliter significat in orōne et extra
orōnez si non supponit nisi in orōne
qm a se null. termin. hēt ut suppo
nat si a uerbo ul pncipio suppo
trahit. uerbu aut ul pncipiu dare si
pōt supponem nisi p supposito aut
suppositis sui tēpis p quo ul p quib.
transit uis sua in terinz supponē
tē. Et tō in ista ppōne hō est ubiqz
dat suppoēz illud uerbu est p sup
positis sui tēpis et nō nisi p pnti
bus qz uis illius uerbi nō transit ul
tra pntia. ¶ Sed in illa ppōtione
pmittit tibi denariū suppoit li aena

rum nō solū p denariis q sunt sed
p potentibus esse. qz uis illi. uerbi
nō soluz ad pntia se extendit. ¶ Et
idem dicit in ista ppōtione tu es in
telligēs hoiez q nō pōt esse in qua
li hoiez suppoit nō p re que est sed
p re que intelligitur. quia in illa p
pōtione uis illi. pncipii trāsit ulqz
in ea que intelliguntur. ¶ Ita etiam
in ista ppōtione pōt esse q. aīxps
sit homo q est. supponit li aīx. nō p
re que est s. p re que pōt esse q. uis
capiat suppositionem a uerbo pntis
tēpis qz uis illius uerbi sic dicit cū
illo uerbo pōt trālire etiā in ea que
nō sunt. naz tota illa orō q. aīx. sit
hō cū eius otibus sequitur uim illius
uerbi pōt. Et ita dicit de his tu po
tes uidere aīxpristū. aliud a curren
te pōt currere. ¶ Ex quo pz q. stat
a. et b. esse ppōtiones simonimas ex
cōpōtione suoz terminoz signifi
cantes in quaz una supponit termi
nus aliquis et in alia nō supponit li
bi corradens. ut de pte huius pōt
esse q. aīx. est et aīx. est. ¶ Termi
nus aut uerificatur solū p his p q
bus est uera cōpōtō pncipii cū sub
iecto in ppōne ex cōpōtōe suaruz
pncipuz significante. et id pz q. li hō in
illa ppōe aliquis hō est alb. omem
hoiez pntez pteritū et futurū signifi
cat s. etia extra ppōnez significa
bat. solū aut p oī hoie pntē suppoit
si tū p hoie q est albus uerificatur.
¶ Ex qbus legē oī. q. si terminus
in uno dīctorioz suppoit et in reliq
suppoit. Et conuertit si in uno dīcto
rio nō suppoit neqz etia in reliq.



et ita de contrariis subcontrariis et sub
 alternis dicatur. Item si aliquis ter-
 minus per aliquo verificat affirmati-
 uue per eodem supponit, et non contra.
 et si per aliquo supponit terminus ali-
 quis illud significat, et non est. Item
 quod quilibet propositio in qua nulla est ne-
 gatio significans ex compositione suo-
 rum terminorum cuius est aliquis ter-
 minus categoricus non suppo-
 nens est falsa. Item sequitur quod subie-
 cta illarum homo est, omnis homo est
 quilibet homo est, precise per se deus sup-
 ponit quia signa non auferunt ultim-
 uerbi, unde illi termini habent suppo-
 sitiones equales. Quis non habeant
 distributiones equales. Suppositio
 enim solus dicitur quod alia est personalis et
 alia est materialis, quod utrum sit utrum
 determinemus, per supponentes prius
 quod terminus materialiter sumptus non
 ouertitur cum sibi simili personaliter sum-
 pto ut quod subiecta horum complexorum homo
 currit, homo est species, non ouertitur
 per quia aliud significat si homo in
 uno illorum quod non significat in alio
 ouertibiliter uero saltem categori-
 corum quicquid significat unum si
 gnificat aliud et ideo illa non ouertun-
 tur, sed a supposito est ista, iste terminus
 homo materialiter sumptus non est
 species illud per quia ille terminus ma-
 terialiter sumptus non ouertitur cum
 illo per se sumpto quod est species, et ille ma-
 terialiter sumptus est alia species quod ille
 materialiter sumptus de nullo predicatur.
 Tertia suppositio, nulla propositio est que
 habeat aliquam partem propter quam que non
 sit pars orationis grammaticae, per

illa quia illa non intelligeretur ab alio
 quo ut propositio. Ex quibus primo
 sequitur quod hec non est propositio homo
 est species, tanto illo quod ponitur per sub-
 iecto materialiter, quod sic est quod pars
 propter quam illius complexus non est pars
 orationis igitur illud complexus non est
 propositio tenet omnia per tertiam suppositionem
 et ante omnia, quia illud quod ponitur pro
 subiecto puta si homo non est nomen neque
 uerbum et sic de aliis partibus ordinis
 igitur et per omnia et ante omnia totum propter
 primam partem quod sic est quod si homo ibi
 neque est categoricus, neque linea
 categoricus et aliter terminus igitur et
 b. per et a. ante quia non est terminus
 communis neque discretus neque alter ter-
 minus, quod non sit terminus in se igitur ante quia
 non est genus neque species neque alter termi-
 nus, quod non sit genus satis per, quod non
 sit species de quo maxime uidetur, per per
 eam suppositionem. Item iste terminus
 homo materialiter sumptus non ouertitur
 cum sibi simili per se sumpto igitur cum per
 sumptus sibi similis sit species iste terminus
 homo materialiter sumptus non est
 species per illis met indiuiduis, per quibus
 est species ille terminus homo personaliter sum-
 ptus neque est species per alius indiuiduis,
 igitur legitur quod ille terminus homo materia-
 liter sumptus non est species. Item non
 est possibile aliquem terminum materialiter
 sumptum d. aliquid predicari. Sed per se eo
 modo aliquis terminus est species quo ipse
 est predicabilis per eodem igitur non est
 possibile quod aliquis terminus materialiter sum-
 ptus sit species. Item sic illud quod ponit
 per subiecto illi complexus uocalis aut
 scripti homo est species non plus significat

si materialr sumat q̄ significaret
 an impōnem, si an ipōnem illud nō
 fuisset ps orōnis ideo neq; mō
 est ps orōnis. Item i qd ponitur
 p̄ subiecto istus p̄plexi om̄is est si
 gnū non est ps orōnis igitur a par
 tē n̄z alius ē i? p̄r sūptus est ps
 orōnis p̄z? a?is p̄ quia demō
 illo uocali aut scripto ois qd ponit
 p̄ subiecto dati p̄plexi si illud esset
 nom̄ nō ēēt n̄l p̄ modū significā
 di generalē aut spēalez ab ipositor
 datū, si iste ē i? mālr sūptus nō hēt
 aliqū mōz generalē aut spēalez ab
 impositore datū p̄ quez sit nom̄ igit
 tur non est nomen p̄z? a? b? ar qz
 ab ipositor datū est q̄ talis termi
 nus ois significet p̄ mōz adiacent
 tis aut p̄ mōz altez multiplicanti.
 si nullū talez hēt in illo p̄plexo igit
 ar, p̄z? a? q̄ si ultra istos modos
 dedisset ipositor q̄ etiā f̄ se legē
 q̄ ois ē i? prie ipōnis ēēt equocus
 a? p̄lem p̄z b? q̄ in isto p̄plexo
 nullū talē mōz hēt eo q̄ staret si
 significatiue iō illo dato nullus ē i?
 posset mālr supponē, quia sēp sup
 ponit p̄ eo qd f̄ ex ipōne aut ex
 naturali intentione. **¶** Itē sequitur
 q̄ quīz ē i? est scdē intentionis uel
 ipositionis. **¶** Sed forte dicitur q̄
 ille ē i? hō a? ille ē i? ois hēt ab im
 positore q̄ possint stare mālr a? si
 gnificent se solū ipsis remanētibus
 p̄tibus orōnis, sicut iste terminus hō
 hēt ab ipositor q̄ sit p̄nom̄ a? de
 facto sit p̄nom̄ i? nihil demōstret
 a? simlr relatiua i? nihil referant ita
 etiā forte dicitur q̄ illi termini hēt

ab ipositor q̄ remaneant noia? dū
 tū nihil p̄ter se significent. **¶** Sed hec
 r̄sio fallax sumat fūdamētum, q̄
 li hoc nō est p̄nom̄ posico q̄ p̄ ipsū
 nihil demōstretur aliter, n̄ sequit q̄
 aliqua est p̄positio quaz nullus in
 telligeret n̄z intelligere possit non
 data alia termini significatiue p̄z
 oia de tali, hoc est hoc, in qua nihil
 demōstretur p̄ subiectū, n̄z p̄ p̄dica
 tūz, vnde inquit priscianus q̄ r̄tina
 a? p̄noia demōstratiua sūt causa a?
 uana sine relatione a? demōstratiue
 quia significatiue accipiūt a? demō
 strante aut a? referente. **¶** Itē i? isto
 p̄plexo om̄em est signū li om̄em nō
 est ps orōnis quia si sic illa esset cō
 grua, a? p̄ oia li om̄ez ibi esset caus
 recti, quia li om̄em ibi hēt modūz si
 gnificandi nominatiui caus ois fal
 sū quia hoc non hēt ab impositore
 n̄z nāl̄ iō r̄c. **¶** Ex istis ultra solu
 ditur q̄ nulla est sup̄pō m̄lis qz si
 aliqua ēēt maxie ēēt in aliquo illoz
 p̄plexoz, hō est spēs om̄e est signūz
 a? est littera, ba est si laba, si ut om̄s
 est in nulla tali est sup̄pō m̄lis, quia
 nullū istoz est p̄pō, sicut n̄z aliq̄
 istoz buf est si lba, buf est uox nō si
 gnificatiua iō r̄c. Et oīter legē ulē
 q̄ n̄ est sup̄pō simplex, q̄ si aliq̄ fo
 ret sit gr̄a exēpli in aliqua tali mēta
 li hō est spēs in q̄ ille ē i? hō suppo
 p̄ intētiōe a? ar q̄ illa non est p̄pō
 qz subiectū non est ps orōnis igit
 ar, p̄z? a?is p̄dē p̄bart p̄ aīdictas
 sup̄pōes, a? p̄z totū p̄nūcūz ydeas
 platonicas p̄nūcūz relinqm̄, legē ut
 tra q̄ ois tales sūt false hō ē spēs

animal est genus demonstratio est
subiectū in analeticis si ille sit ppo
sitiones sic significatio qz nō sūt p
pōes nisi terminis p l r sūptis qb? p l r
sūptis sūt manifeste false. **E**z cō
tra illa forte ar inferēdo q nulla est
spēs n3 aliqō est gēral qz neq3 iste
termin? hō est spēs n3 iste termin?
aīal est genus 7 sic de aliis. igit nūl
lus termin? est spēs. n3 aliquis ter
minus est genus 73 a singularibus
ad suā ulem. 7 aīis p3 ex dictis.
Item ar p regulā thopicaz in q
dicitur q talia sūt subiecta q l r a pre
mittūt a p dīcatī in qua regula tū
nūtur q p dīcata scōe intēctōil 7 im
pōnis possūt a l n restringere subiec
ta prime intēctōis uel impōnis ad
supponendū māl r. **P**ro qbus di
citur negādo oīam cūz inferitur ex
dictis q nulla est spēs. 7 dicitur q
m l r i termini sūt spēs sicut subiecta il
laz hō c? aīal monetur 7c. 7 ad for
mā dicitur negādo illā oīam nec il
le termin? hō est spēs. n3 ille termin?
aīal est genus 7 sic de aliis. igit nūl
lus termin? est spēs n3 ibi ar a sin
gularibus ad suā ulem. unde aīis est
vez q iste termin? hō demonstrādo
subiectū istius p pōnis hō currit nō
est spēs. l3 subiectū eius sit spēs. qz
subiectū istius p pōnis nō est iste ter
minus hō qz nō est iste termin? exīa
hō unde oīs ille tales sūt false ille
termin? hō est subiectū ille termin?
aīal est p dīcatū in tali p pōne. hō est
aīal. sicut ille tales sūt false ille est hō
demonstrādo aīuū. si frequēter oīs
tales modī loquēdi admittuntur cā

breuitatis ubi ar^a 7 in dū ille loqū
di nō potūt illam diffinitatez. unde
p p expmēre breuius mētis ocep: ul
terminos appellam? noībus rerūz.
Et p hoc dicit ad argmētū q illa
re? thopica est innēta solū p breui
tate loqūdi nō q generalr uera sit.
Ex qb? ultra ocludit q sola suppo
p l r est suppo. q sic diffiniri potest.
Suppo p l r est statio termini si
gnificatiue sūpti p supposito aut sup
positis in qō uel in q trāsīt nīs ter
mini a quo hēt ut supponat. Et qz n?
est suppo nisi p l r id pōt dici p r?
q oīs termin? supponens supponit
p l r. Supponū aut p l r alia coīs
alia discretā. Suppo discreta est sta
tio termini discreti aut termini coīs
cū signo demonstratiuo discreto pro
supposito uel suppositis in qō uel in
q trāsīt nīs termini a q hēt ut suppo
nat. 7 dīco cum signo demonstratiuo
discreto p p talē terminos talē talis
tantus 7c. q nō faciūt p pōne dīngu
lares. unde ista est indefinita demon
strato te albo. talis hō c? qz sub
ciatur termin? coīs cū p pōne demon
stratiuo. Suppo p l r coīs ē statio
termini coīs p supposito uel suppo
sitis in qō uel in q trāsīt nīs termini
a q hēt ut supponat. Supponūz co
mūntū p l r alia oīa tū. alia oīa
sa distributua. 7 alia determinata.
Suppo oīa tū est statio termini
coīs p supposito uel suppositis i qō
uel in q trāsīt nīs illius termini a q
hēt ut supponat sic q sub illo y r tū
te illius suppoīs l3 delectēdere cū de
bita oīa tūa diffunctiz ar copulatiua

ad sua singularia si plura supposita
hēt et nō sēper disuncti nō sēp co
pulatione unde nō sequitur omīs hō
dīr ab oī hoīe et isti sunt omīs hoīes
igitur oī hō dīr ab isto uel ab isto
et oī hō est falsū quia omīs hō est
iste uel ille et sic de singlis sed bene
excludit ex illo asse q omīs hō dīr
ab illo et ab illo hoīe et. **S**uppo
sita et distributiva ē statio termi
ni supposito uel suppositis in qd uel
in que transit uis illius uerbi a quo
hēt ut supponat ille termi⁹ sup que
cadit uis termi ipsi et tūc distribu
ere. **S**ed dubiū in dīc utri⁹ sub
quol⁹ termino stante distributivē et
plura supposita hēnt liceat copulati
ue descendere et at q non quia sub
iectum istius ppōnis necessario oē
nis est stat distributivē et tū sub illo
nō ē descendere copulativē ideo et
p³ oīa et a². s. q subiectum stet di
stributivē quia in illa necessario enī
est stat subiectum oīe tūc ideo ad
ueniente li omīs stat distributivē et
b² at quia nō sequitur necessario oē
nis est et for. est ens. igit⁹ necessario
for. est p³ et. secūdo sic in ista tu in
cipis scire omēs ppōnez supponit
li ppōnē distributivē et tū nō ē de
scendere copulativē igit⁹ et. p³ et a²
at quia in illa tu incipis scire aliquā
ppōnē stat li ppōnē oīe tantum
igitur p apōitionē illius termi oēz
supponit distributivē et b² p³ quia
nō sequitur tu incipis scire oēz ppō
nez. a. est ppō igit⁹ tu incipis scire
a. qz aīa est uer⁹ et oīa falsū ponē
do q sint quatuor ppōnes quarum

tres scias et quarta pnta is. sic falsa
tūc nō exītibz pītibz ppōnībuz
delinat a. esse et sequitur q tu incipis
scire omēs ppōnē qz in istanti qd ē
pīs nō scis omēs ppōnez et imedi
ate post istans qd est pīs scies oēz
ppōnez igitur tu incipis scire omēs
ppōnem et tū nullaz ppōnez incipis
scire quia nec incipis scire a. nō aliā
ppōnez ideo et. **A**d dubiū rāde
tur q nō sub quol⁹ termino distri
butivē sup⁹to ē descendere copula
tivē sicut manifeste pbant argūta
si ubi terminus distributivus hūerit
plura supposita et non fuerit termi⁹
impediēs ut est li incipit. et terminus
modales et dictio exceptiva et hinc
ē descendere copulativē. **S**uppo
sita determinata est statio termi⁹ cois
p supposito uel suppositis in quod
uel in que trāsit uis illius termi⁹ a
quo hēt ut supponat sic q sub illo
termio ē disunctivē descendere si
plura supposita habuerit et nō aliūde
fuerit impeditus ut for. est hō et. de
quibus supponibz sequitur regule
Prima omīs signū univērsale af
firmativū ut li quīl⁹ omīs et. non ē
quivalens orōni distributivē terminū
sequētes cui imediate additur et eius
determinatōez nīli ipēdiatur aut qz
ali⁹ hoīs currit tā li hoīs q li ali⁹
suppōit oīe distributivē si termi⁹ol
mediate sequētes ab illo termio rec
tos a quo illuz signū regle oīundē
oīe tūc dūm illi termi⁹ sunt oīun
dibiles et supponētes et re² dictio ex
clu⁹ trāverso mō distribuit et oīun
dīc nā certūz coēz imediate sequētes
43

P. R.

2. R.

confundit ofuse tñ et mediate sequen-
tem distribuit, tertia regula signa u-
niversalia equalentia orationib⁹ sic,
quilibet infinitus semper et affirmativa
confundit ofuse tantum terminos sequen-
tes coēs et supponentes ut prius.

Quarta regula signa negativa distri-
buit terminos coēs supponentes rec-
tos a copulis vel terminis super quibus
cadunt mediate vel immediate et in-
telligimus illas regulas et sequentes
nisi impediatur, et etiam ubi termi-
supponat quia in talibus ois chimæ-
ra est tragelaphus currit non suppo-
nit subiectum distributive et predic-
tum confuse tantum. **Ex** quo patet
quod in contradictoriis de terminis co-
munibus non supponunt termini co-
tinue dissimiles et ut in istis omnis
chimæra est, aliqua chimæra non est et c.

Quinta regula verbum infinitum
et participium et generaliter omnis ter-
minus infinitus distribuit terminum
sequentes ipsam mediate vel immediate
bene includat negationem ut tu es
non homo videns asinum si videns
et si asinum supponit distributive si-
militer in illa adam non est in aliquo
loco supponit si loco distributive ca-
piendo illum terminum totum non
est infinite ita quod illa propositio sit affirmativa
et sit sensus quod adam est non ens aut
non entia in aliquo loco, similiter sup-
ponit si homini in illa tu es non idem
homo et sicut dictum est de termino in-
finito ita et de privativo dicatur.

Sexta regula isti termini, dicitur, a-
liud, careo, nescio, ignoro, nolo, et si-
militer distribuit ablativos vel accu-

sativos rectos ab eis sequentes ut tu
es aliud ab homine tu es aliud ab asi-
no tu ignoras aliquam propositionem. **Et**
scias quod si aliud et si dicitur non distri-
buunt nisi ablativos aliter hec non
esset verum tu es aliud ens ab asino,
cuius tñ exponentes sunt vere quia
tu es ens et asinus est ens et tu non est
illud ens quod est asinus, igitur tu es
aliud ens ab asino. **Septima** re-
gula verba spectantia ad actum men-
tis non includentia negationem ut
placet, libet, diligo, amo, cupio, pro-
mitto, et similia confundunt confuse
tantum terminos sequentes ut de
lector habere pecuniam quamvis
nullam pecuniam delecter habere.

Octava regula isti termini incipiunt
desinit, fit, egeo, necessario, oportet, im-
mediate reternaturam, continue et dic-
tiones exceptive confundunt confuse
tantum terminos sequentes ut neces-
sario homo est animal tam si homo quod
si animal stat ofuse tantum.

Nonna
regula isti termini ad propositum pro ofuse
dunt confuse tantum terminos sequen-
tes se ut sum hic pro habere pecuni-
am si pecuniam stat confuse tantum.

Decima regula due negationes
aliquando confundunt confuse tan-
tum ut non quidam homo non est
animal si animal stat confuse tantum.

Undecima regula ista nota con-
sequentie si in comparatione ad co-
sequens distribuit subiectum antee-
dictis ut si homo currit animal cur-
rit si homo stat distributive in res-
pectu ad totam conditionem sed in
respectu ad predicatum stat determinate

Ex quo sequitur quod id terminus supponit
 ofuse et determinate. **D**uodecima
 re copatiui gradus et suplativi co
 sudunt ablativos et genitivos rectos
 ex natura copationis distributive.
 Sed terminos rectos ex natura q
 tatis excessus sudunt tm, ut tu es
 a tua pre qritatia p aliquid, li parte
 qritatia stat distributive et li aliquid
 ofuse tm et similiter distribuit li sine
 et absq. **T**ertiadecima re relatiua
 identitatis sub sepe distribuunt et
 ofudunt ofuse tm terinz sequentem
 ut in scda pre istius copulatiue omis
 ho uiuit et ille est aial li ho stat di
 stributive et li aial ofuse tm, cu enim
 relatiua stat distributive hec nim si
 gni uniuersalis affirmatiua, nunqua
 tm distribuunt nisi aia fuerit uniuersa
 lizata. **D**eo li sicut li qritus li qlr
 no distribuunt nisi ponatur distribu
 ere gratis, id ille sicut eqlr nere tu es
 ita magnus sicut aliquis ho, tu es ita
 magnus qritus est aliquis ho, et tu
 es talr magnus qlr est aliquis ho
 q no p nisi sine q refert id non
 plus p ar distribuunt q suu aia sic
 distribuunt. **Q**rtadecima re hec du
 ctio copu et ofudit ofuse tm terinz
 sequentes se q diuisione tenet ut hic
 et rome est aliquis ho, Ex quo sequi
 tur ultra q termini coes pluralis nu
 meri includeres li et tantuz diuisione
 ofudunt ofuse tm terinz coez se se
 que ut isti hoies su ho, li ho stat co
 fule tm, et est scus q iste ho e ho, et
 q ille ho est ho, Ex q sequitur ultra q
 illa est uera hoies su ho, duo hoies
 su ho, tres hoies su ho et sic ultra,

Ex qbus sequitur ultra q duab uci
 bus fuit ho, et tribus uciib fuit ho
 et infinites fuit ho q li ho stat ofu
 tm imo no solu duab uciibus fuit
 ho neq etia tu duabus uciib fuisti
 ho et tribus et infinites fuisti ho q
 in qlz istaia hore fuisti ho et qolz
 instas a hore fuit unu semel igit in
 finitis uciib fuisti ho, Et li ar q si
 quia pisse semel fuisti ho igitur non
 infinites uel bis fuisti ho negatur
 oia sicut no sequitur una uice precise
 igit no in finitis uciibus. **E**t id q
 enscqz tu fuisti alicubi totiens fui
 sti ho, Ex qbus sequitur ultra q ista
 aduerbia bis, ter, quater, et similia co
 sudunt ofuse tantu terminuz coez se
 quentem quia illa aduerbia equivaler
 noibus pluralib ofudentibus ofu
 tm. **S**ed forte ar oia illa ppo
 nez cessaz q duo hoies su un ho
 quia sequitur p uerlionem simplicem igit
 tur unus ho est duo hoies. **T**res se
 gatur q oia su unuz, ois falsuz et
 oia ar quia illa su unu demonstran
 do duas res, et illa su unu demon
 strado tres res et sic ultra igit oia
 su unuz oia tenet a singularib ad
 uniuersale et aia p tenedo subiecta
 illaz singularinz diuisione, et q ois
 illatū sit falsu ar quia sequit oia su
 unum igit nulla sunt q non su unu
 ois est falsum quia eius stradicto
 rium est uerum scilicet aliqua sunt q
 non su unum, quia demonstratis
 duobus hominibus ista non su u
 num tenendo li ista collective, et ista
 su aliqua igitur aliqua non su u
 num, tenet oia expolitorie tenendo
 a illi

utrobique si ista collectivae. **I**tem
sequitur quod aliqui sunt homines qui dicuntur ab
homines. Sed dicitur ad primum negan-
do illam omniam. sed sequitur si converti
debeat duo homines sunt unus homo igitur
unus duorum hominum est homo. **A**d finem
enim inferitur quod omnia sunt unum dicitur
negando omniam. Pro quo est intelligendum
dum quod ille terminus pluralis noster, en-
tia includit licet et tentum divisivum et col-
lectivum distincto modo ac distinctis
ideo adveniente signo universalis di-
stribuitur copulativum tam collectivum
quam divisivum ita quod istius universalis a-
liques singulares habent subiecta tenta
divisive et alique habent subiecta tenta
collective aliter non sufficienter su-
merentur sue singulares et sic alique
singulares sunt false puta ille in qui
bus tenetur licet ista collectivae. **A**d
tertium cum arguitur quod aliqui sunt
homines qui dicuntur ad homines dicitur
quod in lud est verum, sic quod sor. et plato
sunt ipsimet. et ipsimet dicuntur a se ipsis
licet ipsi non sint dicentes a se ipsis. sed
dicuntur diversimode significantibus sub-
iectis illarum propositionum. **S**ed incidit
duo dubia. Primum utrum pars ex-
tremi supponat. **S**ed et utrumque termi-
nus sequens aliqui habeat vim confundendi
terminos praecedentes. **A**d primum dicitur
quod non quia eo dato sequitur quod pre-
dicatum illius propositionis tu es homo
videns sor. posito quod videas sor. non
supponit quia nulla suppositione suppo-
nit non enim supponit determinate
quia eadem ratione supponeret dis-
crete cum una pars stet determinate
et alia discrete licet pars extremi suppo-

nat. **S**imiliter arguitur de predicato
istius tu es sor. vel plato. **A**d opposi-
tum arguitur quia aliter comparati-
vus gradus differt aliud definit et
sic de aliis terminis non confundere-
rent neque distribuerent terminos se-
quentes se omnis falsum igitur etc.

Ideo dicitur concedendo dubium et
cum arguitur quod predicatum istius
tu es homo videns sor. non supponit
negatur argumentum et cum dicitur
quod nulla suppositione supponit con-
ceditur, ex quo non sequitur quod non
supponat supponit enim eius predi-
catum aliquibus suppositionibus quod
supponit discrete et determinate co-
pulative sed neque discrete neque de-
terminate. Et ita dicitur de predicato
istius omnis homo est sor. vel plato vel
clero et sic ultra quod supponit multis
suppositionibus discretis si nulla suppo-
sitione discreta vel confusa tamen quia licet
non est pars predicati. Et si quare utrumque
id predicatum stet confuse tamen aut discrete
dicitur discrete, et non sequitur dis-
crete supponit igitur aliqua suppo-
sitione discreta supponit, sicut non sequitur a
licet quia isti currunt quia velociter isti
currunt igitur aliquo modo isti cur-
runt quia alius est verum ut patet et omnis
falsum si sequitur igitur aliqui vel aliquibus
modis isti currunt, et ita sequitur discrete
supponit et igitur aliqua vel aliquibus
suppositionibus discretis supponit.
Quantum ad secundum dubium
quod sic utrumque arguitur quia ista propositio
differens ab ente non est ens est ve-
ra et non est vera nisi si est. stet con-
fuse tantum igitur oportet quod si est stet

confuse talem p3 dñā 7 b^o quia
 si staret dērmate aut ofule 7 dñā
 butue cum aliis paribus liceret des-
 cendere copulatiue aut distinctiue is
 sine sic sine sic ex ea sequitur falsum
 igit illa ē falsa igit cū illa sit vera se-
 quitur q stat ofule tñ li ente 7 hoc si
 est nisi ratione negatiōis sequentis
 igitur negatio sequens ofūdit ofu-
 tñ terminuz pcedentem. ¶ Item si
 nō stat ofule tñ si determinate leg-
 tur q hec dñā sit bona dñā ab en-
 te non est ens igitur ab ente dñā
 non est ens q tamē nō ual3 quia ab
 omī ente qdlibet dñā est ens. Se-
 cundo arguitur sic in illa propositio-
 ne animal currit si homo currit sup-
 ponit li animal confuse tantum in
 ordine ad totam conditionalem at
 dñā 7 hoc non nisi ratione note
 dñā se igitur unde sub li animal
 lz descendere distinctim cum debi-
 ta constantia 7 non copulatiue neq3
 distinctiue ideo li animal supponit
 confuse tantum 7 sicut dicitur de li
 si ita 7 de li ergo ideo. ¶ Ad oppo-
 situz arguitur quia si sic sequitur q
 idem terminus supponit determina-
 te 7 confuse tantum dñā tamen est
 falsum 7 dñā arguitur de predica-
 to dñā illius conditionalis in es
 animal si tu es homo quia ex dubio
 sequitur q stat confuse tantū 7 stat
 etiam determinate quia sub eo licet
 descendere distinctie capiēdo istud
 dñā sine ante ut p3. ¶ Ad qd dubiū
 responderetur concedendo ipsum et
 dicitur q in illa propositione diffe-
 rens ab ente non est ens non suppo-

nit li ente confuse tantum solum ra-
 tione illius negatiōis non ipsum se-
 quentis sed etiam ratione illius ter-
 mini differens pcedentis. ¶ Et si ar-
 guitur per regulam supradictam q
 li differt 7 li differens distribunt
 terminum immediate se sequentem
 rectum ab eo dicitur q illud est ue-
 rum quando non complicatur secū
 alter terminus impediens. ¶ Ad argu-
 mentum cum arguitur q idem ter-
 minus supponeret confuse tantum
 7 determinate dicitur concedendo
 in comparatione entis ad totazypo-
 theticam supponit confuse tantum
 sed respectu categorice supponit
 determinate. ¶ Quintadecima re-
 gula quicquid mobilitat immobil-
 itatum immobilitat mobilitatum. 7
 capitur hic mobilitare pro distribu-
 ere 7 immobilitare pro impedire di-
 stributionem ut sit sensus regule q
 omnis terminus qui est aptus distri-
 buere terminum non distributum
 est aptus si super distributionem ca-
 dat impedire uerbi gratia in illa nul-
 lius hominis asinus currit supponit
 li hois distributiue 7 similiter li asi-
 nus 7 si ponatur ista negatio nullus
 sic dicendo nullus hominis nullus
 asinus currit supponit li asinus non
 distributiue 7 tunc ille terminus sup-
 quē cadūt illa duo signa suppo of^o tñ si
 pcedat eius distribut^o aut alia dñā
 hēns ipsū ofūdd of^o tñ ut null^o ho-
 minis null^o asin^o c^o ois hō dñet ab
 omni homine in prima li asinus in
 secunda li homine supponit confuse
 tantū qz alr supponeret determinate

Sed extra illam regulam a^r quia
in illa ppone tantu^m h^o est omne aial
supponit li aial distributue ⁊ tamē
sup eo cadunt duo signa apta distri
buere istum terminu^m aial igitur ⁊c.
p³ oia ⁊ b^o sed arguit a^r quia se
quitur format^r tantu^m h^o est omne
aial igitur h^o est omne aial quia a^r
ab exclusua ad suam p³acentes que
oia non esset bona nisi li aial staret
distributue in a^rte. **I**tem in illa
qu³z asinus cuiusq³ hois currit sup
ponit li hois distributue ⁊ tam sup
ipso cadunt duo signa distributua
acta distribuere quia quocūq³ amo
to staret distributue ideo ⁊c. p³ oia
⁊ b^o sed arguit a^r quia bene se
quitur quilibet asinus cuiuslibet ho
minis currit igitur asinus cuiuslibet
hominis currit quia arguit ab uni
uersali ad suaz indefinitaz. ⁊ nō ua
leret illa oia nisi li hois in a^rte sta
ret distributue et tū sup eo cadunt
illa duo signa quilibet ⁊ cuiuslibet.
Item in ista omne aial aliud ab a
sino currit supponit li asino distribu
tue ⁊ tamen sup ipso cadunt duo si
gna acta distribuere igit^r ⁊c. p³ oia
⁊ b^o. ⁊ a^r ar^r q³ bñ leg^r omne aial
aliud ab asino currit igit^r aial aliud
ab asino currit q³ tū nō ualeret nisi
li asino staret in a^rte distributue.
Item in ista tū h^o nō st aial sup
ponit li aial distributue ⁊ tū sup eo
sūt duo signa igit^r ⁊c. **D**eo dictē q³
dictio exclusua nō impedit signum
uniuersale affirmatiuū n³ e³conuerso
ut p³ in prio argumto. Et ultra d³
q³ signū uniuersale affirmatiuū nū

quā uniuersale sibi equalens impe
dit ut p³ in scdo argumto. **A**lumo
dictur q³ signum uniuersale affir
matiuum nunq³ impedit aliud signū
sequens ipsum sed ipsum bene impe
dit a p³cedente ut p³ in ista tu d³s
ab omi hoie. In aliis aut raro pōt
regule instantia reperiri. **P**osito eti
am q³ terminus ille super quem ca
dunt signa supponat neq³ dictio ex
clusua impedit signum negatiuum
sequens neq³ impeditur ab eodem
ut tantuz homo non est animal stat
li animal distributue ut probat ar
gumentum ultimum. **S**exta deci
ma re³ supponente termino comunt
in ppone sup quē non cadit aliquis
terminus hēns n³z ofūdendi aut di
stribuendi supponit determinate ut
h^o currit. **E**x qbus regul^r infer^r q³
alicuius u³is affirmatiue subiectum
supponit ofule tū ut p³ de subiecto
istius infinitus numerus est in isto
otinu³ non enim supponit subiectū
illius distributue non enim sequit^r
infinitus numerus est in isto otinu³
h. b. est nūis igit^r b. est in isto otinu³
Et p³ id subiectū alicuius u³is nega
tiue supponit ofule tū ut ista i³nit³
nūis nō est in isto otinu³. **I**tem etiā
alicui³ u³is affir^r subiectū supponit
discrete ut p³ de illa totis for. ē b^o
for. Et leg^r ultra q³ alic³ indefinit³
⁊ alic³ p³iclaris nō exclusu³ subiectū
supponit ofule tantum ut necessario
homo est animal ⁊ intelligitur ali
qua rosa. **A**licuius uero indefinite
supponit subiectum distributue p³di
cari d³ tū ut d³ indefinita q³ est p³o

istius pponit omnis hō est aīal, idēz
enī est subiectū et idēz est predicatū
illius in definite et illius utis ideo eis
dem supponibus supponit. Ita eti
am alicuius indefinite affirmative
subiectū et predicatū supponit distri
butie ut p3 d pte illi? uti? hō ē aīal
et sic alicuius indefinite subiectū sup
ponit ofuse tū et predicatū distribut
ie ut tū aīal est hō. De singulari e
tiam sequitur qd alicuius singlis sub
iectū etiam supponit qd n3 supponit
coiter n3 discrete ut p3 de subiecto
utius iste asinus hoīs currit quia
nulla suppositione supponat.

De relatiuis.
Et relatiuis substantie seque
tractare mām qz relatiua
accidentia supdictis regis
restituitur. supponentes pro q
relatiuū substantie nihil pōt nisi qd
ab ante suo recipit quia relatiuū est
an late rei repitantiū. Ex quo sequi
tur qd nullū est relatiuū diuersitatis
quod etiam ex alio p3 quia isti ter
mini alius reliquis. In talibus p
ponibus unus hō currit et reliquis
hō moritur. unus homo currit et ali
us disputat nō referant istū terium
unus hō et p oīs nō sūt termini re
latiui, quia p idēz isti termini diuer
sus dīes in istis pponibus unus
hō currit et diuersus disputat hō ē
et dīens disputat foret termini relati
de quib? nūc intēdim? oīs falsū id
et. Item dato qd eēt relatiua ly
alūs et li reliquis seque qd supponeret
p eis relatiuum diuersitatis subē
et suū aīs qd est oīa sic opīnātes

et oīa tenet in ista pponē utius hō
currit et alter homo disputat ponē
do qd oīs hō currit et qd oīs hō dispu
tet aīs supponit p oī hoīe et verificat
p oī hoīe et p eod supponit r3. s. li ali?
qd ponitur p relatiuū subē diuersi
tatis. Ideo de relatiuis subē identi
tatis dicitur primo qd ante affirma
to et p nullo verificato relatiuū, p
nullo supponit ut hō est asinus et ille
currit supponit tamen interdum re
latiuum ante exīe in ppositione ne
gatiua et pro nullo supponente, ut
ante non est et ille erit. Item
ante verificato determinate pro uno
solo et non apto nato verificari pro
pluribus in eadem ppositione in
qua est relatiuum supponens suppo
nit discrete ut aliquis homo est sor
et ille currit li ille supponit discrete
Interdum autem dīngit aīs verifi
cari affirmative et relatiuum nō sup
ponere ut chimera intelligitur et ip
sa est. Item ante verificato deter
minate et p pluribus apto nato ve
rificari relatiuū supponens supponit
determinate ut aliquis hō currit et
ille est aīal. Ante uero verificato di
stributue et apto nato verificari p
uno solo relatiuo supponente suppo
nit ipsum discrete ut omnis homo
est sor. et ille est animal. Sed ante
verificato distributue et pro pluri
bus apto verificari relatiuum sup
ponens supponit distributue ut om
nis homo currit et ille disputat. Ant
cedente autē verificato confule tāū
apto nato verificari p uno solo r3
supponēs supponit discrete ut prius

Si uero verificetur p^r p^ribul^r et po-
natur in ead^e cathogo^a relatiuū sup-
ponēs supponit, sicut suū aīis, si sit i
diuersa suppoit determinate. **E**x
quo p^r q^d iste sūt false, p^rmitto tibi
denariūz quē tibi p^rmitto, tu idigel
oculo quo indiges ad uidēdum q^d
aīcia affirmata p^r nullo verifican-
tur iō r^ectū illorūz p^r nullo suppo-
nū. **A**nīte discrete verificato suppo-
nens relatiuū supponat discrete ut
for, currit et ille disputat, et nō oritur
l^rz ponere aīis loco relatiui ubi sit
terminus discretus. **A**nīte p^r aliquo
verificato et relatiuū supponēte sup-
ponit generaliter relatiuū solū p^r
illo p^r quo verificatur suū aīis nō
tū in cōpatione ad aliud extremum
ut qdam dicūt quia tūc seqretur q^d
illa esset falsa oīs hō est aīal qd est
rōnale quia illa f^ret q^d oīs hō ē aīal
qd aīal qd est oīs hō est rōnale et
oīs est falsū quia tū aīal qd est ra-
tionale est hō igitur oīs hō est aīal
qd est rationale. **T**re^r exponētes
illius sūt uere et contradictoria sua et
am est falsa ideo illa est uera. **T**re^r
sequitur q^d illa opinio sit uera si ip-
sa sit falsa. **I**tem q^d aliquis hō ē
si ipse sedet et q^d aliquis hō est mor-
uus si ipse est uiuus et sic de aliis.
Item ex illa positioe sequitur
q^d tales copulatiue sunt false, aliq^s
homo est et quilibet homo est ille quia
secunda pars significat q^d quilibet
homo est ille homo qui est et hec si-
gnificat q^d quilibet homo est ille ho-
mo qui est quilibet homo. **I**tem
sequitur q^d aliquis homo est suus fi-

lius et nullus homo est suus filius
quia nullus hō est cuiuslibet homis
filius et aliquis homo est suus filius
quia aliquis homo est alicuius hoī
qui est filius. **E**x quib^{us} regulis ē
ultra claudendū q^d relatiuū nō sup-
ponit distributiue nisi aīis eius sic
supponat neq^z ofule nisi eius aīis
sic supponat dūmō eius aīis suppo-
nat. **E**t p^r maiori declaratione hui^{us}
regule ultime est intelligendū q^d se-
cūdum istam positionem hec p^ro^{positio}
aliquis homo currit si ipse disputat
nō significat q^d aliquis homo currit
si ipse qui currit disputat sed signifi-
cat q^d aliquis homo puta for, aut
plato et sic de aliis, currit si for, uel
plato et sic de aliis disputat, unde re-
latiuū non connotat inherētiā
predicari ad subiectum aut subiecti
ad predicatum licet solūz supponat
pro illo pro quo verificatur predi-
catum de subiecto aut econtrario.
Circa istam materiam dubium
incidit ntrum aliqua copulatiua sit
uera cuius altera pars principalis
sit falsa, et aliqua copulatiua sit falsa
cuius quilibet pars principalis sit uē
Et aī^{us} p^ria p^r hec copu^{latiua} est uera a
liq^{uod} aīal est et si tu es id tu es aīn^{us}
et tū ē^{us} p^r est f^r igitur et p^r et
a^{us} et q^z aī^{us} ē et si tu es illud tu es a
fi^{us} et oīs aī^{us} ē aīal igit^{ur} aliq^{uod} aīal ē
et si tu es illud tu es aī^{us} si b^r et q^z
illa contradictōis est f^r si tu es illud tu
es aīn^{us} quia eius aīis est ntrum et
oīs falsum quia ly illud in affedē
te suppoit p^r oī aīali distributiue q^z
suū aīis p^r oī aīali verificat igit^{ur} et.

Ad fam prēm istius dubii sic af qz illa copulativa est falsa aliq ps proportionalis est in hoc otinuo 7 pria nō est illa 7 2^a nō est illa. 7 tertia nō est illa 7 sic ultra 7 tū qz ps est vera nulla. n. ps est falsa postq nō est deuenire ad ultimā ptem pportio nālē. qz aut sit falsa p3 qz alr seqret qz aliq ps pportionalis est in hoc otinuo 7 nulla est illa 7 fiat argumē tū de illa copu^u aliq ps pportio nālīs est in hoc otinuo 7 hec non est illa. 7 hec nō est illa demonstrādo pri mā 7 fam 7 sic ultra. ¶ Itē hec copulativa est falsa aliquis hō ē 7 pfo nō est ille 7 cicero nō est ille 7 tū nū la eius ps est falsa. qd af ponendo qz solū plato 7 cicero currant 7 for. dicat istaz aliquis hō currit 7 plato pferat illā plato nō est ille. 7 cicero eque cito cū platone pferat illaz 7 cicero non est ille. tūc copulativa facta ex illis tribus est falsa 7 qz ps eius est vera quia prima est vera ut p3 7 scda etiam est vera quia hec copulativa est vera aliquis hō currit 7 plato nō est ille 7 qua ratione scda ps est vera eadem ratione tertia ps est vera quia eque cito fuit prolata sicut secunda 7 eodem modo se habuit ad primam sicut secunda. et ideo qua ratione propositio prolata a platone fuit vera eadem rōe 7 illa plata a ciceroe fuit vera. ¶ Itē si plato nichil proferret propositio plata a ciceroe esset vera sed nunc est eque vera sicut tunc esset igitur 7c. ¶ Item aliquis illorum profert verum per se sumptum cum ista in

differenti copulentur igitur illa tria. 7 si sint cōiuncta significant hē ante copulationem significabant 7 sequitur ppositum. ¶ Item in tertia pre istius copulatiue supponit li ille determinate 7 p illo pro quo verificatur hūz aīis. 7 suū aīis verificatur disunctiue igitur 7 tertia pars est vera oīa tenet intelligenti materiam 7 istud argumētū quartū est p prima pte dubii. ¶ Item hec copulativa est falsa aliquis hō est 7 qz hō est ille 7 nullus hō est ille. 7 tū quelz pars est vera igitur 7c. p3 oīa 7 b^r arguitur quia prima ps est vera 7 quelibet singularis secūde partis est vera cum prima parte 7 cuilibet supposito subiecti cor respon det una singularis igitur illa uniuersalis est vera cum prima parte p3 oīa 7 ponitur b^r sed a^r af qz qz singularis istius uniuersalis seorsuz capta cum illa indefinita est vera igitur qz singularis est vera p3 7 p^r aīis qz oīs tales co^u sūt vere aliq hō est 7 for est ille aliq hō ē 7 pfo est ille 7 sic de aliis. ¶ Itē hec co^u est vera aliq homo est 7 for. est ille 7 pfo est ille 7 sic ultra qz in qualz singulari rēm suppoit determinate 7 non discrete p illo p q verificatur suū aīis ideo qz talis copulativa est vera. ¶ Item prima singularis est vera 7 arguitur etiam qz secunda sit vera quia capiatur prima 7 ponatur sic significando loco 1^o 7 e contra 7 sequitur qz ipsa remanet vera 7 etiam prima est vera referendo id quod referebat in alia.

Item relatiuuz nō supōit p eo
 p quo uerificat. sūū aīis i cōpariōe
 ad aliud extremoz nō ad aliā ppō
 sitionem igitur nō. Et p idem argu
 mētū pbatur qd hoc est uera nullus
 hō est iste cū priā pte i cōter. Oclu
 ditur qd duo contrariā sūt siml uera.
Sed forte dicitur qd ille nō sūt si
 gulares ulis illius nisi sint siml sup
 te. Sed oīa sint duo hoīes omēs
 hoīes. s. for. i pō. tū. due ptes am
 baz istaz copulatiuaz aliqs hō est
 i pō est ille. aliquid hō est i for. est
 ille sunt uere ponat igitur qd sic si
 gnificando copulatur cū ista ptecula
 ri i tūc sequitur qd quelz singularis
 illius ulis est uera cū illa pteculari
 qd fuit pbādum. Ideo dicitur ad
 dubiū qd ipsū est impossibile puta
 qz sui pte loquēdo de copulatiua affir
 matiuā iuxta cōpōnēz suoz terioz
 significat. Ad fm argumētū dicit
 qrendo qd copulatiua demonstratur aut
 eīz demonstrat copulatiua opposita ex p
 tribus solū finitīs i tūc illa est uera
 i etiā qz eius ps est uera aut omō
 strāt copulatiua cōposita ex ptribus infi
 nitīs i tūc negat qd illa sit uera aut
 falsa qz impossibile est illā esse. **S**ed
 forte at qd illa copulatiua pōt eē qz po
 natur qd deus pducatur unū lapidez
 pedalez in hōra sic qd in priā pte p
 portionali huius hōre pducatur pri
 mā pte. pportionalē istius lapidis
 i in 2^a fam i sic ultra i in priā pte
 pportionali huius lapidis sculpat
 priā ptem istius copulatiua i in 2^a se
 cūda i sic ultra i sequitur qd illa co
 pulatiua pōt esse imo de facto erit. Ad

hoc dicitur ut prius. **A**d tertiā for
 mā qn at qd hec copulatiua aliquis
 hō currit i pō nō est ille i cicero.
 nō ē ille in casū dato ē falsa i qz a
 ps est uera igitur nō. Ocella dīa nega
 tur a. s. qd ista sit falsa i dicitur qd
 sicut qz ps supra solū cū priā pte
 est uera ita et ā dum coniungitur sic
 significando sit uera. i cā est quia re
 latiuum in tertia parte istius copu
 latiuē aliquis homo currit i plato
 non est ille i cicero non est ille sup
 ponit determinate solum pro illo
 pro quo uerificatur suū antecedēs
 ut patz ex regulis precedentibus i
 quia antecedens uerificatur pro du
 obus disiunctiue relatiuū supponit
 etiā i uerificatur pro duobus. i
 ideo tertia pars est uera sicut secun
 da i eodem modo uerificatur. rela
 tiuum enim substantiē capte signifi
 catum i etiā modum supponendi
 ad aīte. si aīis supponat i uerificat
 i nō a uerificatiōe termini positiua
 alia ppositione a ppositione sui aītis.
 unde iste due singulares sunt ita ue
 re cum illa indefinita collectiue sicut
 diuīsiue. i eodem modo significant
 neqz significare possunt aliter stāte
 primaria significatione si bene uide
 atur unde relatiuum trahat signifi
 cationem. Et si tūc arguitur qd ali
 quis homo currit i nullus homo
 est iste quia aliquis homo currit et
 cicero non est ille et plato non est
 ille neque alius homo currit nisi pla
 to aut cicero igitur aliquis homo
 currit i nullus homo est ille patet
 consequentia quia priā pars dīctis.

legitur ex pria parte aūtis et iste sin-
gulares cū illo medio inferūt illam
suaz ulez igitur et scda pars oītis
legitur ex scda parte aūtis et p oīs
totū oīs legitur ex toto aūtis. **H**inc
dīcedendo totum usqz ad illam
partez. s. q. scda pars oītis legitur
cū illo medio ex scda parte aūtis qz
non est ulz verum q. singulares ali-
cuius uis siml sumpte cū hoc etiaz
q. cūlz supposito subiecti corrūde-
at una singulari inferant suam ulez
et hoc maxie ubi p dīcatū uis stet de
teriate sicut posito q. in ista uli qui
libet hō est hō supponat p dīcatū de
teriate nullo alio uariato ē ista uis
falsa. et tū qz singularis ei? est uera.
Ita etiaz est de scōis partib? istaz
copulatiuaz aliqs hō currit et null?
hō est ille et aliqs hō currit et qz hō
est ille. et dicit q. istaz uliuz singu-
lares sūt uere et ules ipse sūt f? et q.
nō uz argumētū a singlarib? suffi-
enter enūtiatis ad suā ulez cū medio
sufficiēt. Et hoc nō dī uideri ē rō.
nē qz in aliis ē is frequēter repit cō-
sequētiā nō ualere a singlīb? ad suā
ulez. sic nō legitur nō pmititur tibi
iste denarius nō pmitit tibi iste de-
nari? et sic de singul? igit nō pmiti-
tur tibi denarius aūs enī est uezz in
caū et oīs falluz. **S**iml? nō legitur
nō necessario iste hō est aial et nō ne-
cessario iste hō est aial et sic de singu-
lis igit nō necessario oīs hō est aial.
Et p hoc dicit ad ultimū argumētū
q. ista est falsa aliqd est et qdē est
illud et nihil est illud qz scda pars ē
falsa. **S**iml? et tertia qz uis cūlz

istaz qz singularis sit uera. Et per
hoc idēz fūdamtūz rīdendū est ad
primū illoz et etiaz alr pōt rīderi
ad ēz q. rīluz fuerit. **E**t ulc ius cūz
occludit q. duo ōria sunt siml uera
dicitur. q. oīs est uezz l? nō legitur
ex illis ocellis neqz uezz est de illis
sed oīs est uezz de talibus ōtingent
ōmē intelligēs est dō posito q. solus
deus intelligat. et nō ōringēter intel-
ligens est dō. ueraqz enim est uera.
Siml? oīs est uezz de talibus inci-
pit omis hō esse sor. et nō incipit hō
esse sor. posito q. nūc pmito sor. sit
ois hō. est enī prima uera fm cōmu-
nē uerificatiōēz talūz pōnūm qz
in instanti qd est pīs est oīs homo
sor. et nō imēdiatē aū instans qd est
pīs sūt oīs hō sor. et scda p? quia
enī dīctoria est falsa. Et li aī ē p
bando q. illa ōria affir? sit falsa qz
legitur ōringēter omē intelligēs est
deus igit ōringēter aliqd intelligēs
est deus qz aī ab uli ad suaz parti-
culare? et oīs est falluz. **E**t idēz aī
de scda quia legitur incipit omis hō
esse sor. igit incipit hō esse sor. oīa
p? ut prius et oīs est falluz. **I**deo
dī q. in talib? termis cōpositis non
est incōueniens duo ōria ēē siml ue-
ra. neqz ualz argumētū general? ab
uli ad particularē aut indefinitaz. et
ita intelligēde sunt auctoritates q. al-
legari possunt. et sic dēdit de duo-
bus inuicēz contrariis q. ipsa sunt siml
uera. ita dēcedūm est q. duo sub-
contraria sunt simul falsa ut contin-
genter intelligens est deus et nō cō-
tingenter omne intelligens est deus

similiter incipit homo esse for. et non
incipit omnis homo esse for. **S**ed for
te autem quod duo contradictoria possunt inui
cem stare cum uno tertio quia ista co
pulative est vera, aliquis homo est et
tu es ille et tu non es ille, et secunda pars
dicitur tertia et utraque est vera quia
utraque leonum sui accepta cum prima parte est
vera igitur utraque pars est vera. Item
autem contra hoc quod dicitur quod ista duo con
traria sunt simul falsa, scilicet secunda pars et
tertia pars istius copulative aliquis
homo est et quilibet homo est ille et non
homo est ille, quia ista sunt contraria
in materia naturali et in predicatione
directa igitur non sunt simul falsa per
omnem ex contrariis regulam deo dicitur
ad primum negando omnem cum concludi
tur quod duo contradictoria sunt simul ve
ra, et sicut in veritate cum uno tertio
et creditur quod ista copulative est vera,
aliquis homo est et tu es ille et tu non
es ille, quia in utraque li ille stat de
terminare et ita verificatur una dis
iunctive sicut alia et ideo tertia pars
non contradicit secunde sic referendo, un
de advertendum est quod ad dandum con
tradictorium in relativis oportet mutare
suppositiones relativum ubi relativum sup
ponat contrarium et dum fuerit pars pri
ncipalis extremi, et ideo quia in secunda
parte istius aliquis homo est et tu es il
le, supponit li ille determinate ideo
in suo contradictorio debet opponere di
stributive, et per omnes sunt contradictoria
erit secunda pars istius distributive
nullus homo est vel tu non es ille, et
est sensus secunde partis quod tu nullus
homo es, quia li ille stat distributive

unde contradictorium illius tu es ille
non potest coniungi cum ista indefini
ta dum relativum refert id autem ali
quis homo est. Et ita advertendum
est in assumendo contradictorium co
pulative quia oportet suppositiones rela
tivorum mutare sicut et antium ubi
fuerint termini communes ut in dando
contradictorium illi omnis homo est
et tu differs ab illo datur tale aliquis
homo non est vel ab illo tu non dif
fers, ubi li ille stat determinate. Ad
aliud respondetur negando omnem
scilicet ista non sunt falsa quia sunt
in materia naturali et in predicatione
directa, unde illa regula non est uni
versaliter vera, unde ista sunt talia
contraria tantum omnis homo est homo
et non tantum omnis homo est homo.
Similiter ista quilibet homo de neces
sitate est ens et nullus homo de ne
cessitate est ens. Aliud dubium est
utrum hec sit vera, aliqua propositio est
vera si sua contradictoria est vera, et autem
quod sic quia illa est una conditionalis
cum non sit categorica ex cuius
ante sequitur omnis, quia ista aliqua
propositio est vera bene sequitur ex illa
sua contradictoria est vera que ponit
pro ante igitur illud dubium est conditio
nalis vera. Item contradictorium con
ditionalis est falsa igitur et, item contra
dictorium omnis illius conditionalis
repugnat anti igitur illa conditionalis
est vera. Item ex contradictorio omnis
illius conditionalis sequitur dictio
rium anti eiusdem igitur illa conditio
nalis est vera. Item hec convertitur cum
illa conditionalis aliqua propositio est vera

Si contradictorium illius est verum
 et hec est vera igitur et prius p3 cōtra
 et b^o quia quacūq3 pōne data si
 contradictorium illius est verum aliq
 ppō est vera. ¶ Item hec cōtra est
 bona sua contradictoria est vera igitur
 aliqua ppositio est vera ponendo q
 similis relatio seruetur in ante illius
 rationalis sicut et in ante istius addi
 tionalis manifeste enīz aīis cū sit p
 positio infert hic cōtra et hec rōnalis
 ouertitur cū illa addicionali igitur illa
 addicionalis est vera. ¶ Item in ista
 aliqua ppō est vera si sua contradic
 toria est vera si sua supponit distribu
 tione p omī p quo verificatur sum
 aīis et quia aīis verificatur p omī
 ppōne vera distributiva ideo illud
 relatiuū supponit distributue et ue
 rificatur p omī ppōne vera ideo
 aīis istius non pōt verificari qn ue
 rificetur cōtra sic significantibus ter
 minis neq3 eōtra ideo sequitur q
 hec addicionalis est vera. ¶ Ppositūz
 tū arguitur quia nulla ppō est vera
 si sua contradictoria est vera quia nec
 ista est vera si sua contradictoria est
 vera neq3 ista est vera si sua contra
 dictoria est vera et sic ultra de singu
 lis ppōnibus igitur nulla ppō est
 vera si sua contradictoria est vera.
 ¶ Item quelibet ppō ē falsa si sua
 contradictoria est vera igitur nulla p
 positio est vera si sua contradictoria
 est vera. ¶ Ideo dicitur ad dubiūz
 ipsum cedendo quia est addicionalis
 necessaria ut pbant argumenta et
 maxime penultimum unde ista ppō
 est mere addicionalis et nō hēt cathe

gorice pbari sed illa et quelz ypō
 thetica habet suo modo pbari sicut
 talis copulatiua aliquis hō est et tu
 non es ille non habet sic pbari de
 forma for. est et tu non es ille et for
 est aliquis hō igitur aliquis homo
 est et tu non es ille sed pbari debz
 quelibet pars p se quāvis ista copula
 tua bene sequatur ex illo ante gra
 tia materie unde non seqt in aliis
 terminis asinus est et si tu es ille tu
 es rudibilis et omnis asinus est ali
 qd aīal igitur aliqd animal est et si
 tu es illud tu es rudibilis. ¶ Ideo in
 specta suppone relatiui et inspecto
 p quo relatiuū supponit est ista cō
 ditionalis necessaria aliqua ppō est
 vera si sua contradictoria est vera et si
 sequitur omnis ppō est vera si sua
 contradictoria est vera ista hō est asi
 nus est ppō igitur ista homo est asi
 nus est ppō vera si sua contradicto
 ria est vera neq3 a^o est uniuersalis
 quia est ypōthetica. Et sicut dicitur
 de ista ita dicitur de talibus omne
 aīal si ipsum est rudibile est asinus
 quia non sunt categorice sed ypō
 thetice unde non sequitur omne aīal
 si ipsum est rudibile est asinus for
 est aīal si est rudibilis igitur for. est
 asinus non enim ualet cōtra quia a^o
 non est uniuersalis sed est additiona
 lis ouertibilis cū illa omne aīal est
 rudibile si ipsum est asinus ideo ille
 non ouertuntur omne aīal si ipsum
 est rudibile est asinus et omne qd est
 aīal si ipsum est rudibile est asinus
 quia secūda est categorica uniuersa
 lis de addionato subiecto aliquid

ponens prima aut nichil ponit. Et
tunc ad argumentum cum arguitur
q nulla ppositio est vera. si sua tra-
dictoria est vera et q omnis ppo e
falsa si sua contradictoria est vera, di-
citur omis illas credendo neq ista-
rum aliqua repugnat alteri sicut n3
ille repugnant, aliud ab hoie est si
tantum homo est. et nichil aliud ab
homine est si tantum homo est. et ne-
gatur omis cu3 ex illis inferitur oppo-
situm dubii. Item restat dubium
utrum hec sit vera omnis ho hñs
equuz equitat illum. posito casu q
omis homo heat duos equos quo-
ru vnum equitet et alium non. et tunc
af dubium quia sequitur iste homo
hñs equum equitat illum. et iste ho
hñs equum equitat illum et sic de
singulis igitur omnis homo hñs e-
quum equitat illum. Omia tenet a sin-
gularibus ad uniuersales et añs est
uerum ut pz ex casu igitur et omis. et
omis est dubium. igitur dubium est
uerum. **A**ppositum tñ af quia for-
hñs equum. b. non equitat illum et
for. hñs. b. equuz est ho hñs equu
igitur homo hñs equum non equi-
tat illum qd est contradictorium du-
bii pz Omia et añs ponatur cu3 toto
casu. Item in ista omnis homo
hñs equum equitat illum supponit
si equum distributue aliter illud du-
bium non het diffinitatem et illud
relatiuum illum supponit comuni
igitur illud relatiuum supponit distri-
butue igitur illud dubiu3 significat
q omnis ho hñs equum equitat
omnez equuz que3 het qd est contra

casum ideo illud dubium est falsum
Item si omnis ho hñs equum e-
quitat illuz igitur nichil est ho hñs
equum quin equitet illum omis falsu
quia aliquid est ho hñs equum qd
non equitat illum. Ideo dicitur
ad dubium ipsi negando positus
illis que posita sunt in illo casu. Et
ad argumentuz quo af illud dubiu
scilz a singularibus ad suam uniuersa-
lem dicitur q iste non sut singlares
istius uniuersalis si si aliqua uniuersa-
lem inferre debeant inferut q omis
ho hñs equum equitat equum que3
het. Et si queritur que sut singlares
dubii, dicitur q sut iste, iste ho hñs
equum equitat illuz et iste ho hñs
equum equitat illum. ubi li illum eo-
dem mo3 significant in singulari sicut
in uniuersali. Ultimo adiungitur dis-
tintas talu3 pponu infinitas pres-
eq'es non coicantes het for. quaruz
nulla est ps for. et ideo dicitur de re-
quiritur et indigeo. et sequitur p qui-
bus supponit li qui in ista propo-
ois ho qui est albus currit et in ista
ois ho est aial qd est rationale cum
p nullo uideatur verificari suu añs.

Accipiamus prio q quia re-
latiuium est pñomen ipsuz
significat p moduz ideter-
minate apphensionis quia nullaz rez
determinate significat si variam et
uariaz generice fm q variuz refert
añs. Ex quo pz q relatiuum est an-
te late rei representatiuum et facit se-
cundam notitiam illuz de quo fac-
ta est prima per suum añs. Ex quo

sequitur qd nullum est relatiuum di-
 ueritatis quia isti termini alius et
 reliquus in talibus pponib? unus
 hō currit et alius disputat unus hō
 currit et reliquus sedet non sunt re-
 latui quia in ista ppositioe unus hō
 currit et alius disputat non refertur
 li alius ad istum terminum unus hō
 quia p idez isti termini diuersus dis-
 ferens et dissimilis in istis pposib?
 unus hō currit et diuersus ut drens
 uel dissimilis disputat forent termi
 relatiui de quibus nunc intendim?
 oīs falsum igitur. **¶** Item dato
 qd essent relatiui li alius alter. tūc
 supponerent p eodem relatiuum di-
 ueritatis subē et suum aīis qd est cō-
 tra sic oppinantes et p oīa in istis
 unus homo currit et alius disputat
 ponendo qd omnis hō currat et qd
 omnis homo disputet aīis enī sup-
 ponit p omni homine et uerificatur
 p omni homine et etiam relatiuum
 ideo sequitur qd p eodem supponit
 et uerificatur li hō et li alī? quod po-
 nitur relatiuum diuersitatis. **¶** Item
 li alius alter. tūc non significant per
 modum habitus et quietis et ideter-
 minate apprehensionis sed determi-
 nate sicut illi termini drens et diuer-
 sus igitur non sunt pnoia igitur ne-
 qz relatiui. **¶** Sed illoz error ori-
 tur ex hoc quia li alius alī? tūc hēnt
 et requirunt relatiuz sequēs aut p-
 cedens istos ut unus hō currit et al-
 ter ab eo disputa. **¶** Ex quibus ulte-
 rius p3 qd li idem non est relatiuz
 nisi quando refert ante latam rem
 ideo in ista non tenetur relative idē

platoni currit. sicut si similis in ista
 similis platoni currit. **¶** Sed in ista
 relative tenetur homo currit et idēz
 disputat. Concluditur ultra qd rela-
 tiuz generalr supponens supponit
 p illo p quo uerificatur suum aīis
 in comparatione ad totaz cathego-
 ricaz in qua est ipsuz aīis p3 quia a-
 liter aliqui uerificaretur relatiuum si
 uerificato aīis neqz supponente ut
 in illa copulatiua chimera est et illa
 intelligitur. Ex quo p3 qd relatiuum
 non uertitur cum suo aīis quo ad
 significatū et quo ad moduz signifi-
 candi simpliciter. quia tūc non esset
 relatiuum sicut neqz suum aīis eēt
 relatiuum igitur. **¶** Item quia
 hic est et nugatio homo qui est alb?
 currit quia esset sensus qd hō. hō est
 albus currit. **¶** Sed cōtra ista for-
 te arguitur quia sequeretur qd rela-
 tiuum aliquando supponit non sup-
 ponente suo aīis oīs est falsum qa
 relatiuz capit suppositionez a sup-
 positione sui aīis saltim cōmunem
 et arguitur oīa in illis propositioni-
 bus aīis non est et ille erit chime-
 ra non est et illa intelligitur. **¶** Item
 relatiuum supponit et uerificatur in
 illa omnis homo qui est albus cur-
 rit. et tamen non uerificatur aīis po-
 nendo qd omnis homo sit albus et
 qd nullus homo currat. **¶** Item in
 ista omnis homo qui est albus cur-
 rit li qui habet eundē modum sup-
 ponendi et significandi et idem signi-
 ficatum quem et quod habet suum
 aīis ideo. **¶** Item sequitur qd ille
 essent uere aliquis hō est suus filius

aliquis homo generat se. p3 quia a
liquis homo est alicuius hominis q
est filius. ¶ Item hec est 3 falsa hec
propositio homo est asinus est vera
uel eius contradictoria est vera. ¶ et
tiam hec esset falsa de disiuncto ex
tremo hec propositio uel eius cōtra
dictoria est vera. ¶ Item q tales
condicionales essent vere. aliquis ho
mo currit si ipse sedet aliquis homo
est mortuus. si ipse est uiuus. ¶ argui
tur ista oīa quia illius copulative a
liquis homo est mortuus ¶ ille est
uiuus. secunda pars inferre primam
quia ipsa significat q ipse q est mō
tuus est uiuus. igitur faciendo con
ditionalem sic ex illis partibus ho
mo est mortuus. si ipse est uiuus est
bona. ¶ Item sequitur q ista est
falsa omnis homo est animal qd est
rationale. p3 quia significat q omnis
homo est animal qd animal qd est
omnis homo est rationale cum rela
tiuum referat suum aīis in ordine
ad totam propositionem sui aīis
¶ Item sequitur tales fore ueras
promitto tibi denarium quem tibi
non promitto. ¶ promitto denariū
¶ illam non promitto. infinitus nu
merus est aliquis numerus ¶ ille est
finitus. infinitus ptes equales non co
municātes hēt sor. quarūz quelibz
est pars sor. ¶ illaz quelibet est ps
sor. ¶ Item sequitur q ualet ista
oīa omnis homo qui est albus cur
rit igitur omnis homo currit qn est
albus. ¶ Similiter sequit q hec oīa
est bona omnis propositio cuius cō
tradictorium est uerūz est falsa igit

omnis propositio est falsa cuius con
tradictorium est uerum. ¶ Item q
aliqua propositio est uera. si sua con
tradictoria est uera. ¶ tamen nulla
propositio est uera. si sua contradic
toria est uera. ¶ Item sequitur q
omnes homines similes currunt ¶
tamen nullus illorum mouetur qd
impossibile est prime pri. quia
uel secunda pars significat q omni
ūz hominūz similis nullus homo
mouetur uel significat q illorū om
nium hominum similium nullus ho
mo mouetur ¶ hoc modo significa
re non potest quia tunc illa foret fal
sa omnis homo est animal. ¶ ille ui
uit quia secundū illam rationē illa
significaret q omnis homo est aīal
¶ ille homo qui est omnis homo ui
uit. ¶ Sed ad horum primum di
citur q relatiuum aliquando suppo
nit non supponente suo aīte. Sed
nūq supponit relatiuum non uerifica
to aīte neqz relatiuum capit suppo
nem a suppositione sui aītis sz a ue
rificatione eius. ¶ Et p hoc dicitur ad
secundum q in ista propositione om
nis homo qui est albus currit i isto
casu nō supponit relatiuum quia nō
uerificatur suum aīis sed posito ca
su q omnis homo currit. ¶ q aliqui
sint albi ¶ aliqui nigri dicitur q re
latiuum supponit sibi p omni homi
ne sicut suum aīis non tamen licet
descendere copulatiue sub isto termi
no homo sicut n3 lz inferre ex illa
q omnis hō currit ¶ ille est albus
quia aīis istius non stat mobiliter
quia non est totale extremum. ¶ d3

ltera q̄ relatiuum possum in eadē
 categorica cum suo ante refert sim-
 pliciter suum ante et de p se non dis-
 cretus significat q̄ suum ante s; re-
 latiuum simul sumptum cum sua de-
 terminatione. Et hoc est q̄ dixerūt
 gramatici q̄ relatiuum est inuentus
 ad tollendam equiuocationem. Unus
 uersalitatez qd non est intelligendū
 q̄ relatiuum faciat ante spalius signi-
 ficare euz sua determinatione q̄ ante
 significabat sed intelligendū est q̄
 relatiuum simul cum suo ante pauci-
 ora significat et magis limitare q̄
 ante solum. Relatiuum autem qd po-
 nitur in diuersa categorica uel ora-
 tione a suo ante bene contractius
 deperle et pauciora significat q̄ su-
 um ante et supponit pro illo p quo
 uerificatur suus ante in comparatio-
 ne ad compositionem sui ante et si-
 militer dicitur de illa omnis homo
 est animal qd est rationale et negat
 hoc argumentum omnis homo est
 animal qd est rationale igitur omnis
 homo est animal qd animal qd est
 ois homo est rationale sicut non se-
 quitur omnis homo qui est albus
 currit igitur omnis homo qui omnis
 homo est albus currit quia relatiuum
 non refert nisi suus ante et non refert
 suum ante cum signo sed in compa-
 ratione ad residuum categorice p-
 ter signum. Ad aliud dicitur negan-
 do istam aliquis homo est suus fili-
 us quia illud relatiuum suus est re-
 ciprocum et si uerificatur uerificatur
 singula singulis referendo ut sit sen-
 sus q̄ plato ē suus filius aut q̄ sor-

est suus filius et sic de aliis. que oia
 sunt impossibilia naturaliter sic etia
 et in ista uerificatur relatiuum omnis
 homo uidet se referendo singula sin-
 gulis et sicut non sequitur omnis ho-
 mo uidet aliquem hominem igitur
 omnis homo uidet se ita etia non
 sequitur aliquis homo est filius ali-
 cuius hominis qui est igitur aliquis
 homo est suus filius et ita concedit
 q̄ nullus homo est suus filius. Ad
 aliud dicitur concedendo istam esse
 falsam hec propositio homo est ali-
 nus est uera uel eius contradictoria
 est uera et non sequitur neq; ista est
 uera neq; sua contradictoria est ue-
 ra et illa sunt demonstratis illis. Et
 ista cum sua contradictoria igitur di-
 orum contradictorioz neutrum est
 uerum. Et p hoc etia negatur illa
 omnis propositio uel eius contra-
 dictoria est uera quia quelibet talis
 est falsa hec propositio uel eius con-
 tradictoria est uera quacūq; demō-
 strata quia ex ista que est de disiun-
 cto extremo sequitur disiunctiua fal-
 sa sequitur enim hec propositio uel
 eius contradictoria est uera demon-
 strando illaz homo est asinus igitur
 ista est uera uel eius contradictoria
 est uera oia p; quia bene sequitur
 sor. uel asinus currit igitur sor. cur-
 rit uel asinus currit a propositione
 de disiuncto extremo in terminis sim-
 plicib; ad disiunctiua affirmatiua est
 bonum argumentum. Ad alias dicitur
 concedendo istas conditionales
 sicut argumentum probat et nulluz
 sequitur inconueniens. Ad aliud d;

concedendo tales fore veras pmit
to tibi denarium quem tibi non p
mitto, promitto denarium et illud non
pmitto licet pmitto denarium et
illud non possum pmittere quia
contradictoria secundum de partem est fal
sa et illa negatiua vera quia illa ni
hil ponit, sed ista est falsa promitto
denarium quem possum promitte
re, quia relatiuum pro nullo suppo
nit quia ante pro nullo verificatur
posito quod in generali promittam de
narium. Ad istam conclusionem et
confinis infinitus est aliquis nu
merus et ille est finitus dicitur quod co
traria prima parte secunda est etiam
concedenda quia ista secunda pars
non significat quod ille numerus qui
est infinitus sit finitus quia per idem
secunda pars istius copulatiue esset
falsa omnis homo est animal et ipse
uita quia ipsa significaret quod iste ois
homo uita et hoc apud istos qui po
nunt id relatiuum stare distributiue
et ideo sicut apud eos conceditur quod
omnis homo est animal et ipse uita
ita debent concedere quod infinitus nu
merus est aliquis numerus et ille est
finitus quia secunda pars non plus signi
ficat nisi quod infinitus est aliquis nu
merus, et ille numerus qui est aliquis
numerus est finitus. Et ista omnes
homines similes currunt et nullus
illorum mouetur significat quod omnes
homines similes currunt et homines
similium qui currunt nullus mouetur
quod est falsum in casu posito et ita
etiam debent concedere quod infinitas
partes equales non communicantes

habet for. quicunque quilibet est pars
for. et ita etiam habent concedere quod
omnis compossibilis istorum sunt
demonstratis quattuor contradic
toris contingentibus rex sedet nullus
rex sedet tu curris tu non curris et
ista sunt finita quia ista duo sunt fi
nitas, et ista duo sunt finita, quia secun
da pars, scilicet quia ista sunt finita non plus
significat nisi quod compossibilia illo
rum que sunt sunt finita et hoc est
uerum, quia omnis compossibilis illo
rum sunt duo. Verum tamen prime
partes istarum copulatiuarum infi
nitas est aliquis numerus et ipse est
finitus infinitas partes equales non
communicantes habet for. et illarum
aliqua est pars for. sunt false secun
dam ueritatem quia non plures par
tes quod due equales non communican
tes sunt in for. neque a^o numerus
quod binarius est finitus neque a^o est
aliquis numerus in rerum natura
quod binarius ut patet infra. Ad aliud di
citur concedendo omniam omnis ho
mo qui est albus currit igitur omnis
homo currit qui est albus quia licet
eodem modo refert in utraque quia
se tenet ex eadem parte extremi in
ante et in ois. Et si arguitur forte
quod ista omnia non ualent ponendo quod
omnis homo albus currat et aliquis
homo niger quiescat tunc est ante
uerum, scilicet quod omnis homo qui est al
bus currit et tamen omnis est falsum,
quia sequitur omnis homo currit, quod
est albus igitur omnis homo currit
et ille est albus patet omnia et omnis repu
gnat casui igitur etc. Item si ois

homo currit qui est albus in isto es-
 su et homo niger est homo igitur
 homo niger currit qui est albus omnia
 per in darii et omnia est impossibile igitur
 et omnia et non b^o quia minor est
 vera igitur a^o cum ipsa b^o non re-
 pugnet. **S**ed ad primum dicitur
 negando istam omnia omnis homo
 currit qui est albus igitur omnis ho-
 mo currit et ille est albus quia omnia
 est de sensu composito et omnia de sen-
 su diuiso licet inter omnia et relatiuum
 mediet uerbum quia illud totum q
 est albus tenet se ex parte subiecti
 ad quod refertur non enim potest refer-
 ri ad li currit quia li currit non po-
 test esse substantiuum relatiui. unde
 mirum est qd semper sit sensus diuisus
 ex hoc qd uerbum mediat inter rela-
 tiuum et suum omnia quia semper illud
 relatiuum qui tenet se ex eadem par-
 te extremi cum suo omnia ideo non
 refert dicere omnis propositio est
 uera cuius contradictorium est fal-
 sum et omnis propositio cuius contra-
 dictorium est falsum est uera. in casu
 in quo quilibet habeat suum contra-
 dictorium et ista est falsa aliqua pro-
 positio non est uera cuius contradic-
 torium est falsum et non sequitur ista
 propositio non est uera cuius contra-
 dictorium est falsum et ista est aliqua
 propositio igitur aliqua propositio
 non est uera cuius contradictorium
 est falsum. neque est silogismus exposito-
 rius quia non bene sumitur constan-
 tia totius extremi sed debet sic argui
 ista non est uera et ista est aliqua pro-
 positio cuius contradictorium est

falsum igitur aliqua propositio cuius
 contradictorium est falsum non
 est uera. vel sic igitur aliqua propo-
 sitio non est uera cuius contradic-
 torium est falsum. **E**t per hoc dicitur
 ad secundam formam negando omnia
 neque est silogismus in darii quia plus
 subicit in a^o qd sit predicatum in b^o.
Sed debet sic argui omnis homo cur-
 rit qui est albus. sed homo niger
 est homo qui est albus. igitur homo
 niger currit sed b^o est falsa ut patet.
Ad aliud dicitur illam conditionalem
 procedendo et similes aliqua propositio est
 uera si sua contradictoria est uera quia
 illa significat qd aliqua propositio est ue-
 ra si contradictoria alicuius propositionis
 uere est uera et sic negatur illa nulla
 propositio est uera si sua contradictoria est
 uera quia omnia est una indefinita que
 non infert illam uniuersalem. similiter
 negat ista quia propositio est falsa si eius
 contradictoria est uera. sicut etiam nega-
 tur illa quia propositio est uera si sua con-
 tradictoria est falsa. Et per omnia patet
 rursus ad omnes tales omne animal si ipsum
 est rudibile est asinus omnis homo si ipse
 est lapis non est rationalis patet enim qd
 omnes tales conditionales sunt false post
 qd relatiuum ibi supponit determina-
 tius qd suum omnia sed si relatiuum
 supponeret distributiuum ceteris probum
 foret quibus talis necessaria tamen bene
 proceditur qd aliquod animal est rudibile si
 ipsum est asinus. et negat ista omnia hoc
 animal si est rudibile est asinus et hoc
 animal si ipsum est rudibile est asinus et
 igitur omne animal si ipsum est rudibile est
 asinus. sicut non legitur hec propositio
 b ill

non est vera si sua contradictoria est
vera: et hec propositio non est vera
si sua contradictoria est vera: et sic de
aliis. igitur omnis propositio non
est vera si sua contradictoria est vera
quia utriusque contrarie omnis est conditio
nata falsa et tales singulares sunt ve
re hoc aliter si ipsum est rudibile est
alius hec propositio non est vera
si sua contradictoria est vera posito
quod si non cadat solum supra omnes.

Quomodo supponat relati
uum sit hec regula. Relati
uum supponens communiter
super quod cadit negatio aut termi
nus habens confundere aut distribu
ere supponit secundum utriusque illius ter
mini habentis confundere aut distri
buere per quia in illa homo currit.
et non ille disputat supponit si ille di
stribuitur et in illa aliquis homo cur
rit et quilibet homo est ille supponit
si ille confute tantum ideo re. per omnia
et arguitur aliter. Ad quod probandum
presupponitur. primo quod quilibet po
sitioni contradictoriarum potest da
ri retenta primaria significatio ter
minorum. Secundo presupponit
tur quod non est verius dare contradic
torium quam preponere negationem
toti aut prepositam auferre. Tercio
suppono quod in contradictoriis
termini supponentes precise pro eis
dem supponunt. Quarto suppo
no quod si terminus in uno contradic
toriorum supponit quod etiam in reli
quo supponit. Quibus positis argui
tur illud aliter assumptum ponendo quod

aliquis homo currit et ipse item dis
putat. tunc ista copulativa est vera a
liquis homo currit et ille disputat et
cum secunda pars sit vera. per pri
mam suppositionem sibi potest dari
contradictorium significans opposi
to modo sed non est verius dare con
tradictorium quam preponere negatio
nem toti aut prepositam auferre per
secundam suppositionem igitur pre
ponendo negationem habetur eius
contradictorium et per omnia ista est
contradictoria secunde partis illius
copulative non ille disputat retenta
eadem relatione sed ista non potest
esse contradictoria eius sic significa
te ipsa ex compositione suorum ter
minorum si ille fiat determinate
quod tunc ista negativa esset vera in illo
casu quia distinctio verificatur ideo
non supponit determinate. et cum il
lud relatum supponat communiter
et non confuse tantum igitur suppo
nit distributive quod fuit probandum.
Sed forte dicitur quod in dando con
tradictorium secunde parti istius co
pulative oportet etiam contradic
torium prime partis accipere ut rela
tium ad aliter referatur distributive
supponens. ideo forte dicitur quod secun
da pars illius disunctive nullus ho
mo currit vel non ille disputat est
contradictorium secunde partis co
pulative acceptum. Sed contra istam
responsionem arguitur primo quia
ista responsio variat relationem in
dando contradictorium quod nihil
magis vitandum est quia si variatur
relatio cum talis relatio sit significa

tio sic variatur significatio qđ ultra
 dum est quia contradictorio debet
 esse eiusdem de eodem. **I**tem isto
 dato sequitur qđ relatiuū supponit
 cum añs non uerificatur qđ est con
 tra regulam ⁊ tenet consequentia.
 quia si homo in pma parte illi⁹ dis
 iunctiue non uerificatur euz ipsa sic
 falsa Et si forte dicitur qđ uerifica
 tur in ista uniuersali si homo pro
 omnibus qui non currunt ut in ista
 nullus homo currit contra arguitur
 quia tunc sequitur qđ in contradicto
 rijs termini supponentes non sup
 ponerent pro eisdem quia in affir
 matiuā si ille supponit pro homine
 corrente ⁊ in negatiua supponeret
 pro homine non corrente. **I**tem
 si referat in ista negatiua si homo se
 quitur qđ referat pro homine qui
 non currit ⁊ in affirmatiua pro ho
 mine qui currit ⁊ sic non suppose
 rent terminis pro eisdem in contra
 dictorijs qđ est contra tertiam sup
 positionem. **E**t si dicitur forte qđ ue
 rificatur si iste homo in illa indefini
 ta que est pars eius. s. homo currit
 que est uera ⁊ hoc sufficit ut forte
 dicat. Contra arguitur quia tūc hec
 copu^o foret impossibilis chimera nō
 est ⁊ illa intelligitur p^o dñā quia p
 rionē si ista refert suū añs affir^o ⁊
 nō negatiue. ⁊ p hoc p^o etiam qđ si
 ista non referat affir^o in illa sed ne
 gatiue sicut in illa que ei equalit nō
 aliquis hō currit uel non ille dispu
 tat in qua cadit solum prima nega
 tio sup primam ptem ⁊ hoc prout
 illa disiunctiua contradicit co^o affir^o

de eisdem terminis. **I**tem relati
 uum supponeret in uno contradicto
 riorum ⁊ non in reliquo qđ est con
 tra quartam suppositionem. **S**ed
 forte aliter dicitur qđ in secunda p
 te illius disiunctiue nullus homo cur
 rit uel non ille disputat non suppo
 nit relatiuum quia antecedens non
 uerificatur pro aliquo quia proposi
 tio que est añs non est uera. **S**ed
 contra istam responsionē arguitur
 quia tunc sequitur qđ si ille suppose
 ret in contradictoria affirmatiua ⁊
 non in negatiua. qđ est contra tert
 iam ⁊ quartā suppositionē. **S**ed
 forte hic aliter dicitur qđ contradic
 torium secunde pte copulatiue non
 est p accepta propositio sed illa est
 sua contradictoria nullus hō qđ cur
 rit disputat qđ contradictoria signifi
 cat qđ illa hō qui currit disputat.
Sed contra tunc sequitur qđ suppo
 secunda non esset uera que tamen
 manifesta est ⁊ clara quia quodcum
 qđ contingit affirmari contingit etiā
 negari. i. quāqz terminus pōt de ali
 quo affirmari de illo potest etiam
 negari. **I**tem illa nullus homo qđ
 currit disputat contradicit isti aliq
 homo qui currit disputat que non
 est conuertibilis cum secunda parte
 illius co^o igit ista nullus hō qui
 currit disputat nō. dicitur 2^o pti illi⁹
 copu^o 3^o qđ nō ē possibile qđ una
 si plex pōt dicitur p libus nō conuer
 tibilis aut ē is nō pōt si lib⁹ qđ ali
 iste due contradiceret nullū rñibile cur
 rit ⁊ hō c. **D**icit igit qđ si añs suppo
 nit ⁊ relatiuū etiā suppoit coiter

q̄ tunc relatiuum supponit distribu-
 tiue aut determinate vel ofuse. tãtũ
 sicut terminus cõmunis supponit se-
 cundum terminos p̄uenientes habẽ-
 tes vim distribuendi vel ofundendi.
 Sed forte contra hoc arguit̃ quia
 hoc dato sequitur q̄ aĩs q̄q̄ de
 determinate staret ⁊ relatiuum ofuse
 tantuz ut in secunda pte illius copu-
 latue aliquis homo est ⁊ quĩz hõ
 est ille oĩs est falsum cum relatiuũ
 sit ante late rei representatiuũ igit̃
 relatiuũ generat secundam noticiã
 eius de quo est facta prima sed se-
 cunda discretior ⁊ determinatioẽ
 q̄ prima igit̃ non est ofusior ⁊ p̄
 oĩs relatiuum non supponit confu-
 se tantum aĩte supponente determi-
 nate. Ad quod respondetur secũdũ
 speculatiuos grãmaticos q̄ relati-
 uum significat rem quam significat
 suum aĩs sed significat distinctius
 ⁊ contractius istam rem q̄ signifi-
 cet suum aĩs uerbi gratia, sicut iste
 terminus homo albus eandem rez
 significat quam significat iste termi-
 nus homo ⁊ pro eadem re in illa p̄-
 positione supponit ⁊ tamen iste ter-
 minus homo albus distinctius ⁊ cõ-
 tractius eandem rem significat quã
 significet iste terminus homo. ita re-
 latiuum eandem rem significat q̄ su-
 um aĩs sed contractius significat q̄
 suum aĩs. unde secunda pars illius
 copulatiue aliquis homo currit ⁊
 ille disputat significat q̄ ille homo
 currens disputat. ⁊ quia li homo
 currens hominem distinctius signi-
 ficat q̄ iste terminus homo solum

Ideo relatiuum cum illo complexu
 conuertibile hominem distinctius si-
 gnificat q̄ iste terminus homo qui
 est suum aĩs. ⁊ hoc est uerum quia
 ille terminus homo albus uť homo
 currens hominem distinctius signi-
 ficat q̄ iste terminus homo siue li
 homo albus stet confuse tantum si-
 ue determinate. unde dicendo omĩs
 homo est homo albus. predicatum
 ibi. li homo albus adhuc distinctius
 significat hominem q̄ iste terminus
 hõ q̄ e subiectuz in ista hõ e hõ lz il-
 lud cõplexũ hõ albus supponat ofu-
 tũ ⁊ li hõ determinate ⁊ hoc intelle-
 xerunt grãmatici p̄ relatiuum signi-
 ficare distinctius non habentes con-
 siderationem ad mōdũ supponẽdũ.
 Donc̃ ultra q̄ relatiuũ supponẽs
 relatiuũ ad suũ aĩs supponẽs discre-
 te supponit discrete ut for. currit ⁊
 ille est aial aliter non supponit rela-
 tiuum discrete. unde in secunda pte
 istius copulatiue homo est for. ⁊ ille
 homo est aial supponit li ille cõ-
 ter ⁊ determinate sicut suum aĩs ⁊
 neq̄ sequitur aĩs istius relatiui est
 actum natum uerificari pro uno so-
 lo igit̃ relatiuum supponit discre-
 te. Ex quibus regulis deducit̃ q̄ cõ-
 tradictoriũ cõ^{tr} affirm^{tr} est copulari-
 na negatiua q̄ ouertit̃ cũ disiunctia cõ-
 posita ex p̄tib⁹ cõdictoriis istis? cõ^{tr}
 affirm^{tr} retenta ead̃ relatiõe ad idẽ
 aĩs in utroq̄ contradictoriõz ⁊ se-
 quitur ultra tales copulatiuas fore
 ueras oĩs hõ est aial ⁊ illud est rati-
 onale infinitus numerus e finitus ⁊
 ille e finit⁹. Aliq̄ coloratũ e ⁊ q̄d̃z

album est illud et si concluditur ex
prima omnis homo est animal et il
lud est rationale igitur omnis homo est
animal et illud animal quod est omnis
homo est rationale negatur argu
mentum quia relatum illud refert
suum antecedens pro illo pro quo
verificatur antecedens de alio extre
mo sed extremum non est si omnis
homo igitur etc.

De ampliationibus.

Quid sit ampliatio di
cemus presupponentes pri
mo quod suppositio est statio
termini in oratione connexi pro sup
posito vel suppositis in quod vel in
que transit uis termini a quo habet
ut supponat. **S**ecundo suppono
quod ista propositio et cōsimiles cathe
gorice de diffinita copula sunt affir
mativæ quodlibet est vel non est chime
ra est vel non est convertuntur eni
sic quod est vel non est est chimera.

Item illa non est negativa quodli
bet est vel non est et est categorica
sicut illa omnis homo sedet vel sede
bit igitur illa est affirmativa par
ticipia et a^o quia aliter ipsa foret af
firmativa et negativa hoc etiam no
tum est ex contradictorio eius quod
est falsum et negativum puta aliquid
non est vel non est si eni ista aliquo
modo affirmativè significaret cum
aliis partibus foret ipsa vera. **E**x
quo sequitur quod iste cōtra sunt bone
quodlibet est vel non est igitur quodlibet
est chimera est vel non est igitur chi
mera est. **T**ertio pro fundamēto
sumitur in hac materia quod nullus ter

minus ampliat se ipsum. **Q**uarto
sumitur quod quilibet terminus suppo
nens respectu huius verbi est per se
sumpti supponit solum pro eo quod
est. **E**x quibus patet quod tales sunt
impossibiles adam est mortuus ali
quid est corruptum chimera est in
telligibilis similiter etiam iste ante
christus est generandus aliquid est
futurum distinguendo futurum con
tra presens quia in ista chimera est
intelligibilis si sit vera sic significan
do supponit si intelligibilis respectu
illius verbi est igitur supponit solum
pro eo quod est tenet omnia per quartam
premissam igitur sequitur chimera
est intelligibilis igitur chimera est
intelligibile quod est vñs est impossibi
le igitur etiam ista et cetera erunt impos
sibiles. **S**ed forte dicitur quod iste sunt vere
adam est mortuus affixus est genera
dus quia illud cōplexum est genera
dus et est mortuus est unum verbum
unde dicitur quod si mortuus non sup
ponit respectu illius verbi est quia
si est non est verbum sed pars illius
verbi sed contra nos apud latinos
et apud grecos non inuenimus ver
bum esse masculini generis quod tam
sequitur ex ista positione quia illa a
dam est mortuum vel mortua non
est congrua et hoc non est nisi quia il
lud verbum est mortuum vel mor
tua est alterius generis a suo sup
posito. **D**idicimus consequenter cum
prisciano docente quod verba passiva
et deponentia carent preteritis
sed supplementum suscipiunt per
verbum substantivum et participium

Etem si illud totum sit unum verbum adhuc ista esset falsa. adam est mortuus qd pz si illud. verbum est mortuus resoluitur in substantiuu & participium suum. & si horum verborum inueneris adhuc sibi participia inuenerint quibus stantibus sequitur qd frustra ponitur participium futuri temporis & preteriti & etiam nomina in bilis vel in bile terminata ampliare subiecta propter propositiones aliquas reddere veras quia sine contradictorie bene remanerent verae. Et ultra dicitur qd terminus non ampliatur nisi supponat si ampliari possit. & ideo in talibus chimera erit chimera potest esse non ampliatur li chimera pro eo qd est vel pot esse neqz pro eo qd est vel erit cum non supponat pro aliquo. terminus igitur supponens respectu alicuius verbi vel participii supponit solum pro supposito vel supposito in quod vel in que vis illius verbi vel participii transit. unde in ista homo fuit li homo supponit solum pro homine qui fuit. quia li homo ex se non habet ut supponat sed a verbo accipit & a modo significandi istius verbi fuit. sz illud verbum fuit nullo modo significat per modum presentis sed solum per modum preteriti igitur vis illius verbi non transit in istum terminum nisi pro supposito vel supposito qd vel que fuerunt. & hoc totum pz ex suppositione prima. **E**tem si ampliatur li homo in ista propositione aut ampliat copulatiue aut disiunctiue aut

disiunctiue aut copulatiue. non copulatiue quia duo contradictoria essent simul falsa in dictis terminis siue propositionibus omne creans de necessitate est deus. & aliqd. creans non de necessitate est deus. neqz disiunctiue quia duo contradictoria essent simul vera in dictis terminis. neqz etiam copulatiue quia etiam duo contradictoria essent simul falsa in illis. met terminis. neqz disiunctiue quia si sic tunc in illa homo fuit li homo ampliaretur & esset sensus homo fuit. homo qui est vel fuit fuit. & tunc sequitur qd si iam nullus homo esset ista homo fuit. sic significando esset falsa. quia sequitur homo fuit. igitur homo qui est vel fuit fuit. consequens est falsum quia sequitur homo qui est vel qui fuit fuit. igitur homo fuit & ille est vel fuit. secunda pars consequentis est falsa quia sequitur ille est vel fuit. igitur ille est consequentia patet per primam & secundam suppositionem. eo qd tales sunt. de presenti interpretatus est vel erit. adam est vel fuit. cum sint de disiuncta copula & non sint de futuro. quia hec esset falsa hoc instans est vel erit demonstrato. instanti presenti neque etiam est de presenti & de futuro quia per idem foret aliqua propositio affirmatiua que etiam esset negatiua. Similiter aliqua esset propositio sicut ista homo est vel potest esse que esset de inesse & modalis qd est falsum sequitur igitur qd ista est de presenti & p ois est falsa sicut ista chimera est vel non est. Et si aliq mod

terminus ampliaretur ampliaretur ex eo quod supponitur pro eo quod est vel fuit aut ex eo quod supponitur pro supposito vel suppositis diversarum differentiarum terminis vel quia supponeret pro aliquo vel pro aliquibus ultra ea que actualiter sunt non primo modo neque secundo quia in ista homo est si homo ampliaretur tam pro eo quod est quam pro eo quod erit et etiam pro eo quod est vel fuit neque tertio modo quia si terminus ampliaretur ex eo quod pro suppositis diversorum temporum supponeret sequitur quod in ista homo quod fuit erit ampliatur si homo quia supponit pro suppositis diversorum temporum quia pro aliquibus suppositis que fuerunt et que erunt omnes tamen est falsum et contra illos quia sunt istius opinionis. **S**ed forte huic dicitur quod terminus non ampliatur nisi supponat pro suppositis que non simul sunt vel erunt verbi gratia in ista homo erit ut forte dicitur ampliatur si homo quia supponit pro for. quia iam est et pro anteprius qui non est sed erit et ideo isto modo ampliatur terminus quia supponit pro suppositis diversorum temporum. **S**ed contra istam rationem arguitur facilliter quia ex ista sequitur quod nullus terminus discretus potest ampliari quia terminus discretus solum supponit pro suppositis que simul sunt vel fuerunt igitur non ampliatur. **T**rem sequitur quod in ista deus erit si deus non ampliatur quia non supponit pro suppositis diver-

forum temporum et generaliter sequitur quod omnis terminus significans solum rem incorruptibilem non potest sic significando ampliari. consequens tamen est falsum quia subiecta istarum propositionum aliqua intelligentia erit et aliquis homo erit sunt subiecta eque acta supponere et etiam copule a quibus accipiunt suppositionem sunt synonyme igitur equaliter supponere faciunt et si in una est ampliatio et in utraque et si in una non est ampliatio neque in alia. **T**rem etiam arguitur isto dato quod in ista homo qui non currit curret ampliatur si homo quia supponit si homo pro anteprius et etiam pro homine qui quiescit. **N**ec ex eo ampliatur terminus quia supponit pro supposito aut suppositis ultra ea que actualiter sunt vel ultra hoc quod actualiter est quia tunc in ista homo qui si currit curret ampliaretur si homo quia supponit pro suppositis diversorum temporum scilicet pro homine qui non est et pro homine qui est et etiam verificatur omnis tamen est falsum quia ibi si homo non ampliatur a punctis sic oppinantes dicunt enim ampliationem impediri per relativum. **D**icitur igitur quod terminus supponens respectu verbi de preterito in pro eo quod fuit supponit et terminus supponens respectu huius verbi est solum supponit pro eo quod est sic generaliter respectu aliorum verborum dicendum est ut quod terminus supponens rebus huius verbi potest aut contingit solus pro eo quod potest aut contingit esse suppositis

Similiter terminus supponens respectu huius uerbi intelligitur ac significat solum pro eo qd intelligitur aut significat supponit. Et generaliter dicitur q nullus terminus ampliat terminum alium. unde in ista homo currit, si homo non ampliat sicut neq in ista homo est nisi forte dicitur q ampliat ex eo q pro pluribus suppositis supponit si pluralitas suppositorum no arguit ampliationem quia tunc in ista animal erit magis ample supponetur li aial q li homo in illa homo erit qd tamen est falsus. Ideo dicitur generaliter q nullus terminus ampliat ac constringit alium terminum. Sed forte arguitur contra predicta quia si terminus supponens respectu uerbi de preterito supponit solum pro eo qd fuit cum aliis assertis sequitur q omnis homo fuit et homo non fuit ponatur enim q nunc prius sit for. tunc illa est uera. omnis homo fuit quia homo fuit. et nichil fuit homo quin id fuit. igitur omnis homo fuit. etiam tenet iuxta positionem quia ista omnis homo fuit significat solum q omnis homo qui fuit fuit. alia pars arguitur quia for. no fuit et for. est homo. igitur homo no fuit. Item quia non omnis ho fuit ho non fuit quia si omnis ho fuit for. est ho igit for. fuit. ul sic arguitur omnis ho fuit. for. est uel fuit homo igitur for. fuit etiam est contra casum. Item si terminus supponens respectu alicuius termini sequitur ut istius termini sequitur q albu

significatur per istum terminum nigrum quia sit for. niger qui potest esse albus tunc for. niger significat pl nigrum et for. potest esse albus igitur albus significatur pl nigrum. Et dicitur sequitur q ista for. albus currit for. nigrum currere significat quia for. album currere ista significat. et for. album currere intelligitur esse for. nigrum currere igitur et. p3. etiam et b. sequitur ex positione. Item sequitur q regem sedere scitur a te et tamen nullus rex sedet quia regem currere scitur a te ponatur q nullus rex sedeat sed q omnis rex currat tunc p3. secunda pars. et prima arguitur quia omnem regem currere scitur a te et omnem regem currere intelligitur aut potest esse regem sedere igitur sequitur q regem sedere scitur a te etiam tamen falsum quia nichil scitur nisi uerum. Etiam sequitur q antepositum esse scitur a te qz q antepositum erit scitur a te et q antepositum erit est antepositum esse uel potest esse antepositum esse igitur antepositum esse est scitum a te. Item sequitur q chimeram esse scitur quia chimera intelligitur scitur a te igitur et. Ideo ad primum dicitur negando etiam cum inferatur q omnis ho fuit et ho non fuit ista entz copulativa ex nullis ueris ex ista positione sequitur conceditur enim prima pars et secunda negat et cu arguitur q ho si fuit negat etiam u3. et istis expositori? si oz sumere ista minore de preterito sub a. o. preterito et p eadem caz si u3 ista o. b. erit. for. et b. est sedes ul albu

igitur sedens uel album erit for. qd terminus supponens respectu huius uerbi est uel fuit. eque pro multis supponit a pte post sicut a pte ante ideo non refert dicere hoc erit album et album erit hoc. Et p hoc dicitur ad sam formam cum aī q non oīs hō fuit quia si omnis hō fuit et for. est hō igitur for. fuit negatur oīa si cut non segtur oīs hō est. adam fuit igitur adam est. et cā est quia subiectum maioris non supponit p for. et in minori sic. id oī capere uerbum eiusdem terminis sub a^o et b^o et ideo dicitur ad istam formam ipsaz negando cum aī omīs hō fuit. for. est uel fuit hō igitur for. fuit qd b^o est de pñti. Ad aliud cū aī q albus significatur p istuz terminuz nigrū dicitur deeden do. Et cōsimiliter deeditur q ista for. currir for. sedere si gnificat. Et ultra deeditur ista occlusio q regem sedere scitur a te et tū nullus rex sedet de uirtute sermōis. et cū occluditur q nichil scitur nisi uerū deeditur q tū nezz scitur qz tū illud qd intelligitur esse nezz scitur. uerūtā iste non est cōis mōus loqū di qūis sit uerus hita significatōe terminorum sed de hoc est magis uidendum in tractatu de ueritate et falsitate quia hoc dato multi modi arguendi propositiones esse ueras uel falsas non sunt boni. et ita dicē ad alias conclusiones ibi illatas.

Sed dubiū est utruq omne qd potest esse sit et arguitur q non qd aīx non est et aīx potest esse igitur aliquid qd potest esse non est. Itē

dato illo dubio sequitur q omne qd pōt intelligi esse est. et omne qd deus potuit pducere pduxit. et quicquid ipse poterit pducere pducet immo deus pducit omne qd pōt pducere posito q aliquid producat. et similiter sequitur q omēs hoīes qui possūt esse sunt. et q aliqua sunt omnia que possunt esse. Similiter q instans presens est omne instans qd potest esse que ppositiones arguuntur esse falsae. quia si omne qd pōt intelligi est igitur nichil pōt intelligi qn illud sit oīa tenet ab ex posita ad unam suam exponentem et consequens est falsum igitur. et sic arguit cōtra alias.

Item si omne qd potest intelligi est sequitur q omne intelligibile est et si omne qd potest esse est sequit q omne possibile est et si deus produxit omne qd potuit producere pduxit omnia producibilia. Quod tamen dubium sit uerum arguitur quia relatiuum nunquam supponit pro pluribus q suum antecedens uerificetur. et cum in ista propositione ne omne ens qd potest intelligi esse est si ens supponat et solum uerificetur pro eo qd est quia supponit respectu huius uerbi est ideo relatiuum solum supponit pro eo qd est et ideo illa propositio significat solummodo q omne qd est illud qd potest intelligi est qd est necessarium.

Item tantum ens est illud qd potest esse igitur omne qd potest esse est tenet consequentia ad exclusiua ad uniuersalē de terminis transpositis cū aliis requisitis id ē.

Ideo dicitur ad dubium ipsum
 decedendo et cum aī q nō quia aīx?
 non est et aīx? pōt esse. igitur aliqd
 qd pōt esse non est. dicitur negādo
 oīam quia sub ista a^o debet sumi
 una de inesse. sic arguendo aīx? nō
 est et aīx? est aliquid qd pōt esse. q
 aliquid qd pōt esse non est. et tunc
 aīis est repugnans. **A**d aliud cum
 inferitur q omne qd pōt intelligi est
 et omne qd deus potuit pducere. p
 duxit et sic de aliis. dicitur oēs illas
 conclusiones decedendo et cum aī q si
 oē qd pōt intelligi est igitur nichil
 pōt intelligi quin illud sit. dicitur ne
 gando argumētū. sed sequitur q ni
 chil est qd pōt intelligi. quin illud sit
 et cum ultra aī q si omne qd pōt
 intelligi est omne intelligibile est. et
 si deus pduxit omne qd potuit pdu
 cere deus pduxit omne pducibile
 dicitur omis istas decedendo quarū
 deductio satis pz ex pīcipiis assūp
 tis. **S**ed forte aī tales fore ve
 ras aīx? est uel erit. adam est uel fu
 it. que supius negare sunt sequitur
 enim aīx? erit. igitur aīx? est uel e
 rit p istam regulam a pte disuncti
 ad totum disunctū cuius est ps ua
 let oīa affirmatiue sine distributīe
Item si aīx? non est uel erit igit
 aīx? non erit uel ē oīa tenet et oīa
 est falsum quia eius oppositum est
 uerum. s. aīx? erit uel est. **S**ed dicit
 ut prius q ista est falsa aīx? est uel
 erit quia totum q sequitur primū
 uerbum pīncipale se tenet ex pte p
 dicati et denoiatur. ppō a prima co
 pula non enim pōt denominari ab

utraqz quia tunc foret ista de pīst
 et de futuro. et aliqua foret affirma
 tiua et negatiua et aliqua esset ppō
 que esset modalis et de inesse oīa
 tenet quia tales forent huiusmodi
 qdlibet est uel nō est. for. est uel pōt
 esse. **S**ed forte dicitur q denomia
 tio sit a secunda copula. et tunc seq
 q ista esset falsa hoc istans est uel e
 rit instans presens demonstrando
Et sequitur q ista foret mere nega
 tiua qdlibet est uel non est oīs fal
 sus quia sua contradictoria est negati
 ua aliter foret sua contradictoria. ne
 ra si affirmatiue significaret. **I**tem
 si solum denoiatur a secunda copu
 la tunc tales ppōnes omnis homo
 est uel fuit. omnis homo est uel erit
 solum significarent q omis homo
 qui fuit fuit. et omnis homo qui erit
 erit. et tunc pz q termini qui ponū
 tur ampliari non ampliuntur distīc
 tim qd erat contra istam rationem
 pbandum. sed forte dicitur q ista
 ppō aīx? est uel erit est propositio
 de pīst et de futuro. et cum arguit
 pariter q eadem propositio esset si
 mul affirmatiua et negatiua. dicitur
 forte q illud est uerum sicut q ead
 propositio est uniuersalis et indefini
 ta sicut quasi omnis propositio uni
 uersalis affirmatiua ut talis omnis
 homo est ipsemet et sua pars puta
 iste homo est copulatiua. **E**t etiam
 eadem ratione dicitur q eadem p
 positio est affirmatiua et negatiua
 puta ista nullus deus est quia ē ista
 magna et sua pars sicut duo sūt duo
 et unus et sicut homo est homo et nō

homo sed hec respoſio ad ppoſitum
non eſt. inferunt enim conſuſiones
ſite in ſenſu diuſo ⁊ copulatie ⁊ iſta
reſpoſio ſolum uerba capere ideo re
linquatur non enī eſt dubium quin
eadem ppoſitio ſit uera ⁊ falla. ne
ceſſaria ⁊ impoſſibilis intelligendo
iſtas conſuſiones de ppoſitiis ex
tremis ut pꝛ de tali ppoſitione
nullus deus eſt nulla chimera eſt ⁊
ſic de aliis. Et tunc ad argumētum
cum arguit qꝛ hec ſit uera aīr⁹ eſt
uel erit quia aīr⁹ eſt igitur ꝛc. dict
tur negando oīam ⁊ ad regulam
allegatam dicitur qꝛ iſta multiplic
ter fallit quia fallit cum diſtributio
ne negatiua in ppoſitionibus ſe
falſificantibus ⁊ ubi diſiunctum nō
ſignificaret ex compoſitione ſuarū
partium. ⁊ etiam fallit quando ppo
ſitiones ſunt de diſiunctis copu
lis niſi capiatur iſta copula ⁊ qua
ſit denominatio in aīr⁹. Ad aliud
dicitur negando oīam denominan
do ppoſitionem a prima copula
ut prius quia totū qd ſequitur pri
mam copulam tinet ſe cum pꝛdicato
ſicut in iſta antepoſitus eſt ens uel
erit ens ſi ens ⁊ quicquid ſequit ſe
tenet ex parte pꝛdicati quia ſi ens
qd eſt pars pꝛdicati non precedit
copulam aut partem copule pꝛinci
palis. unde conuertendo iſtam ppo
ſitionem oportet capere ſi ens ⁊
totū ſequens reducere ad ſubiectū

De appellationibus.

In materia appellationum
cōmuniter dicitur qꝛ pꝛedi
catū appellat ſuā formā

⁊ non ſubiectū ⁊ identes qꝛ pꝛedi
catum appellare formam eſt iplam
eſſe uerificabile de pronome demon
ſtrante illud pro quo ſupponit ſub
iectum in ppoſitione de pꝛeſenti.
Sed non uidetur hoc uerū qꝛ
ſubiectum etiam appellat ſuā for
mam ut cum dicitur uidebatur al
bum a nigro cognoſcitur homo; all
quando fuit album nigrum ⁊ ſic de
aliis. Ideo in iſta a nigro uidebat
album appellat formam ſubiectum
⁊ non pꝛedicatum neqꝫ pars pꝛedi
cati. Neqꝫ reliquū uerū eſt quia pꝛe
dicatum in iſta chimera erit aliqd
album eque bene appellat formā
cum eque bene ſupponat ⁊ reſpe
ctu ſimilis uerbi ſicut in illa tu eris
aliqd album. ⁊ tamen in iſta pꝛedi
catum non eſt uerificabile de pro
nomine demonſtrante rez ſignifica
tam per ſubiectum neqꝫ illi contꝛa
pondere poteſt aliqua de pꝛeſenti
uera ſic ſignificādo. ⁊ generaliter ſe
quitur qꝛ in nulla ppoſitione im
poſſibili pꝛedicatum appellat ſuā
formam oīs eſt falſum cum eque
bene ſupponant termini in multis
impoſſilibus ſicut ſupponunt idē
termini aut conſimiles in multis p
poſitionibus poſſibilibus ⁊ ueriſis.
Illud ex alio pꝛ quia ſubiectum nō
dat appellationem pꝛedicato igitur
uel a ſe habet uel a uerbo. non a ſe
igitur a uerbo. ⁊ ſi a uerbo igitur ſi
mile pꝛedicatū reſpectu ſimilis uer
bi ſimiliter appellat. Et cōmuniter
ſic putātes regulas ponunt ⁊ dīcūt
qꝛ in ppoſitionibus de pꝛeſenti

6

p̄dicata appellant suam formā sic q̄
 ad ueritatem istaz requiritur predi-
 cata uerificari i p̄pria forma de p̄-
 nomine demonstrante illud p̄ quo
 supponit subiectū et etiam dicunt p̄-
 positiones de futuro aut de preteri-
 to requirere p̄pōnes de p̄senti sed
 nullū illoz est uerum. primū enī non
 est uerum q̄ in ista p̄pōne for. non
 demonstratur uel for. non est demon-
 stratus p̄dicatū non appellat formā
 sic q̄ ei correspondeat aut correspo-
 dere possit aliqua p̄pō uera de p̄-
 nomine demonstrante q̄ illa est falsa
 hoc nō demonstratur demonstrando
 for. et tñ prima erat uera ideo ueritas
 talis p̄pōnī for. non demonstra-
 tur non exigit aliquā talem singula-
 rem p̄ ueritate sua sed potius talis
 singularis repugnat. ¶ Item hec in-
 definita est uera tñ aīal est hō et tñ
 q̄z eius singularis est falsa ideo hec
 tñ aīal est hō nō requirit ad sui ue-
 ritatem posse habere talem p̄pōnē
 ueram tñ hoc aīal est hō. ¶ Item
 tales p̄pōnes forent false p̄mittit
 denarius incipit instans qd non est
 ēē quaz scda manifeste est uera ut
 p̄z p̄ eius cās ueritatis et prima in
 casu est uera. ¶ q̄libet singularis in eo-
 dem casu sit falsa. ¶ Secūda regu-
 la etia nō est uera q̄ hec tu fuisti
 a^o q̄ tu es ē uera. nūq̄ tñ fuit uerū
 dicere de p̄senti tu es a^o q̄ tu es.
 ¶ Item tu fuisti oīs hō qui est in a-
 liquo loco posito q̄ aī hoc fueris a
 libi s̄ nūc sic primū instans in quo
 tu es in a loco i quo nō sit alter hō
 a te et tñ nūq̄ fuit ita q̄ tu es oīs

hō qui est in a loco. Et p̄ idē. ¶ Ter-
 tia regula nō est uera q̄ ista iste nūc
 erit binarius demonstrando numez
 qui erit duo instantia est uera et tñ
 nūq̄ erit ita q̄ iste nūc est binari?
 q̄ nūq̄ erit ita q̄ ista duo instantia
 sūt simul. ¶ Item aliquid erit et tñ
 nūq̄ erit ita q̄ illud est p̄z de nod-
 bus et fontis qui erūt q̄litates succes-
 sine generabiles et corruptibiles sic
 posito etiā q̄ in ista hora futura ge-
 nerabitur aliqua albedo sic q̄ gene-
 ratis aliquibus p̄tibus corruptūtur
 alique dū alie generant et sequitur q̄
 tota illa albedo q̄ generabitur p̄ nō
 instanti erit et tñ erit q̄litas et aliqd
 Ideo aliquid erit et tamen nūq̄ erit
 ita q̄ ipsū est q̄ in nullo instanti erit
 ita q̄ ipsū est. ¶ Item aliqua p̄pō
 erit uera et tñ nūq̄ erit ita q̄ ipsa ē
 uera ut posito q̄ p̄feratur aliqua p̄-
 positio ita q̄ q̄t erit subiectū nō erit
 p̄dicatū et eodū uero et tñ p̄z q̄ illa
 erit uera et tñ nūq̄ erit ita q̄ ipsa ē
 uera et ita sequitur etiā q̄ tu scies ali-
 quaz p̄pōnez et nūq̄ erit ita q̄ tu
 scis illam quia illa hō est aīal q̄ p̄fe-
 retur erit uera et p̄ tēpe p̄ quo erit
 uera illam futuri nō repugnabit et sic
 illa p̄pō erit uera que neq̄ p̄ tps
 neq̄ p̄ instans erit uera et ipsa non
 est uera et erit uera et tñ neq̄ incipit
 neq̄ incipiet esse uera. ¶ Item d̄s
 uel aliud a deo sciet aliquā p̄pōnez
 quam neq̄ p̄ tps neq̄ p̄ instans
 sciet et quā non scit et nec incipit neq̄
 incipiet scire. Ex quib̄ satis p̄z istas
 regulas non fore ueras sed forte di-
 citur q̄ in aliquibus p̄pōnibus de

futuro est appellatio forme in aliq-
 bus aut non. quia forte dicitur. q
 in illis que sunt vere de futuro qui-
 bus potest correspondere vera de
 presenti est appellatio forme in illis
 autem ueris quibus non potest cor-
 respondere aliqua de presenti uera
 non est appellatio forme. **Sed** ista
 responsio principium pete non eni
 plus dicit nisi q predicatum appel-
 lat formam in propositione in qua
 appellat et non appellat in propositio-
 ne in qua non appellat. et non assignat
 rationem diuersitatis. **Id**eo conclu-
 ditur q non omni propositioni de
 predicatione uere correspondet aut co-
 respondere potest una aut plures
 de presenti uera uel uere. neq om-
 nis uera de presenti requirit unam
 ueram de preterito. **Sed** ubi pro-
 positiones fuerint de terminis sim-
 plicibus pro una et simplici re sup-
 ponentibus que pro aliquo instanti
 erit aut fuerit ibi propositio de pre-
 senti uera requirit unam de preteri-
 to ueram. etiam propositioni de pre-
 terito uere correspondere poterit
 una de presenti uera et ita dicitur e-
 tiam de illis de futuro. **Sed** ad-
 huc dato q cuilibet propositioni de
 futuro possit correspondere propo-
 sitio de presenti et dato illis regulis
 generalibus illi quesitam materiam
 non determinant neq sic dicentes
 tractant de appellatione termini.
Item datis suis regulis sic oppo-
 nantes non convenienter responde-
 negantes tales propositiones deus
 erit cras. aliquid fuit heri. quia datus

regulis illis isti de futuro deus erit
 cras non oportet correspondere il-
 lam hoc est cras demonstrando deum
 quia non oportet nisi q seruetur p-
 dicatum in propria forma ut ipsi
 met concedunt sed si cras non est p-
 dicatum neq pars predicationis ideo
 non oportet q seruetur si cras in
 propria forma in correspondente
 de presenti sed sicut mutatur copula
 ita debet mutari sua determinatio.
 et tunc correspondebit ista illi de fu-
 turo hoc est nunc demonstrando de-
 um. **I**tem arguitur q si hec est
 neganda deus erit cras etiam ista
 cras erit deus quia si ista esset conce-
 denda maxime concederetur propter
 tale argumentum tunc deus erit et
 tunc est uel erit cras igitur cras de-
 us erit. **Sed** patet q hoc est falsa
 apud sic opinantes siue sit de dis-
 iunctiua copula siue capiat simplex
 de futuro. **Et** ideo dicitur concede-
 do tales cras deus erit et deus erit
 cras quia ubicumq ponatur si cras
 ante. in medio. aut post. tenet se cum
 uerbo uel participio quia aduerbiu
 est uerbi aut participii adiectiuum
 ideo sic opinantes sicut unam con-
 cedunt habent utrumq concedere.
Et si forte arguitur q iste sunt false
 quia sequitur tu eris cras igitur tu
 eris crastina die. tu cras eris igitur
 tu crastina die eris. heri fuisse igitur
 externa die fuisse negatur quolibet
 istarum consequentiarum quia nec cra-
 stina dies erit neq crastina dies
 potest esse. **I**deo de appellatione
 aliter dicimus senties q terminus

aliquē appellare formam est ipsum
 significare suum formale significatū
 respectu alicuius uerbi precedentis uel
 participii quod denotat illum terminum
 verificari per materiali significato for-
 mali coniuncto pro tempore in re-
 spectu uerbi. Unde in ista propositio-
 ne tu uidisti album si album appel-
 lat suam formam et hoc non habet
 a se ut appeller sed uerbum facit illū
 terminum suam formam appellare
 denotando quod tu uidisti rem quae erat
 alba pro tempore pro quo tu uidisti
 unde iste terminus albus significat
 suum formale significatum extra pro-
 positionem non tamen appellat for-
 mam extra propositionem quia ap-
 pellation non est termini impliciter
 significatio formalis sed est significa-
 tio respectu uerbi uel participii de-
 notantis istum terminum verificari
 pro tempore uerbi uel participii non
 solum pro significato materiali sim-
 pliciter sed per materiali coniuncto for-
 mali. Ex quibus sequitur quod ista pro-
 positio tu uidisti album non signifi-
 cat solum quod tu uidisti aliquid quod fu-
 it album sed significat quod tu uidisti a-
 liquid quod fuit album pro tempore
 pro quo tu uidisti. Sed dubium
 incidit utrum subiectum propositio-
 nis alii appeller formam et arguitur
 quod sic quia in ista propositione uide-
 batur album si album appellat for-
 mam et est subiectum igitur. **S**e-
 cundo sic in ista propositione pro-
 mittitur denarius ab aliquo si dena-
 rius appellat formam et non solum
 formam sed rationem igitur.

Tertio sic subiectum aliquando ap-
 pellant rationem igitur et formam per
 omnia quia non est appellatio rationis
 nisi sit appellatio forme et animae per
 de talibus cognoscitur for. intelligi-
 tur rosa. Ideo dicitur quod subie-
 ctum aliquando appellat formam
 et hoc est quando postponitur uer-
 bo uel participio et ita etiam aliqua-
 do predicatum non appellat formam
 quando antepositum uerbo saltem
 respectu istius uerbi quia nullus ter-
 minus appellat formam respectu uer-
 bi aut participii sequentis unde in
 ista album uidebit nigrum si nigrum
 appellat formam respectu illius uer-
 bi uidebit quia ista propositio album
 uidebit nigrum denotat quod album
 uidebit rem cui erit coniuncta nigre-
 do rediens istam rem nigram pro
 tempore pro quo album uidebit istam
 rem subiectum autem non appellat
 formam respectu istius uerbi uide-
 bit sed respectu uerbi substantiui isti-
 us temporis cuius est uerbum a quo
 est ipse suppositus unde ista album
 uidebit nigrum significat quod illud quod
 erit album uidebit nigrum pro tem-
 pore pro quo erit nigrum et ideo
 ista propositio album uidebit nigrum
 pro pluribus verificari potest ex pre-
 illius termini album quod ex parte illi-
 us termini nigrum et causa est quia
 terminus precedentis hoc uerbum ui-
 debit supponit virtualiter respectu
 uerbi substantiui de futuro quod per
 resoluendo album erit uidens nigrum
 eandem quoque uim habent alia uer-
 ba adiecta a parte ante sicut uerba

substantia eius de tempore cuius
sunt illa hoc non liceat resolueri om-
nia in sua participia propter penuri-
am uocabulorum non convertibili-
ter significantium si nigrum autem
supponit respectu uerbi adiectiui uel
participii adiectiui ideo ista propo-
sicio significat qd illud qd erit albu
uidebit nigrum non simpliciter qd
erit nigrum sed qd erit nigrum p
tempore pro quo uidebitur. **¶** Ali-
ud dubium utrum sit ista uera in .a.
instanti for. erit aliqd albu p. o
q. in .a. instanti for. erit niger si post
a. erit albus. et arguitur qd sic quia
in .a. instanti for. erit aliqd qd erit
album igitur for. in .a. instanti erit a
liqd album. **¶** Item in .a. instanti
for. erit hoc demonstrato for. et hoc
erit aliqd album. igitur in .a. instanti
for. erit aliqd album. **¶** Opposituz
arguitur quia in .a. instanti for. erit
aliqd nigrum igitur pro tunc non
erit aliqd album. p. oia quia aliter
sequeretur qd pro eadem mensura
adequate et pro eodem instanti. erit
for. aliqd album. et aliqd nigrum.
¶ Ideo dicitur ad dubium ipsum
negando posito isto casu. et causa est
quia illud uerbum erit est determina-
tum per illa instanti et ideo non tra-
sit cum sua determinatione nisi in
alba que erunt in .a. instanti. et est sen-
sus qd in .a. instanti for. erit aliqd
qd erit album in .a. instanti. Et si fo-
te contra illud arguitur quia p. oia
ista in .a. instanti tu eris homo signi-
ficaret qd in .a. instanti tu eris ho q
erit homo in .a. instanti et tunc pos-

to qd solus eris homo per istam ho-
ram ista erit uera. p. istam horam tu
eris omnis homo. et tunc sequitur qd
eris omnis homo. sequitur enim ali-
quando tu eris omnis homo igitur
tu eris omnis homo. oia fallum est
quia sequitur tu eris omnis homo.
a. erit homo. igitur tu eris a. erit
oia p. oia quia ex opposito sequit op-
positum quia si non eris omnis ho
neq. per tempus. neq. per instans
eris omnis homo et per oia nunq.
eris omnis homo. **¶** Et sequitur tunc
qd per totam istam horam erit ita
qd tu incipis esse omnis homo et e-
rit ita qd tu desinis esse omnis ho.
quia continue erit ita qd in dato in-
stanti tu es omnis homo. et non im-
mediate ante datum instans tu fuis-
sti omnis homo et non immediate
post datum instans tu eris omnis
homo. quia non immediate post il-
lud instans eris omnis homo qui e-
rit neq. immediate ante instans il-
lud fuisti omnis ho qui fuit. **¶** Item
dato isto sequitur qd tu differes ab
asino quia in .a. hora differes ab as-
no igitur differes ab asino oia p. oia
ut prius et oia est falluz quia sequi-
tur tu differes ab asino sed brunel-
lus erit asinus igitur tu differes a
brunello oia fallum quia iste nunq.
erit simul tecum ut ponitur. **¶** Sed
ad ista dicitur negato dubio conce-
dendo qd ista in .a. instanti tu eris
omnis homo significat qd in .a. instanti
tu eris omnis qui homo erit in .a. in-
stanti et oia conceditur qd in .a. in-
stanti tu eris omnis homo et qd tu

eris omnis hō qui erit nūq̃ quia in
a. instanti tu eris omnis hō qui erit
nūq̃ quia illud relatiu caput suppo
nem a suo ante. Et cum arguit tu e
ris omnis hō aīx? erit homo igit
tu eris aīx? negatur. Nā ibi enim
nō arguitur a superiori distributo cū
debita ōstantia unde aīx hēt in tras
tās ueritatis disunctiue puta tales
tunc tu eris omnis hō. uel tunc tu e
ris omnis hō. et. demonstrando tem
pus uel instans. et ideo si debeat ar
gui a superiori ad suum inferius o
capere ōstantia illius temporis pro
quo tu eris omnis homo sic argue
do et pro eadez mēsurā adeq̃ p
qua tu eris omnis hō aīx? erit hō
igitur tu eris aīx? Et qñ ulterius
inferitur q̃ p totā istā horā erit
ita q̃ tu incipis esse omnis hō. et erit
ita q̃ desinis ēē ois hō negat. Nā
et ad p̃bationem euz aī q̃ quocun
q̃ instanti dato istius hore erit ita
q̃ p tunc tu eris omnis hō. et nō im
mediate ante illud instans fuisti ois
hō. dicitur negando mēorem quia
immediate ante illud instans fuisti
omnis hō. posito q̃ sumus in medio
instanti hore. et etiam immediate post
hoc tu eris omnis hō demonstrato
eodem instanti quia iste non plus si
gnificant nisi qd̃ immediate post hō
tu eris omnis hō qui immediate post
hoc erit. et immediate ante hoc fuisti
ois hō qui immediate aī hoc fuit.
Sicr̃ hec immediate post hoc aliq̃
album erit for. significat q̃ imedia
te post hoc aliq̃ albū erit for. qui
immediate post hoc erit. Nā etiam

eras album erit nigrum. significat
q̃ album qd̃ erit eras erit nigrum.
Semp̃ enīz aduerbium refert ad
uerbum uel participium ubicunq̃
in p̃pōne situeretur. et euz ulterius in
fertur q̃ tu differes ab alio dicit
diedendo et respondendo ut prius
et ex quibus p̃z non esse dīam q̃
ad ueritatem aut falsitatem inter il
las p̃pōnes nunc necessario deus ē
et deus necessario est nunc tunc aīa
aīxpristi necessario erit et aīa aīxpi
necesario erit tunc in. a. instanti ne
cessario ista aīa fuit. et ista aīa neces
sario fuit in. a. instanti et cā est quia
aduerbium ubicunq̃ in p̃positione
situeretur semp̃ idem determinat et e
andem uim facit. Et si arguitur for
te q̃ ista sit uera. nunc necessario de
us est quia nunc deus est. et nunc nō
potest non esse igitur et. negat. Nā
neq̃ ista sic exponitur quia si nunc
debet determinare li esse in. secūda
exponente sicut determinat li est in
ante et non li necessario.

Regula

Uerba significantia actum
mentis ut scio cognosco in
telligo et. denotant cogni
tionem rezz significatzz a teris se
quentibus ipsa uerba p̃ conceptam
uel conceptus sinonimos cum illis
terminis sequentibus ista uerba. et
hoc in recto uel in obliquo. unde ista
p̃positio tu cognoscs for. significat
q̃ tu cognoscs for. p̃ hunc concep
tum for. in recto uel in obliquo. sīr̃

tu scis for. currere significat q tu scis
 for. c. p. pceptus quibus subordina
 tur ista ppō nocalis for. c. Ex quib
 bus pz tales dñas nō valere, tu scis
 te esse hoīem igitur tu scis te ēē aīal
 dñas enim significat q tu scis te esse
 aīal ea ratione qua aīal. s. pceptu p
 prio quo intelligitur uel significat
 aīal modo stat q non hēas istuz cō
 ceptuz aīal ideo non sequitur tu scis
 te esse hoīem igitur tu scis te esse
 aīal. Ex quibus etiam scōo pz tales
 dñas non valere, iste terminus hō
 significat hoīez igitur significat aīal
 imo ille terminus hō non significat
 aliquid lz infinitos hoīes significat.
 Similiter nō legitur hec ppō for.
 currit significat for. c. a for. c. est
 aliquid igitur hec ppō significat al
 quid nichil enim significat aliquid
 nisi iste terminus aliquid. a nulla p/
 pōsio significat aliquāter esse nisi
 ista aliqūter est nō aliqd significat
 aliquid esse nisi ista aliquid est. Sc
 forte contra dicat aī a primo pbā
 do q iste terminus hō significat aīal
 quia iste terminus hō significat ho
 mīnez a oīs hō intelligitur esse aīal
 ut pono igit significat aīal qz ga
 li significat ad oē qd intelligitur se
 extendit. Scōo sic qz legitur q dñs
 nō cognosceret hoīez quia p nulluz
 pceptū cognoscat hoīem cū ipse de
 p nullā intentiōem ab eo sepatā in
 telligat hoīez. Tercio legē q tales
 dñtie mētales essēt bone for. cogno
 scis igit cognoscat for. hoīez cogno
 scis igit cognoscat hoīem dñs falsū
 a dñs pbat qz si ista ppō mētaliz

ne uera for. cognoscat sequitur q cō
 gnoscat for. p istū pceptum forte nō
 fortes s. cū ista nō plus significet
 tu cognoscat for. nisi q tu cognoscat
 for. p pceptū talez for. legitur q il
 lud dñs nūq est fallum illo aīte ex
 istente uero. Sed forte dicat q iste
 dñtie mētales sūt bone, sed qz tūc
 dñtie nocalis illi subordinate foret
 bone puta iste for. cognoscat igit cō
 gnoscat for. patet tūz cognoscat
 igitur cognoscat patet tūz q tam
 non ualent. Sed ad primū dicat ne
 gando dñas iste terminus hō signi
 ficat hoīez a oīs hō intelligit esse
 aīal. igit significat aīal. qz lz nō istū
 us termi significat mihi rē q nō est
 transeat nō tū transit nisi ex pceptu
 tam hīo a ista ppō iste terminus hō
 significat aīal significat q iste ter/
 minus hō rez q pōt esse aīal dat co
 gnoscere p talez pceptū aīal qd est
 falsū lz enī li significat aut li intelli
 go uim suā extendat quoad esse rei
 intellectu p pceptū aliqū non tū ex
 tendit se quoad pceptus p quos de
 notatur rem intelligi sed istius esse
 p supponit. Ad aliud cūz iētur q
 deus non cognoscat hoīez, negatur
 dñs a cum aī q si deus cognoscat
 hoīem ipse cognoscat hoīem p talez
 pceptuz hō dicitur negādo dñas dñ
 enim q illud dictū supius intelligen
 dum est sic q ista ppō deus cogno
 scit hoīem significat q deus cogno
 scit hoīem p talem pceptū hō uel p
 aliquid sibi equiualens puta seipm
 ipse enī est uniuersalis intentio om
 nium rerum. ideo ista dñs de deo
 6 illi

nalz deus sor. cognoscit igit deus
cognoscit sor. hoiez deus cognoscit
igitur deus cognoscit hominem. Ad
tertium cum inferitur q̄ tales cōtie
mentales essent bone sor. cognoscis
igitur cognoscis sor. hominem cogno
scis igitur cognoscis hominem dicitur
procedendo cōiam sicut probat argu
mentum et sequitur etiam ex dictis.
Et cum arguitur q̄ non quia etiam
tales uocales ualerent hominem tu co
gnoscis igitur cognoscis hominem
album cognoscis igitur cognoscis
album dicitur negando cōiam. Sed
dubium incidit utrum hec sit uera
tu cognoscis sor. sic significando po
sito q̄ sor. sit coram te de quo suffi
cienter aduertat et sufficienter hēas
noticiam singularem hoc excepto q̄
nescias illum uocari sor. et at q̄ sic
prio quia si ultra hoc q̄ cognoscis
de sor. cognosceres q̄ uocaret sor.
cuz aliis partibus ista foret uera tu
cognoscis sor. sed pp̄ incipere te scire
illum uocari sor. non efficitur ue
ra hec tu cognoscis sor. igitur sequē
q̄ illa ē uera absq̄ hoc q̄ scias illū
uocari sor. p̄z cōia et b̄r quia si in
dato casu efficeretur uera hoc esset
quia iste terminus sor. significat cō
tum quantum uocatum sor. q̄d est
falsum. quia tunc sequitur q̄ iste ho
mo cras non erit sor. demonstrato
sor. qui cras erit non uocatus sor.
et posset tunc sor. incipere esse sor. et
desinere esse sor. ipso non desinente
esse homine. et p̄ cōis tales termini
homo asinus. significant tantūz quā
tum uocatum homo et uocatum ali

nus. et tunc sequitur q̄ nullus termi
nus foret mere substantialis que om
nia sunt falsa. igitur iste terminus sor.
non subordinatur illi complexo no
tanz sor. Secundo ad dubiū ar
guitur sic ponat platō scire p̄ oia
de sor. sicut possumus est te scire et ul
tra hoc ponatur q̄ ipse sciat q̄ uoce
tur sor. tunc plato scit q̄ iste est sor.
demonstrando sortem. et cognoscit
sor. sed oīz noticiā quā habet plato
habes tu p̄ter hoc q̄ tu nescis istūz
uocari sor. igitur sequitur q̄ tu scis
istum esse sor. et cognoscis ipsūz ēē
sor. in dato casu. Tercio dato op
posito dubiū sequitur non esse possi
bile te scire istum esse sor. nisi scires
istum uocari sor. Oppositum tamen
arguitur quia si tu cognoscis sor. in
dato casu sequitur cum aliis positis
q̄ tu scis q̄ iste est sor. sicut plato
scit. Sed contra tu dubitas hoc
esse sor. igitur non scis hoc esse sor.
p̄z cōia et asis arguitur quia in da
to casu hec est tibi dubia hoc est sor.
quam adequate scis significare hoc
esse sor. igitur tu dubitas hoc esse
sor. Pro huius dubiū solutione
supponuntur aliqua. Primo q̄ iste
terminus mentalis sor. naturalit̄ si
gnificat sortem. Secundo premis
titur q̄ non potest esse q̄ iste termi
nus sor. sit in mente quin significet
sortem. et per consequens quin per
ipsum apprehendatur sor. patet pri
ma pars quia iste terminus natura
liter significat. et secunda patet quia
significare est potentie cognitiue alī
quid uel aliqua uel aliquo modo repre

sentare. Tercio q̄ omnis intentio a
licius rei in intellectu existens est
noticia incompleta eiusdem rei p̄
quia nulla potest poni rationalis
noticia rei incompleta nisi concep
tus. Quarto istis adiungitur q̄
iste terminus for. uocalis uel scrip
tus est singlis et non subordinatur
huic complexo uocatum for. quia
tunc per idem ille terminus homo
subordinaretur huic complexo uoca
tum homo. patet consequentia et cō
sequens est falsum. quia tunc nullus
terminus uocalis uel scriptus foret
mere substantialis. sequitur etiam
q̄ talis propositio nō foret impos
sibilis homo est albus. homo est al
bedo quia significarent q̄ homo
est uocatus albus. et q̄ homo est uo
catus albedo. quorum quolibet est
possibile. Quinto supponitur q̄ iste
terminus singularis for. uocalis uel
scriptus non subordinatur huic cōple
xo ille homo huius coloris et tante
q̄ritate et in tali situ. et sic de aliis cō
ditionibus patet illud quia aliter se
quitur q̄ forte non dislinente esse
homie ipse desineret esse for. et for.
erit homo quando ipse non erit for.
om̄is falsum. et om̄is arguitur q̄ for.
erit homo quando non erit iste. hō
huius coloris in hoc situ et cum tan
ta q̄ritate et cō. ideo non erit for. quā
do erit homo. et om̄is p̄ respōsiōez.
Et p̄ idem lexto p̄ q̄ iste terminus
for. non subordinatur tali cōplexo.
tale quale est homo. uel huic simile
homini p̄ illud quia tunc talis pro
positio mentalis albus est homo

aut stagnus est argentus et similes
forent possibles quia iste non plus
significaret nisi q̄ alius est talis qua
lis est homo. et stagnus est tale qua
le est argentum. et tunc sequitur hoc
concesso q̄ iste terminus homo nō
foret species specialissima quia prē
dicaretur uere et affirmatiue de plu
ribus specie differentibus. per idē
etiam iste terminus for. mentalis nō
foret singularis quia posset predi
cari de for. et pluribus sibi similibus.
Et sequitur ultra q̄ nulla propositio
mentalī potest esse singularis
immo etiam sequitur q̄ nulli foret
termini substantiales que omnia in
conuenientia uidentur. Ideo est cō
cludendum q̄ tales termini for. pla
to mere substantiales subordinantur
conceptibus mere substantiālibus
nullam similitudinem extraneam et
accidentalem cōnotantibus sicut iste
terminus homo subordinatur uni
conceptui simplici substantiali qui si
gnificat tm̄ et quantum hoc cōplexū
aial rationale nō tamen subordina
tur illi complexo. et sic de aliis. Et p̄
ista dicitur ad dubium ipsum con
cedendo quia cū iste terminus for.
non subordinatur conceptui conno
tati uocatiōez legtur q̄ possibile ē
te cognoscere for. absq̄ hō q̄ scias
q̄ sit uocat⁹ for. q̄ ista p̄pō tu co
gnoscas for. si plus p̄c̄ nisi q̄ tu co
gnoscas illū q̄ ē for. p̄ itēdeez seu no
titiā q̄ ē iste terius mentalis for. l̄ cui
subordinat⁹ tal ē sus uocal aut scri
pt⁹ for. et ad argumētū in oppositiū
cū ar̄ q̄ ista ē tibi dubia in isto casu

hoc est for. quaz adequate scis signi-
ficare hoc esse for. igitur ꝛc. dicitur
negando añs non enim scis illam si
gnificare hoc esse for. quia non intel-
ligis predicatum eius posito q. iste
terminus sit singularis ꝛ subālis qz
nichil scis ipsum significare nisi for-
te capetur li for. p. hoie uocato tali
nomine sicut sepe utimur terminis
eis abutendo cum dicimus q. scim⁹
adam fuisse ꝛ anteprius fore. ꝛ sic
didimus scire senicē fore. ꝛ tñ forte
non habemus oceptum singularem
ꝛ subālem cui talis terminus adam
uel añs subordinatur dum illi uo-
cales sunt singulares ꝛ subāles lz
possimus illuz habere sed frequen-
ter p. tales terminos uocales intelli-
gimus res sic uocatas puta p. istum
terminum añs? intelligimus hoiem
uocatum illo noie añs? p. istum ter-
minuz fenix intelligimus animal uo-
catū tali noie aut aliquid huiusmōdi
ꝛ tunc sic apprehēdenti nou sunt ta-
les termini mere substāciales neqz
singulares. In dicto igit casu ista p.
positio hoc est for. non est intellecta
a te hito q. iste terminus sit singlis
quia iste terminus uocalis for. non
significat for. neqz inducit te in noti-
ciam for. Ex predictis pz ista oñaz
ualere tu scis for. esse for. igitur tu
cognoscis for. tu scis chimeram pos-
se intelligi igitur tu cognoscis chime-
ram pz oñs quia notitia complexa
p. sup. pōit noticiāz icōplexā. ¶ Itēz
non pōtes scire hoc esse for. nisi ha-
beas in mēte talem p. positionēz hoc
est for. ꝛ ista nō pōt esse in mēte nllā

sic eius predicatum in mēte ꝛ illud
predicatum non pōt esse in mēte
nisi significat for. ut pz ex pria sup-
positione. ¶ Ultimū dubiūz utruqz
posito q. cognoscas tullū ꝛ nescias
ipsuz uocari ciceronez uel marchuz
cognoscas etiam ciceronē exiitibus
illis nominibus sinonimis. Ad qd
dicitur q. tu cognoscis marchū tullū
uz ꝛ ciceronē quia sinonima uocalia
uel scripta eidez conceptuz subordi-
nantur. lz non sit ita de conuersibi-
libus distinctis a sinonimis. Sed
forte oīra id qd supius dixi. s. q.
talis terminus for. nō subordinat
oceptū significati tātz q. tñ hoc cō-
plexū. sim. ille for. Sic añ posito q.
for. sit corā te de quo hēas cōceptū
cui subordinat iste termin⁹ uocalis
for. tūc te diuerso ad aliquaz partē
ponatur in eodem situ plato remo-
to for. ꝛ nō p. p. dēte mutationem
aliquam ꝛ seq. q. te diuerso ad pla-
tonem iste oceptus for. in mēte tua
utruqz istoz significat similiter ꝛ
iste oceptus plato. quia quācūqz
intentionuz oñio similiz quicquid
significat una significat alia sed una
earum significat for. igitur ꝛ alia si-
gnificat for. ꝛ contra. ¶ deo dicitur
admisso casu negando maiorem. s.
quācūqz intentionum omnino
similium uel omnino similes res
significantium quicquid significat
una significat alia ad bonum in-
tellectum. sed uerum est q. qua-
rumcūque duarum intentionum
omnino similium qualitercūque
significat una significat alia.

Uide iste terminus for. talem rem si
gnificat quis est plato non tñ illud
significat qd est plato. qñ sic appa
reat. neqz est mixt si decipimur in il
lis oceptibus putando q sunt ouer
tibiles cum simus decepti in rebus
ab illis significatis ⁊ nobis sensatis
vnde non est ymaginandum q ter
mini mētales subāles sua significa
ta significant pp eoz similitudinem
extrinsecam vnde iste terminus mē
talis substantia significat rem diuisi
bilem ⁊ incorporeaz que nullam se
militudinem extrinsecam ad inuicez
habent ab aliquo sensu pceptibilez.

Ita etia iste terminus mētales ens
omnia entia unica intentione signifi
cat ⁊ non propter omnium entium
similitudinez extrinsecaz prospectā
aut a sensu pceptaz unde nullus ter
minus uocalis uel scriptus significat
alicui homini nisi iste terminus sub
ordinetur eidem homini alicui con
ceptui secum conuertibili ⁊ sinonī
mo. ⁊ hoc ut terminus est. Et p hoc
etiam pz q nullus terminus uoca
lis uel scriptus ut terminus intelli
gitur ab homine nisi iste terminus sub
ordinetur eidem termino se cum si
nonimo ⁊c. **E**xPLICIT capitulu
de appellationibus.

Incipit caplm de pbatide ppo
sitionis uniuersalis.

Propositio uniuersalis af
firmatiua non exceptiua cu
ius primus terminus est
si omnis aut secum conuertibilis ex

compositione primaria suorum ter
minorum significans habet exponit
per copulatiuam cuius prima pars
est indefinita uel particularis illius
uniuersalis. ⁊ scda pars est uniuersa
lis negatiua cuius subiectus est ino
nimum cum termino distributo p
illud signum uniuersale. Et nalet o
ab ista exposita ad istam copulatiua
⁊ ad quamlibz eius partem principa
lem. ⁊ eonuerso ab ista copulatiua
ad illam expositam sed non a qualz
parte istius copulatiue ⁊ principali
ad istam expositam nalet oia de fō
ma ut aial currit ⁊ nullum est aial nō
currens igitur oīe aial currit. Sed
nō oīs uis hēt pbat p indefini
tam uel particularem suam ⁊ ulem
negatiua ut pz de istis incipit oīs
hō esse for. in hoc instanti tñ oīs
sol lucet. ⁊ totus for. est b^o for. ⁊
sicut dī de li oīs ita dī de li uterqz
quibz ⁊c. ut alter hō ē. ⁊ nō est aial
hō nō currens igitur uterqz hō currit.

Silr de futuro aligs hō curret. ⁊
nullus erit hō nō currens. igitur qlz
hō curret. Et nō dī sumi illa b^o sic
nullus est uel erit hō nō currens ut
aī dictū est. Ex qbus pz ista ēē
falsam. uterqz hō ē. posito q duo
hoies currāt ⁊ alii gescant qa eius
ōdictoria est uera. alter hō nō cūrit
qz alē aliqz hoīz nō ē iō una ei
exponēs ē f^a. s. nō ē alē hō nō cūrit.

Ite seqt uterqz hō ē. si qlz hō
est alē hō. igitur qlibz hō ē. ⁊ b^o est
uera. qa qlibz hō est alter hō aliqz
hominū. Ex quibz pz ulterius ill. m
ostiam esse bonam uterqz hō currit.

igitur quilibet homo currit, sed non eadem
 quia unico homine exiit anima est uerum et
 omnis falsum, quia ex omni seque quod al-
 ter homo currit, et seque alter homo currit
 igitur duo homines sunt omnia per se, et omnis
 est contra casum. **S**equitur etiam ista
 esse impossibilem ut unus oculus
 habendo tu potes uidere quia eius con-
 tradictoria est uera, scilicet alterum ocu-
 lum habendo tu non potes uidere, quia
 alterum oculum duorum oculorum
 puta equi habendo tu non potes uide-
 re, et alter duorum oculorum equi
 potest esse alter oculus, igitur alterum
 oculum habendo tu non potes uidere
 per se omnia ab inferiori ad superius
 cum debita constantia negatione post
 posita. **E**t ideo neque utrumque oculum
 habendo tu potes uidere, neque neutrum
 oculum habendo tu potes uidere, sed
 alterum oculum habendo tu non potes
 uidere, et alterum oculum habendo tu
 potes uidere posito quod habes duos
 bonos oculos ex quorum quolibet suffi-
 cienter uidere possis. **E**t contra eode-
 dendum est quod utrumque illorum qui est
 sor, currit et tamen solus sor, currit de-
 monstrato sor, et platone quorum
 solus sor, currat, quia alter illorum
 qui est sor, currit adequate et non est
 alter illorum qui est sor, non currens
 igitur etc. **S**ed forte autem contra istum
 modum exponendi probando quod non
 uerum ab exposita ad suas exponentes
 et contra quod non sequitur aliquod propositum
 est propositum uera, et nichil est propositum quod non
 sit propositum uera, igitur omnis propositum est
 propositum uera, anima enim in casu est uera
 et omnis falsum, posito, quod a propositum quod

sit aliquid sit omnis propositum uera, et b
 sit propositum falsa, quod non sit aliquid, potest
 enim esse quod aliquod propositum non sit aliquid
 puta mentalis et quod aliqua sit aliquid
 puta uocalis uel ser pra sicut popu-
 lus non est aliquid quia non est sub-
 stantia quia non est corpus cum non sit
 quantitas continua, neque animal neque homo, et
 non sint plures propositiones quod a, et b, tunc
 per se anima fore uerum et omnis falsum.
Item non legitur populus est, et
 nichil est populus non currens igitur omnis
 populus est currens posito enim quod aliquis
 populus currat et aliquis non tunc anima est
 uerum et omnis falsum, quia aliquis est populus
 non currens. **I**tem non sequitur aliquod
 propositum uerum affirmatum de tercio adiacen-
 te est falsa, et nulla est propositum uerum af-
 firmativa de tercio adiacente non fal-
 sa, igitur omnis propositum uerum affirmatum de tercio
 adiacente est falsa, et tamen hic anima a co
 exponere ad expolitam igitur etc, per se
 et b, si a, autem quod posito quod non sit a-
 liquod propositum uerum de tercio adiacente af-
 firmatum nisi omnis est anima uerum et omnis
 falsum quod se falsificat sic significando.
Item illa anima non ualens animal scis esse et
 nichil est animal quin illud scias esse igitur
 omne animal scis esse et hic anima per regulam igitur
 etc, et b, si a, autem ponendo quod
 omne animal quod est animal scias esse, et quod
 scias adam non esse tunc est anima istius
 contra uerum et omnis falsum, si omne animal
 scis esse quod aliquod animal scis non esse igitur
 aliquod animal non scis esse per se et anima scis quia
 tu scis hoc non esse demonstrato ad ut
 pono igitur hoc scis non esse, per se satis
 et ultra hoc scis non esse, igitur aliquod
 animal scis non esse, per se omnia ab inferiori

ad suum superius affirmatū de
Item arguitur qd ab exposita
ad illam copulatiuam exponentem
non ualeat dñā qui non sequitur ha
bens qualibet hō currit igitur de
aliqua specie qualitatis hō currit et
nulla est species qualitatis de qua
non hō bens currat, et hic arguitur
p regulam igitur 1. p. 3. et 2. a. ar. qd
dñs istius significat qd de aliquo ter
mino specifico hō bens c. cū ois spe
cies sit terminus ideo ipse est ill
lud dñs illi anteqd deo dñ ad primū
de uirtute s. m. o. dñ dñ qd ab ex
positis sit sūptis ad suas exponentes
nō u3. sic intelligendo qd tales oñe
nō ualēt aliquis hō c. nullus est hō
qn ille currat igitur qd hō c. quia il
lud qd ponit p ante n3 est uer3 n3
falsū cum non sit p. d. sed si debeat
ualere oñia o3 ponere copulationez
sic qd arguat a co. qd non est iste ex
ponentes, si est iste exponentes cū illa
copula. et. **E**t p. eand. cāz nō ualēt
tales oñe ois hō c. for. est hō igitur
for c. **S**ed ad formā argūti ob
missis uerbis dñ negādo illā oñiam
aliqua p. d. est uera, et nichil est pro
positio non p. d. uera, igitur ois p. d.
est p. d. uera, et dñ qd ibi nō ar. a co
p. d. exponēte ad suaz expositaz qd
ista negatiua exponēs nō bene sumit
tur. unde ad sumēduz negatiuaz ex
ponentem taltum u3. adhibenda
est diligentia ut sumantur termini p
tise eq̄lter supponētes p tot p. d. p
quot supponit in exposita, et ideo p. m
uarios terminos p. una re uel m. l. c. s.
supponētes in exposita o3 etiam us

rios terminos accipe in exponēte
negatiua, et ideo licet ista consequen
tia ualeat animal currit et nichil est
animal non currens igitur omne
animal currit tanquam a copulati
ua exponente ad suam expositam
tamen ista consequentia non ualeat
popl's currit et nichil est populus
non currens igitur qd popl's currit
et hoc est p. uaria significata illorū
terminorū aial est popl's, qd aial
p. re aliqua supponit sed si popl's p.
nulla re supponit sed pro multis re
bus simul acceptis supponit. **E**t id
illa qd popl's currit sic exponenda
est popl's c. et nullus est popl's nō
currens tenendo li nō currens non
substituitur. **N**el sic nichil nec aliq. sūt
popl's qd nō currant, vñ licet bene
sumat ista negatiua nullū est aial nō
currens re. istius oñe aial c. nō tñ
bñ sumit ista nullus est popl's non
currens tenendo li currens substituitur
quia popl's n3 est currens neq3 non
currens. **S**ed bene est currens uel
non currens sicut popl's nō est hō
n3 nō hō. **A**d aliud differtur solō
usq3 ad mām insolubiliū. **A**d aliud
dñ negādo dñaz aial scis ēē, et nichil
est aial qd nō scias ēē igitur omne aial
scis ēē quia b. nō sumitur sicut dñ
sumi eo qd in illa propositione om
ne animal scis esse distribuitur li a
nimal pro omni animali qd quis
potest intelligere ideo minor debet
sic sumi et nullum est animal quod
quis potest intelligere quin seu qd
non scias est. **A**d aliud cum argui
tur qd ista consequentia non ualeat,

quilibet homo currit igitur de quibus
 bet specie qualitatis homo in his currit
 igitur. **¶** dicitur negando dicitur nec ille sunt
 sue exponentes quia ista quilibet
 homo currit non significat quod de quolibet
 specie qualitatis homo hinc
 currit sed significat quod qualibet qualita
 te alicuius qualificati datus homo qualis
 eadem qualitate specificiter currit et ex
 ponatur ista et per solutio argumen
 ti. **¶** Sed occurrit dubium quid sit
 subiectum in talibus propositionibus pro
 sui expositione habenda cuiuslibet ho
 minis asinus currit omnis propositio vel
 eius contradictoria est vera. nunc quid hoc
 totum hominis asinus sit subiectum in prima
 et id propositio vel eius contradictoria sit sub
 iectum in secunda aliter enim sumede sue
 exponentes negative si totum illud
 sit subiectum quod si sola una eius pro
¶ Et primo autem quod subiectum istius propositionis
 scripte cuiuslibet hominis asinus est sit totum
 hominis asinus et non licet hominis ut dici so
 let. **¶** Quia enim dici quod in hac cuiuslibet ho
 minis asinus currit licet hominis est subie
 ctum quod per reducendo ad rectum sic
 quilibet homo est cuius asinus currit.
¶ Sed contra quia illius scripte cuiuslibet
 hominis asinus currit est licet hominis per pro
 positionis et non subiectum quia non potest
 reddere suppositum illi verbo est imo
 nullius verbi potest esse suppositum neque
 est per predicati neque predicatum. igitur
 cuius iste terminus sit categorema
 est per subiecti. **¶** Item licet homo non
 est per istius propositionis cuiuslibet hominis a
 sinus currit igitur non est subiectum
 eius. **¶** Item in illa propositione currens
 est hominis asinus hoc totum est predicatum

hominis asinus igitur. Invertendo illud
 totum quod est predicatum efficitur subiec
 tum. et per omnis istius propositionis hominis a
 sinus est currens subiectum est illud
 totum hominis asinus. **¶** Item in illa
 tamen verum est propositio vel eius contradictoria
 utraque pars complexi tenetur ex par
 te predicati. propositio vel eius contradic
 toria. igitur in illa universali omnis
 propositio vel eius contradictoria est
 vera utraque pars distincti se tenet ex
 parte subiecti. **¶** Item autem ista omnia valent
 a contraria ad convertentes. for. est homo
 vel asinus igitur homo vel asinus est
 for. et in prima utraque pars distincti
 est se tenet ex parte predicati igitur in
 secunda se tenet ex parte subiecti. **¶** Sed
 forte dicitur quod ista non convertitur
 licet sed debet sic converti igitur quod
 est homo vel asinus est for. **¶** Sed con
 tra quia ista homo est chimera vel homo
 convertetur sic. igitur quod est chimera
 vel homo est homo. sed omnis est
 falsum. quia sequitur quod est chimera
 vel homo est homo igitur chimera vel homo
 est homo omnis falsum quia sequitur chi
 mera vel homo est homo igitur chimera est
 ens quod vel homo est homo omnis falsum et
 tenet omnia propositionem que tamen omnia
 apud veritatem non valet cum sit il
 la vera chimera vel homo est homo quia
 omne quod est chimera vel homo est homo. et
 chimera vel homo est homo. et
 am quia homo est homo igitur chi
 mera vel homo est homo a par
 te distincti ad totum sine impedi
 mento. **¶** Item in illa asinus currit
 licet asinus est subiectum et regitur
 a parte ante ab illo verbo currit

sed p^o appositione istius oblig^o ho-
minis non uariatur dependētia istius
us uerbi c^o ad illud nom^o asinus q^o
li hois nō regitur ab illo uerbo cur-
rit igitur legi^o q^o li asin^o adhuc regi-
tur a pte añ ab isto uerbo c^o. Alia
ar^o p^o ista pte adduci possent ex sū-
damis specu^o grāmatice si q^o ista
non facili^o intelligerentur sine lō-
ga digressionē ideo relinquuntur.

Quod p^o istū tñ añ q^o dato q^o totū
illud sit subiectū hois asin^o i ista ho-
minis asinus c^o sequit^o q^o totū illud
possit distribui tūc legitur q^o aliq^o
est u^ois f^o cui^o q^oz singularis est ue-
ra t^o cui^oz supposito subiecti cor-
pondet una singularis oñs est falsū
t^o oñs añ q^o ista u^ois est falsa ois p^o
positio u^o eius d^odictoria est uera da-
to q^o q^oz p^o hēat d^odictoria t^o tñ
q^oz eius singularis est uera. i. ista p^o
positio uel eius d^odictoria est uera. i.
sic de aliis.

Ad dubiū rādetur q^o in ista
sup^ocedēdo intelligēdo q^o in ista
p^opositio ois p^o uel eius d^odictoria
est uera utraq^o ps^o d^olūcti se tenet
ex pte subiecti. i. istius d^olūcti p^o
u^o eius d^odictoria q^ouis totū illud nō
sit subiectū p^o uel eius d^odictoria
q^o li uel non est ps^o extremū.

Ad ar-
gumētū cū añ q^o tūc alieui^o u^ois falsū
affir^o q^oz singularis foret uera cū
hoc q^o cui^oz supposito subiecti cor-
pondet una singularis dicitur oce-
dendo illud oñs q^ouis nō sequitur ex
dubio ut p^o de tali incipit utrūq^o
illoz ēē neq^oz demonstrādo scōas p^o
positiones q^ouis una incipiat t^o desi-
nat ēē uera t^o alia incipiat p^o remoti

onē. **S**ic de illa incipit ois hō ēē
for. posito q^o for. incipiat ēē ois hō
t^o sit t^o fuerit añ for. t^o de ista incipit
ois asin^o c^o p^o posito q^o iam sint tres
asin^o t^o nō p^olea qui currāt t^o cucurre-
rint p^o horā imediatā huic instanti t^o
desinat ēē p^o remotionem de p^osentī
casinus qui nō imediate añ hoc cur-
rebat tūc p^o q^o ista uniuersalis est
uera incipit omis asinus currere t^o
quelz singularis est falsa in isto eni-
casu incipit omis asinus currere t^o
nullus asinus incipiat currere sed a-
liquis desinat currere. sed tñ ad argu-
mētū d^o negando oñs cūz inferitur
illa oclusio ocella ex dubio. Et ad p^o
bationem cū añ q^o ista est f^o omis p^o
positio uel eius d^odictoria est uera t^o
dicitur concedendo. sed dicitur ulte-
rius q^o nulla talis est sua singularis
ista p^opositio uel eius d^odictoria
est uera quia quelibet talis est inde
finita sed sue singulares sunt iste il-
la que est p^opositio uel eius contradic-
toria est uera demonstrando istam
nullus deus est t^o p^o q^o ista singula-
ris est falsa sicut t^o multe alie d^oscu-
rendo tam p^o propositiones ueras
q^o falsas.

Sed forte contra hoc ar-
guitur p^obando adhuc q^o aliqua uni-
uersalis in casu est uera puta ista cu-
iulz hominis asinus currit in quo
casu multe eius singulares sunt false
ponendo q^o quelibet asinus qui est
alicuius hominis currit. **S**ed sic
alicuius homo qui non habeat as-
inum puta for. t^o sequitur q^o ali-
qua singularis istius est falsa cu-
iulibet hois asinus currit quia ista

istius hominis iste asinus currit de
 monstrando for. et aliquem alium.
 et tamen ista universalis est uera quia
 ipsa conuertitur cum ista quilibet asinus
 hominis currit que est uera ne
 per exponendo igitur ipsa est uera
 per omnia et aliter asinus quia contrarie ista
 tum propositionum inuicem conuer
 tuntur igitur et ista conuertitur per
 omnia et aliter quia iste conuertuntur
 nullus hominis asinus currit et nul
 lus asinus hominis currit. **Item**
 in isto casu ista est falsa alicuius ho
 minis asinus non currit quia sequi
 tur alicuius hominis asinus non cur
 rit igitur asinus alicuius hominis non
 currit omnis falsum ex casu quia qui
 libet asinus alicuius hominis currit
 et omnia aliter quia subiecta istarum pro
 positionum conuertuntur et pro eisdem
 precise supponunt et alia sunt pa
 rta et conuertibilia igitur et iste pro
 positiones conuertuntur sicut iste asinus
 hominis currit et hominis asinus cur
 rit. Vel presupponatur prius quod non
 refert dicere hominis asinus et asinus
 hominis ubique ponatur sine di
 stributione. **Item** tamen currens est
 hominis asinus ponatur enim cum
 toto casu quod nichil currat nisi hominis
 asinus tunc tantum currens est homi
 nis asinus igitur cuiuslibet hominis asinus
 est currens et ab exclusione ad uel
 de terminis transpositis et aliter est
 uerum igitur et omnia. **Item** iste ex
 clusue conuertuntur tamen currens est
 hominis asinus et tantum currens est
 asinus hominis et iste sunt sue uel
 sic significando. quilibet asinus hominis

est currens et cuiuslibet hominis asinus
 est currens igitur et iste universales
 conuertuntur si una illarum est uera
 in dicto casu igitur et utraq. **Item**
 hominis asinus currit et nichil est ho
 minis asinus non currens igitur cuius
 libet hominis asinus currit per omnia
 per regulas datarum de expositione uni
 uersalis affirmatiue et aliter est uerum
 igitur et omnia. **Item** quilibet singula
 ris istius universalis cuiuslibet hominis
 asinus currit sequitur ex aliqua singu
 lari istius quilibet asinus hominis
 currit et e contra. et cuiuslibet supposito
 subiecti alicuius iste per correspondet
 aliqua singularis igitur una univer
 salis istorum sequitur ad aliam et e con
 tra. Si conceditur omnia probatur aliter
 ponendo quod quilibet homo habeat asinum
 currentem et nullum quiescentem tunc
 per quod tot sunt singulares unus ista
 rum universalium quot alterius se
 formaliter in omnia bona inferentes
 quia bene sequitur titulus hominis iste
 asinus currit igitur iste asinus hominis
 currit. **Item** indefinite istarum
 universalium conuertuntur igitur et
 iste universales conuertuntur per et
 aliter aliter quia iste conuertuntur asinus
 hominis currit et hominis asinus cur
 rit. **Item** deo forte dicitur sicut argumē
 ta petunt quod iste conuertuntur in dicto
 casu et utraq. est uerum. **Sed** si aliter
 hominis asinus non currit. igitur non
 cuiuslibet hominis asinus currit omnia
 per expositio et aliter arguitur quia
 fortis asinus non currit et fortis est
 aliquis homo igitur alicuius hominis
 asinus non currit. **Item** alicuius

hominis nullus asinus est. igitur alius
 cuius hominis nullus asinus currit
 ¶ Item si cuiuslibet hominis asinus? c. et
 fortis est hō. igitur fortis asinus? c.
 ¶ Item iste exclusiue tñ hominis asinus
 currit. et tñ asinus hominis c. r
 rit nō sunt conuertibiles. igitur et iste
 uniuersales quilibet asinus hominis currit.
 et cuiuslibet hominis asinus currit.
 nō sunt conuertibiles sic significando
 p3 oīa ex responsione et aī aīa po
 nendo q3 solus for. hēat asinus cur
 rentem sed cum hoc currant alii a
 nimalia. et p3 q3 ista est falsa. tñ asinus
 hominis currit. et ista est uera.
 tñ hominis asinus currit. quia hōis
 asinus currit. et nullus nō hominis
 asinus currit. igitur tñ hominis asinus
 currit. p3 oīa ab exponentibus ad
 suam expositam cuius aīa est uerū
 in casu igitur et oīa. ¶ Item solius
 fortis asinus currit igitur tñ fortis
 asinus currit p3 oīa et aīa q3 for.
 asinus currit. et nullus nō fortis asinus
 currit. igitur solius fortis asinus
 currit. p3 oīa p3 exponentes illius
 termini solius. ¶ Sed adhuc dicitur
 ut prius negando ista3 conclusionē
 illatam sequi ex dictis cū casu posi
 to et ulterius dicitur q3 iste conuer
 tuntur cuiuslibet hominis asinus currit
 et quilibet asinus hominis currit. et ter
 mini ita supponunt in una sicut in a
 lia. Et ulterius dicitur q3 ista cuiuslibet
 hominis asinus currit. nō hēt singu
 larem aliquam nisi istam in qua de
 monstratur homo hēns asinum. sal
 tem si sumantur singulares de pro
 noie demonstratio. et ideo ista isti?

hominis iste asinus currit. demon
 strato homine nō hēnte asinum p3 li
 istius et aliquo asino p3 li iste non est
 singularis illius nisi uoce et nō signi
 ficatione ideo non pcedit argumen
 tum unde sicut conceditur ista in isto
 casu cuiuslibet hominis asinus currit
 ita concedendum est in casu q3 cuius
 libet hominis brunellus currit. et tñ
 solius for. brunellus currit et cū hoc
 tamen plato est homo cuius brunel
 lus nō currit. p3 totum posito q3 so
 lus for. hēat brunellum currentem.
 et plato hēat asinum quiescentem tñ
 tunc prima pars p3 exponendo sic
 et illa est uera in dicto casu cuiuslibet ho
 minis brunellus est asinus currentis
 et cū hoc stat q3 solius fortis brunel
 lus est asinus currentis. ¶ Verū tamen
 ad probandum q3 iste uniuersales
 conuerterentur siebat oīa que non
 u3 qua arguebatur illas uniuersales
 conuertere p3 hoc q3 illarum singulares
 conuerterentur dicitur q3 nō u3 tñ
 iste uniuersales conuertuntur. ¶ Unde
 nō ualet illa forma a. et b. uniuersa
 les conuertuntur et utriusq3 cuiuslibet
 supposito subiecti correspondet sin
 gularis igitur singulares ista3 con
 ueruntur ut p3 in dicto casu neq3
 sequitur duo singulares. a. et uniuersa
 lis et b. uniuersalis conuertuntur sic
 q3 quilibet singularis. a. sequitur ex a
 liqua singulari. b. et econtra et utrius
 q3 uniuersalis cuiuslibet supposito subie
 cti correspondet una singularis igitur
 illa uniuersales conuertuntur aut
 ex una sequitur alia et econtra. p3 de
 istis uniuersalibus omnis homo qui

est albus currit et omnis homo currit qui est albus, posito quod omnis homo sit albus tunc tot singulares preteritae habent una sicut alia cuius cuiusque supposito subiecti respondet una singularis et per propositum. Et tunc ad argumenta quando arguitur quod non cuiusque hominis albus currit, quia for. albus non currit, et for. est alius quis homo, igitur alius hominis albus non currit, negatur omnia et quod arguitur quod illa valet ab inferiori ad suum superius cum constantia subiecti dicitur quod non bene sumitur constantia debet enim sumi constantia tota illa extremi, ut sic arguendo for. albus non currit, et for. albus est hominis albus, igitur hominis albus non currit, sed hoc est falsum. Ad aliam formam dicitur etiam negando omniam cum autem si cuiusque hominis albus est, et for. est homo, igitur for. albus est negatur omnia quia licet arguatur a superiori distributo non tamen sumitur constantia totalis extremi sed debet sumi hoc sic. for. albus est alius hominis albus ad eludendam illam for. albus currit cum illa a. Ad aliud negatur illud autem alicuius hominis albus est in casu dato quia in dicto casu cuiusque hominis quilibet albus est. Ad aliud conceditur quod iste exclusiue ouertitur, et negatur quod illa tantum hominis albus currit sit vera, debet enim sic exponi et nunc illud quod non sit hominis albus currit, et quando arguitur quod tantum hominis albus currit, quia solius sortis albus currit dicitur negando autem et

negatur argumentum illud concludens quia non exponitur illo modo.

De probatione propositionis exclusiue

Propositio exclusiua affirmatiua in singulari numero de subiecto simplici exponitur per copulatiua copositam ex sua piacente et uel negatiua cuius subiectus est terminus infinitus oppositus. Dicitur subiecto exclusiue ut hoc est et nihil non homo currit, igitur tamen homo currit. Si illa tamen b. instans erit instans exponitur sic b. instans erit instans et nihil non b. instans erit instans, igitur tamen b. instans erit instans et non debet hoc sumi sic nihil aliud quam b. instans erit instans quod utraqque exponens esset uera et exclusiua falsa quia sua uel de terminis transpositis est falsa. Sed forte contra istum modum exponendi autem probando quod aliqui exclusiua est falsa et utraqque suarum exponentium uera, uel econtra quia illa omnia non uerum est propositum, et nihil non uerum est propositum, igitur tamen uerum est propositum, quia autem illius est uerum et omnis falsus ponendo quod omnis propositum uera sit aliquid et multe sunt falsae quare nulla sit aliquid tunc est autem uerum, uerum est propositum et nihil non uerum est propositum et omnis falsum scilicet tamen uerum est propositum, quia non omnis propositum est uera. Item secundo sic non legitur tamen currens curret, igitur currens curret et nihil non currens curret quod autem est in casu uerum posito

qd aliquid curret quia omne qd curret
 erit currens. igitur tm currens cur
 ret pz ab uli ad exclusiuam de ter
 minis traspositis qd ois sic falsu
 pz quia ddictorium secunde partis e
 uerum. s. aliquid non currens curret
 quia sor. curret qd sor. est aliquid no
 currens. igitur aliquid non currens
 curret pz oia qd ponit ams. ¶ Tre
 tertio sic. non sequit tñ sor. erit lor.
 igitur sor. erit sor. qd nihil non sor.
 erit sor. quia ams est uerum ponen
 do qd sor. sit qd erit homo. quia omne
 qd erit sor. erit sor. igitur tantum
 sor. erit sor. pz ab uli ad exclusiuā
 de terminis traspositis qd ois illi
 principalis dicitur sic falsum at quia
 ddictorium secunde partis est uer. s. a
 lliquid non sor. erit sor. qd hoc erit
 sor. demonstrado unaqz partez sor.
 qd hoc est aliquid non sor. igitur aliquid
 no sor. erit sor. qd aliud a sor. erit sor.
 ¶ Trez quarto sic dato illo mō ex
 ponendi sequitur cu uertis qd illa pro
 positio sit uera ams est. quia pise si
 cut est illa significat ideo illa est ue
 ra pz qd ams pbatur quia pise tali
 ter qualiter est illa significat igit. qd.
 pz satis qd arguitur ams quia talr
 qualiter est illa significat. qd no aliter
 qd taliter qd aliter est illa significat. igit
 tur pise talr qualiter est illa signifi
 cat pz oia qd ams arguit qd antexpi
 stum esse ista significat qd antexpi
 ste est taliter qd aliter est aut saltim
 intelligitur esse taliter qd aliter est igit
 taliter qualiter est illa significat qd
 b^o etiam istius ams at. s. non alr
 qd taliter qualiter est illa significat.

quia si aliter qd taliter qd aliter est illa
 significat. qd pise taliter est qd aliter est
 possibiliter esse igitur aliter esse qd
 possibiliter est illa significat. ois
 falsum qd qd quia in illa aliter qd ta
 liter qd aliter est illa significat ut taliter
 stat distribucione. ¶ Trez quinto da
 ta ista expolitione sequitur qd tm ens
 pot intelligi capiendō li ens trascen
 denter. qd p ois pise ens pot signi
 ficari. Et aliter sequitur ultra qd p
 se uerum potest significari capiendō
 uerum pro re uera. qd aliter sequit
 qd quacunqz propositione data qd a
 liquid significat ipsa pise uerum
 significat qd p ois nulla propositio
 falsum significat capiendō falsum. p
 termino prime intentionis. qd sequi
 tur ultra qd falsum non pot intelli
 gi sicut non ens no potest intelligi.
 ¶ Trez sexto non sequitur pater e
 qd nihil non pater est. igitur tantum
 pater est. quia ois claudit contra di
 ctionem. qd ams non claudit ddictio
 nem sed est possibile quia deus po
 test annihilare omne aliud a deo. po
 natur igitur qd sequitur qd pater est
 qd nihil non pater est. quia si aliquid
 non pater esset maxime foret fili
 sed filius non est aliquid non pater
 sed est illud qd est pater. filius ens
 no est aliud ens a patre neqz aliud
 se l est alia psona. ¶ Trez septimo
 non sequitur animal album est ho
 mo qd nihil non animal album est
 homo igitur tantum animal album
 est homo ut pz ponendo qd aliquis
 homo sit albus qd quilibet homo al
 ter ab eo sit niger tñ ois est falsu
 d 2

ut p3 et aīis est uerū. prima pars p3
et etiam scda quia dīctorium scde
est falsum. si aliquid non aīal album
est homo. qz si aliquid nō aīal albū
est homo. igitur non aīal album est
homo. et sequitur non aīal albus est
homo igitur album non aīal est hō
oīis est falsū et oīa arguit. quia in
ante solus primus tern hūc est infi
nitus et non illud totū qz partes no
minis infiniti non significant separe
ficut neqz noīs finiti. p3 etiaz ex a
lio quia ex negatione et ex termino
queqz debet infinitare sit unus nom
cōpositū cuius partes non significant
separate qd aut est adiectiuum aut
substantiuum sed illius cōplexi non
aīal albus partes significant separe
te et neqz est nomen adiectiuum n3
substantiuū igitur sequitur q illud
cōplexum nō est nomen infinitum.

Item omnes tales termini infi
niti conuertuntur non animal. non
animal sed oppositum huius segtur
ex responsione igitur. 1c. p3 oīa et
b^o arguitur quia capiuntur ille due
propositiones nō aīal album est hō
et non animal aībū est homo in qua
rum una subiectum totale infinitū
ut admittit ista responsio et in alia
solum primus terminus sit infinitus
et sequitur q non conuertuntur p te
partes illorū subiectorū quia ut
quīs illorum terminorum transi
super suū adiectiuū et ut alterius
non sequens tamen est falsus quia
oppositi termini finiti. scilicet animal et
conuertuntur et sinonimi sunt et quic
quid dicitur uni dicitur alteri. **I**tem

octauo sic non sequitur tantū intel
lectum a te est intellectum a te igit
nihil non intellectum a te est intelle
ctum a te et hīc arguitur per regulā
igitur. 1c. et qz nō sequitur p3 qz aīis
est uerum ut p3 et oīs falsum. nam
non intellectum a te est intellectum
a te igitur. 1c. aīis probatur quia il
le terminus non intellectum a te est
intellectum a te et ille adequate signi
ficat non intellectum a te igitur. 1c.
a^o p3 quia tu scis qz iste terminus
non intellectum a te est categorē
ma. **I**deū argumentū est de tali tā
tum significatum est significatum p
bando q non significatum sit signi
ficatum. **P**ro istis tamen dicitur cō
cedendo regulam. et dicitur q illa
oīa non ualent uerū est propositio
et nihil non uerū est propositio igit
tur tantum uerū est propositio et
dicitur q non bene sumitur ista ne
gatiua exponens sed debet sic sumi
nihil non uerū neqz aliqua nō ue
rum sunt propositio et tunc p3 q
i casu dato utraqz illarū est falsa.
Unde aduertendum est ad subiectū
exclusiue an supponat p aliqua una
re an pro pluribus et secundū hoc
uaria sumenda est exponens negati
ua. **I**deo tales oīis non ualent qz
tas continua est qritas et nihil non
qritas continua est qritas. igitur tan
tum qritas continua est qritas et sic
non sequitur a propositio definit ēē
uera. et nihil non a definit esse uerū
igitur tantum a propositio definit
esse uerū. debet enim b^o sic sumi
nihil nō a n3 aliq nō a definit ēē uerū.

Sed ad secundum argumentum dicitur concedendo. et cum arguitur quod illa exponens negativa est falsa in ea su isto quia eius oppositum est uerum aliquid non currens curret. dicitur illa affirmatiua negando et ad probationem dicitur negando argumentum hoc curret. et hoc est non currens. igitur non currens curret. cuius causa est quia illa currens curret. significat quod aliquid quod erit currens curret. et illa non currens curret. significat tenendo si non infinite quod aliquid quod non erit currens curret. Unde quod propositio affirmatiua in qua subicitur terminus infinitus et predicatur sibi oppositus est impossibilis siue fuerit de presenti siue de preterito siue de futuro. Et e contra etiam quod propositio affirmatiua in qua subicitur terminus finitus et predicatur terminus infinitus sibi oppositus est impossibilis. Et quod negatiua aliter talis opposita est necessaria. prima pars illius regule uera est quacumque opinione data de ampliatione. Secunda pars etiam est uera. Ex quibus patet etiam quod tantum currens potest currere quia tantum illud quod potest esse currens potest currere ideo falsum est quod aliud a currente potest currere. sicut falsum est quod aliud a uero erit uerum immo nihil aliud quam uerum erit uerum et etiam nihil non uerum erit uerum. Et per hoc etiam dicitur ad tertiam formam concedendo ipsam et negat quod aliud a for. erit for. admissio illo casu gratia argumenti quia uel illa significat quod aliud ab illo

quod est uel erit for. erit for. uel solum significat quod aliud ab illo quod erit for. erit for. sed siue sic siue sic illa est impossibilis igitur et. et sic dicitur de tali non for. erit for. quia uel illa significat quod non illud quod est uel erit for. erit for. uel quod non illud quod erit for. erit for. et utroque modo est falsa igitur et. Ad quartam formam cum autem quod ex illa cum ueris assumptionibus sequitur istam esse ueram autem est negatur omnia et ad probationem cum arguitur precise sicut est illa propositio autem prius est significat. igitur illa est uera negatur omnia quia autem est uerum. eo quod precise taliter qualiter est illa propositio significat ut probatum est secundum illam probationem secundum datam regulam exponendo immo quacumque propositione data que aliquantulum esse significat ista precise sicut est significat ut ostendetur infra cum de ueritate propositionis agetur. Ad quintum cum inferitur quod tantum ens potest intelligi et tantum ens potest significari dicitur negando consequentiam sed bene conceditur quod tantum ens intelligitur et quod tantum ens potest intellectus intelligere et quod precise uerum potest aliqua propositio significare capiendo uerum prout conuenitur cum si aliquid. Sed negatur illa quod tantum ens potest intelligi quia illa significat quod tantum illud quod potest esse ens potest intelligi eo quod si ens supponit solum respectu huius uerbi potest a quo accipit suppositionem et non respectu illius infiniti intelligi.

quia si supponeret respectu illius infi-
niti et non respectu uerbi principa-
lis foret illa falsa antiphrasis potest
esse quia si antiphrasis supponeret
respectu illius uerbi infiniti esse et p-
sona stare pro eo quod est. Et ideo sunt
tales falsae chimerae potest intelligi
et aliquid instans quod fuit potest fuisse, et
si arguitur quod non tantum ens potest
intellectus intelligere quia populus
potest intellectus intelligere qui est
non aliquid igitur sequitur quod aliud
uel alia ab ente potest intellectus in-
telligere igitur non tantum ens po-
test intellectus intelligere dicitur ne-
gando primum autem scilicet quod populus potest
intellectus intelligere qui est non aliquid
quia populus nec est aliquid
neque est non aliquid, sed est aliqua
uel non aliqua, negatur etiam ulterius
ista omnia alia ab ente potest intel-
lectus intelligere, igitur non tantum
ens potest intellectus intelligere, si-
cut non sequitur duo homines cur-
runt, igitur non precise unus homo
currit. Ad sextum dicitur conceden-
do istam omniam, scilicet pater est et nihil non
pater est, igitur tantum pater est, et
dicitur quod sicut animus est possibile, sic et
omnis et non contradictionem claudens.
Et si arguitur quod illud omnis implicat
contradictionem quia sequitur tamen pa-
ter est igitur pater est, et ultra pater
est igitur filius uel filia est, et ultra igitur
aliud a patre est negatur ultima
omnis sed forte dicitur quod illa tantum
pater est habet sic exponi, pater est
et nihil aliud a patre est neque aliquid
aliud a patre est igitur tantum pater

est. Sed ista responsio concedit pro-
positum quia adhuc in illo casu uerum
est quod nihil aliud a patre est neque aliquid
aliud a patre est quia filius non
est aliud a patre neque alius a patre
quia si filius esset alius a patre igitur
uel esset alia res a patre uel esset alius
filius a patre uel alius pater a
patre quorum quodlibet est falsum et
omnis propter quia nullum aliud substanti-
um istius adiectiui alius potest sibi
rationabiliter intelligi. Ad aliud ob-
icitur negando istam omniam aial album
est homo et nihil non aial album est
homo, igitur tantum aial album est
homo, neque ibi ar a copulativa ex-
ponente ad suam expositam sed de-
bet b sic sumi nihil quod non est ant
mal album est homo, et hoc genera-
liter uerum est quod negatiua debet sic
sumi quando subiectus exclusiue non
potest totaliter infutari per unicam
negationem appositam, si quando sub-
iectum est completum. Et propter
hoc non ualet omnia ista tantum uerum
uel falsum est propositio igitur uerum
uel falsum est propositio, et nihil non
uerum uel falsum est propositio, po-
sito enim quod aliqua propositio falsa
sit aliquid est animus uerum et omnis fal-
sum quia aliquid non uerum uel fal-
sum est propositio quia non uerum est
propositio igitur non uerum uel fal-
sum est propositio omnia propter quia ne-
gatio infinitans non cadit supra se-
cundam partem illius distincti, sed
exponens negatiua illius exclusiue de-
bet sic sumi nihil quod non est uerum
uel falsum est propositio non aliquid que non

sunt verum vel falsum sunt propositio. Ad octauū dicitur infra. **¶** Sed interea dubium est utrum ab uniuersali affirmatiua ad exclusiua de terminis transpositis sit formalis cōtra et arguitur qd non. **¶** Prīo quia nō sequitur tantum falsum est propositio uniuersalis igitur omnis propositio uniuersalis est falsa quia in casu est aīa uerum et cōtra falsum posito qd ista cōtra sit et nulla aīa propositio ab ista vel eius parte sit aīa tunc est uerum exponenti ipsam et cōtra falsum quia se destruit. **¶** Item non sequitur tantum due anime sunt in for. et platone igitur omnia entia in forte et platone sunt due anime quia cōtra est falsum et aīa est uerum quia due anime sunt in forte et platone et non plures qd due anime sunt in for. et platone igitur tantum due anime sūt in for. et platone. **¶** Ideo dicitur forte qd nō ualet cōtra ab exclusiua ad uniuersalem de terminis transpositis in numero plurali et ideo nō ualet cōtra ista quia est in illo numero. sed contra arguitur qd ista sit bona quia aīa eius est impossibile quia sequitur tantum due anime sunt in for. et in platone igitur tantum duo entia in diuisibilia sunt in for. et in platone cōtra p3 ab inferiori ad suum sup3 affirmatiue a parte subiecti utriusq3 subiecto addita dictione exclusiua si cut sequitur tantum eres homines currunt igitur tantum tria aīa currunt et cōtra est impossibile igitur etc. **¶** Item tertio sic aliqua est exclusiua cui non potest sua uis respondere

igitur etc. p3 cōtra et aīa arguit. et de istis tantum aīa est for. precise sicut est significat aliqua propositio. Et aliqua est uniuersalis cui non potest correspondere sua exclusiua ut p3 de istis incipit oīs hō ēē for. pmitit oīs denarius. et sic de aliis qd ei deē aut nō erit uis aut erit f' exclusiua existente uera uel econtra. **¶** Item quarto non sequitur omne qd potest esse filius tuus potest esse rex. igitur tū rex potest esse filius tuus quia cōtra est falsum quia non rex potest esse filius tuus quia de facto non rex erit filius tuus igitur nō rex potest esse filius tuus. **¶** Item filius tuus potest ēē nō rex igitur non rex potest ēē filius tuus. **¶** Item quinto non sequitur omnis homo est aīa igitur tantum omne aīa est homo et hic aīa ab uis ad suā exclusiua igitur. **¶** Sed forte dī qd illa nō est sua exclusiua de terminis transpositis. **¶** Sed dī ista exclusiua hēt aliquā uis et nō aliā qd ista qd si haberet aliā maxime hēret ista oīs hō ēē oīs aīa. **¶** Sed dī p3 ē p3 dīcātū in uis ista qd sit subiectū in illa exclusiua et ista nō est uis ista exclusiue p3 et aīa aīa qd in ista uis p3 dīcātū est illud totū oīs aīa et in ista exclusiua subiectū est solū hō aīa. **¶** Item sexto non sequitur oīs hō pter for. cūrit igitur tū cūrit est hō pter for. aīa ei est uis et cōtra falsū in casu quia ex cōtra sequitur qd for. non sit homo qd non sequitur ex aīa. **¶** Item septimo nō sequitur tū hominis est aīa igitur omnis aīa est hōis et aīa ab exclusiua ad uniuersalem igitur etc. p3 et pbae aīa

quia ponatur qd nullus sit asinus si
 si hominis et sic aliquis asinus qui
 nullus sit et est alius ueruz et esse fal
 sum quia hominis est asinus et null
 us non hominis est asinus. Sed fo
 te dicitur qd ista oia non ualet qda
 arguitur in obliquis et arguendo
 ab exclusiua ad uniuersalem in obli
 quis non oportet oia ualere. **S**
 edra arguit qd aia istius oitit in
 casu dato sit falsuz quia si asinus de
 est predicatum aut se tenet ex parte
 subiecti sed si est predicatum tunc stat
 distributiue et sequitur tantuz homi
 nis est asinus sed a. est asinus. igit
 tantuz hominis est a. oia pz a sup
 ori distributo cum debita constan
 tia ad suum inferius et oia est. falsu
 est enim a. ut pono asinus qui non
 est alius hois. **I**tem in ista p
 positione tantum hominis est asin
 si hominis non potest reddere sup
 positu illi uerbo est. igitur requirit
 aliter terminus ad reddendum sup
 positum sibi et sic sequitur qd si as
 nus se tenet ex parte subiecti. **S**
 ed forte dicitur qd in ista tantuz homi
 nis est asinus si hominis non est to
 tale subiectum sed intelligitur li ens
 et est sensus qd tantum ens hominis
 est asinus. **S**ed contra ista est cognita
 et pfecta igitur nihil oportet plus in
 telligere ad dandum supposituz illi
Item pari ratione si in illa inter
 ligeretur li ens est falsu posset intelli
 gi et concedi ista hominis est quia in
 ea intelligitur li ens. **I**tem dato
 qd intelligatur li ens ista est falsa in
 casu isto sicut consequens. **S**ed aia

tenet se ex parte subiecti si asinus tunc
 ista est falsa et est sensus qd tantum
 hominis asinus est qd est falsum. qd
 aliquid non hominis asinus est pre
 supponit enim ista responsio qd sub
 iectum adequatum istius sit li homi
 nis asinus. **S**ed adhuc forte dicit
 qd totum illud est subiectum sed non
 sit exclusio nisi oppositorum istius
 obliquit hominis sed tunc patz qd
 ibi non arguitur ab exclusiua ad un
 am uniuersalem quia antecedens non
 est exclusiua ad hoc eniz qd sit exclu
 siua de qua intendimus et ex qua de
 bet inferri uniuersalis de terminis
 transpositis requiritur qd fiat exclu
 sio oppositorum totalis subiecti re
 spectu totalis predicatorum unde in ista
 precise in illa homo currens est ho
 mo si fiat exclusio oppositorum istius
 us obliquit non inferri illam omnis
 homo est in ista domo currens qui
 antecedens est uerum et consequens
 falsum in casu exponitur enim asin
 sic in ista domo currens est homo
 et nullibi alibi qd in ista domo cur
 rens est homo sed si debet inferri
 oz exclusionem cadere super totum
 subiectum. **I**tem talis omnis ho
 mo preter se currens et similes non
 habent exclusiua de terminis trans
 positis igitur non generaliter ab ex
 clusiua ad sua uniuersale ualet oia.
Opposituz tñ a. qd ab exclusiua ad
 suas exponetes e bonu argumentu et
 ab illis exponetibus ad suas ouertez
 tes e bonu argumentu si iste ouertez
 sit exponetes uisus et ab illis ad uni
 uersale uisus oia igitur ab ista exclusiua

ad suam uniuersalem tāq̃ a primis
 a Iulianuz ualet oīa uerbi gratia
 sequitur tantum animal currit igit̃
 oīa currit: et nihil nō animal currit
 et sequitur ouertendo utramq̃ par
 tē oīis igitur currens est animal
 et nullum currens est non animal ex
 quo sequitur q̃ omne currens est a
 nimal tanq̃ ab exponentibus ad ex
 positam igitur a primo si tantum
 animal currit, omne currens est ani
 mal. ¶ Ideo dicitur ad dubium q̃
 arguendo ab uniuersali mere affir
 matiu in singulari numero que est
 uniuersalis p hoc signum omne uel
 per sibi equiualens non cōplicato si
 bi alio signo uel termino unde pro
 positio capiat aliam denominationē
 aut p̃bationem sicut est exceptiua s̃c
 exclusiua aut huiusmōdi u3^a ad suam
 exclusiuaz et contra tam subiecto q̃
 p̃dicato existentib⁹ terminis coib⁹
 ¶ In numero aut p̃li ualet oīa ab
 uniuersali ad suam exclusiuā intellē
 gendo ut prius et ecōtra non. Unde
 bene sequitur omnes hoies currunt
 igitur tantum currentia sunt hoies
 sed nō ecōtra formaliter legur q̃
 non ualet iste oīis tū duodecim
 sūt ap̃li dei igitur omnes ap̃li dei
 sūt, itē q̃ quicq̃ sūt u3^a igitur oīa
 u3^a sūt quicq̃ et cā est q̃ exclusiua
 in numero plurali affir^{ua} hēt duas
 cās ueritatis: quaz una est q̃ uia alle
 tatis et alia est q̃ uia p̃tatis: uerbi
 gratia tū duodecim sūt apostoli dei
 altero illoz duoz modoz uerifica
 ri pōt: sūt apostoli dei et nulla nō
 sūt apostoli dei, uel sic: sūt apo

stoli dei et non plura q̃. sūt apo
 stoli dei. Unde talis p̃positio exclu
 siua in numero plurali nō debet ex
 poni quia p̃positio exponibilis co
 pulatiue significat et non uerificatur
 distinctiue et ab expōita ad quāz
 suaz exponētem est bonū argumen
 tum formale sed talis p̃positio nō
 uerificatur copulatiue nō ab ista ex
 clusiua ad quāz exponētium ualet
 oīa cōuertitur enī cū tali distinctia
 cuius quelz pars principalis est una
 copulatiua igitur et. Et tunc ad pri
 mū argumētū dicitur in tractatu in
 solubilibus. ¶ Ad scōm argumētū
 iaz est dictū q̃ nō u3^a in numero
 plurali ab exclusiua ad u3^a de ter
 minis transpositis formaliter. ¶ Ne
 runtamen ista consequentia ualet
 de materia quia antecedens est im
 possibile quia segetur ut ibi dictum
 est tū due anime sunt in sor. et p̃li
 ne igitur tantum duo indiuisibilia
 sunt in sor. et platone, oīs falsum:
 quia plura q̃ sunt duo indiuisibilia
 sunt in sor. et platone quia mille par
 tes sunt in sor. et in platone q̃ sunt
 plura entia q̃ duo indiuisibilia sed
 forte dicitur q̃ non bene sumitur
 ista minor negatiua non plura en
 tia q̃ duo indiuisibilia sunt in sor.
 et platone sed debet sumi sic non
 plura indiuisibilia q̃ duo indiuis
 ibilia sunt in sor. et platone. ¶ Et ita
 dicitur etiam q̃ ista tantum tres
 homines currunt uerificatur per
 talem copulatiuam tres homines
 currunt et non plures q̃ tres homi
 nes currunt. ¶ Et q̃ ista co

non est sufficiens ad veritatem istius
 exclusive ponendo q non plures ho
 mines q tres currant et currant alia
 a alia ab aliquibus illorum triu tunc
 ista copulativa est vera. tres homines
 currunt et non plures q tres hoies
 currunt. et ista exclusiva est falsa ga
 sequitur tantum tres homines cur
 runt igitur tantum tria animalia cur
 runt. omnia p3 per regulam allegata
 et omnis est falsum. quia sequitur per
 responsonem q nulla alia a tribus
 animalibus currunt aut q non plu
 ra animalia q tria animalia currunt
 quorum utrumq3 est falsum. **Ad** deo
 dicitur q ista tantum tres homines
 currunt. sic verificatur disjunctive.
 tres homines currunt et non plura
 q tres homines currunt. vel tres ho
 mines currunt. et nulla non tres ho
 mines currunt. Ex quibus p3 istas
 fore veras tantum duo apostoli sunt
 apostoli dei. tantum tres sunt apo
 stoli dei. et etiam tantum tres apo
 stoli sunt apostoli dei. et tamen duo
 apostoli dei sunt in re: natura. q
 vis. i. sint apostoli dei. et sicut pre
 cise unus est apostolus dei ita mille
 sunt apostoli dei licet non sint nisi
 i. apostoli dei. **Ad** tertium dicitur
 q concludit multe enim sunt univer
 sales que non possunt habere exclu
 sivas in terminis similibus neq3. p
 pinquis et contra. aliquae exclusivae
 non habent universales sicut tales
 infinitis finitis sunt plura. frequen
 tamen accidit q licet universalis non
 possit habere exclusivam in terminis
 ppinquis tamen aliqua secum convertibilis

ex terminis aliis composita potest
 habere exclusivam. sed adhuc gene
 raliter non est hoc verum sed ad in
 veniendum tales viles non oportet tunc tere
 re pp veritatem regule aptandam. unde
 regula non inveniatur est nisi p vltim^o ha
 bentibus exponentes q sunt. Quere at
 Quere et exponentes exclusivam ut su
 pra tactum fuit i pbatore dubio. **U**ltim^o
 tamen ista propositio potest sicut est signi
 ficat aliqua propositio non est exclu
 siva quia non fit exclusio ab opposi
 tis subiecti. unde in ista precise sicut
 est significat aliqua propositio. si p
 positio est subiectum et si esset exclu
 siva esset sensus q precise aliqua p
 positio sicut est significat tunc mani
 feste ista potest habere universalem
 sed in hac propositione precise sicut e
 significat aliqua propositio exclusio
 non cadit supra subiectum sed solu
 supra predicatum et ideo non valet
 omnia ista precise sicut est significat a
 aliqua propositio igitur omnis pro
 positio est vera. neq3 illud argumen
 tum valet precise sicut est significat
 omnis propositio igitur aliqua pro
 positio est vera p3 ex dictis multi
 plici ratione supra. **Ad** quartum di
 citur. **Ad** deo omnia et omnis. i. tamen rex
 potest esse filius tuus et hec illud argu
 mentum non rex erit filius tuus? igitur si rex
 potest esse filius tuus? ab eis ad posse cum
 termino includere distributivum non
 valet. et ita etiam negat q filius tuus
 potest esse non rex. q sequitur q filius
 tuus potest esse aliquid non potest esse rex.
Ad quibus negatur ista omnia omnis
 homo est animal igitur tamen omne animal est homo

et dicitur quod utriusque istius est ista
omnis homo est omne animal. et cum
ait quod non quia plus predicatur in
utroque subiecto in exclusiua dicitur
illud negando quia uniuersale utriusque
subiectum non est pars extremi. **A**d sex
tum negatur omnia ista omnis homo
preter sor. currit. igitur tamen carrens est
homo preter sor. sed si aliqua exclusi
ua debet inferri ex ista talis inferen
da est igitur tamen carrens preter sor. est
homo. et causa est quia pars extra ca
pta non regitur a nomine uel a propo
sitione sed a uerbo. unde in ista omnis
homo preter sor. currit. palea si homo est
subiectus. **S**ed de isto magis infra
uidebitur. **A**d septimum dicitur illud
omniam dubitando tantum hominis est ali
nus igitur omnis alinus est hominis
si enim animus sit. propositio exclusiua sic signi
ficando est animus impossibile si autem
exclusio cadat solum super partes sub
iecti et non sit propositio exclusiua
tunc non requirit istam uniuersalem
sed siue uno modo siue alio capiatur li
tantum non arguit ibi ab exclusiua
ad suam uniuersalem de terminis
transpositis. **A**d ultimum dicitur quod
probat uerum. **A**liud incidit du
bium utrum ista sit possibilis tamen ex
clusum est exclusum. Et arguitur quod
sic quia de facto est uera eo quod om
ne exclusum est exclusum. igitur tan
tum exclusum est exclusum. Omnia patet
ab uniuersali ad exclusiuam de ter
minis transpositis et animus est uerum po
sito quod aliquid sit exclusum ab aliquo
actu uel ab aliquo continente. **S**ecun
do sic exclusum est exclusum et nichil

non exclusum est exclusum. igitur tamen
exclusum est exclusum omnia patet ab ex
ponentibus ad suam expolita. **T**er
tio sic potest esse quod tantum exclusum
sit exclusum et ista sic significat igitur
est ista possibilis patet omnia et animus pro
batur ita erit quod tantum exclusum est
exclusum. igitur potest esse quod tantum
exclusum sit exclusum. patet omnia et animus
probat per ponendo quod cras non erit
aliqua exclusiua alia ab ista uel eius
parte tantum homo currit. et quod ista
erit cras sic significando et ponitur
quod solum illud dicatur exclusum quod
est exclusum per dictionem exclusi
uam. tunc patet quod cras erit ita quod
tantum exclusum est exclusum quia
cras erit ita quod solum illud est exclu
sum quod erit exclusum per illam ex
clusiuam quia hec non erit tunc tan
tum exclusum est exclusum. igitur tamen
erit ita quod tantum exclusum est exclu
sum patet consequentia et antecedens
ex casu. **O**ppositum tamen arguitur
ponendo quod solum illud sit exclusum
quod est exclusum per dictionem exclu
siua sic quod omne quod non continetur
sub subiecto exclusiue sit exclusum et
omne quod continetur sit inclusum et
sit ista sic significando tantum ex
clusum est exclusum isto posito se
quitur quod quocumque dato ipsum
est exclusum et non exclusum de
sor. enim arguitur quod ipse sit exclu
sus et non exclusus. si enim datur
sor. esse exclusum in illo casu se
quitur tunc sor. est exclusus igitur
non continetur subiecto exclusiue et
arguitur tunc sic sor. non continetur

sub subiecto exclusiue. igitur subiectum
exclusiue non predicatur de sor. et si
sic igitur sor. non est exclusus. **S**i dicitur
quod sor. non est exclusus arguitur pro
bando quod sor. est exclusus quia omne
quod non continetur sub subiecto exclu
siue est exclusus et sor. est aliquid quod
non continetur sub subiecto exclusiue
igitur sor. est exclusus. **U**el breuiter
arguitur sic in isto casu uel sor. est ex
clusus aut non est exclusus. si non est
exclusus igitur non continetur sub
subiecto istius exclusiue sed omne quod
non continetur sub subiecto exclusiue est
exclusus igitur sor. est exclusus. **I**deo
si conceditur quod sor. sit exclusus argui
tur quod sor. continetur sub subiecto isti
us exclusiue. et per omnes sor. non est ex
clusus. **I**deo dicitur ad dubium
decidendo istam esse possibilem. im
mo necessariam de uirtute sermonis
quia necessario multa et multa sunt
exclusa igitur nulla exclusiua sit sed capi
endo istum terminum exclusum solum
pro illo quod excluditur per dictionem
exclusiuam dicitur quod ista est possibi
lis sed non potest esse uera sic signifi
cando ipsa solum existente. unde
cras forte erit ita quod tantum exclu
sum est exclusum sicut ponebatur in
argumento. **E**t ad casum positum con
tra dubium dicitur ipsum negando
unde potest esse quod ista sic significan
do sit et non sit alia exclusiua ab ista
uel eius pre sed non est possibile quod
aliquid per istam excludatur uel in
cludatur. unde possibile est quod tantum
exclusum est exclusum per exclusiuam
que non est ista sed quod tantum exclu

sum sit exclusum per istam exclusiuam
existentem solum in mundo tantum
exclusum est exclusus sic precise signifi
cantem est contradictio. **I**n illo
autem casu non est uerum quod omne
quod non continetur sub subiecto exclu
siue est exclusum neque est admitten
dum cum aliis ibi positus. nam ad
hoc quod aliqua sit exclusiua non oportet
et in ipsa aliquid includi. sicut in ista
chimera est chimera. neque aliquid
excludi sicut in ista tantum ens est
ens. neque oportet aliquid includi
uel excludi sicut in ista tantum exclu
sum est exclusum. **E**t igitur ista sit possi
bilis tamen ista non potest esse ue
ra sic significando. **U**nde non ualet
hoc argumentum. a. et b. propositiones
conuertuntur et a. propositio potest
esse uera sic significando igitur b.
potest esse uerum sic significando sicut
cut per de istis sor. non demonstra
tur et hoc non demonstratur demon
strato solum. **S**ed forte adhuc argui
tur quod ista sit impossibilis quia lege
tantum exclusum est exclusum igitur
exclusum est. et sequitur exclusum est
igitur non contentum in exclusiua est
et contra aliquid non contentum in
exclusiua est. igitur aliquid exclusum
est quocumque dato in isto casu sequi
tur contradictio. **E**t tunc ponatur
quod cum ista exclusiua sit etiam ista tamen
aliquid currit et sequitur quod aliquid est
exclusum quia aliquid est exclusum
ab ista tamen aliquid currit omnis fallum
quia quocumque dato sequitur quod ipsum
non sit exclusum. **A**d primum dicitur
negando istam omniam non contentum

sub ista exclusus est igitur exclusum
 est. 13 bene valeat e contra. **A**d fin
 dicitur q in isto casu nihil est exclu
 sum quia non est possibile aliquid
 esse exclusum ista exclusus existente
 sic significando tantum exclusum est
 exclusum. 13 bene sic possibile aliqd
 esse inclusu in alia exclusus ab ista
 . **O**ccurrit dubium an ista oia
 valeat tantum substantia no. est ac
 cidentis et substantia est aliquid igitur
 tantum aliquid non est accidentis et
 q sic quia ibi arguitur ab inferiori
 ad suu superius negatione postposita
 cum debita constantia ideo oia est
 bona. **S**ecundo sic contradictoriz
 ois ista? ois repugnat alicui elud
 igitur illa oia est bona. pbat aia
 quia ista repugnant tantum substantia
 non est accidentis et substantia est aliqd
 et non tantum aliquid non est acci
 quia sequitur non tantum aliquid
 non est accidentis. igitur tantum ois
 aliquid est accides ois est impossi
 bile et oia p3 quia negatio preposi
 ta et postposita equipollent subalter
 no suo. **T**ertio si ista oia non uz
 similiter non valeret ista tantu sub
 stantia non est accidentis. et omis sub
 stantia est aliquid igitur tantum ali
 quid non est accidentis ois est falsu
 quia est syllogismus in quinto ter
 tie. **Q**uarto sic aia istius ois e
 impossibile et ista oia est denotata
 a li si vel igitur significans ex copo
 sitione suorum terminorum. igitur
 ista est bona p3 oia et aia pbat
 quia contradictoriz aia istius ois
 est necessarium. s. non tñ substantia

non est accidentis quia chimera non
 est accidentis et chimera non est sub
 igitur qd non est substantia non est
 accidentis. p3 oia et aia est necessari
 um. igitur et ois et sequitur ultra q
 non est substantia non est acci. igitur
 non tantum suba non est acci
 p3 oia et aia est necessarium igitur
 et ois est necessarium qd est opposit
 aia principalis ois. **O**ppositum
 tamē arguitur quia istius ois aia
 est verum et ois falsu et impossi
 le igitur ista oia non valet. q enim
 aia istius ois sic verum p3 quia
 substantia non est accidentis. et nihil
 non substantia non est accidentis. igitur
 tantum substantia non est acci. et
 ois est impossibile quia sequitur
 tantum aliquid non est acci. igitur
 ois non aliquid est acci. oia p3
 quia aia inuertitur cum exponente
 istius aia. **A**d dubium igitur
 dico ipsum negando quia aia ipse
 est verum et ois falsu ut argumē
 tum probat aia enim et ois istius
 ois exponitur p copulativas qua
 rum due partes sunt affirmatiue qz
 tam aia q ois sunt exclusiue non
 mere negatiue. **E**t ad primu ar
 gumētu cum aia q ista sit bona oia
 quia arguitur ab inferiori ad suu
 superius cum constantia subiecti. dicitur
 q ista regula non plus dicit nisi
 q ab inferiori simpliciter sumpto ad
 suu superius simpliciter sumptu uz
 oia. **U**nde 13 sequatur suba non est
 accidentis. et omis suba est aliquid.
 igitur aliquid non est accidentis sim
 pliciter sumpto inferiori et superiori.

non tamen o3 ualere offam sb infu-
riori ad suum fupius fubi diungedo
dictionem exclusiuam ficut etia non
fequitur tu incipis eſſe albus. igitur
tu incipis eſſe coloratus. Et fic etia
dicitur iftam non eſſe in quinto ter-
cie. tantum fuba non eſt accidens. 7
omnis fuba eſt aliquid. igitur tantu
aliquid non eſt accidens fed ad con-
cludendum in ifto modo o3 depo-
nere dictionem exclusiuaz. ¶ Ad fe-
cundum cum aſ q3 oppoſituz oñtis
iftius repugnat aſti euſde3 dicitur
illud negando. unde illa eſt neceſſa-
ria 7 ſtans cum ifto aſte. non tantu
aliquid non eſt accidens. Et dicitur
ulterius negando oñiam cu argui-
non tm aliquid non eſt accidens. Igi-
tur tantum oñe aliquid uel tantum
oñe ens eſt acciēs. Et ad regulaz al-
legatam dicitur ifta3 non tenere ge-
neraliter in exclusiuis neq3 genera-
liter tenet in exceptiuis. unde non fe-
quitur nō nullus homo preter ſor.
eſt aſinus. igitur aliquis homo preter
ſor. eſt aſinus. fallit etiam ifta in in-
ſolubilibus. ¶ Ad quartuz dicitur ne-
gando q3 aſis iftius dubi3 ſit ipofi-
bile 7 dicitur q3 contradictorium e-
ius eſt falſum. ſ. non tantum ſubſtan-
tia non eſt accidens. 7 cu3 arguitur
qđ non eſt fuba non eſt accidens. Igi-
tur non tm fuba non eſt accidens.
negatur aſis 7 negatur ifta oñia. chi-
mera non eſt accidens. 7 chimera ſi
eſt fuba. igitur qđ non eſt fuba non
eſt accidens. aſis enim eſt uerum 7
oñs falſum quia oñe qđ nō eſt ſub-
ſtantia eſt accidens. ¶ Querit inde

an exclusiua ſit q̄ta 7 arguitur q3 ſi
quia tunc fequitur q3 contraria forent
ſimul uera 7 ſubcontraria falſa ut tm
homo eſt aial 7 tantum homo non
eſt animal. ifte ſubcontrarie ſunt ſim-
falſe 7 ſine ſubalterne ſimul uere que
ſunt contrarie. ſ. non tantum homo eſt
animal 7 non tantum homo non eſt
animal igitur contrarie uere. ¶ Secun-
do ſi ſunt q̄te fequitur q3 eſt aliqua
indefinita uera cuius quel3 ſingula-
ris eſt falſa ut tantuz aial eſt homo
¶ Tertio fequitur q3 a ſingularib3 ſuf-
ficienter enumeratis ad ſuam ulem
non ualeat oñia. unde nō fequitur nō
tantum hoc aial eſt homo. neq3 tan-
tum hoc animal eſt homo 7 ſic de a-
liis. igitur non tantum animal eſt
homo. ¶ Quarto ifto dato fequit
q3 duo contraria ſunt mere negatiua 7
duo ſubcontraria aliquid ponere 7
neutrum eſſe mere negatiuuz. ¶ Qui-
to quia p idem exceptiue eſſent q̄te
7 tunc fequitur duorum contrariu
qđl3 aliquid ponere 7 duo ſubcon-
traria eſſe mere negatiua p3 prima
oñia de iftis quib3 homo preter ſor.
currit nullus homo preter ſor. currit
7 p3 ſecunda de iftis non quib3 hō
preter ſor. currit. non nullus homo
preter ſor. currit. ¶ Oppoſitum argui-
tur quia ifta eſt indefinita tantum
aial eſt homo quia in ea ſubicit ter-
minus cois 7c. ¶ Item ifta oñia eſt
in datu ois hō currit. tantu riſibile
eſt hō igitur riſibile eſt igit utraq3
premiſarum eſt q̄ta. ¶ Ad dubium
dicitur ipſum concedendo 7 conce-
duntur conclusiones ibi illate.

**De probatione propositionis
exceptive.**

Item exceptivas exponam
premittentes primo q̄ ex
ceptiva affirmativa est ex
tra captio partis subiective aut par
tis in modo a suo toto. Ex qua sup
positione ultertus p̄ q̄ ad hoc q̄
exceptiva sit vera oportet partem
extra captam verificari de subiecto
exceptive et contra. Ex quibus p̄ q̄
q̄ ista oīa non valet omne aīal ali
ud a lapide currit. et lapis nō currit.
igitur omne animal preter lapidez
currit. Sicut neq̄ ista null⁹ homo
differens ab aīno currit. et aīnus
currit igitur nullus homo preter a
īnum currit. aīis enim est verum et
oīis falsum quia p̄ oīis prime oītie
denotatur esse exceptionem lapidis
ab aīis que non est ideo oīis est fal
sum. Deo sorte dicitur q̄ ista oīe
animal preter lapidem currit. sic ex
ponitur oīe aīal aliud a lapide cur
rit. et lapis non currit. et lapis est a
nimal. igitur omne animal preter
lapidem currit. Sed cōtra quia nō
sequitur omnis homo p̄ter sor. cur
ret. igitur omnis homo differens a
sor. curret. et sor. non curret. et sor. e
rit homo. igitur ista copulativa q̄ est
oīis non suffieienter exponit illud
aīis. Et q̄ ista oīa non valeat argu
tur ponendo q̄ sor. non curret. et
sor. erit aliquando quando non erit
alter homo ab eo. et omnis homo
non sor. curret. tunc est aīis verum
falz omnis homo preter sor. curret.

quia tantum sor. erit homo non cur
rens. et pars prima oītis est falsa.
quia nullus erit homo alius a sor.
Similiter non sequitur nullus ho
mo alius a sor. curret. et sor. curret.
et sor. erit homo igitur nullus hō p̄
ter sor. curret ponatur enim q̄ sor.
curret. quando non erit alter homo
ab eo. et postq̄ sor. erit corruptus
current homines multi et p̄ q̄ aīis
est verum et oīis falsum. quia sequi
tur nullus homo preter sor. curret.
igitur tantuz sor. erit homo qui cur
ret. sen aliquis homo currens. Deo
dicitur q̄ exceptiva propositio ut ta
lis quilibet homo preter sor. curret
exponitur sic quilibet homo nō sor.
curret. et sor. non curret et sor. erit
homo igitur quilibet homo preter
sor. curret. Similiter de presenti et
de preterito. tenet oīa. Ex quo ex p̄
cedentibus p̄ q̄ uniuersalis affir
mativa de li omnis infert exclusiua
de terminis transpositis et exclusiua
infert exceptivam negatiuam. vnde
bene sequitur omne animal currit.
igitur tantum currens est animal et
sequitur ultra tantum currens est a
nimal. igitur nihil preter currens est
animal et contra. Sed cōtra ar
guitur isto modo exponendi dato
sequitur q̄ in casu ista foret vera q̄
libet homo preter sor. currit ponat
enim q̄ sint multi hoīes quoz q̄z
alius a sor. currat et nullus hō qui
seat nisi sor. tūc segtur cū aliis veris
q̄ ista est vera q̄z hō p̄ter sor. cur
rit. Sed aī q̄ nō q̄ q̄z singularis
istius nō est falsa puta quēz talis

iste homo pter fortez currit. quia se
 quitur iste hō pter for. currit igitur
 for. est iste hō oīs falsū. demonstrat
 enī pō p li iste p p. ista p supposi
 tionem positam supra. Sed forte
 dicitur q talis iste hō pter for. cur
 rit. nō est ppō uel forte dicitur q nō
 est exceptiua. Sed primū illoz est
 falsum quia est oratio pfecta indica
 tiua pfectum generans sensum in a
 nimo auditoris. igitur est ppō. **I**
 tem ista hēt subiectū pdicatum
 et copulaz et alia ad ppōnem cathe
 goricaz reglita igitur. Neqz fm
 est uerum quia in ista ppōne iste hō
 pter for. currit. si preter tam bene
 tenetur exceptiue q in ista oīs hō
 pter for. currit. cum uniuoce et eodē
 modo significet dictio in illa uniuersa
 lī et in illa singulari ut pono ideo
 sequitur q tam exceptiua est ista sin
 gularis q ista uniuersalis et tam p
 priā lz non tā uera. **I**tem si oīs
 homo pter for. currit. et pō est hō
 igitur plato pter for. currit. oīs est
 impossibile quia p modū exponēdi
 supius positum et p suppositiones su
 perius positas sequitur q pō sit for.
 Sed forte huic dicitur q iste nō est
 bonus sillogismus quia plus subieci
 tur in maiori q pdicat in minori.
Sed oīa quia in ista aliquis hō
 pter for. currit si for. nō tenet se ex
 parte subiecti quia non pōt regi ab
 illo ppōne pter neqz ab illo termi
 no homo ut p exercitatio i materia
 ideo regitur ab isto uerbo currit. ex
 parte post igitur. **I**tem si oīs
 homo pter for. currit igitur homo

pter for. currit. et nihil est homo pre
 ter for. nō currens tenet oīa ab ex
 ponentibus ad suam expōitam sic
 enim ista debet exponi quia pbatio
 debet fieri a primo termino pbabi
 li aut saltem aliqua diuersitatis rō
 foret quare in ista oīs homo cū
 rit. et non in ista oīs homo pter
 for. currit. que rō non uidetur. ista
 igitur oīa p ab expōita ad suas
 exponentes et secunda pars oīs est
 falsa quia aliquid est homo qd non
 pter for. est currens puta plato. **I**
 tem neqz iste hō pter for. cur
 rit. in dato casu neqz iste. et sic de a
 liis igitur nullus homo pter for. et
 p oīa a singularibus sufficienter
 enumeratis ad suam uniuersalem et
 aīa est uerum. igitur et oīs. igitur
 alia est falsa. s. quilibz homo pter for.
 currit. **I**tem dato isto modo ex
 ponendi ualeret hoc argumētū. nul
 lus homo non animal currit. et al
 currit. et animal est homo igitur nul
 lus homo preter animal currit. **S**i
 militer ualeret id nullus homo non
 albus currit. et album currit. et albū
 est homo igitur nullus homo preter
 aliquod album currit. s. oīs est fal
 sum q aliqua talium oīarum ualeret
 istud enim oīs est impossibile per
 se sū enim denotatur exceptionē esse
 superioris de inferiori que esse non
 pōt. **I**tem sic isto modo exponen
 di dato cum aliis ueris sequitur q
 hec est falsa oīs homo preter a
 sinum currit. posito q quilibz homo
 currat. sed oīs est falsum quia oīa
 dictorum istius est falsum. s. nō oīs

hō pter alinum currit. q̄ leḡ non
 oīs hō pter alinū currit. igitur hō p
 ter alinum nō currit. ab egpollente
 ad aliaz. n̄s est falsū. quia sequitur
 hō pter alinū nō currit igitur hō si
 alinus nō currit. et alinū est hō. **S**
 ad primū illoz dicit̄ pcedēdo q̄ in
 dato casu ista est uera oīs hō pter
 sor. currit. Et cū aī q̄ quelz eius sin
 gularis est falsa sic significando igitur
 ista non est uera. negatur argu
 mēt̄. Et si forte aī q̄ sub aliquo
 termino stante distributue nō licet
 descendere quia ista uis est uera. et
 quelz eius singularis est falsa. dicit̄
 pcedendo totū. Et si tūc aī sic omīs
 hō pter sor. currit. igitur hō preter
 sor. currit. tenet oīa ab illi ad suam
 indefinitam et sequitur ultra hō pre
 ter sor. currit. igitur plato pter sor.
 uel cicero pter sor. currit. et sic de aliis.
 n̄s est falsum ut prius et tenet
 oīa quia sub termino stante deter
 minate licet diffunctine descendere.
 igitur a primo si oīs hō pter sor.
 igitur plo pter sor. currit. uel cicero
 pter sor. currit. et sic ultra. dicit̄ con
 cedendo totū usqz ad illaz oīam
 hō pter sor. currit. igitur plo pter
 sor. currit. uel cicero pter sor. currit.
 quā dicit̄ negādo. et ad regulā dicit̄
 q̄ ipsa nō est generaliter uera. vñ
 sicut sub subiecto istius uis oīs hō
 pter sor. currit. nō licet descendere
 ad aliq̄ particulare aliquā singula
 rem ueraz assignando sic. neqz sub
 isto termino hō in ista indefinita hō
 pter sor. currit. Et p hoc respondet
 ad aliud negando istaz oīaz. omīs

homo pter sor. currit. plato est hō
 igitur plato preter sor. currit. quia
 exceptiua non pōt ēē maior in dani
 ad deludendū suaz singularē forma
 licet quia subiectū istū nō stat mobi
 liter sic q̄ sub isto liceat descendere
 inferendo suaz singularem. Ad ali
 ud dicitur negādo istā oīaz oīs hō
 pter sor. currit. igit̄ nihil est hō qd
 non pter sor. currit. neqz ista est ex
 ponens eius quia nō est exponibilis
 a primo termino. et cā est quia subie
 ctuz istius exceptiue nō stat. mobili
 ter sic q̄ liceat aliquā eius singula
 rez inferre. unde sub eo nullo modo
 lz descendere quia nō lz descendere
 igitur iste homo currit. si est aliud a
 sor. et sic ultra quia additionales in
 oīte posite sunt impossibiles. neqz sic
 licet descendere sub subiecto istū om
 nis hō pter sor. currit. et iste est ali
 a sor. igitur iste currit. et sic de aliis
 descendendo ad omīs hoīes. alios a
 sor. quia descendere sub subiecto uis
 est suas singulares cū debito medio
 inferre neqz lz inferre singulares istū
 us uis ex ista uis. igitur. **A**d ali
 ud dicitur negando istam oīaz. n̄s
 iste hō pter sor. currit. neqz iste et sic
 de aliis. igitur nullus hō pter sor.
 currit. Et ad regulā dicitur q̄ in ex
 ceptiis nō uz. et ulterius cū arguit̄
 q̄ isto modo exponendi dato esset
 ista falsa. oīs hō pter alinū currit. cō
 cedatur. Et cū arguitur q̄ non quia
 eius opposituz est falsus. i. nō omīs
 hō pter alinū currit. dicitur q̄ non
 et negatur ista oīa non oīs homo
 pter alinum currit. igitur hō preter

sequit̃ q̃ possibile foret q̃ tu uides
omnes hoies albos p̃ter for. ⁊ tam̃
non uides aliquē hominēz albuē et
iam neqz aliquos hoies albos. **S**ic
hec oīa nō uiz omnis p̃pō nō exce
ptiua est uera. ⁊ p̃pō exceptiua non
est u. r. a. p̃pō. ⁊ si aliqua est p̃pō ex
ceptiua illa est p̃pō. igitur oīs p̃pō
p̃ter exceptiuaz est uera. In casu enī
aius est vez. t̃ oīs falsū. posito q̃ n̄
sit exceptiua alia a oīte uel eius par
te ⁊ sit ista oīa tota cū ista deus est
uel fiat argumētū de ista oīs p̃pō
cathogorica p̃ter exceptiua est uera.
⁊ ponatur casus de illa. **S**ic ista
tū oīs homo p̃ter for. currit. nō ex
ponitur illo modo igit̃. ⁊c. Ad pri
mū dicitur p̃cedendo q̃ tales sunt
impossibiles oīs hō p̃ter nol. currit
omnis hō p̃ter for. ⁊ ciceronez currit
quia ex utraqz sequitur q̃ oīs hō
currit. ⁊ etiam q̃ hō non currit. nec
admittitur casus ibi positus. **S**ed si
forte arguitur q̃ illa sit uera ā pos
sibiles oīs homo p̃ter for. ⁊ platō
currit. quia ponatur q̃ omnis hō
differeus a for. uel platone. currat.
⁊ non currat for. neqz. plato. tunc
ista p̃pō est partiz falsa ⁊ partim
uera. omnis homo currit. igitur per
dictionem exceptiuam pōt uerificari
⁊ tenet oīa per antiquā regulaz. **S**
q̃ omnis p̃positio universalis par
tim uera ⁊ partiz falsa pōt p̃ dictio
nem exceptiuam uerificari sed ista si
pōt aliter uerificari q̃ sic omnis hō
p̃ter for. ⁊ platōnem currit. igitur
⁊c. **S**ed huc dicitur. admodū esu
q̃ ista omnia homo currit. non est
e illi

partim uera et partim falsa sed simpliciter falsa. neque uerificatur per dictionem exceptiuam imo si exceptiuum est uera uel sibi conuersum est falsa. Et ulterius dicitur quod ista regula auctoritatis. scilicet quod propositio uel cuius aliquid singularis sunt uere et alique false poterunt habere exceptiuum uerum sibi conuersum in qua excipiant singula per quibus ista uel est falsa, uerificatur in terminis simplicibus et de uel et exceptiuum quare nulla se falsificat et tunc ulterius dicitur quod huius omni homo currit in casu dato conuersum dicit ista exceptiuum omni homo preter soror uel platonem currit. Ad secundum procedendo ista tanquam possibile tu incipis scire omnes propositiones per a et tu incipis scire a sicut posito quod due propositiones sint uere et non plures quas modo incipias scire per ponere de presenti et sit solus a propositio falsa, quod incipiat esse uera per remotionem de presenti et quam incipias scire et per conclusionem. Et ad argumētum quod tunc exceptiuum et sua preces non repugnant dicitur quod in talibus terminis compositis frequenter repugnant. Et si autem tu incipis scire omnes propositiones preter a igitur tu non incipis scire a ab exposita ad exponendum negatur omnia quod ista non est exponibilis ratione istius dictionis preter a ratione de li incipis eo quod est primus terminus probabilis in ista. Et per hoc etiam dicitur negando istam tu differas ab omni homine preter quod a te et etiam omnem istam tu differas ab omni homine non te et non differas a te et es homo igitur tu differas ab omni homine preter quod a te si

ista tu differas ab omni homine preter quod a te habet sic exponi tu es. et omnis homo preter te est. et tu non es homo preter te. sed hoc est falsa igitur. Ad aliud dicitur procedendo quod tu non differas ab alio preter quod ab asino. neque differas ab alio ab asino sicut non differas a non asino sed per illud non legitur quod non differas a capro. neque sequitur quod a nullo alio ab asino differas. Et similiter dicitur ad illa tu non differas nisi ab asino quod sensus eius est quod non differas ab aliquo nisi ab asino. Ad aliud dicitur negando conclusionem ibi illa latet quod legitur tu uides omnes homines albos preter soror. igitur omnes homines albi preter soror. uidentur a te tenet omnia ab actus ad passionem. et ultra legitur igitur aliqui homines albi differentes a soror. uidentur a te igitur aliqui homines albi uidentur a te quod repugnat sed per conclusionem. Istam enim est falsa tu uides istos homines alios a soror. demonstredo mulieres neque masculinum genus decipit seminum in nullo plura li nisi illud adiectiuum supponat pro utroque. Ad aliud dicitur in insolubilibus. Ad aliud dicitur quod probat uerum quod alius terminus probabilis predictus. Et regula superius data intelligitur quod exponenda est primo modo dicto quod est primus terminus exponibilis in ea. Verumamen est aduertendum quod ista propositio uel dictionis preter a quando tenetur exceptiuum et aliquando mere negatiue et ideo secundo modo exponetur sic omnis homo preter soror. currit. omnis homo non soror. currit. et soror. non currit. igitur omnis homo per

ter sor. currit. et isto modo ista est
 vera iste homo preter platonem cur-
 rit. posito quod plato non currat et sor.
 currat et ista sit sic significando. **S**i
 similiter iste sunt vere omnis homo
 preter chimeram est omnis homo
 preter adam est rationale animal omnis
 homo preter asinum est discipline
 susceptivus. et omne animal preter
 lapidem est substantia sensitiva. **E**t
 similiter ista est vera nullus homo
 preter animal currit quod non plus si-
 gnificat nisi quod nullus homo non ani-
 mal currit. et animal currit quod possibile
 est. ideo ponatur et sequitur. **p**posi-
 tum. sed sic non significat si preter
 dum tenetur exceptivus sed significat
 modo quo exposita sunt propositiones
 nes supra. **A**liquando autem tenet
 si preter subtrahitive aliquando ad-
 ditivae ut tres homines preter sor.
 currunt. **E**t si preter tenetur addi-
 tivae significat quod tres homines ul-
 tra sor. currunt. **S**i vero si preter
 tenetur subtrahitive significat quod tres
 homines remoto forte currunt ne-
 que hoc respondendum est quia nihil
 utilius in aliqua scientia laborant quod
 quod cuiuslibet vocabuli vim et proprie-
 tatem cognoscant etc.

De expositione reduplicative.

Ratione dictionis redupli-
 cativae tenet affirmativae suf-
 ficere ad propositionem expo-
 nendam copulativam cuius prior pars
 est categorica in qua affirmatur di-
 ctio reduplicata de subiecto exponit

de reduplicative. et secunda pars est
 propositio conditionalis composita
 ex dictione reduplicata et predicato
 reduplicative verbi gratia sor. inquan-
 tum homo est animal sic exponitur
 sor. est homo. et si aliquid est homo
 illud est animal. igitur sor. inquan-
 tum homo est animal. **C**ontra quod
 modum exponendi forte arguitur
 quia isto dato sequitur quod ista sit
 falsa. sor. in quantum sor. currit. po-
 sito quod sor. currat. et sit ista sic signifi-
 cando quia ex ista secundum istum
 modum exponendi sequitur quod si al-
 quid sit sor. illud currit. que est con-
 ditionalis falsa. sed tamen quod illa re-
 duplicativa sit vera arguitur. quia
 sor. currit in isto casu et sortes est
 sor. in quantum sor. igitur sor. inquan-
 tum sor. currit. consequentia patet
 exposita. **I**tem secundo sequi-
 tur quod quocumque differunt inquan-
 tum differunt ipsa conveniunt quia
 datis a et b ipsa differunt et si ali-
 quid differunt ipsa conveniunt quia non
 potest esse quod aliqua sint que non
 aliquantulum conveniant. **E**t aliqua et
 am in quantum conveniunt differunt
 quod tamen falsum est. quia si aliqua
 in quantum conveniunt differunt
 et in quantum aliqua differunt dis-
 conveniunt igitur aliqua in quantum
 conveniunt disconveniunt sed in quo-
 cumque aliqua disconveniunt in isto
 non conveniunt igitur aliqua inquan-
 tum conveniunt non conveniunt.
Item isto dato sequitur quod pre-
 esse tanta est convenientia quanta
 disconvenientia omnis est impossibile

Item sequitur q̄ q̄ritas continua in
 q̄tum continua est discreta om̄s fallū
 q̄ q̄ritas continua put̄ continua differt
 a discreta 7 aī om̄s q̄ q̄ritas q̄ritas
 te continua data illa est discreta 7 si a
 liqua est q̄ritas continua illa est discre
 ta. Sed forte dī q̄ hec pp̄ q̄ritas
 discreta in q̄tuz q̄ritas discreta dif
 fert a continua 7 vera tenēdo li inq̄
 tum specificatiue. Sed ista pp̄ q̄
 ritas continua in q̄tū q̄ritas continua
 differt a discreta nō est vera tenēdo
 li in q̄tū reduplicatiue. Sed 7 ista
 r̄ionem sic aī q̄ si q̄ritas continua
 dī a discreta inq̄tū 7 q̄ritas continua
 sequitur q̄ q̄ritas continua inq̄tuz oī
 nua differt a se ipsa. p̄ om̄s 7 om̄s
 est impossibile. Item si ista sit vera
 q̄ritas continua inq̄tū q̄ritas continua
 differt a discreta specificatiue tenē
 do li inq̄tum sequitur q̄ soluz pp̄
 hoc q̄ritas continua differt a discreta
 q̄ q̄ritas continua fm̄ rōnez differt
 a discreta. Sed 7 tūc sequitur q̄ nul
 la diffinitione exīte aut̄ oceptu nō
 differt q̄ritas continua a discreta alī
 quo modo inq̄tū continua. Item
 hec nō est de fm̄ q̄ ipsum homo est
 aīal ut p̄z p̄mo p̄stetioz ideo nō
 est vez q̄ hō fm̄ q̄ homo est aīal si
 aut̄ uidetur dicere ipsemet Aristot
 les eodē loco. 7 ideo forte dicitur q̄
 prioristice exponenda est dictio re
 duplicatiua sicut iam expōita est. s̄
 posterioristice expōnda est sic. for
 inq̄tū homo est aīal. for. est homo
 7 si aliquid est homo illud est aīal 7
 econtra. si aliquid est aīal illud est hō
 si 7 ista r̄ionē sic aī q̄ isto dato q̄

sequit̄ hō inq̄tuz hō sit hō colorat̄
 posterioristice expōndo om̄s est fallū
 q̄ nulla talis est de fm̄ q̄ ip̄sū hō
 est hō colorat̄. Item sequitur q̄
 duo 7 dictoria essent simul vera. ga
 ista est vera. for. inq̄tū hō 7 animal
 ut p̄z expōndo p̄mo mō 7 est fal
 sa. expōndo scō mō igitur sua cō
 tradictoria est vera. Item illi mōi
 expōndi repugnāt igitur vnicus
 eoz est verus aut nullus eoz est ve
 rus. Sed p̄ expōitione illius ter
 minū fm̄ q̄ ipsum 7 illius termini p̄
 se aduerse ad multiplicatē istius cā
 lis q̄ 7 quot mōis cālis reddat̄ nā.

De expōitiōe illi? termi infinitū

De expōitione istius termi
 infinitus datur p̄ia suppo
 sitio q̄ iste terminus infinitus
 categorice sumptus opponit̄ p̄uatiue
 illi termino finit̄. Sed a suppositio
 q̄ li infinitū categorice sumptū si
 gnicat̄ tm̄ q̄tū nō terminatū vel nō
 hēns terminum vel terminos. p̄z illa
 suppositio quia bene sequitur hoc est
 infinitū. igitur hoc est nō finitū. 7 ul
 tra igitur hoc est non hēns finē vel
 terminū. 7 tenet om̄s ista p̄ima. ga
 est ab affirmatiua de p̄dicato p̄uati
 to ad affirmatiua de p̄dicato inf̄ito.
 Tercio accipit̄ q̄ pp̄o expōnibilis
 r̄de istī? termi infinitū sicat̄ sup̄t
 expōit̄ sic infinitus nūc ē finit̄ aliq̄t̄
 nūc ē finit̄. 7 nō tātus q̄ in duplo
 7 in q̄druplo 7 sic ultra igitur in
 finitus numerus est finitus. Infini
 tum pondus for. potest portare.

aliquando pōdus for. pōt portare
et nō tñ pōt portare quin in duplo
maius et in qdruplo et sic ultra. igit
infinitū pōdus for. pōt portare.

Presupponatur ulterius ex mō loq
di q cū li infinitū ponitur a pre sub
iecti nō pcedere terio secuz ostructo
capitur simpliciter h cū ponit a
parte p dicit qd solū accidit uocali
bus uel scriptis capitur categorice

Ex qbus sequitur p rō q nō infinita
sūt finita. sed aliq sūt in rez natura
ra q sūt qdruplas infinita. p3 p rima
pars quia aliq sūt finita et nō plā
datis sūt finita quia due partes isti
otinuū sunt in rez natura et nō plā
q iste due partes sūt in rez natura
quia iste due partes sūt tot partes
uel nō pauciores q mille uel decem
milia et sic de aliis quia nulla pars
qdrupla otinuū hēt pauciores par
tes q ipsuz otinuū. Et secūda pars
istius conclusionis uera est q aliq sūt
qdruplas infinita qz aliq sūt instantia
in a tpe aut pūcta in a linea q sūt q
druplas et multitudo infinita qz oia pū
cta in a linea nō sūt finita qdruplas.

Sed forte dicit q nulla sūt omnia
instantia aut omnes partes pportiona
les ipares istius otinuū qz nec duo
instantia n3 tria n3 mille et sic ultra
nulla erūt omnia instantia q sūt uel erūt
in hora. **S**ed q istud ar q p idem
nulla sūt omnia q sūt ois falsū. quia
uniuersus est omnia q sūt qz uniuers
us est uniuersus. **Q**uod hoc otinuū
est omnia q sūt hoc otinuū et hoc ot
inuū est aliq igitur aliq sunt omnia
q sūt hoc otinuū. et p ois aliq sunt

omnes partes q sunt hoc otinuū. et ita
aliq fm aliquē ordinem sunt omnes
partes pportionales. q sūt hoc ot
inuū et sic etia3 fm aliquē ordinem
aliq sunt omnes partes pportionales
ipares q sūt in hoc otinuū. **E**t cum
ar q non qz n3 due n3 mille sunt
omnes partes ipares q i sunt hoc ot
inuū et sic ultra. id nulle sūt omnes par
tes ipares q sunt in hoc otinuū. d3
negando aīis sic intelligendo q nec
due partes nec mille et sic de singul
tā finitas q infinitas nūando. qz de
illis uerificatur taz nūa finitas q in
finitus et l3 p nullus nūa finitus. si
gnari possint distincte tñ p nūm in
finitū signari possunt. **I**deo elud
tur ultra q nō infinitus nūa est fi
nitus. l3 aliquis nūa sit infinitus ne
p3 de partibus iparibus dati ot
inuū. et q nō infinite partes pportio
nales sūt in isto otinuū. qz nō p les
partes q sunt partes q sunt due me
diates sunt in dato otinuū. **E**t ul
terius p3 q aliquis est nūa cuius al
q pars est numerus qui nō est b^o q
iste nūa cuius est pars. et non omnis
numerus est a^o sua parte. et aliquis
numerus est equalis sue parti. quā
numerus binarius qui est a contin
ui non est maior numerus q nū
merus qui est eius medietas neq3
minor et cum uterque illorum sit fi
nitus simpliciter sequitur q uter
que illorum est alteri equalis.

Sed contra h^o forte arguitur quia
istis datis sequitur q finitus nu
merus est infinitus consequens est
ipossibile ut p3 ex p rā suppositōe

quia sequitur quod numerus finitus est
non finitus, et omnia autem quia a continuo
est numerus infinitus, et a continuo
est numerus finitus quia a continuo
um est due medietates que sunt nū
finitus puta binarius igitur etc. sed
a^o autem quod aliquis nū infinitus est in
a sicut partes in toto ideo sequitur
a fortiori quod a numerus sit infinitus
per omnia et a^o autem quia nū qui est
omnes partes impares a continuo est in
finitus, et iste continetur in a igitur etc.
Item nullus nū potest esse a^o nū
quod sit a et a est nū, igitur a est nū
infinitus. **E**t est aliqua pars a est
nū infinitus igitur a est numerus
infinitus. **E**t est a nū infinitam p
portionez habet ad aliquem nū fin
nitū igitur a non est nū finitus, per
et a^o autem quia infinitas pportione
bet a nū ad nū binariū qui est
due intelligenzie. **E**t sequitur quod
finitū aliqd infinitū excedit excessu
solū finito. **E**t sequitur quod aliquis
est maximus nū puta binarius qui
est in hoc continuo, et idem est minimus
qui est in eodem, quia nullus nū in hoc
continuo est a^o vel minor illo, quod si
precedit autem quod ista ratio sit falsa virtu
te suplati gradus. **E**t in infinitū
continuum est divisibile ut ponit. **I**n isto
in primo et tertio et sexto philosophorum.
Et sequitur ista 5^a quod a nū finit
est minor b nū finito et augetur
in infinitū successive b nūo stante, et
tū a nūo erit equalis b nūo est impossi
bile et omnia autem posito quod a sit nū mi
nor finitus qui non sit quālibet continua
et crescat a successive per totū istā ho

ram discrete sic quod in primo non est ho
re erit a nū infinitus et sit b nū fi
nitus quod est aliqd continuum tūc per tota
conclusio deducitur vel ponatur quod a stent
te diminuat b ad non quod tū successive
et sequitur eadem conclusio. **E**t dato isto
sequitur quod a est finitū et non augetur
neque diminuetur et tū in primo non esse
hore erit infinitū nū impossibile et p
batur omnia ponatur quod a sit unū cor
pus longū in infinitū versus orientale
plagam et finite longū versus nos
pedale latus et profundū tūc per quod hoc
corpus est finitum quod est terminatū
taz secundum latitudinem quod secundum profunditatem
et finitū versus nos, igitur a est cor
pus finitū. **E**t est a corpus est signi
ficatū igitur terminū vel terminis
claudum consequentia patet ex pri
mo euclidis, quia figura est que ter
mino vel terminis clauditur ideo a
corpus est finitum ponatur igitur
quod sine maioratione aut diminutione
auferatur primū pedale et fiat figu
ra spherica deinde auferatur secundum pe
dale et extendatur ultra primū line aug
mentatione et diminutione eius et sic
ultra de omnibus pedatibus et tūc sequi
tur quod in fine erit a simpliciter infinitū
quia ex nulla parte terminatum id
sequitur tota conclusio. **E**t est autem in
eodem casu quod a est finite longum quod
habet ultimum versus orientem quia
habet aliquam partem qua nulla
est ulterior secundum istam differen
tiam et capiatur totum preter pri
mū pedale istius et sequitur quod
ista est pars qua nulla est ulterior
secundum istā differentiam positionis

Sed ad hoc primū dicitur negan-
do istam oīam cū inferitur q̄ nūs
finitus est infinitus. cū aī q̄ sic q̄
a nūs qui est hoc oīnū est infinitus?
negatur hoc. et negat̄ hec oīa nūs i
finitus est in hoc tāq̄ sue partes igit̄
tur a est numerus infinitus. Ad d. fm
negat̄ ista oīa nullus nūs pōt esse
aī q̄ est a. et a est nūs igit̄ a est nūs
infinitus. Ad tertiu negat̄ aīa. s.
q̄ aliq̄ pars a est nūs infinitus. et ul-
terius dicitur q̄ nūs qui est omnes
partes ipares fm ista. dīuisione nō
est pars a sed est partes. Ad q̄rū
negat̄ ista oīa infinitū p̄portionē
hēt a ad aliq̄ nūm finitū igit̄ est
nūs infinitus. Et si forte aī contra
istam rōnez quia tūc sequitur q̄
numerus ē aī. b. numero. et a dīmi-
nueat̄ uniformiter ad nō q̄rū stāte
b. et cū a nūq̄ erit eq̄lis. b. p. oīa
quia dīminuat̄ a cōtinuū usq̄ ad
nō q̄rū stāte. b. nūo. qui est dus
intelligētia. Itē a numerus infinitus
distat a non q̄rō igit̄ a numerus ē
infinitus nūs. Ad primū dicitur q̄
de uirtute sermonis nō dīminuet̄
a nūs. quia nec hoc oīnū. neq̄ a
liqua eius pars unq̄ erit bī. nūs q̄
est hoc oīnū licet illud oīnū dī-
minuet̄ aut dēplēbit̄ ad non
q̄rū. et cā est quia nullus nūs pōt
esse aī. nūs q̄ ipse est. Et generalit̄
nulla q̄ritas discreta pōt esse aī. q̄
ritas discreta q̄ ipsa sit uel bī. et ge-
neraliter nulla q̄ritas pōt esse aī.
q̄ritas q̄ ipsa sit. b. aliqua q̄ritas
pōt esse aī. q̄ritas oīnū q̄ ipsa
sit. Ad alia. formas negat̄ aīa istā

ne dīct̄. a. nūs infinite distat a nō
q̄rō igit̄ a nūs est infinitus. Et si
forte aī q̄ sic quia a distat a nō q̄
to p̄ numez infinitū igit̄ a distat
infinite a non q̄rō negat̄. oīa. Ad
aliud dicitur q̄ p̄ tales p̄pōnes oīl-
nūz in infinitū est dīuibile intelle-
xit. Aristo. q̄ oīnū est dīuibile
in semp dīuibilia sicut ipsemet dīc-
primo celū. Ad aliud dīct̄ ut prius
negando q̄ a numerus fiet aī. nūs
et negatur casus ibi positus ad intel-
lectū argumētū et si admittatur casus
gratia dīputationis. dēcedit̄. dēdu-
sio sicut sequens. Ad aliud dīct̄ de
uirtute sermonis. dēcedendo. dēclusio-
nem illatam. Et si oīa forte aī q̄
illud corpus in principio est infinitū
quia infinite distat a non q̄rō igit̄
ipsum est infinitum. Item hoc cō-
pus non potest augeri. igit̄ ipsum
est infinitum. Itē sequitur si bī
corpus est finitum q̄ hoc corpus
est maius sua parte quantitatis.
Item si hoc corpus est finitum a
licui corpori esset equale. sequens
falsum. Sed ad omnes istas for-
mas dicitur quamlibet istarum ne-
gando preter primam culus negat̄
aīa de simpliciter tñ. finitū. tenent
iste form. Ad ultimū. argumētū q̄
arguitur q̄ a est finite longū quia
habet ultimū. uel sus partes. infini-
tam. dīct̄ negando aīa. et dīct̄. ul-
tra q̄ quacūq̄. parte data. aliqua
est ulterior neq̄ hoc totum est. eq̄
ultra sicut aliqua eius pars. immo
nulla est prima pars neque ultima
alicuius continui.

De expositione de li totus. a. t. t.

Sicut li infinitus a li summe
categorice. a li summe
gome hic iste terminus totus
unde cu sumitur summe categorice eg
ualet huc coplerio qly pars cu no
summe categorice egualet huc com
pl. ro pletu ex his partibus capi
do pprie totus. put dicitur relati
ad partes. Et cum ponitur a parte
subiecti li totus no determinatu co
lucit summe categorice capi. a parte
uero pdicatu cathe. qd totu est ad
beneplacitu dipientis. Ex quibus
p3 primo q dicitur totus qd ipse
potuit facere qn. p dicitur for. r omne
qum est totu qd ipse fecit in mun
do. Sed forte contra id arguitur ga
llo dato. cedenduz eet q tota a ma
eilet b. a materia quia qly pars a
materie est b. a materia. ois tamen
est falsum quia ista. ppd tota a ma
teria est b. a materia est affirmati
ua significans iuxta copositionez su
orum terminoz cuius pdicatum no
uerificatur de subiecto ideo sequitur
q ipsa est falsa. p3 oia cu ante quia
hoc pdicatum b. a materia non ue
rificatur de hoc subiecto a materia.
quia tunc idem eilet seipso minus
Item ista est affirmatiua signifi
cans iuxta copositionem suoz ter
minoz uera hens subiectum. r pdi
catum distincta ideo pdicatu r sub
iectum supponunt p eodez oia p3
r ois est falsu. igitur r aia r non
nisi p vltima parte igit. rca. Item
legitur cu aliis ueris q totum hoc

qdratu est minus a qdrato bemon
strato certo qdrato. qz qly pars isti
us qdrati est b. isto qdrato ois
tn est falsu qz ista. ppd totus hoc q
dratum est minus hoc qdrato signi
ficat q totu hoc qdratu est minus
qdratu q hoc qdratu sumendo li
minus adiectiue ad suuz subiectum
scilz qdratu. sicut ista ho est albus
significat q ho est ho albus p3 to
tum ex gramatica. igitur ista est fal
sa. Item isto dato legitur q ista
est falsa totu qd est in mudo est in
oculo tuo qz ipsa significat ut dicit po
lito q qly pars alicuius qd est in
mudo est in oculo tuo. ois tn e fal
su qz in ista totu qd est in mudo est
in oculo tuo li qd relatiue refert ad
li totus qd esse no pot nisi li totum
sumat substantiue r cathe. igit ista
est q aliquid totu qd est in mudo e
in oculo tuo qd est uerz qz aliq pars
oculi tui est unu totu qd est in mun
do. Sed ad hoz p3m dicitur ne
gando oiaz cu infer. q tota a ma
est b. a ma qz illa. ppd f. qz to
ta a ma est b. a ma ipsamet a ma.
sicut ista totus for. est b. forte f.
q totus for. est b. for. spo for. r sic
ista totu aia e min. aia f. qz to
tu aia est min. aia toto aia sep ei
adlectia adlecte fute subat is politia
in orone r no subitellectis. Vn ista
monachus est albus no significat q
monachus est homo albus sicut ista
homo est albus non significat q ho
mo est albus tanis uel bos ul huius
modi. Sed hec responsio lz in se ue
ra sit adhuc uidetur stare argumetu

quia caplatur hec p^opositio tota a materia est pars a. materie que est vera ut sequit ex p^ositione cuius p^odicatu non verificatur de subiecto. Ideo ad illud dicitur concedendo istam delusionem q^o ista est p^opositio vera significans iuxta compositionem suorum terminorum et p^odictatum non verificatur de subiecto. Et p^o hoc dicitur ad aliud negando istam o^oiam ista est p^opositio affirmativa significans iuxta compositionem suorum terminorum cuius p^odictatum non verificatur de subiecto igitur ista est falsa. Ad alias forma p^o etiaz p^o iaz dicta q^o ista est falsa. totu a quadratu est minus a q^odra to sed hec est vera q^o totum a quadratu est minor pars a quadrato. Ad aliud dicitur concedendo illud totum q^o est in mudo est in oculo tuo eo q^o li quod determinat et contrahit li totu ad stantē categorice. Sed adhuc forte d^o positionem a^o quia ista data posito q^o ista totus sor. est b^o sor. sic sic significando sequitur q^o ipsa est usis o^ois falsu ga tunc aliqua posset signari eius inde finita vel singularis o^ois est falsum. Itē sequit q^o ista sit congrua. p^ofecta totus est in mudo quia iste terminus totus uz tū q^otu3 quel3 pars. igitur ualet illa o^oia q^o3 pars est in mudo. igitur totus est in mudo o^ois falsum quia illud q^o ponit p^o o^oite non est congruū et p^ofectum igitur ac. Sed p^o primo dicitur concedēdo q^o aliqua est universalis q^o non est acta nata habere indefini

tati vel singulare3 sic significando.

Et p^o secundo dicitur q^o iste terminus totus simcathegorice de se nulli complexo equinal3 sed tū iste terminus cū substantiuo sibi cōiuncto equinal3 uni complexo sicut hoc complexum totus sor. equal3 huic q^o3 pars sor. Sed o^oia forte arguitur quia hoc complexu significat ex cōpositione suaz partium sed nulla pars significat istius complexi si^o oblique igitur illud cōplexu tot^o sor. significat solu recte et nō obliq^o et p^o o^ois nō significat tantuz q^otu3 hoc cōplexu q^o3 pars sor. eo q^o id cōplexu q^o3 pars sor. significat recte et obli que eo q^o aliq^o pars eius est recta et aliq^o obliq^o alterius aut. s. but^o cōpte ri totus sor. n^o pars est obliq^o ac. s.3 huic d^o q^o illud cōplexu totus sor. nō significat penit^o iuxta cōpositionem suoz terminoz. Sed adhuc a^o q^o illud cōplexu totus nō uz tū q^otu3 h^o cōplexuz q^o3 pars q^o tūc seq^oret q^o ipsa cōplexa equalerent totus hō et q^o3 pars hō o^ois falsuz et p^o o^oia quia li totu ualet tantu q^otu3 hoc cōplexum q^o3 pars et ex additione istius termi hō nō nascatur eius significatio. igitur totu hoc cōplexu tot^o hō uz tantum q^otu3 hoc cōplexu q^o3 pars hō. Et tūc ista p^oo totus hō currētuz tātu3 q^otu3 hec quel3 pars hō vel exis hō currēt. Itē3 nulla pars istius cōplexi tot^o homo si^o hominē oblique et illud cōplexum significat ex cōpositione suarum partiu igitur hoc cōplexu totus hō si^o tū q^otu3 hoc cōplexu q^o3 pars hō

Ideo dicitur aliter in hac materia
 q[uod] iste terminus totus categorice
 sumptus ualet tantum q[uod] totum hoc
 cōplexum. secundum omnes partes col-
 lectiue sumptas. sic intelligendo for-
 est totus albus. i. for. secundum omnes
 partes suas. collectiue sumptas est
 albus q[uod] possibile est sed ista totus
 for. est albus simpliciter categorice sumen-
 do li totus significat q[uod] for. secundum
 omnes suas partes diuisione et secundum
 quālibet partem suam est albus q[uod] nō
 est possibile. **E**x quibus sequitur ista
 esse impossibilis tota a linea est b[er]o
 a linea et tota a materia ē b[er]o a ma-
 teria. et similiter ista est falsa et consi-
 miles tota a linea est pars a linee
 quia ista significat q[uod] a linea est ps
 a linee secundum se et quālibet eius par-
 tem. **E**t ex illa responsione non se-
 quitur illa inconuenientia. i. q[uod] aliqua
 est propositio uera et affirmatiua si-
 gnificans ex cōpositione terminorum
 habens subiectum et p[re]dicatum exp[re]sse
 cuius non verificatur de subiecto. ne-
 q[ue] sequitur secundum in omni illatum
 vera aliam responsione. i. q[uod] aliqua
 est propositio affirmatiua significans
 ex cōpositione terminorum habens
 subiectum et p[re]dicatum exp[re]sse cuius
 subiectum non supponit pro illo p[ro]
 quo supponit p[re]dicatum. nec sequi-
 tur q[uod] ista sit p[re]dicta totus currit. et
 sic de aliis. **E**x quo sequitur tales
 omnes ualere tu uides for. igitur tu
 uides totum for. tu tangis for. igitur
 tu tangis totum for. tu comedis pa-
 nem. igitur tu comedis totum panem etc.

De expositione illius termini eter-
 naliter. ab eterno et semper.

Iste terminus eternaliter
 sic exponitur. a. eternaliter
 fuit. a. fuit. et nō incepit esse
 neq[ue] desinit esse igitur a. eternaliter
 fuit. Sed ista p[er]petuo. a. erit exponi-
 tur sic. a. erit et non incipiet esse n[on]
 desinet esse. igitur p[er]petuo. a. erit.
Sed ista semper. a. fuit sic exponit[ur]
 a. fuit et nunq[uam] fuit. quā tunc. a. fuit.
 igitur temp[us]. a. fuit. **E**t intelligit[ur] ista
 secūda exponit[ur] sic nunq[uam] fuit quā tūc
 a. fuit. i. nullum fuit temp[us] uel instans
 quā in illo. a. fuit. **E**x quibus p[er] q[uod]
 secundum ueritatem temp[us] celus fuit
 et non eternaliter fuit. quia nullum
 fuit temp[us] uel instans in quo celus
 non fuit et tamen celum incepit esse
 p[er] etiam q[uod] aliquid fuit primū cre-
 atum a deo et tamen semper fuit a
 liq[uo] creatum a deo. **I**tem p[er] q[uod]
 aliquid semper erit q[uod] non p[ri]matus
 temp[us] q[uod] p[er] horam erit postea q[uod]
 desinat esse temp[us] hinc ad horam.
Sed contra illud arguitur p[ro]bando
 q[uod] celum eternaliter fuit. quia celum
 fuit ab eterno. igitur eternaliter fuit.
Item arguitur q[uod] celus non sem-
 per fuit. quia celum aliquando nō
 fuit. quia nullum celum nunc fuit de-
 monstrando instans p[re]sens. et tūc
 est uel nunc est aliquādo. igitur a t[em]p[or]e
 nullum celum fuit. **S**imiliter argui-
 tur q[uod] aliquando nihil erit. et aliquā-
 do nihil fuit. quia in instans q[uod] est
 p[re]sens nihil erit neq[ue] aliquid fuit
 et omnis instans q[uod] ē p[re]sens est uel fuit.

aliquando igitur aliquando nihil e-
t aliquando nihil fuit. **T**ercio p-
ceditur cras anima antepristi que ppe-
tuo erit et incipiet esse igitur aliquid
ppetuo erit qd incipiet esse. **S**ed ad
primum dicitur negando omnia ista
ab eterno celum fuit. igitur eternali-
ter celum fuit. quia quicquid fuit p-
ductum a deo fuit productum ab eter-
no quia a re eterna. et etiam omne qd
fuit productum unq ab eterno fuit
productum quia li eterno quando
nominatiter stat no est terminus ex
pombilis. et ideo ista in eternum tu
fuit significat q in rem eternam tu
fuit. sed li eterno et eternum adver-
bialiter sumpta convertuntur cum li
eternaliter. **A**d aliud cum arguitur
q non semp celum fuit. et q aliquan-
do nihil fuit. quia in hoc inst uti-
bil fuit et hoc instans est vel fuit. **A**d
igitur aliquando nihil fuit. dicitur
negando omnia sed b- debet sic su-
mi hoc instans fuit aliquando. si tam
terminus supponens respectu huius
verbi fuit supponet pro eo qd est ne-
ganda foret ista propositio semper
deus fuit. **S**ed adhuc terminis mo-
dicum variatis expositione data in-
feruntur similes conclusiones. **S**ed ad-
huc arguitur forte illo dato q sem-
per hoc instans est demonstrando
instans presens et quicquid est i hoc
instanti semp est quia hoc instans e-
t in instanti presenti et in tēpore p-
tēti et nullum est tempus vel instans in
quo non sit hoc instans ideo et. **E**t
similiter arguitur alia conclusio. **E**t id
conceditur utrunq omni dato q nul-

lum sit tempus nisi casus hoc instans
est instans intrinsecum. **A**d aliud di-
citur q ista anima ppetuo erit. post
q incepit esse ex quo non sequitur
q ipsa ppetuo erit aut otinuo erit.

De expositione illius termini dis-
fert. alius d. et de li non ideo. et de ter-
minis positus.

Presupponatur in hac mate-
ria q nulla est convenientia
similitudo vel equalitas in-
ter aliqua nisi quod illorum sit cu-
alio. **E**t similiter de preterito nihil
fuit simile alicui aut ei dissimile nisi
vnum fuerit euz alio sic etiam de fu-
turo dicatur. **E**x quibus p- tales
omias non valere sor. fuit talis qual
fuit plato. igitur sor. fuit similis pla-
toni. sed bene econtra sequitur sor.
fuit similis platoni. igitur sor. fuit ta-
lis qualis fuit plato. sic etiam non se-
quitur sor. fuit tantus qtus fuit pla-
to posito q uterq fuerit pedalis.
igitur sor. fuit equalis platoni. **S**i-
militer no sequitur tu eris et sor. eris
et tu non eris sor. igitur tu differes
a sor. quia posito q sor. non erit te-
cum esset assis verum et omis falsum.
Presupponatur ultra posse sine con-
tradictione esse aliqua differentia
licet nullum tempus sit vel instans
aut etiam mensura extrinseca. patet
hoc quia nullo tempore existente ad
huc differt deus ab angelo secū exi-
stente et sic de aliis. **E**x quo p- illaz
omiam non valere sor. differet a pla-
tone. igitur sor. erit qn plato erit q-

posito q̄ nullum tempus esset sicut
pōt prima causa facere esset aīis ue
rum in casu q̄ dñs falsum. itē p̄ et
om̄ itāz dñam non ualere tu eris q̄
aliquis asinus erit tecū. q̄ tu nō eris
asinus. igitur tu differes ab asino.
quia in cōte li asino supponit distri
butiue pro omī asino qui unq̄ erit.
Ideo dicitur q̄ ista tu differes ab
asino sic exponēda est tu eris. q̄ om
nis asinus qui erit erit tecum. q̄ tu nō
eris asinus. igitur tu differes ab asi
no. **S**ed li aliud exponitur sic tu es
aliud a platone. tu es aliquid q̄ p̄lo
est aliquid tecū. q̄ tu nō es illud q̄
est plato. igitur tu es aliud a plato
ne. **E**x quo p̄z istam dñam non uale
re a distert a sor. igitur a est aliud
a sor. patet posito q̄ a sit nomē sin
gulare aliquis aggregati q̄ nō sit
aliquid. **S**ed forte contra istum
modum exponendi arguitur quia nō
sequitur sor. differet ab a igitur oī
quod erit a erit cum sor. q̄ sor. non
erit a quia posito q̄ a erit aggrega
tum q̄ non erit aliquid. q̄ erit sor.
cum illo aggregato est aīis ueruz q̄
dñs falsum. **E**tēz superflue poni
tur sor. erit. quia sufficiunt ille due
omīs asinus qui erit asinus erit tūz
sor. q̄ sor. non erit asinus. igitur sor.
differet ab asino ille enīz due inclu
dunt tertiam. s. sor. erit igitur ista
tertia superflue ponitur. **I**tem nō
sequit̄ tu differes ab asino igit̄ oīs
asinus qui erit erit tecum q̄ tu non
eris asinus quia antecedens est ue
rum q̄ dñs falsum. q̄ antecedens sit
uerum arguitur. quia aliquando tu

differes ab asino igitur differes ab
asino q̄ aīis arguitur quia demon
strato a instanti in quo tu eris cum
aliquo asino. tunc differes ab asino
q̄ tunc erit aliquando. igitur aliquan
do differes ab asino. q̄ tunc diffe
res ab asino demonstrato a instāti
patet quia non plus significat nisi
q̄ tu differes ab asino qui erit in a
instanti sicut ista in a instanti tu eris
aliquis album significat q̄ tu eris ali
quid q̄ erit album in a instanti q̄
non simpliciter significat q̄ eris ali
quid album q̄ erit quia tunc flaret
q̄ in a instanti tu eris aliquis album
q̄ pro tunc tu eris aliquis nigrum.
Similiter ista in a instanti tu fuisti
homo significat q̄ in a instanti tu
fuisti homo qui fuit in a instanti q̄
ista in a instanti tu eris omnis ho
mo significat q̄ in a instanti tu eris
omnis homo qui erit tunc quia de
terminationes uel uales referuntur
ad uerba. **I**tem non sequitur tu
es aliquid q̄ omnis qui est aliquis
asinus est aliquid tecū. q̄ tu non es
ille qui est asinus. igitur tu es alius
ab asino. quia dñs est impossibile
quia sequitur tu es alius ab asino
igitur tu es alius asinus ab asino. **E**t
tu es alius homo ab asino uel tu es
alius tu quorum duo prima sūt fal
sa neq̄ tertium est bene dictum fl
et nō illud sor. est alius sor. ab asi
no. **I**tem non sequitur sor. est ali
ud a chimera igitur omnis chimera
est cum sor. q̄ sor. nō est chimera q̄
dñs istius cōte est falsū q̄ aīis neq̄
quod arguitur sic q̄ sor. est nō idēz

chimere igitur for. est aliud a chimera
 23^a a convertibili ad convertibile et a
 ams q: for. non est idem chimere. et for.
 est igitur for. est non idem chimere. p3^a
 a negatiua de predicato finito. ad af
 firmatiuaz de predicato infinito cum
 debita ostentia. **S**ed forte dicet
 ad illud negando istaz omiam tu es
 non idem chimere igitur tu es aliud a
 chimera. **S**ed 5^a ams sit ipost
 bile q: sequitur for. est non idem chime
 re. igitur chimere for. est non idem. ex q
 sequitur ultra q: chi^a est. a iste 2^a sic
 pbatur q: bene sequitur tu es non ul
 des chimera igitur tu non uides chime
 raz tenedo li non utrobiz infinite a
 a sequitur tu non uides chimera igitur
 chi^a non uidet a te tenedo li non utro
 biz infinite. et 3^a ita ab actua ad
 passiuaz et omis est falsus q: sequitur
 chi^a non uidet a te igitur chi^a est non
 uia a te p3^a q: ams est. ppo affi^u
 in qua li non uidetur. est uerbu infi
 nituz affirmatiu passiuuz isti^u uer
 bi non uidet non uidet. igitur
 a prio ad ultimū si tu es non uidet
 chimera igitur chi^a est non uia a te ex q
 sequitur q: chimera est. **I**tem non
 sequitur tu es et omnis homo est recte
 et tu non es omnis homo igitur a te
 differt omnis ho q: sequitur a te dif
 fert omnis ho igitur a te est diffe
 rens ois ho omia p3 et omis est falsū
 q: sequitur a te est differens ois ho
 sed qbz a te differens est aliquid
 igitur aliquid est ois ho. omis falsus
 igitur 1c. **I**tem non sequitur for. differe
 ret ab omi hoie igitur ois ho qui erit
 homo erit cu for. et for. non erit ois

homo. **I**tem dato isto mo expo
 nendi. sequitur q: for. est aliud q: plo
 et nihil aliud q: plo omis falsus et a
 omia q: for. est aliquid et plo et nihil
 aliud q: plato est aliqd cum for. et
 for. non est plato et nihil aliud q: pla
 to. igitur for. est aliud q: plo et nihil
 aliud q: plato et a b^o. q: plato et
 nihil aliud q: plo est cum for. qui
 plato est cum for. ut pono. ponatur
 eni sic et plo est plato et nihil aliud
 q: plato. igitur plo et nihil aliud q:
 plato est cum for. et q: illud omis sit
 falsum ams q: si illud esset uerum max
 me esset q: plo est plato et nihil ali
 ud q: plato. sed ams q: non q: plato
 est plo et aliquid aliud q: plato. igitur
 plo non est plato et nihil aliud q: pla
 to p3 omia et ams q: plato est a b
 et c et a b c sunt plo et aliquid aliud
 q: plo igitur plato est plo et aliquid
 aliud q: plato p3 omia et ams posito
 q: a b sunt due medietates que sunt
 plato et c sit caput platonis tunc p3
 q: plo est. a. b. c. et a. b. c. sunt plato et
 aliquid aliud q: plato q: ista tria se
 plo et caput plonis sicut decedendū
 est q: tria indiuisibilia sunt tria et duo
 indiuisibilia. **I**tem dato isto mo
 exponendi decedendum esset q: for.
 est aliud q: homo et aliud q: risibile
 et q: for. differt a for. et ab alio a
 for. et q: for. differt a se et a quolz
 alio a se et omia ams q: for. est et homo
 et aliud q: risibile sunt. et for. non est
 homo et aliud q: risibile. igitur for.
 est aliud q: homo et aliud q: risibile
 p3 consequentia et b^o probatur quia
 si for. est ho et aliud q: risibile for.

est hō et aliud q̄ ipsemet. **¶** Ideo forte
 te dicitur procedendo quāz istaz. se. l.
 s̄ qz si for. est hō et aliud q̄ r̄ibile
 igitur for. non est aliud q̄ hō et aliud
 q̄ r̄ibile p̄z oīa et p̄bat̄ aīis qz
 for. est hō et aliq̄ pars sua qd̄ p̄bat̄
 ut prius quia for. est ista tria. s. a. b. c.
 qz est p̄iū medietas sui et secunda et
 caput suum igitur ad. **¶** Ad primū
 igit̄ dicit̄ negando istaz oīam tu
 differes ab a. igitur omne qd̄ erit. a.
 erit tecū. et tu non eris. a. nec ille se
 exponens istius sed sequitur tu dif-
 ferēs ab a. igitur omne qd̄ erit. a. n̄
 omnia que erunt. a. erunt tecū. et
 tu non eris. a. **¶** Unde aduertendum
 est in expositione talium propositio-
 num utrum termini sint collectiui
 uel nō collectiui cōmunes uel diffe-
 ri et secundum istorum exigentiam
 sumenda est exponens exposite con-
 ueniens. **¶** Ad secundum dicitur
 q̄ probat uerū quia copulatiua ex
 duabus categoricis de uite sum-
 ptis compolita sufficienter exponit
 propositionem exponibilem ratione
 alicuius istorum terminorum dicit̄ et
 aliud. **¶** Ad punctum alterius ratio-
 nis dicitur negando istam oīam aliq̄
 tu differēs ab alio igit̄ tu differēs
 ab alio quia antecedens est uerum
 eo q̄ in a. instanti tu differēs ab alio
 quia sicut probatum est ista non
 plus significat nisi q̄ tu differēs ab
 alio qui erit in a. instanti sicut ista
 in a. instanti tu eris aliq̄ album si
 gnificat q̄ tu eris aliq̄ albus in a.
 instanti quia determinatio uerbi si-
 ue ponatur ante siue post idem facit

quia aduerbium semper determinat
 uerbum uel eius participium. et id
 quo ad ueritatem uel falsitatem non
 refert dicere tu eris omnis homo
 tunc. et tunc tu eris omnis homo. qz
 si tunc non determinat nisi uerbum
 cum ibi non sit aliq̄ participium.
¶ Sed contra illud forte arguitur p̄-
 bando q̄ hec est falsa. in a. instanti
 tu eris omnis homo posito q̄ in a.
 instanti nullus erit homo preter te
 et post erunt multi homines. tunc ar-
 guitur sic si in a. instanti tu eris oīs
 homo. et antiprius erit homo. igit̄
 in a. instanti eris antiprius. tenet
 oīa a superiori distributo pro omni
 homine qui unq̄ erit. **¶** Item sequi-
 tur q̄ hic tu es omnis homo demon-
 strando locum in quo tu es et non
 alter homo a te. quia tu es omnis
 homo hic igitur hic tu es omnis ho-
 mo tenet oīa ex responsione quia
 non refert preponere uel postponere
 aduerbium et probatur antece-
 des quia tu es homo hic. et nihil est
 homo hic quin tu sis illud. **¶** Item
 sequitur q̄ aliquo modo tantū tu
 es homo. et aliquo modo nihil pre-
 te est homo. quia aliquo modo tu es
 omnis homo. quia illo modo tu es
 omnis homo demonstrando modū
 per quem tu es homo et nihil aliud
 a te est homo. quia tu es omnis ho-
 mo illo modo igit̄ illo modo tu es
 omnis homo p̄z consequentia ut pri-
 us. q̄ tamen consequens sit falsum ar-
 guitur. quia sequitur aliquo modo
 tu es omnis homo. igitur tu es oīs
 homo aliquo modo. consequens falsū

equa se quatur tu es omnis homo al
 liquo modo, igitur tu es homo aliquo
 modo. Nihil est homo aliquid n. o. d.
 quia tu sis illud. Hic est salus. 2. 2.
 quia sic habet ista. **Item** a primo ter
 mino mediato. **Item** non omnis
 homo es tu, igitur nullo modo ois
 homo es tu, igitur nullo modo es
 omnis homo. Pro istis est aduertē
 duz q. tu nullus sit. Verbu. Singu
 lare frequenter addimus. Determina
 tionez aduerbiales. Verbu. n. u. s. ist
 as. Verbu. n. u. s. Determinatione. Istius
 aduerbiū transeat. N. suppone. **Item**
 in termino pro paucioribus supposit
 is quod pot. contingere. p. s. r. u. z. ex
 parte predicat. a. r. a. est q. determina
 tio aduerbial. euz. resolut. in nome
 si resolut. p. s. s. p. se. tenz. a. p. te. p.
 dicat. ideo restrictio. quod ad supposit
 ionez sit. ex parte predicat. a. non
 ex parte subiecti. Verbu. gratia. omnis
 homo erit aliquid album tunc. Demo
 strando per li. tunc. v. m. i. n. s. t. a. n. s. fu
 turum in illa. li. albu. supponit solū
 pro albo q. erit. in. a. i. n. s. t. a. n. t. i. a. li.
 significat ista propositio. q. omnis hō
 erit tunc aliquid q. erit album. tūc
 solū in. a. i. n. s. t. a. n. t. i. s. restringit enim
 aduerbium ex parte predicat. quia
 illud a. i. n. s. t. a. n. t. i. s. resolutur in parte
 nominalem que tenet se ex parte p
 dicat. Verbu. gratia. omnis homo erit
 tunc aliquid album. omnis homo in
 illo instanti erit aliquid album. Demo
 strando. a. i. n. s. t. a. n. s. a. p. s. q. ista pars
 in isto instanti tenet se a parte p
 dicat. **Item** nota q. si aliqua deter
 minatio adverbialis determinet. ver

bum expositio similis. **Item** determinatio
 re. Verbu. exponit. **Item** per hoc d
 citur ad argumtu. procedendo. q. hic
 tu es ois hō q. tu hies hō. a. n.
 hies hō. quia sis illud. igitur. hie
 tu es ois hō. per hoc etiam. **Item**
 q. aliquo modo. tu es ois. homo. a.
 negatur q. tu es omnis. hō. al. i. q. n.
 modo p. p. diuersos modos. p. b. a. d.
 istas. p. p. o. n. e. s. a. i. t. a. d. e. d. i. t. u. r. q. alig
 modo tū tu es homo. a. aliquo. mō
 n. i. b. i. p. t. e. r. e. e. s. t. hō. s. e. d. n. e. g. a. t. u. r. q.
 tū tu es hō aliquo modo. a. n. i. b. i. p.
 t. e. r. e. e. s. t. hō aliquo modo. **Item** hoc
 etiam dicitur. ad. t. e. r. t. i. u. m. n. e. g. a. n. d. o
 istas. o. i. a. z. n. o. n. t. u. e. s. o. m. n. i. s. hō. t. e. d.
 i. n. n. u. l. l. o. m. o. d. o. t. u. e. s. o. i. s. hō. s. i. c. u. t. i.
 s. e. g. u. r. n. o. n. t. u. e. s. o. i. s. hō. igitur. n. i. l. i. b. i.
 t. u. e. s. o. i. s. hō. **Item** p. h. e. c. e. t. i. a. z. n. e. g. a. t.
 ista. o. i. a. i. n. a. i. n. s. t. a. n. t. i. t. u. e. s. o. i. s. hō.
 a. a. i. n. p. r. i. s. t. u. s. e. s. t. hō. igitur. i. n. a. i. n.
 s. t. a. n. t. i. t. u. e. r. i. s. a. i. n. p. r. i. s. t. u. s. **Item** ad proba
 tionem quia in a. i. n. s. t. a. n. t. i. s. hō. i. n. s. t. a. n. t. i. s. d. i. s. t. r. i.
 b. u. t. u. r. p. r. o. o. m. n. i. hō. m. i. n. e. q. u. i. e. r. i. t. u. r.
 q. n. e. g. a. t. u. r. i. l. l. u. d. s. e. d. d. i. s. t. r. i. b. u. t. u. r. s. o.
 lū p. r. o. o. m. n. i. hō. m. i. n. e. q. u. i. e. r. i. t. u. r. i. n. a.
 i. n. s. t. a. n. t. i. s. **Item** alio dicitur q. ista. e. s. t.
 i. m. p. o. s. s. i. b. i. l. i. s. hō. m. i. n. e. e. s. t. a. l. i. u. s. a. b. a. l. l.
 i. n. o. a. c. a. u. s. a. e. s. t. q. u. i. a. s. e. m. p. a. d. i. e. c. t. i. u. s.
 p. o. s. i. t. u. m. e. x. p. a. r. t. e. p. r. e. d. i. c. a. t. i. s. i. n. e. s. u. b.
 i. n. s. t. a. n. t. i. o. a. d. i. a. c. e. t. s. u. b. i. s. t. a. n. t. i. u. s. e. x. p. a. r.
 t. e. s. u. b. i. e. c. t. i. **Item** e. s. t. s. e. n. s. u. s. i. s. t. u. s. hō.
 m. i. n. e. e. s. t. a. l. i. a. b. a. l. l. i. o. q. hō. m. i. n. e. e. s. t. a. l. i.
 hō. m. i. n. e. a. b. a. l. l. i. o. a. i. s. t. a. s. o. r. e. s. t. a. l. i. u. s.
 a. b. a. l. l. i. o. s. i. g. n. i. f. i. c. a. t. q. s. o. r. e. s. t. a. l. i. u. s.
 s. o. r. a. b. a. l. l. i. o. a. i. d. e. o. i. s. t. a. e. x. p. o. n. i. t. u. r.
 i. s. t. e. o. m. n. i. s. a. l. i. u. s. q. u. i. e. s. t. e. o. z. s. o. r. e. s. t.
 s. o. r. a. s. o. r. n. o. n. e. s. t. i. s. t. e. s. o. r. q. u. i. e. s. t. a. l. i.
 q. u. i. s. igitur s. o. r. e. s. t. a. l. i. a. b. a. l. l. i. o. **Item**

igitur accedendum quod for. est aliud ab
alino sed for. non est alius ab alino.
Et si forte arguitur quod hoc est alius
ab alino quia for. est aliud ab alino
et for. est homo. igitur homo est alius
ab alino. dicitur negando omni. m. s. z
debet sic concludi a. extremis de
b. igitur homo est aliud ab alino.
Et sic per tales sophisticaciones inuti-
les esse iste monachus est albus. sed
non est albus monachus. iste nasus
est tuus. sed non est tuus. nasus. dem-
strando nasus boni tui neque valet
hoc argumentum iste homo est albus
et iste homo est monachus. igitur iste
monachus est albus demonstrando
monachum nigrum sed solum sequi-
tur quod iste monachus est albus. ho-
mo. **A**d aliud dicitur negando. asinus
istius simile for. est non idem chimere
re igitur for. est aliud a chimere. et
negatur ista omnia for. non est idem
chimere et for. est. igitur for. est non
idem chimere nec ibi arguitur per
regulam allegatam quia predicatum
omnis non est infinitum sed solum
eius pars. et est ista propositio falsa
for. est non idem chimere quia si chi-
mere pro nullo supponit. modo gene-
raliter omnis propositio significans
iuxta compositionem suorum termi-
norum cuius nulla copula est negati-
ua in qua est aliquis terminus cathe-
gorematicus non supponens. est fal-
sa. et ideo nulla illarum. est veritas
es non idem chimere. et tu chimere
es non idem. sicut neque illa est vera
tu es non videns chimeram. et si non
idem non est terminus exponibilis

sicut neque iste terminus non videns
et sicut probat argumentum ista est
impossibilis tu es non videns. est
meram sicut est ista tu es non idem
chimere. **A**d aliud negatur ista omnia
tu es et omnis homo est tecum. et tu
non es omnis homo. igitur a te dif-
fert omnis homo sed debet sic ex-
poni. tu es et omnis homo est tecum
et nihil quod est homo est tu. igitur a te
differt omnis homo. sed tamen co-
ceditur quod a forte differt quilibet asi-
nus quia quilibet asinus est cum for.
et for. non est asinus. igitur a for. dif-
fert quilibet asinus. Et si forte argui-
tur quod non quia si a forte differt quilibet
asinus. igitur a for. est differens
quilibet asinus. sed quilibet a for. dif-
ferens est aliquid igitur aliquid est
quilibet asinus. dicitur negando con-
sequentiam sicut non sequitur. inci-
pit instans quod non est esse. igitur est
incipiens instans quod non est esse. **S**ed
contra per idem non valet hoc ar-
gumentum. hic currit omnis homo
igitur hic est currens omnis homo
omnis est falsum. s. quod ista omnia non va-
leat quia probatio debet fieri a pri-
mo termino probabilis. si autem cur-
rit est primus terminus probabilis
et solum resolvable. **A**d istud dicitur
quod ista est falsa hic currit omnis ho-
mo posito quod omnis homo currat
hic quia primus terminus probabi-
lis est si currit qui est. resolvable et
non exponibilis. **S**ed ista a te dif-
fert omnis asinus habet duas cau-
sas veritatis quia primus terminus
in ea medietas est. resolvable et ex

possibilis ideo ista significat diffin
ctive sic a te differt quilibet asinus
id est a te differens est quilibet asinus
resolvendo vel exponendo sic omnis
qui est asinus est tecum. et nullus asi
nus es tu igitur a te differt quilibet
asinus et hoc est verum et ideo illa e
vera a te differt quilibet asinus. **S**ed
ista a te differt omnis homo non
verificatur neque exponendo neque
resolvendo nec ista hic currit omnis
homo verificatur ut currit resolu
do ideo. **A**d aliud dicitur q ista
for. differt a quolibet homine sic ex
ponitur aliquis erit homo cum for.
qui non erit for. et for. non erit qui
libet homo. igitur sortes differt a
quolibet homine. **S**imiliter a for. dif
feret homo sic exponitur homo est
cum for. et for. homo non est. igitur
a for. differt homo. **E**t si forte argu
itur q non quia iste exponentes sunt
vere et tamen ista exposita est falsa.
a for. differt homo. quia sequitur a
for. differt homo igitur sorti est non
idem homo et sequitur sorti est non
idem homo igitur sorti non est idem ho.
omnis est falsum et alius verum posito
q for. sic cum multis hominibus et
tenet omnia ab affirmativa de predica
to infinito ad negativas de predica
to finito. **I**tem ar. q ista sit falsa for.
ho non est quia sequitur sortes ho
non est igitur for. ho non est hoc ex
istens demonstrando for. omnis est fal
sum et omnia p3 a superiori distribu
to ad suum inferius. **I**tem si for.
homo non est pari ratione est conce
dendum q for. homo non currit. po

sito q for. currat exire alio quo homi
ne alio ab eo omnia est falsum. q for.
homo currit. **S**ed ad primum isto
rum dicitur cedendo q a for. dicit
homo et q sorti est non idem homo
quia si homo stat determinate et non
infinitatur nisi ut idem ut est ostensa
supra. et negatur ista omnia sorti est si
idem homo igitur sorti non est idem
homo nec ibi arguitur per regulam
quia non est ibi predicatum infinita
tum sed solum pars predicatorum quia
subiectum est si homo. et si for. tenet
se ex parte predicatorum. **A**d aliam vero
formam dicitur concedendo totum
scilicet q for. homo non est exis. et
q for. homo non est hoc existens
demonstrando for. quia contradicto
rium est falsum. scilicet for. omnis homo
est hoc existens. **E**t per hoc etiam co
ceditur q for. homo non currit. po
sito q sic aliquis homo non currit
quia sicut ista est cognita et vera for.
homo currit. appositum ita etiam ista
est vera for. homo non currit. tenen
do si homo a parte predicatorum quia
sua contradictoria est falsa. scilicet for. om
nis homo currit. quia significat q for.
currit. existens omnis homo. **A**d al
iam rationem cum arguitur conceden
dum esse dato isto modo exponendi
q for. est aliud q plato et nihil ali
ud q plato negatur omnia quia ista e
impossibilis ut probat argumentum
quia for. est aliud q plato et aliud
q plato qd manifeste probari potest
dato q tria indivisibilia sunt duo et
tria et q generaliter omnia tria sunt
duo et tria qd fundamentum est ne

neq3 huius fundamento repugnat
grammatica quia nec secundum gram-
maticam est hoc incongrua deus est
deus et deus. Et si forte arguitur con-
tra hoc fundamentum quia ex eo se-
quitur aliquem esse numerum in quo
sunt tot trinitati quot unitates qui
tamen numerus non est nisi quattuor
or indivisibilia vel quinque patet de
numero quaternario qui est quattuor
indivisibilia. Et ex isto se-
quitur quod aliquis est numerus in
quo sunt plures binarii quam unitates
quod est impossibile et omnia autem capi-
endo numerum qui est quattuor indi-
visibilia in quo sunt sex binarii ideo
et. Sed ad illud dicitur concedere
do totum preter ultimum negatur
enim quod numerus qui est quattuor
intelligente est plures binarii quam
unitates quia iste numerus non est
plures binarii quam quattuor vel duo
licet illi duo vel quattuor sint sex bi-
narii quibus tamen sor. non est aliud
quam plato et nihil aliud quam plato tam-
en sor. est aliud quam deus. et nihil aliud
quam deus. Et per hoc dicitur etiam ad
aliud negando conclusiones omnes
ibi illatas preter ultimam. Unde sor.
differt a sor. et a quolibet alio a sor.
sicut tu differs a te et a me. licet non
possis differre a te vel a me. Et si
iterum forte arguitur quod non bene
exponitur ista sor. differt ab asino
quia non sequitur omnis asinus est
cum sor. et sor. non est asinus. igitur
sor. differt ab asino quia dominus est fal-
sum quia sor. non differt ab asino
specie neque genere. igitur sor. non

differt ab asino probatur autem quia
si sor. differt ab asino specie vel ge-
nere et omnis species vel genus est
terminus igitur sor. differt ab asino
per terminum. Sed huic dicitur quod
differt ab asino licet non possit dif-
ferre ab asino. Et ulterius dicitur quod
quocumque differunt se ipsis diffe-
runt et non per aliquid existens se-
cum. Et ideo sor. non differt ab asi-
no per aliquam speciem vel genus
dato quod species non sit nisi terminus.
ut peripatetici posuerunt. Et si ul-
tra iterum arguitur contra quia si
tu differs ab asino et non potes dif-
ferre ab asino et per idem non dif-
fers nec distulisti ab asino. et ultra
tunc sequitur quod continue erit ita quod
tu ipsis differre ab asino et delin-
dis differre ab asino quia tu differs
ab asino et non differes ab asino.
igitur delin- dis differre ab asino. sed
huic dicitur concedendo conclusio-
nem quia ista tu incipis differre ab
asino habet plures causas veritatis
ut quod in instanti quod est presens tu
differs ab asino et non immediate
ante et. vel tu differs ab asino et
non ante tu differebas ab asino
quod est idem.

De expositione coparativorum.

In his etiam et in aliis quibusdam
ad alios nonnullis et in quibusdam
propositionibus et in aliis quibusdam
et in aliis nonnullis et in quibusdam
et in aliis nonnullis et in quibusdam

Pro comparationum ma-
teris. Primo accipitur q
comparatiuus gradus af-
firmatus presupponit suum positi-
uum in ambobus extremis. ideo
bene sequitur sor. est albius plato
ne igitur sor. est albus ⁊ plato est
albus. ⁊ ideo ista est falsa nix est al-
bior. corno. Item accipitur q
maius ⁊ minus relative dicuntur
sic q sequitur sor. est maior plato
ne. igitur plato est minor sor. patet
ista suppositio quia non est minus
nisi respectu maioris ⁊ non est ma-
ius nisi respectu minoris. Ex quo
patet q unum infinitum non est ma-
ius q aliud quia si .a. infinitum sit
maius. b. infinito sequitur q .b. sit
finitum est minus. a. per secundam
suppositionem ⁊ sequitur .b. est mi-
nus. a. igitur tam. a. q. b. est parum
tenet consequentia ex primo accep-
to ⁊ consequens est falsum quia nul-
lum infinitum est paruum ut infra
probabitur. Sequitur etiam per
eandem rationem q nullum infinitum
aliquo finito est maius quia
tunc utrinque esset paruum. Item
sequitur hanc consequentiam non
uolare. a. est magnum ⁊ .b. est ma-
gnum. a. b. non est eque magnum
cum. a. igitur .a. est maius. b. patet
posito q .a. sit unum infinitum ⁊ .b.
unum finitum vel infinitum tunc est
antecegens uerum ⁊ consequens fal-
sum. Sequitur etiam q deus non
est perfectior aut scientior te. quia
ipse non est parum sciens aut parum

perfectus. Item accipitur tertio
q ubicunque per aliquam proposi-
tionem aliqua proportio uel com-
paratio denotatur esse que non est
est propositio falsa. Quibus po-
sitis dicitur q propositio ratione
comparatiui gradus sic exponitur
sor. est maior q est plato. sor. est
magnum ⁊ plato est magnum. ⁊ pla-
to non est tam magnum q est sor.
sed minor sor. Contra quem mo-
dum exponendi forte arguitur sic
quia ista consequentia non ualet
sor. erit maior q erit plato igitur
sor. erit magnum ⁊ plato erit ma-
gnus ⁊ plato non erit tam magnum
q erit sor. sed erit minor q erit
sor. quia posito q sor. ⁊ plato sint
equales ⁊ manente platone non au-
ro per tempus per quod erit nec
diminuto augeatur sor. ad duplum
post finem hore stante ipso eque
magnum cum platone tunc est antece-
dens uerum ⁊ consequens falsum
quia sor. erit quadripedalis pona-
tur ita ⁊ plato non erit quadripe-
dalis sed minor q quadripedalis
sed consequens est falsum pro ul-
tima parte quia sor. erit tam paruum
q unq erit plato per totam illam
horam. Item secundo non sequit-
ur sor. erit maior platone igitur
sor. erit magnum ⁊ plato erit ma-
gnus ⁊ plato non erit tam magnum
q sor. sed plato erit minor sor.
quia posito q per totam istam ho-
raz sor. erit maior. q plato per ean-
dem horam ⁊ post istam horam augeat plo

ad equalitatem for. quo aucto malle
 ut uterq; istorum nec auctus nec di
 minutus tunc est auctus ueruz for. erit
 maior platone quia per totaz illaz
 horam erit grata argumenti for.
 duplus ad platonez et sequitur for.
 erit duplus ad platonez igitur for.
 erit maior platone. et oia est falsuz
 pro tertia parte quia for. erit eque
 magnus cum platone et for. erit tan
 tus et eque magnus quous erit plo.
Sed forte huic dicitur qd ista for.
 erit a^o platone non hēt sic exponi.
 si sic for. in aliquo instanti erit ma
 gnus et pro eodez instanti plo erit
 magnus et p tunc non erit plato tā
 magnus qd for. sed b^o. **S**ed contra
 a^o qd ista oia non est bona for. erit
 a^o platone igitur in aliquo instanti
 for. erit magnus et p eodem plato
 erit magnus et. quia stat qd for. erit
 a^o platone quous nulluz erit temp^o
 uel instans uel alia mēsurā extranea
 forte sic exiit maiore platone. **I**tem
 tertio non sequitur for. est a^o qd a.
 posito qd a. sit sua medietas igit^r a.
 medietas nō est ita magna sicut for.
 quia a. medietas est ita magna sicut
 est for. quia taliter magna sicut est
 for. quia ipsa est possibiliter magna
 et finite magna qualiter et quante est
 for. etiam ipsa est tanta quantus est
 for. quia ipsa est aliquanta. et tantus
 est for. igitur ipsa est tanta quantus
 est for. consequenti pz sicut sequitur
 ego sum aliqualis et talis tu es igit^r
 ego sum talis qualis tu es. tales enī
 consequentie tenent sine confusione
 uel distributione et probatur antece

dens quia for. est tantus quanto est
 sua medietas licet nō sit equalis sue
 medietati sicut for. est talis qualis
 est plato in albedine licet non sit eq
 intente albus et bipedale est tantum
 quantum est pedale licet bipedale
 non sit eque magnum cum pedali.
Similiter sequitur. a. medietas est
 finita quantus est for. igitur a. me
 dietas est magna quantus est for.
 consequenti patet ab inferiori ad
 superius line impedimento.
Item quarto una illarum quat
 tuor exponentium infert expositam
 et contra igitur alie sunt superflue
 consequenti patet et arguitur ante
 cedens. quia sequitur plato erit mi
 nor qd erit for. igitur for. erit maior
 qd erit plato. et contra per supposi
 tionem secundam. **I**tem quinto
 sic ex ista for. est maior platone per
 pedale non sequitur qd for. erit ma
 gnus per pedale et plato est magn^o
 per pedale quia forte plato est mi
 nor qd pedale. **I**tem sexto non se
 quitur for. est albus et plato incipit
 esse albus et plato non incipit esse
 ita albus sicut est for. sed incipit esse
 minus albus igitur for. est albtior
 qd plato incipit esse albus. quia po
 nat^r qd for. sit albus et plato inci
 piat esse albus et albtior per remo
 tionem de presenti tunc est totum
 antecedens uerum et oia falsum qd
 p oia aliqua proportio denotatur
 esse inter for. et platonez secundum
 albedinem que proportio non est
 igitur illud oia est falsum et per
 tertia suppositionez et aia x batur.

quia si for. in aliqua proportione
 esset albius q̄ plato incipit. eō albi⁹
 ista pportio esset extremi maioris
 ad minus si nullum extremū minus
 est ibi igitur. **Et** per idē arguit
 in eo. scz casu q̄ nō in infinitū for.
 est albius q̄ plato incipit esse albus.
Et etiam sequitur q̄ nihil velocius
 incipit moueri q̄ ipsum. met incipit
 moueri incipiente ipso a non gradu
 moueri. nec for. incipit esse albius q̄
 plato incipit esse albus posito q̄ nō
 qz incipiat a non gradu esse albus
 ⁊ eque uelociter intendatur. cū alio.
Item septimo non sequitur. a. ci
 to tanget. b. ⁊ cito tanget. r. ⁊ nō eq̄
 cito tanget. c. sicut tanget. b. sed. tar
 dius igitur. a. citius tanget. b. q̄. c. ⁊
 tamen hic arguitur per modum ex
 ponendi iam positū. igitur ille mo
 dus non est bonus p̄ oīa ⁊ pbat
 aūs ponendo q̄. a. sit sperium q̄
 debet moueri super plano. incipien
 do a partibus minoribus ⁊ ponat
 q̄. b. sit nomen cōmune partib⁹ pa
 ribus plani ⁊ c. nomen cōmune par
 tibus imparibus tunc est illud. aūs
 uerum pro tribus primis partibus
 ⁊ pro ultima parte etiam p̄z ponat
 enim cum toto casu q̄. a. ultimo. re
 manebit super prima parte propor
 tionalit ⁊ tunc p̄z q̄ tardius tanget
 r. q̄. b. oīs non est impossibile quia
 immediate post hoc tanget. r. ⁊ etia
 tanget. b. si enim prius tangeret. b.
 q̄. c. tunc aliq̄d esset primum. c. ac
 tum consequens impossibile. quis
 tunc aliqua foret ultima pars pro
 portionalis plani sic diuiss. **Ad** pri

mus igitur isternz d' dicit admisso
 casu negando q̄ for. erit maior q̄
 erit plato. ⁊ negatur illud argumen
 tum. for. erit quadrupedalis ⁊ plato
 non q̄ erit quadrupedalis sed solum
 pedalis uel bipedalis igitur for. erit
 maior q̄ erit plato quia tunc legē
 q̄ plato erit minor q̄ erit for. q̄
 repugnat casui ibidez posito igitur
Ad secundum dicitur conceden
 do istam. oīam for. erit maior pla
 tone igitur for. erit magn⁹. ⁊ plato
 erit magn⁹ ⁊ plato non erit eque
 magn⁹ sicut erit for. si minor ⁊ ad
 mittatur casus ille. ⁊ negatur ista cō
 sequentia for. erit. duplus ad plato
 nem igitur for. erit maior platone
 sicut etiam non sequitur for. erit. du
 plus ad platonem igitur for. erit
 maior q̄ erit plato. quia ille conuer
 tuntur for. erit maior platōe ⁊ for.
 erit maior q̄ erit plato quia in istis
 terminis licet resolvere ablatiū in
 nominatiuum cum q̄ ut p̄z ex grā
 matica immo comparatiu⁹ gradus
 non distribuit nisi quia includit ad
 uerbum comparandi puta si q̄.
 ideo ponens differētiā inter ista
 quo ad ueritatem uel falsitatem. ul
 detur fundamento carere. **Ad** ter
 tiam formam dicitur illam negan
 do neqz sic exponitur ista for. est
 maior q̄. a. sicut ibi inferitur. sed de
 bet capi tertia. exponens sic. a. non
 est tam magn⁹ q̄ magn⁹ est for.
 quolibet enim pars quantitativa for.
 est ita magn⁹ sicut for. licet non sit
 tam magn⁹ q̄ for. **Ad** quar
 tam dicitur q̄ licet ista se inferant

for. est albi platone. et plato. est b^o
 forte tamen p^a declaratione gra
 dus cōpā. iū ille alie exponētes ad
 eduntur atq; est inconueniens. qm
 terminis relatiuis unus terminus p
 alius exponatur et declaratur ut spe
 cies declaratur per genus et genus
 per species cum dicat antiqui qd spe
 cies est que supponitur generi. et ge
 nus est cui supponitur species. Ad
 equitā dicitur qd ista for. est maior
 platone per pedale et consimilis sul
 ficienter exponi potest per unam ta
 lez for. excedit platone per peda
 le igitur for. est maior platone per
 pedale. neq; oportet addere istas
 for. est magnus et plato est magnus
 propter maiorem declarationem.
 habendam cum ista sit satis clara
 de se. Sed de futuro sic exponi d^o
 for. erit maior platone per pedale
 for. quāz qritatem quāz habebit
 plato erit aptus excedere per peda
 le secūduz quāritatez quāz habebit
 ipse for. absq; aliqua augmentatiōe
 for. Ad sextuz dicitur negando istā
 oīaz for. est albus et plato incipit
 esse albus et plato non incipit esse
 tam albus qd est for. sed minus al
 bus igitur for. est albius qd plato in
 cipit esse albus. quia ex oīte requirē
 qd in aliqua proportionē for. est al
 bius qd plato incipit esse alb^o quod
 falsum est in isto casu. et sicut negat
 ista ita generaliter dicitur qd si ali
 quid incipit moueri a non gradu in
 tendendo motum suum qd ipsum
 non incipit moueri velocius qd ipsū
 incipit moueri. quia nullum tale est

qualiter velocius nec tarde incipit
 moueri. et ita dicitur si aliquid inci
 piat esse album a non gradu esse al
 bi vel calidi vel sicci et sic de aliis.
 Ad septimū dicitur qd ista est reso
 lubilis. a. prius tangetibus qd et non
 expōnibilis ratione istius termini
 prius sit arguendo tunc. a. tanget. b.
 et tunc erit prius qd tanget. c. igitur
 et. sed minor est falsa huc demōstre
 tur instans sine tempore. Item si
 sequitur for. currit velocius a. alius
 currit velocius et nullus alius cur
 rit tam velocius qd velocius currit
 for. sed aliquis alius currit minus
 velocius qd for. igitur for. currit ve
 locius alio antecedens. est uerum
 et consequens falsum posito qd for.
 currit et alius currat et alius cur
 rat non tam velocius qd velocius
 currit for. et quicquid aliquis alius
 putabitur parer qd antecedens istius
 consequentie est uerum et consequens
 falsum quia sequitur for. currit uelo
 cius alio et. b. est alius. igitur cur
 rit velocius. b. consequens est falsum
 et tenet consequentia a superiori di
 stributo cum debita constantia ad
 suum inferius. Ideo forte dicitur
 concedendo qd petit argumentum
 scilicet qd ista est falsa. Sed contra
 qd idēz tales forent falsae for. erit a.
 qd a. n. erit plato posito qd for. erit
 tripedalis et plato pedalis solum et
 non maior quia si for. erit. maior
 qd aliquando erit plato sed tunc erit
 quando demonstrando instans in
 quo neuter eorū erit igitur for. erit
 a. qd plato erit tunc. et sic est falsum

a dicitur ex ratione qd tñ ista sit nō for
 erit a qd aliqñ erit pto pz p mo
 duz exponendi supius positū. Itē
 nō sequitur a est maius b. igit b. est
 minus a. pz sit enim a. unius sum 7
 b sit medietas 7 pz qd a est maius
 b. 7 tñ b. nō est minus a qd a nō est
 paruz qd paruz dicitur respectu ma
 ioris sed nihil est maius qd a igit a
 nō est paruz. Ideo forte dicitur
 negando istam dñā a est maius b
 igitur b. est minus a qd nihil est mi
 nus a. Sed extra ab a ad b. est pro
 portio maioris ineq̄litas sed ois
 proportio maioris ineq̄litas est ha
 bitudo maioris ad minus ut pz ex
 diffinitione proportionis maioris in
 eq̄litas igitur b. est minus a. Itē
 a est simpliciter finitū 7 ois simpli
 ter finitū est magnum 7 parū ut
 pz infra igitur a. Ideo dicit ad p
 mū qd ista for. erit maior qd erit pla
 to generalit̄ sic bēt exponi for. erit
 magnus 7 plato erit magnus 7 pla
 to non erit tñ magnus qd erit for.
 sed plato erit bēt qd erit for. ita qd
 in tertia exponente sumatur ad uer
 bia cōpandī 7 non similitudinis qd
 titatis uel q̄litas. pōt etiaz quarta
 exponens aliter sumi sic for. 7 pto
 erunt cōpabiles fm q̄litate. Ad
 aliud dicitur negando istam dñā
 for. cūrit uelocius a fino sed b. est affi
 nus igitur cūrit uelocius b. sed dicit
 sumi stantia sic b. est affinus cūrit
 7 cūrit est quia tñ denotatur esse
 cōparationem solum currentis ad cur
 rens. Ad aliud dicitur dēdēdo istā
 dñā a est maius b. igit b. est min⁹

a 7 dēdētur qd a est paruum 7 non
 dicitur paruz respectu maioris sz
 dicitur paruum respectu minus par
 ut aut magis parui q̄uis fm uerita
 tez iste terminus paruz non oppo
 natur relative illi termino maguz
 sed priuatiue licet intensū 7 remissū
 7 stat intēlū ēē absqz hoc qd fmissū
 sit qd nihil ē intensū nisi subiectū 7c.

De expositione gradus superlatiui

Accipiat ex grāmatica qd
 superlatiui gradus signifi
 cat per modum ut quorū
 est aliquid. Ex quo pz qd ista est im
 possibilis for. est fortissimus illoz
 demonstrando platonez 7 cicerone
 quia ista significat qd sit aliquis isto
 rum fortissimus eorūdem. Patet
 ultra istam psequentiā non ualere
 for. est fortis 7 isti sunt fortes de
 monstratis platone 7 cicerone 7
 nullus istorum est tam fortis qd
 for. sen nullus istorum est fortior
 for. sed minus fortis qd for. igitur
 for. est fortissimus istorum quia ex
 consequente sequitur qd for. est ali
 quis istorum. Item secundo acci
 pitur qd omnis propositio per quā
 denotatur esse superlatio que non
 est est falsa. Ex quo patet qd ista est
 falsa for. est fortissimus illorum de
 monstratis sorte 7 platone eque
 fortibus quia per istam denotatur
 esse superlatio siue excessus inter
 for. 7 platone que non est ideo
 ista propositio est falsa. Unde fm
 ueritate ex ppōne de superlatio sequē

aliqua de cōpatio sic arguēdo for
 est fortissimus illoz. igit̃ aliquo il
 loz est fortior sed nō legatur igit̃ r
 quol3 illoz est fortior. Ex eodē pz
 ista oīa nō valere for. est fortissi
 mus illoz. igit̃ nullus illoz est eq̃
 fortis cū for. sed legatur oppositum
 igitur aligs illoz est tam fortis q̃
 for. quia oīz quoz for. est fortissi
 mus ipse est vnus. **D**z ulterius ex
 scda suppositiōe hoc argūmētū non
 valere for. qui est aliquis illoz est
 fortis et isti sunt fortes demonstratis
 for. et pōne eque fortibus et cicerone
 ne minus forti et nullus illoz ē for
 tior for. si aligs minus fortis igit̃
 for. est fortissimus illoz. **I**deo
 videtur q̃ ista for. est fortissim⁹ isto
 rū sic exponitur for. qui est aliquis
 illoz est fortis et isti sunt fortes et
 q̃3 illoz non for. est minus fortis
 q̃ for. igit̃ for. est fortissim⁹ illoz.
Ex quo sequitur q̃ ista oīa nō valent
 for. est fortissimus hoīz et for. est
 hō igit̃ for. est fortissim⁹ vel fortior
 for. neq3 etiā sequitur for. est fortis
 simus hoīz et isti sunt hoīes fortes
 demonstratis pōne et cicerone igit̃
 for. est fortissim⁹ illoz q̃uis ibi ar
 guatur a superiori distributo ad sur3
 inferius. q̃ si d3 valere oīa o3 su
 mere ostantiam sic isti sunt hoīes
 fortes quoz aligs est for. **D**z ul
 tra tales fore oīz sed imposs
 biles for. est fortissimus aliorum.
 leo est fortissimus lincum sicut et h⁹
 for. est fortissimus ciceronis et pla
 tonis. seu for. est fortissimus istorū
 demonstratis platone et cicerone.

Sed forte arguitur contra istū
 modum exponendi quia isto dato
 sequitur q̃ for. est primus istorum
 et tamen for. est ultimus istorum de
 monstratis eisdem. oīs est falsum et
 arguitur oīa ponatur enim q̃ for.
 currat et plato post eum currat et ci
 cero post eum currat et sequitur tūc
 q̃ for. est primus istorum et q̃ sic ul
 timus istorum arguitur quia for.
 istorum est ultra et isti sunt ultra et
 nullus istorum preter for. est tam
 ultra q̃ for. sed aligs citior. igit̃
 for. est ultimus qui currit ante quē
 modum exponendi positum oīs ta
 men est falsum quia sequitur for. est
 ultimus istorum. igitur for. est po
 stremus istorum consequens repu
 gnat casui. Ex isto sequitur ultra q̃
 for. est ultimus qui currit ante quē
 nullus currit. **T**res secundo sequi
 tur q̃ a est maxim⁹ illoz qd non
 est maximum istorū demonstratis
 tribus inaequalibus in q̃ritate quo
 rum a sit medium quia a est magn⁹
 istorum qd non est maxim⁹ illorū
 et ista sunt magna. et nullum illorū
 preter a est eaz magn⁹ q̃ a quod
 non est maxim⁹ istorum sed aliqd
 est minus igitur qd. **S**ed q̃ illud
 consequens sit falsum arguitur q̃
 in illa a est maximum istorum quod
 non est maximum illorū vel li quod
 refertur ad li a tam in exponente
 q̃ in exposita et patet q̃ ista est
 falsa sic referendo. vel refertur ad
 ly maximum in exposita. et in ex
 ponente ad ly magnū. et sic ad
 huc illa est falsa quia non sufficiunt

Ille tres exponentes sed oportet ad
 dere quartam uniuersalem aliter fo
 ret verum qd for. foret maximus il
 lorum demonstratis for. et platone et
 uno infinito et sit for. a^o platone qd
 for. istoz est magnus. et isti sunt ma
 gni et nullus istorum preter for. est
 tam magnus qd for. sed aliquis b^o
 igitur et. ois tamen est impossibile
 quia sequit for. est maximus illoru
 igitur for. quolz illoru alio a se est
 a^o. **Item** tertio sequitur qd non
 est possibile aliqd esse primu instas
 esse for. aut platons nec alicuius rei
 possit esse primu instans aut ultimū
 quia sequitur hoc est primus instas
 igitur hoc est primu instans aliquo
 rum instantiu sicut sequitur iste est
 primus homo igitur iste est primus
 homo aliquorum hominum. **Item**
 sequitur hoc est primus instans. igit
 tur aliqd instans est posterius isto
 oia pz quia si primus est terminus
 relatiuus. **Item** quarto isto do
 to sequit qd potentia portatiua for.
 in aliquo casu non est terminata. per
 maximu qd sic. nec per minimu qd
 non ois est falsum et pbatur oia
 quia si potentia fortis sit terminata
 ponat gratia argumeti qd aliqd sit
 minimu podus qd for. si sufficit po
 tare et qd multa sint eqlia sibi sicut se
 gatur qd bene segatur a est minimum
 podus qd for. no sufficit portare
 igitur a est minimum eorudem po
 derum que for. non sufficit portare
 et sequitur ultra qd multa sunt eqlia
 a quoz nullum sufficit portare. Ex
 quo segatur qd a no e minimu illoz

que for. non sufficit portare qd erit
 lo segatur qd a est paruus illoz que
 for. no sufficit portare et ista qd for.
 no sufficit portare sunt parua. et nul
 lu illoz que for. no sufficit portare
 preter a est taz paruus qd a sed qolz
 illoz aliud ab a est maius. qd a sed
 ois p tertia parte est falsum. **Item**
 segatur a est minimu qd for. no suffi
 cit portare igit a est minimu illoru
 que for. no sufficit portare ois est
 falsu posito qd no sit aliqd pondus
 maius neqz egle a nisi a. **Item** qu
 to segatur qd nullu est genus genera
 lissimu qd si ille terminus suba est ge
 nus generalissimu segatur qd qolz
 genus aliud ab illo sit minus gene
 rale qd iste terminus suba ois est
 falsu. **Item** illo dato segatur sexto
 qd pot esse qd for. sit fortissimus ho
 minu existibus multis hoibus quo
 rum nullus sit for. ois falsum quia
 segatur for. est fortissimu hoiz igit
 quorolz hoiz for. est fortissimus
 pz et segatur ultra quorolz hoium
 for. est fortissimu sed isti sunt hoies
 demo^o plone et cicerone igit istoz
 for. est fortissimus. ois falsu et im
 possibile igit et. **Item** septio ista
 expositio data segatur qd hoc argumē
 tu eet bonu b erit primu istas esse
 for. qd erit pmu istas ee plonis igit
 tur in b istati for. et plo idptet ee pz
 et a et qd ois sit falsu qd i casu a
 illi? ois e uer et ois falsu ponat ei
 qd for. ia sit et erit cu plone cul? plo
 nis b erit pmu istas et pz qd b erit
 pmu istas ee for. qd erit pmu istas
 ee plonis qd b erit instans esse for.

qđ erit primum instans esse plato
nis ⁊ nullum erit instans prius. b.
qđ erit instans esse for. qđ erit pri
mum instans esse platonis igitur b
erit primum instans esse for. qđ erit
primum instans esse platonis. ⁊ oñs
istius pñte est falsum. s. qđ in eodem
instanti in quo for. incipiet esse plo
incipiet esse tenendo si in diuisione ne
pono. **S**ed ad primum illoz dñ
qđ accipiendo istos terminos primum
⁊ ultimum. put. denotant ordinem. nī
hil est primum nec ultimum nisi in rela
tione ad aliquos ordines. unde for.
secundū vnus ordinis in casu possi
to est primus ⁊ fm. alium ordinem
ipse nō est primus sed in casu illo di
citur qđ for. est primus fm. illum or
dinez ⁊ etia ultimus fm. eūdem or
dinez. ⁊ non valet oñs ista for. est
ultimus fm. illum ordinem igitur si
est postremus fm. istuz ordinem ga
ista for. est ultimus illoz fm. illum
ordinem non plus significat nisi qđ
for. est maxime ultra inter istos ver
sus istam dñ. differentiam positionis
uersus quam mouetur sed nīhil est
primum aut ultimum simpliciter sed in
relatione ad aliquos ordines neqz
ualet oñs ista for. est primus fm. il
lum ordinem igitur for. est primus
illoz aliter sequitur qđ quīz illorū
est prim⁹ ⁊ ultimus illoz ⁊ sic cōtē
plura quoz qđlz esset primum illoz.
Et p hoc etiam dicitur dēdēdo istā
ppōnem qđ for. est ultimus qui cur
rit ante quem nullus currit. ex illa
aut nō sequitur qđ for. est simpliciter
ultimus illoz. **A**d sedaz formaz dñ

ctur dēdēdo qđ hoc est impossibi
lis a est maximum illoz qđ non est
maximus illoz quia si a est maxim⁹
illoz qđ non est maximum illoz. vel
hoc esset quia s. esset maximum illo
rum qđ maximum illoz. non est ma
ximum illoz ⁊ hoc non quia cū nul
lum illoz est maximum illoz nisi. b.
igitur a est b. **E**t una exponēs
illius est falsa sic exponendo ⁊ refe
rendo ideo illa est falsa. vel si illa cōtē
vera hoc esset sic referendo a est ma
ximum illoz qđ a non est maximum
illoz qđ est impossibile. **E**t per hoc
tridetur ad aliam ppōnem sibi cōsi
mitem cum assumitur b. erit primum
instans esse for. qđ erit primum in
stans esse platonis. qualiter cūqz eiz
referat si quod unus eius exponens ē
falsa. ideo illa oñs est bona. aliquid
erit prim⁹ instans esse for. qđ erit
primum instans esse platonis igitur
quando plato incipiet esse for. inci
piet esse. **E**t similiter dicitur ad ra
les ppōnes hoc est. primum instans
esse for. qđ est ultimum instans esse
platonis quia de uirtute sermonis
omnes tales sunt impossibiles quia
in oibus talibus est supplendus. ge
nitivus quia si hoc est primum istas
hoc est aliquoz prim⁹ instantium
instans. philosophi tñ non istam ha
bentes sollicitudinem de uocalibus
ponūt tales ppōnes hoc est primum
instans esse for. p. talibus copulati
uis hoc est instans esse for. ⁊ nō im
mediate ante hoc instans fuit for. in
instanti priori quē copulatiua scdm
veritatem non conuergitur cum illa

Unde apud eos ad hoc qd hoc sit p
mum instans esse for. sufficit qd in
hoc instanti for. incipiat esse sed fm
rei ueritatem illa copulativa non co
uertitur cum illa hoc est primum in
stans esse for. Consimiliter dicitur
ad tales propositiones hoc est mini
mum qd for. non sufficit portare
quia quelz talis significat hoc est mi
nimum qd for. non sufficit portare
hoc est minimum illorum ponderu
que for. non sufficit portare. Et ex
illo sequitur qd multa sunt pondera
equalia huic qd potuit esse minimum
qd for. non sufficit portare quoru
tamen ponderum nullum for. suffi
cit portare. Ad deo fm ueritatem nul
lum est minimum pondus qd for. si
sufficit portare in casu illo ex illo ta
men non sequitur qd potentia for. si
terminetur quis eius terminatio si
sit exprimenda per tales terminos
maximz a minimz philosophi in ma
gis rebus qd terminis intendentes
quia sunt artifices reales exprimunt
terminos potentiarum inclusiuos uel
exclusiuos p tales terminos maximz
a minimz. Intelligentes p tales pro
positiones hoc est minimum qd for.
non sufficit portare tantum qd tum
per illa copulatiua hoc est magnum
qd for. non sufficit portare nec ali
qd maius sed quocunqz bⁿ dato
datur maius qd for. sufficit portare
sed fm ueritatem illa copulativa no
conuertitur cum illa exponenda im
mo illa exponenda non ponit for.
esse qd tamen sequitur ex illa copu
latiua sicut ista hoc est minimum qd

chimera non pot portare non pot
chimeram esse. Sed tractantes passio
nes terminorum a proprietates sicut
fecerunt rationales philosophi hnt
exquisite terminorum proprietates de
monstrare frequenter tamen ad ali
ud intendentes ipsi ponunt termi
nos improprie ubi argumeta aut ma
teria de qua est sermo non petant
illam difficultatem. Et p hoc dicit
qd illa est falsa de uirtute sermonis
ille terminus substantia est genus
generalissimu exstib⁹ decem generib⁹
decem predicamentoz sz per tales pp
nes sunt decem generalissima intel
ligunt qd decem sunt genera quoru
quodlibz est generalissimu in suis
coordinatib⁹ predicamentali. qd etia
utrum sit uerum infra uidebitur.
Ad aliud dicitur qd stat for. esse for
pissimum hominum multis aliis ho
minibus ab eo exstibus. a negatur
illa oia for. est fortissimu hominum
igitur quoruqz hominum for. est fo
tissimu immo neqz de comparati
uo ualet talis oia. quia non sequit
for. currit uelocius alio igitur quo
libz alio fortis. currit uelocius ne
qz sequitur for. erit a^r qd erit p^o
in aliquo tempore igitur for. in quo
libz tempore erit amaro qd erit pla
to igitur etc.

De pbatioe illius termini incipit.

Incipit solet sic exponi for.
in instanti qd est presens
est a non immediate ante
instans qd est presens fuit uel for.

In instanti qđ est presens non est ⁊
 immediate post instans qđ est pre
 sens erit. igitur for. incipit esse sed
 hec oīa non ualet quia in primo ēē
 mundi fuit uera uel saltem fuisset ue
 ra illa distinctiua ille deus est in in
 stanti qđ est presens ⁊ non immedi
 ate ante instans qđ est presens ille
 deus fuit uel in instanti qđ est pre
 sens ille deus non est ⁊ immediate
 post instans qđ est presens erit ⁊ ex
 illo non sequebatur hoc impossibile
 ille deus incipit esse ⁊ qđ illa distincti
 uia sit uera p3 quia eius prima co
 pulatiua est uera in illo casu qđ p3
 quia prima pars de se manifesta ē
 ⁊ contradictorium scđe partis illi
 copulatiue est falsum. .i. immediate
 ante instans qđ est presens ille de
 fuit quia sequitur immediate ante in
 stans qđ est presens ille deus fuit.
 igitur aliquando ante instans qđ ē
 presens ille deus fuit ex quo sequit
 ultra qđ ante in aliquo instanti uel
 tempore deus fuit. oīa p3 quia ibi
 ille terminus aliquando est aduerbi
 um temporis. Ex quo p3 ultra istaz
 oīam non ualere in hoc instanti tu
 non curris ⁊ immediate post hoc in
 stans tu curres uel in hoc instanti
 tu curris. ⁊ non immediate ante h
 instans currebās. igitur in hoc instā
 ti tu incipis currere. p3 quia demō
 strando instans in quo tu nō incipis
 currere. aut demonstrando diuersa
 instantia sequitur qđ aīo est uerum
 ⁊ oīis falsum. **H**deo dicitur qđ ille di
 ctiones incipit ⁊ desinit ⁊ huiusmōdi
 non habent exponi sed habent cōs

ueritatis ille tñ cause ueritatis tam
 dicto nō sufficit. sed ad inferendū
 illam for. incipit esse o3 sic arguere
 in instanti qđ est presens for. est ⁊ si
 immediate ante instans qđ est pre
 sens for. in aliquo instanti fuit. ⁊ im
 mediate ante instans qđ est pñs tē
 pus fuit. igitur for. incipit esse. uel in
 instanti qđ est presens for. non est ⁊
 ⁊ immediate post instans qđ est p/
 sens in aliquo instanti erit. ⁊ imme
 dlate post instans qđ est pñs tēpus
 erit. **P**otest etiam illa for. incipit ēē
 habere aliam causam ueritatis qđ sit
 aliqua istarum. unde bene sequitur
 for. est ⁊ non fuit. igitur for. incipit
 esse sed non ualet oīa econtra ab il
 la ad aliquam illaz causarum. ⁊ id
 li incipit non est dictio exponibilis
 quia ab expōita ad quamlibet suarū
 exponentium debet esse formale ar
 gumentum quorum nullus est uezz
 de li incipit ⁊ de illa distinctiua iaz
 dicta unde non ualet istud argumē
 tum for. incipit esse igitur in instan
 ti qđ est presens est ⁊ non immedia
 te ante instans qđ est presens fuit ⁊
 immediate ante instans qđ est pñs
 fuit tempus uel for. in instanti qđ ē
 presens non est ⁊ immediate post in
 stans qđ est presens erit in aliquo
 instanti ⁊ immediate post instans qđ
 est presens tempus erit. stat enī rez
 aliquam incipere esse ⁊ non esse tps
 uel instans ⁊ etiam stat ymaginari
 rem aliquam incipere esse ⁊ p tunc
 non esse eum uel tēpus aut etiam
 eternitatem nec immediate ante hoc
 fuisse neq3 immediate post hoc fore

de ymaginatioe igitur ista oīa non
est formalis et per oīs ille non sūt
suscipientes exponentes illius pō
nis for. incipit esse quia ab exposita
ad exponentes simul uel periatu
ter sumptas est formale argumētū
tū. Aliquando autē li incipit non hēt
illas causas ueritatis p positionem
de presenti et remotionem de prete
rito uel negationem de pūti et positio
nem de futuro sed alii hēt easdem
causas ueritatis quas li desinit ga
lle ouertuntur for. incipit non esse
et for. desinit esse. Similit̃ hec for. a
incipit fuisse hēt causas ueritatis p
negationē de pūti et positionem de
preterito. Sed contra illud modū
arguendi forte aī. quia illo dato se
quitur qd non esset possibile qd for.
inciperet ptransire aliquam partē
aliquis spaciū uel desineret ptransi
re quia non immediate post datum
instans ptransibit aliquam partem
aliquis spaciū in aliquo instanti neq
ptransire pōt. similiter de preterito
oīs tū est falsum quia p idem seq
retur qd non esset possibile qd for.
inciperet moueri aut desineret mo
ueri. Item illo dato scdō sequit̃
qd uniuersum inciperet esse et desine
ret esse quia demonstrato uniuerso
uex est dicere qd hoc est et non ime
diate ante instās qd ē pīs fuit in al
quo instanti et sic de aliis. igitur hoc
incipit esse demonstrato uniuerso et
arguitur aī. scdō qd non immediate
ante hoc fuit quia instās qd est pīs
et multa alia que incipiunt esse non
prius fuerunt. et ita etiam sequitur qd

uniuersum desinit esse. et semper fuit
ita qd uniuersum incipit esse et desinit
esse. Item tertio sequitur qd mul
tum successuum pōt incipere esse. et
aliquid incipit esse in seipso et desinit
esse in seipso. Ad deo ad primā for
maz dicitur ipsam negando. et dicit̃
qd illa et similes for. incipit ptransi
aliquid spaciū hēt causas uerita
tis supius positas et ultra illas ha
bent istas for. in instanti qd est pīs
non ptransit aliqd spaciū. et ime
diate post instans qd est pīs ptransi
sibit aliqd spaciū et immediate post
instans qd est pīs tempus erit. et
sic etiam dicendum est de uerbo de
sinit. Ad secundum dicitur occiden
do qd uniuersum desinit esse capien
do uniuersum pīs aggregato ex oī
bus que sunt in rerum natura. et ita
capiendo uniuersum occiditur qd uni
uersum incipit esse et aliquis mūdus
desinit esse. mūdus enim illo mō
non est substantia nec accidens sed
aggregatum ex his. Ad ultimum di
citur occidendo utrumqz licet enim
nullum successuum pōt incipere et
pōt tamen incipere esse aliquid suc
cessuum. infra patebit. hoc secundū
etiam occiditur qd aliquid in seipso
incipit esse puta qdāz instans et de
sinit et in seipso. Item sequitur qd
for. incipiet esse homo post primū
instans et sū et desinet esse homo
ante primū non esse sū. Item
qd for. desinet et homo ante primū
non et sū qui non desinit et. Item
qd for. incipiet et quando non erit
possibile ipsum incipere esse et for.

desinet esse aliquid quando nō erit
possibile ipsum desinere esse aliquid
et quando ipse non poterit desinere
esse. et quando non erit possibile ali-
quid desinere esse. **E**t si aliquid inci-
piet moveri ipsum incipiet moveri
postquam movebitur et si aliquid incipit
et moveri ipsum incipiet moveri quā-
movebitur et etiam si aliquid incipit
et moveri ipsum incipiet moveri quā-
non movebitur. **E**t ita etiam si ali-
quid desinet moveri ipsum desinet
moveri antequam desinet moveri. et si
aliquid desinet moveri non ipsum des-
linet moveri quādo desinet moveri.
sed desinet moveri quādo non des-
inet moveri. **E**t ille regule generales
sunt respectu terminorum respectu quo-
rum verificantur illa verba per ne-
gationes de presenti dato quod omnes
tales forent categorice. sortes desin-
et currere antequam desinet currere.
quod uerum est quia adverbia temporis
vel loci non faciunt propositiones hypo-
theticas. sicut infra probabitur. **S**ed
in hac materia incidit dubium. utrum
aliquid successive producendum aut
producibile possit incipere esse. **E**t
arguitur quod non quia si sic ponatur
igitur quod a sit quantitas pedalis successi-
ve producenda adequate in b. hora
uniformiter que gra argumenti inci-
piat esse in c instanti. **E**t arguitur
quod a quantitas non incipiet esse in c in-
stanti. quia ante c instans a quantitas
erit. quia ante c instans hec quantitas
producet. et non prius producet
quam erit producta. sed quanto erit produ-
cta tanto erit igitur ante c instans

erit. patet contra et illud aliter probatur
quod non prius producet. quam erit produ-
cta. quia sequitur illa quantitas produ-
cet ante c igitur quod producet ante
c erit hec quantitas. tenet contra a conuer-
sa ad suam conuertentem. sed illa quanti-
tas non erit in c instanti nec aliquid
eius ut pono. igitur illa quantitas erit
ante c. patet contra et ponatur b. po-
natur enim cum toto casu quod in c in-
stanti non erit illa quantitas nec ali-
quid eius. ut quod deus admirabiliter
illud. et patet totum. **S**ed forte huius
dicitur quod illud repugnat casui. re-
quirit enim ut forte dicitur ad hoc
quod illa quantitas producet. quod illa erit
aliquando producta postquam desinerit
esse iste motus per quem producet.
Sed contra illam responsionem
arguitur sic. quia ponatur cum illo
primo casu quod quādo erit generata
medietas illius quantitatis generande
adequate in tempore in quo genera-
bitur corrumpatur secunda. **E**t patet
quod a quantitas producet ante c instans
et tamen ipsa non manebit in fine.
igitur non requiritur quantitates re-
manere in fine quous ipsa accretatur.
Item ponatur quod quando gene-
rabitur secunda pars proportionalis
corrumpatur prima. et quādo gene-
rabitur tertia. corrumpatur secunda.
et sic ultra. **E**t patet quod a quantitas produ-
cet in b hora ante c instans et per
consequens a quantitas erit et non erit in
c instanti nec aliquid eius erit in c in-
stanti igitur a quantitas erit ante c in-
stans. **I**tem ponatur quod sortes et
plato sint equales scilicet bipedales

q̄ritas et augetur uterq; uniformi
 ter in illa hora ita q; uterq; si ma
 neret usq; in finem illius hore esset
 uterq; tripudialis q̄ritatis sed cor
 rumpatur for. in fine hore remanē
 te platone et arguitur q; for. erit tri
 pedalis q̄ritatis ante. c. instans quia
 illa totalis quantitas quam acquirit
 erit ante. c. instans quia illa augment
 ratio demonstrando talem motum
 quo augetur for. adequate in illa
 hora erit ante. c. instans et illa aug
 mentatio erit illa q̄ritas igitur illa
 q̄ritas erit ante. c. instans p. 3. officia
 et arguitur aīis pro prima parte q; for.
 et plato per equale tempus au
 gebuntur eque velociter et uniformi
 ter et aliquis erit maximus motus
 quo augetur plato igitur aliquis
 erit maximus motus quo augetur
 for. ¶ Item contradictio est q; for.
 augetur continue uniformiter p
 b. horam et q; b. hora non erit equa
 lis extensue motui quo augetur
 for. Sed forte dicitur negando illā
 minorem ibi assumptam. s. q; illa
 augmentatio erit illa q̄ritas. Sed
 contra ista q̄ritas erit illud per qd
 formaliter for. augetur. igitur ista
 q̄ritas erit augmentatio patet con
 sequētia sicut sequitur hec albedo
 erit illud per quod formaliter alte
 rabitur for. igitur hec albedo erit
 alteratio qua for. alterabitur conse
 quētia patet quia alteratio est acci
 dentabilis secundum q; alterabile
 est sicut augmentatio est actus au
 gmentabilis secundum q; augmenta
 bile est. ¶ Item si augmentatio nō

erit illa q̄ritas sed aliquod accidēs
 dispositum sequitur q; illa augmē
 tatio erit ante. a. quia augmentatio
 illa non produetur nisi ante. a. igitur
 illa augmentatio tunc erit pro
 ducta q̄ritas produetur. et qua rati
 one de. 1. q̄ritate siue augmentatio
 ne successive produenda hoc est ve
 rum eadem ratione hoc est verum
 de quolibet successive produendo.
 ¶ Item ad principale arguitur sic
 quia si aliquid potest incipere esse
 ponatur igitur q; in. a. instanti aīis
 incipiet esse et arguitur q; non quis
 ante. a. instans aīis erit igitur in. a.
 instanti aīis non incipiet esse patet
 dīa et arguitur aīis quis tunc aīis
 erit demonstrando tempus incipiens
 ab hoc instanti et terminatur ad pri
 mum non esse aīis. et tunc erit aīis
 a. instans igitur ante. a. instans aīis
 erit p. 3. dīa et aīis etiam quia in hoc
 tempore aīis erit demonstrando
 illud tempus igitur tunc aīis erit et
 b. nota est. q; tunc erit ante. a. in
 stans quia hoc tempus erit ante. a.
 instans nam omne tempus erit ita
 cito sicut erit aliqua eius pars uel in
 stans eius intrinsecum ideo. 12. Et
 omne tempus ita cito fuit sicut aliq
 eius pars et tam tardum. Quod si cō
 ceditur arguitur q; in quolibet instāti
 illius hore tu incepisti esse quis in me
 dio instanti hore qd fuit. e. tu incep
 sti esse ponatur q; per totam illam
 horam fueris. arguitur tamen q; in
 c. instanti tu incepisti esse quia in. c.
 instati fuisti et non immediate ante. c.
 instans fuisti igitur in. c. instati incepisti

esse patz oia ita satis a a^r sed b^r
arguitur quia tu non fuisti ante .c.
igitur non immediate ante .c. fuisti
ais probatur quia .c. fuit ita dco scd
tu fuisti igitur tu non fuisti ante .c.
fuit pz oia .7 arguit ais quia tunc
c. fuit demonstrando totuz tempus
terminatu ad instans pns 7 incep
tum ab aliquo instanti preterito an
q tu incepisti esse 7 tunc fuit ita cito
sicut tu fuisti igitur ita dco sicut tu
fuisti .c. fuit pz oia satis 7 sicut ar
guitur q in .c. instans tu incepisti
esse ita arguitur de quolibet instan
ti illius hore q in eo tu incepisti ee
7c. ¶ Item illo dato q omne tem
pus tandu erit qdū erit aliqua
pars uel instans intrinsecum erit 7
similiter de preterito sequitur q qe
quid erit unq immediate post hoc
erit 7 quicquid unq fuit fuit immedi
ate ante hoc fuit 7 non solum illud
sed quocūqz dato qd unq post hoc
erit sequitur q immediate post hoc
erit. ¶ Item sequitur q immediate
post hoc in aliquo instanti erit aīx^r
7 tamen in nullo instanti hore inci
pientis ab hoc instanti erit aīx^rpus
quia nullum erit instans post hoc
quin inter illud 7 hoc in aliquo instā
ti erit aīx^rpus quia quocūqz instā
ti dato inter hoc 7 illud erit aīx^r
arguendo ut prius. ¶ Item dato
q quomodu aliqua pars alicuius
temporis erit tam cito illud tēpus
erit sequitur q per infinitum tem
pus tu fuisti 7 per infinituz tempus
tu eris quia per aliquantuz tempus
tu eris 7 non per tantum quin per

in duplo maius 7 sic ultra quia per
omne tempus terminatum ad pri
mum non esse tui tu fuisti. ¶ Item
sequitur q aliquid est compositum
ex aliquibus quorum nullum est qd
si conceditur eadem ratione conce
dendum est q isti sunt collectine de
monstrando te 7 adam 7 tamen a
dam non est oia pz Intelligenti 7
cōsequens est vniu^r. Et ex illo ultra
sequitur q nihil fuit per maius tem
pus q aliud 7 nihil fuit prius q ali
ud 7 sic sequitur q tempus non est
numerus motus secundum prius 7
posterius. Sed forte ad hec argu
menta dicitur negando illud assum
ptum cum arguitur q ante .a. ante
xpistus erit. Et ad probationem
tū arguitur tunc anteprius erit
demonstrādo tempus incipiens ab
hoc instanti 7 terminatum usqz ad
primuz non esse anteprius. dicitur
negando illam quia dicitur q ante
xpistus non erit nisi in tempore in
tercepto inter primuz esse antepri
us 7 primum non esse eius. Et etiā
negatur minor cum arguitur tunc
erit ante .a. demonstrando idem tē
pus dicitur enim q hoc tempus nō
erit nisi in equali mensura sibi 7 ne
gatur q motus diurnus erit imme
diate diei sed erit in tota die 7 sic
de aliis mensurabilibus. Et concedi
tar ultra scdm istam responsonem
q motus horalis est 7 q nulla ps
eius fuit que non sit nec aliqua erit
que non sit. Sed contra istam res
ponsonem sic arguitur quia ex illo
sequitur q si aliquid fuit illud est

quia sicut medietas hore que corrū-
pebatur est. et etiam quilibet eius
pars est ut concedit illa positio. et ut
sequitur ex eadem ita sequitur qd
dies que corrūpebatur est et qd
eius pars est. etiam et de anno. et mil-
le annis. et quilibet eorū parte. quo-
dato sequitur etiam qd ea que fug-
runt in i. lis annis sunt. et sic etiam se-
quitur qd si aliquid erit illud est. et
tunc sequitur qd nihil potest incipe-
re esse et qd nulla sit propositio con-
tingens. ¶ Item sequitur qd adam
perpetuo erit. et qd anteprius con-
tinue fuit quia continue fuit ita qd
anxpus est ut sequitur ex illa positi-
one. sed probatur prima omnia scilicet
qd nihil potest incipere esse quia si
aliquid potest incipere esse sit anx?
et arguitur qd anteprius non incipit
esse quia continue ante hoc fuit ita
qd anxpus est. igitur continue ante
hoc anteprius fuit. Sed ad hec omnia
dicitur concedendo exceptis tribus
conclusionibus ultimis. dicitur enim
qd aliquid potest incipere esse et qd
aliqua est propositio contingens et
qd non continue anxpus fuit et non
continue adam erit. Et ad probatio-
nem admittitur qd anxpus incipiat
esse. et cum arguitur qd non quia an-
xpus continue ante hoc fuit. dicitur
negando illud. et cum arguitur qd sic
quia continue fuit ita qd anxpus est.
igitur continue ante hoc anxpus fuit.
dicitur negando omniam. unde ita adā
sit non tamen adam est in hoc instā-
ti neqz in aliqua parte huius diei si
est in tempore in quo fuit et nō in alio.

Ad aliam formam dicitur qd aliqua
est propositio contingens. Aut illa
anxpus est quia adhuc anxpus non
fuit et per hoc negatur qd perpetuo
adāz erit et qd continue anxpus fuit.
Sed contra illam responsionez ad
huc arguitur quia ex illa sequitur qd
nulla pars alicuius temporis erit et
qd nulla pars successit fuit quia nul-
lum successum fuit quando fuit so-
lum aliqua eius pars sed soluz quā-
do fuerunt omnia que fuerunt ipsi
sed nunqz fuerunt omnia que fuerunt
ipsam nisi quando illa simul fuerunt
sed nunqz illa omnia simul fuerunt
sicut for. non erit equalis platoni ni-
si for. sit simul cum platone et. ¶ Itē
ex illa responsione sequitur qd pro-
positio simpliciter contingens est ne-
cessaria quia secundum istaz respo-
sionem ualet hoc argumentum hoc
aliquādo erit tale uel tale igitur hoc
est tale uel tale. Et per idem sequit
hec propositio anxpus est erit neces-
saria sic significando que iam est. igitur
est necessaria et tamen ipsa est cō-
tingens igitur et. et ex illo sequitur
qd necessariuz contradicte contingē-
ti quia hec anxpus non est contradi-
ctio illi necessitate anxpus est. uel si for-
te dicitur qd ista est impossibilis an-
xpus non est tunc sequitur qd impossi-
bile contradicte contingenti omnis est
falsum. quia si unum contradictorio-
rum est contingens ad utrūqz reli-
quum est contingens. ¶ Itē nullo
tempore existente non esset concedē-
dum qd adam est neqz qd adāz erit
posito qd nullum tempus erit et qd
g. lili

anteprius erit non est conceden-
 dum q̄ anteprius est sed prop-
 ter tempus uel non esse non fit ali-
 qua illarum uera uel falsa igitur
 non est concedendum q̄ anteprius
 est. ¶ Ideo forte aliter dicitur
 ad principale negando q̄ anteprius
 non potest incipere esse. et ad
 misso casu negatur q̄ ante. c. instans
 anteprius erit. ¶ Et ad probatio-
 nem demonstrando tempus incipi-
 ens ab hoc instanti et terminatum
 ad primum non esse anteprius ne-
 gatur q̄ hoc tempus erit ante. c.
 instans. quia hoc tempus non e-
 rit nisi in mensura sibi equali. et ita
 dicitur de quolibet motu. q̄ nullus
 motus erit nisi in mensura sibi equa-
 li. ¶ Sed ultra tamen dicitur negan-
 do q̄ adam est et q̄ anteprius est et ne-
 gatur q̄ tempus in quo anteprius
 erit est. ¶ Sed contra illam respon-
 sionem arguitur deducendo eadem in-
 convenientiam que prius. quia si tem-
 pus est sit. a. gratia argumenti una
 hora in cuius medio instanti sumus
 et fuerit medietas elapsa. b. et medie-
 tas futura. c. et arguitur tunc sic. a. et
 hora est et a. hora est. b. c. igitur. b. et
 c. sunt et ultra. b. et c. sunt igitur. b. est
 et c. est. ¶ Si conceditur argumentum
 arguitur q̄ si aliquid fuit illud est et
 si aliquid erit illud est ut prius et se-
 quitur tunc iuxta istam responsionem
 q̄ nihil potest incipere esse et q̄ ni-
 hil fuit prius alio nec aliquid erit prius
 uel. ¶ Si negatur omnia sequitur tunc
 q̄ aliquid componitur ex aliquibus
 quorum nullum est igitur et c. ¶ Ita

arguitur sic aliqua per se alteratio
 est. et non est nisi qualitas que acqui-
 ritur igitur aliqua qualitas acquiritur
 uel igitur acquiritur qualitas ac-
 quisita uel acquirenda aut aggrega-
 tum ex his. et siue sic siue sic sequitur
 q̄ pars alterationis producta est et
 etiam pars producenda est. quo da-
 to sequitur ut prius q̄ si aliquid erit
 illud est. sequitur enim hoc acquiritur
 igitur q̄d acquiritur est hoc. igitur
 si hoc acquiritur hoc est. ¶ Sed forte
 huic dicitur negando q̄ alteratio sit
 qualitas que acquiritur dicitur enim
 q̄ nihil acquiritur nec aliquid est in-
 acquirit. quia tunc illud esset. et dicitur
 ultra secundum illam responsionem
 q̄ in pertransis et nihil pertransis
 nec est possibile te pertransire ali-
 quid. ¶ Sed contra illam respon-
 sionem sic arguitur quia si motus
 localis est ponatur q̄ motus hora-
 lis puta. a. sit in cuius medio instan-
 ti sumus et fuerit. b. medietas lapsa
 et c. medietas futura et sequitur ut prius
 uel q̄ aliquid componitur ex ali-
 quibus quorum nullum est. et tunc
 etiam sequuntur iam dicta inconue-
 nientia contra istam responsionem
 uel sequitur q̄. b. et c. est et q̄ si for-
 fuit for. est. et q̄ si anteprius erit anteprius
 est igitur contradictio est q̄ tu per-
 transis et nihil pertransis. ¶ Item
 ista responsio data sequitur q̄ nul-
 la pars alicuius temporis. erit nec
 aliqua pars alicuius successini erit
 nec fuit q̄d deducitur ut prius con-
 tra secundam responsionem. ¶ Oppo-
 situm tamen dubium est manifestum

quia si nihil preter deum esset posset
aliquid successive producendum in
cipere esse sed iam equè bene potest
aliquid successive producendum a
deo lucipere esse sicut posset si nihil
preter deum esset. igitur iam potest
aliquid successive producendum aut
productum lucipere esse. ¶ Ideo ad
dubium dicitur illud concedendo et
altera dicitur pro materia. quod nihil
successivo habemus nisi terminum
ad bonum intellectum puta instans
vel mutatum esse et hoc est quod dixe
runt antiqui philosophi quod de tempo
re non habemus nisi instans. ¶ Se
cundo premititur quod si moueri est
moueri est per tempus. et per hoc
respondetur ad argumentum con
tra illam responsionem quando ar
guitur quod adam est. et quod antepus est
negando et negatur quod tempus sit
aut quod aliqua hora vel motus sit sed
conceditur quod omne successuum erit
et quod omne successuum fuit. sic intelli
gendo dubium quod a. successue pro
ductum incipit esse quia a. est in ins
tanti quod est preteritum et non immed
iate ante instans quod est presens fuit
in aliquo instanti ita quod illa proposi
tio de li immediate sumatur cum in
stanti de preterito uel de futuro.
¶ Unde dicitur quod quocumque dato suc
cessiue productum aut producendo
quod in aliquo instanti erit ipsum erit
antequam in aliquo instanti erit et
ipsum erit ante primum esse sui et
negatur quod si aliquid spatium per
transibitur ipsum prius pertransi
bitur quod erit pertransitum nec oportet

et ad hoc quod ipsum erit pertransi
tum quod ipsum erit postquam ipsum
mobile pertransiuerit. et si acquirit
aliquam quantitatem ipse tunc
eam habebit quando acquirit ea
dem et si aliquam acquirit ipsa erit
tunc acquiritur. quando ipsum
acquirit. ¶ Sed contra istam res
ponsionem forte arguitur quia ex
ista sequitur quod fortis erit equalis pla
toni et nunquam erit ita quod fortis est
equalis platoni et quod fortis erit equa
lis platoni et nec per tempus nec
per instans erit equalis platoni.
¶ Item quod fortis non est equalis
platoni et erit equalis platoni et nec
incipit neque incipiet esse equalis
platoni. ¶ Item quod fortis erit tri
pedalis et in nullo instanti erit tri
pedalis. ¶ Item quod a. distat a. b.
per pedalem distantiam et tanget
b. et tamen nec per tempus. neque
per instans tanget b. et non incipit
nec incipiet tangere b. ¶ Item quod
fortis incipit esse pedalis et desi
nit esse pedalis et tamen immedia
te ante instans quod est preteritum fuit
pedalis et immediate post instans
quod est presens erit pedalis. ¶ Item
quod fortis non est tam albus quam
albus est plato. et erit tam albus
quod albus est plato et tamen non in
cipit neque incipiet esse tam albus
quod albus est plato. et quod ille conclu
siones si quantur sic arguitur ponat
ur quod fortis sit pedalis quantita
tis et plato bipedalis et augeatur
uterque illorum uniformiter in il
la hora ita quod si maneret esset

uterq; in fine hore tripedalis qua-
 titatis sed uterq; eorum delinat
 esse cum sua q̄titate et sequitur q̄
 for. erit equalis platoni ex respo-
 nsione data quia uterq; eorum erit tri-
 pedalis et tamen nunq̄ erit ita q̄ for.
 est equalis platoni quia neq; in fine
 hore neq; ante finem hore et si for.
 distat ab a. puncto per pedalem di-
 stantiam et augeatur in hora aq̄tre-
 do pedalem q̄tatem uersus a. pun-
 ctum sequitur q̄ ante finem hore ac-
 quirit illam tripedalem q̄tatem et
 illam habebit sed q̄tate habebit il-
 lam tripedalem q̄tatem tunc ito
 tanget a. punctum igitur ante finem
 tanget a. punctum et si ponatur q̄
 in fine maneat a. punctus et for. cu-
 illa q̄tate tanget a. punctum ante
 q̄ incipiat tangere a. punctum. Et si
 ponatur cum toto casu q̄ ille pun-
 ctus nō sit in fine hore sed continue
 ante finem concedendum est q̄ for.
 non tangit a. punctum et tanget a.
 punctum et non incipit nec incipiet
 tangere a. punctum et per eundem
 modum sequuntur conclusiones ibi
 illate. ¶ Ideo generaliter teneatur
 q̄ de nullo successiue producendo
 ualet oīa de forma arguendo ex co-
 pulatiua cuius una pars est negati-
 ua de presenti et alia affirmatiua de fu-
 turo inferendo propositionem de
 incipit de presenti uel de futuro. vñ
 non sequitur a. q̄titas erit. et nō est.
 igitur incipit uel incipiet esse. ponat̄
 enim q̄ a. ignis generabitur p par-
 tem ante partem et quando erit ge-
 nerata una pars corrumpatur alia

successiue sicut generantur alie et se-
 quitur q̄ a. ignis erit aliter eni nul-
 lum successiuum erit et tamen a. ignis
 nō incipit neq; incipiet esse. ¶ Itē
 ponatur q̄ a. ignis generabitur et
 nulla pars delinet esse ante finem
 hore sed in fine hore ille ignis secun-
 dum se et quodlibet sui delinet esse
 per remotionem de presenti et par-
 tiam non ualere. Ideo p̄ q̄ non
 si for. erit aliquis qualis tamen non
 est ipse incipit uel incipiet esse talis.
 et non si for. erit aliquantus quātus
 tamen non est ipse incipit uel incipiet
 esse tantus. ¶ Item q̄ non si aliquid
 erit qd non est ipsum incipit uel inci-
 piet esse. ¶ Similiter non si aliquid
 erit aliquale quale ipsum postea nō
 erit ipsum delinet uel delinet esse. ta-
 lis et non si aliquid erit aliquantum
 quantum postea non erit ipsum de-
 linet aut delinet esse tantum patene
 illa omnia de igne pedali successiue
 generando et successiue corrumpen-
 do. Ille enim ignis erit adequate in
 hora et in nulla eius parte aliter ut
 est ostensum pro parte nullum suc-
 cessiuum erit. Ex predictis ultra pa-
 tet tales consequentias non ualere
 a. propositio non est uera et a. pro-
 positio erit uera igitur a. propositio
 incipit uel incipiet esse uera. similiter
 tu non scis a. propositionem et scies
 a. propositionem igitur incipis uel
 incipies scire a. propositionem pa-
 tet de illa ppositione for. fuit eqlis
 psoni posito cum casu isto de forte
 et platone augmentandis in hora
 q̄ illa erit adequate in hora quam

tu per totā illā horā credas sine ex-
tatione uel ponatur casus de prete-
rito et patet totum propositum. Ad
formam igitur argumenti principa-
lis negatur illa. Quia la, quod erit
ante, a, igitur in, a, hoc quod erit non in-
cipiet esse, et ex dictis patet quod non
uolere. Ad secundum principale tunc
arguitur quod nullus successus produ-
ctum aut producendum potest inci-
pere esse negatur et ad casum ibi po-
situm admittitur casus, scilicet ante in in-
stanti, c. incipiet esse, et cum arguitur
quod non quia ante, c. instans ante, erit
dicitur illud negando, et cum arguitur
quod tunc erit demonstrando tempus
ab hoc instanti incipiens et termina-
tum ad primum non esse ante, a, tunc
erit ante, a, igitur ante, a, ante, a,
erit, dicitur concessa. Quia negando
minorem dicitur enim quod hoc tem-
pus non erit ante, c. instans sed hoc
tempus erit ab hoc instanti adeque
usque ad primum non esse ante, a, et
ita generaliter dicitur quod nullum suc-
cessum erit nisi in mensura sibi e-
quali. Et tunc quando arguitur contra
illam responsionem quod ante, a, est et
quod ad, a, est et si aliquid fuit illud est,
dicitur negando illas duas. Sic illas
intelligendo quod si for. fuit, for. et si an-
te, a, erit, ante, a, erit, a, sic de aliis.
et cum arguitur quod sic quia tempus
est, igitur utraqz eius medietas est
puta, b. c. aut ibi arguebatur negatur
assumptum dicitur enim quod nullum
tempus est neqz aliquis motus est
quia de tempore non habemus nisi
si instans uel nunc ad bonum intel-

lectum. Et si auctoritates aliquae alie
gentur, dicitur quod omnes ille intelli-
gende sunt de preterito uel de futu-
ro. Sed forte arguitur contra illam
positionem quia ex illa sequitur
quod for. per totam illam horam mo-
uebitur et tamen in quolibet instan-
ti illius hore incipiet moueri et in
quolibet instanti illius hore desinet
moueri. Item sequitur quod nullum
successum potest incipere esse uel
desinere esse. Item ex illo funda-
mento arguitur quod multe conclusio-
nes superius posite sunt, false. For.
erit tripedalis et nec per tempus, neqz
per instans erit tripedalis quia per
idem for. erit tripedalis et in nullo
tempore neque in aliquo instanti
quia si immediate ante finem hore
date for. erit tripedalis et etiam in
illa hora sequitur quod illa hora erit
immediate ante finem hore quod di-
ctis repugnat. Item si aliquid est
in aliquo tempore hoc erit quia me-
surabitur illo tempore, igitur repu-
gnans est quod aliquid erit in, a, hora
et non erit per, a, horam neqz per
aliquam eius partem. Item sequi-
tur quod aliqua quantitas continua erit
et nulla eius pars erit ut patet de
tempore. Item sequitur quod nullum
instans alicuius temporis erit neqz
aliquod instans erit in aliquo tem-
pore, quia nullum instans aliquo
tempore potest mensurari et etiam
quia si aliquod instans erit in ali-
quo tempore, sequitur quod illud tem-
pus erit quando illud instans erit.
Item sequitur quod aliquod tempus

terminatur ad aliquod instans que
 non simul erunt sed quoniam instans erit non
 erit tempus quod ponitur ad id instans
 terminari. **S**ed huic forte dicitur quod
 hoc instans erit quando illa hora
 erit et quod illa hora erit quando sua
 pars erit. **S**ed contra si illa hora
 erit quandoque sua pars erit et quod
 hoc sua pars erit quando illa hora
 erit sed immediate ante finem eris
 aliqua pars illius hore igitur imma-
 diate ante finem illius hore illa ho-
 ra erit. **I**tem illud dato sequitur
 quod brunellus differet a for. et tamen
 brunellus desinit esse ante quod for.
 erit et quod for. erit equalis platoni et
 quandoque for. erit non erit pro-
 pter conclusiones istas false sunt igitur
 etc. **I**tem arguitur quod nulla hora
 a. diei erit quando a. dies erit quia
 si sic ponatur igitur quod prima hora
 a. diei erit quando a. dies erit et per
 idem ultima hora a. diei erit quan-
 do a. dies erit. et arguitur sic. prima
 hora a. diei erit quando a. erit et etiam
 ultima hora a. diei erit quando
 a. erit et a. hora non erit nisi in uno
 quando igitur prima hora a. erit
 quando ultima eius hora erit. **S**ed
 ad horum primum dicitur concedere
 quod per totam illam horam for.
 movebitur et tamen for. pro quolibet
 instanti illius hore incipiet moveri
 quia nunquam erit ita de presenti quod
 mouetur. **E**t cum inferatur quod for.
 erit tripedalis et nec per tempus ne-
 que per instans erit tripedalis. dicitur
 concedere illam sicut contingentez.
Et cum ulterius inferatur quod for. erit

tripedalis et non in aliquo tempore
 neque in aliquo instanti dicitur quod
 hoc est satis ymaginabile ut posito
 quod nullum tempus erit sed posito quod
 quandoque for. erit ipse erit in a-
 liquo tempore vel instanti posito
 casu. **S**ed loquitur dicitur quod for. erit tripe-
 dalis in illa hora et quod illa quantitas
 erit tripedalis quia illa quantitas
 erit ipsa meta et erit aliquanta et non
 minor quod tripedalis ideo. **C**eterum
 tamen habita significatione huius
 complexi fore in tempore id est men-
 surandum fore in tempore est con-
 cedendum ad ymaginationem quod al-
 quid incipit esse quod non est et erit et
 tamen non erit in aliquo tempore
 neque in aliquo instanti et tamen con-
 tinue tempus erit ut posito per yma-
 ginationem quod simplex grave incipit
 et mutatur in vacuo et ponatur gra-
 tia argumenti quod mutatio qua mu-
 tabitur illud mobile erit et tamen
 nec per tempus neque per instans
 et continue tempus erit et non solum
 de isto est verum sed de deo et de
 his que non possunt incipere esse
 verum est nam eterna neque in tem-
 pore sunt nec durare per tempus
 quia durare per tempus vel in tem-
 pore est cum resistentis permanere
 et cum ultra arguitur quod aliqua qua-
 litas erit cuius nulla pars erit et quod
 nullius successit aliqua pars erit
 neque aliquod instans. alius tem-
 poris erit. dicitur de ultimo sermo-
 nis omnes illas conclusiones concedendo
 ad hoc enim quod illa quod dicitur successit
 erit continua sunt iste quod illa quod dicitur

erit inchoa collectiue que erit sine
intermissione unius ad alterum de
omni tamen p[er]tinet continua que
est uerum est q[uod] illius partes copu-
lantur ad aliquem terminum cōmu-
nem. et ita etiam dicitur q[uod] nulla p[ar]-
ticularis successiui erit tamen quodli-
bet successiuum erit multa quorum
nullum erit. et ita etiam ista hora erit
finita licet nullum instans erit. finis
enim quia ipsa non erit quando erit
aliquid instans sed multa horum op-
posita ex cōmuni modo loquēdi cō-
cedimus p[er] breuiloquū p[er]tinet ubi
sermo aliam exigit difficultatem.

Sed adhuc alia uidetur incidere
difficultas utrum aliquid incipiat
esse. Pro quo dubio dicitur primo
q[uod] si aliquid erit ens in aliquo instā-
ti q[uod] iam non est ens illud incipit
uel incipiet esse ens. Et si aliquid
erit aliquantum puta pedale uel bi-
pedale in aliquo instanti q[uod] iam nō
est pedale uel bipedale in dato in-
stanti ipsum incipit uel incipiet esse
pedale uel bipedale et sic de alijs. Et
si aliquid erit aliquale in aliquo in-
stanti puta album uel nigrum et. et
iam non est album et. ipsum incipit
uel incipiet esse album uel nigrum.
Similiter si aliquid erit aliquid
in aliquo instanti ubi iam non est ip-
sum incipit et. et sic discurrendo per
alia p[re]dicamenta. sic quoq[ue] de desin-
tione regule subsequuntur. ut q[uod] si al-
iquid sit ens uel erit ens in aliquo in-
stanti q[uod] postea non erit ens ipsum
desinit uel desinet esse ens. et sic de
quantitate qualitate et ubi et. per al-

ias etiam causas potest inueniri pro
positio de li incipit uel immediate
ideo aliquando propositio de li inci-
pit uel immediate est uera nō exis-
tens ueris illis causis ueritatis ga-
stat aliquid non esse et incipere esse
non existente mensura aliqua extrin-
seca neq[ue] incipiente esse uel desinen-
te esse et.

De causis ueritatis de li imme-
diate.

Sed de li immediate dicitur
q[uod] hoc argumentum non
ualet in hoc instanti for-
non est et nullum erit instans. potest
hoc quin ante illud for. erit. igitur
immediate post hoc for. erit. patet
quia demonstrando instans p[re]terit-
um est antecedens uerum et conse-
quens falsum. Et p[er] idem non ua-
let hoc argumentum in hoc instanti
for. non est et nullum erit instans
post hoc quin inter illud et hoc for.
erit igitur immediate post hoc for.
erit. patet enī q[uod] antecedens est ue-
rum posito q[uod] for. sit demonstrato
instanti p[re]terito neutra enim illar[um]
est uera immediate an hoc tu fuisti de-
monstrato instanti futuro et immediate
post hoc tu eris demonstrato instanti
p[re]terito. **I**tem illa o[mn]ia nō u[er]o ime-
diate post hoc for. erit. igitur an q[uod]libet
instans futurum post hoc for. erit. si
cet sequatur econtra quia illa est im-
possibilis ante quodlibet instans fu-
turum post hoc tu eris. patet. quia
nunc eris ante quodlibet instans fu-
turum post hoc q[uod] n[on] in t[em]p[or]e n[on] in ista.
Dicit igitur q[uod] illa immediate post b[on]u[m]

for. erit. habet duas causas veritatis. post hoc for. erit. et nullum erit. instans post hoc quin inter illud et hoc for. erit in aliquo tempore vel in aliquo instanti et hoc instans est vel hoc instans erit igitur for. immediate post hoc erit. sed non valet. contra ad quamlibet illarum propositionum de per se neq. est propositio expōnibilis ratione illius termini. immedia- te sed habet causam aut causas veri- tatis sicut habet ratione illorum ver- borum incipit aut desinit sed nō va- let omnia illa in hoc instanti for. non est et nullum erit. instans post hoc quin inter hoc et illud for. erit et hoc instans est vel erit igitur immediate post hoc for. erit. patet posito q. iaz anteprius non sit sed in medio in- stanti istius hore incipit esse tunc per ymaginationem si illa hora nō erit et anteprius incipiet esse ut po- situm est est antecedens verum et co- sequens falsum quia ex omne cum a- liis veris sequitur q. anteprius nunc incipiat esse omnis falsum quia ipse incipiet esse igitur iaz nō incipit esse.

De veritate propositionis.

Remittamus primo q. oēs ens est quale quia omne ens est perfectum ideo est qua- le. consequentia patet quia si omne ens est perfectum ipsum est perfe- ctum quale ipsum est quia omne ens est tale quale ipsum est. Et adhuc da- to per possibile q. prima materia et qualibet forma accidentali et sub-

stantiali esset denudata ipsa esset q. lis quia figurata. tenet omnia a specie ad genus. Ex quo sequitur q. non omne qd est quale est quale per al- quam qualitatem ab eo distinctam est enim quolibet qualitas qualis est ipsa sit intensa vel remissa. Ad hoc premitamus q. omne ens est cuius- enti simile aliquo modo. et cuilibet enti aliquo modo similiter se hēns quia quodlibet ens est possibile et quodlibet ens est possibiliter ens qualiter quodcumq. aliud ens qd datur igitur omne ens est cuilibet enti simile et cuilibet enti similiter se habens. Item quocumq. ente da- to ipsum est ens qd non cuilibet en- ti secundum omnem suum motum agendi vel essendi est infinite dissimile igitur quocumq. ente dato ip- sum est cuilibet enti simile et similiter se habens. patet consequentia illa quia sicut omne finite magnum est parvum et omne finite difficile est facile sic omne finite dissimile est si- mile. Sed forte contra primum il- lorum arguitur. quia illo dato seg- tur q. isti termini sunt eque com- nes quale et ens quia omne ens est quale et omne quale est ens. et etiam per probationem illius conclusio- nis sequitur q. si aliquid potest esse ens illud potest esse quale et eon- tra et illi termini sunt sic significan- do. igitur isti termini sunt eque com- nes omnis falsum q. tunc ille terminus ale esse superius ad illum terin- substantia sicut si ens qd est falsum quia il- la deez genera nō se invicem excludit

Item terra aliu. I sic arguitur qd
 deus nulli alteri a se est similis igit
 7c. p. 3. oia 7 aia arguitur quia de
 est perfectio non finita sed infinita
 sed nullum infinitum est alteri simile
 aut dissimile quia nullum infinitum
 est alteri comparabile igitur deus nō
 est alteri rei similis. **S**ed ad primū
 illorum negatur illa oia si aliquid
 sit vel possit esse ens ipsum ipsū est
 vel pōt esse quale 7 eōtra 7 illi ter
 mini sunt sic significando igitur illi
 termini sunt eque cōmunes. sicut nō
 sequitur omnis q̄ritas est q̄ritas di
 creta 7 eōtra 7 non pōt esse q̄ sic
 aliqua q̄ritas q̄ nō sit discreta 7 e
 eōtra 7 illi termini sunt sic significā
 do igitur illi termini sūt eq̄cōes aut
 generales quia generalitas termini
 nō attenditur penes multitudinem
 significatorum solum sed penes pō
 ritatem cum aliis requisitis alibi di
 ctis. unde prior est ille terminus q̄
 ritas q̄ ille terminus q̄ritas discre
 ta. **U**nde quando duo termini sunt
 de eodem p̄dicamto adinuicem p̄di
 cabiles q̄ritas habeant eque multa si
 gnificata tunc terminus minus cois
 notatis pōt poni pro genere aliis
 nero pro specie sicut est de illo ter
 mino qualitas. ois enī q̄ritas est di
 sposicio 7 eōtra quia omnis qua
 litas est aliquo mō a suo subiecto fa
 cilliter mobilis. Ad aliud negatur p̄
 mum a sumptū unde dicitur q̄ de
 secundum q̄ infinite perfectus nulli
 est similis verū est tamen q̄ est pos
 sibile q̄ fm q̄ est aliq̄ producens
 aut ut ens finitum uelociter mouē

sit tale 7 taliter se habens qualia 7
 qualiter se habentia sunt multa en
 tia ab eo p̄ducta 7 ita dicit q̄ nū
 infinitum est alteri comparabile nō
 secundum q̄ infinitum. **E**x quibus
 sequitur q̄ q̄libet aliquo aliter esse
 est cuiuslibet aliquo aliter esse simile esse
 p. 3. hoc quia omne ens est cuiuslibet
 enti simile 7 q̄libet aliquo aliter esse cui
 libet aliquo aliter simile igitur q̄libet
 taliter esse 7 q̄libet aliquo aliter esse
 est cuiuslibet tali esse 7 cuiuslibet aliqua
 li esse simile esse. **Q**uo dato sequit
 q̄ q̄libet ens aliquo aliter est 7 tal
 ter ipsum non est 7 taliter ipsum nō
 potest esse. celum enim est aliquo al
 ter 7 taliter ipsum non est patet q̄
 sicut celum est aliquo aliter 7 tale ipsum
 non est ita celum est aliquo aliter 7 ta
 liter ipsum non est licet tū sic conce
 dendum q̄ deus est aliquo aliter 7 ta
 liter ipsum non potest esse 7 de om
 ni alio ente similiter negandum ta
 men est q̄ aliquo aliter deus est 7 nō
 taliter potest esse. **E**t si arguitur q̄
 sic quia contingenter deus est in
 hoc instanti 7 non contingenter po
 test esse igitur deus est aliquo aliter 7
 non taliter pōt esse. **S**ed huc dicit
 de uirtute sermonis negando ante
 cedens deus enim est contingenter
 in hoc instanti 7 contingenter po
 test esse q̄ritas non contingenter ad
 utrūq̄ deus possit esse quia neces
 sario deus pōt esse. verū tamē con
 gēter deus nō pōt esse quia modo
 contingēt quo tu ut hoc instās est d̄s
 nō pōt esse. **E**x quibus clauditur q̄
 q̄ritas q̄ d̄s ē talis b̄ corruptibile

est quocūqz demonstrato. quia ali
qualiter qualiter deus est hoc cor
ruptibile est quocūqz demonstrato
7 non est aliquo modo deus quin tali
ter sit hoc corruptibile igitur 7c. p3
a^r quia possibiliter hoc corruptibi
le est 7 precise taliter deus est non
enim est aliquo modo deus qui nō
sit possibilis. p idem etiam minor
nota est q non aliquo modo deus est
quin taliter hoc corruptibile sit ga
quibz modis possibilis cuius modo
possibili in possibilitate est similis.
Et si forte arguit sic qualitercūqz
deus est taliter hoc corruptibile est
sed necessario deus est. igitur necessa
rio hoc corruptibile est. **I**tem ali
quis est modus possibilis qui nulli
modo possibili in possibilitate est si
nulli quia est aliquis modus qui ē
infinito possibilis 7 qui est possibili
tas infinita ut modus quo deus est
in infinitum enim possibilior est illa
ppō deus est q illa hoc corruptibi
le est 7 hoc non est nisi quia in infi
nitum magis possibiliter est deum
esse q hoc corruptibile esse igitur
Sed ad primū negatur illa cōtra
sed solum sequitur ex illo ante q ta
liter qualiter deus est necessario ta
liter illud corruptibile est sic etiam
non sequitur qualitercūqz deus est
in hoc instanti taliter ipse est. sed cō
tingenter ipse est in hoc instanti igitur
contingenter deus est. similiter
non sequitur qualitercūqz deus cre
at taliter pōt creare sed contingenter
deus creat igitur contingenter de
pōt creare capio li contingenter p

ut est medium inter li possibiliter 7
li necessario. sic etiam non sequitur
qualitercūqz li homo significat ho
minem taliter illum hominem signi
ficat sed principaliter significat ho
minem igitur principaliter illum ho
minem significat maior enim nota
est ga quocūqz modo ille terminus
homo significat homines eodez mō
unūquēqz hominem significat ita
etiam quocūqz significatione illa p
positio homo est q homo est signi
ficat eadem significatione 7 tam pri
cipali q for. est ita significat non ta
men ita q for. est principaliter signi
ficat. **I**n omnibus etiam non sequi
tur qualitercūqz homo currit. homo
taliter disputat sed homo albus cur
rit igitur homo albus disputat naz
posito q duo homines currant quo
rum unus sit ita intense albus sicut
alius est intense niger 7 nullus ho
mo albus disputet tunc illi sunt simi
liter intense 7 albus est simile nigro
non tamen fm albedinem sed scdm
intensionem. **S**ed ad aliud dicitur
q sicut recto nihil est rectius 7 nihil
est intense uel remisse rectum ita ni
hil est intense aut remisse possibile.
Sed contra accepta forte arguitur
quia illis datis sequitur q quolibet
pars qritativa tui est ita magna si
cut tu es cōtra est falsum quia tu es
a^r q aliqua pars qritativa tui 7
cōtra ista arguitur quia quolibet pars
qritativa tui est taliter magna qua
liter tu es igitur quolibet pars qri
tativa tui est ita magna sicut tu es
p3 cōtra 7 arguitur aīa quia quibz

pars quantitas tui est contingenter
 magna qualiter tu es igitur quod
 pars quantitas tui est taliter magna
 qualiter tu es tenet omnia ex sebo. ac
 cepto. ¶ Item ex illo arguitur leg
 quod aliquantulum qualiter deus est ipse
 non est omnia falsum et arguitur omnia
 quia isto modo deus non est deinde
 strando modum quo celum est et il
 le est aliquantulum qualiter deus est. igitur
 aliquantulum qualiter deus est ipse non
 est. ¶ Item deus est aliquantulum qual
 ter ipse non est. igitur aliquantulum qua
 liter deus est ipse non est. sicut argu
 itur de deo ita arguitur de quolibet
 ente quod ipsum est aliquantulum qualiter
 ipsum non est. ¶ Item sequitur quod
 qualitercumque deus est ipse non est
 omnia falsum quia quatercumque deus
 est ipse est. et arguitur omnia quia quater
 cumque modo deus est ipse aliquo
 tali modo ipse non est. ¶ Item fin
 illa arguitur quod duo contradicoria
 sunt simul vera quia hoc est verum
 quatercumque tu es tu es. et hoc est verum
 non aliter qualiter tu es tu non
 es quod arguitur quia isto modo tu es
 es demonstrando modum particu
 larem quo hoc ligatum est et iste mo
 dus est aliquantulum qualiter tu es. igitur
 aliquantulum qualiter tu es tu non es.
 ¶ Sed ad primum dicitur cessis il
 lis supradictis cedendo quod quilibet
 pars quantitas tui est ita magna sicut
 tu es et cum arguitur quod non quia tu
 es et quod aliqua pars quantitas
 tui. igitur nulla pars quantitas tui
 est ita magna sicut tu es. dicitur ne
 gando omnia et si arguitur istos omnia

tenere ad exposita et ad alteram erro
 rem. dicitur quod illa propositio non
 habet exponi per aduerbia similitudinis
 diuisa quantitas vel quantitas sed per
 aduerbia comparandi. Et si illud
 forte arguitur quia si quod pars quantitas
 tui est ita magna sicut tu es pro
 item quod pars quantitas tui est
 tante quantitas sicut tu es quia est ali
 quanta et tantus tu est. igitur est ali
 quanta quantitas tu es aliter modus argu
 endi tenet sine divisione et distributione.
 ¶ Item per item sequitur quod
 quilibet pars quantitas tui est ita
 magna quod te magnus tu es. quia est
 sicut magna quod te magnus tu es igitur
 est aliquo modo tante magnus quantitas
 tu es. ¶ Item quod pars quantitas
 tui est finita quantitas tu es igitur quod
 pars quantitas tui est magna quantitas
 tu es. ¶ Item sequitur per item quod
 tu es magnus quantitas tu non es. ¶ Item
 quod quatercumque tu es tantus tu non es
 omnia falsum quia quatercumque tu es pro
 ut tantus tu es. ¶ Sed ad ista dicitur
 concedendo omnes istas conclusiones il
 li enim termini tantus et quantitas non
 denotant precisam equalitatem sicut
 illi termini tale et quale non dicunt
 penitus speciem similitudinis et simi
 litudinem. ¶ Ad finem dicitur cedendo
 istam conclusionem sicut et istam aliq
 uantulum deus est qualiter nescit se esse.
 ¶ Similes etiam sunt cedendo aliq
 uantulum qualiter se esse nullus homo
 scit esse quia demonstrato modo
 ignoto homini tunc ille modus est ali
 qualiter qualiter scit esse et ille mo
 dus est aliquantulum qualiter nullus

homo scit esse igitur. et sic de mul-
 tis aliis dici potest. Similiter concedi-
 tur quod aliquis scit scire scire esse taliter
 dubitatur esse, et quod tunc aliquis
 homo scit esse taliter ipse dubitat esse
 posito quod per aliquam propositionem scit
 aliquis homo sic esse vel sic et aliqua
 dubitat quod tunc enim scit aliquid
 homo taliter ipse non potest scire. Ad
 istam formam dicitur respondendo quod
 quod tunc deus est taliter ipse non
 est sicut etiam verum est de quolibet
 ente quod quod tunc ipsum est taliter
 ipsum non est. Ad istam formam
 dicitur respondendo illas duas et negan-
 do quod sunt contradictoria sed ille contra-
 dicitur quod tunc tu es tu es, et ali-
 quid non qualiter tu es tu es id est
 et negatione super toto. Quarto
 adhuc accipitur quod similitudo et con-
 nientia non est nisi inter ea que sunt
 sicut neque dissimilitudo et dissonan-
 nientia aut inaequalitas nisi inter ac-
 tualiter existentes. Ex quo sequitur
 quod non est ita quod adam fuit neque est
 ita quod anima erit quia anima erit non
 est aliquando igitur non est ita seu
 taliter quod anima erit, et ideo non est ve-
 rum quod anima erit neque est ita quod eius
 anima contingenter erit posito quod con-
 tingenter erit. Ex quo ulterius sequi-
 tur quod ista dictio est bona ita erit quod
 for. erit tantus quod est plato, igitur
 for. erit tantus quod est plato, quia
 legitur ita erit quod for. erit tantus quod
 est plato, igitur taliter erit quod for. erit
 tantus quod est plato, tenet dictio a
 convertibilis ad convertibile, et sequi-
 tur taliter erit quod for. erit tantus quod

est plato. igitur aliquando erit
 quod for. erit tantus quod est plato.
 Ex quo sequitur aliquando sortem
 esse tantus quod est plato igitur ali-
 qualiter est quod for. est tantus quod
 est plato. ex quo sequitur quod for. erit
 tantus quod est plato igitur a prio-
 sequitur quod for. erit tantus quod est
 plato. Item in ista ita erit quod for.
 erit tantus quod est plato aut si ita
 est subiectum aut predicatum aut totum
 illud ita erit quod for. erit tantus quod
 est plato. Si primo modo sensus est
 quod ita sine taliter demonstrando aliquid
 aliquando erit quod for. erit tantus
 quod est plato quia non potest aliter
 et nisi nisi demonstrative. Si ponatur
 ita ita subiectum aut predicatum.
 Si autem totum illud sit subiectum
 ita erit quod for. erit tantus sicut est pla-
 to tunc est sensus quod aliquando taliter quod
 ter est. s. quod for. erit tantus quod est
 plato erit seu tale quale est. s. forte
 fore tantus quod est plato erit. Ex
 quo sequitur quod illa dictio est bona ita
 erit quod for. erit tantus quod est pla-
 to. igitur for. erit tantus quod est
 plato. Item si ita erit quod for. erit
 tantus quod est plato igitur vere
 erit quod for. erit tantus quod est pla-
 to. Item si ita non potest infinitari
 nisi per si qualiter igitur sensus
 erit ita erit quod for. erit tantus quod
 est plato quod ita seu taliter qualiter
 erit quod for. erit tantus quod est pla-
 to erit, aliter enim ista foret incon-
 grua ita erit quod for. erit tantus quod
 est plato quia dictio infinitas et
 dictio infinitas non reddunt supponere

eidem verbo. Et per idem arguitur
q̄ non est ita nec fuit ita nec unq̄
erit ita q̄ anima interpreti contin-
genter erit loquendo de contingenti
ad utrumlibet natural. **S**equitur
preterea q̄ nulla istarum oñiarum
valet nulla chimera est igitur verus
est q̄ nulla chimera est. adam fuit
igitur verum est adam fuisse aut q̄
adam fuit nō tenendo li q̄ fuit nō
iste oñtie fuit fuisse. relatiue autem
tenendo ille oñtie fuit vere sicut ta-
lis propositio est vera verus est. q̄
nullus deus est vel potest esse. nō
nullus deus est sicut a deo quia al-
quod verum scitur a deo q̄ verum
deus non potest esse. **C**onsequenter
ulterius concluditur q̄ licet omnis
homo sit animal non tamen verum
est nec est ita q̄ omnis homo sit ani-
mal quia non aliquid est q̄ om-
nis homo sit animal. **A**d hoc sequit̃
q̄ nullus homo est ita magnus sic
est omnis homo quia omnis homo
est ita magnus sicut est aliquis hō
p̄ quia nullus homo est tali modo
magnus sicut est omnis homo q̄
nullus est talis modus quo omnis
homo est magnus nisi sit modus
infinitalis quo dicitur est et quo om-
nia sunt de quo non est ad propo-
sitionem. sequitur enim tu es ita magnus
sicut est omnis homo igitur tu es
taliter magnus qualiter est omnis
homo oñia p̄ ab inferiori ad suum
superius distributione postposita
sive a convertibili ad convertibile.
nunq̄ enim distribuit relationem an-
tecedente non potente distribuere a

secunda etiam pars conclusionis p̄
quia quilibet homo est ita contingē-
ter magnus sicut est aliquis homo
igitur nō. **E**t si arguitur q̄ aliquo
modo particulari omnis homo est
magnus quia necessario omnis ho-
mo est magnus igitur vere aliquan-
ter et aliquo modo omnis homo est
magnus. dicitur tenendo li necessa-
rio in ante exponibiliter negando
oñiam. **I**tem advertatur istos ter-
minos taliter sic aliquando tenet
demonstratiue aliquando infinite al-
quando relatiue aliquando reddi-
tine ut latet p̄ ex grammatica. verum
tamen isti termini nunq̄ sunt singu-
lares. **I**dem hec propositio est inde-
finita talis homo currit demonstrati-
do hominem album nec valet oñia
ista. In ista propositioe subicitur ter-
minus communis signo demonstrati-
uo determinatus igitur ipsa est sin-
gularis. unde ista stant simultatis
homo currit et talis homo non cur-
rit. eodem demonstrato sicut illa sic-
tu currit et fictu nō currit. **E**x quo
sequit̃ tales formas nō valere sic dicitur
est. et sic est contingenter igitur con-
tingenter deus est demonstrando
modum per quem deus est. b̄ est
vera quia qualitercūq̄ deus est sic
vel taliter est contingenter. **S**ed ad
soluendū huiusmodi p̄pōnes con-
tingenter deus est capiendi sunt termi-
nales si termini p̄audi stent et so-
lubilit̃ ut illo mō deus est et illo mō
est quicquid contingenter igitur contingenter
deus est. **E**x quo p̄ q̄ contingit nullus
deus est imo necessario nullus deus est

Quis sciret et impossibile nullus sciret, sed non contingenter neque possibiliter aīxpus est cum non sit. Sed contra arguitur forte probando quod contingenter aīxpus est quia hec est contingens aīxpus est adequate significans aīxpum esse. igitur contingenter aīxpus est. Et similiter arguitur quod possibiliter aīxpus est et quod aliquantiter aīxpus est. Sed huic dicitur negando omnem neque illa est officabilis contingenter aīxpus est, sed rebusibilis aut exponibilis et alie due tantum resolvable sunt. Item presupponatur quod nihil potest intelligere intellectus humanus quod non possit intelligere esse ens, per quia ens est primum obiectum intellectus ideo unum ens seu aliquid potest intellectus humanus apprehendere aut intelligere. Et adhuc accipitur quod significare est virtuti cognitive aliquid vel aliqua vel aliter representare. Ex quo sequitur quod nihil potest aliquid signum significare quod non possit intellectus intelligere, per quia bene sequitur hoc significatur igitur hoc intelligitur. **U**nimo accipitur quod ex additione sine thegorematis aut terminis nihil significantis termino aliquid significari non resultat complexum quod significet aliud quam significet ille terminus categorematicus cui additur id sine thegorema seu terminus nihil significantis, verbi gratia signo huiusmodi complexum omnis homo aut aliquis homo si aliquid sit eius significatum non est aliud quam significatum istius termini homo, per hoc super

intelligenti materialis. Sed forte contra suppositum arguitur, quia non ens potest intellectus intelligere igitur non tamen ens potest intellectus intelligere, per omnia et arguitur aīx quia intellectus sortis sine sortis intelligit illud terminum categorematicum non ens et non aliquid ut pono igitur intelligit quid ille terminus significat sed solum non ens iste terminus significat igitur non ens sortis, intelligit, sed primum aīx arguitur quia aliter sortis non haberet credere vel negare istam non ens est quia istam non intelligit cum eius subiectum non sit quod eo intellectu. Sed forte dicitur negando istam propositionem quod iste terminus non ens significat non ens, dicitur eis forte quod terminus infinitus significat illud quod suum dicitur in infinitum et ideo ille terminus non ens solum ens significat sed privative seu infinite. Sed contra illud arguitur ille terminus non ens vocalis aut scriptus non significat ex impositione ens neque naturaliter igitur non significat ens per omnia cum assumpto quia nullus terminus vocalis aut scriptus significat naturaliter. Item si iste terminus non ens significaret ens privative hoc non esset nisi quia una est pars significat ens et alia privatio neque significat ens, sed tunc sequitur quod partes illius significat seipate omnia falsum quod est nomen complexum cuius partes non significant seipate nec aliquid non est complexum vocale aut scriptum sub ordinatur alicui conceptui composito quod ens conceptus est simplex ut infra

probabitur. Nam figura composita
aut decomposita solus in vocalibus
aut scriptis reperitur sicut confuga
tio aut declinatio et multe alie passio
nes. ¶ Item si ita foret sequitur q
ille terminus non homo solum ho
mines significaret omnia per et arguit
omnis esse falsum quia ille terminus
non homo pro asino supponit et uerum
et affirmatiue pro asino verificat
igitur asinus per illum terminum signi
ficatur. ¶ Item contra definitio
nem illius quod est significare arguit
quia ille terminus non intellectum
significat non intellectum et tamen
non intellectum non intelligitur igit
tur et per omnia et arguitur autem quia
ille terminus non intellectum intelli
gitur igitur ille terminus significat
et ille terminus non significat nisi
non intellectum. igitur ille terminus si
significat non intellectum quod non intel
lectum non intelligitur probatur quia tunc
tunc intellectum est intellectum. ¶ Item
hec propositio buba est uox non significat
na significat quod buba est uox non si
gnificatiua et tunc non intelligitur quod bu
ba est uox non significatiua non enim
intelligitur hec propositio buba est uox si
significatiua quia illud quod ponitur
pro subiecto non intelligitur prout
terminus est. ¶ Item hec propositio tu non es
significat te non esse. et hec tu differre a
te significat te differre a te. et hec non
intelligibile est significat non intelli
gibile esse. et tunc non potest intelligi non intel
ligibile esse ens nec te differre a te esse
ens nec te non esse ens. ¶ Sed ad pri
mam bonam dicitur negando quod non ens

potest fore intelligere et ad probationem
negatur ista omnia fore. intelligit istum
terminum non ens put terminus
est. igitur intelligit quid ille terminus
non ens significat. sufficit enim quod in
telligatur quid aut que aut per que
modum significat. unde ad hoc quod il
le terminus non ens intelligatur non
requiritur quod intelligatur quid aut
que significet sed sufficit quod intelli
gatur per que modum significet. aliqua
est tamen terminus qui sic intelligitur quod
non solum qualiter significet sed quod
significet intelligitur ut est terminus
pro aliquo supponens. ¶ De terminis
autem pro nullo supponere potentibus
respectu alienius uerbi illud non re
quiritur cuiusmodi sunt tales ter
mini non intellectum. non intelli
gibile. non imaginabile. non ens falsum.
per hoc etiam dicitur quod ille termi
nus non intellectum non significat non
intellectum. put est unum nomen com
positum cuius partes non significat
separate. nec ista non intellectum est
intellectum significat non intellectum
est intellectum quia illud non potest in
telligi quous illa intelligatur. ¶ Et ad
aliam formam quando arguitur quod
hec propositio buba est uox non significa
tiua re. dicitur quod illa non est propositio
quia id quod ponitur pro subiecto non
est pars orationis. omnis autem pro
positio debet constare ex nomine et
uerbo uel equivalente. ¶ Ad ultimam
formam dicitur quod hanc propositioem tu
non es significare te non esse potest in
telligi dupliciter. in modo quod hec
propositio non es significat te non esse id est quod

hec te esse priuative significet seu ne
gatiue significet, et illo modo qui sa
tis est improprie, conceditur quod hec
tu non es significat te non esse quia
ista tu non es te esse priuative signi
ficat aut te esse priuative dicitur intelli
gere, et ita conceditur. ¶ Alio modo
potest intelligi quod hec tu non es signifi
cet te non esse, rem que intelligitur
esse te non esse hec propositio tu non es
significat, et ille modus est impossi
bilis, frequenter tamen occidimus quod
hec tu non es significat te non esse
ubi argumenta presentem difficul
tatem non exigant vel ad primum
sensum pro improprio derelictum;
et ita negatur quod hec non intelligibi
le est significet non intelligibile esse
et hec tu differens a te significet te dif
ferre a te etc. ¶ Ex istis iam acceptis
inferamus quod quicumque proponit da
ta affirmatiua siue vera siue falsa quod
aliqua sit significet precise sic
est illa significat, quod sic arguitur quod
hec propositio autem est precise sicut est
significat quia sicut est illa significet
et non aliter quam sicut est illa signifi
cat igitur etc. per omnia et a contrario argu
itur quod autem esse illa significat
et autem esse est sicut est vel erit vel
saltem intelligitur esse sicut est, igitur
sicut est illa significat, per omnia exposi
tione, sic enim debet sumi b^o quia
hoc verbum significat extendit se ex
parte post usque in ea quod intelligant
quod b^o sic probatur quod autem esse erit
possibiliter esse et vere esse sicut est
vel intelligitur esse vere esse vel pos
sibiliter esse sicut est igitur etc. Sed

b^o principalis argumenti arguitur
scilicet quod non aliter quam sicut est illa si
gnificat, quia non aliter quam taliter quam
liter est illa significat quia precise pos
sibiliter esse per illam intelligitur aut
significatur et precise possibiliter esse
est igitur non aliter quam sicut est illa si
gnificat, sequitur igitur quod precise si
cut est illa autem est significat, et sic
arguitur de illa ita etiam arguitur
de ista ad idem fuit, et de quacunque ali
a affirmatiua que aliquam esse si
gnificat. ¶ Item generaliter argu
tur pro conclusionem non aliquam
esse potest per aliquam propositioem signi
ficari quoniam aliquid taliter esse sit vel
sequitur ex premissis primis igitur
precise taliter esse qualiter esse est
seu precise ita esse sicut est aliqua pro
positio significat quocumque datur
que aliquam esse significet. Ex qua
conclusionem sequitur istam omniam non
valere precise sicut est ista proposi
tio significat, igitur hec propositio
est vera, per etiam istam non valere
hec propositio sicut est principaliter
significat igitur ista est vera, per quia
ista autem est, et ista adam est prin
cipaliter sicut est significat quia ad idem
esse ista principaliter significat, et ad idem
esse fuit taliter esse qualiter esse est
seu ita esse qualiter est fuit quoniam non
fuit illud quod est igitur etc. Et per idem
noscitur istam omniam non valere ita
est totaliter sicut ista propositio si
gnificat adam est igitur hec propo
sicio est vera quia autem est verum eo
quod te esse ita esse est qualiter esse si
gnificatur per illam et sicut verum est.

q̄ tu es talis homo qualis homo
p̄t e. se autē p̄s quia tu es aliqua
ho. no. r talis potest eē autē p̄s ita
uerum est q̄ tu es talis homo qual
homo fuit a. d. m. quia tu es aliqua
lis hō r talis homo fuit a. d. m. **S**
quatur preterea istam dīaz non ua
lere. q̄tercūqz ista p̄pō significat
ita est. igitur hec p̄pō est uera. p̄z q̄
ista p̄pō chimera est ut queuis alia
que aliquatiter eē significat q̄tercū
qz significat ita est. p̄z q̄ aliquatit
qualiter illa significat est. r non est
aliquatiter qualiter illa significat q̄
taliter sit igitur r. p̄z dīa ista r p̄
ma pars aīis quia chimera esse
illa significat r chimera eē potest
intelligi possibiliter eē r uere eē. q̄
ter eē est. igitur sequitur q̄ taliter e
qualiter eē ista significat. r per idēz
p̄z b. **I**tem ista conclusio uera est
de uirtute sermonis r non soluz de
uirtute intentionis eo q̄ nullus ter
minus in ea ampliatur sicut ista est
uera quicquid hec homo est asinus
significat est. r omne qd̄ hec homo
est asinus significat est qm̄ aīis ill.
relatini qd̄ supponit non ampliati
ue quia nunq̄ supponit relatiuum
magis ample q̄ suuz aīis supponat
sicut ostensum est cum de relatiuis
grāmaticalibus ageretur ideo sup
ponūt illi termini solum pro eo uel
pro his qd̄ que est uel sunt. Et licet
omne significatum alicuius proposi
tionis sit tamen aliquid qd̄ non est
significatur per aliquam proposicio
nem r per aliquem terminum. Ex
quo patet istam formam non uale

re hec propositio adequate sicut est
significat. igitur hec propositio est
uera p̄z quia illa aīis p̄stus est ade
quate sicut est significat. sicut patet
ex dictis. **S**ed forte arguitur pro
bando q̄ ista propositio chimera
est non precise possibiliter eē signi
ficat. quia impossibiliter eē illa signi
ficat. r etiam impossibile eē illa si
gnificat. igitur non precise possibil
ter eē r possibile eē illa significat. ar
guitur antecedens quia chimera
eē illa significat. r chimera eē po
test intelligi impossibile eē igitur r.
Sed huc dicitur q̄ precise possibi
le eē illa significat. r precise possibi
ter eē quia tantum id qd̄ potest in
telligi eē possibiliter eē r possibile
eē illa significat. igitur precise possi
biliter eē r possibile eē illa signifi
cat. tenet consequentia sicut sequitur
precise qd̄ potest eē currens potest
currere igitur precise currens pōt
currere. Ad formaz igitur negatur
assumptum q̄ impossibile eē potest
intelligi r negatur consequentia il
lud concludens. **I**tem concludit
ex his dictis istam dīam nō ualere
possibile est it. eē sicut hec p̄pō p̄
cipaliter significat. igitur hec p̄pō e
possibilis r sicut hec p̄pō principa
liter significat possibile est eē igit b.
p̄pō est possibilis. utriusqz enī dīe
aīis est ueruz de ista p̄pōne hoc in
stans est demonstrato instati p̄terito
tati enī eē q̄ter p̄ illaz principalit
significat hoc instas est non solum
est possibile eē sz est neqz etiā q̄ om
ne ens esse est taliter esse qualiter

esse significatur per illam. ut patet
per predicta. 7 ideo de nulla propo-
sitione est verum qd impossibile est
ita esse sicut significatur per illam
ent sicut significatur per illam im-
possibile est esse. quia quacunque
propositione data que aliquan-
ter esse significat solum taliter esse
sicut possibile est esse significat. Et
sicut iste forme non valent ita non
valent iste sicut hec propositio signi-
ficat necesse est esse igitur hec pro-
positio est necessaria. quia ita sicut hec
propositio significat antepositus est
necesse est esse quia denique necesse est
esse 7 deum esse est ita seu taliter est
sicut illa significat igitur nec sequi-
tur necesse est ita esse sicut hec pro-
positio significat. igitur ista propositio est
necessaria. Adverbia tamen ca-
piendo terminum modales 7 expo-
nibiliter bene sequitur necesse est ita
esse sicut hec propositio significat
igitur hec propositio est necessaria. a-
lium est impossibile. quia quacunque
propositione data que aliquan-
ter esse significat contingenter ita est sicut illa
significat. Et sicut iste forme non va-
lent sic non valent iste sicut hec pro-
positio principaliter significat. con-
tingens est esse. igitur hec propositio est
contingens distinguendo contingens
possibile. Item principaliter ha-
tur ex dictis qd quacunque propositio
ne data non aliter qd taliter quali-
ter est illa significat. istud patet ex prima
solutione. 7 ex hoc qd non aliter esse
potest intelligi qd taliter esse qualiter
esse est. igitur nec potest significari

aliter qd taliter qualiter est. 7 ideo
non aliter qd sicut est potest aliqua
propositio significare. Et ex illo pa-
tet istam consequentiam non valere
ista propositio est falsa igitur aliter
qd sicut est illa significat. adveniēdo
tamen qd quis nulla propositio ali-
ter qd sicut est significat aliqua tamē
propositio aliter qd est significat. quia
illa antepositus est aliter esse qd est
qd est significat quia antepositum
esse illa significat 7 antepositum est
est aliter esse qd esse qd est igitur ita
Unde sicut differunt ille propositio
hec alius homo qd homo qd est erit
7 alius homo qd talis homo qualis
homo est erit ita differunt iste ali-
ud qd sicut est hec propositio signi-
ficat 7 aliud qd est hec propositio si-
gnificat. 7 ita etiam differunt sue co-
tradictorie. Unde ista negatio non
aliter qd sicut est hec propositio si-
gnificat sequens est ex illa vera pre-
positio sicut est hec propositio signifi-
cat. 7 illa non est sequens ex illa non
aliter qd est illa propositio signifi-
cat. Et causa est quia in una negat-
ione aliter substantie 7 in alia ne-
gatur aliter similitudinis 7 taliter
tis. qd autem propositiones ille dif-
ferant alius homo qd homo qui est
erit. 7 alius homo qd talis homo
qualis homo est erit patet quia una
est vera. 7 alia impossibilis. antepri-
stus enim erit alius homo qd homo
qui est. ponatur enim qd antepri-
stus simul erit cum quolibet homi-
ne qd 7 qd ipse differet ab homine qd
qd tam homo sit 7 qd anteprius erit

homo et non erit ipse talis homo quod
lis homo non est contradictio est. Et si for
te arguitur quod ista propositio deus est
aliter quod est iniquitas quia aliter est
quod illa significat igitur aliter quod est ista
significat. et sicut arguitur de ista ita
arguitur de omni uera de presenti
affirmativa sine termino ampliationis
quia falsum et probatur assumptum
quia celum moueri est aliter quod illa
significat. Sed huic dicitur negan
do illam omnia aliter est quod illa signifi
cat igitur aliter quod est illa signifi
cat. Adhuc concluditur quod nulla pro
positio sicut non est significat aut si
gnificare potest per quia bene sequi
tur precise sicut est hec propositio si
gnificat quicquid dicitur igitur non
sicut non est hec propositio signifi
cat per omnia satis cum antea. Contra
quam conclusionem forte arguitur
quia antipsum esse hec antipsum est si
gnificat. et antipsum esse potest esse
sicut non est igitur sicut non est illa
significat. Sed huic dicitur quod ante
ipsum esse non potest esse sicut non
est neque potest esse quod anteprius
est sic sicut non est. si enim anteprius
esse posset esse aliquo qualiter qualiter
non est tunc antipsum esse posset esse
aliquo et taliter non est. Omnia ista in
istis terminis per sicut sequitur ante
ipsum potest esse aliquis homo qualis
homo non est igitur anteprius potest
esse aliquis homo et talis non est.
sed illud omnia est falsum pro secunda
parte. secunda enim est falsa talis ho
mo non est quia omne taliter esse quod
aliter esse potest esse est aliquo qualiter et

taliter est. Item illa est uera anteprius
ipsum esse potest esse aliquo qualiter et
taliter est. Sed ex illa parte illius
copulatiue sequitur contradictorium
secunde partis prime copulatiue scilicet
hucus taliter non est igitur illa
est falsa. per omnia et minor arguitur
quia bene sequitur anteprius esse
potest esse aliquo qualiter et taliter est
igitur anteprius esse potest esse
aliquo qualiter et omne taliter est tenet
omnia illa et prima pars omnis sequi
tur ex prima parte assertis et secunda
ex secunda igitur totum omnis sequi
tur ex toto antecedente. patet omnia et
maior et minor etiam per istam re
guam quolibet propositio indefini
ta de secundo adiacente de presenti
sine termino ampliationis infertur
uniuersalem. sicut sequitur aliquis
homo est igitur quilibet homo est.
aliquis homo non est igitur nullus
homo est. Et si arguitur quod anteprius
potest esse aliquis homo qualis homo non
est quia anteprius potest esse homo qui
non est igitur anteprius potest esse aliquis homo
quod talis homo non est. negat omnia quia in ante
li qui non supponit et in ante li qui
supponit quod non solum supponit li qui
lis pro illo pro quo supponit. suam
antecedens sed etiam pro tali. sed pro
negatiuis. preterea sequitur quod omne
significatur unius contradictorium
est significatur alterius. et quicquid li
gnificatur per unum significatur per
aliud. patet illud ex ultima et penul
tima suppositione quia si aliquid
esset significatum uerum quod non
esset significatum alterius hoc esset

hominem esse non hominem non si
gnificat, p³ oia a b^o quis hoie n
esse non hominez non potest intel
ligi esse veruz ens igitur n. quicqd
enim potest intelligi potest intelligi esse
verum, sed quicquid potest significari
potest intelligi esse ens a veruz igitur
quicqd potest significari potest intelligi
esse ens a veruz. se l hominez esse nō
hoiem potest significari potest intelligi p
primam rationem igitur potest intelli
gi. oia est falsuz igitur. **T**erz ter
tio sic hec copulativa tu es a tu non
es est ppositio que non aliquoter
esse significat igitur n. arguit aia
quia te esse a te non esse non potest in
tellectus concipere simul nec aliud si
gnificatum illa significat igitur non
aliquoter esse illa significat. p³ oia a
pbat aia quia si te esse a te non
est intellectus possit simul cōphē
dere potest p idem cuiuslibz oīe cō
tra dictorum oīis intelligere cum
aite qd falsum est igitur n. **P**posi
tū tū arguitur quia p³ est oratio
veruz vel falsuz significans vel vere
vel false significans igitur ois p³
aliquoter esse vere vel false significat
Ad quod dubitū dicitur cederet
do q non q³ p³ aliquoter esse si
gnificat, quia ista a illa a multe alie
hō est asinus differens ab hoie est
hō est p³ q nō aliquoter esse signi
ficat sicut etiā nullus est significatū
illius homo est asinus q nec hoien
esse a inuz est significatū illoz trīu
terminoz qui sūt ista p³ hō est asi
nus neq³ hoiem esse est significatū
illius hō est asin⁹ q³ si hoiez ē ē esse

significatū illoz trīum terminorum
homo est asinus p³ lem etiaz esse
significatum quorūq³ trīu terminoz
quoz nullus esset si homo a sic ist
termini si hō si est a li chimera ho
minē esse haberet p significato oia
falsam q³ soluz duoz illud est signi
ficatū, sicut termini hō a ist⁹ ter
mini est. **S**z oia illud forte a⁹ p
bando q illa hō est asinus aliquoter
esse significat, a hoiez esse significat
quia ista hō est asinus hoiez esse ali
tuz significat igitur hoiez esse signi
ficat. p³ oia q³ si intellectus potest ho
minē esse asinuz apprehendere potest
hoiem esse asinuz intelligere a hoiez
esse a cōtra. **I**tem hec ppositio
homo est asinus quicqd ad illam se
quitur significat, sed hoiem esse ad
eam sequitur, igitur hominez esse si
gnificat. **S**z ad primum dicitur ne
gando aia huius oīe hoiez esse asi
num ista homo est asinus significat,
igitur hominez esse ista significat.
Dicitur enī q intellectus nō potest ve
re intelligere aliquaz rez esse aliam
ab illa re que iaz est, a ideo non ho
minem esse asinum illa homo est asi
nus significat, capere enim volumus
illos terminos mere substantialiter. **E**t
si arguitur q hominez esse asinum
illa significat q intellectus illā intel
ligit igit quicqd ista f⁹ intellect⁹ in
telligit hō negando oiaz ista ei³ ni
hil f⁹ quia ista multa significet que
non sunt nec esse possunt vñū signi
ficatum. **A**d aliam formam dicitur
negando aia, s⁹ omnis ppositio
significat quicquid ad eam sequitur

non enim est illud verum sic de uir-
tute sermonis nec de uirtute intenti-
onis quia nihil sequitur ad propositio-
nem nisi propositio nec est verum quod
propositio significat cuiuslibet propositio-
nis significatum ad ipsam sequentis quia ad
ista tu curris sequitur ista deus est
que tamen non significat deum esse
ad ista etiam tu differas a te forma
licet sequitur te currere. et in ista non
significat te currere aliter enim non
staret solum prima ipso terminis
huius propositio cuius oppositum
positum. Item autem nullum signifi-
catum significat nisi igitur pro tunc
non significat illud quod signifi-
cat nisi pro tunc etiam de tali
nisi homo est non homo igitur hoc
est alius differens ab homine. De-
quatur igitur ut iam dicamus quod pro-
positio uera est oratio indicativa per-
fecta uniuoca adequate per quam in-
tellectus redditur rectus. Propositio
autem falsa est oratio indicativa per-
fecta uniuoca per quam adequate in-
tellectus non redditur rectus. Pro-
positio possibilis est oratio indicati-
ua perfecta uniuoca per quam intellectu
adequate aut per se cum uertibilem
sic significantem potest reddi uerus ad
saltem posset deducere terminorum
repugnantia. Propositio impossibili-
lis est oratio indicativa perfecta uniu-
oca per quam sic significantem ade-
quate intellectu non potest reddi uerus
nec per se cum uertibilem nec posset
etiam deducere terminorum repugnan-
tia. Propositio contingens est oratio indi-
cativa perfecta uniuoca per quam sic

significantem adequate intellectus po-
test reddi uerus et etiam reddi falsus
uel per se cum uertibilem posset dedu-
cere terminorum repugnantia. Necessa-
ria autem propositio est oratio indicativa per-
fecta uniuoca per quam sic significantem
adequate non potest intellectu reddi
falsus per se cum uertibilem posset
deducere terminorum repugnantia
quod dicitur per tales propositiones aliqua
propositio est uera propositio est uerba. propositio
non est. for. non est. que sit in mente
for. Dico autem propositionem reddere
intellectum rectum cum per illam od-
dit intellectu affirmatiue rem esse
que est aut negatiue rem non esse quod
non est. uel rem non fuisse que non
fuit uel rem non fore quod non erit. et
ita de aliis sicut enim res habet esse
uel fuisse uel fore ita habet cognosci af-
firmatiue aut negatiue. Reddit autem
non rectus intellectus cum non con-
respondet compositioni ex parte rei
aut non correspondebat aut non con-
respondet aliquid extra secundum terminos
propositionis. Sed circa illas pro-
positiones forte arguitur quia illis datus
sequitur quod nulla propositio uera est propositio
falsa quia nulla est propositio per quam red-
datur intellectus uerus per quam non
reddatur intellectus uerus. Nisi cum
est falsum quia ponatur quod ista hoc
est alius sic in parte scripta que
forti principaliter significet deum esse
platonem uero principaliter significet
chimera esse. et sequitur quod ista pro-
positio est uera quia est uera forti
quia forti reddit intellectum uerum
et forti subordinatur autem propositio

vera, et ista est sem est propositio falsa
 quia platonis reddit intellectum no
 verum aut non rectum, quia subor
 natur et uni propositio falsa. **Ad** qd
 dicitur qd illa oratio in calu isto, no
 est propositio, sed est propositio plures
 significans incedunt deus et ebime
 ram et. si enim si significaret copulati
 ue tunc non foret possibilis, si disti
 ctine esset necessaria, sed posito qd si
 gnificet incedunt est propositio plu
 res et non est propositio vera aut fal
 sa. **Ad** quod obandum presupponi
 tur primo qd a qualz propositio ha
 beat veritabilem aut equivalet ad
 ipsum equivalet est bonuz argum
 tum. p. hoc satis. Ex qua supposito
 ne sequitur secunda suppositio qd ni
 hil inuenitur tam propositio nisi p
 positio. Quibus acceptis sequitur qd
 nulla propositio plures est propositio,
 qd sic arguitur quia si aliqua propositio
 plures sit propositio sic gratia ar
 gumentum, illa, canis est, et tunc arguit
 qd illa omnia est bona canis est igitur
 canis latrabilis est, canis martius
 est, canis celestis est, ex omnia suppo
 sitione omnia est falsum, s. qd ista omnia
 sit bona quia illius omne nullum
 est omnia quia omnia aliter omne est
 propositio verum vel falsum. **Sed** il
 lud aggregatum non est propositio
 vera vel falsa, igitur illud aggrega
 tum non est omnia illius omne nec illa
 est omnia. **Item** nulla propositio equi
 ualet nisi propositio, sed hec oratio
 canis est equalet illi aggregato qd
 non est propositio igitur illa oratio si
 est propositio, omnia p. et b. ponitur

et p. ex suppositione secunda.
Sed forte dicitur negando secundam
 suppositionem quia dicitur qd est fal
 sa ut pot argui capiendos tres tales
 propositiones deus est, qui p. prima
 sic, a, secunda, b, tertia, c, et consideret
 for, de prima solum, plures de secun
 da, cicero de tertia, et arguitur prius
 qd c. non est propositio quia equivalet
 aggregato ex a, et b, quod aggrega
 tum non est propositio igitur ipsa equi
 ualet non propositio, quo dato sequi
 tur qd illa non est propositio omnia est
 falsum, et omnia p. secundam suppo
 sitionem. **Item** c. significat sicut
 aggregatum ex a, et b, et illud aggrega
 tum significat incedunt quia illud
 aggregatum non est copulativa
 nec disiunctiva nec ordinata ex eis
 facta, neqz illa propositio diuisione
 una sit ut ponitur igitur, c. significat
 incedunt igitur est propositio plures.
Sed ad primam formam dicitur
 negando maiorem, s. qd c. equivalet
 aggregato ex a, et b, lz bene equiva
 let, a, p. se et tiam, b, sicut iste termi
 nus homo no equivalet huic aggrega
 to hō homo lz cuius illor p. se e
 quivalet aliter nulla foret ratio qre
 hoc argumentum non ualeret homo
 currit, igit hō homo currit, qd tam
 non ualeat neqz est omnia quia illud
 qd ponitur pro omne est complexus
 negatorum. **Ad** secundam dicitur
 negando maiorem ad hunc sensum
 scilz qd c. significat incedunt eodē
 modo sicut id aggregatum tamen
 de uirtute sermonis incedunt signi
 ficat et non diuinit sed simpliciter

emite id significat qd id complexus
significat. Ex quo sequitur qd iste no
lunt ppositiones dñe en his canis
est null? canis est nec ille contradicere
canis non est canis et omis canis est
canis quia non ppositiones. ¶ Item
sequitur qd non valet hoc argumen
tum. hec est oratio pfecta finita neq
uel fallum determinate significans
uel sicut verum est esse aut sicut fal
sum est esse. igitur hec est ppositio
p3 quia posito qd hec oratio deus
est significet for. deum esse placet
hominez esse et credat utroq3 il e3
qd ista non significat alicui alteri ali
qualiter esse qd sibi tunc illa non est
ppositio quia illa oratio f^{at} incōiū
cre tantum qd tunc hoc aggregatum
homo est deus est qd non est ppō
tamen est oratio finita pfecta deter
minate verum uel fallum significans
et sicut etiam verum est esse aut sicut
fallum est esse significans quia signi
ficat for. deum esse placet uel o ho
minem esse igitur ac. ¶ Item sequi
tur qd non valet hec forma omnis
canis est fidus celeste est canis igit
celesse fidus est p3 quia illud qd po
nitur pante non est ppō. ¶ Item
sequitur qd subiectum illius omnis
canis est non supponit distributive
quia tunc significaret ista oratio co
pulative et diuine et tunc subiectum
illius canis est supponit determina
te quia tunc significaret distributive
et coniuncte. et causa est quia termino
equiuoco non contracto nulla debe
tur suppo sed plures. ¶ Item sequi
tur istam formam non valere. o3 o

habet subiectum et predicatum et copu
laz principales partes sui. igitur est
ppō categorica. a. est oratio finita
vere uel false significans igitur. a. est
ppō. ¶ Sed forte contra hoc arguitur
quia hec oratio canis est. concedenda
uel dubitanda uel neganda et nulla
oratio est concedenda dubitanda aut
neganda nisi sit ppō. igitur ista est
ppō. ¶ Sed huic dicitur negando ma
iorem quia aliqua est ppō plures
que est concedenda aliqua neganda et
aliqua dubitanda et aliqua que non
est concedenda neganda nec dubitan
da sed ad illam ppositam est pluri
bus responsibus respondendum.
p3 primo de ista oratione canis est
que equiualeat pluribus ppositibus
que unica ppositio pposita sunt unica
responsione concedende. p3 secundo
de ista oratione non canis est que p
eandem responsionem est neganda
et p eandem causam et modum aliq
est dubitanda. et aliqua est ppō plu
res ad quod pluribus responsionibus
est respondendum quia quando ppō
plures equiualeat aggregato ex plu
ribus ppositibus quare una est uera
et aliqua falsa et reliq3 dubia scilicet ee
talibus tunc et plures esse responsi
ones. sicut posito qd ista deus est si
gnificet incōiūcte vni deum esse al
teri te non esse alteri regem sedere.
pposita ista tibi deus est. tu debes
respondere concedendo deum esse negā
do te non esse dñe itando regem se
dere. qñ uero ppō plures equialet
vni aggregato ex pluribus ppositibus
qñ qñ est falsa uel uera aut dubia

una responsio videtur sufficere gra-
tia breuitatis. Ex quibus ultra leg-
tur q nulla ppositio vera est ppo-
falsa quia si sit aliqua sit illa chime-
ra est que significet forti solum q
homo est et non plus. platonem autem
solum q chimera sit quia vel ista si
gnificat sua significata coniuncte aut
inconiuncte si inconiuncte tunc est p-
positio plures. p hoc enim dicitur p-
positio plures quia significat plura
significata diuersa inconiuncte et ideo
quia equiualeat illi aggregato. homo
est chimera est. qd non est ppositio
ideo non est ppositio. Si vero signi-
ficat sua significata coniuncte vel ad-
iuncte copulatiue aut disiunctiue. si dis-
iunctiue cum altera pars istius offi-
stine cui equiualeat sit vera simpliciter
et non falsa ita etiam ista oratio est
vera et non falsa. si autem equiualeat
copulatiue sequitur istam fore falsam
quia copulatiue simpliciter false eg-
ualet. **S**ed forte dicit q in isto
casu ista homo est significat sua si-
gnificata inconiuncte nec sequitur ex
isto q ista sit ppositio plures quia
ad hoc q ista foret ppositio plures
oportet ut forte dicit q ista sua si-
gnificata respectu eiusdem inconiun-
cte significaret. sed istius ppositio
homo est in casu dato nullus intelli-
git sua significata inconiuncte nec etiam
coniuncte. Contra quia reponsione
arguitur primo quia vel illa homo
est equiualeat illis duabus simul in-
coniuncte aut cuiuslibet istarum de p-
se. **S**i aggregato simul ex illis. una
bus tunc non est ista ppositio in-

superius est ostensum quia tunc ex
uero sequitur non uerum et non ue-
rum conuerteretur cum uero nec cuius-
libet istarum de per se quia sit ista
homo est. a. b. ista chimera est. ite-
rum illa homo est tunc ab. a. ad ab
ualet. ita tanquam a conuertibili ad co-
uertibile. et etiam ex. b. sequitur. c. et
per omnia illa omnia est bana homo est
seu risibile est igitur chimera est
sit enim. b. ista risibile est et erit argu-
mentum clarum consequens est falsum
quoniam illud consequens est impertinens
illi antecedenti aut saltem repugnans
Item contradictio est q. a. equi-
ualet. b. et a. plus ualet q. b. qd tam-
ex ista responsione sequitur. **I**tem
ponatur q for. per istam homo est
asinus apprehendat deum esse. pla-
to uero apprehendat per istam in-
coniuncte te esse hominem esse. et se-
quitur ex ista responsione q ista p-
positio est propositio forti. platonem
autem non. Sed est propositio plu-
res sed patet q ista homo est asinus
non equiualeat illi deus est quia tunc
deus est equiualeat illi aggregato
tu es homo est. quia quocumque due
propositiones diuisim equiualeat uni
tertie equiualeat inter se. **I**tem de
simpliciter equiualentibus idem est
iudicium quo ad uerum uel falsum
igitur si penitus conuertibile cum
a. non est uerum. neque. a. est uerum
autem simpliciter non equiualerent
a. et b. inueniunt. **S**ed forte contra
istam positionem arguitur quia po-
natur q ista homo est asinus que
sit. a. sic scripta in pariete que forte

significet chimeraz esse platoni uero
deum esse. et p[er] tunc istam p[ro]p[os]itio[n]em
fore ueraz et falsam homo est asinus?
qm[od]o fort[is] principaliter significet chi-
meraz esse. igitur fort[is] est impossibi-
lis. et ista eadem est p[ro]p[os]itio uera et
necessaria quia platoni significat de-
um esse igitur platoni est uera et ne-
cessaria. quo dato clauditur q[uod] p[ro]p[os]i-
tio uera est p[ro]p[os]itio falsa et p[ro]p[os]itio plu-
res est p[ro]p[os]itio. **E**t sequitur ex
illa responsio[n]e q[uod] ex solo uisu posset
facere q[uod] una p[ro]p[os]itio desineret e[ss]e
p[ro]p[os]itio et quis uiderent mille ho-
mines unam p[ro]p[os]itionem posset
in solo uisu facere q[uod] illi no[n] uideret
illam p[ro]p[os]itionem nec aliquaz p[ro]p[os]i-
tionem nec illa remaneret p[ro]p[os]i-
tio[n]is falsuz et arguitur o[mn]ia posito q[uod]
ista deus est uideatur a mille hoib[us]
que illis significet deuz esse solum
et tu de nouo ueniens p[er] illam uisam
apprehendas homine[m] esse et p[er] ista
fore p[ro]p[os]itio[n]es plures et p[er] o[mn]is ista n[on]
manet p[ro]p[os]itio q[uod] fuit p[ro]bandu[m]. **E**t
frustra foret repta fallacia amphi-
bologie et equiuocatio[n]is quia nullu[m]
argumentu[m] peccaret fm[ul]t[is] ista
quia nulluz est argumetu[m] cuius a[n]i-
ma siue o[mn]is sit de terminis equiuocis q[uia]
nulluz tale esset p[ro]p[os]itio. **A**d
sequitur q[uod] quacuq[ue] p[ro]p[os]itione
posita foret dubitandu[m] an sit ista
p[ro]p[os]itio quia dubitandu[m] esset an ista si-
gnificaret alicui alteri alie[ri] q[uod] illi aut
ponitur o[mn]is tamen est falsum quia
p[er] idem isto modo periret o[mn]is dis-
putatio inter arguentem et respon-
dentem. **A**d hoc sequitur q[uod] possum

facere solummodo te sedentem p[ro]p[os]i-
tionem necessariam male resp[on]-
dere et quis scias unam p[ro]p[os]itio[n]em ne-
cessariam adhuc possum facere te ne-
scire illam. imo deus scit unaz p[ro]p[os]i-
tione[m] necessariam et ipsa co[n]serua-
ta possum facere q[uod] deus nesciat illa
iste o[mn]is patet ex dictis. **P**ro p[ar]-
tibus intelligatur q[uod] impossibile est q[uod]
una p[ro]p[os]itio habeat plura significa-
ta principalia sic intelligendo q[uod] im-
possibile est q[uod] una p[ro]p[os]itio prin-
cipaliter significet uni deuz esse alteri
principaliter significet hominem e[ss]e
et principaliter significet totalem si-
gnificatione[m] distinguendo totalem
contra partialem et ideo si uni prin-
cipaliter significat deum esse et alte-
ri hominem esse data p[ro]p[os]itio
neutri significat principaliter tamen
ambobus simul significat principa-
liter deum esse hominem esse incon-
sistent. **E**t tunc ad argumentum pri-
mu[m] dicitur non admittendo casuz
quia a[n]i-
ma int[er]uit q[uod] multis modis di-
uersis ista p[ro]p[os]itio principaliter si-
gnificat et diuersa q[uod] non admittit
quia non est possibile q[uod] aliqua p[ro]-
p[os]itio habeat diuersa significata et
plura significata principalia. **S**ed
forte contra illam responsio[n]em ar-
guitur probando q[uod] illa homo est
asinus principaliter significat deum
esse in isto casu quia plato principa-
liter apprehendit deum esse. sed qua-
litercunque apprehendit taliter ei
ista significat igitur principaliter ista
significat platoni deum esse et non
aliter q[uod] deum esse igitur significat

principali ter platoni deum esse. **T**er-
ex principali significatione illa signi-
ficat deus esse. gitor illa principaliter
significat deum esse. **D**icitur sit
quamlibet istarum dñarum negando
ultima enim non ualeat habita signi-
ficatione illius termini principaliter
paulo ante expressa. **I**tem quid sit
principalis significatio. **A**d secundam
dicitur illam negando non enim p
solum uisum efficitur illa non pro-
positio sed quia incipit alter signifi-
care q̄ ante qd non est propter so-
lum uisum sed propter intellectum
quia nullus sensus exterior percipit
terminum aut propositionem ut ter-
minus aut ut propositio est. **I**deo
bene sequitur q̄ per intellectum dis-
currentem uisum participantem potes-
tate q̄ una propositio delinat esse
propositio quia potes facere q̄ illa
sit propositio plures. **A**d aliam for-
mam dicitur negando cum inferitur
q̄ nullum est argumentum peccatis
secundum fallaciam equiuocationis
uel amphibologie. negatur eis assens
q̄ nulla est propositio aut assens de
terminis equiuocis. unde ista est p-
positio de terminis equiuocis canis
currit licet non equiuoce tenendo qz
predicatum contrahit subiectum p
illam regulam thopicam. talia sunt
subiecta qualia premittuntur ab eo-
rum predicatis ad supponendum solus
pro cane latrabili cui natura est cur-
sus debetur sicut etiam termini sunt
ab auctoribus constituti sic etiam est de
re argumentum uocale aut scriptum
peccatis secundum fallaciam equiuocis

etonsis sicut illud omnis canis currit.
aliquis canis est celestis igitur aliquis
canis celestis currit. propter hoc eis
non ualeat argumentum quia si canis
capitur equiuoce in premissis. in
mentalibus tamen terminis non ca-
dit hec diuersitas quia nullum equi-
uocum equiuocum est in mente p
hoc enim dicitur partes oratio-
nis uocalis aut scripte uniuoce ab e-
quinocis equiuocantibus quia que-
libet pars uniuoca subordinatur
aliqui mentali secundum syonime. equi-
uoca enim dico uocalia aut scripta q̄
nulli parti orationis subordinantur
aut termino sed pluribus simul. **I**tem
non concedam tales terminos equi-
uocos posse contrahi **I**tem uniuoce si-
militer non esset aliqua istarum ora-
tionum propositio canis celestis cur-
rit. canis latrabilis currit. quia in eis
sunt etiam unamqueqz illarum signifi-
catur. **T**erz illa canis est non equi-
ualeat pluribus propositionibus ne-
qz ad ipsam posset dari aliqua una
responsio neqz aliqua istarum fo-
ret propositio. canis marinus est. ca-
nis celestis est. canis latrabilis est.
cuius oppositum sensu Aristoteles.
Item omnino concluditur argu-
mentum factum q̄ frustra forent re-
parte iste fallacie. **E**st igitur conclu-
dendum q̄ intellectus **I**tem uoluntas
de ducto tempore simento alio potest
equiuocum terminum uniuoce sumere.
Sed contra istam responsionem for-
te arguitur q̄ ista est uera omne animal
est homo per illam regulam superius
allegatam quia per illam regulam

predicatur debet strahere subiectum
ad supponendum soluz p illis aial
bus que sunt homines. ¶ Sic sequi
tur q non ualet oia ista canis e cur
rens igitur canis est: et tener oia ti
quia ibi at a tertio adiacente ad fz
adiacens affirmatiue. ¶ Adhuc no
ualet ista canis est currens igitur
currens est canis qd falsuz est quia
ibi at a conuersa ad conuertentem.
¶ Sed ad primum negatur oia cum
infertur illam fore ueram oia aial
est homo p regulam allegatam ga
ista non plus ponit nisi q intellectus
aut uoluntas comprehendere debet
subiectum p significatis quibus co
uenit predicatum cum subiectum fue
rit terminus equiuocus predicatum
uero terminus uniuocus. et secundum
multos istud etiam debet facere cu
subiectum fuerit terminus prime in
tentionis non determinatus predi
catum uero terminus secunde intentio
nis uel impositionis qd utrum sit
uezz ante est discussum. s. in illa oia
aial est homo non sunt termini hu
iusmodi uere ideo intellectus illud
non facere debet de talibus propo
sitionibus quibus possit illud facere.
¶ Ad aliam formam negatur q illa
oia sit bona canis est currens igitur
canis est sed solum sequitur igitur
canis latrabilis est. ¶ Et ad regulam
dicitur q illa non est uniuersalis fal
lit enim in terminis negatiuis et eg
uocis cum dictione includente uim
negationis sicut in excussis non se
quitur tantum animal est homo igitur
tantum aial est. ¶ Ad aliam negatur

q ibi arguitur a conuersa ad conuer
tentem neqz pot illa uerti in pro
priis terminis. et licet iam dictum
est de fallacia equiuocationis ita di
cendum est de illa amphibologie q
non differt a fallacia equiuocationis
quo ad modum respondendi sed in
hoc q argumentum peccans fm fal
laciaz equiuocationis peccat pp ter
mini multipliciter argumetu aut
peccans fz fallaciaz amphibologie
peccat fm multiplicitatez constructi
onis quia pot unus terminus constui
a parte ante aut a parte post sicut
in ista omnis homo albus est pot
constui si albus a parte subiecti uel a
parte predicatori. et si simul tenetur a
parte subiecti uel a parte predicatori
ita q habeat significata incommune
tunc non est illa oratio propositio
et sic dicendum est de ista omnis ho
est ho et sic de aliis posito q signifi
cet ordine recto et non ordine retro
grado. ¶ Ad aliam formam dicitur q
multis pponibus uocalibz aut scri
ptis positis dubitandum est an sint
ppones solum rei ueritatem an pro
positiones plures. et ita accipiendu
est ut in pluribus. ueritamen dispu
tantes de alia materia non sicut in
terminis p hac materia aliaz inqu
rentes. frequenter tamen gratta bre
uitatis per multa falsa transimus ut
ad dubiaz ppositu ptinamus. ¶ Ad
ultima dicit q infertur etiaz de deo
dato q deus sciat aliquaz ppones.

¶ Explicit tractatus de ueritate et
falsitate, siue de taliter et qualiter.

De terminis privatis.

Dicemus incipientes primo quod si pro aliquo uere et affirmative verificatur aliquis terminus ille terminus illud significat pro quo verificatur ut in illa forma est hoc si homo affirmative verificatur de li forma pro re que est forma si homo sortem significat per hoc. Item accipitur quod terminus mentalis aliquam rem uel aliquas res significans naturaliter non plura significat uno tempore quod alio nec plura significat in mente unus quod in mente alterius sic intelligitur de quod per illam terminum hoc in intellectu forma existentem non plura comprehendit forma aut plura comprehendere potest quod plato per illum terminum homo in suo intellectu existentem per quia aliter non conuerteretur ille uere hoc currit hoc currit quia una esset in mente sortis et alia in mente platonis. Ex quibus potest patere quod talis terminus homo significat hominem et quilibet hominem significat per prima pars et secunda arguitur quia pro quolibet homine verificatur si homo affirmative in ista homo intelligitur igitur quemlibet hominem significat dicitur per ex prima suppositione. Ex quo sequitur quod iste terminus homo infinitos homines significat quia per infinitis verificatur in ista homo intelligitur. Et ex isto ultimo concluditur quod non plura significat genus quod species sic quod iste terminus animal non plura significat quod ille terminus homo qui uterque infinita significat. Et si forma

te arguitur contra ponendo quod forma habeat in suo conceptu istum terminum homo et non consideret ipse de platone aut cicerone et sequitur quod iste terminus homo non quilibet hominem significat quia non quilibet hominem per illum terminum homo apprehendit forma eo quod non de quolibet homine considerat. Sed huic dicitur negando quod non quilibet hominem per illum terminum homo apprehendit sed per illum terminum homo quilibet hominem apprehendit et cognoscit et de quolibet homine considerat. Quia non consideret de sorte aut de platone sed de sorte et de platone considerat sicut per illum terminum transcendentes eis in intellectu habitum quodlibet ens cognoscit notitia communis et non potest iste terminus ens haberi in mente quin ab illo habente de quolibet ente consideretur. Sed quod nunc iste terminus homo significet hominem principaliter nullum tamen est principale significatum istius termini homo nisi ponamus hominem communem siue separatim aut insensibilem positum qui est species speciosissima quam speciem ad extra nunc non sequimur pro logica quia ad alta metaphysicam spectat sed speciem ponimus in intellectu uoce aut scripto sicut etiam putauit Aristoteles. Et ultra advertendum quod iste terminus homo non significat risibile nec animal nec aliquid de uirtute sermonis quibus multa animalia significet patet hoc ex appellatione frequenter tamen oppositum credimus

l. iiii

ubi non erigitur difficultas de ap-
peliatione rationis. Et sicut investi-
gatur est de significato huius cathe-
goreumatis homo ita de quolibet
alio cathegoreumate substantiali vel
accidentali requirendum. **U**trum autem
omne significatur alicuius termini sit
substantia aut qualitas ita quod cuius-
libet termini de aliquo predicamen-
to significatum sit significatur alicuius
termini de predicamento qua-
litaris aut substantie vel quodlibet
predicamentum sit suum significa-
tum habeat quod ipsum non sit signi-
ficatum alicuius alterius predica-
menti saltem secundum abstracta
vel concreta non intendimus in
presenti investigare quia nimis
prolixum esset et alibi investigabi-
tur. **S**ed signorum que sunt in mea-
thegoreumata nulla sunt significa-
ta ut illius termini omnis nullus et
sicut sunt propositiones omnes et
multa adverbia que nihil significant.
Et si arguitur quod ipsa sunt signa igitur
habent significata vel aliqua si-
gnificant vel aliquid est significabile per
ipsa aut aliquod ipsorum sine nova
impositione, negatur consequentia sed
bene sequitur hoc est signum igitur
aliquid vel aliquis vel per aliquem
modum significat puta per se statim
aut adiacentis vel contingentis aut
occursum casuales imperfectum ad casua-
le reducendum, hoc totum patet de
intentione grammaticae. **S**ed inci-
dit dubium utrum terminus prius
terminus vel infinitus precise idem sit

significet quod terminus sibi oppositus
pro quo dubio sit prima suppositio.
Terminus vocalis aut scriptus est
incomplexus sicut talis terminus non
homo, per hoc quia non aliter posuit,
set Aristoteles in diffinitione nomi-
nis illam particulam finitam cum di-
xit nomen est vox significans ad
placitum finitam et cum superflua fu-
isset illa particula cum partes eius
significent separate. **I**tem de nul-
lo verificaretur aut predicaret ter-
minus infinitus cum negatio non
sit pars extremi, consequens falsum
quia de quolibet dicitur alterum con-
tradictorium igitur et. **I**tem
hec non foret congrua tu es non homo
quia ibi foret adverbium negans
vel verbum vel participium ad quod
dependet ideo foret ibi terminus
dependens sine suo termino, nullus
enim nomen determinat adverbium
et ideo hoc adverbium non tantum
infinite aut negative nullam oratio-
nem facit coniunctum cum isto ter-
mino homo quia oratio est conge-
ries dictionum actissime ordinata-
rum, ille autem due dictiones inuicem
nullam actitudinem habent nec secun-
dum modos propositionis nec secun-
dum modos similitudinis. **I**tem
accipitur quod terminus infinitus vo-
calis quilibet subordinatur alicui ter-
mino simplici mentali quia si subor-
dinaretur alicui orationi aut alicui
complexo et quodlibet illorum de
per se puta hoc complexum vocale

non homo ut hoc incomplexus ho-
mo, si enim iste terminus uocalis nō
homo incomplexus alicui termino
complexo subordinetur non uidet
cui nisi huic complexo non homo.

Item quilibet pars orationis
nominalis aut scripta saltem yntuo-
ca subordinatur alicui parti oratio-
nis mentalis, patet hoc quia uoces
sunt note earum que sunt in anima
passionum. Et ex hoc patet qd uo-
ces aut scripta non sunt partes ora-
tionis nisi ex modis suis significan-
di qui modi accipiuntur ex modis
suis intelligendi ut patet ex gram-
matica ideo quilibet pars oratio-
nis uocalis aut scripte subordina-
tur alicui parti orationis mentali.

Quarto accipitur qd quilibet con-
ceptus mentalis est simplex ita qd
nulla est pars orationis in mente
quae sit composita quia tunc partes
orationis significarent separate. si
enim sit aliquis conceptus composi-
tus ex a, b, c. conceptibus tanca, a, b, c.
conceptus etiam sunt mentales na-
turaliter significantes aliquid cum
non possint cadere a suis significa-
tionibus ipsis manentibus signifi-
catis scilicet qd significant in compo-
sitione illud qd ante compositionem
significabant sequitur qd illius com-
positi partes significant separate
consequens falsum, et ideo concludi-
tur qd figura composita uel decom-
posita non continetur in mentali-
bus sed solum in uocalibus uel scri-

ptis, sicut sunt alie multe passiones
grammaticales puta coniunctiones
et declinationes et genus deponēs,
et huiusmodi solum conueniunt in
uocalibus aut scriptis. **A**ltimo
adiungitur qd omnis intentio men-
talis aliquam uel aliquas res signi-
ficat quam uel quas naturaliter si-
gnificat, et hoc est qd antiqui dixe-
runt qd omnis intentio simplex est
uera et ueram rem uel ueras res
significat aliter enim non esset inten-
tio similitudo naturalis, qd dictum
debet intelligi de intentione simpli-
ci categorematica eo qd multe
sunt partes orationis nihil signi-
ficantes. **E**x quibus ita acceptis
concluditur qd si ille terminus uoca-
lis aut scriptus infinitus non ens
subordinatur alicui intentioni sub-
ordinatur simplici intentioni, patet
hoc quia iste terminus uocalis non
ens est incomplexus si ille terminus
infinitus ex prima suppositione, et
quilibet talis subordinatur alicui
simplici intentioni, et ideo si subor-
dinatur alicui mentali subordina-
tur alicui intentioni simplici, et tunc
ultra concluditur qd nulla est in-
tentio cui subordinatur iste termi-
nus non ens quia si aliqua foret
illa foret intentio simplex que fo-
ret naturalis similitudo aliquam
ueram rem representans per ter-
tiam suppositionem sed nulla est
res ad extra cuius iste terminus nō
ens sit naturalis similitudo.

nec aliquaz res naturaliter repñtat
igitur nequa si aliqua res repñta
ret p aliqua tali respectu illius ver
bi tunc posset supponere cum sit ea
theorema. Sed forte pro isto di
citur q iste terminus non ens. omne
ens priuative significat. Sed tra
sequitur tunc q illud cōplexum nō
ens in quo li non tenetur negative
cum isto cōplexo non ens infinito
conuerteretur quia de directo omne
ens priuative significat quis li non
negative significat omne est falsū. qz
iste terminus i ista oratio non con
uertuntur. i tenet omnia quia idem eo
dem modo significant. Item p
illud iste terminus nō for. solū for.
significat omne falsū quia li non for.
asiniū significat igitur non solum
sortem significat. patz consequentia
i arguitur antecedes quia in illa p
positione asinus est nō for. p alio
supponit iste terminus non for. i af
firmative verificatur de asino igitur
asiniū significat pz omnia quia non
supponit terminus p aliquo qd nō
significat. Sed forte dicitur negan
do illam omnia iste terminus for. asi
niū significat igitur non solū for
res significat. dicitur enim forte q
iste terminus nō for. nō significat nō
forte nec nō forte significat imo tñ
forte significat quis asiniū signifi
cet eo q forte dicitur q asinus pōt
intelligi esse non for. Sed ista res
ponso non est ad ppositum quia
ista ampliatione deposita perit illa
responso. i ad hanc reprobendam
requiritur q homo potest intelligi

esse asinus sic intelligēdo q illa res
que ita sit homo possit esse illa res
que iam differt ab homine qd dif
ficile esset probare cum nihil possit
intelligi esse aliud q ipsum sit. Item
ista propositio asinus est non for.
principaliter significat asinum esse
non for. igitur predicatum eius pri
cipaliter significat non sortem quia
secundum istam reponsoez adhuc
non sit verum q iste terminus non
for. non sortem significet. Item
asinus est significatum istius termi
ni non for. igitur non tantum sortes.
vel sic asinus est significatum istius
termini non chimera igitur non tā
tum chimera. Ideo loquitur illa res
ponso tanquam non faciens ad p
positum i arguitur q iste terminus
non for. non sortem significat quia
rem que est non for. ille terminus
non for. significat. unde iste terminus
non for. de pluribus predicatur q
iste terminus non homo i iste ter
minus non homo de pluribus q
iste terminus non animal i sic de
aliis per ordinem in significando
sit arbor eversa igitur non solum
for. est significatum illius termini
non for. Ideo concluditur q solum
non for. est significatum illius ter
mini homo non for. i solum non
homo est significatum illius termi
ni non homo i solum non substan
tia est significatum illius termini
non substantia sed li non ens nul
lum apprehendit significatum nec
pōt cōprehendere si data noua signi
ficatōe illi iō iste terminus uocalis at

scriptus nō ens nulli termino metallici
subordinari potest nisi facta noua
impositione et ex illis sequitur qd si
non ens non est terminus quis non
est pars orationis tenet. Quia ista p
tertiā suppositione. Ex quibus ad
huc concludit qd ista cōplera uocalis
aut scripta non ens pōt intelligi nō
ens est. non sunt ppositiones quia
nullis ppositionibus subordinari
possunt non data noua impositione
Et si ut est de illis ita verum est de ta
libus. nō imaginabile est. non intelli
gibile est. nō intellectus est. eo qd ista
que ponuntur pro subiectis nō sunt
partes orationis. Et si contra argui
tur quia sequitur tātum intellectus
est intellectum igitur intellectum est
intellectum et nihil non intellectum
est intellectum. tenet omnia ab expo
sita ad suā copulatiuā exponēte
et igitur omnia illius est ppositio et p
omnia subiectus secundē partis omnis
est ppositio. et ita arguitur de ista
nihil non ens est ens que est expo
nens illius tantum ens est ens. Et
cuiuslibet ppositioni pōt assignari cō
tradictorium quia quicquid contin
git affirmari contingit negari et eō
tra igitur cuiuslibet termino incomple
to potest assignari contradictorius
quia de quolibet dicitur alterum cō
tradictorium et de nullo simul. igitur
illi termini sunt contradictorii
ens et non ens quia non uidetur qd
alter terminus contradicat illi ter
mino ens qd iste terminus non ens.
Sed ad primū dicitur qd iste due
exponentes illarum ppositionum

duarum debent capi p negationem
sic. nihil qd non est ens est ens. nihil
quod non est intellectus est intellectus
pp causam dictam. Ad secundū di
citur negando omnia quia non ualet
ut sequitur ex dictis. et conceditur qd
de quolibet dicitur alterum cōtradi
ctoriorum sed illa non sunt contra
dictoria ens et non ens. et sicut iam
dictum est de isto uocali aut scripto
non ens ita dicendum est de talibus.
malum est. falsum est. si illud uocale
falsum ponatur pro opposito illius
termini uerum qui capitur pro ter
mino prime intentionis ut scilicet
est terminus transcendens et si ma
lum ut opponitur illi termino bonū
quia sic accipiendo non sunt iste pro
positiones. falsum est. malum est. ve
rum est tamen qd modus loquendi
admitte tales fore ppositiones
propter breuiloquium et exprimere
multa que cum breuibus uocibus
non tantū facilius exprimerentur
Unde per tales non ens est intelli
mus qualiter p illam qd nō est ens
est. per istas falsum est intelligimus
taliter qualiter p istam qd non est
verum aut uera res est. sed in ueri
tate modus loquendi non est uerus
neque congruus. Ex quibus conclu
ditur ultra qd hoc complexum uoca
le non est non subordinatur alicui
simplici actui quia quilibet pars o
rationis uocalis aut scripte subor
dinatur mentali sibi sinonime nam
si sit in mente hec negatio non et po
stea ponatur secum uerbum sub
stantiuum puta actus componendi

ex illis duobus non fit unus actus.
Item nulle due partes unq sub
ordinantur uni sole quia tunc una
mer pars orationis haberet duos
modos generales significandi dua
rum partium orationis. et sic qua ra
tione foret in una parte orationis
foret in duabus. Et sicut iaz sumus
loquuti de infinitis terminis ita di
cendum et de privativis quia illi ter
mini vacuus inustus tenebra etc.
subordinantur simplicibus terminis
eorum sicut eorum oppositis aliter nul
lus partis orationis sunt si subor
dinarentur complexis. **S**ed extra ga
lile terminus igit inustus privative
suum habitum significat. Similiter ille
terminus vacuum significat locum non
repletum corpore. et ille terminus te
nebra rem privatam luce aut lumie
significat igitur. **D**icitur negando
duas ultimas omnes sic enim arguitur
quod illi termini plenum album longum
terminis complexis subordinantur nam
iste terminus plenum locum plenum
corpore significat et ille terminus al
bum rem habentem albedinem signi
ficat eam denominare sufficientem
omnis tamen est falsum quia ille termi
nus album siue longum sunt termini
simplices. aliter nullus terminus co
nnotativus vocalis aut scriptus sub
ordinaretur mentali simplicis. omnis ta
men prime omnis est falsum quod ille
terminus inustus siue inusticia pri
vative suum habitum significet quia
ille terminus inustus positive signifi
cat vitium quod est inustitia. **I**tem
pro vere privativis est advertendum

quod licet hec prepositio in istret com
positionem tamen in compositione
nihil significat nec modum significandi
addit vocabulo cui efficit pars
quia tunc partes significarent in co
positione unaqueque sicut ante. **N**e
runtamen quia consuevimus scire
quid vocabulum significaret extra
compositionem cum veniunt duo
vocabula in compositione vocabulum
illud resultans dicimus significare
aut connotare illud quod ille due di
ctiones significant per se h. m. p. an
tequam intrarent compositionem.
Et cum isto modo loquendi proces
serunt multi grammatici positius et
procedit modus loquendi commu
nis qui sepe capit vocabulum com
positum pro oratione sed tunc non
est unum vocabulum sed oratio si
cut patet exquirit inquirere. unde
partes illius compositi respublica
non significat in compositione una
queque pars sicut ante sicut neque
partes nominis infiniti nec rema
net aliquid de significatione aut de
significationibus prout sunt partes
illius quia tunc subordinaretur il
lud vocabulum orationi cuius par
tes significant separate et sic non
esset nomen. **S**ed in hoc differt
nomen compositum vocale aut scri
ptum a simplicibus quia partes nominis
compositi significant ante compo
sitionem sed in compositione nullo
modo significant. nominis vero sim
plices nec significant intus nec ex
tra. Contrariorum autem termin
orum et relativorum significata

et significatio des satis patet. **S**ed
 tam p significato pponis aliquid
 videtur p supponendo primo q si
 gnus ule nihil significat neqz par
 culare sicut li omis nullus et li aliq
Item hoc uerbu est nihil pncipa
 liter significat nec significat esse q
 si principaliter significaret esse et h
 infinitu esse principaliter significat ee
 sequitur q li est et li esse dixeretur
Item si li est principaliter signif
 caret esse tunc li est posset intelligi
 sine extremis opposituz tam oñtis
 ponit Aristo. primo perierminas.
Item iste orationes foret intelli
 gibiles et agne sic intelligendo et si
 gnificatio currit est bonu est esse ali
 quid quia iste solum significant tñ
 qru currere est bonu aliquid est ee.
Ex quib? oclndit q nullu est signifi
 catu hui? coplexi ois homo sicut nec
 illius nullus homo. p q illius ter
 mini omis nullum est significatu. igit
 tur illius termini omnis et illius ter
 mini homo nullum est significatu.
 si enim aliqd ponatur significatum
 huius totius coplexi omnis ho pp
 hoc q illud est significatu partis p
 idem aliqd est significatu huius co
 plexi homo alius ois falsum quia
 nec homo nec alius nec aggreg. tu
 ex his. et p idez concluditur q nullu
 est significatum talis coplexi aliquis
 homo. Quibus datus sequit q nul
 lus affirmatiue uniuersalis aliqd e
 principale significatum p qz ista
 is omnis homo est animal nullum
 est significatum. p qz illius simca
 theoreumatis omis nullu est signi

ficatu. et sic dicitur de nli negatia q
 illius nullu est significatu. **E**t ex oñ
 mili fudamento ponitur q nullus
 particularis affirmatiue aut negat e
 est aliqd significatu. **D**e indefinita
 etiam et singulari affirmatiue uel ne
 gatiue p probabiliter ponimus q nullu
 est significatu ut isti? homo est aial
 aut illius for. est aial quia li est nihil
 significat ex secunda suppositione. igit
 tur nulluz est significatu. loz truu
 terminorum homo est aial oia p
 sicut sequitur nulluz est significatum
 illius termini chimera igitur nullu
 est significatu illi? termini chimera. et
 illius termini ho. sicut etia seqt nulluz
 est significatum illius termini adam
 igitur nullum est significatu istius
 termini adaz et istius termini est siml
 conuincto. sic etia ille oñtie ualent
 ex eodez fudamento. nullu est signifi
 catu isti? termini est. igit nullu est si
 gnificatu isti? termini est et illi? termi
 bo tu li est no plus f^{ee} in una pp
 ne q i alia nec al qd f^{ee} in una qd
 no f^{ee} in alia si aliquid f^{ee}. et sic ar
 de illa indefinita sic ar de qtz indefini
 ta uel singli. **S**ed forte d istaz po
 sitionez ar qz illa data sequit q ali
 q est pp affirmatiue uera sine terio am
 pliatio culus subiectu p n^o suppoit
 ois falsu et ar o^o de tali ppone q
 os est est neqz qz ista oratio. q os e
 que est subiectum in ista proposicio
 ne nihil significat igitur p nullo sup
 ponit. p q et ams seqt ex positione.
Item illa positione data sequit
 q non sicut est aliqua pp significat
 quia non aliquatiter esse aliqua

ppo significat. **T**res illo dato se
 quit q nullus verbi est aliqd signi
 ficatu q p ois, sortem esse, non est
 significatu illius orationis for, est.
Sed ad primu dicitur p babiliter
 pcedendo q inferitur nec est incoue
 niens illud ubi assumatur oratio p
 subiecto orationis q oratio nihil si
 gnificat. **S**ed q uis ista positio sit p
 babilis tamen in multis est inutilis
 ad exprimendum mentis conceptum
 nec est ipsa ois ad prius dicta. q id
 ponenda est ista positio de significa
 to ppois facili q utilis apud co
 munem modu loquendi, esset enim
 nimis difficile secundu illam positio
 nem q loqui q uisere, q dicitur prio
 q nullus ppositionis false est aliqd
 significatu intelligendo sic q talea
 ppois false tu es asinus tu non es
 homo non est aliqd significatu pu
 ta hoiem esse asinum, te non esse qd
 exprimat p orationem infinitam da
 tam isti correspondentem. Nullus
 etiam negative est p illam modum
 aliqd significatu sicut nec illius ne
 gative, puta te non esse asinum non
 est significatu illius tu non es asin
 quia te non esse asinu non est neq
 pot esse in rez natura. **E**t si arguit
 q tu non existens asinus es, igitur
 te non existentem asinum es negat
 ois quia in ante tenetur infinite q
 in oite negative, sed non minus ne
 gatur ois quia li non existens est
 adiectum ad li asinus q idem est
 dicere tu no existens asinus es q tu
 asinus non existens es qd est ipossi
 bile nulli affirmatie d pterito vere

asinus subiectu suppoit, p re que no
 est solum aut de futuro aut de posse
 est aliquod tale significatu ad mo
 dum dictum, ut lz adam fuit, q an
 erit non tamen est adam fuisse nec
 an pum fore licet bene alicuius tali
 um significatu fuerit aut erit ut a
 dam fuisse fuit, licet non cuiuslibet
 talium significatu sit vel fuerit ut
 huius hoc instans fuit demonstrato
 instanti presenti nullum est nec fuit
 significatu quia hoc instans fuisse
 non est neq fuit sicut nullus instans
 fuisse fuit. **S**ed cuiuslibet ppositio
 nis vere affirmatie categorice de
 presenti cuius subiectum supponit si
 ne termino ampliativo significantis
 ex copositione suoz terminoz signifi
 catu est in rez natura, ut quis hec d
 vera ho est sic significando id hoies
 esse est eius significatu q sic de aliis
Veritatem dicitur q nulli ppois
 est aliqd significatu principale sicut
 huius ho est qz istius termi ho no est
 aliqd significatu principale sicut nec a
 licuius termi cois q aliqd significatu
 principale nec isti for, est qz nullu d
 significatu principale huius uerbi e igit
 tur nec aliqd est significatu principa
 le illoz duoz terioz est q for. **E**t si
 at q alicuius negatie significatu e ad
 intellectu datu qz nullam chimera
 esse est q nullam chimera esse est
 significatu illius negatie nulla chi
 mera est igitur significatu alicuius
 negatie est pz oia q a q b argu
 tur quia utriusqz contradictorius est
 falsum scilicet aliqua chimera ee est
 q aliq chimera esse est significatu

Nem dicitur idem significare
ut supra dicitur sed non eodem modo
quia contra dictio est eiusdem de eodem
sed significatio illius tu es est igitur
et significatio illius tu non es est. **A**d
primum dicitur tenendo utrumque p
missarum p uti negatur descendendo
autem et negando dicitur sicut et ille sunt
vere nullam chimeram esse est verum
et nullam chimeram esse est omne ens
et non valet contra quia arguitur ex pu
ris negativis. **S**i tamen in ante ne
gatio non cadat nisi super infinitum mo
do negatur autem sicut negat illa chi
meraz non esse est non cadente ne
gatione nisi super li esse. **A**d alias for
mas dicitur quod alicuius negativum signifi
catum est sicut superius dictum est. **A**d
intellectum tamen ex p tam non est
significatum negativum p hunc. **I**. mo
dum quia te non esse non est signifi
catum huius negativum tu non es. **A**d
huc videamus si significabile comple
re sit idem quod significabile incomple
re p quo pmititur quod significabile in
complexe ex eo dicitur significabile in
complexe quia ipsum est aptum signifi
cari incomplexe. **I**. p unum terminum
Significabile vero complexe est quod
est aptum natum significari complexe
id est p orationem. **E**x quibus p quod
omne ens est significabile incomple
re quia omne ens est aptum natum
significari et significatur p istum ter
minum ens incomplexe. et quod etiam
omne est aptum significari p oratio
nem id eo omne ens est complexe signi
ficabile autem p quia p istam oratio
nem existens aliquid omne ens est

significabile. **E**x quibus potest concludi
quod omne incomplexe significabile est
complexe significabile et e contra. **U**terum
tamen licet ista sint vera antiqui p
illud dubium voluerunt intelligere
utrum significatum propositionis vere sit
significatum alicuius suorum terminorum
puta subiecti aut predicati utrum scilicet
subiectum illius deus est significet
idem omnino quod hec tota propositio deus
est. et sic de quavis alia propositione vera
significatum habente. **A**d dubium est
respondendum quod alicuius propositionis si
gnificatum est significatum sui subiecti
ut illius modus est aliquiter esse est.
et huius aliquid aliquiter est. et sic de
aliis. **S**ed nunquid sic sit de qualis
propositione habente significatum est dubium
est enim magna difficultas scire utrum
esse distinguatur ab essentia. et utrum
deum esse quod ponitur significatum
huius deus est sit ipsa essentia quod est deus.

Expl. et tractat de ceteris pariter

Indipit tractatus syllogismorum.

Quanta omnis argumentatio sit
propositio hypothetica tamen solum de
rationalibus et additionibus
hypotheticis nunc principaliter inten
dimus. **E**t dicemus prius quod in quatuor
figuris contingit syllogismos ordi
nari. quia multiplicitas figurarum
attenditur penes multiplicitates ordi
nis terminum medii. si quadrupliciter
terminus medius ordinatur igitur
quatuor sunt figure. **Q**uorum pri
ma continet quindecim formulas
subiungendo et predicando medium.

Prima dicitur ex tribus p[ro]p[ri]et
 bus affirmatiuis ut omne aial ratio
 nale est risibile omnis homo est aial
 rationale. igitur omnis homo est ri
 sibilis que formula solz designari
 p[er] dictionem istam barbara. Secun
 da formula h[ab]et p[re]missas modo di
 cto ordinatas. cludens particula[m] e
 affirmatiuam. vnde uel i[n]definita[m]
 prime formule quam posuimus. i
 hanc barbari solent uo[n]otare. **D**icit
 etia[m] utraq[ue] formula p[re]missaru[m] con
 clusionem concludere de inc[on]sue
 to modo loquendi. **T**ertia formula co
 stat ex a. u[n]iuer[s]ali negativa. i. b.
 i. si affirmatiua. cludentibus u[n]i
 uersaliu[m]. Ut nullus homo est in
 rationalis omne risibile est homo.
 igitur nullum risibile est inraciona
 le. i. illam solemus appellare. **C**ela
 rent. p[ot]est etia[m] ex p[re]dictis cludi p[er]
 tularis negatiua illius v[er]bis p[re]dicte
 formule. quam formulaz possumus
 appellare. Celarent. i. clusionem su
 am de inc[on]sue[n]to modo loquendi.
Quinta uero formula p[er] hanc dictio
 nem danti. designatur cludens con
 clusione[m] de consueto i. inc[on]sue[n]to m[od]o
 loquendi. **S**exta formula p[er] istam
 dictione[m] ferio habetur utroq[ue] m[od]o
 dicto cludens. i. si p[re]dicti modi di
 recte cludunt. **S**eptia cludit ex
 eisdem p[re]missis idirecte. i. tantu[m] dicit
 a ferio q[ua]ntum dicitur. a danti. i. uo[n]
 lo istam appellare ferio. **D**ecima
 forma que Baralipon appellatur
 sequitur ex barbari. diuertendo eius
 clusiones eaz. i. indirecte cludens.
Nona formula que celares appellat

que sequitur ex celarent. Indirecte co
 cludens. **E**x qua sequit[ur] decima que
 celantos appellatur. cludendo par
 ticulare[m] aut indefinita[m] clusione[m]
 istius. **C**andecima p[er] istam dictionem
 dantis signatur. i. sequitur ex for
 mula danti indirecte. concludendo.
Duodecima formula ex u[n]i[n]f[er]a. ^{affir}
 i. u[n]i[n]f[er]a. et si negativa. cludendo in
 directe particulare[m] negatiua[m] ha
 bet. que sapelino dicitur. **E**x qua
 sequitur tridecima formula. que
 dicitur sapelinos. cludendo clusi
 onem dicte forme. idirecte. i. de in
 consueto modo loquendi. ut sic argu
 do omnis homo est aial. i. nullus et
 hoc est homo. igitur q[ua]dam arbor
 aial non est. **Q**uarta decima formula
 designatur p[er] tres primas syllabas
 huius dictionis. i. u[n]i[n]f[er]a. **E**x qua
 sequitur quindecima cludens di
 recte clusionem de inc[on]sue[n]to m[od]o
 loquendi. ut q[ua]dam aial est substant
 ia nullum accidens est aial. igitur
 q[ua]dam accidens substantia non est.
Sed forte v[er]ba arguitur p[ro]bando
 q[uo]d prima formula non sit bona. ga
 ro. sequitur c[on]tra aial. p[re]ter hoie[m]
 est inrationalis. c[on]tra. homo est ani
 mal. igitur omnis homo p[re]ter hoie[m]
 non est inrationalis. v[er]o. eis est in
 possibile ante existente uero. **P**ro
 non sequitur omne. a. incipit esse uer[um]
 i. omne. b. est. a. igitur. c[on]tra. b. incipit
 esse uerum. ut posito q[uo]d. a. ueritas
 cum illo co[m]pleto. p[ro]p[ri]e affirmatiua
 incipiente omni. p[ro]p[ri]e affirmatiua
 esse uera. i. b. cum homo co[m]pleto
 p[ro]p[ri]e affirmatiua de f. d. o. a. diacente

¶ sit ois ppositio de secundo adiacent
 te affirmativa. sed incipiat. c. p. ima
 gnationem ppo affirmativa de se
 cundo adiacente esse p remotionez
 de presenti et non incipiat esse vera.
 et pz tunc q aliquod. b. non incipit
 esse verum. ¶ Item non sequitur
 omne. a. est falsum. et omne. b. est. a.
 igitur omne. b. est falsum. posito eniz
 q. a. et b. sint noia istius oitis huius
 sillogismi facti est anis uezz et ois fal
 sum. ois enim se falsificat et no anis.
 sit eiz illa oia in meze sic significas
 et pz ppositum. ¶ Item non sequi
 tur omne qd est. a. essentia est pater
 omnis filius est aliquid qd est. a. es
 sentia. igitur ois filius est pater. anis
 enim est verum p hoc q nihil pter
 patrez est filius saltez in diuis qd
 pater non est aliud a filio ois aute
 est hereticus. ¶ Item arguitur q il
 la formula q dicitur darii no sit bo
 na quia iste sillogismus non est bo
 nus quicquid p dicit in ante. a. ois
 p dicitur in ante eiusdem. sed idem
 de se ipso aut ouertibile de ouertibi
 li p dicitur in ante. a. ois. igitur idē
 de se ipso aut ouertibile de ouertibi
 li p dicitur in ante eiusdem. et iste sil
 logismus est in derli igitur. et. pz.
 et b. et arguitur a. quia anis dicit
 sillogismi est uezz et ois falsum. sit
 enim. a. ista oia asinus est asinus.
 igitur tu es asinus te demonstrato
 et pz tunc q quicquid p dicitur in
 ante. a. ois p dicitur in ante eiusdem
 aut ouertibile. etiam pz q idem p
 dicatur de se ipso aut ouertibile de
 ouertibili in ante ipsius. a. ois qd

¶ sit tam dati sillogismi est falsum
 scilz q de se ipso aut ouertibile
 de ouertibili p dicit in ante eiusdem
 sic ualere. tuc. a. oia et ois for. et ue
 rum sicut anis quia ouerteretur cum
 eo. ¶ Item non sequitur omnis ho
 pter for. currit. for. uel plato est ho
 igitur for. pter fortem currit. uel
 ocludatur q plato pter for. currit.
 igitur. et. ¶ Item non sequitur inci
 pit omnis homo esse for. sed for. ē
 homo igitur incipit for. esse for. qd
 posito q iam non sit nisi for. qui an
 fuerit et etiam immediate ante ista
 qd est presens fuerit alii homines
 cum forte. est anis sillogismi uerum
 et ois falsum. et iste sillogismus est
 in darii quia a. est uniuersal affir
 mativa et b. etiam ita qd et quāta
 sicut debet esse est igitur. et. ¶ Item
 non sequitur pmititur omnis de
 narius tibi. sed. a. est denarius. igit
 pmititur. a. tibi quia anis ut pz sil
 casu est uerum et ois falsu igitur. et.
 ¶ Item non sequitur contingenter
 omne intelligens est deus. sed deus
 est intelligens. igitur contingenter de
 est deus. ¶ Item non sequitur ois
 homo est animal. solus for. est ho.
 igitur solus for. est aial. ¶ Ad pri
 mum dicitur q illud argumentum
 factum ex illis exceptiis non est in
 barbara quia a. non est simplex
 affirmatio nec ois qd tamen req
 ritur. ¶ Ad secundū dicitur q ad hoc
 q aliquis sillogismus sit bonus in
 aliqua figura requiritur q termini
 non stent magis ample in pmissis
 q in conclusionē neqz extra qd non

est ibi. Ad tertium dicitur in insolubilibus. Ad quartum dicitur quod de forma solus legitur quod omne quod est filius est pater, et hoc est verum in divinis. Ad reliquos dicitur negando istum syllogismum esse in daril, scilicet quicquid predicatur in ante, a. omne predicatur in ante eiusdem, sed idem de se ipso predicatur in ante ipsius, aut convertibile de convertibili, igitur idem de se ipso aut convertibile de convertibili predicatur in ante eiusdem, quod plus predicatur in b. quod subicitur in a. quod iste terminus de se ipso non potest tenere se a parte subiecti illius minoris cum regat a parte post. Ad alias formas similis dicitur quod ad hoc quod valeat syllogismus in daril oportet quod subiectum maioris stet mobiliter distributivum et non in 3. sicut neque in aliis syllogismis in quibus a. est velis affirmativa. Et si forte ait quod istorum syllogismorum non reperiuntur antea vera omnibus existibus falsis, quod tunc cederet dare vel veras quod omnes singulares esse falses, dicitur respondendo conclusionem. Ad aliam formam cum ait quod iste syllogismus non valet omnis homo est animal, solus sor, est homo, igitur solus sor, est animal dicitur quod iste syllogismus non est syllogismus nec omnia quia cuiuslibet omne ante est verum vel falsum, unde ad hoc quod aliquis sit syllogismus requiritur quod ante sit copulativa et omnia sit propositio categorica si habuerit expressos terminos et principales nota totius orationis si ergo vel igitur, nam si principalis nota in hac hypothetica cuiuslibet homo currit et tu es homo igitur tu curris sit li. et tunc ista hypothetica

non est ista sed una copulativa cuius prima pars est una categorica, et secunda est hypothetica que non est bona omnia, puta ista, tu es homo igitur tu curris. Tertium licet ponat li. sic arguendo, omnis homo currit et solus sor, est homo igitur solus sor, currit, adhuc non est bonus syllogismus, quia in daril si b. sit exclusiva oportet excludere de mere in conclusionem, ideo bene legitur omnis homo est animal et solus sor, est homo igitur sor, est animal. Ex predictis igitur potest patere quod prima figura non syllogizat ex puris negativis secundum aliquam formulam nec ex puris particularibus aut indefinitis ac singularibus, per etiam quod octo modos habet directe et septem indirecte conclusiones. Item per quod prima figura claudit omne genus problematicum, affirmativum, negativum, univertale, particulare, et indefinitum etc.

Secunda figura

Figura secunda habet sexdecim modos in quorum quodlibet medius predicatur in utraque ipsarum premissarum, quorum primus signari solet per istam dictionem cesare interger ex a. vel ne. ante minori vel affirmativa et conclusionem, vel negatiam directe conclusam, ut nullus homo est lapis omne marmor est lapis igitur nullum marmor est homo. Secundus modus haberi potest ex dictis premissis cludendo particulare omnia quod per istam dictionem cesaro signatur, et tribus modus habetur si ex dictis premissis cludatur vellem

negatiuam indirecte quez uolumus
per istam dictionem celares signare
Et quintus modus sequitur ex celares
q. s. claudit indirecte particulare pñtis
eius quez p istaz dictiones celares
a signamus. 7 pter formales modū
arguendi claudit utraqz illaz conclu
sionem de incōsuetō modo loquēdi
sicut 7 i aliis multis accidit. Sequis
forma ex a^u universal affirmatiua
7 minori uli negatiua directe conclu
dit ulem negatiuam q̄ solet. Came
stres appellari. Alia ē forma sequis
ex illa quā Camestro dicemus. Et
ex utraqz illaz sequitur una alia for
mula qz ex priā sequitur Camestre cō
cludēdo. s. ulem negatiuam indirecte
de incōsuetō mō loquēdi. 7 eodem
mō ex camestro sequitur camestros 7
hēmus octo. Item alia forma dī
ci solet festino q̄ claudit particulare
negatiuam directe. 7 si indirecte conclu
dimus aliaz formas acgrimus quā
festinos appellam^{us} pōt quqz sillogi
zari ex maiori particulari affi^u 7
minori uli negatiua cludendo dire
cte ut hō est aīal 7 nullus lapis est
aīal. igitur lapis hō nō est quē mo
dus sistemo dicem^{us}. Et si indirecte
cluserimus aliū modus faciem^{us} ex
datis pmissis quē sistemos appella
mus. Reliquus modus qui Baroco
dicitur ex maiori uli affirmatiua 7
minori particulari aut singulari aut
indefinita negatiua. nō eīz refert i his
mōis accipere particulare uel singula
rez cludēdo particulare seu singulare
negatiua. Ex quo inueniri pōt alter
modus indirecte cludēda de incōsue

to mō loquēdi quē Barocos appella
mus. Et pōt ex maiori particula
ri aut singulari negatiua 7 minori uli
affi^u directe cludēda particulare ac
singularis negatiua in hac figura quē
modū possum^{us} noiare Baroco. Ex
isto sequitur barocos indirecte conclu
dentes. Hec igit scōs figura modos
octo directe cludentes 7 octo indi
recte cludētes. Ex quib^{us} p3 q ista
figura mltū differt a priā cū hec fi
gura non cludat nisi duo genera
problemātū. s. ulem 7 particularem
negatiua igitur fm istaz figurā nō
pōt fieri optima demonstratio cum
omnis talis sit affirmatiua &c.

Tertia figura.

Figura tertia formas hēc
xx. in unaqz pmissaz me
diū terminū subicēdo. Pri
ma ex duab^{us} ulibus affirmatis p
ticulare aut singulare affirmatiua di
recte cludentib^{us} efficitur quā sole
mus noiare darapti ut oīs hō est
aīal. 7 oīs hō est risibile igitur risibi
le est aīal. Scōus modus nascit^{ur} ex
prio indirecte cludens quē darap
tis appellat. Tertius mōus darap
tis dicit^{ur} ut omīs hō est risibilis 7
oīs hō est aīal igitur aīal est risibile
qui modus directe cludit. Sequis
modus nascitur ex isto indirecte cō
cludens quē debemus nominare da
raptis. Alius modus est quem se
laption dicit^{ur} pfectus maiori uli ne
gatiua 7 minori uli affirmatiua p
ticularem negatiua aut indefinitam

directe concludentibus. ut nullus homo
est asinus et omnis homo est animal
igitur quoddam animal non est asinus.
Ex quo sequitur aliter qui se lapros
esse potest qui indirecte concludit de
inconuenienti modo loquendi. **E**x se la-
pron uero alius modus probat quem
dicemus sampleto. sic enim homo
est animal et nullus homo est asinus igitur
animal non est asinus. **E**x quo
de inconuenienti modo loquendi. **E**x quo
alius sequitur quem sampletos appel-
lo de inconuenienti modo indirecte con-
cludens. et reducitur sampletos. ad
sampleto ouertendo simpliciter con-
clusionem scilicet de inconuenienti modo
loquendi. sic sampleto ad se lapron
per premissarum transpositionem
sicut se lapron ad serio fducitur mo-
do suo. et ita de aliis modis inuenitis.
Sequens modus sextus. **D**istinctus
perfectus ex maiori particulari affirmati-
ua et minori uersali affirmatiua
concludens directe particularem affir-
matiuam. ut homo est animal et omnis homo
est substantia igitur substantia est
animal. **A**lius modus sit ex eisdem pre-
missis concludens indirecte concludens
scilicet animal est substantia qui de his
appellari potest. **S**equens forma est
datis. **E**x qua sequitur datis indi-
recte concludens. **A**lia forma est per-
fecta ex maiori indefinita aut parti-
culari negatiua et minori uersali af-
firmatiua particularem negatiuam con-
cludens directe. ut quoddam animal non
est lapis et omne animal est substantia
igitur quedam substantia non est la-
pis quem brocardo nominatur.

modus est ex eisdem premissis indi-
recte concludens quem brocardo. ap-
pello de inconuenienti modo loquendi
et intelligitur iste inconueniens modus
predicandi in formis in quibus est
necessitas quia in omni us canendum
est ne arguatur a non distributo ad
distributum quia non erit de for-
ma argumentum. **S**equens for-
ma est brocardo perfecta ex maiori
uersali affirmatiua et minori par-
ticulari uel indefinita negatiua con-
cludens directe particularem aut inde-
finitam negatiuam. ut omnis homo est
animal et homo non est lapis igitur la-
pis animal non est. **S**equens modus
ex eisdem premissis indirecte conclu-
dens potest appellari brocardo.
Alius modus constat ex maiori uni-
uersali negatiua et minori particu-
lari affirmatiua concludens directe
particularem aut indefinitam nega-
tiuam. ut nullus homo est accidens
et quidam homo est substantia igitur
substantia non est accidens. quam se-
rison appellamus. **S**equens forma
haberi potest si ex eisdem premissis con-
cluderimus indirecte. quam serifos
appello. **A**lia forma est ex maiori in-
definita aut particulari affirmatiua
et minori uersali negatiua conclu-
dens directe particularem negatiuam
ut quidam homo est substantia et nul-
lus homo est accidens igitur quoddam
accidens substantia non est. quam for-
mam uero appellare si imelso. **E**x quo
forma possumus aliam pendicare
si ex eisdem premissis indirecte con-
cluderimus ut quidam homo est substantia

Nullus homo est accidens. igitur quod
dam accidens substantia non est. quā
formam dico frimcos. Quibus in
tellectis p3 q ista figura nouez ha
bet modos directe concludentes et
indirecte concludentes. p3 etiam
q ista multum differt a prima quia
non concludit uniuersaliter affirma
tiue nec uniuersaliter negative.

Quarta figura a

Figura quarta continet. xvij
modos subdientes et pre
dicantes medium in premis
sis. ut omnis homo est animal et om
ne animal est substantia igitur omnis
homo est substantia. et concluditur
indirecte. et iste modus barbara no
minatur. Ex quo sequitur alter con
cludens particularem aut indefinitam
affirmatiuam ex eisdem premis
sis quem barbari nominamus indire
cte concludens. Tertius modus est
Clamerent constans ex uniuersali
affirmatiua et uniuersali negatiua
concludentibus indirecte uniuersale
negatiuam ut omnis homo est ani
mal et nullum animal est lapis igitur
nihil qd est homo est lapis. Ex quo
sequitur alter modus quem clame
ron et pello concludens ex eisdem p
missis particularem aut indefinitam
negatiuam indirecte. Omnis istius sil
logismi uocatur clamerent. Sequens
modus dimay nominatur indirecte
concludens ex maiori particulari af
firmatiua et minori uniuersali affir
matiua particularem affirmatiuam

ut tu es homo et omnis homo cur
rit. igitur tu curris. Sequens forma
est frimco ex particulari affirmatiua
et uniuersali negatiua indirecte con
cludens particularem negatiuam ut
tu es homo et nullus homo currit
igitur tu non curris. Alia forma est
quam designabimus p tres primas
syllabas huius dictiois Baralipson
constans ex duabus uniuersalibus
affirmatiuis. concludens particula
rem affirmatiuam. et sequitur illa for
ma ex barbari per conuersionem co
clusionis et e contra. Alius modus
est clamentes directe concludens co
clusionem sillogismi uocatur clameret.
Ex quo sequitur alius qui clamentos
appellatur directe concludens. Item
alius modus est quem uolumus tri
mcos appellari perfectus ex maiori
particulari affirmatiua et minori uni
uersali negatiua concludens directe
particularem negatiuam. Sequens
Drimasis appellatur concludens ex
maiore particulari affirmatiua et mi
nori uniuersali affirmatiua particu
larem affirmatiuam. Sequens sem
pismo dicitur ex maiori uniuersali
negatiua et minori uniuersali affir
matiua concludens indirecte parti
cularem negatiuam. Item alius
modus dicitur sempismos. ex eisdem
premissis particularem negatiuam
directe concludens. Denultimus mo
dus frifison appellatur ex maiori
uniuersali negatiua et minori parti
culari affirmatiua indirecte particu
larem negatiuam concludens. Ul
timus modus frifilos appelleitur ex

consimilibus premisissis particularē
 negativam directe concludens. **H**ec
 igitur figura quarta modos. xv. vii.
 directe. et vii. indirecte concludentes.
Ex predictis patet quomodo figu-
 ra quarta pōt omne genus problema-
 tis concludere sicut et prima. differt
 autem hec figura a prima in modo
 facendi scire eo qd quattuor primi
 modi prime figure ex naturali apti-
 tudine intellectus ab eo facilius ap-
 prehenduntur. et ideo figura marie
 faciens scire est prima. **Q**uibus ac-
 ceptis patere potest qd si aliqua pre-
 missarum fuerit particularis aut ne-
 gativa conclusio etiam erit talis et
 tanta. **S**ed iam incidit dubium
 utrum quilibet modus alterius figu-
 re alter ab uno quattuor primorum
 prime figure possit reduci ad aliquem
 illorum quattuor. et arguitur qd nō
 quia aliquis syllogismus in tercio non
 potest reduci ad festino igitur aliqis
 in festino nō potest reduci ad tercio
 tenet consequentia hic propter hoc
 qd si aliquis syllogismus potest redu-
 ci ab aliquo modo ad aliquem mo-
 dum potest etiam ab eodem ad pri-
 orem reduci. et arguitur antecedens
 quia iste syllogismus omnis homo
 asinum non videt. et for. est homo.
 igitur for. asinum non videt est syllo-
 gismus in tercio. et iste syllogismus nō
 potest reduci ad festino et per conse-
 quentiam aliquis syllogismus in tercio nō
 potest reduci ad festino. patet conse-
 quentia et arguitur antecedens quia
 iste non potest reduci ad festino nisi
 maior convertatur simpliciter. sed

maior non potest simpliciter converteri
 sic significando igitur iste syllogis-
 mus non pōt reduci ad festino. et ar-
 guitur alius quia si ista convertatur
 simpliciter omnis homo asinum nō
 videt. converteretur in alteram illarū
 aut convertibilem omnem asinum vi-
 dens non est homo. aut in istam om-
 nem asinum videns homo non est
 sed in nullam illarū convertitur.
 quia illa in casu est vera. et quilibet
 illarū est falsa. quia ponatur qd qz
 homo aliquem asinum videat et al-
 quem etiā non videat. et nihil videat
 asinum nisi homo tunc ista est vera.
 omnis homo asinum non videt. et ista
 est falsa omnem asinum videns non
 est homo quia eius contradictoria est
 vera. nec in istas pōt converti emez
 asinum videns homo non est quia
 in conversione simplici partes prin-
 cipales extremorum debent suppone-
 re eodem modo. et etiam si sic con-
 verterentur illa simpliciter tunc contra-
 diceretur argumentum. omnis est falsus
 quia non sequitur omnem asinum vi-
 dens homo non est igitur omnis ho-
 mo asinum non videt igitur. **E**t
 aliquis syllogismus in baroco non
 pōt reduci ad barbara igitur et. pz
 omnia et alius arguitur quia iste syllo-
 gismus non pōt reduci ad barbara
 omnis lapis est insanius for. nō est
 insanius igit for. non est lapis. et iste
 syllogismus est in baroco igitur et.
 patet consequentia et maior arguitur
 quia non potest iste syllogismus re-
 duci ad barbara nisi contradictoriū
 conclusio fiat pmissa in barbara.

Sed contradictorium conclusionis non potest esse premissa in barbara cum sit singularis igitur. **¶** Item aliquis syllogismus in brocardo non potest reduci ad barbara igitur. **¶** patet consequentia et antecedens arguitur quia iste syllogismus non potest reduci ad barbara tantum substantia non est accidens et omnis substantia est aliquid igitur tantum aliquid non est accidens. **¶** Ad deo forte dicitur concedendo quod potest reduci. **S**ed contra iste syllogismus non est bonus in brocardo igitur nec reductus ad barbara erit bonus probatur antecedens quia consequens syllogismi est falsum et antecedens verum. **¶** hoc enim est falsum tantum aliquid non est accidens quia ex ea sequitur quod omne non aliquid sit accidens. **¶** Item si dubium sit verum sequitur quod omnis modus alius a primo prime figure possit reduci ad istum per impossibile consequens falsum quia per idem quolibet modum ad quemlibet modum posset reduci quod si celarent posset reduci ad barbara tunc etiam barbara posset reduci ad celarent quia eadem est uia reditus et recessus sed probatur prima consequentia quia celarent potest reduci ad cesare et cesare potest reduci ad disamis et disamis ad darii et darii ad barbara igitur. **¶** et sicut arguitur de hoc ita arguitur de aliis. **¶** Item aliquis est syllogismus bonus in festino qui non conuertitur cum syllogismo in ferio igitur non omnis syllogismus in festino potest

reduci ad ferio per istam et probatur antecedens quia iste syllogismus nullum uerum est conclusio conclusa in ferio et b. est conclusio conclusa in ferio igitur b. non est uerum est syllogismus factus in festino et iste non conuertitur cum syllogismo facto in ferio ex eisdem terminis igitur. **¶** patet consequentia et probatur antecedens quia non conuertitur cum isto nulla conclusio conclusa in ferio est aliquid uerum et b. est conclusio conclusa in ferio igitur b. non est uerum et iste est syllogismus factus in ferio igitur. **¶** et quod non conuertatur probatur posito quod non sit aliqua alia propositio a propositione que est altera syllogismorum istorum uel eius parte et sit uterque illorum syllogismorum mentalis et patet quod illi syllogismi non conuertuntur quia premissa in festino sunt uere sicut conclusio sed in ferio conclusio est falsa quia se destruit ideo sequitur quod illi syllogismi non conuertuntur quia si aliqui syllogismi aut conclusiones conuertuntur oportet premissas et conclusiones inter se conuerti. **¶** Item aliquis syllogismus in cesare non potest reduci ad celarent igitur. **¶** patet consequentia et probatur antecedens quia iste syllogismus omne animal aliquod animal non est et omnis homo aliquod animal est igitur omnis homo aliquod animal non est non potest reduci ad celarent quia maior non potest conuerti simpliciter quia argueretur in conuersione simplici a non distributo extremo ad

distributum extremum. **I**deo forte
 dicitur q̄ iste sillogismus est in cesa
 re et nō pōt reduci ad celare. **S**ed
 contra quia ista non est formalis cō
 sequentia quia non sequitur, omnis
 fenix aliquod aial non est et omnis
 fenix aliquod aial est igitur omnis
 fenix fenix non est. **I**deo dicitur q̄
 omnis sillogismus in secunda tertia
 et quarta figura qui sit de terminis
 cōmunitibus et de ppositiōibus non
 se falsificatibus reducit ad aliquē
 illorum quattuor sed non oportet
 q̄ e contra. et ideo cessat primum ar
 gumentum et secundum. **A**d tert
 ium cum arguitur q̄ iste sillogismus
 est bonus, tantum substantia nō est
 accidens, et omnis substantia est ali
 quid, igitur tantum aliquid non est
 accidēs, dicitur q̄ non pōt reduci q̄
 non est bonus in aliquo modo quia
 ut dictum est si aliqua premissarum
 fuerit exclusiua propter formalita
 tem cōtine oportet demere exclusio
 nem cōtine. **A**d aliam dicitur q̄ qui
 libet modus secundum aliquam opi
 nionem potest reduci ad primū mo
 dum prime secundum modū dictū
 non tamen arguendo secundū om
 ne genus opinionis ut p̄z volenti sil
 logismos formare. **A**d aliud dictū
 est. **A**d ultimum negatur q̄ iste sillo
 gismus sit in cesa re ut probat argu
 mentum.

Osten demus nunc quas p
 positiones cōcludere pos
 sint expositorii sillogismi,
 et premitimus q̄ nullus terminus

potest esse prius in mente alicuius
 q̄ talis terminus demonstratiuus
 simplex hoc, quia si non esset simplex
 pcederetur in infinitum in concepti
 bus. **A**ccepitur scdo q̄ nullum ver
 bum pōt esse in mente alicuius pri
 us q̄ verbum substantiuū est. **E**x quib
 us sequitur q̄ nulla ppositio pōt
 esse prius in mente q̄ talis propo
 sitio hoc est. **E**x his quoq̄ sequitur
 q̄ q̄ est aliquis terminus mentalis
 qui per alium terminum mentalem
 pcedētes declarari nō potest, tam
 est aliqua ppositio mentalis que
 per nullam aliam in intellectu decla
 rari aut generari potest quia aliter
 esset processus in infinitum in eundē
 cōceptibus. **E**x quibus ultra sequitur q̄ cō
 ceptum cōmune pcedit aliqua
 ppositio in mente, patet etiam q̄
 prius est in mente ppositio affir
 ma tiua q̄ negatiua, et de scdo adiacē
 te q̄ de tertio, et categorica q̄ ypo
 thetica, et generaliter incōplexam q̄
 cōplexam, et qm̄ probare aliquam p
 positionē est ipsaz declarare ideo
 est aliqua p̄pō que non est protabi
 lis et est illa cuius nullus terminus
 est p alium terminum in intellectu p
 cedentē generabilis. **E**t quia aliqui
 sunt termini et ppositiones declara
 biles seu mediati ideo concluditur
 q̄ terminorum secundum quos aut
 p quos p̄pōnes sunt pbabiles aut
 non pbabiles qdam sunt declarabi
 les seu mediati et qdaz immediati et nō
 pbabiles, et terminus hic appello p
 tez p̄p̄quā grāmatice cōsonis puta
 nomini vel verbū aut aliquaz oratiōis

partem cathegorematicam aut sine
cathegorematicā, oīs aut terminus
est mediatuſ aut imediatuſ qz etiaſ
ppōnes ⁊ alle partes orationis in
declinabiles ſūt mediate uel imedia
te q̄uis nullū terminū hēant inferio
rez aut ſupiores quia deſcribi p̄nt.
Terminū autē imediatū uoco ſimpli
tez terminū demonſtratiū aut ſub
ſtantiūz uerbū quo nō uringit i ſuo
genere notiorē repiri. Ex quo ſequi
tur qz non omnis terminus demon
ſtratiuſ ſimpler eſt imediatuſ ſicut
ſunt tales termi, talis, taliter, tant⁹.
demonſtratiue tenendo.

De ſillogiſmo expoſitorio.

Super eſt cuſ ſit oīſqz q̄lic
ordinent forme ſadentes
ſcire a priori, oīdamus re
gulas generantes ſciaſ a poſteriori
ſm quas formātur ſillogiſmi quos
expoſitorios uocāt. Et eſt hec ſuppō
generalis in q̄tuor figuris qz i quo
libz ſillogiſmo expoſitorio terius q
eſt medi⁹ eſt terius diſcretuſ aut ag
gregatuſ ex termino cōmūi ⁊ diſcre
to ⁊ in oīi figura ſit ſillogiſm⁹ bo
nuſ expoſitori⁹ affirmati⁹, ut in pria fi
gura hoc c⁹ ⁊ hō eſt hoc igit hō c⁹.
In 2⁹ currēs eſt hoc hō eſt hoc igit
hō eſt currēs. In 3⁹ hoc c⁹ ⁊ hoc eſt
hō igitur hō c⁹. In q̄ta etiaſ ut hō
eſt hoc ⁊ hoc c⁹ igitur hō c⁹, directe
aut indirecte cōcludēs. **S**illogiſmi autē
negatiui a⁹ exiſte negatiui in pria
⁊ 3⁹ figura ſegitur 2⁹ negatiua di
recte cōcluſa ut hoc nō c⁹ hō eſt hoc

igitur hō nō c⁹. a⁹ autē exiſte negati
ua in q̄ta figura, b⁹ exiſte affirmati
ſegitur 2⁹ directe uel indirecte de ſu
ſueto mō loq̄ndi. **S**z in ead figu
ra, b⁹ exiſte negatiua ⁊ maiori exiſte
affirmatiua ſegitur 2⁹ indirecte de ſueto
uel de icōſueto mō, minori autē exiſte
negatiua in pria 2⁹ ⁊ 3⁹ figura non ſe
gitur aliqd niſi cōcludat indirecte de
icōſueto mō, ut non ſegitur hoc c⁹ ⁊
hō nō eſt hoc igit hō nō c⁹. **E**x q̄b⁹
pōt patere qz nulla figura ex oībus
uilib⁹ aut ex oībus ideſinitis ſillogi
ſari pōt niſi in 2⁹, in 2⁹ autē dū uringit
ut currēs eſt hoc ⁊ hō eſt hoc igitur
hō eſt currēs, ſilr ſegitur oē currēs eſt
hoc ⁊ oīs hō eſt hoc igit oīs hō eſt
currēs. **S**z 3⁹ forte aſ p̄bādo qz ſil
logiſm⁹ expoſitori⁹ affirmatiui nō
eſt bona 2⁹, ut hoc c⁹ ⁊ hoc eſt ſor, in
q̄tū ſor, igit ſor, i q̄tū ſor, c⁹. **O**īs eiz
eſt ipſiſſibile ⁊ aīſ uringēs. **I**tez nō
ſegitur hoc c⁹ ⁊ tū hoc eſt ſor, igitur
tū ſor, c⁹. **I**tez non ſeq̄t hoc falſificat
ſe ⁊ hoc eſt, a, igit, a, falſificat ſe, oīs
eiz eſt falſū ⁊ aīſ uezz demonſtrādo
oīs p aīſ ⁊ ſit, a, nom ſinglē oīſis.
Itez nō ſegitur hoc corp⁹ eſt malus, b,
⁊ h⁹ corp⁹ eſt, a, nūſ igit, a, nūſ eſt
a⁹, b, ponat ei qz, b, ſit medietas, a,
corp⁹is, ⁊ ponam⁹ grā ar⁹ q̄ritatē nō
diſtingul a re q̄ta ⁊ ſeq̄t qz aīſ eſt
uezz ⁊ oīſ falſū, falſū ē ei qz iſte nūſ
ſit a⁹, b, qz nō ē a⁹ nūſ n3 a⁹ q̄ri
tas qz nō a⁹ nūſ ē a, qz, b, amo nec
mator q̄ritas l3 ſit mator q̄ritas cō
tinua. **I**tem non ſequitur hoc eſt
pater ⁊ hoc eſt fili⁹ igit fili⁹ eſt p̄.
Sz ad priūz ⁊ ſcōm d3 qz minori

existente exclusiua aut reduplicatiua
non sequitur conclusio cum dictio
ne exclusiua sed bene sequitur demp
ta dictione exclusiua aut reduplica
tiua. **A**d tertium dicitur in inso
lubilibus. **A**d aliud dicitur negan
do istam consequentiam hoc corp⁹
est maius. b. et hoc corpus est. a. nu
merus. igit. a. minus est a. et b. s. s. s. s.
sequitur concludendo maiorem ex
tremitez de minori q. a. numerus
est maius corpus. b. q. maior extre
mitas debet esse li. maius. cum suo
substantiuo. et ita generaliter dicitur
in sillogismo expositiua q. maior
extremitez debet concludi de mino
ri. et ideo frustra conceditur q. iste
numerus est maior. b. et non maior
numerus. ista intensio est maior. b.
intensione et tamen non est maior
intensio. b. intensione licet forte sit
maior quantitas. **E**tia etiam fru
stra dicitur q. illa rarefactio erit
uniformis per totam. a. horam. et
non erit uniformis rarefactio quia
adiectiuum positum a parte predi
cati illo modo semper adiacet suo
substantiuo posito a parte subiecti
sicut in similibus sor. est albus et ho
mo homine est maior. significant
enim ille q. sor. est albus sor. et q.
homo homine est maior homo et
sic de aliis. **S**ed si contra forte ar
guitur q. ista foret impossibilis sor.
est maior platone. et similiter ista
sor. est differens a platone. dicitur
concedendo ytrumq. **U**nde sor.
non est alius a platone. licet sit ali
ud vel alius homo. **A**d aliud dici

tur forte q. non ualet iste sillogis
mus quia oportet q. maior et mi
nor regulentur per dicta de omnia
ut sic omne qd est hoc est pater et
omne qd est hoc est filius. igitur fi
lius est pater tunc enim ualet conse
quentia. sed antecedens est falsum
ut forte dicitur. **S**ed contra istam
responsionem arguitur quia alqd
qd est pater est filius et nihil est pa
ter qd non sit filius. nihil eni est pa
ter nisi essentia diuina igitur omne
qd est pater est filius. **E**tia nihil
preter patrem est filius in diuinis
personis igitur. **I**deo aliter di
citur q. non est formalis consequen
tia sillogismus expositiua nisi id
cludatur conclusio per talem termi
num qd est. ut hoc est pater et hoc
est filius. igitur qd est pater est fili
us quanq. illud non oportet pone
re nisi ubi una res uniuersalis est
plura singularia. **I**n aliis autem
non errat argumentum sed id est
de forma argumenti. **E**tia pro
babiliter dicitur q. hec pater est fi
lius significat distinctiue sic q. per
sona patris est persona filii vel res
que est pater est res que est filius
et hoc est uerum. sed de hoc non pl⁹
nunc. **E**tia non sequitur hoc po
test esse iustum et hoc est non iustum
igitur non iustum pot. si esse iustum
antecedens enim est contingens et
consequens impossibile quia tantu
iustum potest esse iustum quia ius
tum potest esse iustum et nihil non
iustum pot. esse iustum. **E**tia non sequitur
hoc p tota ista hora angelus et b. et

uel erit for. igitur for. per totam si-
lam horam augebitur quia in casu
a^ois est ueruz & consequens falsuz. po-
nendo q^d for. sit bipedalis q^dutatis
& unuz eius pedale sit a. q^d augebi-
tur uniformiter in ista hora ad sex
qualiteruz. & q^d for. residuuz quanti-
tatis deperdat uniformiter a dequa-
te in hora illa ita q^d soluz a. remane-
bit for. & sequitur si illud argumen-
tuuz ualet q^d for. per totaz istaz ho-
raz augebitur quia a. p. totaz istaz
horaz augebitur & a. erit for. igitur
for. p. totaz illaz horaz augebitur.
tenet consequentia p. regulaz. **¶** Sed
arguitur q^d non quia for. p. totaz il-
laz horaz diminuetur quia for. per
totaz illaz horaz plus deperdet q^d
ipse acquirit ut sequitur ex casu igitur
per totaz illaz horaz ipse diminue-
tur igitur non augebitur. patet con-
sequentia quia ipse non simul dimi-
nuetur & augebitur. **¶** Item quia si ip-
se precise tantuz acquireret in illa
hora q^duuz deperderet ipse non auge-
retur igitur si ipse plus deperderet q^d
acquireret ipse non augebitur. **¶** Item
arguitur in eodez casu q^d for. erit
minor sorte p. magnuuz tempus. q^da
a. per magnuuz tempus erit minor
for. & a. est uel erit for. igitur for. p.
magnuuz tempus erit minor sorte.
consequens falsuz quia for. continue erit
equalis sorti sed quandocunqz ipse
erit equalis for. non erit minor ideo
& minor arguitur quia sequitur for.
in a. instanti gratia exempli erit mi-
nor for. pro tunc non erit eque ma-
gnus cum sorte. tenet q^dia ab exposi-

ta ad alteram exposi^ontem. **¶** Item
ponatur q^d simus in fine hore in in-
stanti in quo incipit esse ita q^d a. est
for. & sequitur q^d in illo instanti for.
incipit esse for. & desinit esse for. &
tamen for. immediate ante hoc in-
stans q^d est presens fuit for. & im-
mediate post instans q^d est presens erit
for. ponendo continue q^d for. sit ter-
minus discretus. consequens est im-
possibile: & arguitur consequentia
quia a. incipit esse for. & a. est uel in-
cipit esse for. igitur for. incipit esse
for. patet consequentia & maior ar-
guitur quia in instanti q^d est p^resens
a. est for. & non immediate ante in-
stans q^d est presens. a. fuit for. q^da
continue ante instans q^d est p^resens
a. erat pars for. quando erat. sed tam
altera pars arguitur. i. q^d for. desinit
esse for. quia ponatur cum toto can-
te b. fuit una de partibus sortis &
tam sit primum instans in quo non
est pars for. tunc arguitur q^d for. de-
sinit esse for. quia hoc desinit esse
for. demonstrato. a. & b. & hoc est uel
desinit esse for. igitur for. desinit ee
for. patet consequentia per regulaz
& maior arguitur quia hoc in instan-
ti q^d est presens non est for. & im-
mediate ante instans q^d est presens hoc
fuit for. igitur hoc desinit esse for.
patet consequentia quia istas causas
ueritatis habet ut desinit. & si sic se-
quitur tota conclusio scilicet q^d for.
desinit esse for. & q^d for. incipit esse
for. q^d fuit probandum. **¶** Item
data ista regula sequitur q^d nullus ho-
mo desinet esse & q^d q^d homo est

teerius, et quod nullus homo unquam
moriatur, et arguitur consequentia
quia iste binarius demonstrando ma-
teriam locum et eius formam nun-
quam desinet esse et iste binarius est
vel erit for. igitur for. nunquam desinet
esse. Sed deo forte conceditur quod for.
nunquam desinat esse propter id
quod iste binarius nunquam desinet esse.
Sed contra non continue erit ista
materia nec continue erit ista forma
sive ista anima igitur nec continue erit
iste binarius igitur non propter hoc
est concedendum quod for. nunquam de-
sinet esse quia iste binarius nunquam
desinet esse, per omnia et probatur animis
quia ista materia non continue erit
substantia nec continue erit corpus
igitur ista materia non continue erit
materia, per omnia et probatur animis quod
ponat quod illa materia aliquando di-
uiditur in duas vel in tres partes
distinctas seu discontinuas sicut de
facto aliquando erit, et sequitur tunc
quod hec materia non erit materia quia
non erit corpus quia omne corpus
est continuum, nec erit substantia, sicut
nec universum est substantia nec cor-
pus. **I**tem arguitur quod non conti-
nue erit ista anima quia non conti-
nue erit illa anima actus, forma sub-
stantialis prima corporis phisici or-
ganici in potentia vitam habentis
ideo non continue erit ista anima, re-
net omnia a diffinitio ad diffinitum,
non est enim anima nisi animetur, cum
ab animando dicatur. Ita etiam ar-
guitur quod iste binarius non continue
erit iste binarius quia separata ma-

teria in tres vel plures partes dis-
continuas iste qui iam est binarius non
erit binarius quia erit trinarius aut
quaternarius sic quod non binarius.
Item for. est materia et anima in-
tellectiva ab eo distincta et a vegeta-
tiva et sensitiva igitur for. non eter-
naliter erit, consequentia patet et an-
tecedens est dubitandum igitur con-
sequens non est negandum. **S**ed ad
primum dicitur negando consequen-
tiam nec arguitur per regulam quia
semper hec duo servanda sunt pro
regulis generalibus, primum quod in
syllogismis nunquam est arguendum
a non distributo ad distributum pro-
pter formam consequentie, secundum
quod in syllogismis terminus non debet
pro pluribus supponere in antecede-
nte quod in consequente de forma et
aliter non sunt syllogismi. **E**x quibus
duobus patet quod iste non est bonus
quia iste terminus non iustus distri-
butionem includens non sumitur eque
semper in premissis sicut in conclusio-
ne. **S**ed deberet sic sumi minor, et
hoc potest esse non iustum, et hec
esset falsa quia significat quod hoc po-
test esse aliquid quod non potest esse
iustum, sicut declaratum est ubi tra-
ctatum est de terminis infinitis, et si
erit ista non valet sic nec ista, hoc erit
verum, et hoc est aliud a vero igitur
aliud a vero erit verum, hoc potest
currere et hoc est aliud a corrente
igitur aliud a corrente potest curre-
re. **E**t per hoc soluitur argumentum
per quod arguitur quod hec consequen-
tia non valet, incipit esse verum

et nullum differens ab. a. aut non. a. a.
 incipit esse verum igitur tantum. a. a.
 incipit esse verum. **E**t si arguitur
 quod nigrum potest esse album. et in-
 stantem potest esse instans igitur non album
 potest esse album. et non instans potest esse
 instans. negatur omnia prima et assis se-
 cunde quod terminus infinitus est superior
 ad terminum finitum. **A**d secundum autem
 aut ista conclusio quod for. augetur per
 totam istam horam et per eandem horam
 diminuetur. dicitur quod conclusio est im-
 possibilis sicut probat argumentum. et ad
 casum ibi factum dicitur ipsum negando
 ex illo enim sequitur illa conclusio ut per
 intelligenti materiam. admissio tamen
 quod for. idem numero possit augeri et
 diminui et habere alias partes quod
 habet. cecidendum est quod a. non augetur
 cum residuo causae quod for. non auge-
 bitur et for. est vel erit a igitur a non
 augetur. **E**t cum infertur ultra in
 eodem casu quod for. per magnum tempus
 erit b. for. negatur illa omnia quod contra-
 dictione erit equalis fori. unde cecidendum
 est contra quod 13. a. sit minor for. et co-
 tinue erit ita quod a. est minus forte aut
 finem hore. tunc a. nunquam erit minus
 forte quia continue a. erit equali fori
 quia continue for. erit equalis for. **A**d
 aliud cum infertur quod for. incipit esse
 for. et for. definit esse for. ponendo
 tunc toto casu quod for. fuit et immedia-
 te post hoc erit dicitur negando con-
 clusiones per utramque parte in dato casu
 et ad argumentum cum dicitur hoc incipit
 esse for. et hoc est vel incipit esse for.
 igitur for. incipit esse for. cecidit omnia
 negatur maior. et cum arguitur per ma-

iori in hoc instanti quod est presens. a. est
 for. et non immediate ante. instans quod
 est presens. a. fuit for. igitur et. negatur
 b. quod immediate ante instans quod est presens
 for. fuit for. et for. est vel fuit. igitur
 immediate ante instans quod est presens. a.
 fuit for. et negatur etiam in eodem
 casu quod for. definit esse for. et negatur
 ista omnia in instanti quod est presens
 hoc non est for. demonstrato. a. et b.
 et immediate ante instans quod est pre-
 sens hoc fuit for. igitur hoc definit
 esse for. quia ista non est sufficiens
 causa propositionis verificande per
 istum terminum definit. sed oportet
 sic arguere hoc non est for. nec alii
 quid quod est for. immediate ante hoc
 fuit hoc. et hoc immediate ante hoc
 fuit for. igitur hoc definit esse for.
 sicut etiam non sequitur in terminis
 divinis posito quod iam sit primum in-
 stans in quo verbum non sit unitum
 nature humane servata ipsa natura
 humana tunc hoc non est deus de-
 monstrando deum et naturam hu-
 manam et immediate ante hoc fuit
 deus igitur hoc definit esse deus.
 consequens est falsum. quia si hoc
 definit esse deus et nihil potest defi-
 nere esse deus nisi deus igitur deus
 definit esse deus. **S**ed oportet ad-
 dere pro illo antecedente nec aliquid
 quod est deus immediate ante hoc fuit
 hoc si consequentia debet esse for-
 malis quibus contra non sit conse-
 quentia bona de forma. **S**ed hec
 responsio non videtur esse necessa-
 ria quod ex ea sequitur multe conclusiones
 que aut sunt impossibiles aut non multum

distantes ab impossibili sequitur ens
 q. a. 7. b. am sunt e. q. l. a. 7. a. imme-
 diate post hoc erit dup. um ad .b.
 7. a. nihil acquirit sed deperdet. 7. b.
 nihil deperdet sed acquirit deducta
 rarefactione 7. 7. demp. satione. **I**tem
 sequitur q. non si ab equalibus e. q.
 l. a. auferantur 7. manentia erunt e.
 qualia. **I**tem q. b. augebitur 7. a.
 diminuetur. 7. nunq. post hoc. a. uel
 b. augebitur aut diminuetur. **I**tem
 q. a. distat. a. b. per pedalem distan-
 tiam 7. sine motu locali. a. uersus. b.
 aut e. contra. a. tanget. b. **I**tem q. p.
 totam istam horam. a. erit album 7.
 p. totam istam horam idem. a. erit
 nigrum. 7. p. totam istam horam. a.
 mouebitur uniformiter quo ad tem-
 pus. 7. per eandem horam mouebi-
 tur diff. ormiter quo ad tempus.
Item sequitur contra istam posi-
 tionem q. a. 7. b. propositiones in .c.
 instanti conuertentur significando
 omnino sicut significabant ante .c. 7.
 continue manebunt fm ordines isz
 datos una existente uera 7. alia falsa
 ante. c. 7. 7. 7. impossibile quia si iste co-
 uertentur in. c. instanti 7. modo sunt
 omnino sic significantes sicut signifi-
 cabunt in. c. 7. illos ordines quos ia
 habent habebunt in. c. 7. e. contra ia
 ipse conuertuntur. **S**ed arguit. 7. 7.
 retento casu priori quia capiuntur
 iste due propositiones. hoc est sor.
 demonstrato. a. 7. hoc est sor. demo-
 strato sorte totali in principio 7. se-
 quitur q. hoc est falsa hoc est sor. de-
 monstrando. a. 7. erit falsa per tota
 illam horam. 7. ista est uera hoc est

sor. demonstrando sor. 7. manebit
 uera continue demonstrando sor.
 usq. in finem hore. 7. tunc sequitur
 tota conclusio. s. q. a. 7. b. sit. a. pri-
 a. b. secunda conuertentur in instanti
 e. quia subiecta 7. predicata conuer-
 tentur cum aliis partibus igitur .c.
 cum idem precise demonstratur. sint
 enim iste mentales sic significando 7.
 precise eodem demonstrato ideo se-
 quitur conclusio tota probanda po-
 nendo q. per totam istam horam
 erunt. a. 7. b. propositiones sic signi-
 ficantes sicut iam significant 7. una
 erit uera continue 7. alia falsa per e-
 dem horam 7. tamen in fine conuer-
 tentur utraq. existente uera. **I**tem
 sequitur q. pes nihil diff. ert a capi-
 te. **I**tem sequitur q. idem potest
 le ipsuz generare. **I**tem q. iste ter-
 minus sor. est terminus accidentalis
 quia affirmatine 7. negatine de eo-
 dez predicatur preter sui corruptio-
 nem. 7. etiam sequitur de istis ter-
 minis. homo. 7. animal. quia secundu
 istos auctores pars hominis no est
 homo. **I**tem sicut concedunt de
 sorte ita possunt concedere de habi-
 tibus animam extensam sensitivam
 aut uegetatiuam. **E**t per idem eque
 bene possunt 7. per eundem modum
 respondendi concedere de igne 7. a-
 qua et aliis copolitis naturalibus.
 nec contra mouet argumentum de
 uerbo quia una res est plura indiui-
 dua. 7. no sic est in istis singularib.
 nec contra eos ualeat Aristo. quia
 circa euz dicunt. **S**ed si forte nega-
 tur q. subiecta simpliciter conuertant

tunc arguit istas copulatiuam esse
possibiles. hoc est sor. et hoc non est
sor. in quaz utraqz ^{scilicet} subiectu so
lu sor. et solu p sorte supponit. Ideo
aliter respondetur ad casum pri^{us} po
situz negando. et dicit qz sortes non
pot hbe aliam partez q ipse habet.
et breuiter ita rspdet de sorte sicut
responderetur de planta aut igne
uel aqua. negando q aliquis istoz
possit augmetari p acquisitionez sua
ru partiu. Solem^{us} tam tales casus
admittere ubi argumeta no petant
difficultate tales. s. utru res q est in
principio sit eadez que remanet in
fine uel no. Et si otra at p Aristo.
in pri^{us} de generatiõe ponentez aia
ta pprie augeri. dicit qz modus lo
quendi Aristo. est ita otra pcedente
loquutiõez seu respõsione sicut otra
istaz qz pcedens opino ponit unca
aiam in hoie indiuisibiles fm cultus
remanentiãz ponitur remanere eun
dez hoiem qui augetur aut diminitur.
Aristo. aut pter sensitiuaz posu
isset intellectuz appropriatũ sicut fil
logisari pot ex uariis textibus eius.
et deducetur infra cuz auget de in
ceptione et desitione rez ubi respon
detur modo loquendi Aristo. et ua
riis occlusionibus q apparent false
que tam secundũ rei ueritatez specu
lantibus sũt uera. Negandũ est aut
secũdum istam opintonez q homo
non possit alterari et q homo non
possit localiter moueri et q non pos
sit rarefieri et condẽplari quia ipse
non possit augeri nec diminiui. unde
aliquis homo fuit qui nec dāpnab

atur nec saluabatur. Itẽz aliquid fuit
baptisatus qd adhuc non est quod
non desinit esse homo nec de
sinit esse homo et tamen illud nunc
est homo. Itẽz aliquid qd non est
deus deus fuit. Itẽz aliquid erit
homo quod iam non est homo et ta
men non incipit nec incipiet esse hō
et erit homo p tempus et q aliqua
pars sor. et etiam partes sine motu
ad q̄ritatem fuit quadrupla ad sor
tem igitur. Ad aliam formam cũ
arguitur q homo est eternus et q
homo morietur et q homo nunq̄
desinet esse. dicit negando q homo
sit eternus aut ppetuus. nec ualet il
la oĩa. iste binarius est etern^{us} et iste
binarius est iste homo igitur iste hō
est eternus. sed sequitur q iste ho
mo est eternus numerus. non est igi
tur homo ppetuus lz ipse ppetuo
aut ppetualiter erit. Secunda oc
lusio pot p̄babiliter cecidi. s. q nullus
homo morietur intelligendo p illaz
q null^{us} homo desinet esse p separa
tionem aie a materia. si tñ intelligit
q nullus hō morietur. s. q nullus aia
separabitur a materia. illud neganduz
est. Tertia occlusio cecidi q nul
lus hō desinet esse qia iste binarius
nunq̄ desinet esse quia desinet esse
illa anima et desinet eẽ illa materia
quia nulla materia corporis aut cō
posui necessario est materia. et etiaz
non propter hoc sequitur q iste bi
narius desinet esse igitur. 16.

De duodez sillogismo resolutorio.

Ostendimus nunc quas p
positiones etiam deludere
possint expostorii sillogis
mi. et pmutamus q terminoz fm
quos et p quos pbari possunt pro
pōnes qdam sunt immediati et quidaz
immediati. et uoco hic terminū par
tem ppinquam orationis gramati
ce. s. nomen uel uerbum. **Termino**
rum uero immediatoz qdam sunt
immediati a priori et qdam a poste
riori. Immediati a priori sunt ter
mini cōmunissimi transcendētes uel
uerbum substantiuū uel uerbū am
pliatiūz pōt nō distinguēdo potēti
am extra actum ex quibus pstituit
principium notissimum a priori sē
qōz ens est uel non est. et ideo ista
est immediata a priori ens est. ter
minus uero immediatus a postero
ri est terminus singularis. demonstrati
uus quo non cōtingit notiozem ha
beri. Ex quibus pz q in solo pno
mine uerbo et aduerbio cōtingit im
mediatos terminos a posteriori re
piti. In oibus aut partibus oratio
nis mediatos terminos repire cōin
git. Quis non quilibet terminus sit
mediatus uel immediatus. **Termino**
rum mediatoz quidam sunt resolu
biles quidam exponibiles de quibz
dictū est. et si aliqui sunt offēdibiles
dicetur cum de modalibus dicem.
Terminus resoluibilis est terminus
cōmunis aut discretus nō demonstra
tiuus terminus quo cōtingit aliquē
terminū immediatū notiozē repe

rire eandem rem significantem per
quez cōcludi pōt. et est tū in resoluē
do uerba et alias partes orationis
quia in resoluēdo alias partes ora
tionis a uerbo capitur terminus q
est notior a posteriori. in resoluēdo
uero uerba capitur terminus qui ē
notior a priori. s. uerbum substanti
uum. huius enim resoluēde hoc cur
rit. resoluens est hec. hoc est currens.
ideo bene sequitur tanq a priori h
est currens igitur hoc currit. et ideo
a resoluente ad resoluendam uel cō
positam in uerbis ualet argumentū
de forma et nō ecōtra. In aliis autē
partibus orationis nō ualet de for
ma a resoluenda uel cōposita ad re
soluētem nec ecōtra. sed de forma
bene ualet a resoluētibz ad resol
uendam. **Conuenit** aut inter uerba
resoluenda et alias partes oratiōis
quia semper a resoluētibz ad reso
lutam arguitur cōponendo. et ualet
cōtra. et non ecōtra de forma. **Ex** pō
tēis pōt patere primo q hec est im
mediata a posteriori. hoc ē. et q hec
est immediata a priori. ens est. et ad
hoc q aliqua sit immediata a priori
oz q uerbis et subiectis uerbi et p
dicatur si pdicatur habet sint imedi
ata a priori. non tū requiritur q qui
libz terminus in pponē immediata
a priori sit p se notus. In pponē
uero immediata a posteriori q. s. non
pōt a posteriori pbari requiritur
quēz terminus immediatus esse a pri
ori uel a posteriori. **Ex** qbus pz q
denotatio pponēis imediate a poste
riori uel a priori capit ab extremo

vel extremis et non a verbo substitu-
 tivo. **¶** Item patet quod non quilibet terminus discretus est immediatus nec qui-
 libet terminus demonstrativus est im-
 mediatus quia illi termini taliter talis
 et tantus non sunt immediati quia iste
 sunt de indefinitis talis homo currit.
 tantus homo currit. forte demonstra-
 to. Ex his patet quod hec regula col-
 ligenda est quod quilibet propositio cuius pri-
 mus terminus est resolvable resolu-
 biliter tentus non verbaliter proba-
 ri debet per duo demonstrativa nisi
 fuerit exceptiva quod dicitur per tales
 propositiones aial per alinum est in-
 rationale quia semper probatio propo-
 sitionis probabilis aliquo termino de-
 bet incipi a primo termino finem quem
 ipsa est probabilis illo modo quo iste
 terminus est in propositione probabilis
¶ Ex quibus patet quod non quilibet propositio
 indefinita est probabilis per duo demon-
 strativa quia talis propositio tantum
 aial est homo non est per duo demon-
 strativa probabilis sed exponenda est
¶ Item ista indefinita non est per duo
 demonstrativa conclusiva. incipit homo
 esse quia non sequitur incipit hoc esse
 et hoc est homo igitur incipit homo
 esse. **¶** Item non sequitur promittit
 hoc et hoc est denarius igitur promit-
 titur denarius. Cum promissis tamen ad-
 uertatur quod non valet hoc argumentum
 primus terminus huius propositionis
 simpliciter categorice est resolvable
 igitur hec propositio est resolvable
 quia ista propositio non est resolvable
 for. incipit homo est aial et primus
 terminus est resolvable. **¶** Item non

valet hoc argumentum primus ter-
 minus huius propositionis categori-
 ce simpliciter est exponibilis igitur hec
 est exponibilis. quia neutra istarum est
 exponibilis. aliud a forte currit. dis-
 ferens a platone disputat quis pri-
 mus terminus sit exponibilis quia
 illi termini aliud differens sunt reso-
 lubiles in illis propositionibus et non
 sunt exponibiles in illis. **¶** Sed iam
 incidit dubium utrum quodlibet verbum
 adiectivum sit resolvable in verbum
 substantivum et suum participium. et ar-
 guitur quod non primo quia hoc verbum in-
 cipit in ista propositione incipit aliquid
 instans quod non est esse non est reso-
 lubile in summa esse. et suum partici-
 pium et illud est verbum adiectivum
 igitur et patet contra et arguitur a contrario quod
 ista est falsa incipiens esse est aliquid
 instans quod non est. **¶** Secundo hoc ver-
 bum promittitur in ista propositione pro-
 mittitur denarius non resolvitur in
 est et suum participium quia si sic ma-
 xime resolveretur in istam promissus
 denarius est sed non est sic quod stat quod
 promittatur denarius cum hoc quod nullus
 denarius sit promissus. quod inducenda
 eadem patet. **¶** Tercio quia non sequitur hoc
 legetur. igitur hoc est lecturum vel hoc
 erit legens patet quia in casu est animus ve-
 rum et contra falsum quia sicut dicitur est
 super in ista propositione et in consimili-
 bus animus est lecturus et in consimili-
 bus si ista propositio sit vera sic signifi-
 ficando ex compositione suorum termi-
 norum supponit si lecturus respectu hu-
 ius verbi est et non ampliat a se ne-
 que ab illo verbo est igitur supponit

pro eo qd est et si sic tunc sequit̃ q
 si añr est lecturus añr est lecturus
 qd est. scda pars om̃is est falsa in ca
 su eodez qz si iste terminus legēs sit p
 ticipiū p̃ntis tēporis. solū p modū
 p̃ntis significans legens qd est p̃ntis
 et p om̃is sensus est qz si añr erit le
 gens qz añr erit legēs qd est. qd est
 ostra casum. Quarto multa sunt uer
 ba adiectiua q̃ carent participiis re
 quisitis ad hōz resolutionē et ideo
 nulla hāz p̃pōnūz sortem redet le
 gere. lor. mem̃it lectōis p̃t̃ resol
 ui modo dicto. Quinto si uerbū ad
 iectiūz resolveretur aut resolveret̃
 in terminūz magis cōez aut in ter
 minūz minus cōmūne et suūz parti
 cipium. sed in nullūz hōz resoluit̃
 igitur non resoluitur in al qd uerbū
 p̃z om̃a et a. et b. arguitur qz nul
 lum uerbum est terminus cōmūnis
 igitur nullum uerbūz resoluitur in
 terminūz cōmūnem et suūz parti
 cipium. p̃z om̃a. et a. et b. arguit̃ qz om̃is
 terminus cōmūnis est predicabilis
 de pluribus sed nullū uerbūz est p
 dicabile de pluribus igitur nullum
 uerbū est terminus cōmūnis. p̃z om̃a
 et b. arguitur qz nullūz uerbūz est
 predicabile. igitur nullūz uerbūz est
 predicabile de pluribus. patz om̃a et
 a. et b. arguitur qz in talibus tu curris
 tu es uerbūz nō est p̃dicatū qz nihil
 p̃dicatur qz non de aliquo affirme
 tur aut negetur. Sed uerbum non
 affirmatur aut negat̃ qz si affirma
 retur aut negaret̃ hoc ēēt mediantē
 uerbo. Etz nihil p̃t̃ p̃dicari qd
 non p̃t̃ subici sed uerbū nō p̃t̃ su

bici igitur et. Etz q nullū uerbū
 sit terminus cōmūnis arguit̃ qz si sic
 tunc posset habere aliquē terminū
 uerbalem sub se inferiore singulare
 sed nullū uerbū est singulare uel ēē
 p̃t̃ igit̃ et. qz si sic sit igit̃ qz istud
 uerbūz est hēat terminū singularem
 uerbalem sub se qd sit. et. et sequit̃ qz
 ista ē uera. tu. et. es om̃e ens qz in ista
 p̃pōne nō est sup̃pō nisi uerbi singu
 laris p te dantis sup̃pōne et nō p
 alio igitur et. Sed p huius du
 bi solutione est accipiendū qz resol
 uere uerbūz aliqd est notius uerbū
 expr̃mere. sicut stantūz et eius con
 respondens participium. ut hoc uer
 būz currit sic resolues hoc currit. et.
 hoc est currens. Ex quo sequitur qz
 uerbū substantiū est nō est resolu
 bile qz in nullūz uerbū notius p̃t̃
 resolui. Etz sequitur qz om̃e uer
 būz adiectiūz resoluibile est. et si nō
 hēat participiū singulare est qz om̃z
 uerbūz adiectiūz radit̃ est uerbū
 substantiū. ex eodez segtur qz hoc
 uerbūz p̃t̃ est uerbūz resoluibile qz
 illud uerbūz est. et nobis notius quo
 ad nos. Etz accipiendum est qz
 terminus cōmūnis est terminus simplex
 qui fm̃ tam bitam significationem
 fm̃ totū uel partē p̃t̃ habere terminūz
 aut terminos sub se fm̃ rectāz lineam.
 Terminus discretus est simplex p̃di
 cabilis fm̃ totū uel partēz qui ex
 tam habita significatione si nō ultra
 tam habita significationē nō p̃t̃
 habere terminū aut terminos sub
 se fm̃ rectam lineam. Ex quibus patz
 qz non om̃is terminus simplex est

terminus communis aut discretus qz
tales termini 7. vel ad. non sunt co-
munes neqz discreti. p3 etiā qz nul-
lus verbum est terminus communis aut sin-
gularis genus vel spes qz omne gen⁹
vel spes est predicabile affirmabile ac
negabile ab aliquo sed nullū verbum
est huiusmodi igitur. **¶** Et si forte
contra hoc arguitur quia agere 7 pati
nō essent genera generalissima que
tam posita sunt ab antiquis p gene-
ribus. dicitur qz frequenter antiqui
posuerūt unū verbum esse superius
ad aliud quia participium est superius
ad participium 7 abstractum ad abstra-
ctum sicut agens 7 calefactio participium
aut actio 7 calefactio 7 passio. s3 se-
cundū veritates verba non sunt ge-
nera 7 species. **¶** Ultra qz non ois
terminus est cathegorematicus vel
simcathegorematicus qz hoc cōple-
xi n. omnis homo est terminus 7 nō
est cathegoreuma neqz simcathego-
reuma. p3 etiā de verbo qz verbum
sub simcathegoreumate vel cathego-
reumate nō pono qz s3 simcathego-
reuma significatiue superius nō possit
esse extremum nec pars extremi pōt
tamen esse determinatio aut disposi-
tione extremi 7 sic verbum nō est sim-
cathegoreuma. verbum quoqz nō est
cathegoreuma. qd p3 ex derivatiōe
huius vocabuli cathegoreuma a ca-
thegoro. as. verbo greco qd est i. lē
qz pōico. as. inde cathegoreuma qd
predicatum aut predicabile. 7 inde sim-
cathegoreuma quasi cōpositum a sim-
cū predicato vel predicabili p declara-
tione vel dispositiōe eius. p3 quoqz

qz isti fm communes modū loquendi
accepti nō sunt termini discreti. **¶** Ro-
ma. bononia. uiterbius. 7 similes qz
isti termini possūt habere sub se ter-
minum vel terminos fm rectā line-
am. naz iste terminus roma. aut suppo-
nit p quibus 7 toto aggregato ur-
bis aut p horz altero. s3 siue sic siue
sic p3 qz multa aggregata sunt quo-
rum quodlibet fuit roma. 7 ita dicit de
fluminibz noibus. unde nullus istorz
terminorū est discretus nisi imponat
ad significandū unam rem 7 nullam
aliā puta. b. 7 p3 qz roma cras nō
erit roma. nec roma heri fuit roma.
stantibus autem communibus ipositi-
onibus ambe iste probatur vere ro-
ma heri fuit 7 roma heri non fuisse.
¶ Dater pterea qz nō valet consequen-
tia ista. ex. a. sequitur. b. 7 non econ-
tra igitur. b. est superius ad. a. quia
licet sequatur hoc album currit igitur
for. currit. 7 nō econtra for. cur-
rit igitur hoc album currit. non ta-
men sequitur qz iste terminus for.
sit terminus superior ad istum ter-
minum hoc album. quia ad hoc qz ali-
quis terminus sit superior ad aliū
oportet qz sub se habeat illum secū-
dū rectam lineā sui predicamenti igitur
7c. 7 ita intelligendus est Aristo.
cum de modo subsistendi loquitur.
¶ Sed tunc ad dubium responde-
dum est concedendo ipsum. s. qz qd
liber verbum adiectivum est resolu-
bile. sed tamen non valet argumētum
de forma a composita ad resolu-
tem sed bene contra. a. resoluētibz
ad cōpositā taz in verbis qz in aliis

unde licet formaliter sequat hoc est
 incipiens ptransire aliq partem .a.
 spatii igitur hoc incipit ptransire ali
 qua partem .a. spatii nō tñ sequitur e
 tra. ita l3 sequitur hoc est incipiens
 ēē igitur hoc incipit ēē non tñ sequit
 ecōtra. Et p ista p3 rñsio ad argum
 ta qz dubiuz nō ponit qz v3^{at} argu
 mētū a cōposita ad resoluētem. l3
 nota qz primum 7 fm argumentuz
 pbant uerum sicut 7 tertium quia
 utraqz istaruz est falsa hoc est lectu
 rū 7 hoc erit legens de pria pbatū
 est satis sup. secūda etiāz est falsa te
 nēdo participia l3 sicut hec añx^o erit
 ens picipialiter tenendo 7 non est
 iste terminus ens trāscendens par
 ticipialiter sumptus quia non sequi
 tur añx^{us} erit homo igit añx^o erit
 ens. nec legitur añx^{us} erit aliquid
 igitur añx^{us} erit ens 7 ita etiā de
 presenti non legitur populus est ens
 igitur populus est aliquid ita etiam
 sumendo istum terminuz presens p
 eicipialiter pro irregulari tñ partid
 pio huius uerbi presum. cōcedendūz
 est qz nñhil fuit in instanti presenti
 sed si nominaliter sumatur cōcedendū
 est qz omnis homo qui fuit fuit in
 instanti presenti. 7 omis homo erit
 in instanti presenti. **¶** Ex quibus col
 ligi potest qz nō quelz ppositio ca
 thegorica habet aut habere potest
 predicatum aut propositionem secū
 diuertibi ē de participio sui uerbi qz
 ista est huiusmodi desinit instans qd
 non est esse. **¶** Itēz patet qz uerbū
 adiectiuum uocale aut scriptum non
 subordinatur aggregato ex uerbo

substantiuo 7 suo participio qz ista
 incipit instans qd nō est esse subor
 dinaretur uni false scilicet hūc est in
 cipiens instans qd non est esse. ita
 dicitur de illa promittitur denari^o
 qui non est 7 sic de aliis. **Sed** tra
 regulam istaz. l. qz ualet oīa a resol
 uentibus ad resolutam forte argui
 tur psupponendo duo uera 7 neces
 saria primo qz hec forma arguendi
 ualet. l. aliquis homo currit qui non
 disputat. igitur aliquis homo currit
 7 ille non disputat ista suppositio p3
 quia ubi non fit distributio aut con
 fusio impediens ualet oīa talis. secū
 do psuppono qz impossibile est qz
 idem predicatuz affirmetur 7 nege
 tur de eodem subiecto leu termino
 discreto discrete supponēte. **¶** Amb^o
 datis arguitur cū ista regula qz for
 est for. 7 qz for. non est for. quia po
 natur sicut pridie ponebatur qz for.
 sit bipedalis q̄tatis cuius unūz pe
 dale sit. a. 7 diminuat for. unūz for.
 miter deperdendo adequate totam
 istam q̄tatem preter. a. in tota ho
 ra futura 7 arguitur qz aliquod qd
 nō est for. erit for. quia hoc erit for.
 demonstrato. a. 7 hoc est uel erit ali
 quid qd non est for. igitur aliqd qd
 non est for. erit for. uel sic. a. erit for.
 7. a. est aliquid qd non est for. igitur
 aliquid qd non est for. erit for. 7 nñ
 lum animal nisi homo igitur homo
 qui non est for. erit for. 7 nullus ho
 mo nisi for. quia nullus alius a for.
 potest esse for. 7 si sic igitur for. erit
 for. qui non est for. 7 ultra igit for.
 erit for. 7 iste non est for. tenet oīa

per primam suppositionem et for etiam erit for, et iste est for, ut notum est quia non est for, nisi for, igitur due partes istarum copulatarum stant simul scilicet quod for, erit for, et iste erit for, et for, erit for, et iste non erit for, et sic sequitur quod idem terminus affirmatur et negatur vere de eodem termino discrete supponente puta de li iste quia in utraque istarum li iste supponit discrete quod repugnat suppositioni secundae, et tunc etiam patet sequi quod for, est for, et quod for, non est for. Item ista regula data arguitur quod iste homo albus incipit currere for, demonstrato, et iste homo albus non incipit currere, ponendo quod for, niger currat et currat per totam istam horam qui for, aliquid quando erit albus, et patet secunda pars quia iste homo albus non incipit currere quia iste nec est albus nec incipit currere vel esse albus ut ponitur, et quod iste homo albus incipit currere arguitur quia iste homo albus in instanti quod est presens non currit, et immediate post instans quod est presens iste homo albus curret, quia for, immediate post instans quod est presens currit, et for, est vel erit iste homo albus igitur iste homo albus immediate post instans quod est presens currit, patet consequentia per illam regulam a resoluendis ad resolutas seu copositas. Item data ista regula sequitur quod aliquando nihil est et taliter quodlibet est, consequens est falsum et impossibile quod quodlibet est taliter

quodlibet est. Item sequitur quod aliqua causa quodlibet ens est et aliqua causa deus non est, et quod verum et necessarium est quod deus non potest esse et quod verum est quod nullum ens est seu potest esse, et data regula arguuntur iste conclusiones prima et sequitur quod aliquando modis nihil est ut patet probando per regulam igitur aliquando nihil est patet consequentia quia hoc adverbium aliqua litera notat modos plures quam unum sicut alii termini adverbiales taliter, velociter, tarde, et sic de aliis. Et ita non sequitur de forma velociter isti currunt igitur aliqua velocitate isti currunt licet consequens sit verum quia celi velocitate isti currunt efficienter et non formaliter et secunda etiam pars prime conclusionis nota est. Item arguitur quod per aliquam causam quodlibet ens est quia per deum quodlibet ens est et deus est aliqua causa igitur retinet consequentia deus enim per aliquam causam est quia per se ipsum est, et etiam aliqua causa est deus quia se ipso est deus, aliqua etiam causa non est quod per nullam causam aliam ab ipso ipse est. Alia etiam conclusio sequitur quia aliqua est propositio necessaria ut pono quod deus non potest esse patet arguendo per regulam. Item aliqua propositio vera est que nihil est ideo verum est quod nullum ens potest esse tenendo li quod relative ad li verum vel necessarium et li verum nominaliter ponatur antecedens et sequitur consequens. Item legem

q̄ aliquis propositio non est vera q̄
nō differt a necessaria ⁊ aliquis ho
mo non potest moveri qui infinita
velocitate currit. ⁊ aliquis homo nō
est homo qui necessario est animal
rationale. omnia ista patēt secundū
regulam sicut q̄ antiprismus non po
terit esse qui necessario erit homo.

Sed ad primum dicitur negando
casum quia ex eo sequitur conclusio
illa. Ad secundū dicitur illo admis
so negando primāz partem copula
tive huius. s. q̄ iste homo albus inci
pit currere ⁊ negatur illa q̄ in in
stanti qd̄ est p̄s iste homo albus nō
currit. ⁊ immediate post instās qd̄ est
p̄s iste hō albus currit. igitur iste
hō albus incipit currere. quia p̄ba
tio huius non debet sumi a secundo
termino mediato sed a primo. s. ab
isto cōplexo iste hō albus qd̄ expo
sitorie p̄babile est. ⁊ tunc p̄ q̄ ista
non clauditur nisi ex falsis si p̄ r̄gu
lam arguitur. ⁊ ita advertendū est
de aliis terminis cōplexis sicut sunt
isti termini iste hō hoc currens. hoc
sedens quia expositorie sunt p̄bādi
quia om̄es isti sunt termini mediatī.

Ad altam dicitur credendo illas con
clusiones sicut sequuntur ex regula.

Ad altam cū inferitur q̄ aliqua pro
positio nō est vera que nō differt a
necessaria. dicitur credēdo conclusiones
illas. **V**erūm advertendū est q̄
frequent̄ p̄pō negatīva vera nō pot̄
p̄bari p̄ duo demonstratīva vera qz
forlan subiectū pro nullo verificat̄.
vnde ista nō pot̄ p̄bari per duo de
monstratīva vera hō nō currit qui ne

locitate infinita movetur quia eius
subiectū p̄ nullo verificatur quia re
lativum ibi se tenet ex parte subiecti
qz nō pot̄ referri ad illud verbū cur
rit. vnde hoc relativū qui semp se tē
net ex eadem parte extremi p̄cipa
lis ex qua suū affis. ⁊ ideo ista est in
sensu cōposito. ⁊ est sensus q̄ aliquis
hō qui velocitate infinita currit non
pot̄ moveri ideo subiectū eius p̄ nul
lo supponit. ⁊ sicut p̄z infra hoc rela
tivum qui nunq̄ facit sensūz divisiūz
⁊ ideo nō refert dicere om̄is hō cur
rit q̄ est albus ⁊ om̄is hō qui est al
bus currit. **E**t si oīa arguitur p̄bā
do q̄ in casu est una vera ⁊ alia fal
sa ponendo q̄ quilibet homo albus
currat ⁊ quilibet niger quiescat quia
tunc ista est vera om̄is homo qui est
albus currit ⁊ ista falsa om̄is homo
currit qui est albus quia arguit̄ sic
om̄is homo currit qui est albus. ⁊
om̄is homo niger est homo igitur
om̄is homo niger currit qui est al
bus. negatur oīa quia plus subiecti
in maiori q̄ p̄dicatur in minori. ⁊
sicut fallit hoc argumentum ita etiā
fallit argumentum resolvendo nisi
capetur ostantia totius extremi qd̄
resolvitur. vnde nō sequitur iste ho
mo non currit qui est albus demon
strando hominem nigrum ⁊ iste ho
mo est aliquis homo igitur aliquis
homo non currit qui est alb⁹. Pro
oībus igitur p̄pōib⁹ negatīvis ne
ris resolvibiliter p̄bādis dicatur q̄
si termini rōne quorū p̄bāde sunt
supposita habeant sunt resolvibiliter
probande sed si suppositis careant

capiende sunt contradictorie conclu-
 dendo istas esse veras indirecte eo
 qd contradictorie sunt false. et ita co-
 seduntur conclusiones tibi illate secū-
 dum istam regulam probade. **Cum**
 predictis memorande sunt aliquę
 regule per quas probari possunt sex
 problematum genera. sed qd de uni-
 versali affirmativa superius satis di-
 ctuz. de universali negativa nunc di-
 citur qd ipsa probari habet per su-
 um contradictorium et ita de qualz
 alia negativa quia quicquid contin-
 git affirmare contingit negare. ut
 quia verum est qd alterum oculum
 habendo tu potes videre igitur hec
 est falsa neutrum oculum habendo
 tu potes videre. tenet consequentia
 perposita. **De indefinita autem sine**
particulari et singulari teneatur qd
ipsa est probanda a primo termino
a quo in ea potest sumi probatio.
Ex quo sequitur qd est diligenter ad
 vertendum qd non quelibet indefini-
 ta sine particularis probari potest p
 duo demonstrativa quia cum proba-
 re sit declarare verum. falsum de per
 se non probat verum. et ideo illa tan-
 tum animal est homo per duo de-
 monstrativa non habet probari qd
 sumeretur falsum. **Item frequen-**
ter accidit qd ista duo demonstrati-
va sunt vera et indefinita falsa. ut nō
sequitur incipit hoc esse. et hoc est
homo. igitur incipit homo esse. **Et**
 propter has causas iste non habet
 probari per duo demonstrativa ne-
 cessario homo est animal. promitti-
 tur denarius. homo preter sor. cur-

rit. quia in talibus reperitur qd in-
 definita est vera et quelibet singula-
 ris est falsa. **Item pro predictis**
 addatur ista regula qd ubi omnes
 termini sunt immediati vel quelibet
 uno excepto non refert preponere
 aut postponere terminos manente
 eadem qualitate ubi non sunt spe-
 ctantes ad actum mentis et sine ter-
 mino ampliativo et ubi non sit di-
 ctio exceptiva vel exclusiva. et ideo
 non refert inter tales propositiones
 homo est hoc. et hoc est homo. quo
 ad veritatem vel falsitatem. sed re-
 fert hoc homo non est et hoc non est
 homo. hoc tantum est et tantum est
 hoc. hoc cognoscis et cognoscis hoc
 hoc istius scis esse et scis hoc istius
 esse. ita etiam refert album tunc erit
 hoc et hoc tunc erit album quia pro
 pluribus supponit si album a parte
 subiecti qd a parte predicati quis
 scit solum pro his que erunt. sed nō
 refert nunc tu curris. et tu curris.
 nunc hic tu eris. et tu eris hic nunc.
 necessario tu es et tu es necessario
 nunc quia adverbium semper refer-
 tur ad verbum vel participium qua-
 litercunque transponatur. **Sed**
 inadit dubium utrum idem proble-
 ma possit pluribus modis conclu-
 di. **Ad qd dubium sine verbis**
 respondeo qd particularis affirma-
 tiva et universalis negativa de sub-
 iectis non transcendentibus ad
 minus quadrupliciter probari pos-
 sunt. a priori. a posteriori. eque.
 et indirecte. ut ista propositio homo
 currit a posteriori potest probari.

sic hoc currit et hoc est homo igitur
 homo currit. **A** priori sic omne aial
 currit homo est aial igitur hō cur-
 rit, ab eque sic risibile uel aial i dñale
 currit igitur homo currit, indirecte
 sic qz dñtoria istu^o significatis pri-
 cipaliter qz hō currit est falsa igitur
 ista est uera hō currit. **E**t sicut dictū
 est de indefinita uel pticulari sic dicē-
 dū est de nli affirm^a qz a posteriori
 pōt pbari p sua singularia a priori
 capiēdo terminos nāliter notiores.
Et ita etia est dicēduz de nli nega-
 tina et pticulari negatiua, uerūtamē
 iste regule non sunt ules qz frequē-
 ter interuenit impedimētuz qz multo
 tiens a singularibus ad ulez nō ua-
 let oīa ut dictū est et dicitur, sed p
 hoc tñ non tollitur dubiuz qz ipsuz
 nō ponit nisi qz aliqua ppō i dō plu-
 ribus modis cludi qd uerū est de
 multis et de maiori parte. **S**ed
 qz frequenter ponitur indefinita p
 pticulari posset queri dubium utrū
 oīne si indefinita sit uera pticula-
 ris sibi correspondens sit uera. **A**d
 quod dubium dicitur qz in omnibus
 preter qz in propositionibus se de-
 struentibus si indefinita sit uera et p-
 ticularis sibi cōrespondens est uera
 et ecōtra. **I**n ppōitionibus tñ se de-
 struentibus non sic est quia iusten-
 tibus solum his propositionibus p-
 positio particularis est falsa et aliq
 ppōitio particularis est falsa una
 se falsificat, ista particularis et alia
 non scilicet indefinita et ideo una est
 uera et alia est falsa igitur. **S**ed
 adhuc forte pectur nūquid omnis

ppōitio sit pbabilis et arguitur
 qz non quia ista ppōitio hoc est
 demonstrato aliquo ente non est p-
 babilis quia ipsa non est certificabi-
 lis per aliquam euidētiā cum ea
 nulla ppōitio possit esse notior.
Oppositum arguitur quia omis p-
 positio potest in oīa bona concludi
 igitur omnis ppōitio potest ha-
 bere aīa ad illam sed omne aīa ad
 aliquam propositionem probat illā
 igitur. **I**deo dicit qz uno modo
 probabile idēz est qz declarabile ul
 certificabile et isto modo nihil pro-
 batur nisi uerum, et hoc modo sepe
 sumus uis, non tamen omne uerum
 est probabile ut predictum est. **A**lio
 modo probabile idēz est qz persua-
 sibile secundum quem modū loquitur
 rethoricus secundum quem mo-
 dum omne psuasibile est pbabile s
 nō omnis ppō est psuasibile qz
 multe false sint psuasibiles audito-
 ribus. **A**lio modo probabile est qd
 dixit Aristoteles in topicis qd uide-
 tur pluribus et sapientibus et maxi-
 me nobis et secundum quem mo-
 dum adhuc non omnis ppōitio
 est probabilis. **I**tem probabile
 idēz est qz concludibile secundū quē
 modum solemus dicere qz hec ppō
 omnis homo est asinus est meditata
 a primo termino probabilis quia
 ipsa est exponibilis et omnis propo-
 sitio exponibilis est probabilis,
 sed de hoc non amplius quia uoces
 et scripta sunt ad placitum signifi-
 cantia. **A**duertatur itaque dist-
 genter secundum auream regulam

a respondere et videat an respondet
ad aliquam propositionem qualis
est et quod fuerit propositio et finem
quod modum ipsa probari possit ad quod
respondendum est finem quod ipsa poterit
vel non poterit ex veris concludi si ipsa
non fuerit per se nota. magna enim in res-
pondentibus imprudenter reperiuntur qui
ante respondent quod prenoscant quid
merentur respondere.

De officiabilibus et officiis. et de
descriptibilibus.

Terminus officiabilis appel-
latur terminus non exponibilis
habet officium cadendi super
complexum per ipsum determinabile si potest
contingit. scio. dubito. promitto. et simili-
lia et generaliter omnes terminus de cernens
actum mentis. et multi est alii terminus
possunt super incomplexum cadere. ut pro-
mitto. a. ymaginor. b. et. et hec dictum
si officiabilis est et utrum de forma ab
officiabilibus ad officium si non eadem
unde bene sequitur potest eadem sicut hec
adequate significat for. currit et hec ad-
equare se. et for. currit. igitur potest eadem
quod for. c. Sed isti termini possibili-
le. impossibile. necessarii. contingens. ne-
cessarii. et falsum non sunt termini officiabiles
nec modales. unde non legitur hec est
possibilis chimera non est adequate signifi-
cat chimera non est igitur possibile et
chimera non est. omnis enim est falsus te-
nendo terminos personaliter ante vero
existere quod nec possibile signum nec pos-
sibilis res est chimera non est. et
in ista possibile est chimera non est ex

grammatica verbum principale est illud
verbum est cui supponit si possibile igitur
sensus est quod aliquid possibile est
chimera non est quod est manifeste falsum

Sed hinc forte dicitur quod hoc totum su-
mitur loco de li potest. Contra quod adhuc
si possibile est ibi nomen et si est ibi
verbum cui supponit adhuc ibi si possi-
bile et si possibile ibi per nullo verifi-
catur re. illud predicari. Item si hoc
complexum possibile est sumit loco de
li potest tunc huius propositionis possibile est
chimera non est est sensus quod potest chi-
mera non est et per omnes chimera non est
potest quod est falsum quod est affirmativum cuius
subiectum per non supponit non est ista potest
intelligi nisi illa oratio sumat loco sub-
iectum illud verbi potest vel saltem ei pars
vel partes. Sed forte aliter dicitur quod ista
possibile est chimera non est si possibile
le capite loco illud verbi potest et si est lo-
co illud infiniti est et est sensus possibili-
le est chimera si est. et potest est quod chimera
non sit. Sed quod tunc illa est affirmativa potest
est quod chimera non sit quod modum et dictum se
affirmativum et lo sensus ei non potest est nisi
ille quod non chimera sit potest est siue chimera
non est potest esse quod ista oratio infinita est
subiectum huius verbi potest. concludit ita
quod quod isti termini possibile impossibile
contingens et necessarii et. si sunt termini
officiabiles nec modales sicut nec isti
bonum et malum in istis propositionibus bonum
est for. c. malum est ipsum sedere. Et si
tunc dictum est de illo termino potest ita di-
cendum de illis terminis intelligo cogno-
sco et. Sed caute procedendum est in offici-
ando istos. unde ista cognosco for. c. sic
officiari dicitur cognosco ita est si illa

significat for. currit. quā adeq̃te sclo
 significare for. currere. et non desipit
 or in rebus illius ppōnis igitur co
 gnosco for. currit. **¶** Quando aut ter
 minis officiabil cadit sup incōplexū
 ut promitto. a. cognosco. b. et hui. s.
 modi offidandus est terminus ipsū
 describēdo. ut hec. tu scis a sic officia
 tur tu credis firmiter absq̃ exhibitio
 ne. a. et nō desipis in credēdo. a. et
 nō repngnat te iura. a. igitur tu scis
 a. sed nō pōt sciri ppō aliqua scēq̃
 nec pōt sciri. a. ppō q̃uis forte. a.
 ppō sciat. **¶** Similiter obligo n. e
 tibi uolenti ad dandū tibi denari.
 u. ego pmitto tibi denarium. et q̃
 terminus officiabilis describit u. oīa
 ab officiātib? ad officiātā et ecōtra.
¶ Sz forte arguit p̃bādō q̃ nō ua
 let oīa ista pōt ēē ita naturalit̃ sicut
 ista ppō adequate significat cō ens
 est dōs adeq̃te significas q̃ oīe ens
 est deus igitur pōt esse naturalit̃ q̃
 oīe ens est deus q̃ aīis est uerū. et
 oīis falsū q̃ ita est sicut ista adeq̃
 te f̃cat oīe ens est deus adequate si
 gnificans q̃ oīe ens est deus igit̃
 pōt esse nāt̃ ita sicut ista adequate
 f̃cat p̃z oīa et aī aīis q̃ ista deū ēē
 dōm adeq̃te f̃cat. et ita est. igit̃ ita est
 sicut ista adequate. f̃cat p̃z oīa et b̃o
 si aī aī q̃ deus esse dōm ex pricipa
 li et adeq̃ta significatōe illa f̃cat igit̃
 tur deus ēē dōm adq̃re f̃cat p̃z oīa et
 aī aīis q̃ eadez significatōe q̃ ista
 f̃cat q̃ oīe ens est deus eadez rati
 one deus ēē dōm ista f̃cat. sed ex prin
 cipali et adeq̃ta significatōe f̃cat q̃
 oīe ens est deus igitur ista ex adeq̃

quata et principali significatōe deum
 ēē deus f̃cat. qd si p̃ceditur aī q̃ ista
 est nera. q̃ est sicut ista adeq̃te et pri
 cipaliter f̃cat. qd falsū est igitur q̃
¶ Sed huic forte dicitur q̃ illa omne
 ens est deus nō aliq̃liter ēē pricipa
 liter f̃cat. et aī aī q̃ ista dōm ēē deū
 adequate et principaliter significat
 quā deus esse deū ex adequate sua
 significatōe ista significat. negatur
 oīa. **¶** Sed oīa istam responsionem
 arguitur quia tunc nulla propositio
 de terminis cōmuniibus illo modo
 posset ex ueris cōcludi quia semper
 assumeretur falsum ut sic arguendo
 potest esse sicut hec adequate signi
 ficat omnis homo currit. adequate
 significans q̃ omnis homo currit.
 igitur omnis homo currit. **¶** Item
 ista responsione data sequitur q̃ nō
 potes scire chimeram non esse quia
 non posset uere concludi te scire chi
 meraz nō esse nisi per hoc q̃ tu scis
 ita esse sicut ista adequate significat
 chimera non est quam scis adequate
 te significare chimeram non esse sz
 hoc est falsum quia nec scis nec po
 tes scire sicut ista adequate signifi
 cat cum non possit ita esse q̃ chime
 ra non est igitur **¶** Sed adhuc ob
 citur q̃ ista consequentia est bona
 potest ita esse sicut hec adequate si
 gnificat omnis homo currit adequa
 te significans q̃ omnis homo currit
 igitur potest esse q̃ nōis homo cur
 rit et cum arguitur q̃ non quia tūc
 possit ēē nāt̃ q̃ oīe ens est deus
 dicitur negando oīam et negatur
 quācedens istius. s. q̃ ita sit sicut illa

principaliter significat et negat illa
quia ista omne ens est deus deus esse
deus ex principali et adequate signi-
ficatione significat igitur ista deus esse
deum principaliter et adequate signifi-
cat. sicut non sequitur modo necessario
iste homo est. igitur necessario iste homo
est tenendo li necessario in omne ex-
ponibiliter autem est uerum quod quolibet
modo quo aliqua pars huius hominis est
iste homo est. et tamen autem est falsum igitur
non. Et si hoc arguitur quod si non deus esse
deum principaliter illa significat omne
ens est deus. tunc nullum deus esse omnia
illa propter principaliter significat. et pro-
pter nullam chimera esse illa signifi-
cat principaliter. et si sic igitur aliquod
deum non esse ista principaliter signifi-
cat. et aliquid chimera non esse illa prin-
cipaliter significat. Sed huic forte
dicitur procedendo istas negationes nul-
lum hominem esse ista principaliter signifi-
cat et etiam illam nullam chimera esse
ista principaliter significat quod omnes ta-
les negationes sunt uere nullam chimera
esse quod propter principaliter signifi-
cat nullum animal esse omnes propter necessaria
principaliter significat et similes non
tamen ex illis sequuntur affirmatio tales ali-
qua chimera non esse quod propter prin-
cipaliter significat. et aliquid animal non
esse omnes propter necessaria significat
principaliter. et ita generaliter proceden-
dum est de omnibus rebus communibus quod
nihil principaliter aliis terminis commu-
nis significat nisi forte ponatur quod homo com-
munis esse suum principale significatum.
de quo non nunc si posterius tractabi-
tur. Sed ad aliud cum autem quod illa tu

scis chimera non esse non possit concludi
ex ueris sicut nec ista potest naturaliter esse quod
omnis homo est. Sed huic forte dicitur quod
officiatio modo dicto est argumentum bo-
num ab illa officiatione ad illam officiationem
et ex falso ibi sequitur uerum. Sed per
particulari reglam ad officiationem uiam
ex ueris teneri potest officiationem terios
cadentes super dicta affirmatio tamen ut potest
esse quod omnis homo est. et sic officiat
hec est possibilis omnis homo est. adeque
te significans quod omnis homo est. igitur potest
esse quod omnis homo currit. sed reus dictionum
negationum non uiam ista modus arguen-
di. unde non sequitur illa propter est possi-
bilis chimera non est a dequate significans
quod chimera non est. igitur potest esse quod chimera
non est. quod uiam est impossibile et autem ue-
rum ad modum superius expressum. Sed
forte hoc regulam autem quod ea data cum ue-
ris sequitur quod tu dubitas te esse si tu
scis te esse. et quod tu dubitas te esse si tu non
dubitas te esse. et quod credis hominem esse
asinum qui non decipit. et quod tu scis autem
christum esse et omnia non esse. et quod impossibile
est te esse si potes logicam quod omnia sunt im-
possibilia quod ex prima sequitur quod idem
est scire a te et tibi dubium quod sequitur tu
dubitas te esse si tu scis te esse si tu scis
te esse ut suppono igitur tu dubitas
te esse. et ita hoc alias autem. Sed per his dicitur
procedendo omnes istas conclusiones. putat
etiam significat preter ultimam quod li
impossibile non est terminus officiabilis ut
probatum est. et negat idem quod tu dubitas
te esse si tu scis te esse. si tu scis te esse igitur
tur et quod autem est mere catheca fm ista
ultrius regulam probanda. Et idem di-
citur ad istam tu scis chimera non

esse fm hec et suplus dicte. Ex predi
ctis pz q non si. a. est scitum a te q
utercuz. a. significat scis. a. signifi
ca re qz forte. a. est scitum a te 2 non si
gnificat esse sed non esse ad moduz
dictuz. 2 etia 13. a. sit scituz nō que
quid. a. significat est a te consideratum
an illud significet.

De equipollentis.

Accipiam' primo q dixer
se partes orationis grāma
tice uocales uel scripte di
uersis partib' oratōis mētalis sub
ordinantur sic q aduerbium aduer
bio. 2 participiuz participio 2 sic de
aliis qd pz ex hoc quia modi signi
ficandi uocaliū aut scriptoz p quos
ipsa uocalia aut scripta distingūtur
ad inuicem genericē aut specificē ac
cepti sūt a modis intelligendi. Ipe
cificē aut genericē distinctiō. Quo ac
cepto sequitur q in ista ppōne ho
mo nō est aīal uocali aut scripta ista
negatio. non 2 illud uerbum est non
subordinatur alicui actui diuidēdi
sed illud uerbum est subordinatur
uerbo substantiuo 2 ista negatio nō
subordinatur actui negatiuo aduer
biali. **I**tem si subordinaretur ag
gregatiū ex illa negatione 2 uerbo
substantiuo uni actui diuidēdi iste
actus diuidēdi nullius partis ora
tionis esset quia nec esset uerbū sub
stantiuuz nec adiectiuuz nec aduer
bium. Sequitur ultra q ista de secū
do adiacente uocalis aut scripta ho
mo est non subordinatur alicui de

tertio adiacente puta tali homo est
ens qz cuz li homo non subordinet
tali tali termino homo secū sinonimo
tūc li est subordinaretur duab' par
tibus oratōis. s. participio. 2 uerbo
qd est uera acceptū. **I**tem si ista
subordinaretur tali mētali. s. homo
est ens tūc li est in ista uocali homo
est 2 in ista alia uocali homo est ens
nō essent termini sinonimi qz i una
li est subordinat simplici uerbo sub
stantiuo 2 in alia uerbo 2 participio
Item li est in ista homo est non
esset uerbum qz haberet omēs mo
dos significandi participi uel qua
ratione foret uerbum foret etiam
participiuz. Quibus datis sequitur
q nullum uerbū adiectiuuz subordi
natur alicui nisi uerbo adiectiuo se
cuz sinonimo unde in ista te tederit
tu non subordinat li tederit huic ag
gregato est tederit. Similiter in il
la incipit instans qd non est esse nō
subordinatur li incipit huic aggre
gato est incipiens qz illa subordina
retur falso. **E**t ita generaliter dicē
q nullū uocale aut scriptū subordi
natur alicui nisi secuz sinonimo 2 re
ctus nisi recto 2 obliquus nisi obli
quo 2 complexū nisi cōplexum 2 sic
de aliis. non tū omnia conuertibil'a
ad inuicem uocalia uel scripta subor
dinantur eidem mentali sed solū si
nomina ad inuicem unde ppōsitiō
nes equipollentes ad inuicem non
eidem mentali subordinantur. **E**t si
interrogatum fuerit nūquid in illa
homo non est aīal li est. sit actus cō
ponēdi at diuidēdi dī qz i illa ppōe

non est actus componendi. affirmandi quo. s. affirmetur predicatum de subiecto sed actus componendi est cum isto vel secum convertibili possumus affirmare aliqd predicatum de suo subiecto sed in illa propositione nullus est actus negatiuus nisi illa negatio aduerbialis sed ibi est unus actus vniuersus predicati cum subiecto unde mediante ista negatione negatur predicatus a subiecto cum ista copula uerbali uiuente predicatus cum subiecto. **A**ccipiamus adhuc q. quicqd contingit affirmare contingit negare et e contra. sic q. nulla potest esse propositio affirmatiua cui non possit contradictrius negatiuus assignari. **I**tem accipiamus q. equipollentia est propositio inuicem equivalens ut negationis aut negatiuius adducta. Ex quibus sequitur q. in una propositione equipollentium non supponit aliquis terminus aliter q. in alia qui sit principalis pars extremi. **Q**uibus acceptis p. regula dicitur q. negatio preposita subiecto communi alicuius propositionis facit equipollere contradictrio ipsius propositionis q. esset remota negatione. ut ista non alius homo currit equipollent hic nullus homo currit. **P**ostposita uero p. hunc modum nullus homo non currit suo contrario equipollent ut isti quilibet homo currit. **P**reposita uero et postposita suo subalterno ut non nullus homo non currit equipollent hic ois homo currit. **H**uc quilibet homo currit. **E**t ualet oia ab uno equipollenti ad aliud equipollens q. regule uere sunt in non

exceptis non exclusis non reduplicatis non equiuocis propositionibus. immediate postposita negatione totali subiecto in propositionibus non se destruentibus et ubi precedat subiectum uerbum principale deducta alla negatione aut signo impediante et respectu horum signorum omnis. nullus. alter. neuter. uterq. quilibet. **U**nde non sequitur non tantus homo non est aial igitur nisi omnis homo est aial. nec sequitur non nullus homo propter for. est alius. igitur aliquis homo propter for. est alius. nec sequitur nullus homo in quantum aial est risibile igitur quilibet in quantum aial non est risibilis. nec sequitur nullus canis non est igitur quilibet canis est quia aial non est uerum nec falsum cum non sit propositio ideo non est ista bona oia. nec aial est. propositio equipollens oia. nec sequitur quilibet homo aial non est igitur nullus homo aial est. **E**t ita non sequitur omnis homo non qui currit disputat uel omnis homo qui non currit disputat. igitur nullus homo qui currit disputat. et non ualet hoc nullum hominem creans non est deus igitur quilibet hominem creans est deus. nec sequitur omnis propositio in se habens negationem est falsa igitur nulla propositio in se habens negationem non est falsa. nec sequitur non promittitur aliquis denarius igitur promittitur nullus denarius seu nullus denarius promittitur. nec sequitur non nullus homo non currit. igitur quilibet homo currit quia prima negatio impedit secundam postpositam. **S**ed forte contra arguitur quia non ualet oia

ista nulla chimera potest non esse
 igitur quamlibet chimeram necesse
 est esse. **¶** hic arguitur ab uno equi-
 pollenti ad aliud igitur non est ue-
 ra illa particula regule in qua dicitur
 quod ualet omnia ab uno equipollenti ad
 aliud per omnia et b^o. **¶** arguitur a^o
 quia omnis est impossibile et assis uerum
 quia contradictorium assis est falsum
 scilicet aliqua chimera potest non esse
 quia sequitur aliqua chimera potest non
 esse. igitur aliqua chimera potest esse quod in
 ista propositione aliqua chimera potest
 non esse illa negatio non negat ante
 se ideo uerbis principale istius pro-
 positionis remanet affirmatum seu
 non negatum igitur ista est affirma-
 tiua ponens chimeras posse esse igi-
 tur **¶** Item si aliqua chimera po-
 test non esse igitur potest esse quod chi-
 mera non sit omnia per et omnis est falsum
 quia omnis est propositio pure affir-
 mativa cuius modus et uerbum infi-
 nitum sunt affirmati. cuius subiectum
 scilicet ista oratio quod chimera non sit
 pro nullo supponit. **¶** Secundo quod
 non sequitur quemlibet oculum non
 habendo tu potes uidere igitur nul-
 lum oculum habendo tu potes uide-
 re et hic arguitur per regulam istam
 negatio postposita igitur **¶** patet
 omnia et assis arguitur inducendo sic
 istum oculum non habendo tu po-
 tes uidere et istud **¶** posito quod tu ha-
 beas duos bonos oculos. **¶** Item
 quemlibet oculum non habens tu
 potes uidere. igitur quemlibet oculum
 non habendo tu potes uidere patet
 consequentia et antecedens inducitur

ex uerbo. **¶** Tercio ponatur quod sic in-
 tellectus infinite potentie intellectus
 et in qualibet parte illius hore futu-
 re preponat et postponat negationem
 subiecto istius propositionis homo
 currit. et in fine remaneant omnes
 negationes et sequitur quod in fine ista
 propositio nulli propositioni equi-
 pollebit quous sit negatio preposita
 et postposita subiecto et sequitur ul-
 tra quod illa non est propositio affir-
 mativa nec negatiua quia si foret af-
 firmatiua tunc forent negationes
 pares. si negatiua tunc forent impa-
 res. **¶** Item auferendo unam nega-
 tionem remaneret sua contradicto-
 ria adhuc habens negationes infinitas.
 et idem esset iudicium de ea et
 sua contradictoria. **¶** Quarto capi-
 atur ista propositio mentalis nullus
 homo non currit. et arguitur quod illa
 non equipollet alicui affirmatiue quod
 illi duo actus negandi naturaliter
 negative significant et non se impe-
 diunt quia a proportionem equalita-
 tis non sit actio igitur non affirma-
 tiue et si sic ista propositio est negati-
 ua et non affirmatiua. **¶** Quinto
 isto dato ex negatiua sequitur affir-
 mativa sic arguendo non homo est
 asinus uel sor. est plato igitur nullus
 homo est asinus. et sor. non est pla-
 to tenet consequentia per regulam
 et antecedens est affirmatiuum et co-
 sequens negatiuum igitur **¶** Item
 forte dicitur quod ex negatiua sequitur
 affirmatiua in hypothetis. **¶** Sed
 contra quia antecedens non est pro-
 positio negatiua quod si non est aduerbi-
 um

igitur non potest determinare istam
 conjunctionem uel quia adverbium
 non potest determinare nisi uerbum
 aut participium. Sed ad primum
 dicitur negando istam consequentiam
 nulla chimera potest non esse, igitur
 quamlibet chimera necesse est esse quia
 aius est negatum ut probatur argu-
 mentum eo quod negatio nunquam negat
 aut distribuit ante se, et si ibi debet
 fieri equipollentia oportet quod nega-
 tio immediate feratur post subiectum,
 et tunc non sequitur ista quamlibet chi-
 meram necesse est esse ex ista nulla
 chimera non potest non esse sed se-
 quitur illa omnis chimera potest esse.
 Et si contra allegatur Aristoteles, pro-
 pyrrheneas, dicitur quod oppositum hu-
 ius recitat sed non probatur. Ad
 secundum dicitur concedendo conse-
 quentiam quoniam non arguatur per
 regulam, et negatur ista quemlibet
 oculum non habendo tu potes uide-
 re quia falsum est quod istum oculum
 non habendo tu potes uidere demo-
 strato tuo oculo, sicut ista est falsa
 istum oculum tu non habens potes
 uidere tenendo istum terminum non
 habens in recto quia ex ea sequitur
 quod aliquod istum oculum non habens
 potest esse tu quod est falsum quia tan-
 tum istum oculum habens potest esse
 tu. Ad tertium dicitur quod si prepo-
 nantur et postponantur in fine ne-
 gationes subiecto istius propositionis
 nis homo currit, aggregati ex istis
 duobus terminis et ex istis omnibus
 negationibus non est propositio quia
 est negatio infinita sicut ista non est

propositio non non non, for, non, non,
 non currit, quia ibi sunt negationes
 non potentes determinare uerbum
 iam determinatum quia unus de-
 pendente unus debet esse terminus
 principalis et contra, unde et ista non
 est propositio omnis ois homo currit
 nullus nullus homo currit. Ad quod
 cum arguitur quod ista est negati-
 ua nullus homo non currit, quia in
 ea sunt duo actus mere negatiui na-
 turaliter significantes negatiue et non
 affirmatiue igitur ista est mere nega-
 tiua, dicitur negando consequentiam
 quia licet negatiue significant tamen
 impediunt se quantum ad uim nega-
 di uerbum, et tunc cum dicitur a pro-
 portione equalitatis fieret actio, di-
 citur quod illud non est multum ad pro-
 positum, sed tamen in naturalibus
 uerum est quod a proportionem equali-
 tatis frequenter fit impedimentum
 quia equale impedit equale contra-
 rium ceteris paribus, non enim dis-
 cendum est quod ista mentalis nullus
 homo non currit sit mere negatiua
 quia non possit assignari cui affir-
 matue contradicere. Ad quintum
 potest probabiliter dici quod ille non
 equipollent et quod nulla hypothetica
 est affirmatiua uel negatiua. Et si di-
 citur quod non est uerum contradicere
 quod preponere negationem toti, quia
 quid sit de hoc dicitur quod regula sa-
 ne intellecta est uera in categoricis.
 Et ulterius dicitur quod ista non homo
 est asinus uel for, est plato equipol-
 let disiunctiue est partibus contradi-
 ctoris compositae ut huic nullus homo

est asinus uel sor. non est plato. et tota causa est quia aduerbium non potest determinare nisi uerbum uel participium; sed coniunctionem non potest distribuere aut determinare ut patet ex grammatica intuendo modos significandi ipsius aduerbii. Et si arguitur contra quia tunc non posset dari contradictorium conditionali quia iste non contradiceret si sor. currit sor. mouetur. et non si sor. currit sor. mouetur quia negatio non potest negare istam notam si. ex responsione data. Item in ista propositione non si sor. currit sor. mouetur. si non est aduerbium negandi non impeditur igitur exercere suum officium et non nisi super istam conditionalem igitur ista condicionalis est negatiua et per consequens hypothetica est qualis qualitate logica. Ad primum conceditur quod ista non est contradictorium date conditionalis. non si sor. currit ipse mouetur quia ualet istam si sor. non currit ipse non mouetur quia negatio negat solum uerba uel participia. nec est inconueniens quod aliqua sit propositio cui non possit assignari contradictorium. Ad aliam fortius dicitur quod illa negatio non exercet suum officium super partes illius conditionalis reddendo illas negatiuas et non reddit conditionalem negatiuam quous exercet suum officium super ea quia quicquid sit super parte sit super toto.

De conuersionibus.

Conuersio est ordinatio transpositiua extremorum duarum propositionum consimilis qualitatis utroque extremo communicantur sic se habentium quod si conuersa ad conuertentem formet argumentum sic significando est formalis. Ex qua diffinitione sequitur quod nulla propositio que non habet extremum seu predicatum est conuertibilis quia nulla talis precipat utroque extremo cum aliqua alia cum non habeat. unde hec non est conuertibilis homo est quia si conuerteretur talis esset sua conuertens homo ens est homo. uel talis aliquid seu ens est homo sed nulla talis est sua conuertens quia conuertens et conuersa debent participare utroque extremo et ista caret igitur. Ex quibus sequitur quod nulla propositio cuius uerbum principale est adiectiuum est conuertibilis cum nulla talis habeat predicatum. unde ista homo currit non est conuertibilis in ista currens est homo quia in prima predicatum non est si currens. et non ualet consequentia ista homo currit. conuertitur cum una scilicet cum ista homo est currens que est conuertibilis igitur illa est conuertibilis. sicut non sequitur illa propositio homo est conuertitur cum una de tertio adiacente igitur est de tertio adiacente. Et quoniam syllogismi aliarum figurarum a prima ad ipsam primam frequenter per conuersionem reducuntur ideo propter reductionem illorum inuenta est conuersio. Et si au-

contra q̄ ista habet predicatum ho
mo currit quia est categorica pro
positio igitur habet subiectum pre
dicatum ⁊ copulaz principales par
tes sui aut subordinat. vni tali. tenz
consequentia per diffinitionem ca
thegoricā. ¶ Item si sic sequitur q̄
multi sillogismi secunde figure non
possent reduci ad modos prime q̄
eorum premissae non sunt conuer
sibiles ut esset iste sillogismus in festi
no nullus homo currit. aliquo. rrisi
bile est currēs. igit. aliquid risibile
non est homo. Ad primum dicitur
negando istam consequentiam. ista
est propositio categorica igitur ha
bet subiectum predicatū ⁊c. aut sub
ordinatur vni tali. ⁊ cum dicitur q̄
illa est diffinitio categorica. dicitur
illud negando sed propositio cathe
gorica est oratio simplex vna in de
finita finite significans ⁊ determina
te pfecti sensus ostensius ⁊ ideo illa
non est propositio quis currit nec il
la oratio deum esse. ¶ Et si arguitur
q̄ aliqua est propositio que non est
oratio quia forte vna talis simplex
uor. a. est propositio ⁊ tamen nō est
oratio quia partes eius non signifi
cant separate. Dicitur negando con
sequentiam. quia ad hoc q̄ aliquid
sit oratio sufficit q̄ partes eius si
gnificent separate aut subordinetur
vni orationi cuius partes separate
significent. Ad secundum dicitur q̄
multi sunt sillogismi qui per istum
modum reduci non possunt sed p
illis sufficit q̄ aliqui secum conuer
sibiles reduci possunt. ¶ Secundo

accipitur pro forma consequentie a
conuersa ad conuertentem q̄ nullus
terminus est in conuertente. distribu
tus qui uel saltem sibi similis non
sit distributus in conuersa. ideo non
sequitur tanq̄ a conuersa ad conuer
tentem animal non est homo igitur
homo non est animal. ¶ Tercio
accipitur q̄ in conuersa non debent
termini pro pluribus supponere ul
magis ample q̄ in conuertente nec
econtra ideo non sequitur albu tūc
erit hoc igit. hoc uel quod erit hoc
tunc erit album demonstrando per
li tunc instans futurum. ¶ Sed di
ci solet q̄ tribus modis contingit
propositiones conuertere. quia simpli
ter. per accidens. ⁊ per contraposi
tionem. ⁊ dicitur q̄ conuertere per
contrapositionem est facere de sub
iecto predicatum mutatis terminis
finitis in terminos infinitos manē
te consimili q̄titate ⁊ qualitate. ⁊ se
cundum istum modum dicunt con
uertendam uniuersalem affirmati
uam ⁊ particularem negatiuam ut
homo non est quoddam album igitur
quoddam non album non est nō
homo. ¶ Sed iste modus conuer
tendi nullus est. primo quia non fit
de subiecto predicatum nec de con
uertibili quia in prima subiectus est
li homo. ⁊ in secunda predicatus est
li non homo in exemplo dato. ¶ Itē
in casu est illud antecedens uerum
⁊ consequens falsum. ponatur enī
q̄ nullum album sit nec q̄ homo sit
⁊ patet tunc q̄ homo non est albus
⁊ cōsequens est falsum. scilz quoddam

non album non est non homo cum
 contradictorium eius sit verum scilicet
 omne non album est non homo.
Item universalis affirmativa p
 istum modum conuertere non potest
 quia non sequitur omnis homo est
 presens. Igitur omne non presens est
 non homo quia consequens est affir
 mativa cuius subiectum pro nullo
 supponit. **P**ro conuersione simpli
 ci dicam quod ipsa est ordinatio tras
 positiva extremorum duarum pro
 positionu compositarum qualitatis utro
 que extremo communicantium manen
 te consimili qualitate sic se habentia
 quod si a conuersa ad conuertentes for
 metur omnia ipsa esset bona formalis
 et eadem. **E**x qua diffinitione cum se
 cunda suppositio sequitur quod in sup
 positione simplici non supponit ali
 quis terminus aliter in conuersa quam
 in conuertente nec eadem. **P**ro qua
 conuersio ponitur primo hec regu
 la quod quilibet propositio universalis nega
 tiua de uerbo principali substantia
 habens predicatum terminu com
 munem distributu de terminis simpli
 cibus est conuertibilis simpliciter ma
 nente eadem quantitate et qualitate sed
 ubi predicatum fuerit terminus singu
 laris non oportet manere similem
 quantitate. unde illa nullus homo est
 for. conuertitur in istam singularem
 for. non est aliquis homo. et si predi
 catu non fuerit distributu et fuerit ter
 minus communis non conuertitur simpli
 citer. quia non sequitur omnis senex aial non
 est igitur omne aial senex non est sed ta
 lis conuertitur per accidens in propositio

de inusitato modo loquendi. sicut et
 termini tales omne aial aliqd risibile
 non est. Singularis negatiua cuius p
 dicatum fuerit distributu cum illis
 circumstantiis in ulem negatiua conuer
 titur et si predicatu sit terminus discre
 tus in singulare. **E**t si indefinite aut
 singularis predicatu fuerit non distri
 butu in eaz cuius predicatu etiam est
 non distributu conuertitur ut homo aial
 non est igitur aial homo non est et eon
 tra. **E**x his sequitur quod singularis for
 maliter infer ulem. et intelliguntur
 iste regule non precedente dictione ex
 clusiva. exceptiua. aut reduplicatiua.
 ut tantum homo non est. **A**dulce
 enim sunt propositioes de uerbo adiectio
 negatiue que non possunt conuertere
 simpliciter nec per accidens. sicut tales.
 non promittitur tibi denarius. non inci
 pit esse homo quia igitur ex illis cate
 gorice uere inferri possint non tamen
 ualet omnia eadem de forma. **T**alia etiam
 tales non sunt conuertibiles simpliciter
 tamen nullus homo preter for. currit. tantum
 nullus homo inquit tamen plato disputat.
 quia iste nec simplices sunt nec illo
 risibiles ideo tales non oportet conuertere.
Secunda regula quod propositio parti
 cularis aut indefinita affirmatiua de
 terminis simplicibus de uerbo sub
 stantino principali habens predicatu
 terminu commune conuertibilis est
 simpliciter in particula rem aut inde
 finitam affirmatiuam. et si predicatu
 fuerit terminus discretus in singula
 rez conuertitur. et ita de singulari af
 firmatiua est dicendum scilicet quod predi
 catum fuerit commune aut discretu.

Sed contra primam regulam quia
hec infinitus numerus non est fini-
tus est ultis negatiua que simplici-
ter conuerti non potest quia non potest con-
uerti in istam nullus finitus numerus
est finitus numerus nec in aliam igitur ne.

Secundo hec est ultis negatiua
qualilibet homo non est currens que
non conuertitur per modum dictum
quia ex ipsa non sequitur quod nullum
currens est aliquis homo. **T**er-
tio quia non sequitur nulla propositio con-
uertens est uera igitur nullum uerum
est propositio conuertens quia posita ista
omnis in mente nulla alia propositio ex-
istente ab ea uel eius parte est alia
uerum et omnis falsum quia se destruit.

Quarto quia non sequitur ad ui-
dendum requiritur oculus igitur quod
requiritur ad uidendum est oculus.

Quinto quia ista non habet simpliciter
uertit omnis chimera potest non esse.

Sexto non sequitur omnis homo
asinum non uidet igitur omne uidens
asinum non est homo quia in casu asinus
est uerum et omnis falsum.

Septimo
ad equitandum requiritur equus igitur
quod requiritur ad equitandum est
equus.

Ad primum et secundum dicitur
quod ista argumenta non sunt contra
regulam quia iste propositio non sunt si-
logizabiles nec in eis sunt subiecta di-
stributa.

Ad tertium dicitur in insolubilibus
b. **A**d quintum dicitur quod ista est affir-
mativa omnis chimera potest non esse cu-
ius causa est quia ista est affirmatiua
omnis chimera potest esse sed nega-
tio sequens non negat uerbum pre-
cedens igitur ista ponit aliquid igitur

tur non est negatiua. **A**d sextam for-
mam dicitur negando istam esse con-
uertibilem quia nec est de uerbo sub-
stantiuo nec negatio distribuit queli-
bet terminum communem distribuibi-
lem rectum ex parte post quod requi-
ritur igitur ne. **A**d alias dicitur quod
ille non sunt conuertibiles nunquid ta-
men iste possint habere aliquas pro-
positiones sibi equiuales de consi-
derationibus terminis que possint conuer-
ti. dicitur quod sic quia tales uidere est
ens ad quod requiritur oculus equita-
re est ens ad quod requiritur equus.
sed tamen quicquid sit de isto tam
impossibile est ista ad uidendum re-
quiratur oculus quod est ista que dat
pro conuertente scilicet quod requiritur
ad uidendum est oculus sequitur enim
si ad uidendum requiritur oculus quod
ad uidendum oportet habere oculum
et ex isto sequitur ad uidendum neces-
se est habere oculum et ultra igitur
necesse est habere oculum consequens
falsum et ita etiam alia est falsa scilicet
ad equitandum requiritur equus quia
non oportet ad equitandum nec ne-
cesse est habere equum cum non ne-
cesse sit equitare nec equum habere.

Et ideo non indiges oculo ad uiden-
dum quo indiges ad uidendum nec
oculo quo non indiges ad uidendum
sicut nec non indiges ad equitandum
aut quo indiges ad equitandum nec
quo non indiges ad equitandum.

Propositio indefinita affirmatiua
exclusiua habens predicatum termi-
num communem potest simpliciter
conuerti in propositionem sibi con-

respondentes uniuersales de termi-
nis transpositis, ut tantum homo
est currens, igitur omne currens est
homo, et eodē uniuersalis affirma-
tiua in indefinita, et intelligitur ista
regula modo nūc dicto et modo etia
am dicto ante ubi de exclusiuis actū
est. Particularis aut indefinita nega-
tiua de uerbo substantiuo in termi-
nis simplicibus habens predicatū
et de inconsueto modo loquendi
conuertitur in indefinitam particu-
larem uel singularem affirmatiuam
de modo inconsueto loquendi, ut ho-
mo currens non est igitur currens
homo nō est, et hec de cōuersiōe sim-
plicis sufficiat. **C**onuersio per acci-
dens est transpositiua ordinatio ex-
tremorum duarum propositionum
utroq; extremo ordine conuerso cō-
municantiū manente consimili qua-
litate sic se habentium q; si a conuer-
sa ad cōuertentem formetur oīa illa
esset formalis et non e contra ut
omnis homo est aīal igitur quoddā
aīal est homo. **P**ro qua ouersione
est prima regula q; quelz ppositio
uniuersalis negatiua de uerbo sub-
stantiuo de terminis simplicibus in-
telligendo ut prius habens predica-
tum sine distributū siue non potest
conuerti in particularem aut indefi-
nitam uel singularem negatiuam de
inconsueto modo, ut omnis homo
animal non est, igit qōdam animal
homo non est. Et si subiectum et pre-
dicatum fuerint distributa conuerti
potest in propositionem de predica-
to distributo. **P**ropositio particula-

ris aut indefinita uel singularis ne-
gatiua de uerbo substantiuo habens
predicatū intelligendo ut prius cō-
uerti potest in particularem indefinitam
uel singularem negatiuam de inconsueto
modo loquendi et non de consueto
unde licet sequatur aliquis ho-
mo non est risibilis igitur aliq; risi-
bile homo non est non tamen sequi-
tur e contra aliq; risibile homo nō
est igitur aliquis homo non est risi-
bilis. **E**t licet sequatur homo
non est currens igitur currens ho-
mo non est non tamen sequitur cur-
rens homo non est igitur homo nō
est currens. **U**niuersalis affirma-
tiua habens predicatum ut supra
conuertitur in indefinitam aut particu-
larem uel singularem affirmatiuam
ut omnis homo est sor. igitur sor
est homo. **E**xclusiua affirmatiua de
terminis ut prius conuertitur in in-
definitam singularem aut particu-
larem affirmatiuam, ut tantum aīal
est homo, igitur homo est animal
quia sequitur bene tantum animal
est homo igitur omnis homo est ani-
mal, et ultra omnis homo est animal
igitur homo est animal, igit a prio
ad ultimum si tū aīal est homo oīs
homo est aīal. **S**ed incidit dubium
utrum quelz propositio de uerbo
adiectio carens predicatione quis nō
possit conuerti possit tamen habere
aliquam secum conuertibilem que cō-
uerti possit, et arguitur q; nō de mul-
tis sicut ista non conuertitur nec ha-
bet aliquam secum conuertibilem que
possit conuerti, permittitur denari

incipit instans qđ non est esse, intel-
ligit rosa & sic de multis aliis, & deo
dicitur ad dubium qđ multe sunt p-
positiones categorice que non con-
uertere possunt, nec habent aliquas qđ
conuertere possint tam de uerbo adie-
ctiuo qđ de substantiuo quia cum cō-
uersiones inueniuntur ut sillogismi
aliarum figurarum reduci possint
ad quatuor prime non sunt inueni-
te nisi propter conuertere propositi-
ones sillogisabiles, sed multe sunt p-
positiones de uerbo substantiuo uel
adiectiuo categorice que non sunt
sillogisabiles ut tales tantum
omnis homo currit tantum omnis
homo preter sortem excipitur, Insti-
tutum pondus sor, non potest por-
tare, multe igitur sunt ppos categorice
de uerbo substantiuo uel ad-
iectiuo qđ non requirunt cōuersiones,
unde quia non oī in reductionem
sillogismorum datur ab Aristote, cō-
uertere pticulare negatiuaz posuit
illa non conuertere, In pposibis
enī simplicibus de uerbis adiectiuis
uel substantiuis que sunt de subie-
ctis particularisatis aut uelatis per
tales terminos oīs, nullus, aliquis,
alter, &c, que sunt sine termino ampli-
atiuo iportante cōuersionez aut cōpo-
sitionez inconueniens uidetur qđ ipse
non conuertant nec habere possint
aliquas sibi cōrespondentes que cō-
uertere possint qđ licet ista non possit
conuertere homo est tamen una secus
conueribilis de tertio adiacente po-
test cōuertere, Et ita licet ista nō possit
conuertere te tedit uicū tamen habere

potest una secus conueribilis que
conuertere potest ut ista aut, tales tu-
es ens qđ tedit uicū, Alium aut p-
positionez immediate post hoc erit
instans tantum nullus homo preter
sor, currit, omnis homo preter pla-
tonem in qđum risibile non est cur-
rens non oportet requirere conuer-
teutes qđ talis requisito plus agēt
solicitudinis qđ perfectionis &c.

Incipit tractatus de consequentiis

Consequentia bona denota-
ta a li si uel ergo est necessa-
ria habitudo duarum pro-
positionum quaz secunde non po-
test contradictorium stare cum pri-
ma sine noua impositione uel potest
esse conuertibilis cum una tali sine
sua noua impositione, Quia diffini-
tione habita patet qđ non ualet ista
ista, hec ista est bona, igitur contra-
dictorium istis repugnat anti quia
forte contradictorium istis nō est
aut quia forte ista ista non habet
anti neqz consequens, aut forte si ha-
bet antecedens non habet consequens
aut e contra, ut cum dicemus forte cur-
rente ipse mouetur, quia si iste abla-
tiuis tenetur in consequentia tunc
conuertitur cum consequentia quia
equum huic consequente, scilicet si
sor, currit ipse mouetur, patet etiā
qđ ista forma non ualet non potest
esse qđ antecedens huius consequen-
tie sit uerum quin eius consequens
sit uerum sic significando igitur
ista consequentia est bona, quia

non valet omnia ista nulla propter est ne
ra igitur nullus deus est et non potest
an esse neque secundum communem opinionem
quoniam omnia sic neque eo quod non potest an
esse neque sic significando. Oppositum
tamen istius omnie potest stare cum assente eius
dem ideo non valet. **I**tem patet
istam omniam non valere hec omnia est
bona denominata a li si vel ergo igitur
si ita est sicut significatur per eius
omnis ita est sicut significatur per eius
omnis quia ista omnia est bona tantum
homo currit igitur chimera non currit.
et non oportet quod si ita sit sicut significatur
per omnia ita sit sicut significatur per
omnis, nunquam enim est ita aut potest esse
ita sicut significatur per omnis, sic scilicet
quod nunquam est ita quod chimera non cur
rit, quia si ita est quod chimera non cur
rit, igitur ita est ens vel entia vel ali
qualiter esse quod chimera non currit.
quod non contingit ideo. **C**onsequen
tiarum bonarum alia simpliciter alia
ut nunc, et ponitur consequentia bona
ut nunc presupposito quod non sit po
tentia ad preteritum sic quod nihil quod
iam fuit potest deus facere non fuisse
et quod deus non potest verificare istam
adam non fuit sic significando. **Q**uo
habito dicitur quod omnia bona ut nunc
est necessaria habitudo duarum pro
positionum quarum consequentis con
tradictorium potest sic significando
repugnare antecedenti aut saltem po
test esse convertibilis cum una tali
quoniam aliquando potuerit non repu
gnare sic significando. **E**x quibus se
quitur quod aliqua consequentia mala
est possibilis et contingens quia hec

est talis anteposus non fuit igitur de
us non est, omnis tamen bona conse
quentia est necessaria quia quaecumque
propositio modo est necessaria ipsa non
erit contingens aut falsa sic significan
do quoniam falsa erit necessaria sic si
gnificans. **A**puam vero quia po
neret potentiam esse ad preteritum
et quod deus posset verificare istam pro
positionem adam non fuit nulla po
ret consequentia ut nunc sed omnis
consequentia foret ut semper. **D**e qua
consequentia ut nunc, ponitur ista
regula quod quolibet propositio impos
sibilis nunc seu per accidens est apta
inferre quamlibet aliam proposi
tionem, unde bene sequitur adam
non fuit igitur chimera est, quia per
nullam potentiam posset oppositum
consequentis stare cum antecedens
te. **E**x quo sequitur quod ista consequen
tia non valet huius consequentie con
sequens est simpliciter impossibile
igitur et antecedens est simpliciter
impossibile. **D**icitur secundo quod que
libet propositio nunc seu per accidens
necessaria est apta sequi ad quamli
bet propositionem, unde bene sequi
tur deus est igitur adaz fuit. **E**x quo
sequitur quod non valet omnia ista, omnia est
bona et eius antecedens est simpliciter
necessarium igitur et consequens
est simpliciter necessarium. **A**liis quo
que possunt esse consequentie ut nunc
quarum tam antecedentia quam conse
quentia sunt vera et earum veritas
dependet ex fundamento posito ut tales
hoc instans est igitur tu non disputas de
monstrato istam positi te non disputare

Consequentiarū autem semper alia
formalis alia materialis, mālis sc̄p
est necessaria habitudo duarū ppō
num quaz due contradictoriūz nō
pōt nec poterit nec potuit stare cuz
prima sine noua ipositōe, nel potest
esse conuertibilis cuz una tali cui nō
pōt quelibet similis in forma uale
re significando. **D**e qua datur pri
mo hec regula q̄ quelibet propo
sitiō impossibilis contradictionez nō
includens formaliter est apta infer
re quamlibet propositionem. unde be
ne sequitur nullus deus est igitur tu
disputas, ⁊ ex ea etiam sequitur q̄
tu non disputas. **E**x quo sequitur q̄
ista nullus deus est includit contra
dictionem quia ex ea sequitur cōtra
dictio quia ex ea sequitur quelibet
pars dictionis. ⁊ deo nō ualz oīa
ista hec oīa est bona ⁊ eius oīs est
formaliter impossibile igitur eius aīa
est formaliter impossibile. **D**icitur so
q̄ quelz ppō necessaria est ad quā
libz aliaz ppōnez apta sequi, unde
bene segtur tu curris igitur deus est.
Male tū sunt oīe māles simplices
bone quaz nec aīa nec nīa sunt
impossibilia nel necessaria sic iste for
credit q̄ omnis homo decipitur igitur
for. decipitur. **C**ōsequētia forma
lis bona denotata a si si nel ergo est
necessaria habitudo duarū ppōsitiō
nuz quaz due dīctoriūz nō pōt sta
re cū priā sine noua ipositōe. ⁊ pōt
ēē conuertibilis cuz vna tali sine sui im
positōe cui q̄z similis in forma po
test ualere sic significando. **E**x qua
dīfīnitōe sequitur q̄ ista oīa non

ualz hec oīa est bona ⁊ formalis
igitur si intelligit ita esse sicut signi
ficatur p aīa intelligitur ita esse sic
significatur p oīs quia hec oīa est
bona ⁊ formalis homo currit igitur
risibile currit, ⁊ nō si intelligis hominem
currere intelligis risibile currere igitur
ac. **S**ed forte cōtra arguitur
quia ista oīa est bona ⁊ formalis si
for, curreret ipse moueretur ⁊ tamē
contradictorium consequentis non
est aptum natum repugnare antec
denti quia iste non repugnat for.
curreret ⁊ for, non moueretur, quia
neutra istarum est uera nel falsa ⁊
nihil repugnat nisi uerum falso ⁊ e
cōtra, aut falluz falso igitur ac. **I**te
ista consequentia est formalis tu dif
fers a te igitur baculus stat in angu
lo ⁊ tamen quelz similis non uale
t sit formalis, pbatur quia forma
liter sequitur tu differs a te igitur
tu es tu ⁊ tu non es tu, quia si quel
bet duarū ppōnum per se sequitur
ex alia, formaliter iste conijuncte ex il
la etiam formaliter sequuntur, sed
quelibet istarum tu es tu, tu non es
tu formaliter sequitur ex illa igitur
iste due formaliter sequuntur ex il
la, patet consequentia ⁊ arguitur mi
nor, q̄ eīz secūda formaliter sequi
tur satis patet quia est exponens il
lus, ⁊ q̄ prima formaliter sequatur
arguit q̄ formalr segtur tu differs
a te igitur tu es, ⁊ bñ sequit formalr
tu es igitur tu es tu, igitur a p^o ad ul
tīmūz segt q̄ si tu dīs a te tu es tu ⁊
formalr, ⁊ si sic tūc segtur formalr
tu differs a te igitur tu es tu, ⁊ tu nō

es tu. et ultra formaliter sequitur tu
 es tu et tu non est tu igitur tu es tu
 uel baculus stat in angulo et tu non
 es tu per omnia quia prima pars omnis
 sequitur ex prima parte astitis quod be
 ne sequitur tu es tu igitur tu es tu
 uel baculus stat in angulo. et secunda
 pars omnis sequitur ex secunda astitis
 tanquam ab eodem ad idem igitur to
 ta ista copulativa sequitur formaliter
 ex illa copulativa que est astitis. et tunc
 ultra sequitur formaliter tu es tu uel
 baculus stat in angulo sed tu non es
 tu igitur baculus stat in angulo quod
 arguitur a destructione cum destruc
 ctione unius partis super aliam par
 tem. igitur a primo formaliter legi
 tur tu differens a te igitur baculus stat
 in angulo quia omnes omnis inter me
 die sunt bone et formales non varia
 te. quod autem aliqua sibi similis in for
 ma non valeat probatur quia hec non
 valet hoc differt ab hoc igitur hoc
 est hoc. et hoc non est hoc demonstran
 do in ante sortem et platonem in con
 sequente et tamen ibi est similis for
 ma quia est similis terminorum discre
 tio in una sicut in alia similis quantitas
 et qualitas et suppositio et qualis cum
 quod proprietas unius termini est in una
 etiam et in alia consimilis et etiam con
 similis modus significandi igitur iste
 sunt similium formarum tenet conse
 quentia apud eos qui ponunt for
 mam consequentie attendi solum pe
 nes ista iam nominata qui dicunt istas
 consequentias esse similium formarum
 homo currit igitur animal currit homo
 currit igitur lignum currit. **I**tem

ista omnia est bona homo currit igitur
 risibile currit. et hec non est bona ho
 mo currit igitur rudibile currit et iste
 sunt similium formarum igitur **I**tem
 hec omnia non est bona et formalis non
 si homo currit risibile currit. nec ista
 non si animal currit substantia currit.
 quia opposite contradictorie sunt con
 sequentie bone et formales et tamen
 istarum consequentiarum contradi
 ctoria consequentis non possunt sta
 re cum antecedente igitur **I**tem **I**tem
 ista omnia est bona homo est non ho
 igitur capra disputat et tamen nulla
 est habitudo inter animalis et omnis quod omnis
 habitudo que est omnia est consequentia
 sed nulla est consequentia illius propositi
 tionis cum sit de terminis impertinen
 tibus ad istam aliam homo est non ho
 igitur istius ad illam nulla est conse
 quentia nec pertinentia **I**tem hec sunt
 omne bone nullus homo est nisi animal
 est et contradictorius omnis non repu
 gnat animal nec potest repugnare sic si
 gnificando. similiter dicatur de ista
 quia deus est tu es. **S**ed per solu
 tionem istorum accipiat prius quod forma
 litas omnis attenditur penes terminorum
 pertinentiam ad invicem omnis et
 animalis et proprietatem et ordinem. Ex quo
 patet quod iste omnis non sunt similes forme
 homo est igitur risibile currit. homo est igitur
 lignum est quod non est similis terminorum per
 tinentiam. nec iste tu es igitur tu es tu
 tu eris igitur tu eris tu quod copule si
 habet omnes proprietates penitus.
Accipiatur secundo quod formalitas omnis
 habet in se latitudinem et una conse
 quentia est altera magis formalis

Regule generales consequentiarum

Prima consequentia igitur ponitur iste regula. Prima si consequentia est bona affirmativa denominata a li si uel ergo uel igitur significans ex compositione suorum terminorum habens antecedens et consequens expressa quorum nullum est multiplex. et antecedens est uerum consequens eius est uerum. Secunda regula si consequentia est bona affirmativa denominata a li si uel ergo uel igitur significans ex compositione suorum terminorum et consequens eius est falsum antecedens etiam est falsum. Sed forte arguitur contra quia si a. una consequentia bona cuius antecedens sit scitum a te et consequens non sit ab alio quo scitum sed tibi dubium. dubites enim an ex uero sequatur falsum in consequentia bona et formali et patet quod ista consequentia est bona ut pono scita a te esse bona quia firmiter credis quod sit bona et non deciperis in credendo et istius antecedens est uerum cum aliis conditionibus et tamen consequens non est uerum quia consequens nulli uere significat sicut nec suus contradictorium ideo non est uerum illud consequens. Item per illud consequens nullus intellectus rectificatur ideo non est uerum. Secundo arguitur sic ista omnia est bona for. non demonstratur igitur hoc non demonstratur et assis illius est uerum in casu et omnis non potest esse uerum sic significando igitur. Ideo forte dicitur quod

non est possibile quod assis illius omnis sit uerum quia tunc etiam omnis esset uerum sic significando quod tamen non potest esse uerum sic significando ut forte dicitur. Sed contra tunc sequitur quod a. et b. propositiones conuertuntur sic significando quia iste conuertuntur ut pono a. potest esse uerum et potest sciri et b. non potest esse uerum nec potest sciri sic significando. quod si datur ponatur quod una istarum scilicet et alia non ista consequentia stante sic significando et tunc sequitur quod ista consequentia antecedens est uerum et consequens falsum. Tertio sic quia sequitur hoc est falsum igitur hoc est falsum. ponendo quod illa sit consequentia mentalis et demonstratur omnis utrobique. et per quod antecedens est uerum quia significat principaliter quod hoc est falsum cum sit propositio mentalis. et hoc est falsum quia se falsificat ideo est antecedens uerum et consequens falsum est ut per igitur et arguitur quod contradictorium omnis repugnat assis eiusdem quod ista repugnat hoc est falsum et non hoc est falsum quod ex se datur sequitur quod nullum falsum est hoc. uel in eodem casu assis quod illa omnia est bona et eius omnis non est uerum nec falsum et omnis uerum. quod eius omnis non sit uerum per et quod non sit falsum assis quod eius contradictorium est falsum quia sequitur non hoc est falsum igitur nullum falsum est hoc igitur a. uersa ad conuertentem et omnis est falsum quod aliquod falsum est hoc. Quarto assis sic quia frustra addit in regulis quod assis et consequens sint simplicita et non equiuoca quia propositio equiuoca

non est vera nec falsa igitur nulla est
sequencia est cuius antecedens aut
consequens sit multiplex. **S**ed ad
primum dicitur q non dicitur pro
positio vera ex eo q vere vel false si
gnificet nec ista est diffinitio propo
sitionis. propositio est oratio vere
vel false significans. sed propositio
est oratio una indicativa et perfecte
et determinate veri vel falsi sensus
demonstrativa significando sic. data
enim comuni diffinitione oportet co
cedere q aliqua disiunctiva affirma
tiva in casu est vera cuius tamen ut
traq pars non est vera ut talis rex
sedet vel nullus rex sedet nec valet
consequentia ista. hec est tibi propo
sicio igitur est vera vel falsa tibi vel
dubia tibi. nec sequitur igitur est ve
re vel false vel dubie tibi significans
quia forte ista rex sedet est falsa et est
firmiter credita absq exhibitioe an
tecedens enim est verum in casu ad
intellectum positum pro descriptio
ne propositionis vere et consequens
servata sua significatione est falsum.
Et dicitur ad secundam formulaz q
illa non est descriptio propositionis
vere. **A**d secundum dicitur concedi
do illam consequentiam et dicitur q
antecedens potest esse verum. sed co
sequens non potest esse verum. sic si
significando. et conceduntur conclusio
nes ibi illate. s. q. a. et b. propositio
nes convertuntur et a. potest esse ve
rum est sciri et b. nec potest esse ve
rum nec sciri sic significans. sicut sepe acci
dit q multe sunt propositiones pos
sibiles que non possunt esse vere si

cut hec copulativa solus sor. qui est
demonstratur et hoc est sor. et hoc non
est sor. quia ista sequitur ex ista. solus
sor. qui demonstratur est sor. et pla
to non est sor. et ita conceditur q hec
universalis potest esse vera nihil demō
stratur quis eius nulla singularis
possit esse vera sic significando sed
ista nunq est vera aliqua eius singu
lari existente. **T**em aliquae sunt p
positiones vere que non possunt esse
falsae sic significando. ut puta hoc de
monstratur demonstrato aliquo hoc
intelligitur. Nunq tamen est conce
dendum in aliquo casu q. a. sit verū
b. existente. nec est concedendum q
antecedens illius consequentie forā
non demonstratur igitur hoc non de
monstratur sit verum et consequens
falsum ideo non admittatur q. a. id
tur et non. b. existente. b. sic significā
do. **A**d tertium dicitur in insolubili
bus. **A**d quartum dicitur q apud
illum qui poneret q propositio plu
res non esset propositio sicut posui
mus supra non oportet illud pone
re. apud vero communem opinionem
opinantium illud requiritur illud et
ita etiam apud ponentes propositio
nem hypotheticam non esse qualem
qualitate logica non oportet pone
re in regula si affirmatio. sed de hoc
in fine dicitur. **T**amen de preter
ito regula poni non potest nec de su
turo sicut nec sequentes. unde non
sequitur ista consequentia est bona et
aīus eius fuit verum igitur omīs eius
fuit verum. nec sequitur ista consequen
tia est bona et antecedens eius erit

verum igitur oñs eius erit verum.
⁊ non sequitur ista oñs est bona igitur
quando erit aut fuit eius añs ve-
rum eius oñs erit aut fuit veruz qz
forte neutruz uel non utruqz erit
aut fuit verum, etiam non sequitur
ista consequentia est bona ⁊ antee-
dens eius fuit veruz igitur osequens
eius fuit verum si eius consequens
fuit quando eius antecedens fuit ve-
ruz, quia osequens est una conditio
nata falsa. ¶ Ex pñctis patere po-
test qz possibile est qd aliqui osequen-
tia sit bona cuius añs sit necessarius
⁊ oñs impossibile ut si hec deus est
igitur homo est assinus significet ad-
equat qd si deus est aliquid est ma-
nente partium significatione prima.
⁊ ita p3 qd aliqua oñtia est impossi-
bilis ex cuius antecedente sequitur
oñs eius. ¶ Ex pñctis quoqz co-
cludi potest qd nō debet p regula sub-
stineri qd si aliqua consequentia est
bona ⁊ ita est sicut significatur per
antecedens est ita sicut significatur
per consequens eiusdem patet quia
ista oñtia est bona si deus est nulla
chimera est. ⁊ est ita sicut significatur
p añs, ⁊ non est ita sicut significatur
p oñs sic intelligendo qd non est ita
qd chimera nō sit sicut supra oñsum
est. ¶ Et p hunc modum non sequitur
añs illius oñtie est ueruz igitur ita est
sicut significatur per ipsum patet in
ista oñtia chimera non est igitur chi-
mera non est homo quia non est ita
qd chimera non est. ¶ Et per idem p3
non sequi ista consequentia est bona
⁊ non est ita sicut significatur per

consequens igitur non est ita sicut si
gnificatur per antecedens patet in
ista consequentia deus est igitur chi-
mera non est. ¶ Et sicut non sequitur
de presenti sic non sequitur de pre-
terito aut de futuro. ¶ Alia regula est
qd si consequentia est bona affirma-
tiua denominata ⁊c. significans ⁊c.
habens antecedens ⁊ consequens ex-
pressa quorum nulluz est multiplex
scita esse formalis ⁊ antecedens est
concedendum ab aliquo ⁊ osequens
est intellectum propositum. ⁊ cum his
bene scitur qd ex concedendo non se-
quitur nisi concedendum tunc conse-
quens ab eodem est concedendum.
Sed non sequitur hec consequentia
est bona scita scita ēē talis ⁊ añs est
ab aliquo concedendus ⁊ consequens
est intellectum igitur consequens est
concedendus quia forte creditum est
qd antecedens sit falsuz aut forte cre-
ditum est qd ex concedendo sequat
non concedendum. ⁊ etiam posita
ista hoc instans non fuit ⁊ admissa
deinde durante tempore obligatio-
nis proposita ista hoc instans fuit
neganda est ⁊ ista est facta uera tūc
hoc instans fuit. tamē adhuc ista est
neganda hoc instans fuit quare ce-
dat tempus obligationis ⁊ tunc pa-
tet qd ista forma non ualet hoc erat
sequens ex posito ⁊ bene admissio ⁊
antecedens fuit concedendus igitur
⁊ consequens, immo antecedens fuit
concedendum ⁊ consequens non.
iam enim hec consequentia est bona
hoc instans non fuit igitur hoc in-
stans fuit quia per nullam potētiā

posset oppositum omnis stare cum
ante compossibilitate. **E**t accipiat in
dicta regula credendum nominaliter et
non participialiter quod accipiendo par
ticipialiter multa necessaria simplici
ter sunt neganda. et multa impossibi
lia simpliciter sunt credenda bene res
pondendo. **E**x qua regula sequitur
alia. scilicet si sit aliqua omnia bona de
notata et significans et habens animam et
quorum nullus est multiplex scita esse
formalis et animus est credendum et omnis
intellectum propositum et cum his bene
scitum est quod ex credendo non sequi
tur nisi credendum et quod ex vero non
sequitur falsum omnis non est dubitan
dum nec negandum. **A**lia regula est
quod si omnia est bona denotata et signifi
cans et habens animam et quorum nullus
est scita esse formalis et omnis est ne
gandum ab aliquo et animus intellectus
propositum et cum his bene scitum est
quod ex negando non sequitur nisi ne
gandum tunc est animus ab eodem negan
dum. **E**x qua sequitur alia quod si omnia
est bona affirmativa denotata et signifi
cans et habens animam et quorum nul
lum est scita esse formalis et omnis est
intellectum propositum et cum his bene
scitum est quod ex vero non sequitur falsum
et est omnis negandum tunc animus non est
ab eodem dubitandum nec credendum
et capitur hic dubitandum pro eo cui
debet dubie responderi ab aliquo.
Alia regula est quod si omnia est bona et
significans et habens et quorum nullus
est scita esse formalis et animus est du
bitandum et omnis intellectum propositum
et cum his scitum est quod ex nullo

vero sequitur falsum tunc omnis non est
negandum. **A**lia regula est quod si omnia
est bona et significans et habens et
quorum et scita esse formalis et omnis
est dubitandum et animus est intellectum
propositum et cum his bene scitum est quod ex
nullo vero sequitur falsum tunc animus
est negandum vel dubitandum. **S**ed
contra forte arguitur quod ponatur quod
animus istius omnis bone homo currit
igitur risibile currit. sit tibi positum
scitum esse tale et a te bene admissum
et omnis tibi depositum tunc ista omnia
est bona et animus est credendum et tunc
omnis est negandum. **S**ecundo quia po
natur quod ista homo est alinus princi
paliter significet deus esse tunc ista
omnia est bona deus est igitur homo
est alinus et animus est concedendum et
omnis non. **S**ed ad primum dicitur quod
stante illo casu animus illius omnis est co
credendum quod positum et bene admis
sum et omnis est credendum et non ne
gandum quod non sequitur est depositum
et admissum igitur est negandum
sed oportet plus assumere ad concludendum
quod omnis sit negandum. scilicet sit bene ad
missum scitum esse tale et scilicet hoc ipse
posito repugnat quia nunc quod est eadem
propositum credendum et neganda respectu
eiusdem respondentis et respectu eius
dem obligationis et sensus. **E**x qui
bus patet non sequi animus istius omnis scilicet
te esse bone et currit alius particulis
ibi positum est cessum igitur omnis est
credendum sed oportet quod sit bene cessum
Ad secundum dicitur quod apud eos quod eodem
modo respondentium dicunt infra tempus
et extra ad propositum quam ponimus

suam significatiōē variare, et dicūt
 istam esse negandā homo est alius
 quā sit necessaria, quia ex communi
 modo negaretur, addēdus foret in
 regula quod omnia non esset bona pro all
 am ipositionē a priori factā. Sed
 apud eos qui respondent ad pro
 sitiones scōm eaz qualitatem sicut
 infra dicetur aīis istius om̄ie est cō
 cedendū et om̄is, quia secundum istū
 modū om̄e simpliciter necessarium
 est cōcedēdū. Verum autē cōcedatur
 quā pponitur aut non, infra dicēdū
 est. Ex quibus patet istas formas non
 ualere, ista om̄ia est bona affirmatiua
 denominata et significans et hēns
 et quorū nullū et cuius aīis est sci
 tum et om̄is est intellectus a te igitur
 om̄is est scitū a te, quia forte creditur
 esset a te quod ex uero sequatur falsū
 et posito quod non esset alia, pro ab ista
 om̄ia uel eius parte om̄is propositio
 scita a te est affirmatiua igitur nul
 la scita a te est negatiua scires aīis et
 bene scires istā om̄iam esse bonam
 cum aliis particulis et tū non sequi
 tur om̄is esse scitū quia repugnat
 om̄is sciri apud eos qui ponunt par
 tem supponere pro propositiōe cuius
 est pars. Quare non sequit ista om̄ia
 est bona cuius particulis positis scita
 esse talis cuius aīis est scitū a te uel
 scitū esse uerū, et bene scis quod ex
 nullo uero sequitur falsū igit om̄is
 est scitū a te esse uerū, quia forte re
 pugnat om̄is sciri, ut in ista om̄ia hec
 pro non est scita a te esse uera igit
 hec pro non est scita a te esse uera
 demonstrādo utrobique om̄is, om̄is autē

non est propositio falsa quia eius cō
 tradictoriū est falsū, et non pot
 illud om̄is sciri a te. Ex quibus patet quod
 est aliqua propositio que non pot ab aliq
 sciri esse uera sic significans. Sed pro
 regula teneatur quod si est aliqua om̄ia
 bona et denotata et significans et
 hēns et quorū et scita esse bona et
 om̄is est intellectus et non repugnat
 ipsū sciri et scitur bene quod ex nullo
 uero sequitur falsū et consideratur suf
 ficiēter de om̄ie tunc om̄is est scitū
 et ita dicatur si aīis est scitū cū illis
 particulis datis quod om̄is est scitū esse
 uerū. Ex quibus patet illū non esse
 bonū modū arguendi, si hec om̄ia
 est bona denotata et significans et
 hēns et quorū et eius aīis est in
 tellectus a te igitur eius om̄is est in
 tellectus a te quia si fieret om̄is cui
 aīis esset latinum et om̄is grecus que
 sciretur esse bona aīis in casu est in
 tellectus et om̄is non potes enī cre
 dere tu per uerā relatiōē cui fir
 miter assentes quod aliqua om̄is esset
 bona, ut ista, homo currit igitur an
 tropos thebis. Consideras etiam su
 pradicta uidebit quod hec om̄ia non ua
 let, et pro scitur a te igitur tu scis
 sic esse sicut, et pro significat et sicut
 et pro significat scis, et pro dñem si
 gnificare, nec eōtra sequitur tu scis
 sic esse sicut, et pro principaliter si
 gnificat et sicut, et pro principaliter
 significat scis, et significare, igitur et
 pro scitur a te, forte enī repugnat
 et pro dñem sciri et quia non repugna
 ret adhuc tū non sequitur quod sicut, et
 principaliter significat scires esse quod

forte ista propositio non significat
esse sed non esse. **A**tez p regula
teneatur q si oia est bona &c, deno-
minata &c, significans &c, bens &c,
quoz &c, scita esse bona & ois est
intellectu & nescituz & no repugnat
ipsuz nesciri & scitur bene q ex nul-
lo uero sequitur falsum & considera-
fuffidenter de aite & oite etiaz ams
est nescitum. Sed he forme non va-
lent ista oia est bona &c, scita esse ra-
lis &c, & ams est dubium igitur ois
non est negandum, nec sequitur ista
oia est bona scita a te esse bona &c,
& ytraqz pars antecedentis est a te
dubitanda igitur consequens non
est a te negandum pz de antecedente
talis oite tu curris nel nullus rex
sedet sed rex sedet igitur tu curris.
Atez non ualeat ille modus argu-
endi ista oia est bona &c, & a^o est a
te bene concessa & b^o est dubitanda
igitur ois non est a te negandum.
Si oia &c, denominata &c, ha-
bens &c, significans &c, & ams eius est
possibile ois similiter est possibile,
hoc tamen non sequitur in oitis a
li nisi denominatis quia in illis repi-
tur ams possibile & ois impossibile
ut nihil est nisi deus est, nunqz tamen
sequitur q ex possibili sequatur im-
possibile quia ois illius non sequi-
tur ex aite. **A**lia regula si consequen-
tia est bona cum aliis particulis &
antecedens est necessarius consequens
est similiter necessarius. **A**lia regula
si consequentia est bona cum aliis
particulis & consequens est impossi-
bile ams est impossibile. **A**lia regula

si consequentia est bona &c, & ois
est contingens ams est contingens
uel impossibile. **A**lia regula, si oia
est bona cum illis quinqz particulis
& aliquid sequitur ad consequens il-
lud idem est aptum natum sequi ad
antecedens eiusdem. **A**lia regula est
q si consequentia est bona cum illis
quinque particulis & aliquid antee-
dit ad antecedens illud est aptum
antecedere ad consequens eiusdem.
Ex quibus regulis sequitur corola-
rie q arguendo a primo anteceden-
te ad ultimum consequens in conse-
quentia affirmatiua denominatis
a li si uel ergo &c, consequentia est bo-
na & formalis dummodo consequen-
tie intermedie sunt bone materiales
uel formales. **S**ed forte arguitur
contra quia hec consequentia est bo-
na tu curris igitur tu curris nel ho-
mo est asinus & tu non curris, quia
arguitur a parte totius disunctiue
affirmatiue significantis ex compo-
sitione suorum terminorum ad ipsaz
disunctiuam, & ultra sequitur tu cur-
ris nel homo est asinus & tu no cur-
ris, igitur homo est asinus a disuncti-
ua cum destructione vnus partis
super alteram partem & tamen non
sequitur de primo ad ultimum q si
tu curris homo est asinus. **S**cdo
hic quia ista consequentia est bona pa-
ter est igitur filius nel filia est, & seg-
tur filius nel filia est igitur suus pater
est aut sua mater est, & tñ non sequi-
tur a primo ad ultimum q si pater
est suus pater aut sua mñ est. **T**ertio
quia sequit tu curris, igit tu curris

vel tu es asinus et etiam sequitur tu
curris uel tu es asinus? sed tu non cur-
ris. igitur tu es asinus et tunc non sequi-
tur a primo quod si tu curris tu es asi-
nus. Sed per hoc dicitur quod arguendo
a primo ante ad ultimum dicitur sic argu-
endum est quod dicitur precedentis dicitur eodem
modo significet put est dicitur poris
dicitur quo significat put est dicitur sub
sequentis. et idem termini significet
in una sicut in alia. et ideo primum ar-
gumentum non procedit nec. procedit finem
quod variatur relatio. et si eadem sit re-
latio ubique et omnis dicitur intermedie
sunt bone et dicitur eius est verum dicitur
eius est verum. et regatur etiam quod pre-
cedit illud quod est dicitur precedentis dicitur
sit dicitur sequentis et per dicitur per responsio
ad tertium argumentum etiam. **A**lia re-
gula est quod si aliquid dicitur est bona et al-
qua. propositio stat cum ante illa eadem sta-
re potest cum dicitur elus. **A**lia est quod si a-
liqua dicitur est bona et. et aliquid. propositio
repugnat dicitur illa est apta nara repu-
gnare dicitur etiam. **S**ed forte contra
aut quod aliquid est dicitur bona et. et aliquid. co-
sequenti repugnat aliqua. propositio quod non
repugnat dicitur. ut ista. propositio quod est dicitur
hulus consequentis est necessaria simpli-
citer igitur homo est asinus demonstra-
to eius consequente per subiectum antee-
cedens quod si non sit bona tunc dicitur dicitur
um consequentis potest stare cum anteece-
dentis sic significatio et tunc stabunt ista
simul. sine noua ipositione terminorum
hec est necessaria quod est consequens huius
consequentis et nullus homo est asinus
quo dato per quod dicitur dicitur consequentis
ita stat cum ante eiusdem et tamen ista co-

sequentia est bona et non stat cum conse-
quente eius cum dicitur dicitur non stent
simul. **I**tem hec consequentia est bo-
na adequate significans finem compositionem
suorum terminorum igitur tu es asi-
nus et dicitur dicitur consequentis stat cum
antecedente et non cum consequente igitur
et. **S**ed ad hoc sit respondendum infra.
Alia regula si consequentia est bona et.
et aut a dicitur dicitur consequentis et dicitur
rum antecedentis illa consequentia est
bona. **A**lia regula si consequentia est
bona et. et aut ex dicitur dicitur consequentis.
cum altera promissa ad dicitur dicitur
alterius promissa principalis consequen-
tia est bona. **U**ltima regula si dicitur
dicitur consequentis alicuius consequentis
repugnat antecedenti cum illis par-
ticularis illa consequentia est bona et.

Regule particulares penes supe-
rius et inferius.

Dicamus nunc quod inferius est
illud quod super se potest habere
ex significatio quod habet ter-
minum aut terminos finem rectam lineam
predicamentalem. **S**uperius est illud quod
ex significatio quod habet potest habere
terminum aut terminos sub se finem su-
am lineam rectam predicamentalem. **U**-
terius accipitur quod de quocumque predi-
catur aut predicabile est inferius de
eodem similiter est predicabile superius.
Ex quibus sequitur ista regula ab
inferiori ad superius affirmatio
sine distributione uel distributione sic quod
totale extremum antecedentis sit sub
totali extremo consequentis et hoc per se

om̃ia est bona, sed non sequitur tu mi
disti istum ⁊ iste fuit papa igitur tu
uidisti papam, nec sequitur. pōt esse
q̃ iste homo sit albus ⁊ iste homo
est niger. igitur pōt esse q̃ homo al
bus sit niger quia non est iste termi
nus iste uel istum sub isto termino
papam nec sub isto termino homo
nec sunt in eadem linea p̃dicamen
tali uel non inferius p̃ se. ⁊ hoc suf
figit, nec sequitur sor. incipit esse al
bus igitur sor. incipit esse coloratus
deus incipit esse homo igitur deus
incipit esse substantia, nec sequit̃ sor.
in q̃tum homo est risibile igitur sor.
in q̃tum aīal est risibile, nec sequitur
om̃is homo preter sor. currit, igit̃
om̃is homo preter hominēz currit.
Item non sequitur si tu es hoc aīal
demonstrato alino tu es alinus igit̃
tur si tu est aīal tu es alinus, nec seq̃
tur tu cognoscis hominēz igitur tu
cognoscis aīal, nec sequitur sor. est
terminus discretus igitur homo est
terminus discretus quia in nulla ista
rum totale extremum est sub totali
extremo. **I**tem non sequitur tu es
dñs platōis igitur tu es aliquid
platōis, nec sequitur tu es scolaris
bononiensis igitur tu es homo bo
noniensis, ita etiā non ualet conclu
denti tibi ⁊ quilibet concludenti tibi
tu es idem igitur alius ⁊ quilibet co
cludenti tibi tu es idem. **I**tem non
sequitur aliquo maiori te ⁊ quolibz
minori te tu es b^r igitur aliquo ⁊
quolibet minori te tu es b^r, ita etiā
nō sequitur aliquo minori te ⁊ quo
libet maiori te tu es maior igitur ali

quo ⁊ quolibet minori te tu es a^r.
Secūda regula est q̃ arguendo ab
inferiori ad suum superius affirmatiue
addita dictione exclusiua a parte sub
iecti ualet om̃ia, ut tantum homo cur
rit. igitur tantum aīal currit, sed nō
a parte predicatoris copulatis uel uerbis
cum predicatoris non aliunde cōfusi
eritibus sinonimis subiectis, subie
tis uero addito signo uniuersali af
firmatiuo arguendo ab inferiori ad
suum superius cum istis particulis
in prima regula positis ualet om̃ia,
ut ois homo est aīal igitur ois hō
est substantia. **A**ffirmatiue autēz ar
guendo a superiori distributo cū il
lis particulis ⁊c, cū ostantia subiecti
ad suum inferius est om̃ia bona sed
nō ualet nisi cū ostantia additur sub
iectis eiusdem tēporis, unde nō legē
om̃e aīal currit, igitur om̃is homo
currit, nec sequitur xp̃us non incipit
esse substantia, igitur xp̃us non inci
pit esse hō, etiā non sequitur in a
instanti tu eris om̃is hō ⁊ plato
erit homo igitur tu eris plato, quia
debet addi ostantia eiusdēz tēporis
cuz determinatione ad idēz tempus
p̃ quo verificatur a^r, ⁊ non sequit̃
et az om̃e uidens hominēz est homo
igitur om̃e uidēs platōē est hō, nec
sequitur quilibet alius hoīs currit,
sed plato est homo, igitur quilibet a
linus platōis currit, nec sequit̃ ois
hō albus currit, plato est hō igitur
plato currit, s; tñ cuz ostantia totali
extremi sub totali extremo ocludit.
Negatiue autēz arguendo ab inferiori
ad suum superius negatiue postposita

non precedente dictione spediente cū
stantia totius extremi ut prius in-
telligendo ualet dīa. sed non sequit̃
hoc creans platonez nō est deus ⁊
plato est homo igitur hoc creās ho-
minez nō est deus. ita etiaz nō seg-
tur uidens for. nō est hō ⁊ or. est hō
igitur uidens hoīez nō est hō qz for-
te nullus uidens for. est hō ⁊ tū oīe
uidens hoīem est hō. ¶ Itēz nō se-
quitur tū substantia nō est accidēs
⁊ oīs substantia est aliquid igit̃ tū
aliquid nō est accidēs. ¶ Arguendo
aut̃ a supiori distributo negatie ad
suūz inferius intelligendo ut prius
cū stantia ⁊ sine stantia uz. ut nul-
lus aīal currit. igitur nullus homo
currit. sed nō segtur xpus nō incipit
ēē substantia igit̃ xpus nō incipit ēē
homo. ¶ Arguendo a supiori ad suūz
inferius a parte subiecti subiecti ad
dita dictione exclusiua negatione p-
posita uz. ut non tū aīal currit igit̃
tur nō tū homo currit. ⁊ a parte p-
dicati subiecti addito signo uli ne
nō oīs homo est coloratus igit̃ nō
oīs hō est albus. ⁊ intelligitur ut pri-
us ista regula. Sed d̃ priam regu-
lam forte aī qz non segtur for. est
aīal igitur for. est corpus ⁊ aī ab in-
feriori p se ad suūz supius igitur re-
p3⁹ ⁊ pbat̃ aīas qz in cāu est aīas
neqz ⁊ oīs saluz sic significādo. po-
natur enīz gīa argumētī q̃titate cō-
tinuaz distingui a re q̃ta. quo dato
ponamus qz non ip̃sēct d̃dictionem
q̃titatez sortis separi ab eo. ⁊ tūc
aī qz for. est aīal qz est aīal rōnale
cū sit homo ⁊ tū non est corpus qz

for. nō est lōgus nec latus nec p-
dus aīas aī qz nō est q̃tus igitur re-
Ideo forte negat̃ ista d̃ for. nō est
lōgus nec latus nec p- fundus igit̃
nō est corpus qz dicit̃ forte qz for.
est corpus substantiale ⁊ non est cor-
pus q̃tite itūz. nec in illo casu oec-
ditur qz for. nō sit q̃tus qz est q̃tus
q̃titate discret̃. Sed d̃ qz tūc seg-
tur qz for. nō sit aliquid unūz sed for.
est numerus infinitus sepatōz actū
q̃d si oecdit̃ aī tūc d̃ regulam qz
nō si for. est aīal for. est substantia.
¶ Itēz si in illo casu for. est corp⁹
p idem segtur qz ego ⁊ tu sum⁹ unū
corpus substantiale ⁊ una substantia
⁊ qz oīes spere celestes simul sum-
te sūt unūz corpus. ¶ Secūdo illa d̃
non est bona for. est hō igit̃ for. est
aīat qz si esset bona hoc maxime ēē
qz iste terminus aīal est magis cōmū-
nis q̃ iste terminus homo. sit igitur
gīa argumētī in duplo cōmūnior q̃
iste terminus hō. ¶ Sed d̃ qz iste ter-
minus aīal aut̃ est in duplo cōmūn-
ior qz in duplo plura aīalia signifi-
cat q̃ iste terminus hō. aut̃ qz iste ter-
minus aīal aīalia duaz speciez si
gnificat ⁊ iste terminus hō aīalia unūz
us speciez. nō priō modo qz infinita
aīalia significat si hō qz p infinitis
aīalibus supponit li hō in ista homo
intelligitur. nec etiaz est in duplo cō-
mūnior qz aīalia duaz specieruz si
gnificat qz tūc si plures species gene-
rarent̃ aīalium iste terminus fieret
magis cōmūnis aut̃ si infinitas spēs
significaret infinite cōmūnis erit sed
cūz infinitas significet spēs aīalium

ymaginabiles igitur leguntur qd sit in finitum communis. et contra leguntur qd iste terminus subā nō est magis cōmūis qd iste terminus aīal cū vterqz illoz sit infinite communis. **T**ertio aī sic hec dīa non valet hec est q̄ritas discreta igitur hec est q̄ritas et hic aī ab inferiori rē igitur rē p̄z et p̄ batur aīis qz si ista valeret maxime esset p̄p regulaz istaz dīctaz sed aī qd non qz iste terminus q̄ritas nō est terminus superior ad istuz terminum q̄ritas discreta qz ponatur q̄ritatē nō distinguī a re q̄ta et sequitur qd oīs q̄ritas est q̄ritas discreta et eadē oīs q̄ritas discreta est q̄ritas igitur nō de pluribus sp̄ebus est p̄dicabilis iste terminus q̄ritas qd iste terminus q̄ritas discreta igitur iste terminus nō est superior ad istuz et si sic igitur illa dīa nō ēz p̄ regulaz illaz. **Q**uarto sic nō leguntur iste est binarius igitur iste est q̄ritus vel q̄ritas et aī p̄ regulaz igitur rē p̄z cūz minori et aī qd aī est vera demonstrato binario qui est b. c. intelligēte indivisibiles et tunc p̄z qd totū aīis est verū et oīs fallū qz si iste binarius est q̄ritus vel q̄ritas igitur iste binarius est magnus oīs fallū et oīs p̄z qz si iste binarius est q̄ritus vel q̄ritas iste binarius est magnus aut magna q̄ritas oīs fallū qz non est magnus respectu minoris q̄ritatis cūz nulla sit b. c. nec respectu maioris q̄ritatis. qz p̄cise est magnus respectu minoris q̄ritatis alit̄ leguntur qd idem est magnus et parvū respectu eiusdem. **T**ertio iste binarius nō distat a nō

q̄ritus igitur iste binarius non est magnus nec q̄ritus qz si distat a nō q̄ritus leguntur qd distat p̄ indivisibile a non q̄ritus et distantia indivisibilis qd est impossibile vel si distat a nō q̄ritus distantia indivisibilis qz p̄ binariuz distat a nō q̄ritus leguntur tūc qd p̄ indivisibile plus distat a non q̄ritus iste binarius qd ab unitate et qd aliqua q̄ritas distat ab alia minori distantia indivisibilis oīs est falsū qz binarius min⁹ distat ab uno cūz dimidio qd ab unitate alit̄ sequeretur qd aliqua p̄portō dupla esset indivisibilis qd est impossibile. **T**ertio infinite parva est aliqua q̄ritas et nulla est b. c. illa igitur illa est infinite parva vel nō magna et monstrata q̄ritate huius binarii vel qd est iste binarius p̄z cūz minori et aī aī qz infinite parva est aliqua q̄ritas in hoc continuo qz infinite parva est aliqua q̄ritas continua in hoc continuo. **T**ertio si ista q̄ritas sit magna et ipsa est finita ipsa est duplas ad sui medietatē et si sic ipsa est in duplo aī qd sit eius medietas. oīs fallū qz neutra medietas est magna nec aliqua est medietas istius binarii qz nulla intelligētia est medietas istaz duaz intelligentiaz. **I**tem si iste binarius est q̄ritus leguntur qd ille binarius sit aliquid et p̄ regulaz qz terminus transcendens est superior ad decem generalissimū. **Q**uinto sic qz nō leguntur hoc est infinitus igitur hoc est q̄ritus qz dato uno infinito si ipsuz est q̄ritus ipsuz est magnū oīs fallū igitur et aīis et qd oīs sit fallū aī qz si hoc infinitus sit magnū

igitur magnus respectu minoris nō
maioris vel equalis tenet oīa q: p:
unz et magnus sunt termini relativi
sed non respectu minoris q: ipsum
esset parum qd non est vez q: lati
tudo putatis terminatur a non gra
du ad graduz infinitum magnitudi
nis, et p idem nō est hoc infinitū ma
gnus respectu maioris quia tūc ēēt
minus isto maiori, nec respectu equa
lis est hoc infinitus magnus quia si
ab eo auferatur tunc aliquid et ab a
lio sibi equali minus erit tunc illud
infinitus aliquo alto minus qd nō
ostendit et tenet oīa q: si ab equali
bus continuis inaequalia cōtinua de
mas remanentia sunt inaequalia et
vnu altero minus ideo **¶** Sexto
non sequitur, a. est paternitas igitur
a. est relatio et arguitur p regulam
igitur regula falsa tenet oīa et minor
quia relatio est genus generalissimū
in pōdicamto relationis, et arguitur
a^{re} quia sit, a. vna paternitas et po
namus q nullus referat illaz pater
nitates ad aliquaz filiationem quia
non consideret tunc est aīis veruz et
oīis falsum quia sequitur, a. est rela
tio igitur aliquid refertur mediante
a. relatione, quia relatio est actus se
cunduz quez referens vel referibile
est et valet oīa ista sicut hec, a. est a
ctio igitur aliquid agitur **¶** Septio nō
sequitur, a. est dupluz ad, b. igitur, a.
est relatus ad, b. et arguitur p regu
lam igitur **¶** 10. p3 oīa et b^{re} quia be
ne sequitur, a. est duplum ad, b. igitur
a. habet duplam proportionem ad
b. et ultra igitur, a. est proportio

tum ad, b. igitur a primo si, a. est du
plum ad, b. a. est relatum ad, b. sed
arguitur a^{re} quia politico q null^o re
ferat, a. ad, b. aut nullus consideret et
sit, a. pedale et b. bipedale est aīis ve
rum et oīis falsum **¶** Octauo non seg
tur iste erit pater igitur iste erit ve
latus aut pater alienus quia ponat
q for, faciat semen in locum genera
tionis deinde statim moriatur et in
fundatur aīa tempore debito in ma
teriam seminis lacti et tunc sequitur
q iam verum est q for, erit pater et
tū non erit pater alienus nec relatus
ad aliquem quia tunc si for, erit pater
alienus ipse erit pater sui ipsius q
erit ipse met hō generatus qui gene
rauit qz eadē erit forma penes quā
ut dicunt attenditur ydeitas nūa
lis, oīis falsus est qz tunc staret q
tū pater esset et q idē esset referēs
et relatus respectu eiusde **¶** Nonō
aī sic qz nō sequitur hoc est figura
igitur hoc est qūitas et arguitur p re
gulaz igitur **¶** 10. p3 oīa et b^{re} qz figu
ra est in qūta spē qualitatis et argui
tur a^{re} et ponatur q figura sit res
figurata qd vez est, qz figura est q
termino vel terminis claudē, pri^o
geometrie et tūc est aīis vez hoc est
figura demonstrato hoīe et oīis falsū
scilz hoc est qūitas quia hoc est subā
igitur non est qūitas **¶** Sed huic forte
dicitur q non segtur hoc est figura
igitur est qūitas, sed soluz segtur igitur
hoc est qūitas **¶** Sed oīa qz demo
strata albedine pedaliter lōga esset
aīis vez et oīis falsus qz albedo nō
est qūis qz non est alba **¶** Vel forte

aliter arguitur extra quia si quale non
est genus? per se ad si figura quia predicatio
generis de sua specie est essentialis sed
ista non est essentialis. figura est qua-
lis quia decretum notat ultra abstra-
ctum. et per idem hoc distinctum quale
vel quantitas non est superius ad illud ter-
minus quantitas quia non per se et essentiali-
ter predicatur de illo. **Decimo** sic quia
non sequitur hoc est raritas igitur hoc
est quantitas arguitur tamen per regulam quia
raritas et densitas sunt de secunda
specie quantitatis igitur **et per** omnia et proba-
tur a se. ponatur eis quod una raritas
sit una res rara ut placet multis tunc
a se est verum demonstrata una subiecta et
omnis falsum. **Undecimo** non sequitur hoc
est forma igitur hoc est quantitas et ar-
guitur per regulam quia forma siue figu-
ra ponitur per quartam speciem quantitatis. et
arguitur a se quia demonstrata forma
subiecta est a se verum et omnis falsum. **Tride-**
cimo omnis qualitas est forma et non omnis
forma est qualitas igitur ista omnia non
tenent. **Duodecimo** non sequitur hoc est
scientia igitur hoc est quantitas quia demon-
strato deo est a se verum et omnis falsum
et tamen scientia est in prima specie quantitatis igitur
et. **Decimo tertio** non sequitur hoc
est qualitas igitur hoc est accidens et tam-
en a se per regulam quia ens dividitur in sub-
stantiam et actum et actus in novem pre-
dicamentis ideo accidens est superius ad
si qualitas. **Decimo quarto** non sequitur hoc
est corruptio igitur hoc est actio quia da-
to lumine quod corrumpatur per absentiam
observantis per quod ibi est corruptio et
tamen non est actio quia illud lumen corrum-
patur quia nihil agit ad corruptionem

illius luminis. **Decimo quinto** non
sequitur a. causat igitur a. agit quia
materia dati compositi causat mate-
rialiter sum compositum et non
agit cum ipsa non sit activa sed passi-
va tantum. **Item decimo sexto**
non sequitur a. intelligit igitur a. agit
et arguitur per regulam quia ista
sunt verba activa que sunt de predi-
camento actionis causo. scilicet et in-
telligo. **Decimo septimo** non sequi-
tur hoc frigescit igitur hoc alterabi-
tur quia in casu est antecedens ver-
um et consequens falsum. ponen-
do quod a. tam sint tres quarte calide
per totum ut duo et ultima quarta
sit frigida ut duo et condempnen-
tur iste tres quarte calide ad quan-
tatem unius quarte et rarefiat ista
quarta frigida usque ad quantitatem tri-
um quattorum sine acquisitione vel
depositione caliditatis vel frigidita-
tis. et per quod a se est verum quia hoc
tam non est frigidum et aliquando si
et frigidum igitur hoc frigescit et tamen
omnis est falsum. quia sequitur alterabitur
igitur aliqua velocitate alterationis
alterabitur omnis falsum quia veloci-
tas alterationis attenditur penes
latitudinem qualitatis vel ipsam qua-
litatem acquisitam aut deperditam
in tanto vel tanto tempore. sed hoc
non acquirit aliquam qualitatem in
tanto vel tanto tempore nec aliqua
latitudinem qualitatis igitur non al-
terabitur. **Decimo octavo** non sequitur
hoc producit igitur hoc patitur et
arguitur per regulam igitur **et per** omnia
cum minori et arguitur maior quia

demonstrata aia que creatur gratia
argumenti ista aia producit^r et ta-
men non patitur quia nulla passiōe
patitur igitur ipsa non patitur igit^r
¶ Item sic nō sequitur. a. cōseruat
igitur. a. agit sicut nō sequitur. a. cōser-
uatur igitur. a. agit^r uel patit^r p^r
hoc dato uno cōseruante et uno ab il-
lo cōseruato. ¶ De cōseruato nō sequitur
nūc nihil fuit. et nūc est uel fuit alit^r
igitur alit^r nihil fuit q^r demonstrato
instanti preienti est aīa v^rz et oīs
falsuz q^r semp aliquid fuit. ¶ Vigesimo
sic q^r non sequitur. a. celuz est in hoc
ubi igit^r. a. celuz est alicubi q^r demō-
strato ubi q^d p^r presenti instanti ha-
bet ultima spera et aīa u^rz et oīs
falsuz q^r si. a. celuz est alicubi igitur
a. celuz est in aliquo loco oīs falsuz
q^r spera ultima non est in loco q^r ni-
hil eaz circūda. ¶ Vigesimo primo non
sequitur. a. est in aliquo ubi igitur. a.
est in situ q^r aia tua est in ubi in quo
tu es. et tamen non est in situ in quo
tu es q^r situs est adiacentia partiu^r
sed aia tua nō hēt partes igitur ipa
nō pōt habere situs. ¶ Item non se-
quit^r. a. est uestis igit^r. a. est habitus
q^r forte nullus est hīcus. ¶ Item
nō sequitur. a. est intelligibile igitur. a.
est ens et tamen arguitur p^r regulaz
igitur et. p^r oīa et minor q^r ille ter-
minus ens est terminus trāscendēs
ut uolo igitur li intelligibile non est
supra ipsuz sed infra. et arguitur ma-
ior q^r chimera est intelligibilis et ta-
men chimera nō est ens. q^d si conce-
ditur arguitur tunc q^d aliquis termi-
nus est communior q^d terminus trā-

scendēs quia aliquid est intelligibi-
le q^d non est ens. ¶ Item non seq-
uitur hec essentia indiuisibilis est tri-
narius igitur hec essentia indiuisibi-
lis est q^ruitas et arguitur per regulā
igitur et. patet cōsequentia et minor
et arguitur maior quia hec essentia
est indiuisibilis et ista met essentia
est tres persone. et tamen ista essen-
tia non est q^ruitas continua nec dis-
creta quia tunc essent alique partes
alicuius indiuisibilis et sic indiuisibi-
le esset diuisibile. Et ita potest argui
ponendo q^d homo cōmunis sit mul-
ti homines particulares. ut hoc est
plato demonstrato homine cōmuni
et hoc est sor. igitur sor. est plato. et
tenendo ista uniuersalia in re debet
sic argui igitur sor. est illud q^d est
plato. ¶ Sed ad primum dicitur
probabiliter negando istam cōseque-
ntiaz sor. est animal igitur sor. est cor-
pus. et dicitur ultra q^d si corpus nō
est de predicamento substantie sed
antiqui illum terminum in illa arbo-
re posuerunt propter uocabuloru^r
inopiam sed ille terminus corpus
est de predicamento q^ruitatis s^c sub
substantia possumus immediate po-
nere hoc complexuz substantia diui-
sibilis aut habent partes q^ruis hoc
complexum sit connotatum sed il-
lud complexuz ponitur cum apriori
uocabulo careamus. ¶ Meruntamen
cum ponitur q^d q^ruitas distingua-
tur a re quanta admittatur sed non
admittitur q^d sor. stet sine quantita-
te quia remota una q^ruitate succedit
alia. Et admissio sine contradictione

q̄ q̄ritas separetur a for. et non suc-
 cedat alia saltim continua quia de il-
 la sit argumentum cōceditur q̄ for.
 sit aliquid et q̄ for. est subā q̄ritas nō
 sit subā continua. et ex isto non sequit̄
 a simili q̄ tu et ego sumus vnus cor-
 pus et q̄ vnus corpus sit omnes spe-
 re celestes. sed quia argumentum pe-
 tit difficultatez altiorez ideo ipsum
 in materia naturali requiritur. Ad
 secunduz dicit q̄ iste terminus a tal
 non est magis cōpūis q̄ iste termi-
 nus homo nec sunt cōparabiles fm
 cōmunitatez et si repantur auctori-
 tates significantes cōmunitatis cō-
 parationez iste sunt fm modum
 loquendi cōmunez et non omīno ve-
 re. qz quilibz terminus generalis in
 finita specie distincta significat. Ad
 tertiū dicitur q̄ ille terminus q̄ritas
 est genus ad illum terminum q̄ritas
 discreta admisso q̄ q̄ritas continua
 sit q̄ritas discreta q̄ritas de tot p̄di-
 catur iste terminus q̄ritas discreta
 de quot iste terminus q̄ritas p̄dica-
 tur. et nō legitur q̄ ille terminus q̄-
 ritas nō sit genus ad li discreta qz li
 q̄ritas nō est terminus taz tractus
 nec taz onoratiu? sicut ille terminus
 cōplexus q̄ritas discreta. et etiaz est
 posterior illo termino q̄ritas. Ad
 quartuz dicitur istaz formaz credē-
 do iste est binarius igitur iste est q̄-
 ritus uel q̄ritas. et cuz arguit q̄ oīs
 illius sit falsuz qz si ille binarius sit
 q̄ritus uel q̄ritas ille binarius est ma-
 gnus. dicitur credendo oīs quicqd
 sit de oīa. et cum dicitur si ille bina-
 rius est magnus aut est magnus re-

spectu maioris nel minoris et. dicitur
 tur q̄ iste binarius est magnus re-
 spectu magis magni et inequalis. et
 cum arguitur q̄ idem esset magnus
 et parus respectu eiusdez. dicitur
 q̄ idem est magnus et parus respe-
 ctu eiusdez qd est minus magnus et
 magis parus q̄ certuz datum pu-
 ta qd est minus eo. et cu ultra argui-
 tur q̄ ille numerus nō est q̄ritus qz
 non distat a non q̄ to negatur aīs
 qz ille numerus p̄ binariuz distat a
 non q̄ to. et cuz arguitur sequi q̄ p̄
 indimibile plus distat a non q̄ to q̄
 distat ab unitate. dicit q̄ excessu in-
 dimibili plus distat a non q̄ to q̄
 ab unitate ad bonuz intellectum. et
 sic ternarius numerus qui est et es
 intelligentie p̄ indimibile distat ma-
 gis a non q̄ to q̄ binarius iste. vñd
 iste ternarius distat et. excedit istum
 binariuz indimibili distantia sine ex-
 cessu. et cuz arguitur etiam q̄ ille bi-
 narius non sit magnus nec parus
 quia infinite parua est aliqua q̄ritas
 et nulla est minor ista igitur ista est
 infinite parua. negatur maior. et cuz
 arguitur q̄ infinite parua est aliqua
 q̄ritas continua. illud conceditur. s̄
 ex illo non sequitur q̄ infinite parua
 sit aliqua q̄ritas imo nulla q̄ritas
 continua est maior nel minor alia
 ut predictum est. Pro alia forma ne-
 gatur ista scilicet iste binarius est q̄-
 ritus igitur iste binarius est aliquid
 nec terminus transcendens de quo
 libet genere generalissimo uniuersa
 liter sumpro uere p̄dicat distinguēdo
 plurale d̄ singulare et vñd d̄ multa.

Ad q̄ntam formaz negatur ista
 oīa hoc infinitum est q̄ntuz igitur
 hoc infinitum est magnum ⁊ hoc ue
 ruz est apud eos qui posuerunt q̄
 magnuz ⁊ paruz sunt termini rela
 tui ⁊ termi priuatiue ⁊ positue op
 posit. **S**z apud illos qui posuerūt
 q̄ opponitur positue ⁊ priuatiue ⁊
 nō relatiue occedenduz est q̄ omne
 q̄tum est magnum ⁊ negatur oīa
 igitur si id infinitum est magnum ip
 suz est magnū respectu maioris aut
 minoris aut equalis qz ad hoc q̄ ali
 quid sit magnuz sufficit q̄ id hēat
 partes uel partes. **A**d sextuz oī
 citur q̄ iste terminus relatio pōt ac
 cipi uerbaliter p̄t derivatur a refe
 ro, refert, ⁊ p̄ tūc dicit actualem re
 lationez ⁊ non est genus generalis
 simuz in p̄dicamēto relationis quo
 ad abstracta, sed alio modo relatio
 est idem q̄ respectus non cōnotādo
 aliquaz actionez sed puraz hitudi
 nez respectuaz alicuius ad aliqd ⁊
 illo modo est genus ḡnālissimuz. ⁊
 est sicut de istis terminis p̄pō. cōstru
 ctio, oratio, unde sicut est p̄pō licet
 nullus pponat ⁊ cōstructio lz null?
 cōstruat, ⁊ oratio licet nullus oret sic
 est relatio lz nullus referat, ⁊ scdm
 istuz modū occeditur oīa, s. a. est pa
 ternitas, igitur, a. est relatio ⁊ nega
 tur, ista, a. est relatio igit aliquis re
 fert aliquid. **A**d. vii. negatur illa
 oīa, a. est relatiū ad, b. igitur, a. est re
 latiū ad, b. capiēdo li relatiū passie
 ⁊ ita etia negat ista, a. hēt duplam
 p̄pōnez ad, b. igitur, a. est relatiū ad
 b. sed si li relatiū idēz esset q̄ hēns

respectum in se posset id concedi.

Ad. vii. dicitur q̄ de uir tute ier
 mons nō est neqz q̄ aliquis hō ge
 nerauit aliquēz hoīem nec aliquem
 hoīez generauit aut p̄duxit qz forte
 q̄ p̄ducebatur sor, non agebat ali
 quis hō eius p̄ductionez, s. q̄ infun
 debatur aia in māz nec etia homo
 generauit hoīem q̄ iaciebat semen
 qz segtur in, a. die generauit hoīem
 igitur in, a. die ḡitauit hoīez qui fuit
 in, a. die aut in eius fine, qz terminus
 sequens uerbuz segtur nām uerbi, ⁊
 adhuc ocesso q̄ sor, generabit illum
 hoīem generanduz aut p̄ducat illū
 hoīem generanduz nō segtur q̄ sor,
 generabit se ipsuz qz uarietas mate
 rie uariat idēitatem cōpositi natu
 ralis. **A**d. ix. occeditur illa oīa hoc
 est figura igitur hoc est qualitas ⁊
 non admittitur supposituz encludis
 primo geometrie qui ponit abstrac
 ctuz p̄ cōcreto. Aliter admissio illo
 supposito occedenduz esset q̄ homo
 esset qualitas uel q̄ ista spēs figura
 ⁊ id qd ponitur p̄ genere ḡnālissi
 mo p̄dicamētis qualis aut qualitatē
 non sunt inuicem bene ordinata qd
 credendum ⁊ uerum est. **E**t similiter
 patet respōsio ad decimū cūz argui
 tur ista cōsequētia non est bona hoc
 est raritas igitur hoc est qualitas si
 admissio supposito dicitur ut prius
 uel q̄ homo est qualitas ut multi in
 uicem consenserunt aut q̄ illa ordi
 tio generum ⁊ specierum non est
 bene ordinata uel proportionata.
Ad undecimuz dicitur q̄ iste ter
 minus forma est multuz equiuocū.

Ad. xii. dicitur q. illi termini scilicet bonitas, perfectio, et equivoce dicuntur de deo et de nobis, et ideo ut sic non sunt in illo predicamento. **Ad. xiii.** dicitur q. ens dividitur in substantias et accidentia potest duobus modis intelligi. v. n. d. scilicet q. omnes termini de quibus predicatur iste terminus ens sunt substantiales vel accidentales et per hunc modum accidens dividitur in novem predicamenta. scilicet terminus accidentalis in novem genera terminorum secundum diversos modos predicandi distinctos. Et capitur hic accidens seu terminus accidentalis per omni termino predicabili non inquit nec in quod est essentialis qui non est de obliqua nec recta linea substantie, et secundum istum modum patet q. si quod non est terminus inferior ad h. accidens quam ut sic si accidens est terminus secundum intentionis vel impositionis, et ita dicerent doctores signorum. **Alio modo** ens dividitur in substantias et accidentia potest intelligi q. ens predicatur indifferenter de omni termino substantiali, et ita accidens dividitur in novem predicamenta quia de omnibus novem predicamentis predicatur in sermo aut in abstracto, et isto modo creditur q. omne album est accidens capto si accidens per terminum prime intentionis vel impositionis, sed secundum istum modum iste terminus accidens est terminus predicabilis de omni termino qui est in aliquo novem predicamentorum accidentium. **Et si tunc** arguitur q. album est qualitas quia est accidens, negatur contra quia iste terminus accidens novem gene-

ra rerum genericis distinctarum significat quia rerum magistri tot genera rerum ponunt generalissime distincta quot sunt predicamenta. unde secundum istum modum nulla substantia est qualitas nec relatio est qualitas nec aliqua actio vel passio est qualitas et sic de aliis abstractis. terminus unus predicamenti de abstracto alterius predicamenti non predicatur. **Ad. xiiii.** dicitur q. iste terminus corruptio et iste terminus remissio et perfectio aliquando sunt nomina verbalia denotantia actuales actiones, et isto modo sunt in predicamento actionis, et secundum istum modum hoc argumentum tenet hoc est remissio igitur hoc est actio, hoc est perfectio, igitur hoc est actio, et creditur q. illud totum lumen in isto casu non corrumpitur ita nec est ibi aliqua alteratio que sit actio quam sequitur hoc alteratur igitur aliquid alteratur patet contra a passiva adactiva, nisi dicatur q. ista alteratio est quedam delitio et e contra. alio modo illi termini intentio et remissio sunt termini nominales entia non de predicamento actionis sed de predicamento habitus vel relationis significantia vel secundum alios de predicamento qualitatibus, et isto modo non sequitur hoc est remissio igitur hoc est actio. **Ad. xv. et xvi.** dicitur q. isti termini causare intelligere desinere impedire non sunt de predicamento actionis quia sunt verba activa secundum grammatice cos qui imposuerunt illa verba activa propter modum primo eis occurrentem in considerando eorum significata, sed secundum veritatem non sequitur hoc intelligit igitur hoc agit

vel patitur nec sequitur. a. uidet. b. igitur a agit vel patitur ga deus in
 telligendo aut tu uidendo non pate
 ris frequenter nec agis nec p. quo
 libet instati cessante visibili cessat in
 organo visso causata sed per tepus
 seruat. **S**z isti termini intelligere
 desinere, videre, etc. pprie sunt de ali
 quo p. dicanio taz inuenio vel inue
 nio sed nullu p. dicanio taz inue
 taz facit p. dicatione essentialez de il
 lis termis pprie sumptis ideo
Ad. xvii. dicitur ista d. na hoc fit
 geriet igitur hoc alterabitur et cedit
 tur q. illud magna velocitate altera
 bitur. **E**t ultra dicitur q. velocitas
 motus alterationis qui non est de
 per se alteratio sed per accidens non
 attendit penes latitudinem vel forme
 multitudinem agilitaz aut dep. d. taz.
 sed penes denominationem in lito
 casu est attendenda velocitas secundum
 se. **I**z infra de hoc dicitur **Ad. xviii.**
 dicit q. aia patitur terminatio et non
 pprie, sicut etiam obseruans ponitur
 p. causa efficiente quia nihil efficit
 et ita aliquid obseruat et nihil agit et
 conseruatur aliquid et nihil patitur.
Ad. xviii. patebit statim. **Ad. xx.** et
 xxi. dicitur q. refert inter ubi, locuz.
 et situm, quia locus est superficies
 circumdatus, et ubi est respectus imo
 bilis qd mouetur ad aliquid fixum
 verum vel ymaginatum, situs autem
 est adiacentia vel propinquitas par
 tium. **E**x quibus pz q. ultima spers
 non habet locuz quia habeat ubi et
 non mouetur motu locali sed motu
 ubi. **E**x quo pz q. non ualet d. na ista

scilicet hec spers est alibi. igitur est
 in aliquo loco. **E**t per hoc patet q.
 non sequitur, a. habet aliquod ubi igitur
 tur. a. habet aliquem situm, et patet
 etiam q. tu non es in tuo situ quia tu
 non es in tua partiu adiacentia. **E**t
 sicut dictum est de ubi et de loco ita
 dicendum est de quando et de tem
 pore. **E**t ideo conceditur q. aliquan
 do nihil fuit quia in aliquo nunc ni
 hil fuit puta in instanti presenti, si ta
 men terminus supponens respectu
 verbi de preterito soluz pro eo qd
 fuit supponat qd credimus esse uerum
 negatur q. aliquando nihil fuit sed
 semper aliquid fuit. **A**d aliud de ne
 ste patet. **A**d aliud dicitur q. iste ter
 minus intelligibile supponit solum
 pro eo qd est sicut probatum est su
 pra et non est magis communis sed
 equus et multi sunt termini qui sunt
 eque communes cum terminis tran
 scendentibus sicut sunt isti termini
 perfectum, intelligibile, ymaginabi
 le, et generaliter omne disiunctuz ex
 contradictoriis incoplexis est eque
 commune uel salteq. eius partes de
 tot sunt predicabiles ut quicquid est
 est ho. uel non homo, et sic de aliis.
Ad ultimum cum dicitur q. hec
 essentia est numerus igitur hec essen
 tia est q. ritas potest probabiliter ne
 gari consequentia, quia numerus eg
 uoce dicitur de deo et creaturis si
 cut scientia equiuoce dicitur de deo
 et qualitate etc.

Regule circa ypotheticas ueras
et apparentes.

Acipiamus primo qd diti
onalis bona est oia deno
minata a li nisi uel a li qn
qd aliquando sumitur p nisi cuius co
tradictorium oitis pot repugnare
oiti aut pot esse sinonima cum una
tali sine noua impositione duz fuerit
de terminis expressis. Secundo ac
cipiatur qd omnis dditionalis bona
est ppo necessaria qd pz ex primo
accepto. Ex quibus sequitur tertuz
qd quelz dditionalis infert dditiona
lez cu nota necessitatis oitis de si
milibz terminis ut sequitur. si tu curris
tu disputas igitur necessario si tu cur
ris disputas qd non pot esse qd ams
sit vez sic significans q non sit neces
sariuz qd omnis dditionalis uera sit
necessaria pprimaz supponez. Qre
qd omnis simpliciter mala est ipossi
bilis qd ppo necessaria nuq pot ee
falsa sic significando ppo tam falsa
pot incipere esse necessaria sic signi
ficando ideo aliq oia falsa no sim
pliciter pot esse uera sic significando.
Ex quibus sequitur qd bi casus no sunt
possibiles cuz ponitur qd si rex sedet
scias regez sedere. et si nullus rex se
det scias nulluz regez sedere. simili
ter non est possibile qd for. erit liber
si obuiabit seruo et qd for. erit seru
si obuiabit libero. qd ois iste dditio
nals sunt impossibiles. Item non
est possibile qd si for. pfert pponē
utem qd omne currens est asinus et
si pfert singulare qd ipse erit cur
rens et sic de aliis. Quibus habitis

sit pria regula qd a copulatiua cuius
prima pars est dditionalis denomi
nata a li si significans ex copositione
suoze terminoz et secunda est asis
silius dditionalis aut conuertibile cuz
illo ad ois aut ad conuertibile cum
oite ualeat oia ut si homo currit ho
mo mouetur sz homo currit igitur
homo mouetur similiter si homo cur
rit homo mouet sed risibile currit
igitur homo mouet aut risibile mo
uetur. Secunda regula a copulati
ua prima pars est condicionalis
denominata a li si significans ex co
positione suoze terminoz et secunda
pars est contradictoriaz oitis aut co
uertibile cum eo ad contradictorium
oitis aut ad conuertibile cu illo ualeat
oia ut si aliquis homo currit aliqs
homo mouetur si nullus homo mo
uetur igitur nullus homo currit. Si
militer si asinus currit asinus mone
tur sed nulluz rudibile currit igitur
nulluz rudibile mouetur. Tertia regu
la a condicionali denoiata a li si signi
ficante ex copositione suoze terminoz
aut ois est ppo copulatiua coposita
ex oite et contradictoriaz oitis ad ddi
ctoriuz oitis uiz oia. ut si tu curris
tu moueris et tu si curris igitur tu no
moueris qd ams est dditionalis cuius
no pot verificari ams sine oite sic si
gnificando. bito aut illo ante p copu
latiua no ualeat oia. Item a condi
tionali denoiata ut pri ad diffinitiuā
copositā ex ddictorio oitis. Ante il
lius dditionalis ualeat oia ut si tu curris
tu moueris igitur tu si curris uel tu mo
ueris et contra a diffinitia coposita

ex contra dictorio aſſis et forte dicitur
 addicionalis ad additionales ual3 oia
 quia ſic ſemp ois talis aſſis eſt ne-
 ceſſarium ſicut et illa diſiunctiua aut
 ſaltem contra dictorium illare diſi-
 ctive repugnat con ditionali. Ex quo
 p3 q aliqua eſt diſiunctiua neceſſaria
 cuius utraq3 pars eſt contingens
 et una alteri impetrens ſicut iſta tu
 non curris uel tu moueris quia ipa
 ſequitur ex ſimpliciter neceſſario.
¶ Item a dditionali ut prius cuius
 aſſis eſt mere negatiua et ois aſſis
 marinus ad dditionalem copoſita
 ex eodem aſſe et contra dictorio aſſis
 prioris dditionalis ualeat aſſis ut ſi
 tu non curris tu diſputas igitur ſi tu
 non curris tu non diſputas. p3 hec
 regula quia ex negatiua non ſequitur
 affirmatiua quin pari rone ſequat
 negatiua ſibi contradicens. Ex quo p3
 q dditionalis ponit aliqd q dditio-
 nalis ipſiſſibilis ponit ſicut ad eam
 ſequitur. **¶** Item q3 dditionalis ſim-
 pliciter falſa denotata ut prius cui
 aſſis eſt mere negatiua et ois mere
 negatiua infert dditionales copoſi-
 tam ex eodem aſſe et contra dictorio aſſis
 ut ſi ho non currit ho non diſputat
 igitur ſi ho non currit ois ho diſputat
 q nunq poſſet per aliquam potetiam
 verificari aſſis iſto aſſe exiſte falſo.
¶ Item q3 dditionalis falſa ſimpli-
 citer cui aſſis eſt impetrens aſſis infert
 dditionales copoſita ex eodem aſſe
 et contra dictorio aſſis. **¶** Item incidit dubi-
 um utrum dditionalis aliqd ponat
 cui d3 primo q nulla dditionalis ne-
 ceſſaria ponit aliqd p3 q iſta ſi aſſis

ipſus eſt albus aſſis eſt coloratus eſt
 neceſſaria nihil ponens et ſic eſt de
 qualibet alia igitur et p3 oia et b3
 ſi aſſis a3 q nec ad iſta3 formaliter
 ſequitur albedinem eſſe nec aſſis p3 eſſe
 nec colorem aliquem eſſe igitur iſta
 non ponit aliqd. **¶** Item ſi nihil nec
 aliquoſ eſſet adhuc ſi aſſis eſſet al-
 bus aſſis eſſet coloratus. igitur dditio-
 nalis neceſſaria nihil ponit in eſſe.
¶ Et ſi forte aſſis q iſta eſt neceſſaria ſi
 aſſis eſt albus antea eſt coloratus
 adequate ſignificans q ſi aſſis eſt al-
 bus aſſis eſt coloratus igitur neceſſa-
 rius eſt q ſi aſſis eſt albus aſſis eſt
 coloratus. **¶** Item ad illas ſi aſſis
 eſt albus aſſis eſt coloratus ſequitur
 illa deus eſt et ppo ponit quicquid
 ad eaz ſequitur igitur et. Ad primam
 negat oia et p ſecundo negat q ppo
 ponit quicquid ad illas ſequitur ſed p
 poſito ponit quicquid eaz ſequitur ut et
 forma ſuorum terminorum. **¶** Et ultra d3
 q nulla dditionalis contingens ponit
 aliqd ut ſi hoc non fuit tu curres que
 aſſis erit neceſſaria ſic ſignificando. Et
 d3 ultra q aliq dditionalis ſimplici-
 ter falſa ponit aliqd et tunc quum
 una categorica ſicut hec ſi tu non diſ-
 fers a te tu diſfers a te q3 ſequitur ſi
 tu non diſfers a te tu diſfers a te.
 igitur tu diſfers a te uel tu diſfers
 a te. et ultra tu diſfers a te uel tu
 diſfers a te igitur tu diſfers a te. et
 nec conſequentia quia conſequens ſe-
 quitur ex utraque parte diſiunctiue
 aſſis igitur a primo ſi tu non diſfers
 a te tu diſfers a te igitur tu diſfers a
 te. **¶** Similiter hec ponit dditionem

si tu non es homo tu es asinus quia
 sequitur si tu non es homo tu es asi-
 nus igitur tu es homo uel tu es asi-
 nus ex qua disiunctiva sequitur q
 tu es homo quia generaliter ex qua
 libet disiunctiva cuius una pars est
 impossibilis sequitur alia pars prin-
 cipalis siue illa fuerit possibilis siue
 impossibilis. igitur a primo sequit
 si tu non es homo tu es asinus igit
 tu es homo sequitur etiam si tu non
 es homo tu es asinus igit si tu non
 es asinus tu es homo tenet consequen-
 tia quia ex opposito sequitur opposi-
 tum et ultra sequitur si tu non es asi-
 nus tu es homo igitur si tu non es
 asinus tu non es homo tenet consequen-
 tia per penultimam regulam. et ex il-
 lo consequente sequitur ista disiunctiva
 tu es asinus uel tu non es homo ex
 qua disiunctiva sequitur ut prius q
 tu non es homo igitur a primo si
 tu non es homo tu es asinus igitur
 tu non es homo. Et potest etiam ar-
 gui q quolibet aditionalis simpliciter
 falsa potest aliquid quia ista si ho-
 mo currit sor. disputat et sicut hec
 ita quolibet ponit aliquid quia sequi-
 tur si homo currit sor. disputat igit
 si homo currit sor. non disputat. et
 sequitur si homo currit sor. disputat
 igitur si homo currit sor. disputat et
 sor. non disputat. et ex isto consequen-
 te sequitur q nullus homo currit uel
 sor. non disputat et sor. disputat. ex
 qua sequitur q nullus homo currit
 quia una pars disiunctive est una co-
 putativa impossibilis. sequitur etiam
 si homo currit sor. non disputat et sor.

disputat igit si sor. disputat uel sor.
 non disputat aliquis homo currit.
 ex quo sequitur q sor. non disputat
 et sor. disputat uel aliquis homo cur-
 rit. ex qua disiunctiva sequitur q ali-
 quis homo currit quia altera pars
 eius est impossibilis igitur a primo
 sequitur si homo currit sor. disputat
 igitur sor. disputat et sor. non dispu-
 tat. **Item** arguitur q ista aditio-
 nalis sit impossibilis simpliciter q
 bene sequit si homo currit sor. dispu-
 tat igitur necessario si homo currit
 sor. disputat. et existente sequitur q
 necessario nullus homo currit uel
 sor. disputat qd est impossibile quia
 ista disiunctiva non potest esse neces-
 saria sic significando nec eius contra-
 dictoria impossibilis significando sic.
Et sicut iam dictum est de aditiona-
 li denominata a li si ita est dicendu
 de denominata a li nisi. uel quin. q
 quolibet simpliciter falsa contradic-
 tionez includit. ita etiam rationalisypo-
 thetica simpliciter falsa aliquid po-
 nit quia contradictionem includit sic
 hec tu non differs a te igitur tu dif-
 fers a te. et deducitur eodem modo
 contradictio dicto inferendo disjunc-
 tivam copositam ex contradictorio
 contris et ante illius rationalis quia
 regule que sunt vere de rationali
 sunt vere de aditionali denominata
 a li si quo ad contrarium. **De** aditionali-
 bus autem denominatis a li nisi uel
 quin non tenent simpliciter dicte re-
 gule. de talibus enim verum est q
 contris aditionalis denominata a li nisi
 uel quin non sequitur ex ante quia

bus conditionalis nullus homo
currit nisi aial currit. oñs non sequi-
tur ex ante. **S**ed ista ppositio que
ponitur pro oñte seguitur ex cōtradi-
ctorio ppositionis que ponitur pro
ante. **E**t hoc sufficit ad hoc q ista
sit vera. **E**x quo pz istam oñaz non
valere. iste sunt due oñe quaz añtia
duertūtur et oñia duertūtur et iste si
gnificāt iuxta cōpositiōez terminoz
igitur iste cōuertūtur. patz de illis.
nullus homo currit nisi aial currit.
et nullus homo currit si aial currit.
et non curatur nunc utruz ppositio
rationalis falsa vel conditionalis sit
oñia aut habent añs et oñs fm veri-
tatem. **S**ed ppter breuitatez sepe
uoco illam ppoēz que immediate pce-
dit notam cōditionalis seu rationa-
lis. añs. et reliquaz oñs.

Copulativa ex cōpositione
suoz terminoz significāte
ad alteraz eius partē prin-
cipalem ualeat oñia. **C**ontra quaz
forte arguitur. quia non seguitur bipe-
dale uidet for. et tm plato uidet igitur
tm plato uidet. qz ex oñte sequi-
tur q nihil nō plato uidet quod re-
pugnat añti. aliter enīz oñs nō esset
intelligibile. **I**tem non sequitur
for. currit et iste non disputat igitur
iste non disputat quia relatiuū non
est intelligibile sine suo añte. **S**ed
pro his dicitur q utraqz oñia patz
tenendo li tm et li iste relative. quia
ita intelligibile est oñs sicut secūda
pars añtis tenēdo eāde relatiōez.
Et si itez cōtra arguitur quia non
sequitur homo currit et hoc oñs est

falsum demonstrādo utrobiz oñs.
Huic infra dicitur. **I**tem aliqua
est copulativa necessaria significans
ex cōpositiōe suoz terminoz cuius
utraqz pars est impossibilis igitur ab
ista ad neutra istaz ualeat oñia. patet
oñs. et arguitur añs. non tu dist ers
a te et homo est capra. **S**ed huic sta-
tim dicit. **A**l parte pñcipali ipos-
sibili copulatiue significantis cuius
utraqz pars est impossibilis. uel una
est possibilis et alia impossibilis. ad il-
lam copulatiuaz ualeat oñia. ut homo
est asinus igitur homo est asinus et
homo est capra. **S**imilr seguitur ho-
mo est asinus igitur homo est asinus
et tu curris. **E**t generalr quādo una
pars antecedit ad aliam arguēdo a
parte ante ad totam copulatiuā ua-
let oñia. ut rex sedet igitur rex sedet
et rex sedet. **Q**uando etiam utraqz
pars copulatiue cōuertitur cuz alia
ab utraqz parte ad ipsam copulati-
uaz ualeat oñia. **I**tem a copulatiua
ad distīctiua ex eisdem partibus ua-
let oñia. vnde seguitur rex sedet et nul-
lus rex sedet igitur rex sedet uel nul-
lus rex sedet. quia minus requiritur
ad ueritatez distīctiue q ad uerita-
tem copulatiue quia ibi requiritur
utriusqz partis ueritas. hic autē suf-
ficit ueritas alterius. **O**mīs enīz co-
pulatiua ex cōtradicōis facta est
impossibilis. et oīs distīctiua ex cōtra-
dictōis facta est necessaria. **A**l
parte distīctiue significātis ex cōpo-
sitiōe suoz terminoz ad ipsam dis-
tīctiua ualeat oñia. ut tu curris igitur
tu curris uel tu disputas. **E**t si forte

arguitur cōtra quia nō sequitur hec
distributiva est falsa igitur homo est
asinus? uel hec distributiva est falsa utro
biq; consequens demonstratio. Hinc in
fra dicitur. **I**tem a distributiva cu
ius una pars est impossibilis inferen
do aliam siue ista fuerit possibilis si
ue impossibilis ualet omnia. ut tu differs
a te uel homo est a inus igitur ho
mo est asinus? et ultra homo est asi
nus uel tu differs a te igitur tu dif
fers a te. similis tu differs a te uel
baculus stat in angulo igitur bacu
lus stat in angulo. et causa est quia in
talibus semper oppositum consequentis
repugnat antecedenti. **A**d distributiva
cuius partes principales uertuntur
inulce ad quilibet eius partes ualet
omnia. ut homo currit uel risibile cur
rit igitur risibile currit. et cum una
pars distributivae antecedit aliam ab
illa distributiva ad partem consequentem
ualet omnia. ut tu curris uel tu es igi
tur tu es. **I**tem a distributiva cuius de
structione unius partis super alteram
partem ualet omnia. **A**d causali cuius
utraq; pars est affirmativa ad al
teram eius partes ualet omnia. ut quia
tu es animal rationale tu es homo igi
tur tu es animal rationale et etiam tu es
homo. **E**x quo sequitur quod a causali
cuius utraq; pars est affirmativa
ad copulatum et distributiva copositae
ex consimilibus partibus ualet omnia.
sed non sequitur nisi utraq; pars sit
affirmativa. ut nō sequitur tu curris
non quia tu disputas igitur tu cur
ris et tu disputas quia sequatur igitur
tu curris. quia negatio nō negat ante

te. et nō est omnis causa bona omnia. et
non sufficit ad ueritatem talis quod utra
que pars sit uera. sed ultra requiritur
quod significatum auctoris sit causa signifi
cati auctoris secundum aliquod quatuor ge
nerum causarum. aut quod termini propo
sitionis immediate sequentis sit quia ipso
tent causarum significati termini aut
terminorum alterius propositionis. et secundum
hunc modum procedunt demonstrationes
propter quid et non primo modo quia
in optima demonstratione idem est si
gnificatum auctoris et auctoris. uel requiri
tur quod termini propositionis immediate
sequentis sit quia. sint naturaliter priores
uel saltem unus respectu cuius arguet
sit prior et nō superior. ut quia a produ
cit b. b. producit ab a. et quia tu es
animal rationale tu es homo. similis nega
tive quia piscis caret pulmone piscis
non respirat. **I**tem quia tu non es
homo tu nō es risibilis. **E**t si forte
arguitur cōtra quia illa est uera quia
tu es risibilis tu es risibilis et nō est
uera secundum aliquem istorum trium modorum
igitur. **q**c. patet omnia et a. arguitur. quia
sequitur quia tu es homo tu es risibi
lis igitur quia tu es risibilis tu es ri
sibilis. negatur omnia propter significa
tionez causalitatis illius termini quia
etiam non ualet omnia ab inferiori ad
superius cuius sit quia. sicut nec cuius sit
si. quia non sequitur quia tu es homo
tu es risibilis igitur quia tu es sub
stantia tu es risibilis. **A**d possibil
itatez copulativae requiritur quod quelibet
pars sit copossibilis alteri. et quod omnes
collectivae sint copossibiles. **A**d
necessitatem requiritur quod utraq; pars

sit necessaria. **A**d necessitates vero
 distinctiue regit q̄ una pars sit ne
 cessaria, aut una alteri repugnet.
Ex tēporali cui⁹ utraqz pars est
 affirmatiua legtur utraqz pars, vñ
 legtur tu moueris qm̄ tu curris igitur
 tu curris ⁊ tu moueris. **E**x ista
 regula legtur q̄ oēs tales casus nō
 sunt possibiles, qbus ponitur q̄ qñ
 cūqz rex sedet scias regez sedere, ⁊
 qñcūqz nullus rex sedet scias nullū
 regem sedere, ga ex illo casu legtur
 q̄ rex sedet ⁊ q̄ nullus rex sedet, ⁊
 ita nō est possibile q̄ qñcūqz pfer
 tur ppositio uniuersal' oēs curri ens
 sit alin⁹, ⁊ qñcūqz pferit singularis
 tu sis curriē. **E**x quo seq̄ q̄ a tēp
 porali cui⁹ utraqz pars est affirma
 tiua ad copulatiā ⁊ distinctiua com
 politaz ex oñibus partibus ualet
 oñia, ut tu cucurristi qñ tu disputasti
 igitur tu cucurristi ⁊ tu disputasti, ⁊
 nō sufficit in tali tēporali q̄ utraqz
 pars sit uera, s̄ regit plus q̄ utra
 qz pars uerificet p̄o tēpore ut mē
 lura ⁊ ordine fm̄ q̄ per suaz notas
 denotat. **S**ed non ualet ecōtra ut
 patz a copulatiua uel distinctiua ad
 tēporales quia stat nullum qñ esse.
Quādo aut tēporal' una pars esset
 negatiua non inferitur utraqz eius
 pars ga in talibus cōtingit q̄ tēp
 oralis est uera cuius altera pars est
 falsa, ut tu es qñ non fuisti. **A** lo
 cali cuius utraqz pars est affirmati
 ua legtur utraqz eius pars ⁊ copu
 latua ⁊ distinctiua ⁊ nō ecōtra eo mo
 do quo dictū est prius de tēporali,
 ut tu es ibi ubi plato est igit tu es

⁊ plato est ⁊ nō ecōtra. **S**ed a loca
 li cuius altera pars est negatiua non
 legtur utraqz pars quia in talibus
 cōtingit q̄ localis est uera ⁊ tñ una
 eius pars est falsa, ideo non legtur
 tu es ibi ubi plato nō est igit plato
 nō est. **A** cōparatiua cuius utraqz
 pars est affirmatiua ad utrāqz eius
 partē ⁊ ad copulatiā ⁊ distinctiua
 cōpositā ex oñibus partibus ualet
 oñia ⁊ non ecōtra, ut tu es albus ita
 sicut plato est alb⁹ igit tu es albus
 ⁊ plato est albus, tu ita curris sicut
 alinus uolat igit alinus uolat, sed
 nō ualz altera parte exite negatiua
 aut utraqz, ut plato nō est albus si
 cut tu es albus igit plato nō est al
 bus ga forte tu nō es albus. **E**t ita
 dicēdū est q̄ ab aduersatiua ⁊ exple
 tiua ad utrāqz partē ualz oñia, ut tu
 nō curris s̄ disputas igit tu nō cur
 ris ⁊ disputas, qñs tu nō curris se
 des igitur tu non curris ⁊ sedes.
Sed incidit dubiū utrū localis
 ⁊ tēporal' ⁊ cōparatiua sint cathego
 rice aut ypothetice. **P**ro quo accipi
 tur q̄ illud aduerbiū qñ, tñ tēpus
 uel instās significat, ⁊ q̄ aduerbiū
 loci ut ibi uel ubi tānqz p̄o loco po
 test stare aut p̄o aliquo ubi in ppo
 sitiōe sic significādo, ⁊ sic etiā aduer
 bia similitudinis, ut ita ⁊ sicut tānqz
 modū aut qualitatez significāt. **E**x
 quibus legtur q̄ iste ppositiōes con
 uertuntur tu es qñ plato est, ⁊ tu es
 in tēpore uel in instāti in quo plato
 est, ⁊ ista tu nō es qñ plato est signi
 ficat q̄ tu nō es in tēpore uel in instāti
 in quo plato est. **E**x quo seq̄ ultra

qd iste repugnant tu es qm plato est
 ⁊ tu non es in tpe uel in instanti in
 quo plato est ga una cōtradictiō con
 uertibili alterius. **E**x qbus sequitur
 istas cōtradictiōes tu es qm plato est.
 ⁊ tu non es qm plato est. **E**x quo se
 quitur ultra qd ista est categorica
 tu non es qm plato est. quia si foret
 ypothetica temporalis sic significan
 do ipsa aliquid poneret. sed ipsa ni
 hil ponit ideo ⁊c. quod pbat⁹ ga
 sua conuertibilis nihil ponit. puta ista
 tu non es in tēpore uel in instanti in
 quo plato est ideo ⁊c. **I**tem hec qm
 plato est tu nō es nihil ponit igitur
 ipsa non est ypothetica temporalis.
 patz cōtra ⁊ aīis arguit quia conuer
 tibilis eius nihil ponit puta hec in
 tēpore uel in instanti in quo plato est
 tu non es. **E**t ita dicit de cōparatiua
 ⁊ locali qd ipse sunt categorice ⁊
 non ypothetice. ⁊ generalr per nul
 luz aduerbiū sit ypothetica. ⁊ li qm
 est aduerbiū ⁊ nō cōdictio. **I**tem p
 ma pars principalis illius for. est ibi
 ubi plato est nō est ppositio. nec se
 cūda igit illa nō est ypothetica. pa
 tet cōtra ⁊ aīis arguit ga pma pars
 principalis est hoc cōplexū for. est ibi
 ⁊ secūda pars est illud aliud ubi est
 plato. ⁊ horz neutroz est ppositio
 igit ⁊c. patz cōtra ⁊ b. sed arguitur
 a. quia illi termini ibi ⁊ ubi sunt
 aduerbia igit tenentur in suis ppositi
 tiōib⁹ cūz suis uerbis ga aduerbiū
 non pōt stare in pposiōe nisi determi
 nāis uerbuz uel participiū. **E**tez per
 idem hec debet poni ypothetica tu
 es in loco in quo plato est. ⁊ poni il

lud nomen cum suo relativo pro no
 ta istius ypothetice. sicut ponitur
 illa duo aduerbia. s. ibi. ⁊ ubi. **E**t si
 dicitur negādo cōtra quia ille termi
 nus loco. tenet se cūz priori quia de
 terminat id uerbum est. **S**ed illud
 nihil est quia etia cūz uerbo priori
 tenet li ubi ut pbat⁹ est. **S**ed for
 te dicit⁹ cōcedēdo qd illa est ypotheti
 ca tu es in loco in quo plato est.
Sed cōtra quia oēs tales sunt qd te
 silogisabiles ⁊ conuertibiles omis ho
 mo currit in loco in quo tu dispu
 tas. oīs homo est ita albus sicut pla
 to est albus. sed nulla ypothetica est
 qd ta silogisabil ⁊ conuertibil igit iste
 non sunt ypothetice. **E**t si cōtra ar
 guit⁹ quia tunc sequitur istas cōclusio
 nes cūz ueris esse possibiles qm gli
 bet homo infinite uelociter currit nul
 luz aīal mouetur. dum alqis homo
 disputat nullus homo potest loqui
 dum alius uolat ipse nō pōt uola
 re. sicut homo est irrational nullus
 est irrational. ubi chimera est nihil
 est. **E**tez iste sunt ypothetice oīs ho
 mo currit qui est albus. for. qui est
 albus nō est colorat⁹. ga ex eis ime
 diate sequitur copulatiue sequz con
 uertibiles. s. oīs homo currit ⁊ ille
 est albus. for. est albus ⁊ ille nō est
 coloratus. quia illud relatiuū qui est
 resoluibile in et. ⁊ ille. illud. ex cō
 muni regula. **S**z pro his dicit⁹ cō
 dēdo illas cōclusiōes esse ueras aut
 possibiles quia ipse sunt mere nega
 tiue. ideo nullo hoīe disputate conce
 dēdū est qd dūz glibet homo dispu
 tat nullus homo pōt loqui quia in

tempore in quo quilibet homo dis-
putat nullus homo potest loqui. et
causa est quia quelibet propositio me-
re categorica que non est negatiua
cuius uerbum principale non est ne-
gatiu ponit aliquid. et ideo iste sunt
uerbe. Et per hoc dicitur ad secundum
negatio quod iste sunt hypothetice omnis
homo currit qui est albus fortes qui
non est albus est coloratus. Et cum
arguitur. iste equiualeat hypotheticis
igitur sunt hypothetice. negatur omnia
quia omnis categorica foret hypothe-
tica si ista forma ualeret sic signifi-
cans. Dicitur tamen quod iste non equi-
ualet hypotheticis. quia li qui non
habet resolutum in li et. et li ille. quia
non ualeat ista forma omnis homo
currit qui est albus igitur omnis ho-
mo currit et ille est albus. quia li qui
se tenet ex parte subiecti. unde non
refert inter has omnis homo currit
qui est albus et omnis homo qui est
albus currit. ut probatum est supra.
Similiter non refert inter has. ali-
quid differt ab animali quod non
differt ab homine. et aliquid quod
non differt ab homine differt ab
animali referendo in utraque li quod
ad li aliquid. quia li quod in utraque
se tenet ex parte subiecti. et sicut una
est probanda uel improbanda ista et alia.
Pro quo est notandum quod illa re-
gula que ponit quod li qui habet resolu-
tum in li et. et li ille. per modum omnis
habz intelligi ubi non fuit confusio
et distributio aut negatio reddens
propositionem negatiuam. et ideo li qui
aliquando habet resolutum in li uel et li

ille. ut fortes qui est albus non est
coloratus igitur fortes. non est albus
uel ille non est coloratus. et causa est
quia contradictorium huius fortes qui
est albus non est coloratus puta il-
lud fortes qui est albus est colora-
tus equiualeat uni copulatiue cuius
utraque pars est affirmatiua. et ideo
ista fortes qui est albus non est co-
loratus equiualeat uni disiunctiue cu-
ius utraque pars est negatiua. Sed
talis propositio fortes qui non est al-
bus non est coloratus. in qua sunt
due negationes. secundum duo uerba
equiualeant uni disiunctiue. cuius pri-
ma pars est affirmatiua et secunda
negatiua. huic scilicet fortes est albus
uel fortes non est coloratus. Et cau-
sa est quia contradictorium huius for-
tes qui non est albus non est colo-
ratus. est hoc fortes qui non est al-
bus est coloratus. et hoc equiualeat
uni copulatiue cuius prima pars est
negatiua et secunda affirmatiua. huic
scilicet fortes non est albus et fortes
est coloratus. ideo illa fortes qui non
est albus non est coloratus equiu-
aleat disiunctiue. cuius prima pars est
affirmatiua. et secunda negatiua. huic
scilicet fortes non est albus. uel fortes
est coloratus. Et quibus sequitur
istas esse concedendas. antepositus
qui necessario fuit non potuit esse.
chimera que necessario erit non po-
terit moueri. fortes qui est ubique
non est alibi. fortes qui est rome
non est substantia nec accidens. quia
ponat quod fortes non sit. et sunt con-
clusiones uere. Sed aliud dubium

3333 3 9

Incedit utrumque distincta composita ex
 contradictoriis originibus sit magis
 possibilis vel vera quam aliqua eius pars.
 et ita de aliis propositionibus genera-
 liter querit utrum aliqua sit altera
 magis possibilis vel magis vera. Et
 arguitur quod una propositio sit altera
 magis possibilis vel quod una latitudo
 possibilitatis sit subito deperdat vel veritatis
 quia signata latitudine possi-
 bilitatis vel veritatis sub aliquo gra-
 du intensio latitudinis est hec pos-
 sibilis et vera. hoc instant est demon-
 strato instanti presenti. et non immediate
 post hoc erit ista vera vel possibilis
 igitur subito deperdetur ista latitudo
 possibilitatis et veritatis ab isto gra-
 du sub quo iam ista est vera et possi-
 bilis usque ad non gradum. Sed hinc
 forte dicitur quod in instanti presenti sub infi-
 nite modico seu remisso gradu possi-
 bilitatis vel veritatis est illa possibili-
 lis et vera. Sed tunc arguitur sic.
 ista iam infinite remissa est possibilis
 et ante hoc non infinite remissa possi-
 bilis erat igitur ante hoc fuit una
 propositio alia magis possibilis. aut
 saltem poterat esse sic significando.
 quod fuit secundum probandum. Sed
 hinc forte dicitur quod ipsa infinite remissa
 possibilis ordine erat. Sed contra
 quia pari ratione quolibet propositio
 stringens ad utrumlibet infinite remisse
 possibilis est. omnis falsus quia signata
 ista distincta. hoc instant est. vel hoc
 instantis non est. vel ista rex sedet. vel
 nullus rex sedet tunc possibilis est ista
 quam possibilis est una eius pars cum
 ipsa non sit possibilis nisi per partes

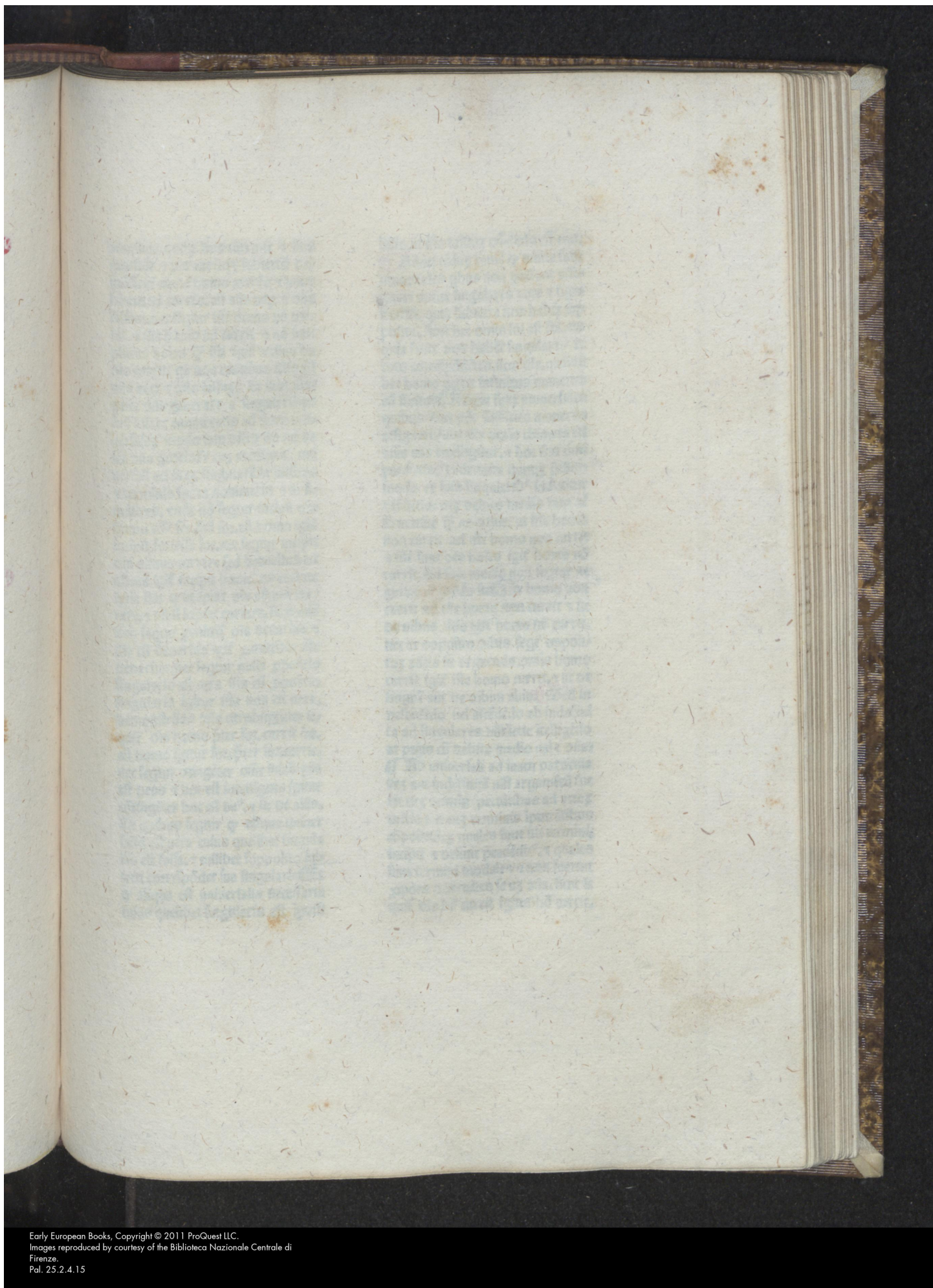
et per quod unumquodque tale et illud
 magis vel illud eque. Item sic tam
 possibilis est ista propositio rex sedet
 quam possibiliter ipsa potest verificari. et
 tunc possibilis est ista propositio rex est
 fortissimus hominum quam ipsa potest verificari
 carli. sed magis et facilius potest ista rex
 sedet verificari quam illa alia igitur ista
 est magis possibilis. Sed pro his di-
 citur quod nulla propositio est magis vel
 minus possibilis aut vera alia. nec ali-
 qua est latitudo veritatis aut possi-
 bilitatis secundum intensioem accidentalem. unde
 licet poterat distinguere a re potest
 et veritas a re vera. quod tamen nunc non
 pono adhuc illa accidentia non sunt inte-
 sibilis nec remissibilis. quia non est pro-
 prium relationis suscipere magis et minus
 secundum quod est relatio. Et dicitur ulterius quod
 veritas est ipsa res vera vel signum
 verum. Et falsitas est ipsa res falsa aut
 signum falsum. Et quibus legem quod veritas
 est pars falsitatis. et necessitas est
 pars contingentie. et impossibilitas est pars
 necessitatis. et necessitas est pars impos-
 sibilitatis. Restat adhuc ut videamus
 an a singularibus sufficienter enume-
 ratis ad suam universalem valeat conclusio.
 Et arguitur quod non. quia non valet hoc ar-
 gumētum. scilicet. non est homo et plato
 non est homo et cicero non est homo
 igitur nullus homo est homo. et hic ar-
 guitur a singularibus sufficienter enume-
 ratis igitur sic. ponat enim quod non sint
 plures homines quam illi tres per tunc quod
 arguitur a singularibus sufficienter enu-
 meratis ad suam universalem ideo sic.
 et illa conclusio non valet quia forte eras erit
 ante verum et conclusio falsum sic significando

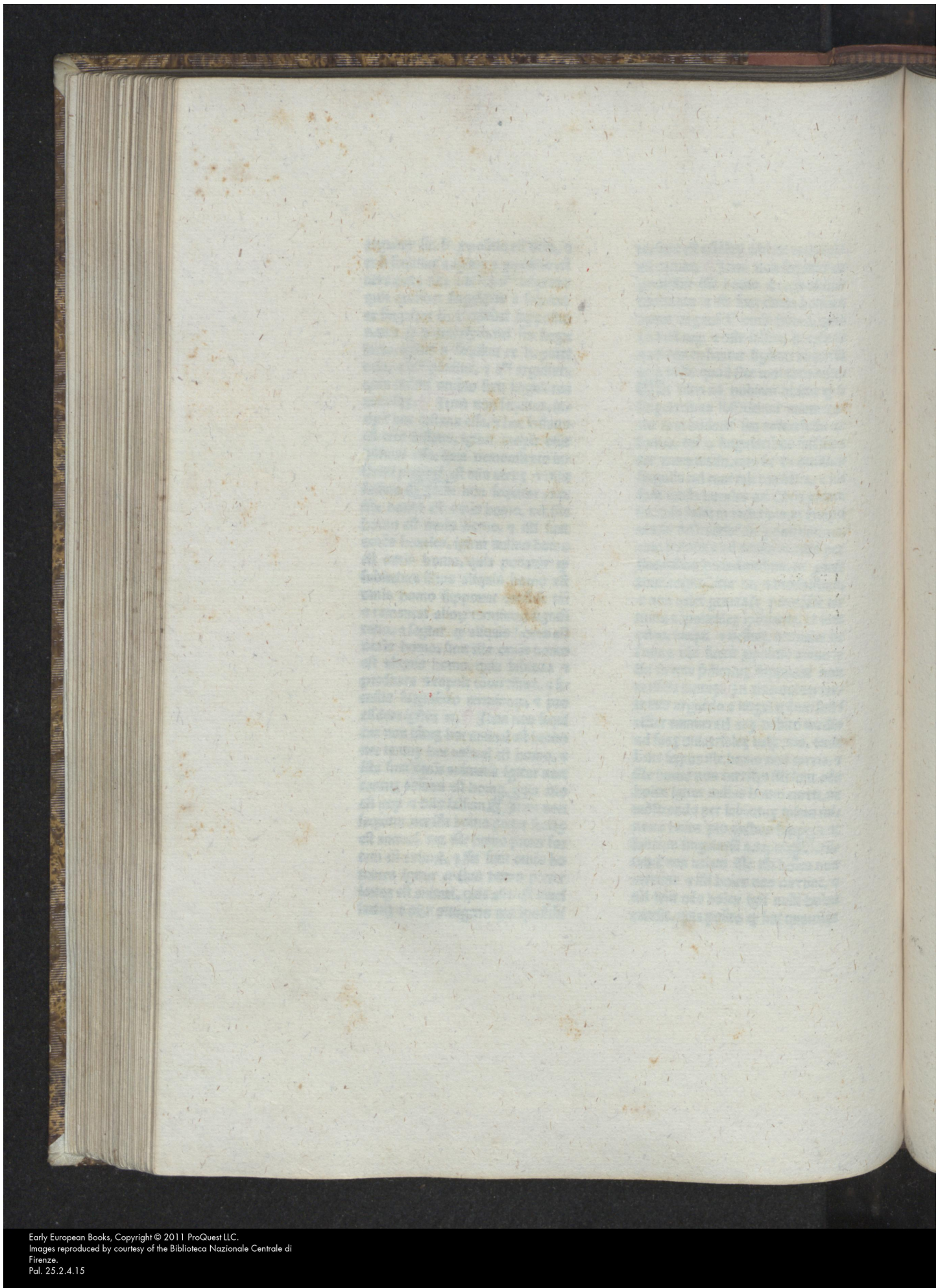
Sed hinc forte dicitur quod non ualere omnia a singularibus sufficere enumeratis. nisi ponatur et sic de singularibus. Sed contra quod non ualere omnia iuncta illa particula et sic de singularibus quia non sequitur foras currit et plato currit et cicero currit et sic de singularibus igitur quilibet homo currit. quia posito quod uiginti homines currant de quorum numero sint foras plato et cicero. et decem geseat. tunc illud anis est uerum et omnis falsum. quod foras currit plato currit et cicero currit. et sic aliquibus de singularibus hominibus igitur foras currit et plato currit et cicero currit et sic de singularibus patet omnia quod hoc nomen singularis non est signum uniuersale cum hoc non sit uniuersal singulari homines currunt. sicut nec illa uini homines currunt aut trini mouentur. Sed hinc forte dicitur quod ista omnia non ualent. sed in ante est addendum et sic de omnibus singularibus. Sed contra quod aut iste terminus et sic de omnibus singularibus significat solummodo omnes illas singulares aut omnes istos homines singulares qui sunt. aut per hunc modum significat foras currit plato currit et cicero currit et sic de omnibus singularibus. id est quod omnes homines currant. et primo patet quod illa omnia non ualent ut probatum est in prima forma. secundo autem modo semper assumitur falsum in ante et assumitur plus quam sit probatum nec arguitur a singularibus sed a singularibus et una propositione que se sola infert omnia. Sed hinc forte dicitur quod in illis singularibus debet assumi in ante talis propositio et isti sunt omnes homines. Sed contra quod non sequitur non permittit iste denarius nec permittit

istis denariis et illi sunt omnes denarii igitur non permittit tibi denarius. us. quia in casu est anis uerum et omnis falsum. Item non sequitur contingenter hoc contingens ad utrumlibet est. et contingenter hoc contingens ad utrumlibet est. et ista sunt omnia contingencia ad utrumlibet igitur contingenter omne contingens ad utrumlibet est. anis enim est uerum et omnis falsus demonstratis omnibus contingentibus ad utrumlibet. quod necessario omne contingens ad utrumlibet est. Item non sequitur contingenter. iste homo est et contingenter iste homo est et isti sunt omnes homines igitur contingenter omnis homo est. Item non sequitur. ista propositio uniuersal est falsa. et ista propositio uniuersal est falsa. et iste sunt omnes propositioes uniuersales igitur omnis propositio uniuersal est falsa posito quod non sint alie propositioes uniuersales quam iste omnis propositio uniuersal est falsa et omnis chimera est. Item ponatur quod predicatum istius omnis homo est supponat determinate remanente significatiōe aliorum terminorum. sic scilicet quod si omnis distribuat subiectum et non confundat predicatum. tunc patet non sequi. iste homo est animal. et iste homo est animal. et isti sunt omnes homines. igitur omnis homo est animal. quod anis est uerum et omnis falsus cum si animal stat determinate. Sed forte arguitur quod ista sit uera quia homo est animal de to quod si animal supponat determinate quia aliquis homo est animal. et nihil est homo quando illud sit animal igitur omnis homo est animal. et ab exponetibus ad expostum. Item capiatur una sibi sibi in uoce puta hec quilibet homo est animal in qua si animal stat ostendit enim et sic prima a. et secunda b. et

arguitur sic. b. ppositio est vera, et
ex b sequitur a. igitur a ppositio est
vera. patz oia et b. et a. arguitur
quia quelibet singularis a sequitur
ex singulari b. et cuilibet supposito
tam a q b correspondet sua singu
laris. igitur a sequitur ex b. patet
oia. et b. ponitur. et a. arguitur.
quia eadem omnia sunt singulares
utriusq. Item non sequitur, in
cipit hoc instans esse, et hoc instans
est omne instans. igitur incipit omne
instans esse. quia demonstrato in
stanti presenti est ams ueruz et ois
fallum. Item non sequitur, nec
iste homo est omnis homo. nec iste
homo est omnis homo. et isti sunt
omnes homines. igitur nullus homo
est omnis homo. quia ponatur q
subiectum istius aliquis homo est
omnis homo supponat confuse tm
et remaneat alioz terminoz signifi
catio. et sequitur q aliquis homo est
omnis homo. sicut ista omnis homo
est aliquis homo. quia subiecta et
predicata et copule conuertuntur. et si
milis suppositio terminoz. et pro
eisdem igitur et. Item non sequi
tur non tantuz hoc animal est homo
nec tantuz hoc animal est homo. et
ista sunt omnia animalia igitur non
tantuz animal est homo. quia ams
est ueruz et ois fallum. Item non
sequitur. nec iste homo preter fortez
est animal. nec iste homo preter for
tem est animal. et isti sunt omnes ho
mines igitur nullus homo preter
fortez est animal. quia ams est neces
sariuz et ois contingens aut impossibi

le. sicut est ostensuz. ubi de exclusiuis
est actum. Item non sequitur co
gnoscitur iste homo et cognoscitur
iste homo et isti sunt omnes homines
igitur cognoscit omnis homo. quia
ams est ueruz et ois fallum in casu in
quo non habeatur signum uniuersa
le in mente quod stat cum toto ams.
Et ideo ad dubium dicitur q a
singularibus sufficienter enumera
tis non adducit sua uniuersalis de
forma. nec a singularibus sufficien
ter enumeratis. cum sic de omnibus
singulis uel cum tali constatia. et isti
sunt omnes homines uel omnia anima
lia. quia fallit in exclusiuis. in excepti
uis. in destructib. in ppositiobus.
cum terminis ad actum mentis per
tinentibus precedentibus. ut pmit
titur. cognoscitur et. et modalibus.
et non ualet generalr precedere ter
mino copositioez ipoztante. ut sunt
tales. incipit et desinit. nec ualet de
forma ubi fuerit ppositio uniuersa
lis in qua pdicatur. supponat non
confuse tantuz. In aliis autem ter
minis arguendo a singularibus suffi
cienter enumerati euz debito medio
ad suaz uniuersalez ualz oia. unde
bene sequitur iste homo non currit. et
iste homo non currit. et isti sunt oes
hoies igitur nullus homo currit. de
moftrando per subiectuz ipius mi
noris hoies pro quibus supponunt
subiecta singulariu acceptaz. Cleru.
tame non ualent iste isti hoies non
currunt et isti hoies non currunt. et
isti sunt oes hoies igit nulli hoies
currunt. quia posito q sint quattuor





homines quorū duo currant et duo
 quiescant et per utrūque subiectū de/
 monstrat unus homo currēs et unus
 homo nō currēs, est autē uerū et oīs
 falsum, nec sequitur iste homo nō cur/
 rit et iste homo nō currit et nō sunt
 plures hoīes q̄ isti igit̄ nullus ho/
 mo currit, q̄a non exiibit istis est
 autē uerū et oīs falsū. Et sicut non
 ualet oīs generalr a singularibus
 sufficēter enumeratis ad suam uni/
 uersalez modo iam dicto ita nō ua/
 let oīs generalr cuz mediis ab uni/
 uersali ad suaz singularē in casibus
 et terminis supra nominatis et in su/
 millibus, unde nō sequitur incipit oīs
 homo esse sor, sed sor, est homo igit̄
 incipit sor, esse sor, nec sequitur incipit
 oīs alius currere sed humellus est
 alius igit̄ incipit humellus currere
 quia stat q̄ incipiat oīs alius cur/
 rere, et nihil idcipiat currere, sicut etiā
 non sequitur p̄mittit oīs denarius et
 iste est denarius igit̄ p̄mittitur iste
 denarius, nec sequitur nulla p̄positio
 singularis est uera ista est p̄positio
 singularis igitur ista non est uera,
 demonstrādo oīs utrobique, nec se/
 quit̄ oīs homo p̄ter sor, currit sor,
 est homo igitur sor, p̄ter sor, currit,
 nec sequitur cūtingēter omē intell̄ gēs
 est deus et hoc est intelligens igitur
 cōtingēter hoc est deus, et sic de aliis.
 Ex quibus sequitur q̄ aliqua uniuersa/
 lis est uera cuius quilibet singula/
 ris est falsa, et cuilibet supposito sub/
 iecti correspondet sua singularis. Et
 q̄ aliqua est uniuersalis necessaria
 cuius quilibet singularis est impossi

bilis, ut ista taffitūz omē ens est ens.
Aduertēdūz tamē q̄ multe sunt
 uniuersales q̄bus non possunt assi/
 gnari multe singulares uoce et signi/
 ficatide quia subiecta non habēt sup/
 posita, sicut hec omīs sol est sol, aut
 quia forte non habēt singulares ex
 toto correspondētes, sicut iste, qualilli/
 bet homo currit infinitus numerus
 est finitus. Alique sunt uniuersales
 quibus non pōt sufficētes numerus
 assignari, sicut ista omīs chimera est
 cū ens intelligitur, et hoc stat cum
 predictis. Unde finita quoque p̄dicto
 modo ex suis singularib⁹ inducitur
 diffinitioe cuz debito medio tam af/
 firmatiue q̄ negatiue, ut iste homo
 non currit uel iste homo non currit
 et isti sunt oēs hoīes igit̄ homo nō
 currit, sed sine medio non sequitur ne/
 gatiue arguēdo sic. Iste homo non
 currit uel iste homo non currit et sic
 de oībus aliis igit̄ homo nō currit,
 nec ex opposito oīs seq̄ opposi/
 tūz autis sic arguendo, omīs homo
 currit igit̄ iste homo currit, et sic de
 singul⁹ aut de oībus aliis. Sed in
 descēdēdo uel ascēdēdo ab indefini/
 ta ad singulares diffinitie itelligēdo
 ut prius cū debito medio ualz oīs.
Ab uniuersali ad suam particula/
 rez aut indefinitā nllū argumētū fue/
 rit cuz terminis p̄ccatibus ad actūz
 mētis aut cuz terminis iporātibus
 cōpositiōez quales sunt illi termini
 incipit et definit p̄cedētib⁹, et quales
 sunt termini modales et non fuerint
 p̄pōes destruētes se uiz oīs, sicut se/
 quit̄ oīs hō currit igitur hō currit,

sed non sequitur cognoscitur omnis
homo igitur cognoscitur aliquis ho-
mo aut aliqua homo. nec sequitur in-
cipit omnis homo esse fortis. igitur inci-
pit homo esse fortis. **¶** Item non sequi-
tur contingenter omne intelligens est
deus igitur contingenter intelligens
est deus. nec sequitur omnis propositio
particularis de tertio adiacente est
falsa igitur aliqua propositio particu-
laris de tertio adiacente est falsa. po-
tuit quod non sit aliqua propositio par-
ticularis nisi omnis aut eius pars.
¶ Sed de hoc infra dicendum est.
¶ Ex quibus sequitur quod duo con-
traria in certo casu sunt simul vera.
sicut iste incipit omnis homo esse fortis
et non incipit homo esse fortis. cognos-
citur omnis homo et non cognosci-
tur aliquis homo vel aliqua homo.
¶ Contingenter omne intelligens est
deus et non contingenter aliquod in-
telligens est deus. **¶** Sequitur ultra
quod duo subcontraria sunt simul falsa
in casu. ut ista incipit homo esse fortis
et incipit homo non esse fortis. **¶** Ex
quibus sequitur ultra quod maior est
oppositio contradictoria quam contraria.
quia contraria possunt coexistere in
veritate et in falsitate. contradictoria
autem nec in veritate nec in falsitate
coexistere possunt. **¶** Arguendo au-
tem a simili vel exemplo cum suffi-
ciens capta fuerit similitudo ex ea
parte qua debet argumentum valere
est ratio bona. ut si hec ratio sit bona
fortes currunt et plato currit. et fortes
et plato sunt omnes homines igitur
quilibet homo currit. tunc hec ratio

non erit mala sic significando. brumel-
lus currit et fauellus currit. et brumel-
lus et fauellus sunt omnes asini igi-
tur quilibet asinus currit. quia a si-
mili est penitus idem modus argu-
endi. Erratur autem frequenter cum
credatur modus arguendi similis
esse qui tamen sunt dissimiles. **¶** Et
iste modus arguendi est maxime uti-
lis apud intelligentes. quia reze com-
paratio plurimum reddit homines
adverentes.

¶ Explicit tractatus octavus.

Incipit tractatus de scire et dicitur
bitare.

Accipiamus primo quod quilibet
res cognosci potest conceptu seu noticia
distincta per quam conceptus generalis cuiuslibet
sui significati est noticia distincta et conceptus
discretus sui significati est noticia discreta
et cuiuslibet rei potest haberi conceptus
distinctus et cuiuslibet rei potest haberi conceptus
discretus eiusdem potest haberi conceptus
discretus discretus quia saltem potest istud
ad sensum vel ad intellectum demonstrare.
Itaque accipiamus quod quilibet res cognosci
potest noticia complexa et noticia complexa
et hoc pro parte per ex primo accepto. pro
secunda etiam notum est quia sicut cognoscitur
foris incomplexum per istam conceptum foris
ita etiam potest cognosci complexum per
conceptum quod est talis propositio foris
est neque res aliqua sciri ab homine nisi
per propositionem et cum res cognoscitur
complexum per propositionem veram dico
istam rem sciri sine ista propositione per
quam cognoscitur sciri scia quia ista res
sciri sine assensu sit ista scia sine illa
duo sunt. Accipiamus ultra quod nunquam est
talis intentio ens in intellectu actualem
considerare de ente autem foris vel tale
conceptus foris quoniam illi intellectui principi
significat ens vel foris ita generaliter
de quolibet conceptu distincto aut discreto
Itaque permittimus quod conceptus mentalis
nunquam aliquid uno tempore naturaliter
significat quod non semper significat
quicquid significat et quod non plura
aut pauciora nunc significat quam signi-

ficanit vel significabit naturaliter. nec
in mente unius plura significat quam
similiter in mente alterius. aliter enim non
converterantur iste due propositiones omnis
homo currit omnis homo currit quia
una sit in mente foris. alia in mente
platonis quia sciret quod pro tribus
hominibus supponeret et tertia significaret
in mente platonis et pro tribus aliis
diversis supponeret et illa tria signifi-
carent in mente foris. quod est falsum. Ex
quo sequitur quod iste terminus homo
significat hominem et hominem significat et
non stat quod iste terminus homo signi-
ficet hominem et nullus hominem significat
quia accipiat ille terminus homo po-
litus in ista propositione mentali tu es
homo que est vera et si quod iste ter-
minus homo hominem significat quia
iste terminus homo in ista propositione
pro aliquo homine supponit et pro ali-
quo homine affirmative verificat. scilicet pro
te igitur aliquem hominem significat sed
nunquam aliquid vel aliquid ille termi-
nus homo significat quoniam taliter et il-
lud continue significat ut per ex nunc
premissis. igitur si iam hominem significat
ipse nunquam significabit hominem quoniam ho-
minem significabit et ita dicitur de quo-
libet termino in quocumque casu. Ex
quibus sequitur quod si hec propositio omnis
homo currit significat omnem hominem
currere etiam omnem hominem currere si-
gnificat. Ex quibus sequitur ultra quod si tu
per istum terminum homo apprehendis
hominem etiam per amicum hominem ap-
prehendis quia si tu apprehendis ho-
minem per istum terminum homo iste
terminus homo significat tibi hominem.

et si ille terminus homo significat
 tibi hominem hominem tibi significat
 ut probatur est: et si hominem tibi si-
 gnificat hominem tibi representat,
 quia significare est potentie cogniti-
 ue aliquid uel aliqua uel aliquammodo
 representare igitur equaliter hominem
 per istum terminum homo apprehen-
 dit. Igitur a primo si per istum termi-
 num homo apprehendit hominem ho-
 minem per istum terminum homo ap-
 prehendit. Et ita arguitur quod si per istam
 propositionem omnis homo currit ap-
 prehendit omnem hominem currere per
 eandem etiam omnem hominem appre-
 hendit currere. Et causa est quia ter-
 minus communis indifferenter quodli-
 bet suum significatum significat et non
 magis unum idividuum quam reliquum.
 unde non est possibile quod iste termi-
 nus ens sit in mente sororis quod soror quod
 libet ens significat et unica intelle-
 ctione sororis quodlibet ens apprehendat
 et per omnes de quolibet homine consi-
 deret consideratione communem. Item uo-
 lumus accipere quod intellectio uera et
 simplex est noticia sicut dicitur tertio
 de anima. Item accipitur quod omnis noti-
 cia complexa incomplexam presupponit.
 Et quo sequitur quod si tu cognoscis
 sororem esse tu cognoscis sororem et si tu du-
 bitas sororem esse tu cognoscis sororem quia
 tu non potes dubitare sororem esse nisi
 per talem intentionem et actum sororis
 est in intellectu habitus et non potes
 in intellectu habere talem terminum
 sororem quod tibi significet sororem et per omnes
 apprehendas sororem per istum conceptum
 sororem et sic noticiam incomplexam de sorte

habes per conceptum cui subordinatur
 iste terminus soror in uoce uel in
 scripto et per omnes tu cognoscis sororem
 quia cognoscere sortem non est nisi
 sortem apprehendere per conceptum
 cui subordinatur aut scilicet subordi-
 nari potest talis terminus soror in uo-
 ce uel in scripto sicut prius. Item acci-
 pitur quod nulla res cognoscit incomplexum
 ab homine nisi de illa consideret
 ab eodem et habeat conceptum istam
 incomplexum significans neque aliqua res
 complere cognoscit ab homine nisi de
 ipsa consideret et de ipsa noticiam com-
 plexam habeat. Et quo sequitur quod
 stat te scire deum esse absque hoc quod
 aliqua propositio sciatur a te probatur
 quia ponatur quod tu credas firmiter
 absque hesitatione non deceptus deum
 esse et nullam intentionem habeas in
 mente complere aut incomplexam aliam
 quam propositionem significantes quo
 manifeste potest esse et sequitur tunc
 te scire deum esse et nullam propositionem
 scire quia de nulla propositione conside-
 ras. Item capias hanc propositionem per
 se nota hoc est quod sit in mente tua
 et nulla alia demonstrato uno ente et
 sequitur quod tu scis hoc esse in illo ente
 demonstrato et tamen ista propositio
 non sciatur a te demonstrata ista hoc
 est quia nullus conceptus est in mente
 qui illam tibi reparet ut ponit. Item
 sequitur dato opposito quod a propositio
 sciatur a te et de a propositione non con-
 sideras quia sit a propositio per se no-
 ta ut prius et patet quod de illa non con-
 sideras quia si de illa consideras igitur
 de illa per aliquem conceptum complere

uel incōplexē: eaz significātes dīdē
ras q̄ repugnat dictis. sequit̄ igit̄
q̄ de ista ppōe nō cōsideras ⁊ istaz
scis ut ocedit. ⁊ tūz omē scire est co
gnoscere ⁊ omē aliqd scire est aliqd
cognoscere sequit̄ q̄ istā cognoscis
⁊ sequit̄ istaz cognoscis igit̄ istam
cōsideras quod erat oppositū scōe
partis copulatiue igit̄ ⁊. **Ex** q̄bus
sequit̄ q̄ tū res significata ut signi
ficata est scitur. q̄a nūq̄ aliqua res
scitur aut cognoscit̄ nisi per oceptū
aut cōceptus istam significātes aut
significātes. quia sicut res adextra
cognoscit̄ cōplexē per ppōez uerā
que est scia uel saltz tūz scia. ppōsi
tōis cui⁹ termin⁹ uel terminū istaz
rem significāt. ita ppōitio non pōt
sciri nisi mediāte noticiā aut mediā
tibus noticiis istaz ppōez significā
tibus. ⁊ ideo si ppōitio scitur ipsa
scitur ut significatū ⁊ non ut signū
unde sicut sensus extēior nō sentit
qualitatē que est sensatio qua forma
liter est sentiens pura q̄ uisus non
uidet nisi dēz neqz tactus tangit ta
ctidēz pōt tangere est sentire neqz
auditus audit auditiōez. ⁊ ita de
aliis sensibus extēioribus. sic non
oportet q̄ si intellectus aliquā rem
cognoscat noticiā incōplexa uel etiā
cōplexa que etiā sit scia q̄ ipse istaz
sciaz aut noticiā mediāte qua istam
rem cognoscit̄ cognoscat uel cōpre
hēdat. **Verū** tamē sepe uulgariter dī
cimus ppōez sciri cum per ipsam
cōsideram⁹ ⁊ per ipsaz rem aliquā
uel rem esse adextra cognoscimus
cōplexē. **Utrū** aut̄ esse res diffē

rat a re. hic nō est cura sed est suffi
ciēter dictū ubi argumēta hāc diffi
cultatē regunt. **Item** accipiamus q̄
nullus termin⁹ uocalis aut scriptus
ab aliquo intelligit̄ ut termin⁹ nisi
in eius intellectu generet̄ aut gene
ratus sit cōcept⁹ aliq̄s uel actus ali
quis naturalr̄ idēz uel eodē modo
significās quod uel q̄liter significat
ad placitū ille terminus uocalis aut
scriptus. ideo audita ista uoce buff
uel bass que ad placitū nihil signifi
cat nō intelligit̄ illa pōt terminus
sit quia adhuc non est pars grāma
tice oratiōis. **Ex** quo sequit̄ q̄ hoc
non est intelligibile buff est sillaba
nō habita aliqua istaz partiū signi
ficatiōe. **Ex** quo sequit̄ q̄ stat te co
gnoscere sor. ⁊ non intelligere istuz
terminuz sor. ut posito q̄ sor. sit co
raz te de quo habeas oēz oceptuz
tibi possibilez p̄ter hoc q̄ nescias
istum terminū sor. significare istuz
⁊ sequit̄ q̄ tu cognoscis sor. sint eiz
isti termini sinonimi uocales aut
scripti sor. ⁊ plato. ⁊ scias istuz esse
platonē ⁊ sequit̄ q̄ scias istum esse
sor. ⁊ causa est q̄a termini sinonimi
uocales aut scripti eidem conceptui
subordinātur. ⁊ in casu isto nō intel
ligis istuz terminū sor. ut terminus
est quia per istuz terminū sor. audi
tus nō generat̄ aut generat⁹ est ali
quis actus neqz aliq̄ intētiō natura
liter significans q̄ iste terminus ad
placitū significat. neqz obstat q̄ iaz
sit generata aliqua intētiō p̄ aliq̄
terminū secuz sinonimū. **Item** uolo
accipe q̄ non est ad aliquaz ppōez
R 2

re p^o dēdūz nisi ipsa fuerit intellecta
quia nō est cum aliquo disputādūz
nisi p^o habita terminōz. **¶** Item
p^omittam^o q^o p^oba p^omittētia ad actū
mētis faciunt sensūz cōpositūz et sen
sūz diuisūz. faciūt autē sensūz cōpositūz
cū totalit^o p^ocedūt dictū p^opositūz
ut scio hoiez currere. sensūz autē di
uisūz faciunt cum inter partes dicti
mediāt aut totaliter sequūtur. ideo
hec est in sensu diuiso hoiez scio cur
rere. aut hoiez currere scio. **¶** Et causa
est quia ista uerba ad actūz mētis
p^omittētia nō p^omittūt terminūz ante
se neq^o appellare faciunt. ideo ista
hoiez currere scio habz p^obari sicut
hec hoiez scio currere. cūz li hoiem
determine supponat. et ideo nō ua
let ista dīa a esse neq^o scio igit scio
a esse neq^o hoiem scio currere igit
scio hoiem currere. sicut non sequit^o
ois homo est aīal. tūgēter igit cō
tingēter ois homo est aīal ut dēz
est sup^o ubi de modalibus actūz est.
ideo h^o currere scio licz dubitē hoc
currere. **¶** Et qbus acceptis ponitur
pro reglā q^o affir^o arguēdo a sen
su cōposito ad diuisūz. mediātibus
his terminis actūz mētis significati
bus generalit^o ualz oīa ut dubitas
hoc currere igit hoc dubitas cur
re. sicut tu scis hoiez currere igit ho
miez scis currere. qā sequit^o tu scis
hoiez currere igit uere apphēdis
hoiez currere. et sequit^o uere apphē
dis hoiez currere igit uere tibi si
gnificat oīm hoiez currere. **¶** Et cau
sa est qā nō pōt esse scia aut noticia
cōis qū ipsa sit cuiuslibz in diuisi.

¶ Ex quo sequit^o q^o oīm hoiez uere si
gnificat tibi currere. quia quicqd si
gnificat hoiez hoiez significat ut in
suppositiōibus dēz est. et ultra se
quit^o q^o hoiem tibi uere significatur
currere. et q^o hoiez uere apphēdis
currere. et ultra sequit^o igit hoiem
scis currere. et oīa ultima patz satis
intelligēt^o igit a p^o ad ultimūz se
quit^o tu scis hoiem currere igit ho
miez scis currere. et sicut in his ter
minis arguit^o ita in aliis argui pōt
igit. **¶** Negative tū arguēdo nō ua
let oīa quia non sequit^o tu non scis
hoiem currere igit hoiem non scis
currere. tu nō scis for. currere igit
for. nō scis currere. sic. s. intelligēdo
tu non scis illud qd est for. currere
igit illud qd est for. nō scis currere
sed mediātibus ist^o uerbis arguēdo
a sensu diuiso ad sensūz cōpositum
nō ualz oīa arguētūz affirmati
in terminis cōis aut discretis. un
de non sequit^o hoc scis currere igit
scis hoc currere. neq^o seq^o hoc albi
scis esse albi igit scis hoc albi
esse albi. neq^o sequit^o hoc albi scis
esse albi. **¶** Item nō sequit^o hoc risibile
scis esse hoiez igit scis hoc risibile
esse hoiez. **¶** Et tota causa est quia ad
hoc q^o scias hoc currere requirit^o q^o
per hoc cōplexū h^o currit scias hoc
currere pp appellatiōez ratiōis. s.
ad hoc q^o hoc scias currere sufficit
q^o illud scias p istā oīe aīal currit.
aut p istā oīs homo currit. qā appel
lare rōez est rei cognitōez significa
re p^oceptūz sequētes terminūz uer

balē aut picipialē. Ideo si cognoscis
hoc p talē conceptū hoc, tu cognoscis
hoc, et non est appellare rōez cogni
tōez rei demonstrare p diffinitōez
quia tunc tu non posses cognoscere
ens et esset pcessus in infinitū in dī
finitōibus, et si cognosceres hoies
infinitos conceptus hīe in intellectu
nō oūertibiles. Ex quo p3 q nō se
quit ens scis currere igit scis ens
currere. Arguēdo aut mediāte hoc
uerbo scio affirmatiue ex maiori et
minori et cōclusiōe de eodez uerbo
scio in sensu cōposito non ualet oīa
ut tu scis hoc currere et scis bene q
tū hō est homo igit scis hoiez cur
rere q nō seqt tu scis deū esse et
q tū deū esse est deus igit tu scis
deū. ponat b^r grā argumēti, sed
forte negat oīs esse impossibile. Cō
tra q oīs significat ex appellatiōe
q tu scis deū p istū conceptū deū qd
nō tringit q scia nō est sine cōpositi
ōe aut diuisiōe saltz actual de q
loquimur, habitualis aut per multas
actuales generata est. Et in sensu di
uiso sumēdo maiore de sensu diuiso
cū minori de iesse cōcludēdo cōclusi
ōez de sensu diuiso ualz oīa de eo
dez xbo scio, ut hō scis currere et hō
est for, igit for, scis currere. In sensu
aut cōposito sumēdo maiore cū mi
nori de iesse cōcludēdo illā de sensu
cōposito nō ualz oīa sz seqt illa de
sensu diuiso mediante eodez uerbo
scio, ut nō seqt tu scis oīez dualitāt
esse parē et hec est dualitas igit tu
scis hāc dualitatē esse parā. Arguen
do uero ex maiori de sensu cōposito

affirmatiue mediāte isto uerbo scio
cū minori de sensu cōposito de altero
uerbo euz dictiōe excepta, aut econ
tra cōcludēdo cōclusiōez de eodez uer
bo in sensu cōposito nō ualz oīa, un
de nō seqt uolo pcutere istuz et scio
q tū ille ē sacerdos igit uolo pcutere
sacerdotē. Sz forte cōtra pma
reglaz ar^t q ex illa seqt q aliquā
ppōez scis esse ueraz quā dubitas
esse ueraz q tu scis aliezz istoz esse
ueraz demonstratis istis que scis esse
cōtradictoria, rex sedet nullus rex se
det igit alterā istaz scis esse ueraz
tenet cōsequētia per regulaz datam.
Sed arguitur modo q utrūqz
istarum dubitas esse ueram quia
utrūqz istarum est tibi dubia ut po
no igitur utrūqz istarum dubitas
esse uerā igit aliquā ppōez scis esse
uerā quā dubitas esse uerā. Itē nō
seqt tu scis aliquā ppōez esse uerā
quā non scis esse uerā igit aliqua
ppōez scis esse uerā quā nō scis esse
uerā q oīs ē impossibile et aīa ueraz
aut saltz possibile i casu, ponat eiz
q scias q altera istaz est uera rex
sedet et null^{us} rex sedet et q quālibet
istaz dubites esse ueraz et p3 q tu
scis istā ppōez aliq ppositio ē uera
quā nō scis esse uerā et istā scis adē
quate significare q aliqua ppositio
est uera quam non scis esse ueram
igitur tu scis aliqua ppositiōez esse
ueraz quā non scis esse ueraz. Itē
seqt tu scis aliquā ppōez esse uerā
et illā nō scis esse uerā igit aliqua
ppōez scis esse ueraz quam nescis
esse uerā, patz oīa quia oppositiūz

distis euz accedēte īpugnat reglā.
Et per olūmē argumētū argu-
tur q tu scis aliquez hoiez currere
que nullus homo scit currere, et q
tu scis aliqua r esse qualiter nullus
homo scit esse que oia repugnāt re-
glā. **E**t dā illa regula sequitur
q aliquid scis esse ens de quo non
consideras quia tu scis q omē ens
est ens ut pono. ponat enī q ista
ppositio sit in mente tua per quā
scis q omē ens est ens et nō sit alia
ppositio ab ista aut eius parte in
mente tua grā argumenti, neq sit
aliquis cōceptus in mente qui nō sit
in ista ppositiōe, et sequitur data
reglā q quodlibz ens scis esse ens
et tamen non de quolibz ente cōside-
ras quia de rege nō cōsideras ut po-
no. **E**t de nullo tibi ignoro cōside-
ras s aliquid est tibi ignotū igit
de aliquo ente nō cōsideras, et quod
libet ens scis esse igit aliquid scis
esse de quo nō cōsideras. **E**t sequi-
tur q aliquid credis esse asinum, et
idem credis nō esse asinū quia po-
nat q aliquis homo appareat tibi
asinus et bene scias tu q nullus ho-
mo est asinus. **E**t arguit sic, tu scis
q quilibet homo nō est asinus igit
quēlibz hoīem scis non esse asinū;
et quo dīte sequitur q quēlibz ho-
minez credis non esse asinū et ta-
men aliquez homiez credis esse asi-
nū quia sit for, igit aliquez hoīem
credis esse asinū et eundez credis
nō esse asinū. **E**t rem arguit con-
tra illud quod dicitur rem esse vel
rem sciri, et non ppositiōez ut ppo-

sitio est quia sequitur q tam pposi-
tio falsa scit q ppositio vera quia
ppositio falsa tam cognoscitur aut
tam cognosci pōt per cōplexa que
sunt ppositiōes q ppositio vera;
omē falluz qā nīhil scitur nīlī neq;
Et tunc etiā sequit q nō ualer hoc
argumētū hanc ppositiōez homo
est asinus scis quāz scis significat e
q homo est asinus igit scis q ho-
mo est asinus. **E**t sequit q aliquid
est scitū ab aliquo qd etiā est eidez
dubū quia eadē res ab aliquo scit
per aliq ppoēz que res per aliam
ppoēz ab eodē dubitat. **E**t sequit cō-
tra illud qd dicit de appellatiōe se-
quit q nō possit sciri deū ēē neq;
hoiez currere neqz aliqūter esse, et
q ista ppositio tu curris pūid/
pālī significat te currere qd est fal-
luz, et arī omē qā si tu scis deū esse
tu scis deū esse p tale cōplexū mēta-
le deū esse, omē p illud qd dictū
est de appellatiōe, omē est falluz qā
nīhil scit ab hoīe nīlī per ppoēz, et
ita arī alia sequit. **E**t ad hōz pūmū
dī cōcedēdo regulā, et cōcedit qd cō-
cludit, s, q alterā istaz scis ēē uerā
noticiā cōi qā p istā ppoēz uerā al-
tera illaz ē uera que grā arī sit a
et cōcedit q a scio ēē uezz s nō per
istaz a est uezz et a dubito esse uezz
per istā, hō ē uezz demo^o a igit no-
ticia cōi al q ppoēz scio esse uerā
et eadē notī^o discreta dubito esse ue-
raz. **E**t deo cōcedit q hō scio esse uezz
et hō dubito ēē uezz diuerso cōceptu
seu respectu diuersoz eodez demō-
strato. **E**t deo secūdo dī admisso casū

q̄ de quolibet ente cōsideras cōced
 ptu cōmuni a de rege. Et dicitur ul
 tra q̄ nullum est ens tibi ignotum
 sed quodlibet ens est tibi notum in
 isto casu noticia cōmissa quia sequi
 tur aliquod ens est tibi ignotum igit
 tur aliquod ens est tibi non notum
 dñs est falsum quia quodlibet ens
 est tibi notum per istum cōceptum
 ens noticia incōplexa a cōmuni sed
 non noticia distincta. Per hoc etiam
 ad aliam formam cōceditur q̄ idem
 credis esse asinum a non esse asinum
 respectu diuersorum quia per istā gl
 bet homo non est asinus for. credis
 esse non asinum a quilibet hominem
 credis nō esse asinum cōi noticia. sin
 gulari tamen noticia hoc credis esse
 asinum demonstrato forte qui grā ex
 emplī appareat tibi asinum. Et si for
 te arguit q̄ nō singulari noticia cre
 dis hoc esse asinum quia tu noticia
 singulari hoc credis nō esse asinum
 quia tu scis sortem non esse asinum
 igit for. scis non esse asinum. p̄ dñā
 ex regla a ponat asis in casu isto a
 i deo for. credis non esse asinum not
 tia singulari. a for. credis esse asinum
 quia hoc credis esse asinum demon
 strato for. igit. Sed huic dicitur
 q̄ noticia singulari sensitua for. in
 casu isto credis esse asinum. aut saltem
 for. asinum credis esse a noticia sin
 gulari intellectua for. non credis esse
 asinum. a hoc cōcludit argumētum
 sed de hoc infra dicitur. Pro alia
 forma cōcedit q̄ tam ppositio affir
 mativa falsa scitur q̄ vera ga ppo
 sitio nō scit ex eo q̄ ipsa significata

a negat hec dñā hāc p̄p̄oz homi
 est asinus scis quā adeq̄te scis signi
 ficare hoiez esse asinum igit scis ho
 minē esse asinum. Et per hoc dicit q̄
 eadez res scit a dubitat ab eodez
 non tñ per eodē cōceptus sicut ho
 mo scit inq̄tū cognoscit q̄ homo
 est homo. a dubitat inq̄tūz dubi
 tat q̄ homo disputa. Sed ad ult
 muz cōcedit q̄ de uirtute sermonis
 non scit homo neqz ppositio neqz
 scit aliquid neqz deū esse ab hoie ga
 nō scitur deū esse per tales cōceptus
 deuz esse. uerū tamen ga non aliter
 possumus exprimere cōgrue qd sc
 m? aut principale significatiōez ppo
 sitiōis nisi per oratiōez infinitiua
 sequētez illa uerba actus mētis con
 cernētia. ideo tolleramus istos mo
 dos loquēdi p̄p̄ exprimere itētiōez
 ubi ar? non oīo petāt difficultatē.
 Et isto modo dicebat q̄ ista ppositio
 homo est asinus significat hoiez
 esse asinum adeq̄te. Deinde cōceden
 duz est q̄ hec ppositio de? est d. a
 esse significat a deū esse est scitūz. a
 q̄ aliquid ē scitū seu scit. a q̄ iste ter
 minus homo hoīem significat. a sic
 de aliis.

Utruz aliquid sit scitū ab ali
 quo qd eidē eodē respectu
 sit dubiū. Et ar? q̄ sic p̄p̄
 quia tu scis sortē currere a dubitas
 for. currere igit. ac. patz dñā a asis
 ar? qā ponat q̄ corāz te currat ho
 mo quez bene scias currere a nesci
 as q̄ sit sortes. a sit hec dñā in mē
 te tua. gratia argumenti sortez scis
 currere igitur sortem scis currere.

hec dñā est bona n̄ añs est uezz igit
 n̄ dñs. n̄ q̄ hec dñā sit bona arguit
 sic quia nō pōt esse q̄ añs illius sit
 uezz qn̄ dñs sit uezz. n̄ nō repugnat
 illud añs. n̄ illud dñs esse uezz igit
 illa dñā est bona. **T**ercio non pōt esse
 q̄ añs istius dñe sit uezz qn̄ tu scias
 for. currere igit oppositū istius dñe
 mētalīs non stat cum ascedēte eius.
 dez igit illa dñā est bona. n̄ tunc ar
 guit q̄ dñā uocali sibi subordinata
 sit bona. si for. scis currere igit scis
 for. currere. **E**t q̄ añs istius sit uezz
 in isto casu arguit quia hoc scis cur
 rere n̄ hoc est for. igit for. scis cur
 rere. n̄ q̄ dubites for. currere ponit
 in casu n̄ sequit tunc q̄ tu dubitas
 for. currere n̄ scis for. currere quod
 fuit pbādū. **S**ecundo sic tu scis
 hoc esse for. n̄ dubitas hoc esse for.
 eodez demonstrato igit scitū est du
 bium p3 dñā n̄ arguit añs posito
 q̄ for. n̄ plato sint coram te n̄ scias
 bene q̄ alter istoz est for. n̄ q̄ alter
 istoz est plato. sed nescias q̄s istoz
 sit for. nec scias quis istoz sit plato
 n̄ tunc demonstrato in rei ueritate
 for. dubitas q̄ hoc est for. q̄a quocū
 q3 demonstrato istoz dubitas an h̄
 sit for. ut sequit ex casu. n̄ q̄ tu scias
 q̄ hoc ē for arguit q̄a tu cognos
 cis for. n̄ consideras sufficiēter an hoc sit
 for. aut nō igit tu scis q̄ hoc ē for.
 par3 dñā n̄ ponit b̄. n̄ ā. arguit
 quia tu bene cognoscis for. esse alie
 ruz illoz igit tu cognoscis for. p3
 dñā quia noticiā cōplexā p̄supponit
 incōplexā n̄ non pōt cognoscere al
 terz istoz esse for. nisi per talez con

ceptuz mētales alterz illoz est for.
 n̄ non pōt esse illud cōplexū mētale
 in mēte tua nisi iste terminus for. sit
 in mēte tua. sed q̄dū iste terminus
 for. est in mēte tua tu cognoscis for.
 noticiā incōplexā ut argutū est sup̄
 igit. **T**ercio n̄ tertio arguit sic
 ponat q̄ for. sit coraz te de quo ha
 beas oēm cōceptuz tibi possibilez
 ḡa argumēti preter hoc q̄ nescias
 ipsum uocari for. n̄ cōsideras suffici
 enter utrūq̄ iste sit for. scias enī q̄
 for. est alqs homo sed nescias quis
 homo sit for. n̄ arguit q̄ tu scis hoc
 esse for. n̄ dubitas hoc esse for. igit
 scitū est dubiū. p3 dñā n̄ b̄. q̄
 tu dubitas hoc esse for. q̄a consideras
 sufficiēter an hoc sit for. n̄ nō credis
 firmiter neq3 oppināris hoc esse
 for. ut posio neq3 credis sine oppi
 naris hoc non esse for. igit dubitas
 hoc esse for. sed arguit ā. q̄ scis
 hoc esse for. quia dato cū casu q̄ tu
 scias istuz uocari for. cū alīs par
 tib⁹ casus sequit q̄ tu scis hoc esse
 for. sed nō p̄ hoc tu scis aut incipis
 scire hoc esse for. quia scis hunc uo
 cari for. igit scis hoc esse for. in illo
 casu absq3 hoc q̄ scias hunc uocari
 for. p3 dñā n̄ b̄. arguit quia si p̄
 hoc scis hunc esse for. quia scis hūc
 uocari for. sequit q̄ talis p̄positio
 hoc est for. significat hūc uocari for.
 n̄ tūc sequit q̄ for. nō sit terminus
 substantiā. n̄ ultra sequit q̄ for. pōt
 incipere esse for. n̄ desinere esse for.
 ip̄o non incipere neq3 desinere esse
 homo. n̄ per idēz q̄a homo pōt esse
 asinus quia homo pōt esse uocatus

alius. refertur dicitur quia ea ratione qua
 tantum valet for. quoniam uocatur for
 eadem ratione tantum valet alius
 quoniam uocatur alius. et isto dato se
 quitur quod hec non est impossibilis ho
 mo est lapis homo est capra. et quod
 nulla propositio categorica est neces
 saria. que omnia sunt inconuenientia ideo
 in isto casu. tu scis hoc esse for. et sic
 scitur est dubium. Item et quarto po
 nat gratia argumenti quod propositio scia
 tur ut signum sicut vulgariter admit
 titur. et sic ista propositio. hoc est uerum
 in mente tua demonstrato uero illo
 contra dictorum tibi dubiorum. rex se
 det nullus rex sedet que bene scias
 esse contra dictoria et sufficit scire conde
 res de ista in mente tua hoc est uerum
 per cuius subiectum scias demonstrari
 uerum illo. Et ar. quod tu dubitas hoc
 esse uerum et quod tu scis hoc esse uerum de
 monstrato uero illo igitur scitum est
 dubium. per omnia et ar. anis quia utraq
 illarum est tibi dubia hoc est uerum quo
 cumque illo demonstrato. Et ar. tunc
 sic. hec est tibi dubia. hoc est uerum
 quocumque illo demonstrato quam ad
 quate scis significare hoc esse uerum
 igitur dubitas hoc esse uerum. et arguit
 quod tu scis quod hoc est uerum quia tu scis
 quod hoc uerum est uerum igitur tu scis hoc
 esse uerum. patet omnia et anis sequitur ex
 casu. Item sit a nomine singulare ueri
 illo. Item. I. rex sedet. nullus rex
 sedet. Et ar. sic. hec omnia est bona a
 est uerum igitur hoc est uerum scita a te
 esse bona. et anis est scitum a te et omnis
 est intellectum a te. et non repugnat te
 scire illud omnis. et bene scis quod ex nul

lo uero sequitur fallit igitur illud omnis
 est scitum a te. Et tunc ar. sic. hec est
 scita a te hoc est uerum quam ad quate scis
 significare hoc esse uerum ut positum
 est igitur tu scis hoc esse uerum et dubi
 tas ut prius hoc esse uerum. igitur dubi
 um est scitum. Sed forte dicitur quod
 ista omnia non est scita a te esse bona
 in casu isto quia illud repugnat. Con
 tra quia cum casu stat quod scias contra
 dictorum omnis repugnare antea istius
 omnis. et scias bene quod hoc sufficit ad
 hoc ut ista omnia sit bona. Item ex hoc
 quod omnia sit bona scita esse bona et ei
 anis sit scitum non sequitur quod eius omnis
 sit scitum. quia forte anis est latitum et
 omnis grecum. sed forte in casu isto ali
 ter dicitur negando quod omnis illius omne
 a est uerum igitur hoc est uerum sit intelle
 ctum a te. Sed contra quia utraq
 istarum est intellecta a te hoc est uerum.
 et hoc est uerum illis duobus contra dicto
 riis demonstratis rex sedet nullus
 rex sedet. sed omnis illius omne est alte
 ra illarum igitur omnis est intellectum a te.
 Item illa est mentalis hoc est uerum que
 est omnis istius omne igitur illa tibi signi
 ficat aliquid aut aliqua ut propositio
 est igitur ipsa est a te intellecta ut ipsa
 est propositio. Item quoniam sic. hec dis
 ciplina est scita a te. rex sedet. nec hec
 disciplina est tibi dubia demonstran
 do istam disciplinam per subiectum se
 cunde partis. et hec est tibi dubia igitur
 tu scitur est tibi dubium. per omnia. et
 ar. anis quia ista est una propositio in
 tellecta a te de qua tu consideras que
 non est scita a te esse uera neque scita
 a te esse falsa. dubitas enim an rex

sedeat. neq3 credita firmiter. neq3
discreta. neq3 oppinata quia du
bitas utruq3 rer se deat. ⁊ scis istam
sic significare igit ista est tibi dubia.
Sed huic forte dicet q3 ista disiu
ctio est scita ga secunda eius pars est
scita. s. ista disiuctio est tibi dubia
demonstrando istam disiuctio. **S**ed
contra si hec est scita hec est tibi du
bia ut ppositio est ut ponit ⁊ hec
adequate significat q3 hec est tibi du
bia igit ⁊c. ⁊ ex dato est scita igitur
scituz est dubius quod fuit pbanduz
Sed huic forte dicet q3 hec non est
ppositio. rex sedet uel hec disiuctio
est tibi dubia quia pars non suppo
nit pro toto cui⁹ est pars neq3 pro
conuertibili ut fo. te dicet. **S**ed con
tra hec. nra est bona tu differs a te
igitur hec est falsa tu differs a te ⁊
subiectu nris supponit pro antecedē
te igit pars ppositio pot supponere
pro pntente ppositio illi cuius est
pars. Item lecto sic. hec est scita a
te hoc est for. demonstrato for. ⁊ hec
est tibi dubia igit scituz a te est tibi
dubius. p3 nra ⁊ ar. nris ponendo
q3 for. sit coraz te ⁊ scias tu hoc esse
for. eo demonstrato per istaz ppo
sitiones hoc est for. que sit ⁊ pono
q3 a remanete scita a te in intellectu
tuo recedat for. quod esse pot ga al
ter non posses scire istam hoc fuit
demonstrato adam ut ppositio est
quod falsuz est ga per li hoc in intel
lectu pot demonstrari quicq3 placet
demonstrare. maneat igit hec ppo
sio sit scita in intellectu per horam
deinde ponat q3 in medio instanti

hore obicitur tibi for. variatus que3
credas esse platonez. quo posito ar
guitur q3 scis hoc esse fortes ⁊ non
scis hoc esse forte pro eodez instan
ti medio hore aut q3 hec est a te sci
ta hoc est fortes ⁊ q3 hec non est sci
ta a te hoc est fortes quia hec non
est scita a te hoc est fortes demon
strando istum qui pro medio instan
ti hore tibi obicitur quia credis q3
iste sit plato ideo hec non est scita a
te hoc est fortes. si eniz ista est scita
a te hoc est fortes quam adequate
scis significare hoc esse fortem tunc
tu scis hoc esse forte. nris est falsum
quia tu non credis hoc esse fortem
⁊ q3 tu scias hoc esse fortem patet
quia a ppositionez scis ut scivisti in
principio hore quia credis eam fir
miter sicut credidisti a principio ho
re ⁊ oino te habes respectu a sicut
te habuisti circa principiu hore. ⁊
a est uera ppositio sicut ante fuit. ⁊
ante a scivisti igitur adhuc a scis. ⁊
a scis significare hoc esse fortem de
monstrato forte igitur scis q3 hoc est
fortes igitur scis hoc esse fortes de
monstrato forte. ⁊ non scis hoc esse
forte. ⁊ per nequē idem est scitum
⁊ dubium quia saltim ex impossibili
sequitur. Item in illo casu tu scis q3
fortes est fortes. ⁊ scis bene in intel
lectu tuo istas mentales conuertit sic
significando fortes est fortes ⁊ iste
homo est fortes igitur tu scis q3 iste
homo est fortes demonstrato forte
ut prius ad intellectuz. ⁊ nris ponit
cum casu ⁊ dubitas istum homine3
esse for. pro eodem medio instanti

igitur. **I**tem septimo sic. ponatur quod
 plato sit corax te quere scias currere
 et credas quod ipse sit sor. sic quod credas
 firmiter sor. currere. sed currat sor.
 rome te nescire tunc tu scis sor. cur-
 rere et non scis sor. currere. igitur per
 idem scitum est tibi dubium. p. 3. omnia
 et maiora quia tu credis firmiter. absque
 exhibitione quod sor. currat et sor. currit
 igitur tu scis sor. currere. patet omnia ex
 diffinitione eius. quod est scire. et tunc
 non scis sor. currere quia nulla est
 evidentiā per quam scis sor. currere
 igitur non scis sor. currere. **I**tem si
 scis sor. currere igitur sor. scis currere
 omnis falsum et omnia p. 3. per regulam
 unam ante positam. **I**tem octavo sic
 tu dubitas te scire sor. currere igitur
 et. patet omnia et a. 1. a. 1. ponendo quod
 scias sor. currere per a. b. e. evidentiā
 et dubites tu an iste tres evidentię
 sufficiant ad concludendum te scire sor.
 currere. credas enim. aut dubites. an
 requirantur quatuor que tamen
 non requirantur. quo dato arguitur
 quod tu dubitas te scire sortem cur-
 rere quia tu scis sortem currere et con-
 sideras sufficienter an scias sortem
 currere. et non scis te scire sortem cur-
 rere quia non credis firmiter te sci-
 re sortem currere igitur tu dubitas
 te scire sortem currere. patet de sequen-
 tia quia sequitur tu consideras utrum
 scias sortem currere et non credis te
 non scire igitur dubitas te scire sor-
 tem currere. **Q**uod etiam in eodem
 casu. tu scis te scire sortem currere
 arguitur quia consideras sufficien-
 ter an scias sortem currere. et scis sor-

tem currere igitur percipis certitudi-
 naliter te scire sortem currere igitur
 tu scis te scire sortem currere. te
 nec omnia per hoc quia si per aliquas
 evidentiās scis sortem currere per
 illas scis te scire sortem currere. Et
 per simile arguitur quod tu dubitas
 te dubitare sic esse vel sic. et scis te
 dubitare sic esse vel sic. **E**t sic argui-
 tur quod scis te credere sic esse vel sic.
 et dubitas te credere sic esse vel sic.
 ex quibus sequitur quod scitum est du-
 bium. **I**tem nono sic. ponatur quod sci-
 as quod a sit unum nomen singulare
 alterius istarum. deus est. chimera est
 quare unam scias esse necessariā. sci-
 licet istam deus est. et aliam impossibi-
 lem. scilicet istam chimera est. et non sit alia
 oppositio ab altera istarum vel ex par-
 te. et cum hoc ponatur quod oppositio
 dubia ut est oppositio est intellecta
 ab eodem ut oppositio est. et non cre-
 dita nec credita esse vera. neque cre-
 dita esse falsa. **Q**uibus positis ar-
 guitur quod quelibet illarum est tibi du-
 bia. non consideret aliquis de aliquis
 istarum nisi tu. et aliqua istarum est scita
 a te igitur scitum est tibi dubium. p. 3.
 omnia et minor arguitur quia ista deus
 est. est scita a te. et ista est aliqua istarum
 igitur aliqua istarum est scita a te.
 et arguitur maior. scilicet quod quelibet istarum
 sit tibi dubia quia aliqua istarum est
 tibi dubia. et qua ratione una eadem
 ratione alia est tibi dubia igitur quel-
 bet est tibi dubia. et arguitur maior
 scilicet quod aliqua istarum est tibi dubia
 quia aliqua oppositio istarum est alicui
 dubia. et non nisi tibi quia nullus

considerat de illis uel de aliqua illarum
 nisi tu igitur aliqua illarum est tibi du-
 bia, patet omnia et maior arguitur quia
 a propositio est alicui dubia et a est
 aliqua propositio istarum igitur aliqua
 propositio istarum est alicui dubia, patet
 omnia et maior sequitur ex descriptio-
 ne propositio dubie et minor sequitur
 ex casu. Ideo forte dicitur quod ista
 particula scilicet quod non sit aliqua alia
 propositio ab illis uel istarum partibus
 est impossibilis cum aliis partibus
 casus amoneatur igitur illa particu-
 la et cum aliis partibus casus dispu-
 tetur aliter et proponit tibi ista, a est
 alterum illorum, quod est concedendum
 quia sequens ex casu, deinde proponi-
 tur a si dubitas arguitur sic, tu dubi-
 tas a et bene respondes igitur dubi-
 tans est a, patet omnia et sequens est
 falsum quia nullum dubium est a.
 Item si dubitans est a igitur a est du-
 bium, sequens falsum et omnia patet a
 conuersa ad conuertentes. Item cum
 dubitatur a, proponitur deus est, quo
 concessio proponitur chimera est, quo
 negatio arguitur quod conceditur aut
 negatur a, quia bene sequitur, conce-
 ditur ista deus est a te, et negat ista
 a te chimera est et nulla propositio est
 a nisi altera istarum igitur a te conceditur
 uel negatur a igitur non dubitatur
 a te. Item si dubitas a et scis bene
 quod tamen altera istarum est a igitur tu dubi-
 tas alteram istarum, sequens est falsum
 uel sequitur quod tu dubitas alteram
 istarum et nullam istarum dubitas, sequens
 illi casui est impossibile. Item si du-
 bitas a, potest esse signum igitur intel-

ligis a potest esse terminus, sequens
 falsum quia per istum terminum uo-
 calem uel scriptum a non generatur
 neque generatus est aliquis conceptus
 in mente tua discretus naturaliter
 aliquid significans quod ad placitum
 significat iste terminus uocalis uel
 scriptus a illi conceptui subordinatus
 igitur tu non es intelligens a ut
 signum est, patet omnia ex una supposi-
 tione passumpta. Sed forte aliter
 respondet dum proponitur a dicen-
 do non intelligo a, uel non respondeo
 ad a. Sed contra quia tu intelli-
 gis istam propositionem concessam a est
 alterum illorum igitur intelligis subiectum
 et predicatum igitur intelligis a quia
 notitia completa presupponit incomple-
 ram. Item in isto casu proponit de-
 us est quia concessa proponit chimera
 est, quia negata a te patet quod ad quodli-
 bet illorum tu respondes a est aliquod
 illorum igitur ad a respondes, et respo-
 des ad a quia concedis uel negas a.
 Sed forte aliter respondetur a prin-
 cipio non admitendo casum quia
 non intelligit casus quia non intel-
 ligit hoc quando dicitur a est nomen
 singulare alteri istarum, quia forte di-
 citur quod ista non est propositio a est no-
 men singulare alteri istarum, sicut ista
 non est propositio buff est sillaba non
 habita aliqua istarum uocum signifi-
 catione. Sed contra istam respon-
 sionem arguitur quia ex illa sequitur
 quod non potest fieri noua propositio ali-
 cuius uocis, quia cum dicitur pono
 quod buff sit nomen singulare sor, aut
 platonis, et sic de aliis diceretur ex

Responde qd. ista nō est intelligibile
 & licet sit confusio in lingua qd. unus
 non poterit alium intelligere qd. per
 idem nullus. incomplexus est nomen
 alius rei quia iste terminus homo
 non est nomen quia non potuit ab
 impositore fieri qd. ista propositio est
 propositio intelligibilis homo est no-
 men commune hoīs. ¶ Item decimo
 sic eadez propositio est concedenda a te
 & dubitanda in eodem casu. & nō est
 dubitanda a te & concedenda. nisi quia
 eadem est scita & dubia. igit scitum
 est dubium. patz oīa & probat aīa.
 ponēdo qd. rex sedeat & tu dubites
 regem sedere. tunc patz qd. hec rex
 sedet est concedenda a te quia sequens
 ex casu quia bene sequit rex sedet &
 dubitas regē sedere. igit rex sedet.
 & qd. ista sit a te dubitanda rex sedet
 probat quia ista est tibi dubia & du-
 bitas a te. & solum bene respondes
 igit ista est a te dubitanda. ¶ Item
 in eodez casu ar. sic eadez propositio
 concedis & dubitas bene respondēdo
 & non credis & dubitas eandē pro-
 positionē nisi quia eadez est scita & du-
 bia. igit scitum est dubium. patz oīa
 & probat aīa. ponēdo istam rex se-
 det. qua concessa qd. sequens propositio
 tu concedis qd. rex sedet. & patz qd. ista
 est concedenda quia vera & non repu-
 gnans. Ista enīz stant simul. tu conce-
 dis qd. rex sedet & est tibi dubium qd.
 rex sedet igit stat qd. tu concedas qd.
 rex sedet & dubites regem sedere. qd.
 quicqd. stat cū ante bene dicit a si sit
 vel ergo denominare stat cum dicit
 eiusdē. sed ista oīa est bona. est tibi

dubium an rex sedet igit dubitas re-
 gem sedere. & cū ante stat qd. tu con-
 cedas qd. rex sedet. igit cū ante dicit
 dez stat qd. tu concedas qd. rex sedet.
 dubitas qd. rex sedet. quod ponat
 & legit aīa. probat & bar. ¶ Item
 undecimo sic. aliq. propositio est tibi
 dubia que ē scita a te esse vera. igit
 per idēz scitum est dubium. patz oīa
 quia contradictoriuz oītis repugnat
 aīa ex eo qd. propositio alicui dubia
 est propositio ab eo intellecta ut pro-
 positio est non credita esse vera. neqz
 credita esse falsa. igit si propositio est
 dubia alicui ipsa non est scita ab eo
 dez esse vera neqz esse falsa. sed ar-
 guit aīa. ponēdo qd. a sit nomen si-
 gulare alicui istaz puta vere. l. rex
 sedet vel nullus rex sedet. deinde si
 aut hec due oītie. a est verū igit hec
 propositio est vera. a est verū igit hec
 propositio est vera in oīte unus de-
 mōstrata illa. rex sedet. & in oīte al-
 terius demōstrata illa. nullus rex se-
 det. patz qd. una illaz oīaz est bo-
 na. & sit pma grā argumētū que sit
 c. & arguit sic. oīa c est scitum a te
 esse verū quia scis qd. arguit a dicit
 tibi ad queribile. & scis bene qd. ex
 vero non sequit fallū. & scis bene
 qd. aīa est verū igitur scis qd. oīa est
 verū. & idēz oīs met est tibi dubium.
 quia utraqz istaz est tibi dubia. hec
 propositio est vera. & hec propositio est
 vera demōstrādo istas duas propositi-
 ones contradictorias. rex sedet. nul-
 lus rex sedet. ¶ Item duodecimo sic
 ponat qd. scias quid per subiectū
 istius demōstrat. hoc est homo. &

sufficiēter cōsideres utrū demonstratū per illud subiectū sit homo uel non homo. et non decipiaris. et cum hoc qd aliquid credas esse hominem et aliquid credas non esse hominem. et scias bene qd hoc est homo p̄ se significat qd hoc est homo. deinde pponitur tibi. hec est tibi dubia hoc est homo. patet qd ista est uera non repugnans et ista est scita esse uel uera. uel falsit̄ scita esse falsa. igit̄ scitum est dubium. patet om̄ia et ar̄ b^o. quia tu scis bene qd demonstrat p̄ subiectū istius hoc est homo quā tu scis adequate significare qd hoc est homo. et sufficiēter cōsideras et nō decipis an illud demonstratū sit homo uel non homo. igit̄ scis istam esse uerā. uel scis istā esse falsā. tenet om̄ia quia si hoc demonstratū sit homo cū aliis partibus ibi positis seq̄t qd tu scis istā esse uerā. et si hoc sit non homo cū illis partibus seq̄t qd scias ip̄as esse falsas. Item pponat̄ hec hoc est homo posito qd bene scias istā significare ut prius qd hoc est homo. et patet qd b^o est tibi dubia. Et ar̄ tunc sic. tu dubitas istā hoc est homo quā adequate scis significare hoc esse hominem igit̄ tu dubitas hoc esse hominem. et tū tu scis hoc esse hominem quia in re ueritate tu scis te esse hominem igit̄ tu scis hoc esse hominem te demonstrato per li hoc.

¶ Uel ar̄ sic. hoc qd tu scias hoc esse hominem stat cū ante hec est tibi dubia hoc est homo quā adequate scis significare hoc esse hominem igit̄ ista stat cū tuo cōte. scilicet cum hoc tu dubitas

hoc esse hominem te demonstrato per li hoc. et lateat te demonstrari p̄ li hoc in cōte. igit̄ ista stat simul. tu scis hoc esse hominem et dubitas hoc esse hominem. quod fuit p̄bādū.

¶ Item rursū sic. aliquid ppositio est scita ab aliquo que ab eodem non est scita igit̄ per idem aliquid ppositio est scita ab aliquo que ab eodem nō est scita. igit̄ per idem aliquid ppositio est scita ab aliquo que eidem est dubia. patet om̄ia et ar̄ arguit̄. ponendo qd hec sit a nullū cōcessus a for. est scita a te quā cōcedat for. et nullā alia. et scias bene qd ista est a. et sit ista b a est scitū a te quā scias adequate significare qd a est scitū a te. tunc patet qd b est scitū a te. et idē b nō est scitū a te igit̄ r̄.

¶ Preterea ar̄ ar̄ sic. quia tu scis bene qd nullū cōcessus a for. est scitū a te. et scis qd ista nullū cōcessus a for. est scitū a te adequate significat qd nullū cōcessus a for. est scitū a te. igit̄ tu scis istā nullū cōcessus a for. est scitū a te. et etiā illa nō est scita a te quia si tu scis qd nullū cōcessus a for. est scitū a te. igit̄ nullū cōcessus a for. est scitū a te. et ultra nullū cōcessus a for. est scitū a te. et nihil est cōcessus a for. nisi ista. nullū cōcessus a for. est scitū a te igit̄ ista nō est scita a te. Aliter etiā ar̄. ponēdo qd for. cōcedat b et nullā alia p̄pōz nisi b. tunc ppono a est scitū a te. et cōceditur sicut est cōcedenda cū ista sit b cōcedit b. tunc arguit̄ sic. tu cōcedis b sine obligatiōe et ponat̄ cū tuo casu qd tu non sis obligatus igit̄ b est scitū a te.

Et arguitur quod b non est scitum a te. quia si b est scitum a te. et b adequate significat quod a est scitum a te igitur a est scitum a te. et a adequate significat quod nullum excessum a for. est scitum a te igitur nullus excessus a for. est scitum a te. sed b est excessus a for. igitur b non est scitum a te. Sed pro horum solutione habenda premitte quod hec sententia est bona. si credis firmiter for. currere non deceptus in significatio alicuius istorum terminorum for. et currere. et for. currere. tu scis for. currere. et contra. si tu scis for. currere credis firmiter for. currere non deceptus in significatio istorum terminorum for. et currere. et for. currere. Ita generaliter sequitur in aliis terminis. sed non sequitur tu credis firmiter for. currere. et for. currere igitur tu scis for. currere ut argutum est superius. neque sequitur tu scis for. non esse igitur credis firmiter for. non esse. et ita est quod for. non est quia nihil est neque esse potest quod for. non est. Ex qua suppositione legitur quod omnis fides actualis est scia. et quodlibet fideliter creditum est scitum. Et si placet adhuc quod si consideras for. currere et non credis firmiter for. currere. et neque credis firmiter for. non currere. tu dubitas for. currere et contra si dubitas for. currere igitur consideras for. currere et non credis for. currere neque credis for. non currere. sed si credis non firmiter for. currere non deceptus in significatio alicuius istorum terminorum for. et currere. tu opinaris for. currere et contra. Ex quibus sequitur quod potest esse quod for. sciat se errare et se deceptum. quia potest esse quod for. credat firmiter

ter quod ipse errat sed nesciat in quo singulariter ei rat aut decipiat. Item est advertendum non esse inconueniens quod aliquid sit scitum per propositiones de terminis communibus quod sit dubium per propositiones de terminis singularibus. sicut aut per istas omnis rex est rex quolibet rex est scitum a te esse rex. sed per istam hoc est rex. hoc dubitatur esse rex demonstrato b rege ideo b rex est scitum a te esse rex. et b rex est dubitatum a te esse rex secundum diuersas propositiones. una de terminis communibus. alia de terminis discretis. Item sciamus quod eadem res est scita et dubitata ab eodem sed disparatos terminos. ut dubitatum est a te hoc esse rex demonstrato uno quem dubitas esse rex. et scitum est a te hoc esse istum hominem. Item secundum precepta singulares non disparatos sed sicut conuertibiles eadem res est scita et dubitata ab eodem secundum diuersas noticias. ut posito quod ista sit in mente tua iste homo est for. per cuius subiectum bene scias ad intellectum demonstrari for. tunc patet quod tu scis istum esse for. ad intellectum for. demonstrato per istum. quia scis bene subiectum et predicatum istius propositionis conuertit ut pono. et scis bene for. esse in re natura. et ista est tibi dubia iste homo est for. demonstrato ad oculum hominem uidentem a re motis qui in ueritate est for. ideo noticia intellectus scis hoc esse for. et noticia sensus dubitas hoc esse for. ut superius arguebatur. Et secundum hoc est aduertendum diligentius quod duplices sunt conceptus in homine de eadem re quod uidentur

esse eque cōdes quozz un^o p̄tinet q̄st
solū a d^o noticiā sensitiuā reliqu^o ad
intellectuā. unde iste termin^o uocal^o
for. duob^o cōceptib^o cōsiderari pōt
nō ouertibilib^o. quozz unus ē mere
substantiā l^o in intellectu 7 nō dno ar
uocatiōez seu notatiōez aliq̄ ext^o ille
eaz neqz silitudinē aliq̄ extrinsecā. 7
isto modo stat q^o cognoscas for. lz
nescias ipm uocari for. aut itelligas
istā uocez for. imō stat q^o prius scue
ris istū hoiez esse for. q̄ ipse uocez
for. n3 b^o repugnat dicti bñ intelle
ctis. Et sic d^o de isto termino for. ita
de q̄libz alio de p̄dicamēto substan
tie. nā nō est imaginādū q^o termin^o
mere substantiā l^o ipozz silitudinē ex
trinsecā qā nulla ē silitudo extrinsecā
inter subāz que est hō 7 iter substantiā
tiā que ē eius aīa intellectiā idiusibili
iste tñ termin^o substantiā utrūqz isto
ruz ualioce 7 mere substantiā l^o ipoz
ta. Alteri etiā cōceptui subordinat^o
pōt iste termin^o uocal^o uel scriptus
for. q^o cōceptus est cōnotatiu^o nois 7
silitudinis extrinsecē 7 sic tñ ap̄p̄hē
dit intellect^o p̄ istū terminū sic p̄ hoc
cōplexū. h^o uocatu for. ul tātūz q̄tū
per hoc cōplexū uel aliq̄ sile tante
q̄ritatē. ul talis q̄ritatē. nec in oibus
de eodē sunt isti termini siles ul cō
uertibiles termini cōnotatiui. sed ut
frequētius alter de eodē 7 sile cōci
pit aliū. Et h^o modo cōcedit q^o for.
p̄t^o desinere esse for. ipō nō desinen
te e te hoiez. Et q^o hēc est uera hō est
ast^o. ar gētū est stagnū. neqz h^o mo
do illi sunt termi de p̄dicamēto sub
stantiē lz isti termini accitales. 7 iste

est modus uulgaris 7 ad sensūz ite
riorē p̄tinet a sensibilib^o mutatu
illoz sensibilib^o imagines recipiētes.
Intellect^o autē ultra accitā extrinsecā
intelligit substantiā rei. 7 qā nō ita fa
ciliter itelligim^o licet sentim^o neqz
tam cito ideo nō tam cito habemus
in intellectu cōcept^o substantiales cōdes
uel singulares dēterminatos sicut ha
bemus cōceptus cōdes uel singulares
nagos. **E**t forte cōtra illud ar.
qūla seq^o ex illo dato q^o oēs tales
termin^o hō aīa sūt termini equiuo
ci 7 p̄ osequēs nō sunt termini sub
stantiales de p̄dicamēto substantiē. p̄z
dñā p̄ istāz regulā ad cognoscēdūz
terminū equiuoci equiuocātes. s. q^o
qñ ipē nō subordinat alicui cōceptui
secū ouertibili sed plurib^o distib^o
nōi iucez ouertibilib^o. sicut iste ter
min^o uocal^o canis non subordinat
alicui cōceptui secū ouertibili sed trī
bus cōceptib^o dispatis. s. cōceptui ca
nez celestē significati 7 cōceptui canē
lacrabilē 7 cōceptui canez maritū si
gnificati. **E**t hūc d^o q^o stat bene
istas for. hō ē. ac. esse. p̄p̄ōes plu
res 7 istos terminos uocales uel scri
ptos. s. for. 7 hō esse equiuocos. 7 istū
terminū for. nō esse singulārē termi
nūz. dum tñ uniuoce sumerent^o illi
termini nō min^o iste sunt cōcedēdes
hō est for. 7 tal est plato. ubi ar. istā
difficultatē nō petat. nimis enīz na
hūz est in uerbis laborare. p̄posito
aliū erigēte finē. sepe enīz loquētes
incidētes p̄ hā falsa trāsim. **E**t deo
trāseamus nō curātes grā breuitati.
Pis qdē habitis dicim^o q^o nūq^o

eadem res per eandem p[ro]p[ri]etate sciunt
 et dubitari licet per diuersas similes sci
 ri et dubitari possit ab eodem. Ex quib[us]
 dicim[us] ad p[ri]mum negando istam
 d[ic]tam m[et]ale[m] s[ci]s currere igit[ur]
 s[ci]s s[ci]s currere sicut uocat sibi sub
 ordinata est neganda respectu t[er]mi[n]i dei
 ista est d[ic]ta bona. s[ci]s. deus s[ci]t cur
 rere ergo deus s[ci]t s[ci]s currere. Et
 cu[m] ar[go] q[uo]d ista d[ic]ta in mente tua sit
 bona quia non p[otes]t a[n]i[m]a istius d[ic]te
 esse neq[ue] q[uo]niam o[mn]i[u]m sit neq[ue] et n[on]
 repugnat a[n]i[m]a et o[mn]i[u]m esse simul
 uera igit[ur] hec d[ic]ta est bona. Dicitur
 q[uo]d n[on] ual[et] d[ic]ta sicut hec d[ic]ta m[et]ale[m]
 n[on] est bona talis p[ro]positio m[et]ale[m]
 homo est alinus demonstrata ille a ho
 mo est alinus est necessaria igit[ur] ho
 mo est alinus q[uo]niam non possit esse
 q[uo]d a[n]i[m]a sit neq[ue] q[uo]niam o[mn]i[u]m sit uer[um]
 et n[on] repugnat a[n]i[m]a et o[mn]i[u]m esse simul
 uera. ita etiam in uocalibus n[on] sequi
 tur. non potest esse q[uo]d a[n]i[m]a istius o[mn]i[u]m
 qu[er]it hec est uera homo est alinus
 igit[ur] homo est alinus sic significan
 do sit neq[ue] q[uo]niam consequens sit neq[ue] et
 non repugnat a[n]i[m]a et o[mn]i[u]m esse
 uera simul igit[ur] hec d[ic]ta est bona.
 hec est uera homo est alinus igit[ur]
 homo est alinus. Et cum ulterius
 arguit[ur] q[uo]d illa d[ic]ta sit bona. q[uo]d non
 potest esse q[uo]d a[n]i[m]a istius d[ic]te sit ue
 rum. q[uo]niam scias s[ci]s currere igit[ur] op[er]
 positum o[mn]i[u]m sequentis non stat cu[m] an
 tecedente in c[on]possibilitate quia ad
 istum intellectum p[re]cedit argumen
 tum negatur d[ic]ta. Ad secundum ar
 gumentum dicitur non admittendo
 casum quia ex casu sequitur q[uo]d tu co

gnoscas s[ci]s. et non cognoscas s[ci]s. se
 quit[ur] enim tu cognoscis s[ci]s. si scis q[uo]d
 alter[us] istor[um] est s[ci]s. q[uo]d non potes sci
 re q[uo]d a[li]ter[us] istor[um] est s[ci]s. nisi per ra
 le[m] p[ro]p[ri]etate m[et]ale[m] alter[us] istor[um] est
 s[ci]s. sed noticia c[on]plexa p[re]supponit in
 c[on]plexa igit[ur] si cognoscis aut scis
 alter[us] istor[um] e[ss]e s[ci]s. tu cognoscis s[ci]s.
 Ad tertium d[icitur] admissio casu conce
 dendo q[uo]d tu scis hoc esse s[ci]s. q[uo]d hec
 est uera in m[en]te tua hoc est s[ci]s. capi
 endo istum terminu[m] s[ci]s. substantialem
 et negatur q[uo]d dubitas hoc esse s[ci]s. si
 t[er]mi[n]i capiat[ur] iste termin[us] s[ci]s. accipiat[ur]
 p[ro]ut id[em] significat q[uo]d hoc c[on]plexu ho
 mo uocat[ur] s[ci]s. concedit[ur] q[uo]d dubitas
 hoc esse s[ci]s. cu[m] quo b[e]n[e] stat q[uo]d tu co
 gnoscis s[ci]s. et scias hoc esse s[ci]s. capi
 endo istu[m] terminu[m] s[ci]s. m[er]e substantia
 dialem. et q[uo]niam n[on] intelligat[ur] iste termi
 nus s[ci]s. capi[er]e m[er]e substantialem ad
 huc neq[ue] est q[uo]d tu scis hoc esse s[ci]s. q[uo]d
 ista uocal[is] uel scripta n[on] sit c[on]cedenda
 a te. tu scis hoc e[ss]e s[ci]s. q[uo]d ipsa n[on] est
 intellecta a te p[ro]ut e[st] p[ro]positio. Ad
 quartum argumetu[m] d[icitur] n[on] admittendo
 casu[m] p[ro]p[ri]etate p[ar]ticula[m] q[uo]d p[ro]positio
 sciat[ur] ut signu[m] est q[uo]d illud repugnat
 p[re]ceptis. nihilomin[us] in residuo ca
 sus concedit[ur] q[uo]d tu scis hoc esse neq[ue]
 demonstrando ad intellectu[m] neq[ue]
 illorum sicut tu scis q[uo]d hoc fuit
 homo demonstrando adam ad in
 tellectum et scis q[uo]d hoc demonstra
 tur demonstrata chimera igit[ur]
 et. Et ulterius c[on]cedit[ur] q[uo]d tu dubitas
 hoc esse neq[ue] ad oculu[m] siue ad sen
 sum quacunq[ue] istarum demonstra
 ta. neque hoc repugnat dictis. In

argumēto tū negāde sunt iste dīctī
 hec est scīta a te. hoc est uezz. quam
 adequate scīs significare hoc esse ue
 ruz igit tu scīs hoc esse uezz. hec est
 tibi dubia hoc est uezz. quā adequa
 te scīs significare hoc esse uezz. igit
 tu dubitas hoc esse uezz. q̄uls uti ius
 qz dīctī. oīs sit cōcedēdūz in casu
 isto. ppter uariam eiusdem rei d
 monstratiōez. neqz ualeat oīa. ista
 oīa ē bona scīta a te esse bona cuz
 particulis ibi positio. 7 aīs est scī
 tum a te igit oīs non est tibi dubi
 um q̄uls tū admittat. iste casus de
 ista oīa. a est uezz. igit hoc est uezz.
 ppter respōdere ad illud argumen
 tum. Ad q̄ntuz dīctur q̄ pars
 non potest supponere ppositiōe to
 ta cuius est pars. Et ad argumen
 tum ibi factum non pcedit. De hoc
 tamen magis infra dīctetur. Ad
 sextam dīctī ut dicebat non admit
 tendo q̄ ista ppositio ut ppositio
 est sit scīta a te. hoc est for. uel tibi
 dubia. Verū tamen conceditur cum
 residuo casus q̄ scīs hoc esse for.
 ad intellectuz demonstrando ipsuz
 fm sensum tū dubitas hoc esse for.
 quod non est impossibile. Ideo 7c.
 Ad septimūz dīctum est negan
 do illam oīam. tu credis firmiter
 for. currere. 7 for. currit igit tu scīs
 for. currere. Ad octauūz concedi
 tur q̄ in casu tu dubitas te scire for.
 currere. 7 negat ista oīa. tu scīs for.
 currere. 7 cōsideras sufficēter an
 for. currat igit p̄cipis certitudinali
 ter te scire for. currere. Sicut non
 sequit. tu dubitas for. currere. 7 oīa

deras sufficēter utroz subiectos for.
 currere. igit p̄cipis certitudinaliter
 te dubitare for. currere. nec per eas
 dem euidētias oīno dubitas an scīs
 for. currere. 7 scīs uel dubitas te du
 bitare uel scire for. currere. Ad
 nonūz argumētz forte dīctī q̄ ca
 sus est impossibilis ut p̄rat argumen
 tuz admissio casu. ga aliis partibus
 casus repugnat q̄ aliqua sit ppositi
 tio dubia. 7 q̄nis ista non repugnā
 rer non tū est illa bona p̄scriptio
 ppositiōis dubie. quia sicut nulla
 ppositio est scīta ut ppositio ita
 nulla est dubia ut ppositio. Sed
 ista rīstio non sufficit q̄ sequētia in
 residuo casus difficultatē petūt istā
 an hec sit ppositio q̄ ponit in par
 te casus. a est nomē singulare alteri
 us istoz. ideo fm rei ueritatē dīctī
 nō admittēdo casuz ga nō intelligi
 tur nulla facta noua ipositōe pcedē
 te istius uocis que ponit pro subie
 cto istius particule casus a est nomē
 singulare 7c. unde sicut ista non est
 ppositio. huf est sillaba uel uox nul
 la pcedēte ipositōe istius sillabe que
 ponit pro subiecto. ita etiā ista non
 est ppositio. a ē nomē singulare ali
 eni? istaz non pcedēte alia ipositōe
 istius terminā. ga sicut uezz est q̄
 prima sillaba subiecti huius p̄pōis
 maro currit nō est pars oratiōis. 7
 per hoc nō est hec ppositio. ma. ē
 nomen. ita p̄ma littera p̄me sillabe
 subiecti isti? p̄pōis maro currit nō
 est pars oratiōis. 7 p̄ hoc hec non est
 p̄pō in nomē est. ita etiā hec nō est
 p̄pō a ē nomē singulare alteri? istaz

neq; hoc quod profero .i. buff pōe
reddere suppositūz huic uerbo est
cum non habeat modos similitudi-
nis et pportiois ab impositore da-
tos. **A**liiter enī nulla esset uox litte-
rata, imo etiā neq; litterata q̄ etiā
non esset pars oratiōis grāmāce
postq̄ quelibet sillaba uocalis poni-
tur esse pars oratiōis, dato q̄ tales
essent congrue, ba est sillaba, pe est
sillaba huius dictionis nel illius etc.
Sed de hoc satis dictum est in p̄-
mis. **C**ertamē ubi argumēta non
petūt similes difficultates illi quāz
perebant argumēta facta, quia illa
argumēta solūz intendebant p̄ba-
re q̄ non debet responderi ad a nī
si intelligere; a admittimus tales
modos loquendi in alio p̄cessu, et
uerba iutilia reliquant. **E**t sine istū
modum loquēdi cōcedimus q̄ a sit
nomē singulare hui⁹ uel illius p̄po-
sitiōis uel sortis, et q̄ a sit littera,
ba sit sillaba, buff est uox non signi-
ficans ex impositiōe, et q̄ sor. est no-
men, et frequenter accipim⁹ nomina
re; pro nobis nominū ipsaz re;
sicut illud nomen sor. dicim⁹ esse no-
men sor. qui tamen terminus uel no-
men non uocatur sor. **S**ed hoc dici-
mus p̄pter breuitatez quia nō cui-
libet nomini possum⁹ nomen p̄p̄-
tū assignare, et ut facilius unus alte-
ruz intelligat, et quia esset p̄cessus
in infinitum in nominibus p̄p̄tū.
Et per hoc dicitur ad illud quod ar-
guebatur q̄ primus impositor non
potuit primo imponere noia, dicit
q̄ potuit iponere secūduz modum

iam dictū gratia breuitatis, et sine
dubio p̄supponit falsūz uel salte;
non congruūz. **S**ed de isto non sit
cura quia ad aliud intēdebat, sed ta-
men libēter in casu isto disputare;
sine ista difficultate quam petit op-
ponens de a, et concederem in casu
isto q̄ a est altez istoz, et dubitare;
an a sit uezz, et an a sit falsum, et con-
cederem q̄ a scio esse p̄positiōem
cathegoricā, sed negarem q̄ a scio
esse idem sibi ipsi a quā a scirem
esse idem uel eadem aliquibus uel
alicui. **E**t si in casu poneretur a esse
nomen singulare istius deus est, et
lateat me tunc concederem q̄ a est
uezz, et negarem q̄ ego scio q̄ a est
uezz tanq̄ repugnans. **A**d deci-
mūz cum arguitur q̄ eadem p̄po-
sitiō est concedenda et dubitanda a
te, et non est concedenda et dubitan-
da a te nisi q̄a est scita et dubia igit.
Dicitur negando minorez ad in-
tellectum ante dictum, et conceditur
maior q̄ eadem p̄positiō est conce-
denda et dubitanda quia ista p̄posi-
tiō in isto casu rex sedet est cōceden-
da a te quia sequens, et etiam est du-
bitanda .i. digna dubitari quia illa
est tibi dubia igitur dubitas eaz et
non repugnant illa tu concedis a
p̄positiōez et dubitas eam non ma-
le respondendo, capiēdo dubitare
pro eo q̄d est dubiū, capiēdo at̄ du-
bitare p̄ eo q̄d est dubie f̄spōdere
ad p̄positiōez put. distigūē cōtra
concedere uel negare, negat q̄ ea-
dez p̄positiō est cōcedēda et negan-
da uel dubitāda pro eadē mēsurā.

Sed melius potest illud argumen-
tum fortificari q̄ prius fuerit forti-
ficatum arguēdo q̄ dubitas reges
sedere ⁊ concedis regem sedere. ⁊
non concedis ⁊ dubitas reges sede-
re nisi quia scis regem sedere ⁊ du-
bitas regem sedere igitur. **S**ed
huic dicitur quicquid sit de maiori vel
minori q̄ satis potest esse q̄ scias
regem sedere ⁊ dubites regem se-
dere quia potest esse q̄ scias reges
sedere. ⁊ dubie respōdeas ad reges
sedere. **S**ed admissio casu cōceden-
duz est q̄ rex sedet tanq̄ sequēs ex
casu. ⁊ neganduz est q̄ scias regem
sedere cuz lateat te regem sedere in
illo casu. **A**d undecimuz cōcedit
illud anis q̄ aliqua ppositio est du-
bia que tñ est scita esse vera neqz
hoc repugnat sed sequit̄ ad p̄dicta
q̄ tamen aliqua ppositio sit dubia
ppositio uel dubiuz signum ⁊ non
pro significato non cōclnderet argu-
mentuz aliquid. neqz de scriptio ibi
posita de ppositiōe dubia est admi-
tenda quia nihil pōt sciri nisi tanq̄
significatuz neqz etiam dubitari. ⁊
si aliqua ppositio sciatuz ut pposi-
tio ip̄ia sciatuz ut ppositio significa-
ta ⁊ nō ut ppositio significās. ⁊ ita
debz in p̄dictis inte. ligi ⁊ eodem
respectu. **S**ed ad alias duas formas
dicit̄ non respōdēdo ad aliq̄ talem
hoc est homo. neqz ad aliq̄ talem tu
scis hoc esse hoīez p̄ insq̄ sciat̄ que
res demōstret̄ per istum terminuz
hoc. ⁊ ita dī generat̄ de omī p̄no-
mine demōstratio ga nulla pposi-
tio intelligit̄ ut ppositio est nisi q̄

det eius terminuz intelligat̄ ut termi-
nus est. **M**ulte enīz lozme sunt ibi
facte que non ualent. **E**t per hoc di-
cta ⁊ prius potest patere solutio ad
argumentuz quod facere solent ad
pbandum q̄ idem sit scitum ⁊ du-
biuz. ponendo q̄ a b c sint iste tres
ppositiones. deus est. rex sedet. chi-
mera est. quaz a sit scita a te. b sit
dubia. c scita esse impossibilis. ⁊ re-
manētibus a scita. ⁊ b dubia. ⁊ c sci-
ta esse impossibilis. moueant̄ iste ⁊
taliter disponāt̄ q̄ tu nescias que
sit a. neqz que b. neqz que c. quo
posito sequitur q̄ a est scitum a te
⁊ arguit̄ q̄ a est tibi dubium. quia
sequitur tu dubitas an hoc sit tibi
dubium demonstrato a. quia tu nescis
an sit b. igitur hoc est tibi du-
bium. **S**ed huic dicitur ut prius q̄
a non est scitum ut significans est.
sicut neqz aliqua alia ppositio. ⁊ si
argumentuz fieret de rebus non
plus concluderet nisi q̄ tu scis hoc
esse scitum a te demōstrando ip̄iuz
ad intellectū. ⁊ dubitas hoc esse sci-
tum a te ad sensum quod est cōtin-
gens. **A**d ultimuz dicitur non
admittendo q̄ illa sciatuz ut signifi-
cans est. quod p̄pponit argumen-
tum. **V**eritamen admissio isto gra-
tia disputationis non plus pbat
argumentuz nisi q̄ aliqua est pposi-
tio uera que non pōt sciri. sic signifi-
cādo. qd est pcedēdu dato isto mo-
do loquēdi. ino pcedēduz est q̄ est
aliq̄ ppositio uera. que a nullo pōt
sciri sic significās. sicut bec. bec nō scit̄
tur ip̄amet̄ demōstrata. **E**t psequētes

q̄ a ⁊ b ppositioes cōuertuntur
⁊ utraqz est a te intellecta ut ppositio
est. ⁊ una est scita a te. ⁊ alia non
pōt sciri. quod sequitur de istis. hec
ppositio non scitur a te. ⁊ hec ppo
sitio non scit a te demonstrādo utro
biqz per li hoc secūdaqz istaz. s; q̄a
non sequimur illuz moduz loquendi
sed priorez a principio posituz ideo
istas cōclusiones non cōcedimus sed
cōcedimus q̄ ois res de mūdo est
scita uel scibilis noticiā singulari uel
generalī. multe tñ ppositioes sciuntur
que non pōt sciri esse uere ⁊c.

Sed aliud idē dubiū utriū
possit esse q̄ homo appa
reat asinus. Et arguit q̄
nō p̄mo quia si homo appareat
asinus sit ḡa exempli for. Et arguitur
q̄ for. non apparet asinus. quia
si for. apparet asinus ⁊ non apparz
nisi illud quod est igit for. est asinus.
Secūdo si for. apparet asinus. ⁊
omne quod apparet est illud qd̄ ap
paret sequit q̄ for. sit asinus. Ter
tio si for. apparet asinus igit per ali
quā p̄pōez apparet tibi for. asinus.
Sic igit q̄ per istaz homo est asinus.
uel per istaz hoc est asinus quaz
credis esse ueraz in rei ueritate de
mōstrādo for. Sed ar. q̄ nō. quia
si per istam for. apparet asinus tibi
quā credis esse ueraz. igit for. appa
ret tibi per p̄dicatuz significari. sed
quicqd̄ apparz tibi per aliquēz ter
minuz significari per illuz tibi signifi
cat quia istum per illuz terminuz
app̄hendis igit for. per istuz termi

nuz asinus significat. sed signū de
quocūqz suo significato exite uere
⁊ a firmatiue p̄dicatur. ⁊ cum for.
sit significatū eius igit de forte uere
⁊ affirmatiue p̄dicat iste terminus
asinus. ⁊ per cōsequens hec est uera
for. est asinus. Quarto si for. pos
set apparere asinus. per idem staret
in casu q̄ idem appareret tibi peda
le ⁊ semipedale. summe albus ⁊ mi
nus albus summe albo. ois est sal
luz. ⁊ ar. oia ponēdo q̄ a ⁊ b peda
lia distēt eq̄līter a te que tibi appa
reāt pedalia ⁊ eq̄lia deinde incipiat
remoueri b per magnā distātiā ⁊
remoueat quāqz apparebit tibi for.
luz semipedale te bene sciente q̄ est
pedale ⁊ sit iam mediū instās hōis
in quo b appareat semipedale. ⁊ ar
guat q̄ b apparet tibi pedale ⁊ q̄
apparet semipedale. q̄ enī b appa
reat tibi semipedale apparz ex casu
b enī apparet sub duplo minori
angulo q̄ ante apparebat ⁊ cetera
sunt paria igit b apparet tibi mi
nus q̄ ante apparebat. sed q̄ b ap
pareat tibi pedale arguitur quia tu
scis b esse pedale q̄a scis a ⁊ b esse
equalia igitur credis b esse pedale.
⁊ qualitercūqz credis taliter appa
ret tibi esse igitur apparet tibi pe
dale. Item etiāz segitur alia con
clusio q̄ b apparet tibi summe al
bum ⁊ minus album summe albo.
quia sunt a ⁊ b summe alba que
appareant tibi summe alba ⁊ re
moueatur b ipso remanente sum
me albo quāqz apparebit reman
ens album q̄ iam apparet. Scias

tamen qd b obiectum finisset summe al-
bum. quo posito apparet qd b appa-
ret minus albus qd summe albus.
quia b apparet finissius qd ante. sz
ante apparebat summe albus igitur
iam apparet minus albus qd sum-
me albus. et tamen b apparet sum-
me albus quia scis b esse summe al-
bum igitur credis b esse summe albus.
et quicunque credis esse taliter ap-
paret tibi esse. igitur b apparet tibi
summe albus. Sed ar. primus ams
quia a et b scis esse eque alba igitur
apparet tibi eque alba. quibus con-
cessis sequitur qd summe albus appa-
ret albus summe albus. Item isto da-
to sequitur qd aliqua notitia est error
et qd aliquid apparet tibi iduisibile
quorum utrumque est falsum. Item si for.
apparet tibi albus igitur for. appa-
ret tibi albus sub aliquo conceptu et
non nisi per istum terminum albus
igitur iste terminus albus significat
for. omnis falsum igitur. Pro solutione
dubii intelligendum est primo qd sicut
est duplex notitia interior in homine
tam complexa qd incomplexa sensitiva et
intellectiva. ita in homine potest esse du-
plex apparatus. una ad sensum. et alia
ad intellectum. unde eadem res ad sen-
sum apparet colorata. sicut celus ap-
paret azurri coloris ad sensum. ad
intellectum tamen scitur qd celus non
est coloratus quia bene scitur ex prin-
cipiis naturalibus qd nihil est colora-
tum. nisi sit mixtum substantialem aut
qualitativum. Secundo accipiamus qd
omnis intentio simplex categorica
aliquid significat. aliter non esset

intentio quoniam esset obiectum intel-
ctus et nihil intelligit nisi sub ratione
entis. ideo omnis intentio simplex sine
conceptu est verus sicut dixerunt
antiqui. Inveniam rem significat. Ter-
tio intelligatur qd nihil significat ali-
quis terminus nisi suus significatus
unde for. non est significatus istius
termini albus univoce et substantiali-
ter capiti. Et sicut dicitur de illo ter-
mino albus ita de aliis. Ex quibus
sequitur primo qd per nullum conce-
ptum incomplexum potest aliquis de-
cipi. Secundo sequitur qd omnis error
est circa complexum quia sensus exte-
rior non componit et non dividit quia
non potest habere copulam cum non
immutet nisi sensibile effectum con-
currere. et nullus sensibile potest in eo
generare copulam aut concurrere ad
generationem copule ideo sensus exte-
rior non decipit sed tamen interior et
sensus et intellectus complexione distat.
Ex quibus acceptis patet solutio ad
argumenta. Ad primum dicit negando
istam. Omnia for. apparet albus. et ni-
hil apparet albus nisi illud quod est
igitur for. est albus. Et cum ar. si for.
apparet albus igitur for. apparet ipse
met albus vel alius albus ab eo. Ad
eius respondendo qd for. ipsemet apparet
albus sz non apparet ipsemet albus
qui est sz ipse ipsemet apparet albus
qui ipse non est. et forte for. apparet
albus et non apparet albus qui ap-
paret quia forte nullus albus apparet
ideo neque ex isto sequitur qd aliquid
albus sit neque qd for. sit sicut for. forte
videtur licet non sit in re naturali

quia uidere nō est nisi aliquāz rem
uisione comprehendere, sed stat uisio
nem per quāz aliqua res comprehen
ditur esse quāuis ista res non sit sed
modicus ante fuit, cum uisio sit qua
litas intēsa igit̃. **Item** non sequi
tur, hoc sentitur et hoc auditur igit̃
hoc est. Et tunc ad secūduz cum ar
guat̃ omne quod apparet est ista res
que apparet. **Dicit** concedēdo, sed
ex illo non sequitur q̃ fortis sit asi
nus, sed solum sequitur q̃ fortis est
illud quod apparet, et hoc est uerūz
quia fortis nō apparet nisi hoc de
monstrato forte, et ista est uera omne
quod apparet est illud quod appa
ret quia tñ illud quod apparet est
illud quod apparet igit̃ omne quod
apparet est illud quod apparet, re
net omnia ab exclusiua ad suam uniuers
salem de terminis trāspōitis, et per
eundez modūz cōceditur q̃ omne
quod apparet est tātūz q̃tūz appa
ret q̃uis aliquid sit pedale et illud
appareat semipedale, et ita omne qd
apparet est existens ibi ubi apparet
quāuis aliquid appareat in uno lo
co in quo ip̃suz non est, et ideo omne
quod apparet est tale quale apparz
licet uiride appareat puniceum uel
azurrūz. **Ad** tertiaz formaz postea
dicetur. **Ad** quartūz dicitur q̃ stat
idem apparere pedale et semipedale
secūduz diuersas apparēcias, negat̃
tamen in casu illo q̃ b appareat mi
nus q̃ pedale, et non ualet hoc argu
mentūz c d et b apparēt equalia, is
c apparet minus q̃ pedale igitur b
apparet minus q̃ pedale, q̃a positio

q̃ c esset unūz minus q̃ pedale qd
esset inter a et b in tanta distācia q̃
appareat semipedale, añs est uerūz et
om̃s falsūz, neq̃z sequit̃ de p̃tici a et
b apparēt pedalia igit̃ a et b appa
rent equalia ad sensūz uel intellectūz
neq̃z de p̃terito ualz om̃a, a et b ap
paruerūt pedalia ad sensum uel ad
intellectūz, et aduertisti bene utrū a
et b essent equalia igit̃ a et b appa
ruerūt tibi equalia. **Et** ita dicēdu est
q̃ bene stat q̃ forti appareat a al
buz ut octo et eidem forti appareat
albus ut quattuor, nūq̃ tñ stat q̃
aliquid appareat albus ut octo et mi
nus albus q̃ albus ut octo, sicut nō
stat q̃ aliquid appareat albus sūme
albo tñ in casu aliquid apparet albi
us q̃ prius apparuit ut sequitur ex
dictis etc. **Explicit tractatus**
de scire et dubitare.

Incipit tractatus obligatiōz.

Uo p̃mo accipe q̃ ob
ligatio logica est actus
obligatis secūduz quēz
ipse est obligas. **Ex** quo
sequit̃ pri^o q̃ si obligatio logica est
obligas est, et si obligas est aliquid
obligat igit̃ a pri^o ad ultimū si ob
ligatio est aliquid obligat. p̃z om̃a q̃
sequit̃ calefactio est igit̃ calefaciens
est, et uisio est igit̃ uidēs est. **Secū**
do accipiamus q̃ obligatio logica
habet istas species, scilicet p̃positiōez, et de
positiōez, et si plures uidēduz erit.
Ex quo sequit̃ q̃ om̃s p̃positio in hac
arte logica est obligatio et consequen
ter q̃ omne ponere est obligare.

Ex qbus sequit istam 3^{am} valere:
 ego pono tibi istaz igit ego obligo
 te ad istaz. etiaz valet ista. ego bene
 pono tibi istaz igit tu obligaris ad
 istam. et ideo bene sequit. ego bene
 posui tibi istam igit tu fuisti obliga-
 tus ad istam. **T**ertio ultra accipit
 q sequit. tu bene admittis a ppo-
 sitione. igit obligaris ad a ppo-
 sitionem. **D**e pterito. tu bene admisisti a ppo-
 sitione. igit tu fuisti obligatus ad a
 ppositionem. quia admittere a ppo-
 sitionem non est nisi pmittere se resp-
 su ad istaz secundum exigentiam eius
 cui pmittit. sed pmittere aliqd est
 obligare se ad illud igit **re.** **S**ed
 contra ista forte ar^r ga aliqua est ob-
 ligatio qua nullus obligat. ga scri-
 bat ista oratio. pono tibi ista tu cur-
 ris vel aliq talis nullo admittere. et
 patz q est obligatio ga illa est ora-
 tio coposita ex signis obligatiōis et
 obligatiōis. Item possum ponere tibi
 istam. tu curris te iuro et non admit-
 tere igit potest esse q ponat tibi ista
 absq hoc q obliget te ad istaz. pa-
 tet oia et asse ar^r quia possum pfer-
 re tibi istaz sic significat. pono ti-
 bi istam. tu curris te non admittere
 igit potest esse q ponat tibi istaz.
Item etiaz tu potes admittere illaz
 absq hoc q obligetis quia tu po-
 tes pferre istam sic significando. ego
 admitto istaz igit potest esse q tu
 admittas istaz absq hoc q oblige-
 ris ad istam. **I**tem si ponere est ob-
 ligare igit potest obligari igit so-
 lum quod ponit obligat. sed soluz
 ppositio ponit igit soluz ppositio

obligat. Ois est falsuz igit **re.**
 huc dicit q equivoce pnt sumi illi
 termini. **E**t ad p^muz illoz dicit q
 illi termini oratio ppositio p^o ma-
 iori parte apud logicum capiuntur
 put non sunt noia verbalia. et ita con-
 ceditur q ppositio est absq ppo-
 nente. et oratio est absq orante. sed
 capiēdo ista nola put verbalia sunt
 valz hoc argumentuz ppositio est
 igitur pponēs est. oratio est igitur
 orans est. et ita sequit obligatio est
 igit obligas est. et hoc modo in dis-
 tinctione logicali locuti sumus. unde
 isto modo obligatio est illud p qd
 responsalis obligat. cum iste termi-
 nus obligatio ē de p^odicamēto actio-
 nis. et secundū istuz moduz p^o resp-
 sio ad p^muz. **S**umpto aut isto ter-
 mino obligatio p^mo modo secundū
 quēz moduz non accipimus. non va-
 let oia. neqz illo modo est de p^odi-
 camento actiōis. sicut neqz iste termi-
 nus oratio vel constructio. nec tñ hoc
 modo sumpto termino est illa diffi-
 nitiō bona. obligatio est oratio com-
 posita ex signis obligatiōis et obli-
 gato quia diffinituz ponit in diffi-
 nitiōe neqz obligatio est illud ag-
 gregatuz. **A**d secundaz formaz ob-
 ligatur negando assumptū illud. potest
 esse q ponat tibi ista tu curris absq
 hoc q obligem te ad istam quia
 ponere est obligare. **E**t negat ista
 oia potest esse q ego pferam istam
 ppositionem. pono tibi istam tu cur-
 ris absq hoc q obligem te. igitur
 potest esse q ponat tibi istaz absq
 hoc q obligem te. quia non sequit

pfero istam. pono tibi istam tu cur-
 ris igitur pono tibi istam tu curris. si
 cur non leges. pfero. pono tibi istam
 tu curris igitur obligo te ad istam tu
 curris quia nunquam est ponere nisi sit
 admittere. **E**t si arguitur quia prius
 ponit. propositio quam admittere. **R**espon-
 detur quod non licet prius pferant illi ter-
 mini pono tibi istam tu curris. vel
 aliam quia non est positio nisi quando ob-
 ligatur respondens. **E**t si arguitur quod
 nunquam sunt simul positio et admissio
 et per consequens nunquam est obligatio
 quia ut frequenter prius est corru-
 pta ista. platio talis oratio. pono
 tibi istam tu curris. et respondens di-
 cat. admitto illam. **I**tem dicitur quod
 in hac arte presupponimus gratia argu-
 menti eandem. propositio. remanere
 vel unam sic significat. sicut signifi-
 cavit illa. quam intendebat ponere po-
 nens. **N**on enim posset bene de vo-
 calibus disputari quia ut frequenter
 quod ponebat non est quando respondens
 concedit vel negat illud. **Q**uarto
 uolo ponere quod extra tempus obliga-
 tionis rei veritas est fatenda. **E**t per
 istam respondet ad ultimam formam
 negando istam omniam. tu pferis istam
 propositionem. ego admitto istam tu
 curris igitur tu admittis istam tu cur-
 ris. quia cum admittere sit. promittere
 et non sit. promissio sine utriusque par-
 tis assensu non est admissio sine ob-
 ligante igitur. **Q**uinto postea ac-
 cipiedum est quod illi termini conceden-
 dum et negandum idem significant in
 sequentibus quod dignum concedi et di-
 gnum negari. et non participialiter

scilicet quod significet concedendum quod
 concedet. et negandum quod negabit.
 quia isto modo necessarium simpliciter
 bene respondendo est negandum
 et impossibile simpliciter concedendum.
Sexto ulterius dicitur quod positio
 est obligatio per quam respondens
 obligatur ad concedendum posita pro-
 positionem cum sibi proposita fuerit.
In quibus positio pro regula teneat-
 tur. quod omnis propositio intellecta sit
 esse possibilis et non repugnans alii
 cui bene admissio vel bene concessio
 que petitur per signa positionis admi-
 ti est admittenda. ut si ponatur quod nul-
 la propositio sit. aut quod nullus loqua-
 tur. vel quod nulla obligatio fiat. aut
 quod tu non sis admittendus est casus.
Secunda regula omne bene admis-
 sum propositum eodem modo signifi-
 cans est concedendum. et omne sequens
 ex eo et propositum est concedendum. et
 omne sibi repugnans est negandum.
Tertia regula omne sequens ex
 bene admissio cum bene concessio vel
 bene concessio et bene admissio et op-
 posito bene negati vel bene negato-
 rum est concedendum propositum. et quodli-
 bet repugnans est negandum. **Q**uarto
 pro regula teneatur quod omnes pro-
 positiones concessae et contradictorie nega-
 torum debent facere copulativam possi-
 bilem. et hoc est quod aliqui voluerunt di-
 cere cum dixerunt quod omnes resolutiones
 in arte obligatoria sunt retorquende
 ad idem instans. **Q**uinta regula
 ad omnem propositioem in primis concessio
 vel concessio respondendum est secundum sui
 qualitatem. scilicet si sit vera concedenda. si

sit falsa negāda. **E**t istā reglāz ego
 extēdo ad ipositōez sūm opīnionēz
 hic sustinēdaz. **S**ed cōtra istam
 regulā forte ar^r q^a ex illa sequit^r q^d
 non oīs positio est obligatio neq^z
 omīe ponere ē obligare. cōtra falsuz
 1. cōtra p^r q^a regula ista inuit q^d ob
 ligat^r respōdēs solū ad bene admis
 suz igit^r licz ponat ista homo ē as
 nus 1. admittat^r adhuc non est obli
 gatus respōdēs ad istaz q^a nō tene
 tur eaz cedere quā nō bene admis
 sit. **E**x isto leg^r q^d non est possibile
 q^d aliq^s obliget^r ad ppōez simplr
 impossibilē sūm positōez q^a non te
 net^r rādere ut inuit regula nisi ad lē
 citē pmissuz seu admittuz s^z nunq^m
 licite admittit^r impossibile simplr sūm
 positōez igit^r **E**t data ista re
 gula leg^r q^d posituz 1. admittuz sol
 uz esse tale est negādūz 1. **E**t rādū
 cōtrā cōcedēdū f^rpectu eiusdē. **E**t
 sequit^r q^d in aliq^s cōtra bona 1. forma
 li denoiata a li si 1. significāte ex cō
 positōe suoz terminoz. 1. cōtra est cō
 cessuz 1. cōtra negādūz. 1. tunc leg^r
 q^d nō omīe sequēs ex cōcesso uel con
 cessis est cōcedēdū. **E**t sequitur ul
 tra q^d nō omīe repugnās cōcesso uel
 cōcessis est negādūz. **S**ed pro istis
 a duertat^r q^d admittere ppōez aliq^s
 est pmittere se respōdēz ad eādē
 sūm exigētā arguētis. 1. cum nō omīe
 pmissuz sit seruādūz sed solū licite
 pmissuz ideo nō ad omīe admittuz
 rādēdū est sūm q^d est pmissū. q^a for
 te est nō licite admittū uel pmissū.
Ex qbus p^r q^d nō oīs positio obli
 gat sed solū licita positio. neq^z omīe

ponere est obligare. 1. nō leg^r ego
 pono tibi istaz. 1. tu admittis istam
 igit^r tu obligaris ad illā. **E**t tunc
 ultra cedit^r q^d non est possibile q^d
 al q^s obliget^r ad ppōitōez simplr
 impossibilē per positōez. **E**t pidez
 cōcedit^r q^d positū 1. admittuz est ne
 gādūz ut si ipsam fuerit impossibile
 simplr. 1. ita concedit^r q^d frequēter
 oīs est cessuz 1. cōtra nō est cōcedē
 dūz in cōtra denoiata a li si significā
 te 1. cōtra si posita fuerit ppōitio
 impossibilē sequēs ex ea est negāda
 quā illa ppōitio posita 1. admis
 sa fuerit cōcessa. **E**t causa tota istius
 est q^a nō oportz incōueniens p^rinac
 ter multiplicare sed soluere. **E**x
 quo patz rādū ad ultimū q^d oppo
 sitū male cōcessū 1. admittū est conce
 dēdū. negādūz tū est q^d cōtradicto
 rīz cōcedēdū sit cōcedēdū aut repu
 gnās cōcedēdo sit cōcedēdū f^rpectu
 eiusdē.

Sed pro dictoz argumētō
 ruz p^raxi habēda exēplari
 ter disputemus. **O**bligo te
 ad istaz tu curris posito q^d demon
 strē te qui sedes qua admittis. p^ro
 nat eadez qua cōcessa negata ul du
 bitata cedat tēpus obligationis. **E**t
 ar^r q^d ista nō fuit cōcedēda si cōcessa
 fuerit q^a ista fuit falsa 1. nō fuisti ob
 ligat^r igit^r 1. cōtra p^r q^a ar^r aīis q^a
 in nulla specie obligatiōis fuisti ob
 ligatus a me igit^r 1. cōtra p^rbat aīis q^a
 neq^z per positōez neq^z per depo
 sitōez 1. sic de aliis. q^a qua ratiōe tu
 fuisti obligat^r per unaz spēz eadez
 ratiōe per q^{lib}z igit^r per nullaz si

dubatur vel negetur. Arguit tunc sic ista, tu curris tibi posita. et a te bene admittitur igitur non fuit a te dubitanda neque neganda, ista omnia est bona denotata. et. et ans est a te dubitandum saltem si concedas te fuisse obligatum igitur omnis non est a te negandum. **Sed** pro isto intelligendum est quod non obligatur aliquis nisi per terminos específicos obligatio, quia cum obligatio sit circa certum officium exercendum, puta circa negare concedere aut aliter respondere, ideo non potest respondens conuenire cum arguente nisi conueniat secum per terminos específicos. **Et** ideo per hoc genus obligatio non potest aliquis obligari ab arguente quia nemo obligatur ad illud ad quod nescit se obligari. **Et** deo cum dicit arguens obligo te ad istam tu curris, dicat respondens querendo qua specie obligationis velit cum obligare, et non admittat aliquid antequam specificetur per quam speciem obligatio nis uult eum obligare. **Et** iste est modus regularis respondendi. **Aliter** tamen posset responderi sophisticè admittendo istam tu curris cum dicitur obligo te ad istam tu curris. **Et** cum proponitur illa tu curris, dicitur respondeo ad istam. **Et** si arguitur tu respondes ad istam igitur concedendo negando uel dubitando uel alio modo conceditur omnia, et consequenter respondeat secundum partes propositas, et concessio antecedente concedatur omnis, et negatur prima pars antecedentis, proposita et secunda, et conceditur

tertia, si per ordinem proponant. et si queratur qua specie obligationis obligatur, dicat respondens quod non oportet certificare. **Unde** diligenter aduertatur quod quotienscumque est una disiunctiva sequens cuius quelibet pars est falsa non sequens quelibet pars est neganda preter ultimam propositam. **Et** ita per oppositum de copulativa cum copulativa fuerit uera, sed repugnans cuius nulla pars est repugnans per se quelibet pars preter ultimam est concedenda. **Nunc** contra primam et secundam regulam simul arguitur quia utraqz istarum est possibilis, rex sedet, nullus rex sedet, ideo utraqz istarum est admittenda cum sit utraqz intellecta a te. **Pono** igitur tibi utraqz istarum, si admittatur proponitur utraqz, si conceditur patet quod conceditur duo contradictoria, quod enim sint duo contradictoria est uerum non repugnans. **Sed** forte dicitur non admittendo. **Sed** contra tu teneris admittere omnes propositiones posibles tibi positas, sed utraqz istarum est possibilis et posita igitur teneris admittere utraqz istarum. **Item** si non admittitur utraqz illarum quia altera alteri repugnat saltem pono tibi alteram illarum, rex sedet, nullus rex sedet, quam admittam propono tibi istam, rex sedet, et patet quod ista est dubia et incerta et ideo dubitanda, quia dubitata proponitur nullus rex sedet que est etiam dubitanda, quia dubitato uno contradictorioz immediate propositio reliquo dubitandum est. **Quibus** dubitatis

arguit sic utrumque illorum dubitas si
alterum illorum est positum igitur pos-
tum dubitas. **S**ed huius forte dici-
tur cum ponitur altera illarum admit-
tendo alteram illarum. **E**t cum pponi-
tur altera illarum concedendo alteram
illarum et tamen utraque illarum dubita-
tur cum pponitur et ultra dicitur quod
nulla illarum est mihi posita et licet po-
sueris mihi alteram illarum tamen nul-
lam illarum posuisti mihi. et licet utraque
illarum dubitaueris tamen non dubi-
tasti mihi positum. **S**ed contra
cedat tempus obligationis et argui-
tur quod in illo tempore aliquis obliga-
tione fuisti obligatus que fuerat b.
et arguitur sic b obligatione fuisti ob-
ligatus sed b obligatio fuit compo-
sita ex signis obligationis et obliga-
tio igitur aliquid fuit obligatus quod
fuit pars huius obligationis et per-
sequens aliquid fuit tibi positum
cum non fuerit alia obligatio quam po-
sita. sic igitur aliquis istarum fuit tibi
posita sed utraque illarum dubitasti
igitur positum et a te admissum du-
bitasti in tempore obligationis igitur
male respondisti. **S**ed pro isto et
pro similibus advertendum est quod non
est a respondente respondendum ad-
mittere nisi post signum obligationis
sequatur propositio expressa aut ter-
minus certarum propositionum admittere
dum declarans respondenti ut cum
ponitur ista tu curris vel cum dicitur
pono tibi istam demonstrata certa
propositione respondenti nota ita etiam
respondente non est respondendum
ad aliquam propositionem nisi illud ver-

bum ppono determinet propositionem
integram ut ppono tibi istam tu cur-
ris aut terminus certarum propositionum
respondenti designat ut ppono
hanc certa propositione respondenti no-
ta demonstrata quam sciat ipse de-
monstrari. Et ideo cum dicitur pono
tibi alteram illarum dicitur non admit-
tendo quousque certificeris que illarum
ponitur et si ponitur quod sit certifica-
tus optime que sit ista que tibi po-
nitur admittatur hoc et iteque cum di-
citur pono tibi alteram illarum dicitur
non admittendo. **E**t si dicitur quare
dicitur quod non curet. **S**ed dicat que
est ista quam uult ponere et si ponit
ipse respondens quod ipse dicat admit-
tatur et respondeat ut prius cum
ipse dicitur pono alteram illarum sed cum
hoc dicat quod multum placeret admit-
tere alteram illarum si tibi uelit certifi-
care quare ponere uult quousque conce-
dat quod non est opus certificare me
et ita est obligatorie respondendum.
Consimiliter si dicitur pono propositio-
nem possibilem et nulli repugnantem
quam habeo in mente mea. **E**t
ita cum dicitur pono omnem propositionem
non possibilem dicitur non admit-
tendo quia nulla propositio est sequens
ad id uerbum pono ad quam debe-
at respondere uerumamen in certo ca-
su licet non sequatur aliqua propositio
aut certus terminus discretus id uer-
bum pono per aliquas circustantias
potest respondens admittere ut si re-
spondens sciret quod nulla est propositio
nisi ista rex sedet sic significans et
opponens diceret pono tibi omnem

ppositiones posibles que est sta
 rex natura potest respondens ada
 mittere quia sic esset certus quam
 ppositionez admitteret. et sicut didi
 tur de isto verbo pono ita de illo
 verbo ppono. unde quis omne se
 quens ex bene cōcesso sit conceden
 dum non tamen cum ppono omne
 sequens est cōcedēdūz omne sequens
 quia forte multa sequētia sunt non
 intellecta aut de quibus nō est aīad
 uersus a respondente. Ita etia3 cuz
 pponitur altera illaz deus est. uel
 homo est alius non est responden
 dūz cōcedendo uel negando alteraz
 illaz cum nesciatur que ppositio
 pponatur concedenda uel negāda.
Sed ad argumentūz primūz cum
 arguit q3 utraq3 illaz est admit
 tenda. rex sedet. nullus rex sedet. di
 citur concedendo. et q3 utraq3 illaz
 dīstīne teneor admittere nō tamen
 teneor admittere siml utraq3 illaz
 mibi posita3. neq3 plus pbat argu
 mētūz. si tamen ponit q3 omne possi
 bile sit tibi positum et a te bene ad
 missaz admittat. deinde pponitur
 rex sedet. et cum ista sit dubia et ipte
 nens i leo ista est dubitanda. **E**t ita
 etia3 dubitatur ista pposita nullus
 rex sedet. **S**ed cōtra omne possi
 bile est tibi positum et a te bene ad
 missuz sed utraq3 illaz est possibili
 lis igit utraq3 illaz est tibi posita
 et a te bene admissa. et utraq3 illaz
 est tibi pposita igit utraq3 illaz
 est a te concedenda. et utraq3 illaz
 dubitas igit male respondes. **I**deo
 admissio casu dicitur cōsequēter con

cēdendo omnia si per ordinem ppo
 nantur. et conceditur q3 tu male re
 spondes. si tamen prius pponitur
 prius. q3 male respōdes q3 tu illaz
 utraq3 dubites negādūz est tanq3
 fallum et ipte nens. deinde negat q3
 utraq3 illaz dubites si pponitur
 aliis concessis per ordinēz. **E**t si ar
 guitur in priori ordine q3 tu nō ma
 le respondes quia tu bene respōdes
 ad aliquā ppositionez tibi posita3.
 igit tu nō male rīdes. negat omnia.
Ite admissio casu isto q3 q3 possibi
 le sit tibi positū et a te bñ admissū.
 arguit q3 aīis ad impossibile simpliciter
 sit a te bñ admissū. omis repugnat
 dictis. et pbat utra quia admissa
 ista pponitur tibi utraq3 istaz con
 tradictoria3. sit ppositio possibilis
 quod quia uerz et ipte nens est conce
 dēdūz. et deinde ppono tibi utra
 q3 illaz est tibi posita et a te bene
 admissa. ista sequit ex illis ideo con
 ceden3a et per cōsequēs ista duo iū
 e3 contradictoria sunt a te bene ad
 missa et simul. et per cōsequēs aīis ad
 illam copulatiua3. rex sedet. nullus
 rex sedet simpliciter impossibile est
 q3 te bene admissuz. **S**ed hñc dicit
 admittēdo q3 omne possibile sit tibi
 positum et a te bene admissuz. i. q3
 omis ppositio possibilis sit tibi po
 sita et a te bene admissa. deinde cuz
 pponit q3 utraq3 illaz duaz con
 tradictoria3 est possibilis negatur
 tanq3 repugnās quia repugnās est
 q3 bene admittas duo iūte3 repugnā
 tia. quod tñ sequit illo cōcesso.
Sed si ponitur q3 omne possibile sit
 m 3

ubi positū ē a te admissū abiqz si
bene ē pponat qz utraqz illaz sit
possibilē cedit tanqz neqz nō repu-
gnās ē qz utraqz istaz est a te ad-
missa. si iherat tunc qz utraqz illa-
ruz est a te ccedēda negat oīa, un-
de si ponit qz ppositio illa simplr
impossibilis homo est alius sit tibi
posita ē a te admissa admittēdū est
et cum pponit qz ista homo est al-
ius impossibilis simplr est a te ccedē-
da negat qz non valz ista hec ppo-
sicio impossibilis simplr est tibi posita
et a te admissa igit hec est a te cce-
dēda qz ad hoc qz ista foret a te cce-
dēda oportet qz in isto casu foret
bene admissa qz non est neqz qz bo-
nus est nō multiplicare sed solvere.
Sz oīa rñsioez ar^r pbādo qz
eadē ppositio est ccedēda et negat
da ab eodē in eodez tpe obligatōis
quod tñ repugnat rñsioē qz si unū
contradictoriorū est ccedēdū reliquū
est negādū. ideo si eadez ppositio
esset ccedēda et negāda et contradic-
toriorū esset ppositio igit esset ccedē-
dū et negādū. sed ar^r oīa ponat
for. istaz tibi homo currit adeqte si
gnificatē hoīez currere. et ponat pla-
tibi istaz nō homo currit adeqte si
gnificatēz nō hoīez currere contradic-
torio modo pmer. et si tu obligat^r
ad ambas istas p aliquō tēpus. deim
de pponat for. tibi ista homo currit.
ista est ccedēda qz posita ē. deinde
ppōat pla. tibi ista nō homo currit.
et pz qz est ccedēda p idē ideo legē
qz eadez ppositio sit ccedēda et ne-
gāda qd fuit pbādū. Sed hūc for

te dicit qz nō est incōnūens qz eadē
ppositio sit ab eodē in eodē tpe ob-
ligatōis ccedēda et negāda qz illud
est re^r dīversorū obligatōis. Sed cō-
tra ponat qz for. teneat locū plato-
nis et ponat ipse utrūqz. Sed ad-
huc forte dī qz nō est incōnūens qz
est re^r for. qz locū tenz duoz respō-
dētū. deinde pponat tibi for. hec est
vera hō currit qz id est sequēs ideo
cedēdū. legē enī hō currit. et ista
adeqte significat hoīez currere igit
hec est vera hō currit. anis eīz est po-
sitūz in casu illo igit. et. quo cesso
ponat for. illa nō hō currit que oīa
dicit illi que p idē est ccedēda. deim
de ppōat for. qz utraqz illaz oīa
dictoriarū est vera. et pz qz illud ē se-
quēs. qd si ccedit cedat tps obliga-
tōis. et ar^r qz infra tps obligatōis
cessisti impossibile simplr in qūqz
tpe ul in qūqz obligatōe fuit nō
est cura igit in tpe male respōdisti.
Itez in tpe cessisti repugnās tibi
posito et a te bñ admissio igit in tpe
male rñdisti. pz oīa qz tam incōnū-
ens est ccedere repugnās ppositū
ab uno qz ab alio eū sit idē et eodez
modo repugnās. fiat autē ista forma
extra tps. tu cessisti infra aliqō tps
duo contradictoria esse vera igit infra
aliqō tps male rñdisti. pz oīa quā
neqz re^r uni^r nec re^r dīversorū pōt
esse qz duo contradictoria sint simul
vera in sensu et ad sensū istaz expōsūz
ideo dī in prin^o negādo istaz oīa
sioez. s. qz eadē ppositio sit ccedēda
et negāda ab eodē infra idēz tps. et
admittit ppositio illa hō currit po-

ista pmo mlti a for. et cu ponit sua
contradictoria a pla. non admittit. qd
repugnat posito et bñ admissio quia
nunq. repugnancia pnt siml bñ stare
nec re. unus uz re. diuersoz ut ar
gutu est. sicut neq. unq. pnt plures
opiniões esse uere circa eādez māz
nō ouertibiles. unde cū sunt plures
opiniões circa eādez māz nō ouer
tibles aut unica eaz ē uera aut oēs
falsae. q̄uis ut sepe origit mltre uideā
tur a contradicōe defēdibiles qd acci
dit pp defectuz speculatiōis et eius
ignorāciā. et ideo cūter rñdēdo num
q. d. idē rñdēs diuersas opiniões
circa eādē māz sustinere nisi uelit cō
tradictoria ccedere. pōt tñ unā possē
allaz grā disputatiōis admittere et
sustinere. **S**ed adhuc forte ar. q. ea
dez ppositio est ccedēda et negāda
ab eodē in eadē obligatiōe q. pona
tur tibi hec copu. hec hō currit est
tibi posita et a te bñ admissa adeq̄te
significās hoiez c. et hec risibile cur
rit adeq̄te significās risibile c. est
tibi deposita et a te admissa. deinde
ar. q. hec est a te ccedēda hō currit
quia ē tibi posita et a te bñ admissa
et est tibi pposita igit est a te ccedē
da. ponat eiz cū toto casu q. hec sit
tibi pposita. et q. hec sit a te negāda
ar. q. hec oīa ē bona hō currit igit
tur risibile currit. et ei. oīs ē a te ne
gādūz q. est depositū igit eius aīs
est a te negādū. et sic ista hō c. est a
te ccedēda et negāda. **S**ed huic dī
ut prius negādo q. eadē ppō est cō
cedēda et negāda ad sensū taz dūz
et admittit ille casus. et q. ista homo

currit ē a te ccedēda q. posita et bñ
admissa ut ponit casus. **E**t cū ar. q.
ista sit negāda hō currit q. ista oīa
est bona hō currit igit risibile cur
rit. et oīs eius est negādū igit et ei.
aīs est negādū. negat aīs. q. oīs
sit negādū. **E**t tūz ar. q. illud est de
positū et admissū igit negādū. ne
gat oīa. s. ista oīa est bona. hec ri
sibile currit ē tibi deposita et a te bñ
admissa igit est negāda s. eius aīs
est repugnans in illo casu ideo rē.
Sed adhuc forte ar. q. eadē ppo
sicio sit ccedēda et negāda ad sensū
taz dictū ab eodē in eodē tpe q. ali
qua copu. est negāda cuius quibet
pars ē ccedēda ab eodē in eodē tpe
igit rē. p. et ar. aīs q. ponat tibi
sedēti illa oīs hō currit. deinde ppo
nit tibi ista tu curris. qua negata q.
falsa et impinēs pponat illa tu es
hō. et p. q. ista ē uera nō repugnās
bene admissio igit est ccedēda. p. et
et ar. tunc sic. illa copu. est negāda
oīs hō currit tu es hō q. ipsa ē aīs
ad ppōez bñ negatā igit negāda.
et utraq. est p. est ccedēda igit rē.
Ideo forte dī in prin. negādo illaz
oīaz aliq. copula. est negāda cui.
utraq. pars est ccedēda igit eadē
ppō est ccedēda et negāda q. dī q.
ille due oīs hō c. et tu es hō nō repu
gnāt illi tu n. curris nisi copulēt ideo
cū copulant negat co. s. oīs hō c.
et tu es hō q. ē co. repugnāt. **S**ed
q. tūc po. et bñ admissa ista oīa hō
c. ppōat illa hō nō c. **E**t ar. q. ista
est ccedēda. q. illa est uera nō repu
gnās bñ admissio igit est ccedēda.

patz oīa ⁊ arguitur aīo quia iste
pōitōes non repugnant nisi sint
copulate sed iste non sunt copulate
ut pono igitur neutra alteri repus-
gnat patz oīa ⁊ maior etiaz ex re-
sponſione. **S**ed huic forte dicitur
q̄ iste due bene repugnāt licz non
copulentur aut sint copulate. **S**ed
contra igitur per idem iste tres re-
pugnant oīis homo currit tu es
homo tu non curris aut saltiz stat
istas tres repugnare sic significādo
licz non sint copulate quod repu-
gnat pōitōis. **I**tem si pōitōes
non repugnant nisi sint copulate be-
ne admissa illa oīis homo currit
pōnitur ista tu es non currens
q̄e quia uera non repugnans con-
cedenda est qua concessa arguitur tu
es non currens igitur homo est non
currens igitur homo non currit
quod est oppositum pōitō. **I**deo si
negatur ista tu es non currens ppo-
nitur illa tu es currens que negan-
da est quia falsa non sequens. deinde
de pōnitur tu es homo ⁊ etiam
ista est concedenda ex responſione.
Et tunc sequitur q̄ non de quolibz
termino singulari pro aliquo suppo-
nente simpliciter sumpto p̄dicatur
aliterz contradictoriorz incōplexorz
quia utraqz istaz negat tu es cur-
rens tu es non currens concessio q̄
tu es homo. **I**tem ponatur tibi se-
denti oīe sedēs est sor. deinde ppo-
nitur tu es sor. qua negata quia fal-
sa non sequens ut pono pponit ista
tu es sedens p̄ q̄ ista est uera non
repugnans ⁊ per consequens con-

cedenda qua concessa arguitur sic tu es
sedens igitur aliquod sedens nō est
sor. quod est oppositum pōitō. si ne-
gatur oīa ponatur oppositum oīe
quentis cum antedēte ⁊ stabūt ista
simul tu es sedens ⁊ oīe sedens est
sor. ⁊ ultra igitur tu es sor. patz silo-
gismus in q̄rta figura. ⁊ aīo est cō-
cedendus quia ista est negata tu es
sedens igitur aliquod sedens nō est
sor. igitur oportet concedere copula-
tiuaqz cōpōitaz ex antedēte ⁊ oppo-
sito oīis ⁊c. **H**uic dicitur admit-
tendo casum. ⁊ q̄n pponitur tu es
sedens negatur tanq̄ repugnans po-
sito ⁊ opposito bene negati ⁊ licz
sequatur ex obligatione tali non ta-
men est concedēda quia ad sequens
uel repugnans obligationi non est
pertinēter respōdēdus imo obliga-
to. **I**tem ponatur q̄ sor. non obli-
gato pponatur illa deus est. quam
ipse concedat ⁊ pponatur platonē
eadem quam neget necessariāz ma-
le respondendo ⁊ cicerō dubiter il-
lam male etiam respondendo. quo
posito pponitur illa tu respondes
sicut ille illoz qui male respōdet de
monstrando per li illoz sor. ⁊ pla-
⁊ ciceronez. ⁊ non respondeat aliter
quis illoz nisi ad istā ⁊ modo p̄di-
cto. si concedis illam tu concedis fal-
sum non sequens igitur tu male re-
spondes. posito q̄ tu non responde-
as ad aliquam propositionez nisi
ad istam quam nunc tibi propono.
Item si tu respondes sicut iste illo-
ruz qui male respondet ⁊ ille illo-
ruz qui male respōdet respondet

negative, igitur tu respondes negative,
uoco enim hic inuicem ita respondere si-
cut alius quam uterque respondet affir-
matine aut negative. Et si dubitas il-
lam tu respondes sicut iste istorum qui
male respondet, et cicero etiam dubi-
tat illam male respondendo igitur tu
respondes sicut ille istorum qui male re-
spondet illa omnia est bona. Et si
est concedendum igitur et consequens. **S**i
negas istam et respondes negative et
iste istorum qui male respondet respon-
det negative igitur tu respondes sicut
ille istorum qui male respondet. **S**ed
pro isto dicitur quod ad propositionem
propositam est respondendum secundum qua-
litatem illius mensure pro qua pro-
ponitur nisi alia fuerit queritio inter oppo-
nentes et respondentes hinc repugnans.
aut nisi repugnet ei quod est obligat-
um. **E**x quo sequitur quod non ualens omnia
ista hec propositio est uera et ipsius
tibi proposita igitur hec est a te conceden-
da, ut si tibi tacenti proponat illa tu
loqueris dum tu negas eam tu bene
respondes, et illa est uera et ipsius
tunc, sed non negas illam pro tempore
pro quo respondes. **I**ta etiam non se-
quitur tu concedis falsum non obli-
gatus igitur tu male respondes, sed be-
ne sequitur tu concedis falsum non obli-
gatus pro tempore pro quo proponitur
igitur male respondes. **E**t ita intelligan-
tur quedam ex dictis. **E**x quibus patet
responsio ad casum, admissio eius cas-
su negat illa propositio tu respondes
sicut ille istorum qui male respondet
tanquam falsa pro tempore pro quo pro-
ponitur non sequens. **E**t capite hic

iste terminus ita respondere pro simi-
litudine responsionis in confessione
negatione uel dubitatione. **D**e tota
te enim sermonis qualiter respondet
socrates, taliter et plato respondet ad istam
deus est. **E**t qui ulterius arguit tu
negas illam igitur tu respondes nega-
tine, et iste istorum qui male respondet
respondet negative igitur tu respondes
sicut ille istorum qui male respondet, ne-
gat omnia tanquam repugnans. **E**t si pro-
ponitur tu respondes ad istam et non
respondes affirmatine neque dubita-
tine neque alia responsione nisi negati-
ue igitur et negat omnia. **E**t si queritur
qua responsione respondes non certum
ficeret donec fiat sequens per ordinem
proponendum. **E**t ex hoc patet responsio
ad tales propositiones etiam extra tem-
pus cum proponitur tu negas pro-
positionem quam tibi propono, illa enim ne-
ganda est, et qui tu negas si proponit
tu negas istam tibi propositam, conce-
ditur quia facta est uera pro tempore
platonis. **S**ed forte arguitur proban-
do quod non pro tempore pro quo pro-
ponitur propositio est respondendum ad
eam secundum sui qualitates, quia ex illo
sequitur quod socrates et plato respondent ad
eamdem propositionem unus concedendo alter
alio modo respondendo in eodem senten-
tu extra tempus obligationis et tamen uter-
que non male respondet ad istam pro-
positionem. **I**tem sequitur quod socrates credit a
propositionem et plato concedit contra-
dictorium a utroque bene respondentem
et non obligato. **I**tem sequitur
quod socrates concedit et negat eandem
propositionem non male respondendo, quia

ponat q. for. eadē ppositio pponatur a diuerso. sed unus ante alium pponat eam sic q. sit falsa qm unus pponit. 7 uera quādo alter pponit. Item pōt for. ponere a ppoēz platonem 7 per horaz aut saltez p tēpus notabile pōt plato differre rīstōez 7 iterea forte ppositio pposita est facta ipossibil. 7 tūc seqt q. for. bene respōdet dēdēdo ipossibile. quē oīa pdictis uidentē repugnat. Itēz pponat be. for. taceti 7 nō obligato tu negabis nel dubitabis. ppoēz quaz tibi ppono. si for. neget eam tunc ista ppositio pro tēpore platiōis fuit uera igit dēdēda. si cōcedat tunc ista fuit falsa igit negāda. si dubitat tunc ista fuit uera. p tēpore platiōis igit dēdēda. Sed pro his dicit q. dēdēda ante dicēdō sunt ipossibiles. cūz ad diuersa tpa referant. Itēz hic certa regula ponit nō pōt nisi fm q. opponēs 7 respōdēs cūzunt cūz pro eadē mētura nō possit respōsurus respōdere bene respōdēdo pro qua ppoit opponēs q. ante respōderet q. intelligeret illud ad quod respōdēt. erat. Itēz de hoc postea dicit. Ad ultīmū infra dēdēduz est. Itēz ponat q. ad nihil sis obligatus. deinde pponit. tu es obligatus. si dēdit. Contra nulla specie obligatiōis es obligat. igitur non es obligatus. patz oīa 7 aīa quia ad nihil es obligatus. Item hec est iptinens tu es obligatus que extra tēpus esset negāda. igitur nunc est neganda. Sed hūc breuiter dicitur. admissio casu conce-

dēdo istam tu es obligatus. 7 negat ista oīa ad nihil es obligatus igitur nulla specie obligatiōis es obligatus. q. stat q. ista ppositio ad quam sis obligatus non sit aliquid sed aliqua. Secūda etiaz forma non ualet quia per obligatiōez facta est ista uera. tu es obligatus que extra tēpus erat falsa. Item ponatur q. nulla ppositio sit. deinde pponitur oīe positum 7 bene admissuz. ppositum est cōcedēduz. si cōceditur igitur aliqua ppositio est. si negatur ista tu negas regulaz igitur male respōdes. si conceditur totum inferatur q. aliqua ppositio est. quia bene sequitur tu negas regulam igitur aliqua ppositio est. cūz oīis regula sit ppositio. Ideo forte dicitur negando aīa. Sed tunc forte queritur quare negatur aīa. Cui si dicitur quia repugnat. arguit q. illud aīa sit. quia bene sequitur id repugnat igitur illud est. Vel si forte dicitur q. tu negas ipm quia tibi placet negare ipsuz igitur ipsuz est. Item cedat tēpus obligatiōis negat ista. oīe positum 7 bene admissum est concedēduz. 7 arguitur infra tēpus negasti regulam igitur male. Ideo dicitur admissio posito negando q. oīe positum 7 bene admissuz. pposituz est concedēduz. Et cum arguitur tu negas regulam igitur male respōdes. negat aīa. Et cū querit quare negat. dicitur q. nulla ppo negat neqz regula negat quia repugnās. neque negatur quia placet negare.

Et cum ar^o ulterius cedat tempus
obligatio. Et ar^o q^o in tpe negasti
regla^m igit male rudiisti. dicit nega
do dicit q^o illa regula erat contingens
repugnans posito. Unde generaliter
nulla regula hic posita est cōcedēda
q^{uā} positi bñ admissus repugnat ei.

Item pono tibi sedēti ista ois homo
currit. deinde ppono tu sedes. si ne
gatur. Contra tu negas sequens igit
male rudes q^{uā} bñ seq^u pono tibi se
dēti ista tu es hō igit tu sedes. Item
in eodē casu pponit hec tu curris
nō est sequens neq^{ue} repugnans s^{ed} ipte
nens. quia cōcessa pponit ista tu es
homo. quia cōcessa q^{uā} uera nō repu
gnans pponit tu curris. si negat ce
dat tps. et ar^o q^o in tpe male rudiisti
q^{uā} negasti sequens ex bñ admissio et
concessio. Si igit cōcedit ista tu cur
ris pponit hec tu curris non est se
quens neq^{ue} repugnans s^{ed} ipte nens. Si
negat negat a te cōcessus igit male.

Si cōcedit ista oia est bona ois hō
currit tu es hō igit tu curris. et cō
cedit ex cōpositōe suoz terminoz igit illa
tu curris seq^u ex ill igit est sequens.

Sed pro his d^{icitur} admissio posito ne
gādo ista tu sedes. et negat ista oia
ista est sequens igit est a te cōcedēda.
ois eiz ppositio de xute sermōis
est sequens ex aliquo saltē in casu. licet
ipsa sequens sit impossibil. rñs eiz nō
obligat ad cōcedēdū aliq^{uā} falsū nisi
sequens ex bñ admissio et bñ cōcessio
et neq^{ue} obligat respōdēs ad obli
gatores s^{ed} obligat ad obligatū per
obligatiōes. Et p hoc ē cōcedēdū de
xute sermōis q^{uā} nulla ppositio est

imptinēs q^{uā} ois ppositio ē pteinēs
saltē sibi ipsi q^{uā} sequens ad se ipsaz.

Et ideo cur^o pponit in illo casu q^{uā}
hec non est sequens tu curris negāda
est. s^{ed} cōcedit q^{uā} ipsa est ipte nens ad
missio et adhuc nō est sequens ex aliq^{uā}
cōcesso neq^{ue} ex aliquibus cōcessis. Et
ultra si p ordinē forme^t argumētū
cōcedit ista tu es hō. et item cōcedit
q^{uā} ista tu curris nō est sequens ex ali
q^{uā}bus cōcessis neq^{ue} ex aliq^{uā} cōcesso. et
cōcedit q^{uā} ista oia est bona. s. omnis
homo currit tu es hō igit tu curris
et q^{uā} iste due sūt cōcedēde ois homo
currit tu es homo. et negat q^{uā} ista se
quatur ex illis. s. tu curris. q^{uā} d^{icitur} forte
q^{uā} ista non significat ex cōpositiōe
suoz terminoz. Et breuiter semper
respōdeat fm ordinē semp stādo in
ultima repugnāte ipaz negādo. Item
ponat q^{uā} ois homo q^{uā} est albus cur
rat et nullus istoz pōt currere. et per
li illoz in ista ppositiōe null^{us} istoz
pōt currere adeq^{ue} significat q^{uā} nul
lus istoz pōt currere demonstrat
oēs hoies q^{uā} sunt albi. quo admissio
pponit nullus istoz pōt currere. et
illud est cōcedēdū q^{uā} sequens ex copu
latiua que ē casus. deinde pponit ali
quis istoz pōt currere demonstratis
oibus hoibus q^{uā} sunt albi p li illoz.

Si cōcedit. Contra q^{uā} cōcedis repu
gnans q^{uā} p^{ro}dictoriū cōcessio. Si ne
gat. Contra aliq^{uā} hoies albi currunt
sunt igit sor. et plato albi q^{uā} currunt
igit aliq^{uā} illoz pōt currere illis al
bis demonstratis. Item si null^{us} istoz
pōt c^{urrere} et p li illoz in i^{ta} pōde signi
ficat adeq^{ue} q^{uā} nullus illoz pōt c^{urrere}.

sunt demonstrati hoies qui sunt albi
 igitur ista est uera nullus istoz po
 test currere. per cuius partem sunt
 demonstrati hoies albi. Et tunc ar.
 sic. nullus homo demonstratus per
 li illoz in ista ppositioe pot cur
 re. sed ois homo albus est demon
 stratus per li illoz in ista ppositioe
 igit nullus homo albus pot cur
 re. et alia ex parte aliquis homo al
 bus pot currere quia oes hoies al
 bi currunt. igit ex casu sequit extra
 dictio. et ai. a. s. q. nullus homo
 demonstrat per li illoz in ista ppo
 sitioe potest currere. quia nullus ho
 mo pro quo uerificat ista ppositio
 potest currere. sed ois homo albus
 est homo pro quo uerificat ista ppo
 sitio ex quo per li illoz demonstran
 tur oes hoies qui sunt albi igit nul
 lus homo albus demonstratus per
 li illoz pot currere. Ideo forte dici
 tur in principio negado casuz. Sed
 contra iste casus est possibilis ois
 homo qui est albus currit. et for. et
 plato no pnt currere. et per li illoz
 in ista ppositioe nullus istoz potest
 currere adequate significante q. nul
 lus illoz pot currere demonstrant
 oes hoies qui sunt albi. Et ex isto ca
 su sequit ille primus igitur primus est
 possibilis. patz oia et ar. a. s. quia
 for. et pla. existibus hodie oibus ho
 minibus albis. pro crastina die illis
 no existib? est hodie iste casus possi
 bilis. Sed ar. q. iste sequit ex illo
 quia bene sequit ois homo qui est
 albus currit et for. et plato non pnt
 currere. et per li illoz demonstrant

oes hoies qui sunt albi in ista ppo
 sitioe nullus istoz pot currere ade
 quate sic significante igit ois homo
 qui est albus currit et nullus illoz
 potest currere. et per li illoz in ista
 ppositioe nullus istoz pot currere
 demonstrant oes hoies qui sunt al
 bi. tenz oia quia pma pars sequit
 is sequit ex pma antecedentis. et secun
 da ex secunda. et tertia ex tertia. Et sic
 ar. q. iste casus est possibilis. s. q. tm
 for. demonstratur et tñ hoc est for. et
 hoc non est for. quia sequit tm for.
 demonstrat et for. est for. et pla. non
 est for. igit tm for. demonstrat. et hoc
 est for. et hoc non est for. tenz oia et
 pma pars sequens sequit ex pma
 antecedentis. secunda ex secunda. et tertia
 ex tertia. tamen neq. est q. licz iste
 casus sit possibilis tm non pot esse
 uerus. sicut q. nris illa ppositio sit
 possibilis hoc non demonstrat de
 monstrato adam. tamen ipsa non po
 test esse uera sic significado. Ideo in
 principio dicte ad argumentuz per
 ordinem. **C**ertificatio. petitio.
 dubitatio. et suppositio no
 sunt species distincte a po
 sitioe. Aduertenduz est pterea q. ob
 ligatur respondens ad respondenduz
 per hoc uerbu certificatio. seu per hoc
 complexu sit neq. uel sit dubiu aut
 non sit dubium. uel sit sciam. Et
 respondere debet obligat per istaz
 notam certificatio. aut sit neq. sicut ob
 ligatus per illud signum pono nisi
 in hoc q. ubi fiat obligatio per il
 lud signum pono cedit obligatio

facta per illud signum certifico. si obligatum repugnat obligatio quod est sic usitata. ex beneplacito disputantur ex eo quod sepe uult opponens obligare ad falsum sustinendum respondetur ut uideat qualiter sciat se a contradictione defendere. sicut posito et bene admissio quod for. currat non est hec concedenda hec est uera for. currit ita obligatio respondente per certificationem sic dicendo sit uerum quod for. currat non est hec concedenda primo loco proposita hec est uera for. currit. **S**olumus etiam certificationem facere per uerba adiectiua diuinctiua uel preceptiui modi. sicut dicendo cedat tempus obligationis. cedatur a te ista homo est asinus. **I**deo secundum ueritatem iste non sunt distincte species obligationis. dubitatur a te ista rex sedet. peto te concedere istam homo est asinus. sed continetur sub certificatione uel positione. qua propter si obligetur respondens sic dubitatur a te deum esse. eo admissio conceditur propositum. scilicet quod tu dubitas deum esse quia posuisti. deinde si proponitur deus est. **C**edatur et negatur quod tu concedas. **E**t capit hic dubitare pro dubie respondere. si enim dubitare pro dubie respondere esset species distincta obligationis sic concedere negare credere essent species distincte obligationis. ut cum dicitur. concedatur a te for. esse. credas papam esse romae. negatur. deus esse. quod non est uerum. **I**tem etiam dicitur quod dicendo peto quod concedas hominem esse asinum. non plus est dicere quod concedas. neque aliter

respondendum est ab obligato per hunc modum peto quod concedas hominem esse asinum quod ab obligato isto modo concedas hominem esse asinum. aut sit uerum quod concedas hominem esse asinum. **E**t sicut positi modi obligandi continentur sub certificatione uel positione ita modus obligandi per si suppono aut presuppono continetur sub positione. **U**nde suppositio uel presuppositio est positio de qua hic intendimus. **U**nde per istam notam presuppono solemus obligare respondetur ad sustinendum suppositum non solum tanquam uerum sed frequenter tanquam necessarium. **E**t frequenter reputamus nos non esse obligatos ad illud suppositum quia concederemus extra tempus tanquam necessarium. et cedit etiam in presentia suppositionis quolibet alia positio uel certificatione per quam ponitur repugnans supposito. et hoc modo supponendi sepe uti sumus superius. **S**ed forte contra iam dicta arguitur peto te concedere quod nullus est deus est. deinde propono deus est. si concedis tu concedis contradictionem obligati affirmatiue sustinendi igitur male. **I**tem proponatur nullus deus est. si negatur cedat tempus obligationis. **E**t arguitur sic. in tempore tu fecisti contra petitus igitur male fecisti. pariter omnia et arguitur aliis. quia petitum fuit te concedere nullum deum esse. et negasti nullum deum esse igitur male respondisti. **S**i concedis in tempore obligationis nullum deum esse. arguitur sic. in tempore concessisti impossibile simpliciter per

Deus est sicut argumēta petunt, quae
dubitata pponit nullus deus est si
negat et huius contradictoriū est ppo
sitūz igit huius contradictoriū est de
dēdū. et tu dubitas igit male. **Item**
dubitato uno contradictorioz reli
quoz immediate ppositūz in eodem
tpe obligatōis est dubitādū. **Ad** deo
forte dubitat nullus de? est. **Sed** cō
tra quia ista homo est alius nō esset
neganda, quia ista oīa est bona nul
lus deus est igit homo est alius? de
notata. **Ad** et nō est dubitādū a te
igit oīs nō est a te negādū. **Et** ita
arguit quod nullū aliud impossibile sim
pliciter tibi ppositū est negādūz a
te iherēdo ipsoz ex ista nullus deus
est. **Sed** forte dicē quod nō ualz oīa
ista quia nō arguit de oīa formaliter.
Sed hec respōsio nō ualz quia neqz
in se est uera neqz tollat argumētūz
aliquotulūz mutatis terminis obliga
ti, dubitat enīz a te ista copulatiua
tu es, et tu nō es contradictōz forma
liter includēs ex qua quelibz pposi
tio est apta formaliter sequi sit signi
ficando, et tunc pz quod ista oīa est for
malis, tu es et tu non es igit homo
est alius, et alius est a te dubitādūz.
igit oīs nō est a te negādūz. **Item**
cedat tēpus obligatōis. et ar? quod in
tpe dubitasti impossibile simpliciter sciri
esse tale igit male respōdisti. **Ad** deo
dicē in principio admittēdo positū.
Et cuz pponit deus est cōceditura
deinde cuz pponit tu cēdes deus
esse, cōcedit quia neqz nō repugnās
et si inferat quod tu male respōdest, con
cedis tam oīa quod oīs, et negat illa

omnia si fiat tu dubitas deum esse igitur
tu non concedis deum esse. et tunc ar. q.
infra tempus male respondisti quia tu fuisti
obligatus ad dubitandum istam deum
est. et tu non dubitasti illa igitur. et re-
spondet. negando an. q. tu fuisti obli-
gatus ad dubitandum istam. q. tu fu-
isti obligatus ad concedendum istam tu du-
bitas deum esse. **Item** si obligatio fiat
per tales modos loquendi currat for-
disputet placet. ar. q. aliqua est obliga-
tio que non est obligatio. cedat enim
omne tempus obligationis per quod est
aut fuit obligatus. aliquis quo admis-
so ar. q. tu es obligatus. et non es ob-
ligatus. sequitur enim q. tu non es obli-
gatus q. cedit omne tempus obligatio-
nis per quod est vel fuit obligatus. aliquis
igitur tu non es obligatus. et sequitur q.
es obligatus q. sequitur omne tempus ob-
ligationis cedit igitur omne tempus obliga-
tionis est cedit. et ultra sequitur q. omne
tempus obligationis est igitur aliquis est ob-
ligatus. et maxime tu qui admisisti.
Hinc dicitur q. ista obligatio cedit ex
conscientia facta aut presupposita iter
opponere et respondere ideo respon-
deat tibi per exigentiam habere signifi-
cationis istius termini cedat iter eos
Item presupponat q. quibus omnia de-
notata a li si vel ergo significans ex
compositioe suorum terminorum cuius an.
est impossibile per accens est bona. **Item**
q. ois omnia cuius omnis est necessarium
sit bona. quo admissio sit rei veritas
q. nunquam respondisti ad istam celum mo-
uet. deinde ponat ista. tu respondisti ad
istam celum mouet. si dedit dedit
contradictorium positi igitur male. si ne-

gat. **Contra** tu negas sequens ex tibi
posito et te bene admissio igitur male
respondes. p. 3. et ar. an. q. ista omnia
est bona. tu non respondisti ad istam celum
mouet. igitur respondisti ad istam celum mo-
uet. quia tam an. est impossibile per
accens q. omnis necessarium. tunc omnia
uel cedat tempus obligationis. et ar. q.
in tempore negasti sequens ex tibi posi-
to et bene admissio igitur male respondisti.
Sed huic dicitur negando istam omnia
tu negasti sequens ex tibi posito et a
te bene admissio igitur male respondisti. sed
bene sequitur tu negasti in tempore se-
quens ex tibi posito et a te bene ad-
missio in omnia formali igitur male re-
spondisti. **Sed contra** hoc ar. quia ex
isto sequitur q. ois propositio impossi-
bilis per accens est admittenda. et sequi-
tunc q. concedendum est q. adam potest
esse et q. adam non fuit. et q. ad pteri-
tuz sit potentia. **Sed** huic forte dicitur
negando istam ultimam omnia. negandum
tamen est in tempore q. ista sit impossibilis
tu respondisti ad istam celum mouet. imo
concedendum est q. illa est uera tu re-
spondisti ad istam saltem concessio in tem-
porali obligationis q. ista est sic significans.
immo negandum est q. tu concedas impos-
sibile. **Item** ponat q. si rex sedet tu
scias regez sedere. et si nullus rex se-
det tu scias nullum regem sedere. deinde
proponit ista rex sedet. qua dubitata
q. est ipse quia extra tempus dubita-
tes non facta alia mutatio. proponit
nullus rex sedet. qua etiam dubitata
proponit tu scis regem sedere uel tu
scis nullum regem sedere. qua concessa
quia sequitur ex casu. propono tu scis q.
n. 2

rex sedet, qua negata quia falsa est
nō sequēs pponit, tu scis q nullus
rex sedet, qua ocella quia sequēs ex
cōcesso euz opposito bñ negat ar
q tu scis nullū regez sedere, 7 est ti
bi dubiū nulluz regez sedere, qd est
impossibile. Ideo dicit in prin^o ne
gādo casuz q: ponit casus 7 condi
tionalis iposibit, 7 ita negat casus
tēporali posit^o. si ponat q qñcūqz
rex sedet scias regez sedere, 7 qñcūqz
nullus rex sedet scias nullū regez se
dere q: a tēporali cuius ntrūqz ver
bus est affirmatiūū sequit cathego
rica tam de pmo verbo q de secun
do, 7 ex illo casu manifeste sequit cō
tradictio. Et ita dicit de aliis. Itēz
pono tibi istam, tu es obligatus do
nec pponit tibi aliquod negādūz,
qua posita 7 bñ admissa pponit,
tu es obligatus, qua ocella pponit
tu es homo, qua cōcessa pponitur
itēz tu es obligat^o. Si negat. Con
tra q: ista est cōcedēda q: tu es ob
ligatus donec pponit tibi aliquod
negādūz, s; adhuc nō est pposituz
aliquod negādūz igit adhuc tu es
obligatus. Itēz tu es obligat^o do
nec pponit tibi aliquod negādūm
igit tu es obligat^o, tenz oīa a tem
porali ad alteraz eius partē, deinde
pponit, tu nō es homo, qua negata
pponit itēz tu es obligatus, si ne
gatur 7 prius cōcessisti igit male, si
concedit. Contra tam cito tu nō es
obligatus q̄cito pponit aliquod
negādūz, sed pponit aliquod negā
dūz igit iam tu non es obligatus,
oīa est cōcedēda 7 aīo est cōceden

dūz igit 7 oīa quod est opposituz
cōcessisti igit 7 cōcedi dem fiat argumen
tuz si ponat q tu sis obligatus q̄
dū nō pponit tibi aliquod negan
dūz aut q̄dū nō est ppositū aliqd
negādūz. Ideo ad argumētuz respō
det cōcedēdo totū usqz ad illaz tu
non es homo que negat, 7 cōcedit
q tu es obligatus, 7 euz arguit ita
cito tu nō es obligatus q̄cito ppo
nitur tibi aliquod negādūz sed iam
pponit tibi aliquod negādūz, igit
iam tu nō es obligatus. Hūc dicit
q hoc oīa bene stat euz illo aīte, s;
q iam non es obligatus 7 tū tu es
obligatus, sed de hoc non est cura
ideo negat b^o, s; q iam pponit ali
quod negādūz, 7 hoc admissa illa
cathego^a tēporali, s; si ponat q tu
sis obligatus q̄dū pponet tibi ali
quod negādūz 7 non sis obligatus
q̄dū nō pponet tibi aliquod negā
dūz, dicit q casus est iposibit, s; si
uelit opponēs rīdētēz obligare nō
ponēdo totā illaz p̄pōez rex sedet
donec pponit tibi aliquod negan
dūz s; ponat sibi illā 7 certificz re
spōdētēz q sit rei veritas q ipse sit
obligatus ad illā donec pponet si
bi aliquod negādūz ul nō pponet
sibi aliquod negādūz uel q̄dū fuit
usqueqz re, uideat rīdens quō debe
at intelligere illuz terminz donec 7
illud uerbuz ppono, qz optima re
gula rīdētis ē non rīdere ad aliqd
nisi optime nouerit terminoz uires.
Itēz ponat hec copulatiua tu es
papa 7 rex sedet uel tu curris, deinde
pponit rex sedet, qua dubitatio qz

imptinens est pponit nullus rex se
 det. qua dubitata pponitur utraqz
 illaz est dubitanda a te. qua concessa
 quia vera non repugnans pponit nul
 la illaz est concedenda. qua concessa
 pponit tu curris. et patz q ista est
 falsa non sequens ideo neganda. deinde
 pponit rex sedet. que si dubitetur.
 Contra tu dubitas sequens ex una
 parte positi cum opposito bñ negati
 igit male rñdes. Ideo si concedit illa
 pponit. tu concedis illaz. qua concessa
 pponit. tu non male respondes. quo
 itez concessio pponit illa est conceden
 da. et patz q illa est sequens. et sic eade
 ppositio est concedenda et non concedenda.
 Itrez cedat tps obligatiōis. in tēpo
 re obligatiōis concessisti et dubitasti
 eāde ppoēz igit male respondisti.
 Itrez in eodē casu pponit. hec est a
 te concedenda papa currit. si concedit
 concedit falsuz non sequens. si negat
 pponitur. tu non es papa. vel papa
 currit. qua concessa qa vera non repu
 gnans arguit sic. tu non es papa vel
 papa currit sed tu es papa igit pa
 pa currit. illa oīa est bona et. et aīis
 est concedēduz igit et oīis. et oīis est
 illa ppositio papa currit igit illa
 papa currit est a te concedenda. Ideo
 dicis in prinº admissio casu dubita
 do illas ppoēs rex sedet nullus rex
 sedet euz pponitur. et dicis q utra
 qz illaz est dubitanda. Et euz ppo
 nit tu curris negat et concedit itez
 q rex sedet. Et euz pponit tu cōce
 dis illaz. concedit. et negat q non ma
 le respōdeaz q negat q illa sit con
 cēda. Et si arguit q illa sit sequens

ex una parte positi tibi cum opposito
 bene negati igit illa est a te conceden
 da. dicis de unitate sermōis q illa
 oīa non ualz sicut ista non ualz. hec
 legitur ex parte tibi positi et a te ad
 missi igit hec est a te concedenda. licet
 posita tibi ista nullus homo ē alius.
 hec homo est rudibit legitur ex par
 te positi et tū non est concedenda. Sed
 quia illud non est ad pposituz ideo
 negat illud aīis. I. q illud sequatur
 ex parte tibi positi et a te bñ admissi
 euz opposito bñ negati. Et si arº q
 sequitur ex illis et illa sunt pars ad
 missi et oppositi bene negati igitur
 et concessa pma parte negat ultima
 si per illum ordinē pponat. In hac
 enīz arte maxie hec regula seruāda
 est q ad nullā ppoēz respōdeatur
 concedēdo aut negādo nisi ipsa ppo
 natur. et euz sit oīa neget vel conce
 datur. et non dicat ad aīis uel ad par
 tes aīis uel ad oīis nisi fm ordinē
 preponēda. Et ad aliā formā euz ar
 guit q in tēpore eāde ppositiōez
 concessisti et dubitasti igit male respo
 disti. dicis negādo oīaz. sed bñ se
 quit infra tps eandē ppositiōez
 concessisti et dubitasti ita se hñtez ad
 concedēduz et dubitāduz qñ concessisti
 licet qñ dubitasti igit male rñdisti.
 Et si arguit oīa quia oēs rñsiōes
 sunt retorquēde ad idē instans. di
 citur q illud est impossibile. non enīz
 due respōsiōes pnt fieri ab eodē
 in uno instanti. imo nulla respōsiō.
 Sed neqz est q concessa et opposita
 bene negatoz debēt esse talia q co
 pulata ex illis cōposita sit possibit

sicut a principio dictum est. Et cum
proponit ulterius in illo casu. hoc est
concedenda papa currit. negat illa. et
concedit illa distincta proposita. tu non
es papa vel papa currit quia illa est
vera non repugnans quod una eius pars
est vera scilicet esse talis et contra concedit
dicit quod papa currit tanquam sequens ex
concesso et prima parte positi quia sequens
tu non es papa vel papa currit sed tu
es papa igitur papa currit. ista contra
est bona quod autem a distincta cum de
structioe unius partis super altera eius
parte. Et cum ulterius autem quod illa contra
est bona scita esse talis et illud concedit
dicitur. et concedit quod prima pars antea
est concessa et concedenda. et negat quod se-
cunda pars sit concedenda tanquam repu-
gnans. Et est hic advertendum quod sicut
in illo casu conceditur ista falsa papa
currit quod sequens secundum illius modum pro-
ponendi ita etiam quocumque casu contra-
dicente falso et huiusmodi admissio secundum istam
speciem fieri potest quod quocumque propositio
falsa contingat concedatur bene respondendo
a respondente dissolvendo illam cum
opposito illius falsi admissi. ut posi-
ta et admissa ista falsa tu curris. fa-
ctum te concedere contra respondendo quod tu
es papa proponendo tibi istam tu non
curris vel tu es papa. que quia vera
non tibi repugnans concedenda est. quia
conceditur arguitur sic. tu non curris vel
tu es papa sed tu curris igitur tu es
papa et sic de aliis.

Quamvis omnis propositio sit
positio tamen aliqua exempla
specialiter ponemus de imposi-

sitione. Et accipiamus primum quod propositio
de qua hic intendimus est obligatio
qua instituit terminus vel oratio ad
significandum quod vel que vel quomodo
non prius significabat que propositio
maxime venit terminis vocalibus aut
scriptis. metalibus etiam quod dicitur potest
qui tunc sunt equivoce cum imponuntur
quia absolute non possunt ab eo quod
naturaliter significat. et in hoc refert
inter vocalia aut scripta ex una par-
te. et mentalia ex altera quia vocalia
et scripta absolute possunt simpliciter ab ipo-
sitione ab eorum significatioe priorum. men-
talium autem non. Item accipiedum quod
quocumqueq; imponitur ad significan-
dum terminus qui ante non signifi-
cabat aliquid propter cuius impositionem sit
propositio vera que non ante fuisset
propositio. concedenda est simpliciter illa
propositio. non quia sequens sed quia
vera. et in hoc omnes disputantes veni-
re oportet. aliter enim nulla esset concedenda
propositio vocalis vel scripta. quia
si est concedenda non est concedenda nisi
quia ipositor iposuit terminos ad si-
gnificandum. per quorum impositionem fa-
cte sunt propositiones vere. nec aliquis
esset silogismus aut contra vocalis vel
scripta concedenda nisi fuisset casus de
impositione factus. Sed contra
illud forte arguitur. quia ex illo sequi-
tur quod omnis homo est obligatus et cui-
libet homini est facta impositio aut
presupposita per quam conceditur propo-
sitiones vocales aut scriptas. Item
arguitur quod nullus terminus unquam fuit
impositus ad significandum a primo ipo-
sitore quia nullus fuit terminus primus

ab eo ipso nec esse potuit. Igitur
patet quia et arguitur autem quia si
aliquis fuit primus terminus posita
mus quod fuerit iste terminus homo
tunc sit sor. gratia argumenti qui fuit
primus ipso et ipso illi ter
minu ad significanduz non soluz si
bi sed alteri tunc oportuit quod per
propositioez uocalez uel scriptaz ex
primeret quod iste terminus sit esset si
guificatiu. et si sic aliq fuit propositio
uocat ante ipse terminus sit signifi
ficaret. Sed pro his formis iam su
pra dictis est. De uocibus autem uel
scriptis que ante non significabant
et nuper ponunt ad discrete signifi
canduz intelligat quod si ista uox sor.
imponeret ad hunc hominem mere
substantialiter et discrete significanduz
qui homo ante fuit per magnu tempus
tunc concedenduz est quod iste homo est
sor. posito quod illa uox nec aliuz signifi
ciet nec ante significauerit. et concedi
tur quod iste homo fuit sor. etiam antequam
iple uocaretur sor. et fuisset sor. licet
nunc ipse fuisset uocatus sor. et scie
bas istum hominem esse sor. qui ipse
non uocabatur sor. nec aliquis homo
potuit unquam esse sor. nisi iste homo.
Et si queratur quare concedit quod ille
est sor. et non est buff. uel plato. uel
huiusmodi. dicat quod iste terminus sor.
modo mihi significat istum hominem
et ista est modo mihi propositio iste
est sor. et non ista ille est buff. propter
impositioez. concedo quod iste est sor. ne
go tamen quod iste sit sor. propter ipso
tioez. sicut quia uocatur sor. concedo
quod iste est sor. sed non concedo quod iste

est sor. quia uocatur sor. et quia non
uocat buff. uel plato. ideo non con
cedo quod sit buff. uel plato. posito autem
quod per totum istum diem iste termi
nus sor. ita istum hominem significat
bit quod nullum alium. sed cras ipone
tur ad significanduz alium hominem
est adhuc concedenduz quod ille secun
dus non potest esse sor. nec poterit
esse sor. neque unquam erit sor. ita quod ille
secundus est sor. quia adhuc conuer
tuntur et uertentur per totam istaz
diem iste propositiones ille secundus
poterit esse sor. et ille secundus po
terit esse iste homo. cras tamen facia
t. secunda impositio conceda illaz
iste est sor. illum tamen nunquam conce
dam esse sor. et ille terminus sor. cras
non significabit istuz esse sor. demō
strato isto secundo. sed tamen conce
dam cras illam non male responden
do ista significat quod iste est sortes
quia tunc ille terminus aliter signifi
cabit quod nunc significet. posito autem
quod aliquis alius fuerit uocatus sor.
aut quod nunc de presenti uocetur sor
tes concedenduz est quod uterque illoz
est sortes et uterque illoz fuit sortes
illis duobus demonstratis. et ultra
quod ille terminus sortes non est ter
minus discretus sed communis quia
supponit confuse tunc in ista uterque
illoz est sortes. si enim staret discre
te sequeretur quod sortes esset uterque
illoz cum aliis ueris. **E**t si contra
arguitur quod ille terminus sortes est
equiuocus in illa propositioe uterque
illoz est sortes igitur illa non est
propositio. hinc dicitur quod hic non

petitur illa difficultas ideo trāseat
ponatur enīz g̃ra argumētī q̃ uni-
uere significet illos duos. **I**tem
quod intēdimus. **C**um uero ipo-
nantur termini qui ex grāmatica so-
lent autentice significare ad signifi-
canduz aliter q̃ prius respōdere so-
lent quidaz in tempore obligatōis
sicut extra ad p̃positionez culus tē-
mini nariarūt significatiōez. ut illaz
homo est. alius. significantez ade-
quate deum esse in tempore p̃posi-
tam negant quia extra tēpus etiam
negarent ut dicunt. **S**ed isti tamen
diuidūtur. quia eoz quidam negāt
illam in tempore. **I**tem cōcedunt q̃ illa
est concedenda: quia necessaria. **A**lii
autem negant illam. **I**tem dicunt q̃ est
negāda. **I**tem refert itez iter eos extra
tempus. quia cūz arguitur prius q̃
negasti necessariuz igitur male re-
spōdisti. primi negant aīz **I**tem dicunt
q̃ illa non erat necessaria licz ipsi
fuerunt obligati ad cōcedenduz q̃
illa esset necessaria. **E**oz autem reli-
qui negant oīam infra tempus ob-
ligationis tu negasti necessariū sim-
pliciter igit̃ male respōdisti. **S**ed
contra primaz illoz respōdiōez ar-
guē. quia negata ista in tēpore ho-
mo est alius cedat tempus obliga-
tionis. **E**t arguitur sic. tu negasti il-
lam que in tempore obligatōis
erat necessaria simpliciter igit̃ ma-
le respōdisti. p̃z oīa **I**tem arguē aīz
q̃ illa erat necessaria quia in tēpore
significauit principaliter deum esse
igitur in tempore fuit necessaria. p̃z
oīa **I**tem arguē aīz quia illa fuit ipo-

thes ad significanduz deū esse prin-
cipaliter igitur eius impositiō fuit
facta per quaz significauit principa-
liter deū esse. **I**tem impositiō illius
fuit facta per quam significauit prin-
cipaliter deū esse igitur illa naria-
uit significatiōez. cum ante signifi-
cauerit homines esse alius. **I**tem ultra
uariatio significatiōis facta fuit. **I**tem
non nisi ad significanduz deū esse
principaliter igitur illa principaliter
significauit deū esse. p̃mūz aīz ar-
guitur quia tu fuisti obligatus per
impositiōez illius igitur impositiō
illius fuit facta. **I**tem illa respon-
siōe data ponatur q̃ respondebis
ad illam homo est alius. **D**einde
arguitur q̃ qualitercūqz responde-
bis ad illaz homo est alius tu ma-
le respōdebis. quia uel cōcedes illaz
uel tu negabis uel dubitabis. sed si
ue sic siue sic tu male respōdebis ad
illam igitur qualitercūqz tu respon-
debis ad illam tu male respōdebis
ad illam. **I**tem sic aliqua esset p̃positiō
ad quam non posses bene respon-
dere infra tempus que tamen est
scita a te esse necessaria. **I**tem per
idem data illa responsiōe posita **I**tem
admissa illa tu es obligatus ceden-
te tempore obligatiōis neganduz
esset q̃ tu fuisti obligatus. oīis est
falsuz manifeste quia ego posui tibi
illam **I**tem tu bene admissisti eaz igitur
tu fuisti obligatus. oīa parz quia
illa tu fuisti obligatus sequebat̃ ex
illa admissiōe. sicut q̃ illa signifi-
cauit sequebatur ex illa impositiōe
ubi autēz non sequitur obligatiōem

ex obligatōe uel admissiōe non sit
est ideo non sequitur ego posui q
sortes curreret igitur sortes curres
bat. **I**tem per idem data illa res
ponsione sequitur q ille terminus
homo non significaret hominem quia
licet prius ipsoz imposuerit non
tamen sequitur q significauit uel si
propter eius impositiōez factam de
illo termino homo cōcedendū est
q iste est homo. **C**onsimiliter impo
nas tu aut ego. et nō erit causa qua
re ex impositiōe illa ille terminus
homo significauit hominēz qn ex
impositiōe mea uel tua posset signi
ficare asinūz aliter termini uocales
uel scripti non essent ad placitū si
gnificatiui sed non est plus in istis
sermonibus morandūz. **C**ontra
secundaz responsiōez arguitur sic
quia ex illa sequitur q asinus ad oīa
dictoria est concedendū non male
respondendo. **I**tem q repugnās
bene cōcesso est concedendū. **I**tez
q non oīe possibile scitūz esse pos
sibile et intellectūz non repugnans
cum petitur per signa positiōis ad
mitti est admittendūz. **I**tem q in
oīa bona et formaliter denomiata et
significante et oīa est negandūz et
asinus est concedendūz et per oīes
non oīe sequens ex bene cōcesso
propositūz in tēpore est cōcedendūz.
Iste conclusiones in hac arte non
sunt sustinende quia tota intentio
est oīes sequentes responsiōez instrue
re respondentes. **S**ed q iste se
quantur ex illa responsiōe arguit
quia ponat q hec homo est asinus

fiat necessaria adēquate significans
deum esse conuertibiliter cum ista
deus est cum pponitur illa infra
tempus homo est asinus negatiqua
negata pponitur laum contradicto
riūz pponēdo negatiōez toti. si non
homo est asinus sit eīz ista sua con
tradictoria non homo est asinus
patet q hec copulatiua est conceden
da sū illos deus est et non homo
est asinus quia extra tempus conce
deretur et tamen ipsa est asinus ad illa
duo contradictoria deus est et nul
lus deus est. **E**x isto sequitur se
cunda cōclusio. proposita autēz et con
cessa ista deus est cōcedenda est ad
huc illa non homo est asinus ex res
ponsiōe que tamen repugnat sibi
igitur repugnans bene cōcesso est
concedendūz. **T**ertia etiam con
clusio sequitur quia stante illo casu
hec est possibilis homo est asinus
scita esse talis et tamen illa non
est admittēda si petat admitti per
signa positiōis quia si admittitur
illa homo est asinus cum toto ca
su. pono igitur tibi illam homo est
asinus cum toto casu et propono
eandēz qua negata arguitur q il
la est concedenda quia illa est po
sita et bene admissa et si sic igitur
non eodem modo respondē
dum est extra tempus obligatio
nis et intra quia extra tempus ne
garetur et tamen in tempore con
ceditur uel cedat tempus obliga
tionis. **E**t arguitur q infra tem
pus illa fuit cōcedēda qā posita et
bū admissa et extra tēps est negāda

igitur responsio nulla. **A**lie etiam due
conclusiones sequuntur quia illa est omnia
simpliciter bona infra tempus deus est
igitur homo est alinus denotata a li
si ne. et alius est concedendum et omnis ne
gandum. **I**tem quod non eodem modo
respondendum est intra tempus et extra ad
propositiones ipso tempore ar. licet quod ponat quod
ista homo est alinus sit ad placitum
significatus sicut una propositio gre
ca licet quod non significat tibi latine et sic
propositio nec tu intelligas grecum. **D**ato
illo proponit illa homo est alinus
si concedit aut dubitat percat sed illa
responsio. si negat cedat tempus obli
gationis. et ar. quod in tempore negasti pro
positiones quam non intellexisti igitur male
rididisti. per omnia et ar. alius quia ista si
gnificavit solum grece in tempore ut hoc
concedere illa responsio et concedit.
Ideo sequitur 3^a ratio ridens ad
propositiones secundum quod ille sibi significant vel
non significant. unde sicut facta ipso
tione istius vocis bub. vel huius vocis
sor. quod sit nomen singulare istius hominis
certo homine demonstrato. concedit quod
iste homo est bub aut sor. non quod ista
sequat ex illa ipso tione sed quod est vera
et ipso tione. ita etiam posito quod iste ter
minus homo significet unum alinum
concedit quod alinus est homo. non quod
ista alinus est homo sequat sed quia
est vera. unde iste omnis non valet tu
vocaris sor. igitur tu es sor. capiendo
illud terminum sor. mere substantialem.
iste deus est et homo est alinus con
vertitur. sed deus est igitur homo est
alinus quia alius nunc forte est possibile
et omnis impossibile. **E**t accipio genera

liter ad istas responsiones quod si omnia sit
bona et formal denotata a li si ne. et
alius est concedendum omnis etiam est con
cedendum. **I**tem quod ad propositiones
imptinere concessis aut negatis vel
eorum oppositis respondendum est secundum
sui qualitate. et intelligatur ut dictum
est supra. Quibus acceptis pono quod
omne nesciens se esse a sit a. deinde
propono tu es homo. quo concessio
quia neque non repugnans proponitur
tu es a. si negatur. **C**ontra omne nes
ciens se esse a est a. tu nescis te esse
a igitur tu es a. si negatur b. **C**on
tra sit oppositum. si tu scis te esse a
igitur tu es a. **I**deo forte dicitur ne
gando illam omnia quia minor est
negativa. et per hoc non est forma
in darii. **S**ed contra quia sequi
tur tu nescis te esse a igitur tu es ne
sciens te esse a. tenet omnia quia illud
est participium altius verbi et non
nisi huius verbi nescio igitur ne.
Item tenet omnia ista sicut hec tu
non curris igitur tu es non currens
tenendo li non infinite ita quod illud
sit unum verbum infinitum non curris.
Item tenet omnia illa omnia sicut hec
ego nolo currere igitur ego sum vo
lens currere. et tenet omnia ultima ex
tertio ethicorum. nec illa contra dicunt
tu scis te esse hominem et tu nescis te
esse hominem tenendo li non infini
te. sicut iste non contradicunt tu cur
ris et tu non curris tenendo li non
infinite quia utraqz illarum est affirm
mativa. **I**tem illa responsio non sol
vit argumentum quod si fiat illa forma omne
nesciens se esse a est a. tu es nesciens se

esse a igitur tu es a. si negat b. Si
 tu es homo igitur tu es nescies te esse
 a. et ams est deessuz igitur ac. In prin
 cipio igitur dicitur qd ille casus non est
 a. Immedicus qd adhuc non intelligit
 qd significat li a. Sed tñ gra dispa
 ratidus uolo admittere illu casuz q
 uolo admississe nisi ar. petat talem
 difficultate. Deinde euz pponit tu
 es homo. credit. et cūter credit q
 tu es. Si tñ pat pponat q tu es
 a. negatur. et negat polles q tu sis
 homo. **S** forte cōtra illā respō
 sioez ar. q nunq concedēda est illa
 tu es a in casu illo q cedat tps. Et
 ar. q itra tps concessisti pōez quā
 nō sciisti esse uerā et quā non itelle
 xisti igit male rīdisti. p. oia et ar.
 ams qd p dicitur istius quā concessisti
 infra tps nihil tibi significauit quia
 nec hoies nec alius nec aliqd aliud
 per illū terminū apphēdebas. **S**
 huic forte dicit q iste terminus a si
 gnificauit tibi aliqd et tñ nihil tibi si
 gnificauit. et apphēdebas p a aliqd.
 et nīl per a apphēdebas. **S** con
 tra per idēz p hoc participiū grecū
 on. tu apphēdis aliqd. et nihil p ipz
 apphēdis. et sic qibz alter terminus
 grecus pari rōe significat tibi aliqd
 et nihil tibi significat. posito q de
 istis terminis aduertat. quod si cō
 dat cōcedēdus etiā est q tu sis mula
 tum sapiēs et nescis te esse sapiētez.
Ideo dicit ad argumētuz q ille ca
 sus non fuit admitterēdus sicut pbat
 argumētuz. et fuit excusatio facta in
 prin. q uolebā admississe illū casum
 nisi ar. petat difficultatē de intel

et de a. **I**tez pōnat q p. licatū in
 ista ois homo est aial supponat de
 terminare cū illibz alterius terminat
 manēre sig. uicatioe preter hoc q li
 ois nō cōfundat p d. carū ofale tñ. et
 significet illa ppositio ex cōpositiōe
 suoz terminoz. Deinde pponat illa
 ois homo est aial. que si credit ar.
 sic. ois homo est aial. et ista sunt oia
 aialia demonstratis oibus aialibus.
 igit ois homo est illud aial. uel ois
 homo ē illud aial et sic de aliis. ois
 est falsuz et illa oia ē bona qz li aial
 supponit determinate sub quo l. de
 scēdere ad oia sua supposita cū debi
 to medio distinctiue igit ams est fals
 uz. et nō pro secūda parte igit pro
 pma. **U**el breuius ar. cōcesso pmo
 illa in tēpore obligatiōis cedat ipa
 obligatiōi. Et ar. in tēpore cōcessisti
 illā falsūz nō sequētez igit male re
 spōdisti. **I**deo si pat negat ista ois
 homo est aial arg. sic. iste homo est
 aial et iste homo est aial et sic de sin
 gal et isti sunt oēs hoies igit omis
 homo est aial. illa oia p. a singula
 ribus ad suā uniuersalē euz debito
 medio. et ams est neqz igitur et ois.
Itez homo est aial. et nihil est ho
 mo nō aial igit ois homo est aial.
 oia p. a copulatiā exponēte ad suā
 expōitiā. et ams est neqz igit et ois. et
 est nō repugnās qd negas igit ma
 le rīdeas. **I**deo dicit in prin. qn po
 nit illa ois homo ē aial negāto illā
 et negat ista oia. iste homo est aial.
 et iste hō est aial et sic de singul. et isti
 sunt oēs hoies igit ois hō est aial.
 nec illa regla a singularibz ad suas

uniuersale ual3 oña est uniuersal3 et
 unus de casib3. in gbus fallit est qñ
 predicatū supponit cōter nō ofule.
Et si querat que uniuersal3 legē ex
 ill singularibus cū illo medio, dicit
 q illa questio est mltipz iptinēs. di
 cit tñ q multe sunt uniuersales que
 sequuntur ex ill singularibus cū illo
 medio qz ex ill singularibus sequitur
 q ois homo sit ens et q ois homo
 sit substantia et q ois homo sit ipse
 med. Et sicut dicitur est de ista ois ho
 mo est aial in casu illo ita dicēdū est
 de ista aliq3 homo ē et qlibz homo
 est ille. posito q li ille supponat de
 terminatū. unde secūda pars illius co
 pulatiue est falsa et tñ quelibz singu
 laris illius uniuersal3 est uera qz q i
 bet singularis illi3 diuisi3 capta cū
 pma parte est uera. et sequitur bene
 quelibz singularis illius diuisi3 ca
 pta est uera igit quelibz singularis
 illius est uera. Itē si quelibz singu
 laris illius diuisi3 capta est uera ha
 beat igit illa uniuersal3 qlibz hō est
 ille tria supposita et tres singulares
 puta a b c. tunc a est uera cum pma
 parte diuisi3. et b est uera cum pma
 parte diuisi3. et etiam c est uera cū
 pma parte diuisi3. s3 quattuor ue
 ra diuisi3 capta uel quēqz nō cōpo
 nūt copulatiua fallaz significātes ex
 cōpositiōe illoz qz uerū nunq̄ repu
 gnāt uero igit copulatiua facta ex
 illis singularib3 cū pma parte erit
 uera. pono enī q ita significēt ille
 singulares duz sunt ofūte cū illa
 particulari sicut significabāt cū illa
 aliter eiz iam nō essent uel ante nō

fuissent singulares illius. **E**t sicut di
 citur est de illa copulatiua aliq3 ho
 mo et qlibz homo est ille ita dicēdū
 est de ista aliq3 est et nihil est illud
 dato q li illud stet determinatū. et
 tñ sequit q illa est falsa pzo secun
 da parte. neqz secūda pars sequit
 ex singularib3. quaz qlibz est uera
 cū pma parte. Sed ad secūda for
 maz dicit negādo illa oñam homo
 est aial et nihil ē homo nō aial igit
 ois homo est aial. et negat q illa sit
 copulatiua exponēs illa. **E**t si querat
 que est copulatiua exponēs illa. dicit
 q illa pōt poni per hunc modū ho
 mo est aial et nihil est aial qñ illud
 sit ois homo igit ois homo ē aial.
Et si tiez ar q ista uocal sit uera
 ois homo est aial qz metalis cui illa
 subordinat est uera igit ista ē uera.
 qz ista metal est uera ois homo est
 aial cui subordinat ista. dicit q illa
 uocal nō subordinat illi s3 isti aial
 ois homo est. intelligēdo tñ li aial a
 parte p̄dicari et li homo a parte sub
 lecti. **I**tem ponat q p̄dicatū illius
 nullus homo est aial stet determinatū
 te cuiuslibz alteri3 termini significā
 tiōe remanēte et illa ppositiōe signi
 ficāte ex cōpositiōe suoz terminoz.
 deide pponit nullus homo est aial
 si negas negas uerū non repugnās
 igit male rñdes. hec oña p3. et ar
 añs qz bñ sequitur nullus homo est
 illud aial uel nullus homo est illud
 animal. et ista sunt omia aialia igit
 nullus homo est animal oña patz a
 descensu termini ad eius ascensum.
Item illa significat omnino sicut

ista aial nullus homo est, sed hec est
vera igitur et illa. **I**deo forte conceditur
illa nullus homo est aial. **S**ed contra
aliquis homo est aial igitur non nullus
homo est aial, tenet omnia ab uno equi-
pollenti ad aliud, quod si aliquis et non nul-
lus equivalet. **I**tem contraria illi est
vera, scilicet quilibet homo est aial igitur illa
non est vera nullus homo est aial. unde
sequitur quod duo contraria sunt vera.
Item si nullus homo est aial igitur
aliquis homo non est aial, tenet omnia ab
universali ad particulares, et ex alia
parte quilibet homo est aial igitur con-
tradictio. **I**tem si aliquis homo non est
aial igitur non quilibet homo est aial, tenet
omnia ab equipollenti ad aliud. **S**ed
pro isto dicitur admissio casu concedendo
illam nullus homo est aial, et tunc ar-
guitur quod aliquis homo est aial igitur non
nullus homo est aial. **D**icitur negando
omnia. **E**t tunc arguitur quod illa est bona
quod est ab uno equipollenti ad reliqua,
dicitur quod si aliquis et non nullus non equi-
pollent nisi utriusque termini vis quia
vis istius termini nullus est distribue-
re terminus eodem supponitur rectum
ab eodem verbo sequente in eadem ca-
thegora sed non sic est in illo casu igitur
10 **E**t per hoc etiam dicitur quod iste non
contradicitur aliquis homo est aial et
nullus homo est aial dato illo casu,
sed ista nullus homo est aial non nul-
lus homo est aial, nec iste sunt contra-
rie nullus homo est aial, quilibet homo
est aial, sed iste nullus homo est aial
et quilibet homo omne aial est, et negatur
illa omnia nullus homo est aial igitur
aliquis homo non est aial, tenet sequitur

huc ex illa data istius termini significati-
onis quod aliquis homo aliquis aial non
est. **E**t sicut dicitur est de istis ita dicitur
dicitur est de istis relatiuis. **S**i ponatur
quod in secunda parte istius aliquis aial
est et nullus homo est id est id suppo-
nat eodem non distribuitur quod ille non
contradicitur aliquis homo est id et nul-
lus homo est id, tunc utraqque sit vera
dato quod in utraque supponatur deter-
minate quod illa significatiōe data ille
convertitur aliqd est et nullus homo
est illud et aliqd est et id nullus ho-
mo est. **U**nde credendum est quod non potest
bene contradictorius unius propositi ca-
thegora signari nisi terminus in uno
eorum eodem et distribuitur vel distribuitur
supponens in alio copulatur supponatur,
neque naly omnia illa vereta illa signifi-
candi et relatiōe illi termini id, alio
quis homo est illud seu id igitur non
nullus homo est id. **S**ed de hoc am-
plius dicitur est. **I**tem ponatur quod subie-
ctum in ista aliquis homo est quilibet homo
supponatur sive tamen manente casibus
alterius termini significandi et signifi-
candi illa propositiōe ex positiōe rei
deinde propositi illa aliquis homo est
quolibet homo, que si negatur arguitur
sic, quilibet homo aliquis homo est igitur
aliquis homo quilibet homo est, omnia propter
quod ille convertitur cum omnes termini
eorum convertantur, et pro eis de eodem
modo supponatur. **I**deo forte dicitur
illam concedendo. **S**ed contra non aliquis
homo est quilibet homo quod nec ille ho-
mo est quilibet homo, nec ille et sic de
singulis, et isti sunt omnes homines, igitur
non aliquis homo est quolibet homo.

quod est oppositū cōcessis. **O**ia p³
Item si alius homo est quilibz homo
igit aliquid aial est quilibz homo.
Oia p³ q² contradicōnū cōtis repn
gnat aial. **I**tem cūz repugnāt alijs
homo est quilibz homo. **I**tem si alius ho
mo est quilibz homo. **I**tem si sunt oēs
hoies. **I**tem ille vel ille. **I**tem sic de alijs
est quilibz homo. **O**ia p³ q² ille ter
minū homo supponit cōfute tū in illa
alijs homo est quilibz homo per po
sitū. **I**tem segtur ille vel ille homo. **I**tem sic
de alijs est quilibz homo. **I**tem istud
vel illud aial. **I**tem sic de alijs est quilibz
homo. quo dato segtur q² aliquid
aial est quilibz homo tanq² ab iherio
ri ad suū supins. **O**is falluz ut p³o³
Ideo dicit in prin^o admittēdo ca
suz. **I**tem nego illa p³o³z alijs homo
est quilibz homo. **I**tem negat ista cōia
quilibz homo. alijs homo est. **I**tem
alijs homo est quilibz homo. **U**nde
licz in ista alijs homo est quilibz ho
mo li homo supponat cōfute tū. **I**tem q²
ex ipsa segtur falluz. ut q² homo est
ois homo ideo est negāda. **I**tem etia
hec est negāda semp homo ois ho
mo est. **I**tem q² ex illa segtur q² aliqñ ho
mo ois homo est. **I**tem hec est cōcedēda
semp ois homo homo est. **I**tem q²uis ter
mini pro eisde. **I**tem eodē modo suppo
nant. **I**tem ter mini unus cōrespōdētis
cūz terminis alterius cōuertant. **E**t
per hoc p³ a. **I**tem b. p³o³es esse simi
l³itatis. **I**tem q²l³itatis. **I**tem subiecta. **I**tem p³di
cata. **I**tem copulas cōverti. **I**tem pro eisde. **I**tem
eodē modo supponere. **I**tem significata
esse cōuertibilia illaz p³ositionū su

gnificatūz ex p³ositione illaz termi
noz adēq²te. **I**tem una esse necessariā. **I**tem
aliaz impossibiles. **U**ltra eiz illa ois
regit ois l³is ordo terminoz. **I**tem
illa etia forma dicit negādo. sicut
nō segtur p³mitto tibi istū vel istūz
denariū igit istū vel istū denariū ti
bi p³mitto. **I**tem ponat q² ille cōuer
tant. **I**tem deus est. nullus deus est. una
illaz significatē p³marie sicut solz si
gnificare p³marie. puta q² deus ē vel
q² nullus deus est. deinde p³ponit
de² est. quia cōcessa q² uera nō repu
gnās p³ponit nullus deus est. **S**i
cōcedit. **C**ontra illa est i³ptinēs que
extra ipā negaret. igit. **I**tem nūc est ne
gāda. p³ oia. **I**tem ar² aīo q² nō segt
illa cōuertūtur. de² est. **I**tem nullus de²
est. **I**tem deus est. igit nullus deus est
q² extra ipā illa oia nō erat bona
q² aīo fuitz possibile. **I**tem oia impos
sibile. **I**tem casus nō facit ad oia. igit. **I**tem
nūc nō est bona. **I**deo forte d² q² il
la oia nō est bona. **C**ōtra ois segt
ex secunda parte aīo. igit illa oia
est bona. p³ a. **I**tem ar² q² ille cōuer
tūtur de² est. **I**tem nullus de² est. **I**tem
ex tibi dubio illa duo nō cōuertūtur
igit illa nō est a te cōcedēda nullus
deus est. p³ a. **I**tem ar² aīo q² ex tibi du
bio tu admittisti impossibile. **I**tem q² forte
demonstrātū iste due mētales deus
est nullus deus est que intez cōverti
nō p³st. **I**tem una illaz p³ositionūz
est affirmatiua. **I**tem alia negatiua. igit
ille nō cōuertūtur. p³ oia. **I**tem maior
sed b² arguit quia illa nullus deus
est est una p³ositionūz. **I**tem uerbū p³in
cipale negat. igit illa est negatiua

Ideo dicitur in prin^o admittendo casu. et
cedit illa deus est, deinde dedit
illa nullus deus est. et si variaretur
ordo proponendi negaretur utraq;
Et ad formas cum arguitur dicitur ne
gando illam de forma, sed negatur
eius sensus. illa enim non est ipsius sed
sequens ex concessio. et cedit quod illa
est bona omnia ille dicitur deus est
et nullus deus est. sed deus est igitur
nullus deus est. quia iam uerum est quod
omnis est necessarius. **E**t cum arguitur quod
non quia ante casum illa omnia non ua
lebat, sed casus non facit omnia igitur se
quitur quod et nunc illa omnia non ualere. dicitur
quod sic et proprie casus de oppositio
qualis est iste. **A**d aliam formam
dicitur quod apud illud qui poneret etiam
quod mentalia ultra id quod naturalia
significat prout ad placitum significare
quod casus non est impossibilis sed apud
illum qui poneret quod mentales non
prout ad placitum significare ultra id
quod naturaliter significat debet re
spondens certificari que propositiones
demonstrentur per li iste. **A**d alias
formas dicitur negando omnia. scilicet prin
cipalis copula istius propositionis est ne
gata igitur ista est negatiua. sic enim
pars istius propositionis nullus deus
est esset negatiua. sed bene sequitur ista
est propositio catholica. et principalis
copula huius negat per signum quod
est pars istius. et ista adque signifi
cat ex compositione terminorum igitur ista
est negatiua. quod est negandum in illo
casu concessio antecedere illius omnia.
Item ponatur quod bub sit dictio bi
syllaba. **S**i negat casus. Contra pos

sibile est quod bub sit dictio monosylla
ba igitur possibile est quod bub sit dictio
bisyllaba. per omnia quia non stat contra
dictorum omnia cum ante. uel cedat
tempus obligationis. et arguitur quod in
tempore negasti quod non intellexisti igitur
male respondisti. quia in tempore non fuit
ista propositio bub est dictio bisylla
ba. cum id quod ponitur pro subiecto
illius uerbi est non sit nec erat pars
orationis igitur non reddebat suppositi
tum illi uerbo est. aliter enim non possit
dari uox litterata que non esset pars
orationis quia si preterea habu adhuc
id est pars orationis ut sequitur ex re
sponsione. quia statim ista est propositio
bubu est uox bisyllaba. **I**deo dicitur
in principio non admittendo casum et o
nec sciat respondens quod illa uox bub
debeat sibi significare. et ita de aliis.
Item ponatur quod omne animal
omne et oppositum omnis eiusdem sint
similia. et omne omnis et oppositum
eiusdem sint similia. et sunt gratia argumendi
iste due omnie homo est igitur risibile
est. non homo est igitur nullum risibile
est. et significat ille ex compositione uo
rum terminorum. deinde proponitur homo est.
quo cesso proponitur nullum risibile
est. si cedit cedat tempus. et arguitur. tu
concessisti repugnans cesso in tempore
igitur male respondisti. **I**tem pro
ponitur hec est uera homo est. qua cessa
quia uera non repugnans proponitur
hec est uera. nullum risibile est. qua co
cessa. tunc sic. hec est uera homo est.
et hec est uera nullum risibile est. et iste
adeque significat secundum primarias signi
ficaciones igitur homo est et nullum risibile est.

Et si forte negatur illa ppositio ho-
mo est. pponitur illa est falsa. qua
concessa pponitur bec est falsa nul-
lus risibile est. qbus concessis ppo-
nitur he sunt uera risibile est non
homo est que contradicunt pms. qua
concessa arguit sic. iste sunt uere risi-
bile est. nō homo est adequate et pri-
marie significātes. igitur risibile
est et non homo est. Ideo dicitur in
p. incipio admissio casu cecidendo il-
lam homo est. cu pponitur et nega-
tur illa nullū risibile est. et cu ppo-
nitur illa est uera homo est cecidit
et conceditur q illa est falsa nullum
risibile est. et cu arguit illa est uera
homo ē que est aīis igit et oīs eius
est uer. i. risibile est. et ultra arguit
oīs aīis aliusculi oīte et opposituz
oītis eiusdē sunt similia. sed iste ho-
mo est et nulluz risibile est. sunt aīis
et opposituz oītis eiusdē oītie igit
tur ista sunt similia. sed illa est uera
homo est. igit et illa nullum risibile
est. et ex alia parte illa est uera risibi-
le est igit. Duo contradictoria sunt si-
mul uera. Ideo huic dicitur negādo
illam oīam. sed oportet minores sic
sumi. ille due sunt uere homo est et
nulluz risibile est. et illa adequate si-
gnificant q homo est et nullum risi-
bile est igitur homo est et nullum ri-
sibile est. sed negat q ista sit pma-
ria significatio tanq. repugnans. si
tū in casu illo adderet q ille oītie
essent adequate significātes ex cōpo-
sitiōe suoz terminoz et q illa homo
est adequate significaret hoīem esse
et illa nullum risibile est adequate si-

gnificaret nullum risibile esse. negan-
dus est casus.

De depositiōe.

Sed nunc dicamus q licita
depositio ē obligatio qua
obligat respondens ad ne-
gandum tibi depositum. ppositiōez
et quodlibz aīis ad illam. Ex descri-
ptione pmo q deposita et bene ad-
missa aliqua distictia et pposita ali-
qua eius parte principali ipsa est ne-
ganda. deposita tamē copulatiua et
bene admissa non continē quelibet
eius pars est neganda. De qua pri-
mo depono tibi illam. alique pposi-
tiones non sunt uere et significz illa
adequate q alique ppositiōes non
sunt uere. deinde ppono illam. alique
ppositiōes non sunt uere. qua nega-
ta quia deposita pponitur omnes
ppositiōes non sunt uere diuine su-
mendo. qua concessa quia contradic-
torius depositi pponitur etiam quelibet
bet ppositio est uera. qua concessa
tanq. sequente. quia bene sequitur
oīs ppositiōes sunt uere diuine.
igit quelibz ppositio est uera. Et
arguit sic ultra. quelibet ppositio
est uera. et illa est ppositio. alique
ppositiōes non sunt uere igit illa
est uera. et ultra illa est uera et illa
adequate significat q alique pposi-
tiōes nō sunt uere igit alique ppo-
sitiōes non sunt uere. et ex alia parte
oīs ppositiōes sunt uere igit con-
tradictio. Ideo dicitur in principio
non admittēdo casuz. repugnat eiz
q oīs ppositiōes sunt uere diuine
et q illa alique ppositiōes non sunt

vere adequate significet q̄ aliqua
 ppositiōes nō sunt vere. **¶** Verūtamē
 non ualz oīa illa omēs ppositiōes
 sunt vere collectivē sumēdo igitur
 quelibet ppositio est vera quia stat
 q̄ omēs ppositiōes sunt vere colle
 ctivē 7 q̄ aliqua sit impossibilis 7 q̄
 omēs sunt false collectivē sumēdo 7
 q̄ aliqua sit necessaria ut posito q̄
 iste sunt omēs ppositiōes collectivē
 deus est nullus homo est asinus sic
 primarie significantes tunc quia ille
 ambe sunt vere 7 ille sunt oēs ppo
 sitiōes collectivē igitur omēs ppo
 sitiōes collectivē sunt vere 7 tamen
 aliqua est impossibilis puta pars illi
 us .s. illa homo est asinus que est
 pars illius nullus homo est asinus.
 Et si ex illo arguit q̄ illa ppositio
 nullus homo est asinus est ppositio
 necessaria 7 impossibilis cōcedit de
 copulato extremo. **¶** Sed forte ar
 guit remouēdo illaz particulaz .s. q̄
 illa aliqua ppositiōes non sunt vere
 adequate significet q̄ aliqua ppositi
 tiōes non sunt vere 7 deponat sim
 pliciter ista aliqua ppositiōes non
 sunt vere 7 sit a ppositio una que
 cūqz sit non curō que significet prin
 cipaliter q̄ aliqua ppositiones non
 sunt vere. **¶** Et arguit sic a ppositio
 est vera 7 a ppositio significat ade
 quate q̄ aliqua ppositiōes nō sunt
 vere igitur aliqua ppositiones non
 sunt vere 7 pbat q̄ a est uerz sicut
 prius arguebat de illa aliqua ppo
 sitiones non sunt vere quia quelibet
 ppositio est vera. **¶** Sed huic dicit
 negando istum secundū calum sicut

primū. **¶** Sed forte eōdem arguit
 deponendo illam aliqua ppositiōes
 non sunt vere 7 ponendo illam oēs
 ppositiones sunt vere diuīsiue que
 est cōtradictoria prime adequate si
 gnificans. sic .s. q̄ omēs ppositiōes
 sunt vere. **¶** Sed huic dicit adhuc nō
 admittēdo istum casū quia est ipos
 sibilis. **¶** Itēz depono tibi q̄ ppo
 sitiones tam ad inuicē repugnātes
 q̄ que nō sunt repugnātes nō sunt
 similes 7 q̄ illa ppositio aliqua
 ppositio est sibi similis significet ade
 quate q̄ aliqua ppositio est sibi si
 milis. Deinde ppono omēs pposi
 tiōes sunt similes diuīsiue que quia
 cōtradictoria deponit concedēda est.
¶ Deinde pponit quelibet ppositio
 cuiuslibz ppositiōi est similis que ga
 sequens est est concedēda. Deinde
 pponitur oēs ppositiōes sunt false
 si negatur. **¶** Contra oēs ppositiōes
 sunt siles 7 aliqua ppositiōes sunt
 repugnantes igitur oēs ppositiōes
 sunt false 7 tenet oīa illa quia uerz
 non repugnat uero. **¶** Deinde ppo
 nitur aliqua ppositiōes non sunt fal
 se. si negatur. **¶** Contra aliqua pposi
 tio est uera igitur aliqua ppositiōes
 non sunt false diuīsiue parz oīa 7 az
 gultur asis quia hec ppositio est ue
 ra aliqua ppositio est sibi similis q̄
 aliqua ppositio est sibi similis 7 ista
 adequate significet q̄ aliqua pposi
 tio est sibi similis igit ista est uera.
¶ Ideo dicit in principio non admit
 tendo casū. **¶** Pro quo est notandū
 q̄ cum deponitur aliqua ppositio
 pro faciliōri responsione habenda

imaginetur respondens q̄ sibi po-
natur contradictoriū depositi, nec ad-
uertat ad aliud nisi ad ppositiōez
quam imaginatur esse sibi positam.
Ideo imaginādus est cum deponi-
tur illa q̄ ppositiones tam inuicē
repugnantes q̄ non repugnantes
non sunt similes. et ponitur q̄ hec
aliqua ppositio est sibi similis ade-
quate significet q̄ aliqua ppositio
est sibi similis q̄ hec copulatiua po-
natur omēs ppositiōes tam inuicē
repugnantes q̄ non repugnantes
sunt inuicē similes. et hec ppositio
aliqua ppositio est sibi similis signi-
ficet adequate q̄ aliqua ppositio est
sibi similis. et patet q̄ ista copulatiua
est impossibilis quia ex p̄ma parte
sequitur q̄ omēs ppositiones sunt
falsæ. quia bene sequitur omēs ppo-
sitiōes sunt similes. et aliquæ inuicē
repugnant igitur omēs ppositiōes
sunt falsæ. et ex alia parte sequitur q̄
aliqua ppositio est uera igitur ali-
que ppositiōes non sunt falsæ. et aīis
alius dīctie sequitur ex casu ideo ex
illo casu sequitur contradictio ideo
non est admittēdus. **S**ed forte non
ponendo secundaz particulaz depo-
nitur illa solum tam ppositionis in-
uicē repugnantes q̄ non repugnan-
tes non sunt similes. quo admissio
pponitur deus est. que si cōceditur
arguitur sic. tu concedis istam et ista
est falsa nec est sequens igitur male
et. **S**ed forte dicitur cōcedēdo pri-
maz partē aīis pposita. Deinde
pponitur secūda. que si negatur ar-
guitur sic. illa est ppositio et non est

falsa igitur est uera igitur aliquæ ppo-
sitiones non sunt falsæ. et ex alia par-
te omēs ppositiōes sunt falsæ ut se-
quitur ex contradictio depositi igitur
contradictio. **E**t etiam arguitur si
forte negatur q̄ illa non est sequens.
Si forte dicitur q̄ illa est sequens
quia necessaria. **I**deo dicitur admis-
so illo secundo casu concedēdo illaz
deus est. **E**t cum pponitur tu conce-
dis illam et illa est falsa non sequens
igitur male respondes. conceditur
dīctia. neqz dicatur ad aīis neqz ad
aliquaz eius partē nisi s̄m q̄ ppo-
nuntur ppositiones per ordinem
quia si p̄mo pponitur prima pars
aīis conceditur. et conceditur etiaz
secunda secūdo loco pposita. **D**einde
si postponatur dīctia. neget s̄m.
quo negato negatur alia pars aīis
et conceditur q̄ illa est sequens non
tamen quia necessaria quia hoc re-
pugnat. et cōcedēdus est q̄ est falsa
tanq̄ sequens. **I**tem depono q̄
aliquæ ppositiōes tres uel quattuor
non sunt dissimiles. quo admissio ppo-
sitiones sunt dissimiles. quo cōcesso
quia oppositaz depositi arguitur sic.
omēs tres uel quattuor ppositiōes
dissimiles sunt dissimiles. sed a b c d
sunt quattuor ppositiōes gr̄a argu-
menti igitur a b c d sunt dissimiles
ppositiones. **E**t appello dissimiles
ppositōes quaz una est uera et alia
non est uera. **S**imiles uero quaz
utraqz est uera uel utraqz est falsa.
dīctis autē est impossibile quia uel
omēs ille sunt uere uel q̄s ille sunt

falſe. uel due ſunt uere ⁊ due falſe
 uel tres falſe ⁊ una uera. uel ecōtra.
Sed ſiue ſic ſiue ſic ſequit̃ q̃ nō oēs
 ppoſitiones ſunt diſſimiles in illo
 caſu. imo in nullo caſu non plures
 q̃ due poſſunt eſſe ppoſitiōes diſſi
 miles ad inſec̃ ſic q̃ quelibet cuius
 bet alteri ſic diſſimilis. **I**deo dic̃
 in principio non admittendo caſuz.
 Admittatur tamē caſus remora ſila
 particula tres uel quattuor. **D**einde
 pponatur ille inſec̃ contradicunt. rex
 ſedet. nullus rex ſedet. deus eſt. nul
 lus deus eſt. ſi cōceditur tunc ſequit̃
 tur q̃ aliquē non ſunt diſſimiles
 quia ſequitur q̃ illaz due ſunt falſe
 ⁊ due uere. ſi negatur. pponit̃ ali
 que illaz quattuor. contradicunt. ſi con
 ceditur adhuc ſequit̃ q̃ aliquē ppo
 ſitiones non ſunt diſſimiles. ſi nega
 tur pponitur. ille due contradicunt
 deus eſt nullus deus eſt. **S**i conce
 ditur arguit̃ ſic q̃ tres ppoſitiōes
 ſunt q̃ illa deus eſt ⁊ nullus deus
 eſt. ⁊ itē illa deus eſt que eſt pars
 illi⁹ nullus deus eſt. ⁊ per oſequēs
 aliquē ppoſitiones non ſunt diſſi
 miles. quia bene ſequitur tres ppo
 ſitiones ſunt igitur aliquē ppoſitiō
 nes non ſunt diſſimiles. **I**tem in
 illo caſu conſeſſo q̃ ille contradicunt
 deus eſt nullus deus eſt pponitur.
 tu es obligat⁹ ad ſtam aliquē ppo
 ſitiōes non ſunt diſſimiles. **S**i con
 ceditur arguitur q̃ tres ppoſitiōes
 ſunt. ⁊ per oſequēs aliquē ppoſitiō
 nes non ſunt diſſimiles. **I**deo dic̃
 admiſſo caſu concedēdo q̃ ille tra
 dicunt deus eſt nullus deus eſt. **E**t

cum arguitur q̃ tres ppoſitiōes
 ſunt quia illa deus eſt. ⁊ illa nullus
 deus eſt. ⁊ etiam illa deus eſt que
 eſt pars eius eſt ppoſitiō. negatur
 q̃ pars eius ſit ppoſitiō tanq̃ res
 pugnans. **E**t ſi pponeretur in illo
 caſu hec eſt uera ille contradicunt deus
 eſt ⁊ nullus deus eſt. negatur tanq̃
 repugnans. **E**t ſi pponatur hec eſt
 oratio ille contradicunt deus eſt ⁊ nul
 lus deus eſt. conceditur. ⁊ negatur
 q̃ ſit ppoſitiō tanq̃ repugnans. **E**t
 tunc ad aliud argumētū euz ppo
 nitur cōceſſo q̃ ille contradicunt deus
 eſt nullus deus eſt q̃ tu es obliga
 tus ad illam aliquē ppoſitiōes non
 ſunt diſſimiles. negatur tanq̃ repu
 gnans conſeſſis ne.

Explūit obligatiōes.

Incipiunt inſolubiles.
In difficultatib⁹ antē ppo
 ſitionū quas inſolubiles
 uocant dixerunt aliqui q̃
 omis ppoſitiō inſolubilis ſignificat
 ſe eſſe ueram ⁊ ſe eſſe falſaz. Omis
 enī ppoſitiō categorica ſignificat
 ſe eſſe ueraz quia omis ppoſitiō ca
 thegorica ſignificat idē eſſe uel nō
 eſſe pro quo ſupponit ſubiectum ⁊
 predicatū. ⁊ etia⁹ eſſe idē uel non
 eſſe pro quo ſupponit ſubiectū ⁊
 predicatū. eſt ppoſitiōez affirma
 tiuaz uel negatiuaz eſſe ueram. igit̃
 omis ppoſitiō affirmatiua uel ne
 gatiua categorica ſignificat ſe eſſe
 ueram ut dicunt. ⁊ quia omis ppo
 ſitiō inſolubilis ſe ſignificat ideo omis
 ppoſitiō inſolubilis ſignificat ſe eſſe

ueraz et se esse falsaz. Item addunt
q. ppositio uera est que qualitercūq;
significat ita est. et falsa est que non
qualitercūq; significat ita est. Et
ppositio impossibilis est que nō qua
litercūq; significat ita pōt esse. Et
possibilis est que qualitercūq; signifi
cat ita pōt esse. Et similiter de ne
cessaria etc. Sed contra istaz po
sitiōez arguitur capiēdo unūq; quod
ip̄i p̄supponunt. s. q. dando contrad
ictōriū ppositiōis solubilis ppo
nenda est negatio aduerbialis nega
tiue tertia aut p̄posita auferenda.
Quo accepto ex ista p̄positione sequi
tur p̄mo q. ppositio non possibilis
contradicit contingenti. Item q.
omnis ppositio insolubilis implicat
contradictiōez. Item q. ista ppo
sitiō mere negatiua nō aliqua ppo
sitiō est implicat contradictiōez. Item
q. due subdōtrarie sunt simul falsae. et
per consequens duo contraria uera
in terminis simplicibus. Item et
quinto q. duo contradictoria sunt si
mul falsa. Iste conclusiones sunt
impossibiles quas tamen arguitur
ex ista p̄positione sequi. quia capiatur
ista ppositio aliqua ppositio est ue
ra que est cōtingens ut notum est et
quia se uerificat ideo sua contradicto
ria que est ista non aliqua ppositio
est uera se falsificat et per consequens
significat non aliquā ppositionē
esse ueram et hanc esse ueram ip̄sa
met demonstrata et non sic potest
esse igitur ip̄sa est ppositio que non
qualitercūq; significat pōt ita esse
igitur ip̄sa est possibilis. tenet oīa

ex datis ab illa p̄positione et ista cō
tradicit illi contingenti aliqua ppo
sitiō est uera igitur aliqua ppositio
non possibilis contradicit cōtingenti.
quod fuit p̄bādū. Ex illo sequitur
secunda conclusio. s. q. omnis ppositio
insolubilis implicat contradictiōez.
implicat enī q. nō aliqua ppositio
est uera et q. hec sit uera. Unde da
tis illis modis loquendi sequitur q.
ista oīa sit bona non aliqua ppositio
est uera igitur non aliqua ppositio
est uera et ista est uera illa demo
strata. quia cum aīis sit impossibile
ut p̄batum est non stat oppositum
oīis istius oītie cum aīte e uidez
et quia ex oīte istius oītie sequitur
contradictio ideo ex aīte illo quod
est mere negatiua sequitur illa con
tradictio et per consequens ex illa me
re negatiua non aliqua ppositio est
uera sequitur illa affirmatiua. s. non
aliqua ppositio est uera. et hec est
uera ip̄amet demonstrata. Item
arguitur quarta conclusio quia capian
tur iste due subdōtrarie aliqua ppo
sitiō particularis negatiua est uera
et aliqua ppositio particularis ne
gatiua non est uera. et non sit alia
ppositio particularis ab aliqua
istaz uel eius parte. et tunc patet q.
utraq; illaz est falsa. p̄ma enī est
falsa quia significat q. aliqua ppositio
particularis est uera et cum ista
negatiua se falsificetur. Quo dato
sequitur etiam q. duo contraria sunt
simul uera. et sequit̄ aliud p̄bādū
q. duo contradictoria sunt simul falsa
scilicet ista oīs ppositio particularis.

negativa est vera et aliqua propositio
 particularis negativa non est vera.
Item arguitur ista ultima conclu-
 sio signatis illis duobus contradic-
 toriis metalibus contradictoriis et pro-
 positionis est vera et non contradictoria
 et propositio est vera et sic a ista affir-
 mativa et patet quod a est falsum quia
 a non potest esse vera et igitur ista est
 falsa quia se falsificat. Ista non contra-
 dictoria et propositio est vera et sic
 ista b quia si b est vera et b est contra-
 dictoria et igitur contradictoria et est
 vera et ex alia parte non contradictoria
 nam a est verum igitur et. **I**tem si
 non contradictoria et est vera igitur
 nullus contradictorius est vera tenet
 omnia ab uno equipollent ad aliud et
 sequitur nullum contradictorium a est
 vera et b est contradictorium a igitur
 b non est vera. **I**tem si non contra-
 dictoria et est vera nullum verum est
 contradictorium a tenet omnia a diversa
 ad convenientes. **E**t arguitur sic ex
 dictis nullum verum est contradictorium
 a et b est contradictorium a igitur b non
 est vera tenet omnia in seculo. **I**tem
 data ista positione sequitur quod iste
 non contradicunt omnis propositio est
 falsa et non omnis propositio est falsa
 quia ista omnis propositio est falsa si-
 gnificat omnes propositiones esse fal-
 sas et hanc esse veram demonstrata
 illa met. Ista autem non omnis pro-
 positio est falsa significat non omnes pro-
 positiones esse falsas et hanc esse ver-
 ram ipsa met demonstrata sed iste
 copulativus non contradictorie signifi-
 cant omnis propositio est falsa et bre-

est vera ista universalis affirmativa
 demonstrata et non omnis pro-
 positio est falsa et hec est vera particu-
 laris ista negativa demonstrata et iste
 due copulativus significat omnia sicut
 iste due categorice igitur iste due
 non contradictorie significant. **I**tem
 ista positio data sequitur quod omnis
 propositio ponit aliquid quia omnis
 propositio ponit se esse veram quod
 sequi patet advertenti omnia verba
 illius positionis omnia tamen est fal-
 sum quia nec principaliter nec conse-
 cutive omnis propositio significat se
 ipse esse veram. **I**tem descriptio-
 nes ille super quibus fundatur opi-
 nio non sunt bone quia qualitercumque
 significat ista homo est almus est
 sicut omne quod potuit esse iam fuit
 et omne quod potuit intelligi est et fa-
 ciendo etiam eorum intentionem que non
 est bona non qualitercumque significat
 ista adam fuit est sicut non qualiter-
 cumque significat ista interpretus erit
 est sed quitercumque significat erit et
 ita est dicendum de istis negativis che-
 mera non est interpretus non fuit
 tragelaphus seu hircoceruus non po-
 test esse et sic de aliis. **I**tem ex
 ista positione sequitur quod non si omnis
 propositio particularis est falsa ali-
 qua propositio particularis est falsa
 ubi tamen arguitur ab universali ad
 suam particularem que omnia quia
 non sunt vera ideo relinquenda. **S**e-
 cunda opinio. Acceperunt autem alii
 in ista materia primo quod propositio in-
 solubilis est propositio de qua sit men-
 tio in aliquo certo casu que si in-

eodem casu precise significet sicut
 eius termini cōter prōdūc sequitur
 se esse veram et se esse falsam. **C**asus
 autem de insolubili est casus in quo
 fit mentio de aliqua ppositiōe, que
 si in eodem casu significet precise si-
 ent termini p̄tendunt sequit̄ se esse
 veram et se esse falsam. **Q**uibus da-
 tis posuerūt regulas. **E**t p̄mo q̄ si
 ponatur casus de insolubili et non
 ponitur qualiter istud debeat signi-
 ficare respōdēdū est oīno sicut ex-
 tra tempus fuisset respōdūz, ut po-
 sset q̄ sortes dicat istaz, sortes dicat
 falsum et nullam aliam non posito
 alio, ista est dubitāda, s. sortes dicat
 falsum, si autem ponatur q̄ insolubi-
 le significet precise sicut termini p̄-
 tendunt, casus est reiiciendus et non
 admittendus, sed si ponitur q̄ insolu-
 bile significet sicut termini p̄tenden-
 dunt non ponendo precise cōceden-
 dum est insolubile tanq̄ sequens, et
 negandū est q̄ sit verū si pponitur
 esse verū, que tria posita sūt et p̄po-
 sitionibus categorice significanti-
 bus. **S**i autem ponatur ppositio in-
 solubilis ad significandū copulatiue
 est uidendū si contradictoriūz secun-
 de partis copulatiue stat cum casu,
 et si sic est casus admittendus, et si
 non est reiiciendus casus, ut si ponat-
 ur q̄ sortes dicat istaz, sortes dicat
 falsum adequate significatēz sortes
 dicere falsum et sortem loqui, quia
 ista non stant simul, sortes dicat fal-
 suz et sortes non loquitur, ideo non
 est admittendus casus, si autem ponat-
 ur q̄ ista sortes dicat falsum signifi-

cat precise sortes dicere falsum et sor-
 tem currere admittendus est casus,
 et ista ppositio est concedēda, et ne-
 gandū est q̄ ipsa sit vera. **U**lti-
 mo si ponatur insolubile significare
 p̄sūctiue dicit ista positio q̄ si op-
 positūz discerni potest stare cum ca-
 su negandus est casus, ut si ponatur
 q̄ hoc ppositio falsum est sit quēstio
 bet ppositio adequate significans q̄
 falsum est aut q̄ nullus deus est, ca-
 sus non est admittendus, sed si ponat-
 ur q̄ ista falsum est sit omnis ppo-
 sitio adequate significans q̄ falsus
 est vel q̄ deus est, admittendus est
 casus, et neganda est ista falsum est
 cum pponitur, et concedēdū est q̄
 sit vera. **S**ed contra istas duas
 descripiōes arguit̄ quia illis datis
 sequitur q̄ nulla ppositio est insolu-
 bilis sine casu, oīis est falsus quia
 stat nullo casu, posito q̄ ista sortes
 dicat falsum dicatur a sorte et nulla
 alia que non sit eius pars, et ista si-
 gnificet sortem dicere falsum, et non
 precise platoni. **A**rguit̄ enīz q̄ ista
 est insolubilis quia ista tunc signifi-
 cat sicut significaret si positu esset
 q̄ sortes diceret istam et nullā aliaz
 significantēz q̄ sortes dicat falsum
 non precise platoni, non consideret
 enīz aliquis de ista nisi plato, et se-
 quit̄ tunc q̄ nullo casu stante foret
 ista ppositio insolubilis, et sic stat q̄
 aliqua sit ppositio insolubilis de qua
 nulla sit mentio in aliquo casu. **I**tem
 ista mentalis nullo casu stante est
 ppositio insolubilis, s. omnis ppositio
 est falsa patet q̄ sit ppositio

insolubili. quia vel ista significat p[ro]p[ri]e
 esse q[uod] omnis p[ro]positio uniuersal[is] est
 falsa. vel ista significat q[uod] omnis p[ro]p[ri]o
 sitio est falsa. et n[on] p[re]cise et semper
 est insolubilis. **S**ed forte dicitur q[uod]
 illa m[et]alis nec significat p[re]cise q[uod]
 omnis p[ro]positio est falsa. nec q[uod] om[ni]s
 p[ro]positio est falsa n[on] p[re]cise. **S**ed
 contra. ista est p[ro]positio mentalis.
 igitur ipsa non potest absolut[um] a sua
 naturali significatiōe p[ri]maria. quia
 licet poneretur q[uod] termini m[et]ales
 ad placitam significatiōem non tamē sic
 possunt significare q[uod] relinquant su-
 am p[ri]maria[m] significatiōem. quia
 similitudo naturalis q[ui]rati in ment-
 te tua nunq[uam] esset similitudo trian-
 guli aut circuli uel econtra. **C**on-
 tra secundaz regulaz istius p[ro]positio-
 nis etiam arguitur. quia ista data
 sequitur p[ri]mo q[uod] aliqua est p[ro]posi-
 tio catholica uera que non potest
 habere contradic[ti]o[n]em in ipsa sic ade-
 quate significante sicut ipsa signifi-
 cat. **I**tem q[uod] nulla p[ro]positio insol-
 ubilis significat p[ri]ncipaliter aliquo
 modo ex p[ri]maria sua significatiōe.
Item q[uod] a et b sunt p[ro]positiones
 a uera et b falsa. et per solam distan-
 tiaz b desinit a esse p[ro]positio. et tūc
 sequitur q[uod] stat in casu q[uod] tale com-
 plexum falsum est in mente. for. non
 sit p[ro]positio. que cōcludēs sunt fal-
 se. **S**ed arguitur p[ri]ma sic. q[uia] po-
 nat[ur] q[uod] ista sit in mente fortis. ali-
 qua p[ro]positio non est falsa adequa-
 te significans q[uod] aliqua p[ro]positio non
 est falsa. et tunc ista est p[ro]positio uer-
 ra. et hūc non potest assignari contra-

dictoruz sic significant[ur] quia si sic
 tunc contradic[ti]o[n]is eius esset p[ro]posi-
 tio contradic[ti]o[n]is modo significans
 falsit[er] omnis p[ro]positio est falsa. signi-
 ficans adequate q[uod] omnis p[ro]positio
 est falsa. et tunc corrumpatur p[ri]ma illa
 sola remanente mentali. omnis p[ro]p[ri]o
 sitio est falsa. et sequit[ur] q[uod] ista est in-
 solubilis. et cum sita m[et]alis non possit
 plus nec minus significare q[uam] prius.
 et sit naturalis intencio. et p[ro]positio il-
 la est insolubilis igit[ur] aliqua p[ro]positio
 insolubilis significat p[re]cise licet eius
 termini p[re]cedūt. quod repugnat re-
 gula. **S**ecunda cōclusio arguitur.
 quia cum hec m[et]alis hoc est falsum
 se ipsa demonstrata s[ecundu]m p[ro]p[ri]etates n[on]
 significet p[ri]ncipaliter q[uod] hoc est falsum
 quia ipsa foret uera ut sequit[ur] ex p[ro]p[ri]o-
 sitide. nec potest assignari q[uod] licet hec
 p[ri]ncipaliter significet. q[uia] nec deū esse
 neq[ue] te esse. **T**amē hec p[ri]mo mo-
 do n[on] soluit difficultatē insolubilit[is]
 s[ed] nouā et p[er]tinētē insolubiliū diffi-
 cultates ponit. ponit enī p[ro]p[ri]os si-
 gnificare et nescit q[uod] licet q[uod] ipse met
 obligans nescit q[uod] licet p[ro]p[ri]os libi si-
 gnificet. **A**lia cōclusio etiam sequitur
 quia ponatur q[uod] ista sit in m[et]e for.
 falsus est. per quā for. p[ri]ncipaliter ap-
 prehēdat q[uod] falsus est et non sit alia
 p[ro]positio falsa in re. natura nisi ista
 homo est asinus. de qua tu solū o[mn]i-
 deres nesciente for. et tūc ponat[ur] q[uod] tu
 destrues istaz falsaz. et p[er] q[uod] ista fal-
 sus est in m[et]e for. non manet plus
 p[ro]positio quia si maneret. p[ro]positio
 euz for. per istaz n[on] app[re]hēdit aliter
 q[uam] ante app[re]hēdebant p[ro]p[ri]os sequit[ur]

q̄ aliqua p̄positio insolubilis signi-
 ficare precise sicut eius termini p̄ten-
 dunt. ideo legē q̄ ista non remanet
 p̄positio. uel salte legē q̄ tu exis
 roma. ⁊ ista p̄pōez destrues facies
 for. exitez in anglia aliter itel' ige. e
 per illa falluz est q̄ ante itelligebat
 per eā de. **I**sta positio in uno mirā-
 da uidet q̄ euz inuētas insolubilitaz
 difficultates debeat soluere illis re-
 lictis nouas facit nec ipsa met scie
 utruz insolubilia faciat impossibilia uel
 ottingētia. **I**tez ista regula data
 legē q̄ in mēte est p̄positio plures
 ⁊ q̄ terminū mētales sunt equiuoc
 equocātes. q̄ tū sepe negant istius
 opūdis inuētoz. **C**ontra autē ter-
 tiaz regulā istius opūdis fm quā
 ipse respōdet ad insolubilia cathego-
 rias sic arguit. quia ponat q̄ for. di-
 cat istam falluz dicē. ⁊ non p̄ferat
 ab aliquo alia p̄positio nisi ista aut
 eius pars que significat falluz dicit.
 nō tū precise sicut illi positūdi placet.
 ⁊ sic e contra dictorū istius falluz dici-
 tur que grā argumēti sic ista nō fal-
 luz dicit. deinde pponit ista falluz
 dicit. ⁊ deinde fm istaz positōez. ⁊
 ultra pponit ista hec est falsa. que
 etiaz cōceditur fm istam positōez.
Sed cōtra q̄ sequit hec p̄posi-
 tio falluz dicit principalr significat
 deuz esse igit ista p̄positio est ne-
 ce. taria. oīa est bona scita esse talis
 ⁊. ⁊ aīa est a te dubitādū. igit oīa
 eius nō est a te negādū. p̄ oīa fm
 istaz positōez. ⁊ aīa cum toto casu
 est dubitādū. igit oīa non est a te
 negādū. **I**tez ista p̄positio est

impossibilis simplr igitur ista non
 est a te cedēda. ista oīa est bona ⁊
 aīa est a te dubitādū igit oīa nō
 est a te negādū. ista oīa sunt uera
 per hoc quia est tibi dubiū an euz
 toto casu ista falluz ē significat p̄m
 elpār deū esse uel hōez esse al. nū.
Et si forte arguit contra per argu-
 mētz istius positōis q̄ ista est con-
 cedēda falluz dicit q̄ sequēs. quia
 bene sequit for. dicit istaz falluz di-
 citur que significat falluz dicit. ⁊ nul-
 la p̄positio dicitur nisi ista uel eius
 pars falluz dicit igit falluz dicit.
Respōdet q̄ illud argumētz mo-
 uēs istaz opūdis nihil est. sicut nō
 sequit hō est uera homo currit que
 significat for. currere igit for. currit
 quia ista positio nō curat inter has
 quo ad p̄positū suū falluz dicitur
 falluz dicit significat ⁊ significat fal-
 luz dicit. **I**tez cōtra tertiā ⁊ seū-
 daz regulā arguit siml ponēdo q̄
 for. dicat istaz ⁊ nullā aliā for. dicit
 falluz que nō sit eius pars ⁊ signifi-
 cat illa sicut termini p̄tendūt ⁊ non
 precise. deinde caplat hec copulatia
 de' est. ⁊ hec copulatia est falsa que
 est insolubil. si ponat q̄ ip̄a significat
 sicut eius termini p̄tendūt ⁊ nō pre-
 cise. ponat igit q̄ ista significat for.
 dicere falsum p̄esse. q̄ est possibile
 ut notū est. ⁊ sequit q̄ tūc ista p̄po-
 sitio est insolubil. ⁊ est uera ⁊ cedē-
 da ⁊ p̄cise cathego' significat. ⁊ q̄
 ista sit p̄positio insolubil p̄z q̄ est
 p̄positio de qua fit mēto in aliquo
 certo casu. que si euz toto casu signi-
 ficaret p̄cise sicut eius termini p̄ten-

dum sequit se esse verum et illam esse
 falsam, vel ponatur loco istius deus
 est, et fiat argumentum. **C**ontra quar
 tam regulam arguitur, quod ponatur quod
 dicat ista sor. dicit falsum addeque si
 significat quod sor. dicit falsum et tu cur
 ris, et non dicat aliam que non sit pars
 istius, quo posito proponitur ista sor.
 dicit falsum, quia concessa est ista po
 sitio arguitur sic, sor. dicit falsum
 igitur sor. dicit falsum et tu curris, omnia
 per quod arguitur ab uno convertibili ad
 reliquum, et animus est concedendum igitur
 omnia, et tunc ultra sor. dicit falsum et tu
 curris igitur tu curris, tenet omnia item
 et animus est concedendum igitur et omnia igitur
 copulatum est concedendum cum opposi
 tum stat cum casu, quod repugnat re
 gula siue positioni. **T**ercio ponatur quod
 hec propositio hec propositio precise ca
 thegorice significans non est vera signifi
 cat precise quod hec propositio est cathe
 gorice significans et quod tu non differas
 a te, et sit b ista propositio tunc b signifi
 cat copulativum et b est vera igitur in
 solubile significans copulativum est verum
 et concedendum est esse verum igitur ne, per
 omnia et animus est notum quod b precise signifi
 cat quod ista propositio cathegorice sta
 significans non est vera et quod tu non diffe
 ras a te igitur b propositio est vera, et
 in isto casu arguitur quod casus de insolu
 bili est admitendum quod insolubile ipo
 nit ad significandum copulativum quod
 oppositum copulatum non possit stare
 cum casu, et arguitur quod insolubile est ve
 rum, quorum utrumque oppositum dicit
 positio. **T**ercio cetera ultimam regu
 lam istius positionis arguitur, quod pone

tur quod hec omnia propositio est falsa per
 se significat quod omnia propositio est falsa
 vel deus est, quo admissio proponitur
 ista omnia propositio est falsa, que si
 negatur ut dicit positio. **C**ontra
 quia sequitur deus est igitur omnia propositio
 est falsa vel deus est, omnia per quod
 sequitur deus est igitur omnia propositio
 est falsa vel deus est, et animus est conce
 dendum igitur et omnia, et ultra dicitur quod
 omnia propositio est falsa ab uno conver
 tibili ad reliquum, et animus est conceden
 dum igitur et omnia, et omnia est insolubile
 distinctue significans igitur insolubile
 distinctue significans est concedendum.
Item ponatur quod ista propositio
 hec propositio distinctue significans
 est falsa precise significat quod hec pro
 positio distinctue significans est falsa
 vel deus est, et patet quod iste casus est
 possibilis et ista distinctiva est conce
 denda tanquam sequens, aut saltem est
 concedendum quod illa sit falsa, quod po
 sitioni repugnat. **T**ertia opinio.
Dixerunt alii in hac materia quod pars
 propositionis non supponit pro tota
 propositione cuius est pars, nec pro
 convertibili, nec pro contradictoria
 neque pro convertibili cum contradic
 torio istius. **E**t quia ex isto supposito
 hec positio ponebat respondere ad
 aliqua insolubilia. Arguitur contra, quod se
 quitur quod non valet hoc argumentum, omnia
 propositio particularis est falsa igitur
 aliquid propositio particularis est falsa
 quod in casu animus est verum et omnia falsum
 ponatur enim quod nulla sit propositio
 particularis nisi illa que est conse
 quens, et per quod animus est verum quod animus non

plus significat huc ponit fm istam
 politionem nisi q' ois ppositio parti-
 cularis est falsa que nō est illa uni-
 versalis vel secus quertibil vel eius
 contradictoria vel quertibil cuq' ei
 contradictoria. et hoc est neq' ois aut
 est falsus ga significat q' aliq' ppo-
 sitio particularis que non est illud
 ois particulare est falsa. Et huc
 dicitur forte q' nō solus pars nō pōt
 supponere pro toto cuius est pars
 aut quertibilis ne. sed generaliter non
 potest supponere pro ante neq' pro
 ante ad illud. Et ut uno verbo ap-
 prehēdaz pars non pōt supponere
 pro toto cuius est pars. neq' pro
 ante ad totū cuius est pars. Et
 cōtra istaz respōdēz arguit. quia
 capiat illa ppositio tu differre a te
 significās adeq' te differre a te. et
 pponit hec est falsa tu differre a te
 p' q' hoc est neq' quo cōcesso patz
 q' ista ois est bona tu differre a te
 igit' ista est falsa tu differre a te. Tūc
 sic ista ois est bona et ois eius est
 neq' cuius pars supponit pro ante
 quia subiectū eius. igit' pars ois
 supponit pro ante eius. Item in ista
 ppositioe ois ppositio est falsa sub-
 iectū supponit p ois supposito eius.
 quia suppositio est statio termini in
 oratioe pro supposito vel suppositio
 pro quo vel pro quibus trāsit nō ter-
 mini a quo habz ut supponat. sz iste
 terminus ppositio habet ut suppo-
 nat ab isto verbo est cuius nō trāsit
 in istuz terminz idifferēter nō plus
 pro uno supposito p' istū istū terminū
 q' pro alio. igit' idifferēter p quodū

bet eius supposito supponit. Item
 ista est ppositio ista ppositio ē falsa
 se demonstrata ga est ois cōgrua ut
 p' ex grāmatica pfecta et indicatua
 ne. quod si datur statim eductū q'
 ista est ppositio falsa. et ultra delud-
 tur q' subiectū eius pro aliquo sup-
 ponit. Item hec ppositio falsum
 est principaliter significat falsus esse
 igitur ne.

Quoniam vocabulorum equivo-
 catio decipit intellectū op-
 taudaz eīz sine nomibz
 posse docent. sed cuq' idē fieri non
 possit prudētie est cuq' aliqd sit di-
 ctius pro posse te liberius expedi-
 as et sic te a cōfusiōe eoz absoluas.
 Et ergo cuq' neq' ois ens significet
 put est terminus pme itētiōis vel
 impositiōis. et hoc modo ois ens
 est neq' et nullū fallz seu fictū. et hoc
 modo ois ppositio est vera ppositio
 et non ficta. Ideo de hoc in p'nti
 nō uram. Et dicim' q' duobus
 modis ppositio pōt dici vera. uno
 qū verificat nō p' supposita suoz
 terminoz quoz supposito ipsa vel
 alia ppositio ē suppositū. q' ppo-
 sitio vera non reddat vera ex eo q'
 pars eius supponat pro ipsa met nec
 pro p'ntēte ad ip'am. sicut hec deus
 est. Et illo modo alie p'pōes que sūt
 de terminis pme itētiōis vel impositio-
 nis sunt p'prie et simpliciter vere vel fal-
 se qū ppositio ex sua etimologia
 et terminis virtute significat idēz q'
 pro alio ppositio. et hoc modo ma-
 ior pars est vera vel falsa. Alio
 modo dicunt ppositio esse vera

quādo verificat pro se vel pro perti-
nente, et isto modo hec ppositio est
vera, hoc est neq se ipsa demonstrata
non simpliciter sed fm quid, sed est
falsa pmo modo, quia non verifica-
tur nisi pro supposito hie partis cu-
his ipsa est suppositum, sicut ista ho-
mo est alinus, vel ista distinctus est
falsa demonstrata per subiectū tota
illa distinctus. **S**ed contra istas
positiōes forte arguitur, quia ex ista
sequitur q ex uero sequitur falsum
quia hec oīs est bona, hoc est falsum
igitur hoc est falsum demonstrando
utrobiz, oīs et eius aīs est uerum
quia aīs principaliter significat q
hoc est falsum oīte demonstrato, et
hoc est falsum quia se significat, et q
oīs non sit uerum arguit, quia si oīs
sit uerum et aīs a se quate significat q
hoc est falsum demonstrato se ipso
igitur hoc est falsum et tamen aīs
est uerum, igitur ex uero sequit falsum.
Item ista positiōe data sequitur
q duo contradictoria sunt simul falsa
quia ista est falsa, hoc est falsum se
ipsa demonstrata, et ista etiam est fal-
sa, hoc nō est falsum, vel non hoc est
falsum, non est cura eadem demon-
strata, quia sequitur hoc non est fal-
sum, vel non hoc est falsum igitur nul-
lum falsum est hoc, oīs est falsum,
quia aliquod falsum est hoc igitur
duo iutez contradictoria sunt simul
falsa. **I**tem sequitur etiaz q duo
contradictoria sunt simul uera q ista
sunt simul uera, hoc est uerum, nō hoc
est uerum utrobiz demonstrādo illas
negatiuas, quia ista negatiua uel est

uera uel est falsa, si uera et sunt oītra
dictoria significat adequate q hoc
est uerum illa negatiua demonstrata igitur
sunt oītra dictoria etia est uerum, si
ista est falsa, hoc non est uerum, et sunt
contradictoria est igitur sunt contradic-
toria est uerum, s. hoc est uerum ista nega-
tiua demonstrata igitur ista negatiua
est uera et psequens duo contradic-
toria sunt simul uera. **I**tem capian-
tur ista duo contradictoria, hec ppo-
sitiō est necessaria, hec ppositio non
est necessaria, uel non hec ppositio
est necessaria, si placet demonstrando
negatiuas istam utrobiz. Et argui-
tur q ppositio necessaria contradic-
tione contingenti aut contingens impossibilis
quia hec ppositio hec non est neces-
saria aut non hec est necessaria, aut
est necessaria aut contingens, non ne-
cessaria quia illud esset contradictio,
nec impossibilis quia contradictoria
suum esset necessariuz q adequate
significat q hec est necessaria ista ne-
gatiua demonstrata, sequitur igitur
cum ista sit ppositio q ista sit con-
tingens et suum contradictoria tamen
est impossibile. **U**el fiat argumen-
tum de illis, hec ppositio est neces-
saria adequate significans q hec
ppositio est necessaria, et hec ppositio
non est necessaria adequate si-
gnificans q hec ppositio non est
necessaria, et sequit quod predicta
est data illa positiōe. **I**tem ista
positiōe data sequitur q uerum est
falsum, quia ista hoc est falsum se ipsa
demonstrata est uera fm unuz illoz
membroz, et est falsa fm aliud uerum

patet intelligenti possidēz. **I**tem
ista positio dāta sequitur q̄ ex oīe
quente cōtingent sequitur impossi-
bile. q̄a hec oīa est bona. s. hec oīa
est bona sic significādo igitur: cōm-
est alius demonstrando per subie-
ctūz aīis ipsam met dīaz. i. istius
pōitīe aīis est oīngēs i. oīis ipōsi-
bile igitur. q̄ aīis sic oīngēs
arguitur quia illud aīis non est im-
possibile sic significādo. quia si illud
aīis esset impossibile illa oīa esset
bona sic significādo i. aīis solum
sic significat. s. q̄ ista oīa est bona
igitur aīis est uēz i. nō necessariūz
igitur oīngēs i. tamē oīis est fal-
sūz i. impossibile igitur. **S**ed
pro istis intelligendūz est q̄ iste ter-
minus uēz est terminus equiuocus
i. iste pōitioes omēs sunt pōi-
tiones plures hoc est uēz non hoc
est uēz i. sic de aliis. **E**t ideo cum
pōntur non hoc est uēz. hoc est
fallum non est sū unicam respōsi-
onem respondendūz sed est respon-
dendūz q̄ hoc est falsūz sū p̄mūz
mēbrūz diuisionis positūz i. uēz sū
aliud. **E**t ita dicitur de suis contrad-
ictoriis nō hoc est falsūz hoc est uēz
negādo q̄ hoc est uēz p̄mo modo
diuisionis positūz. i. concedendo q̄
hoc est fallum p̄mo modo. **S**ed
contra forte arguit quia aliqua est
diffinitio pōitiois uere i. que-
cūqz datur repugnat dicitis igitur
i. **I**tem aliq̄s est terminus men-
talis cui subordinat iste terminus
uēz igit non est equiuocus. **I**tem
pōntur hec mentalis non hoc est

uēz. **E**t quis terminus mentalis non
est equiuocus igitur respōsiō nulla.
Item hec respōsiō non soluit ar-
gumentūz factum de illa pōitioe
tōn ista pōitio est necessaria ade-
quate significante sic demonstrata
illa non hec pōitio est necessaria
igitur respōsiō nulla. **S**ed dicitur
ut prius q̄ iste terminus uēz tripli-
ter capi pōt. i. dupliciter quo ad
pōitūz. i. sū illam descriptionēz
diligenter aduertens respōdeat ad
illa argumēta. **S**ed contra istaz
positioez arguitur fortis ponēdo
q̄ oīs qui dicit uēz p̄trāibit pon-
tem i. oīs qui dicit fa' suz nō p̄tran-
sibit pontem. i. q̄ fortes dicit istaz
i. nullam aliam que non sit pars
eius. s. ego non p̄transibo pontem
sic significantes. **E**t queritur utrūz
fortes p̄tranibit pontem aut non
si non p̄trāibit i. fortes dicit istam
sic adequate significātes igit fortes
dicit uēz. sed omīs qui dicit uēz
p̄trāibit pontēz igitur. **E**t ideo
forte dicitur in principio q̄ fortes
p̄trāibit pontem. **E**t tunc arguit
sic. fortes p̄tranibit pontēz i. omīs
qui p̄trāibit pontēz dicit uēz igit
fortes dicit uēz. i. solūz dicit q̄ for-
tes non p̄tranibit pontem igit for-
tes non p̄trāibit pontem. **I**tem
ponat q̄ talis sit quēctio inter for-
tēz q̄ si for. doceat filiūz pla-
tonis debeat a platone habere cen-
tūz. si filiūz platōis uincet p̄lmaz
quēctioez quaz nūq̄ habebit. i.
ltra ponatur q̄ interea labatur
tempus quousqz ipse sit doctus.

et forte requirere pecuniam habeat quæ
 stiones cum filio platonis. et non ha
 buerit iste filius unquam aliam questio
 nem. Et queritur an forte debeat ha
 bere istam pecuniam vel non. Si sic
 igitur ipse perdet primam quæstionem
 et per consequens forte non debet habe
 re istam pecuniam. Sed deo forte in prin
 cipio dicitur quod forte non debet habe
 re istam pecuniam. Et arguit tunc
 sic forte non debet habere istam pecu
 niam ex ista lite. et hoc est solum ex
 eo quod discipulus suus videt istam quæ
 stionem. et ista est prima questio igitur
 iste videtur primam quæstionem. et si sic
 igitur forte debet habere istam pecu
 niam. Item ponatur quod fortes
 habeat duos servos et utrumque ma
 numittat sub ista conditione quod si unus
 eorum qui debet ire per viam obviam
 bit libero iste sit servus. et alter si
 obviambit servo sit liber et vadat am
 bo et gratia argumenti obvalent sibi
 ipsis solis. Et queritur utrum ambo
 sint liberi vel ambo servi. vel unus
 servus et alter liber. Et patet quod quo
 cuique dato sequitur illum esse servum
 et esse liberum. Ideo dicitur in princi
 pio negando omnes istos casus. primus
 enim est impossibilis ut clarum est. se
 cundus etiam et similes sunt impossi
 biles quia in eis eliduntur condi
 tionales impossibiles. Ideo si ponatur
 talis casus quod fortes precipiat pla
 toni quod plato non obediat sibi. Et
 queritur utrum plato servet prece
 ptum et obediat sibi vel non. si obe
 diat sibi et ipse precipit quod non obe
 diat sibi igitur non obediat sibi. si non

obediat sibi et precipit sibi quod non obe
 diat igitur obediat sibi. Dicatur quod il
 lud non est preceptum neque est possi
 bile quod iste sic precipiat. neque valet
 hoc argumentum fortes perfert istam
 ego precipio quod non obediat mihi
 adequitate sic significat igitur fortes
 precipit platoni quod non obediat sibi. et

Explicit tractatus insolubilium
 et per consequens tota logica magistri
 petri mantuani.

Incipit subtilissimus tractatus
 eiusdem de instanti.

Itemus primo natu
 raliter loquentes
 quod solus forma finit se
 se et quodlibet sui partem
 potest incipere et des
 finire esse. Materia enim prima est
 ingenerabilis et incorruptibilis et non
 plus est vel fuit vel erit. De materia
 prima in re natura quod minime sit vel
 minus secundum tamem veritatem ma
 teria aliquando desinit esse ut in consecra
 tione. plus autem vel minus aliquando est
 de forma tam substantiali quam acciden
 tali. Sed hoc propositum non destruit.
 Ex quo sequitur quod si aliquid ens
 naturale incipit vel desinit esse ipsum
 incipit vel desinit esse per se formam
 substantialem que incipit vel desin
 nit esse. Item accipitur quod forma
 substantialis naturaliter non

potest stare in materia sine dispo-
sitione vel dispositionibus ipsam in
materia conservantibus. patet quia non
potest esse quod sit ignis sine aliquo
gradu caliditatis vel siccitatis. Item
petitur quod agens naturale velocius
agit in partes propinquas quam in par-
tem remotam dum parum fuerit
uniforme a principio actiois ceteris
paribus. Item petitur quod materia
prima saltem inferior non stat sine
forma substantiali sibi inherente. Ex
quibus sequitur quod quilibet forma
substantialis inaiati produciendi suc-
cessive generabitur saltem quo ad
partes quantitativas. quod arguitur
pro a igne uniformi in omnibus suis
dispositionibus per quas eius forma
in materia conservatur et appropin-
quatur agens quod agat corrumpe-
ndo illas dispositiones per quas forma
illius ignis in materia conservatur.
que gratia argumenti sunt c. d. et legitur
ex tertia suppositione quod prius cor-
rumpitur c. d. ad non gradum in par-
tem magis propinquam quam in partem
magis remotam. et cum forma illius
ignis non possit stare sine aliquo
gradu illius dispositionis sibi con-
venientis inducendo dispositiones
contrarias sequitur quod prius corrum-
petur forma propinqua quam remota. et
quacunque parte data illius forme
prius corrumperetur medietas propin-
quior quam remotior. et quia materia
non potest stare sine forma substan-
tiali sequitur quod nulla erit prima pars
forme sequentis primo producta. et per
consequens sicut ista forma successi-

ve corrumpetur sic alia sequens suc-
cessive generabitur. Sed forte dicitur
huc quod argumentum non procedit
aut probat universaliter quia parum
potest esse ita difforme in resistens
quod agens agat eque velociter et cum
equali instrumento ad partes propin-
quas et remotas. Sed admissio
isto adhuc procedit argumentum quia
si parum sit ita difforme resistens
quod ipsi sit uniforme in qualitate
vel qualitatibus quas agit. Et si
alterans adhuc sequitur quod id pa-
rum non est finem totum difforme
resistens. non enim ita ageret id agens
in partem remotam et magis propin-
quas. cum sit melius applicatum par-
tibus propinquioribus et minus dispo-
situm pro conservatione forme ad
unum punctum quam ad aliud nec finem
ter aliqua duo puncta per totum est
eque dispositum igitur prius incipiet
forma corrumpi ad unum punctum
quam ad aliud. et ita sequitur inducen-
dum. Item si illa regula non sit
vera sicut oppositum. et oportet dare
minorem ignem. qui si datur iste cor-
rumpitur per divisionem et sequitur
quod partes naturales illius ignis sta-
bunt sine forma. cum nec mixtum
hunc elementum possit stare sub tam
modica quantitate per se. Ex quo
sequitur quod si aliquod compositum
inaiatum generabitur ipsius successi-
ve generabitur. patet quia tacito pre-
eise generabitur quanto eius forma.
et patet tunc. igitur si forma alicuius co-
positi generabitur successively etiam illud co-
positum generabitur successively. Et ita etiam

dicitur q̄ quilibet forma substantia-
 lis alicui inaiari que aliqui corrup-
 petur successive corrumperetur ita q̄
 prius una pars q̄ alia corrumperetur.
Ex quo sequitur q̄ si aliquod cōpo-
 situm substantiale inaiatus corrumpe-
 tur ipsum successive corrumperetur. **E**x
 quibus patz q̄ non est possibile q̄
 aliquod erit p̄mūz instans alicuius
 ignis generandi aut terre aut aeris
 & sic de aliis inaiatis nec aliquod po-
 test esse ultimus instans alicuius ta-
 lis corrumperendi quia nulla erit p̄ma
 forma generata, nec aliqua erit ul-
 tima que corrumperetur. **E**x quo sequitur
 q̄ quilibet forma negativa extensa
 generanda vel corrumperenda successive
 generabitur aut corrumperetur, patet
 quia aliqua forma vegetativa extensa
 successive generabitur. **E**x eadez est
 ratio de una & de qualibet igit̄ nec
 patet oīa & b^o, sed a^o arguitur q̄
 ponatur q̄ ex a inaiato debeat ge-
 nerari planta, scilicet q̄ materia a in-
 aiati erit materia plante. **E**t argui-
 tur sic, precise sicut corrumperetur for-
 ma substantialis a inaiati ita gene-
 rabitur forma substantialis plante,
 sed successive corrumperetur forma sub-
 stantialis a inaiati ex predictis igitur
 successive p̄ducetur forma substan-
 tialis plante generande, patz oīa
 & a^o arguitur, quia nec materia sta-
 bit sine forma substantiali nec simul
 erunt iste due forme in eadem mate-
 ria, quia ad generationez unius se-
 quitur corruptio alterius si p̄cedēs
 extensa fuerit. **E**x quibus patz q̄
 non est dare p̄mūz instans vel ul-

mus forme generande aut corrup-
 pendae. **E**t sequitur ultra q̄ quilibet
 forma sensitiua extensa p̄ducenda
 aut corrumperenda successive gene-
 rabitur aut corrumperetur, patz istud
 quia capiat̄ semen. **E**x quo gratia
 exempli debet generari alius. **E**t
 arguitur sic, precise sicut corrumperetur
 forma istius seminis ita generabi-
 tur forma sensitiua asini, sed succe-
 sive corrumperetur forma dati seminis
 ut sequitur ex secunda suppositione,
 quia ipsum est inaiatus igitur suc-
 cessive generabitur forma asini ge-
 nerandi, patet oīa & a^o ut prius.
Sed forte dicitur ad minores q̄
 datum semini est animatus. **S**ed
 istud nihil est quia si illud semen est
 animatus igitur aliqui generabatur.
Et fiat argumentum de illo inaiato
 ex quo generabatur illud semen siue
 ipsum ponatur animatus aia sensiti-
 uo siue vegetatiuo. **I**tem q̄ istud
 semen non sit animatus p̄t argui,
 quia ipsum est supfluitas alimenti,
 nullum autem alimentum immediate
 est animatus vel uiuens. **I**tem mul-
 te anime essent in homine, quod con-
 cedere non placet. **E**x qua conclu-
 sione patet q̄ non dabitur primus
 instans nec ultimus asini generandi
 aut corrumperendi, patz etiam q̄ infi-
 te parvus asinus aliquando erit ge-
 neratus ex semine quia infinite mo-
 dica forma asini aliquando erit p̄du-
 cta in ista materia, s̄ p̄dicto erit for-
 ma asini in ista materia ita cito erit
 aliquis asinus igit̄ infinite parvus erit
 aliquis asinus ex dato semine generatus.



Ex quibus ultra cōcludit̃ q̃ nū-
 la est mima materia de cuius potē-
 tia potest educi forma alini, neqz
 sub maiori q̃titate aut mino: i potē-
 stare forma alini q̃ generari. **E**t
 si forte contra arguit̃ quia oīz na-
 tura cōstātiuz certus est terminus
 magnitudinis augmēti ⁊ decremen-
 ti, ut dicit aristo. 2^o de aia igitur nō
 Item est dare mima carnaz, ⁊ e-
 patz primo p̃bicoz igitur nō dī-
 citur ad p̃mū q̃ aia p̃fecta ⁊ p̃fe-
 rēte organizata non stant sub q̃cūqz ma-
 gna. **P**ro secundo dicitur q̃ nulla
 est simpliciter mima caro, sed bene
 aliqua est mima potens resistere da-
 to medio corūpenti absqz sui cor-
 ruptione. **E**x quibus cōcludit̃ q̃
 non est dare mimum formale aut
 materiale, carnis, ignis, aut alterius.
Ad que p̃sequēter addit̃ q̃ q̃i-
 bet materia quaz aia intellectua i or-
 mabit quaz iam non informat ip̃am
 successive informabit, ⁊ si aliquā in-
 format forma humana quam aliquā
 non informabit per prius unā par-
 tem illius materie desinet informare
 q̃ aliam, que conclusio sic p̃batur,
 quia sicut corūpētur p̃cedens for-
 ma in semine aut in aliquo alio, ita
 p̃cedit aia humana inducēda in ista
 materia illius seminis inducēti aut
 p̃ducetur, sed successive corūpētur
 talis forma p̃cedēs ut est ostēdūz
 per dicta igit̃ aia humana quālibet
 materie quaz informat quā iam
 non informat successive informabit.
Item si aliquā materie fm se ⁊

quodlibet sui incipit subito forma
 re aia humana. **S**ic gr̃a exempli q̃
 materie pedalez que adhuc nō sit
 disposita pro susceptione huius for-
 me que erit a, ⁊ sit b forma istius ma-
 terie seminis pedalis que nō est ad-
 huc disposita qualitatiue fm calidi-
 tatez, ⁊ ponat̃ q̃ caliditas ut quat-
 tuor sit mima uniformis cum qua
 potest introduci forma humana, ⁊ sit
 mima cum qua non potest stare for-
 ma illius seminis. **E**t arguit̃ sic, ista
 materia aut disponet̃ ab agente in-
 trinseco aut ab agente extrinseco, si
 ab agente extrinseco cum alterana
 istam materie fm caliditatez velo-
 citus agat in partes p̃p̃inquas q̃ in
 remotas sequitur q̃ prius erit gra-
 dus ut quattuor in partē p̃p̃inquā
 q̃ in partē remotā ab agente idu-
 ctus, sed q̃dicto erit a dequate in ali-
 qua parte gradus ut quattuor taci-
 to erit corrupta forma illius seminis
 in eadem parte quia cum illa nō potē-
 stare ut postūz est igitur prius cor-
 rūpētur forma illius seminis in par-
 te p̃p̃inqua q̃ in parte remota, sed
 sicut ista corūpētur ita iducetur for-
 ma humana igitur prius inducetur
 forma humana in aliquā partē illius
 materie q̃ in totaz materie, cuius
 opposituz admissuz est. **S**i aut̃ po-
 natur istaz materie disponē ab in-
 trinseco agente ad suscepiēdē illius
 forme, vel igit̃ ista materia disponē-
 tur uniformiter per totū aut diffor-
 miter sic q̃ una pars intensior res-
 missiores intendat, si secūdo modo
 adhuc sequitur ut prius q̃ pars

Intelligitur: citius agat in partes propin-
 quas quam in partem remotam igitur
 prius inducet gradum ut quatuor
 in partes sub propinquas quam in remo-
 tam et per consequens prius corrumpetur
 forma illius seminis in data par-
 te difforni in parte propinqua quam in
 remota seu in parte propinquiori quam
 in remotiori: et licet ista corrumpatur
 ista alia inducet igitur et. **S**i uero
 ponatur istam materiam esse unifor-
 mem et ab intrinseco uniformiter al-
 terari adhuc sequitur oppositum quia
 non est possibile naturaliter aliquid
 ab intrinseco alterari quoniam agens ex-
 trinsecus effectus concurrens igitur cum
 agens extrinsecus plus adiuvet in
 una parte quam in alia prius introduce-
 tur gradus ut quatuor in una par-
 te quam in alia et ista forma naturaliter
 corrumpetur igitur prius corrumpetur
 forma seminis in una parte quam in alia
 et licet consequenter alia inducatur igitur
 non est sic generaliter potest argui de
 omni forma corruptela. **S**ecunda
 pars conclusionis etiam deducitur quia
 forma cadaveris subito generaretur
 si forma humana finem et quodlibet
 sui certam materiam designat informare
 immo sequitur quod forma cadaveris
 crearetur item anima humana de-
 finet informare materiam per dispo-
 sitiones ab extrinseco productas igitur
 successive designat informare. et ideo
 ex dictis quod est dare minimam dispo-
 sitionem cum qua non potest in ma-
 teria permanere item agens naturale
 tardius corrumpet remotam quam propin-
 quam igitur et. Ex qua conclusione se-

quitur quod nullum dabitur prius in
 istis in quo erit generatus aliquis
 homo ex prius dato semine. **E**t
 signetur minima caliditas saltem uni-
 formis cum qua non potest stare for-
 ma dati seminis. **E**t arguitur licet aut
 ista materia est uniformis aut di-
 formis secundum caliditatem. si uniformis
 cum agens agat velocius in partem
 propinquam quam in remotam. sequitur quod
 quacumque parte data propinquiori agen-
 ti in istam citius inducetur minima ca-
 liditas cum qua non potest stare quam
 in remotiori. si autem partem illam
 difforme fuerit aut erit sic difforme
 quod agens agat uniformiter in illam
 et eque velociter agat in partem re-
 motam sicut in partem propinquam. et
 hoc non potest contingere nisi in par-
 te remotiori si sit minor resistentia quam
 in propinquiori. et per consequens minor
 contrarietas. et per consequens plus est
 de simili in parte remota quam in propin-
 qua. et in parte distantiori maior calidi-
 tas est. igitur sequitur quod ante ad-
 extremum remotum unum partem per quod
 uniformiter agat erit minima calidi-
 tas cum qua non poterit stare forma
 illius partem quam in propinquiori parte. et
 quia nullus erit prius in istis in
 quo erit minima caliditas cum qua
 non potest stare forma partem ad ali-
 quod punctum intrinsecus eiusdem.
 ideo nullus erit prius in istis in quo
 erit aliqua forma substantialis sequens
 introducta in materiam istius partem.
Et est notandum quod si agens agat
 eque velociter in remotam sicut in
 propinquam. et eadem nulla pars erit

p

uniformis in resistentia quia agens
 ageret velocius in parte propinquius
 et remotius per meliorem applicationem
 agentis ad illam, si autem parum fuerit
 difforme sic quod ostingeret agens velo-
 cius agere in parte remotius et in
 propinquius signetur pars ista in qua
 velocissime ager per minorem resistent-
 tiam et per plus de simili in ista par-
 te, ut si placet respondere signetur pars
 in qua tardissime non ager et sequitur
 quod cum illa sit difforme adhuc non
 dabitur primum instans in quo fuerit
 forma sequens introducta. **Sed** for-
 te contra arguitur probando quod in aliquo
 casu est dare certam materiam per quam
 finem et quodlibet sui primo est intro-
 ducta forma substantialis, quia ponatur
 quod parum sit ita difforme quod sicut
 agens incipit agere in datu parum
 ferius ageret ad unum punctum et ad
 alium ita maiorem proportionem habeat
 ad agendum ad punctum ad quem age-
 ret tardius ubi parum esset unifor-
 me et ad alium, et sequitur quod in fine
 dati temporis per quod ager erit uni-
 forme sub minima caliditate sub qua
 non poterit stare forma signati parti
 et per consequens dabitur primum instans
 in quo aliqua certa forma est produ-
 cta sic quod nihil eis profuerit. **Item** ponatur
 quod proportionabiliter sicut aliquis
 punctus est remotior ab agente ita
 agens ad illum habeat maiorem propor-
 tionem quia ad illum sit minor resistent-
 tia. **Et** arguitur quod agens potest facere
 quod in fine illud parum sit uniforme
 sub minima caliditate sub qua non potest
 stare et sequitur intentum. **Item** ad hunc

proponitur forma produci non re-
 quiritur parum illud esse uniforme
 igitur probatio conclusio nulla. **Item**
 possibile est semper alterari sicut ab
 intrinseco et extrinseco igitur possibile
 est quod si alteretur concurrentibus simul
 agente extrinseco et intrinseco quod al-
 quod erit primum instans in quo erit
 ista materia disposita per totum pro-
 susceptum forme, probatur omnia quod possi-
 bile est agens intrinsecum fore ita dif-
 forme ad agendum quod concurrere ex-
 trinseco omnes partes parti erit ita
 cito disposita finem forme producente
 exigentiam. **Sed** ad prima duo dicitur
 simul negando utrumque casum, quod
 nunc entis posset esse quod parum sit ita
 difforme quod agens agat in istud uni-
 formiter vel etiam alteret illud velo-
 cius in parte remota et in parte pro-
 pinqua ut potest concedi, non tamen est
 possibile quod proportionabiliter sicut ali-
 quis punctus dati parti plus distat
 ab agente ita ad eundem punctum
 agens habeat maiorem proportionem ad
 agendum quia vel nullam proportionem
 habet ad punctum medium vel ad quem-
 libet punctum intrinsecum infinitam propor-
 tionem habet, et per consequens cum ad
 quolibet punctum intrinsecum per tertium
 tempus ager tunc in uno instanti queli-
 bet effectum infinitum produceret quod
 non est ibi possibile, et quod nullam propor-
 tionem habeat ad punctum medium re-
 pugnat casui quia ponit quod in fine pa-
 rum totum sit uniforme factum ab il-
 lo alterate. **Et** per idem secundus ca-
 sus est impossibilis. **Et** si ponatur ca-
 sus in his terminis quod alterari habet

grā exempli pportioez quadrupla
ad punctum immediatū quadrupla
ad punctum mediu. et sic de aliis
sic q̄ uniformiter adhuc casus ille
nihil pbat. quia citius pūctet actio
ad partes p̄pinq̄iores q̄ r̄mōio
res. **S**ed aduertendū est q̄ si
agens agat uelocius in partem r̄mōio
mōiores q̄ p̄pinq̄iores caliditates
grā exempli p̄o p̄parat. one forme
aut materie ad formaz introducent
dam aut agat eque uelociter et uni
formiter tunc minus est de qualita
te contraria ad partem remotā.
Item ex cōclusionē sequitur q̄ nul
lus aīe humane per creatioez pda
tēde dabitur p̄mūz instāz. politico
q̄ non prius pducitur q̄ ipsa ma
teriam in formabit. **E**t si forte argui
tur q̄ non immediate post datum in
stans hēc aīa pducitur quia si ime
diate post a grā exempli pducitur
iḡtur immediate post a instans in ali
quo instanti pducitur. cūz falsum
et cūz arguit̄ quia ipsa subito pdu
cetur. negat utraqz cūz. ipsa eīz sic
subito pducitur q̄ nullūz t̄ps erit
aut instāz ante q̄ pducitur sicut in
alia materia signato simplici graui
quod non mutet̄ in uacuo sed ime
diate post hoc mutabitur quod gra
ue neqz per t̄ps neqz per instans
mutabitur.

Sed cum nō sit dare p̄mūz
instans in quo est forma
tāz in data matēia pdu
cta plāte hoīs aut asini. et oleuater
neqz p̄mūz instāz hoīs bouis plan
te uel ignis. **E**t dīe opoz nūq̄

alicius aut nullius forme plāte ho
minis aut alterius pducende sit p̄t
mūz instans assignandūz. **I**n esse aut
ultimūz in quo nō. **E**t ex illo pate
bit an hoīs bouis plante aut ignis
sic dare p̄mūz. **P**ro quā materia p̄i
mo accipit̄ q̄ si aliqua agētia agant
per equale tempus a p̄pōitōibus
equalibus et actitudinibus agēdūz
neutrūz eoz maiorēz pducet effe
ctum q̄ aliud per idem tēpus. **I**tem
q̄ per oēs mot̄ uniformes et eque
veloces in quo uis predicamento in
equali t̄pē pducitur equales effe
ctus. hoc patet per diffinitioez mo
tus uniformis. **I**tem q̄ si al quod
agens pducet aliquēz effectūz sic
effectus erit. patz quia terminus se
quens uerbūz sequitur naturāz uer
bi. **I**tem si a agens pducet b effe
ctūz b effectus pducet iḡt quod
pducitur erit b effectus. **E**t quo se
quitur q̄ b effectus erit. iḡt a p̄i
mo si aliquod agens pducet aliquēz
effectum ille effectus erit. **Q**uibus
adiungitur q̄ nihil quod pducitur
prius pducitur q̄ ipsum erit pdu
ctum. quod arguit̄ quia nihil quod
subito pducitur prius pducitur q̄
ipsum erit. pductū. nec aliquid quod
successiue pducitur prius pducet̄
q̄ ipsum erit pductūz. quod argui
tur q̄a ponat̄ grā exempli q̄ a q̄ti
tas pedalis accret̄ a for. in hora in
tura que hora erit et terminata ad b
instans. **E**t arguit̄ sic a q̄ritas pdu
citur in c hora ante b. a in c hora
a lequate erit pducta iḡt nō prius
pducitur a q̄ritas q̄ erit pducta.

patz ista 1 a^o. sed b^o arguitur sic
quia si a qritas pducetur ex tertia
suppositione a qritas erit 1 nō erit
in b instanti neqz aliquid eius nec
post igitur erit ante b instans. patz
oīa 1 ponatur aīs cum toto casu
1 ex oīte sequitur q a ante b erit
producta. quod fuit pbā. Iuz. forte
dicitur non admitendo in casu q a
qritas non erit in b. dicitur etz for
te q si aliquid pducetur oportz q
ipsum erit in fine postq pducetur.
Sed contra id arguit. ponatur
q a qritas aut a formz pedalliter
extensa generabitur in hora. 1 dum
generatur secunda medietas prima
corrupat. tunc patet q ista qritas
generabit seu pducet 1 tamē non
erit postq pducetur. uel ponat q
qī generabitur secūda pars ppor
tionalis corrupatur pma. 1 qī gīa
bitur tertia corrupatur secūda. 1 sic
ul ra. 1 tunc patz q ista qritas ge
nerabitur 1 tamē non erit generata
postq generabit. **T**ercz de motu
locali ponatur q for. moueat locali
ter ab a puncto ad b ab eo pedalli
ter distātez. 1 euz ptransibit secūda
partem pportionalē corrupatur
prima ptransita. 1 cum ptransibit ter
tiz corrupatur secūda. 1 sic ultra. 1
patz q for. ptransibit pedale distan
tiaz in hora 1 tñ nō manebit in fine
hore ptransita. **S**ed forte pro hīs
omibz dicitur q for. non acquirit
istam pedale distātiz aut qritatez
posito q ita sit q corrupetur per
partem ante partem sicut successive
generabit. neqz for. ptransibit istam

pedalem distāciam quia ipsa nō
manebit in fine. **S**ed cōtra istaz
respōdēz arguit. quia ponatur in
casu de platone. qñt ut positum
est per oīa de for. pter hoc qritas
acquisita a platone remanebit in fi
ne augmētatiōis. Et arguit sic. for. 1
plato per totaz istam horā augmen
tabunt ab equali pportione 1 acti
dine ad augmētatiōē uniformiter
1 eque uelociter ut pono igit for. 1
plato acquirit equales qritates in
data hora. **I**tem si augebit per
totam istaz horam uniformiter aut
localiter 1 mouebit. igitur pter tan
tūz pēget in secūda medietate qritū
in pma. patz oīa per secūda in p
portione. sed in pma acquirit semel
pedalez qritatez aut ptransibit semel
pedale ptransit igit in tota hora ac
quirit pedalez qritatem seu pedale
spacūz ptransibit. **T**ercz ista respō
sione data sequit q nulluz successi
uus erit. p3 oīa diligēter calculātia
Tercz ad cōclusiōē sic arguit. q
si for. augebit in hora adequate uni
formiter tunc motus augmētatiōis
quo augebitur adequate erit in ista
hō a in qua augebit. 1 iste totalis
motus erit ista totalis qritas quaz
acquet. igit ista totalis qritas quaz
acquet erit in ista hora. patz oīa
1 b^o arguitur quia ista qritas erit
si ad per quod formaliter for. auge
bitur quia erit actus augmētabilis
fm quod augmētabile. igit ista qrit
as erit ista augmētatio. tenet oīa
a diffinitione ad diffinitum. **N**el si
ista augmētatio erit aliquid distinctuz

et quantitate que acquireretur tunc iste
 motus produceretur adequate in hora
 et iste motus non erit in fine hore
 igitur aliquid tam cito erit productum
 et cito produceretur et eadem ratione
 quodlibet succedente perueniendum igitur
 tur et. **¶** Ex quibus sequitur quod utro
 bius et respectu fortis et respectu
 platonis erit assignare maximam
 quantitatem quam aliquis illorum acqui
 ret et habebit. **¶** Item ponatur quod
 a et b sint duo pedalia non colorata
 et quod per totam et ponam alterabunt
 tur uniformiter et equali velocitate
 per equales partes sui a d et agentibus
 bus et ponatur etiam quod si utrumque
 istorum maneret cum aliis poltris ha
 berent albedinem ut quatuor sed ut
 sine hore sit primus non esse et agent
 tis et pars in isto casu quod albedo pro
 ducta a d que erit ut quatuor non
 erit in fine hore in aliqua proportione
 intensior quod albedo producta ab e. aut
 igitur iste latitudines erunt unifor
 mes aut diffomes. si uniformes in
 nulla proportione una altera maior
 erit. quia tunc si remanisset cum aliis
 partibus acquisisset et illum excessum
 subito. quod est impossibile. **¶** Et
 idem arguitur si ponantur diffor
 mes siue ponatur istas correspondere
 gradui medio et per consequens etiam
 siue terminari. siue ponatur correspon
 dere gradibus intensissimis eorum et
 per consequens inclusivum terminari.
 ponatur igitur ultra quod simul desi
 nat cum e. suum parum b esse ita quod
 idem instant utriusque sit primus non
 esse et sequitur quod data albedo in eo

idem parum aut alio non prius produ
 cetur quod erit producta nec prius acqui
 retur quod habebit et talis totus est
 possibilis intelligenti igitur et. pars
 igitur quod ex parte predicamenti quali
 tatis non prius produceretur aliquid
 quod ipsi in eis productum. nec ex parte
 predicamenti quantitatis neque ex parte
 predicamenti ubi et quod generaliter omne
 successuum ita cito erit productum si
 erit produceretur. **¶** Item dato quod res
 successue acquirenda prius acquire
 tur quod ipsa erit sequitur in casu hoc
 possibile quod a mobile mouetur velo
 citus b. et in nulla proportione a moue
 tur ut locus b. **¶** Item quod a alteras
 per totam istam horam alterabit su
 um parum et nunquam erit ita quod aliqua
 est maxima velocitas qua alteratur
 suum parum. quia ponatur quod a al
 terans b parum intendat motum
 suum qui sit sui caliditates quousque
 habebit proportionem duplicem supra
 b propter acquisitionem instrumenti
 pura caliditatis et signetur primus
 instantis in quo habet caliditates et
 instrumentum cum quo habeat propor
 tionem duplicem cum aliis paribus
 super b parum et sit illa caliditas.
¶ Et arguitur quod nulla est maxima ve
 locitas qua id alteras agit pro tunc
 patet quia a non agit finem proportio
 nem quam tunc habet super b pa
 rum suum. quia si agit secundum istas
 caliditates sequitur quod ista caliditas
 successue agit et per consequens prius
 agebat quia quicquid agit succent
 ne prius agebat. licet quicquid in d
 det prius mouebat et nulla maior

proportio infra duplam est maxi-
 ma qua agit. **I**deo sequitur qd nul-
 la est maxima uelocitas qua agit.
 Et sicut arguitur de hoc instanti ita
 etiam arguitur de quolibet quia
 nunquam erit ita qd aliquid inten-
 dens motum suum agit ab aliqua
 proportione sic qd neque a maiori
 neque a minori adequare et per ope-
 rens nunquam erit ita qd aliqua
 sit maxima uelocitas qua aliquid
 intendens motum suum agit. Et
 tunc sequitur alia conclusio ibi illa
 scilicet qd a agit uelocius b. et in
 nulla proportione uelocius. **S**igna-
 to enim primo instanti in quo primo
 est proportio dupla maxime poten-
 tie a agentis supra b parum que ta-
 men non est maxima qua agit. si-
 gnetur aliud b. quod per idem tem-
 pus agit uniformiter. et sequitur qd
 b agit uelocius a. et in nulla propor-
 tione uelocius a. quod super hoc sunt
 datur quia quicquid agit successive
 prius agebat. **I**tem sequitur qd
 motum disformiter non posset in-
 cludere moueri uniformiter aliquo
 gradu uniformi intensiori qd sit mo-
 tus quo iam mouetur quia si sic po-
 natur qd aliquid intendat motum
 suum per intentionem sue potentie
 quousqz mouatur d gradu quo d
 gradu mouetur postea uniformi-
 ter. **E**t arguitur qd hoc non potest
 esse quia uel dabitur primus instans
 in quo mouebitur d gradu. aut ul-
 timus in quo non mouebitur d gra-
 du. non primus instans in quo mo-

uebitur d gradu quia tunc non agit
 a maxima proportione a qua potest
 agere quia illa potentia ageret que
 prius non egressa. nec dabitur ul-
 timus in quo non quia tunc in illo in-
 stanti foret maxima uelocitas qua
 ageret. **I**tem tunc uerum esset qd
 illud intendit motum suum nec per
 tempus neqz per instans. et qd illud
 mouebitur uelocius qd iam mouetur
 tur. et in nulla proportione uelocius.
Et quibus acceptis patet primo
 posse esse qd aliquid successive pro-
 ducendum erit quod in nullo instan-
 ti erit. patet quia stat qd aliqua qti-
 tas aut qualitas adequate genera-
 bitur in hora que erit in ista hora
 adequate. et in nullo instanti eius in-
 trinseco nec post. **E**t quo patet
 ultra qd multe res erunt que non
 sunt quaz nulla incipit nec incipiet
 esse. et nec desinit nec desinet esse.
 quod uerum est de omnibus successi-
 ue producendis que non manebunt
 postquam producentur. et erunt pro-
 ducta. **E**t quia aliquid animal suc-
 cessiue produci possibile est qd ali-
 quod animal erit. qd non est quod
 non incipit neque incipiet esse. **S**i-
 militer non cuiuslibet ignis plante
 animal produci. nec dabitur primus
 instans aut ultimus instans. **E**t
 quo patet illas regulas non esse ue-
 ras qd si aliquid produci per mo-
 tum cuius non erit dare primus in-
 stans erit dare ultimus instans in
 quo non. et contra si aliqua produ-

centur et non erit dare ultimus in-
 stans in quo non erit dare primus
 instans in quo sic. nec de desitione
 uerum est quod si aliqua res erit que
 postea non erit. et ipsius non erit da-
 re ultimum instans in quo erit. et sic
 dare primum instans in quo non
 erit. neque est uerum quod si aliqua res
 erit que postea non erit. et illius non
 erit dare primum instans in quo
 non erit dare ultimus instans in
 quo sic. quia multe erunt res que
 non sunt et postea non erunt. et ta-
 men nec incipiunt neque incipient
 nec desinunt neque desinunt. ut pa-
 tet de quantitate et qualitate successi-
 ue generandis et etiam successive cor-
 rumpendis. **¶** Et si forte arguitur
 contra istas responsiones quia omnis
 res producenda per motum habe-
 bit esse post istum motum et non pri-
 us igitur post motum incipiet esse.
¶ Item quacunque re producenda
 data signetur totum tempus per
 quod ista res erit et totum per quod
 ista res non erit. et sequitur quod in in-
 stanti medio illa incipiet esse. **¶** Et si
 gnato maximo tempore per quod
 ipsa erit in eius fine ipsa desinet esse
 quia in eius fine uel ipsa erit et non
 immediate post erit uel in illo in-
 stanti non erit et immediate ante il-
 lud instans fuit. et sic sic siue sic se-
 quitur quod illa res desinet esse. **¶** Sed
 ad primum dicitur scilicet negando
 quod omnis res producenda per mo-
 tum habebit esse post illum motum

et non ante. sed omnis res que pro-
 ducitur in esse per aliquem motum
 adequatum habebit esse cum illo mo-
 tu per quem habebitur aut produ-
 cetur. **¶** Ad secundum argumētum
 et tertium dicitur quod nullum erit
 maximum tempus per quod illa
 quantitas aut qualitas erit de qui-
 bus predicta sunt uera. **¶** Sed pro
 materia tenende sunt iste conclu-
 siones. Et est regula prima quod si al-
 qua res erit in aliquo instanti aut
 mata uel inuenta simplex uel com-
 posita que non est in aliquo instan-
 ti ipsa incipit uel incipit esse sic
 quod aliquid erit primus instans esse
 sui aut ultimus in quo non. et de ta-
 li re quandoque non erit dare pri-
 mum instans in quo sic erit dare
 ultimus instans in quo non et econ-
 tra. **¶** Similiter de primo non esse
 et ultimo esse quia si aliqua res
 erit in aliquo instanti que postea
 non erit aliquid erit primus in-
 stans in quo ista res non erit aut
 ultimus instans in quo erit. et ubi
 non sit dare primus instans in quo
 non erit erit dare ultimus instans
 in quo erit. et econtra. **¶** Et si argui-
 tur contra predicta. quia illis ar-
 tis sequitur quod aliquid erit ante
 primum instans sui esse. et quod aliquid
 incipiet esse postquam fuerit. **¶** Item
 quod si per totam istam horam augebitur
 et non diminuetur in aliqua parte
 illius horae. et tamen in nullo instanti illius
 horae erit maior quam ante istud instans

Item. Sed ad ista propter primū
 dicitur qd nihil erit in aliquo instanti
 ente primū instans sui esse, sed bene
 aliquid erit ante primū instans sui
 esse et aliquid incipiet esse post qd fuit.
 intelligendo hī incipit qualiter in
 precedentibus est ostensū. **Sed**
 iam specialius secundo dicitur qd qd
 tulitbet forme extense producende
 in aliquo instanti erit dare primū
 instans in quo ipsa erit. Ita intelli
 gendo qd in illo instanti erit et non
 immediate ante illud instans in ali
 quo instanti prioriter erit, et hoc est neq
 tam de forma substantiali qd acciden
 tali. **Ex** quo sequitur qd cuiuslibet
 compositi habitus formam extensam
 in aliquo instanti erit dare primū
 instans in quo erit, patet hoc quia
 omne tale compositū pducitur in
 esse per motum in cuius fine habe
 bit esse, de tali enim composito loqui
 mur quod manebit post pducēz
 et tunc si omne tale compositū habe
 bit esse in instanti termināte ta'em
 motū totalem per quez pducitur
 et non ante in aliquo instanti igitur
 nec. **Sed** de compositis habitus
 formaz in extensaz ultimez ut sunt
 animalia rationalia dicatur qd nulli
 us hominis dabitur primū instans
 in quo erit, sed cuiuslibet hominis qui
 aliquādo incipiet esse dabitur ult
 imū in quo non erit, et quilibet ho
 mo qui incipiet esse ante incipiet esse
 qd incipiet esse homo saltez si unica
 forma substantialis ponatur in hoīe
 et causa est qd nullius forme huma
 ne dabitur primū instans sed ult

imū in quo non sed nunq̄ erit ita
 qd alius homo incipit esse nec unq̄
 erit ita qd anima humana creat qd
 nec per tempus neqz per instans
 creatur, quia si aliquādo erit ita qd
 aliquis homo incipit esse, sit grātia
 exempli qd in b instanti fortis inci
 pit esse. **Et** arguitur qd non quis
 vel in hoc instanti fortis est, et tunc
 sequitur qd non incipit esse quia iste
 numerus non incipit esse demon
 strando animaz fortis et materiaz
 et iste numerus est fortis igitur et
 nec est neqz qd fortis non est et ime
 diate post hoc erit quia nullus erit
 homo primus productus ex dato
 semine, et ita de omī ente reali. **Et**
 ut in genere comprehendam dicitur
 qd cuiuslibet rei alterius ab homine
 aut ab eius forma recipientis esse
 datur primū instans.

Sed pro rez delitione acci
 plendum primo qd cuiusli
 bet substantie vel vere qua
 litatis inaiate delinentis esse dabi
 tur ultimū instans sic intelligendo
 qd in dato instanti data res est et
 non immediate post illud instans in
 aliquo instanti illa res erit quod cla
 rum est quia aliter pars esset lūm
 totū. **Item** secundo volumus
 qd ad nariationez siue corruptionez
 partis alicuius forme sequit nariar
 tio seu corruptio illius totalis for
 me sic qd non plus remanet ista for
 ma totalis. **Item** tertio accipitur
 qd delinente forma alicuius compo
 siti delinit ipsum compositum esse
 sic qd variata etiam forma alicuius

compositi variatur totale compo-
situm. Ex quibus sequitur q̄ varia-
ta parte forme substantialis vel ipsa
forma substantiali variatur totum
compositum. Item quarto acci-
pitur q̄ variata parte materie va-
riatur tota materia ut prius patuit.

Item quinto q̄ variata materia
alicuius compositi habetis formaz ex-
tensaz variat illud compositum cuius
est materia. Ex quibus sequitur q̄
variata parte materie aut tota ma-
teria habetis formaz substantialē ex-
tensam variatur totum illud compo-
situm. Et si contra arguitur q̄ nihil cor-
rumpit ad corruptibz partis eius
quia sicut sequitur q̄ quicquid sufficit
corrumpere partes sufficit corrumpere
totum, dñs falsum quia maioris po-
tentie est totum q̄ eius pars igitur
requiritur maior potentia ad cor-
rumpendū totum q̄ eius partem.

Dicitur q̄ maioris potētie est totum
q̄ eius pars per se, tamē quia pars
inuatur a toto q̄ totum illud totum suf-
ficit inuare. Ideo non requiritur ma-
ior proportio aut potentia ad cor-
rumpendū totum q̄ partem. put ierū
fuit totū. Ex quibus sequitur p̄mo
q̄ cuiuslibz compositi naturalis hñtis
formaz extensaz definitis esse da-
tur ultimus instans, patz ista cōclu-
sio quia quodlibz tale non pōt desi-
nere nisi ppter definitaz forme
substantialis eius, sed cuiuslibz forme
substantialis definitis esse datur ult-
imus instans igitur res. Vel sic ar-
guitur quodlibz tale compositū tam-
cūto q̄ p̄esse tunc definit esse q̄ eis

q̄ qñ definit esse eius forma. Itē qñ
bet forma alicuius talis cō, pñti de-
fines esse sic q̄ definit esse q̄ aliqd
est eius ultimus instans quia ipsa est
res inaiata igitur cuiuslibz compositi
naturalis hñtis formā extensaz defi-
nētes esse datur ultimus instans. Et
quia nullus homo definit esse post
to q̄ unica aia sit in homie q̄ iduili-
bilis cōcluditur generalr q̄ cuiusli-
bet rei definitis esse datur ultimus
instans. Que cōclusio sic arguitur,
cuiuslibet rei inaiate datur ultimus
instans. Itē quelibet res definitis esse
est res inaiata aut definitis esse p̄
deficiēz rel inaiate, igitur sequitur
q̄ cuiuslibz rei definitis esse da-
tur ultimus. Si tamen ponatur re-
spectus q̄ relatōes a suis fundamen-
tis differre ille due regulē nō sunt
ita generales per totam materiā.
Sed ad p̄dicamentū substantie fal-
tes q̄ qual tatis regulē se extendūt,
ut si ista p̄positio tu moueris que
sic falsa incipiat esse vera tunc veris-
tatis illius est dare ultimus instans
in quo non est si de ur q̄ veritas il-
lius p̄positionis imēdiate post hōe
differet ab illa p̄positione, q̄ sic est
de ista tu fuisti, que sit falsa q̄ incipiat
esse vera. Et ita est dicendū de
multis aliis. Si ponatur decem p̄di-
camentoz significata esse decem ge-
nera differēt. Et q̄ hoc ibi dispo-
tare nōn debet inideat discretū in-
genūm p̄r hanc materiāz transi-
tūm qua uelit uia transire q̄ fin ex-
ge utam se p̄paret in hac materia
responsurū.

Sed incidit dubium utrum
pars aialis sit aialis. Pro cu
ius declaratione accipit pat
et q omnia composita naturalia ha
bentia formas ultimas eiusdem spe
ciei specialissime sunt eiusdem speciei
specialissime. p3 quia naturalis for
me substantiales eiusdem speciei di
stribui non possunt in materis di
versarum specierum substantiarum ideo to
ta composita sunt simul eiusdem speciei
specialissime. Item composita natura
lia ponuntur in specie per formas
eorum ultimas. igitur si forme sunt
eiusdem speciei specialissime etiam
composita. Item accipiat q nulle
duo species non sunt coeales. unt
equalis perfectionis essentialis. Quibus
adhuc adiungitur q iste terminus ho
mo put est de predicamento substantie
est terminus absolutus et species spe
cialissima. Ex quibus sequitur primo
q quodlibet membrum aialis cum quo
libet membro eiusdem aialis est eius
dem speciei specialissime substantialis
per pmo de habentibus formas ex
tensas. q quodlibet tale aial habet
formas ultimas extensas per totum
cuius quilibet pars est eiusdem speciei
cum ipsa tota. quia ipsa forma exten
sa tam substantialis q accidentalis est ho
mogenea igitur per primam suppositio
nem quodlibet membrum alicuius aia
lis est eiusdem speciei cum quolibet
membro eiusdem. et probat aialis. q in
quolibet aiali est una forma extensa
per totum et ultima q aliter homo
non foret qritas continua cum tamen
omne aial sit corpus. licet pars arri

da ligni non coordinatur cum parte
tendente aut utente ligni. patz etiam
ista conclusio de aialibus formaz ulti
maz in extensam habentibus et indivi
sibiles quia in oibus talibus quod
libet membrum habet formas ultimas
eiusdem speciei et eandem numero
cum quolibet altero membro eiusdem
aialis. et ideo caro. nervi. et sunt
speciei specialissime in homine quis
a spiritu et sanguine et a quolibet alio
humore specificiter differant quia nul
lus istorum coealis aut assimulatus
substantie illius. Item sequitur q
quolibet pars qritatus aialis est
eiusdem speciei specialissime cum ipso
aiali. quia quolibet talis pars q
ritatus habet formam ultimam sub
stantialem eiusdem speciei cum toto
composito quia quolibet pars habet
eandem formam numero ultimam
cum toto. aut habet formam exten
sam sicut et suum totum quia est ho
mo. genea igitur et. Ex quibus se
quitur q quolibet pars qritatus
alicuius compositi naturalis est eius
dem perfectionis essentialis cum suo
toto. patet ista omnia adiuncte secunda
suppositione. Item dato opposito
conclusionis sequitur q foret possi
bile aliquid transire de specie in speci
em substantialem ipso non corrupto
cum pars bonis possit esse bos q
uis ponatur q non sit bos. Quib
us datis sequitur q pars homi
nis est homo et pars bonis est
bos. quia quolibet pars quantita
tiva hominis est eiusdem speciei
specialissime cum toto homine.

sed non dicitur sub tali specie spe-
cialissima substantiali homo. igitur
quolibz pars quantitatua dicitur sub
illo termino homo cum significetur
per eundez atqz etiā sub reali specie
continetur si qua sit. Item si pars
quantitatua hominis non sit homo eūz
ipsa sit alicuius speciei specialissime
substantialis: quia quicqd est sub par-
ticulare in genere aliquo est i aliqua
specie specialissima eiusdez. et est ali-
quod individuum istius sequit qd est
alicuius alterius speciei substantialis
q̄ humane. et per consequens cōposita
habentia formas eiusdez speciei spe-
cialissime specificē differunt. quod
est cōtra p̄maz suppositiōis. Item
dato opposito cōclūsiōis sequit qd
est dare species substantiales nō cō-
cantes p̄fectiōis equalis essentialis
ut pars bonis et bos. quod est con-
tra secūdaz suppositiōis. Ideo con-
ceditur qd pars hoīs est homo capi-
endo illuz terminuz homo mere sub-
stantialem pro cōposito ex materia et
aīa intellectua. non eīz plus q̄ bos
cōplexuz cōpositū ex materia et aīa
intellectua significat. verūtamē ta-
lia solz vulgus spernere. de quo nō
est cura. Est enīz difficile eūz vulgo
naturalia loqui. capit eīz modos lo-
quendi tū et non substantialem. Quod
libz igitur cōpositū naturale est ho-
mogeneū quia quodlibz cōposituz
naturale sumit eandez denotatiōez
secūdaz speciez specialissimaz quaz
sumit sua pars. quia quodlibet tale
cōposituz est eiusdez speciei specia-
lissime eūz qualibz sui parte. et ideo

omnis homo est quidā homogeneū.
licet fm alias denotatiōes sit ethero-
geneū. et non soluz omne corpus est
homogeneū. sed quolibz forma ex-
tensa et quolibz materia. Et breuiter
res quolibz corpora est homoge-
nea. et ipsa est eiusdez speciei specia-
lissime cum qualibz sui parte quita-
tua. Et si cōtra arguit quia ethero-
geneū est illud cuius non quolibz
pars est eiusdez denotatiōis cum
suo toto cuius est pars. Et homoge-
neū est illud cuius quolibet pars
est eiusdez denotatiōis simul eūz
suo toto. igitur impossibile est qd ho-
mogeneū sit etherogeneū. Dicit
q̄ homogeneū est illud cuius que-
libet pars quantitatua est similis aut
eiusdez denotatiōis eūz suo toto.
Et etherogeneū est illud cuius qui-
bet pars quantitatua est diuerse deno-
tatiōis cum suo toto. Et q̄ par-
tes quantitatue hominis habent diuer-
sas denotatiōes a suo toto. quia
alia caro, alia sanguis, alia nervus.
et huiusmodi et alias denotatiōes
a suo toto sumūt. et hee denotati-
ones sunt accidentales ideo est ethe-
rogeneū. habent etiam eandez de-
notatiōez substantiales cum suo to-
to ideo homo est homogeneū et
etherogeneū. quod melius patz in-
telligenti uocabula greca a quibus
derivate sunt iste dictiones homo-
geneū et etherogeneū. Sed con-
tra arguitur. quia si pes hominis
est homo igitur pes hominis est ani-
mal risibile rationale omnis falsuz q̄
nec pōt pes ridere nec ratiocinari.

tota plāta desinit esse igit ipsa non
incipit diminui quia si ipsa diminue
retur ipsa manebit per tēpus. **¶** Et
cōsimiliter arguitur q̄ ipsa non po
test augeri quia non habere potest
aliam partem quāz iam nō habeat
quia nulla forma aut matēria potest
habere aliquāz partem quāz iam
non habeat quia resultans ex addi
to et p̄existente nō est p̄existens. **¶** For
te dicitur huic q̄ hec planta manet
eodem numero quia maior et p̄inci
palior eius pars manet, et hoc suffi
cit ad hoc q̄ maneat eodem nume
ro. **¶** Sed cōtra, ponat q̄ a plan
ta incipiat diminui si sit possibile sic
q̄ incipiat aliqua pars eius corrūpi.
Et arguitur q̄ ista planta non inci
pit diminui nec unq̄ diminuitur. **¶**
q̄ per nullum tempus post hoc hec
manebit eodem numero, q̄a per nul
lum tēpus post hoc manebit igitur
nec. p̄batur autē illa planta desinit
esse igitur per nullum tempus post
hoc ipsa manebit. patz oīa et autē
p̄batur quia iam desinit esse forma
illius plante, et tam cito desinit esse
compositus aut corpus naturale q̄
cito desinit esse anima eius aut for
ma, quia forma est que dat esse rei
et conservat eam in esse igitur iam
desinit esse ista planta. patz oīa et
b^o. sed arguitur a^o quia incipit al
qua pars illius forme que est res in
aiata non esse, sed q̄ cito incipit al
qua pars alicui⁹ forme nō esse tam
cito ipsa res incipit non esse, q̄a ad
corrūptiōem partis rei inaiate sequi
tur corrūptio totius igitur incipit

iam totalis forma illius non esse, et
per consequens istud totale cōpositus
quod est ista planta desinit esse.
Ideo concedit forte totum sicut est
concedendum. **¶** Contra q̄a tunc nul
lum aiatum anima sensitiva extensa
posset augeri aut diminui, patz eo
dem argumento quia q̄ cito pars
forme extēse desinit esse ita cito de
sinit esse ista forma totalis et ipsum
compositus cuius est forma. **¶** Ideo
etiam conceditur illud tanq̄ sequens
quia nulla posset assignari ratio
quare inaiate res non possent auge
ri q̄n per eandem habentia formas
extensas vegetativas aut sensitivas
nō possent augeri, et quēcūqz ratio
esset ad p̄bandūz brutum posse au
geri potest etiam esse ad p̄bandūz
istaz plantam augeri, et quēcūqz ra
tio datur per similia argumēta pos
sent eque sufficientia adduci pro ve
getabilibus et plantis. **¶** Sed con
tra id arguitur, quia sequitur ex illo
q̄ nulla planta neqz aliquod aial
habens formam extensaz posset ha
bere aliquā partē quāz nō haberet,
et sequitur forte q̄ nullum tale aial
posset nutriri nec aliqua planta, q̄a
si nutritio esset ipsa esset cōversio
nutrimenti aut alimentī in substan
tiam rei alite, sed nullum aial habēs
formas extēsas potest habere aliam
partem q̄ iam habeat igitur nullus
nutritus aut nutrimentus potest
esse eius pars. **¶** Item illo dato se
quitur q̄ nullum tale aial habens
formas extēsas potest alterari nec
localiter moveri q̄a non manet per
q

tempus quia continue fit in tali resolu-
tione multarum partium etc. **¶** Item
huius oppositum ponit aristoteles in pri-
mo de generatione ubi ponit augmenta-
tiones esse possibilem et aiaa augeri
posse. Sed ex ista responsione sequi-
tur quod augmentatio non sit possibi-
lis saltem in datis aialibus ideo etc. **¶**
¶ Ad primum dicitur concedendo
conclusiones. scilicet quod nulla res potest aliam
partem quam iam habeat habere. Et ul-
tra dicitur quod nutritio non est con-
versio nutrimenti in substantiam aliam.
sed si aliquid convertitur in substantiam
aliam nihil convertitur nisi materia pri-
ma nutrimenti corrupta. ideo si aliquid
nutritur isto modo capto ter-
mino ex sola materia prima nutritur
et non ex aliqua forma substantiali aut
accidentali quia substantialis forma
corrupta. et nullum accidens est aut
esse potest pars alicuius substantie.
tamen materia illius nutrimenti non
potest esse pars illius materie quare
modo habet id quod ponitur nutri-
ri. sed si nutritio est ipsa est assimi-
latio partis materialis nutrimenti cum
inductio forme substantialis istius
speciei cuius est forma substantialis
plante aut aialis quod per istum mo-
dum concedimus alii. **¶** Sed cum ul-
tra concluditur quod non esset possibi-
le aliquod aiaa alterari aut localiter
moveri. negatur omnia. et ad probandum
quia continue fit resolutio ab animali.
dicitur quod istud non legitur. stat enim
aiatus vivere et non alii sicut in primo
instanti in quo signatus est animal.

in quo instanti non nutritur illud aut
resolvitur. sed admittatur cum casu
quod continue fiat resolutio ab aliqua
parte illius aialis post primum instanti
esse eius. et legitur quod continue aliquod
animal definit esse. sed ex hoc non se-
quitur quod multa aialia maneant per
tempus. quia multe partes aialis
manent que etiam sunt aialia. licet
enim admittatur quod continue in aliqua
parte animalis fiat resolutio aut in-
cipiat fieri. non tamen admittitur quod
in qualibet parte quia tunc istud ani-
mal finem se et quilibet sui partem quare
tunc destineret esse. sequitur enim cu-
iuslibet partis quare istud aliqua
pars incipit corrumpi igitur nulla
quare istud pars immediate post hoc
erit. **¶** Et item legitur cuiuslibet partis
istius incipit aliqua pars diminui
igitur nulla pars immediate post hoc
erit. **¶** Similiter cuiuslibet partis istius
incipit aliqua pars augeri igitur hoc
incipit esse infinitum. sed de rarefa-
ctione et condensatione nullum tale ar-
gumentum valet. **¶** Et si arguitur quod a
qualibet parte illius aialis fiat reso-
lutio quia in qualibet parte calor na-
turalis agit in humidum radicale igitur
a qualibet parte eius resolvitur
de ipso humido. dicitur negando omnia
quia non quilibet calefactio est suffi-
ciens datam partem corrumpere. sed
si debeat corrumpi pars data propter
disproportionem calorem oportet quod
inducatur in istam partem nimia ca-
lidas cuius stare non potest for-
ma substantialis date partis que calidi-
tas non subito producit a calefaciente

intrinsicco aut extrinseco in istam par-
tem a gente, ideo concedit qd possit
localiter et qualitative moueri, sed
nihil habens formam extensam po-
test augeri, nec aliquis est uerus mo-
tus in predicamento quantis nisi ra-
refactio aut condēplatio, per addi-
tionez eniz partis non augetur ali-
quid, aut per diminutionēz dimini-
tur quia non manet idēz per tēpus
in diminutionēz et sic diminiui non po-
test aut augeri ut patz aduertent.
Sed aristo. pri^o de generatione po-
sult animata posse parte augeri, et
inanimata non posse uariaribus allu-
dens, quia bene percipitur qd ex ad-
ditione semipedalis terre ad bipe-
dalem terram deducto alio motu
non est illa terra maior sed resultat
unum maius ex illa semipedali ter-
ra et illa bipedali et non augetur pre-
cedens terra nec sequēs nec aggre-
gatum ex his, sed in animali non sic
ita perceptibilis additio quia pau-
litim, et quia fit additio per intus
suspensionēz nutrimenti in partes
formales, quia nutrimentūz iuxta po-
nitur partibus nō potius, et ab eis
assimilatur nec pēstētes particule
crescunt nisi rarefaciendo, et deo fin-
rei ueritatez licz hic non sit ita per-
ceptibilis additio sicut illa inanimata
non augetur, sic nec illa animata
anima extēsa, et quicūqz ratio facit
ad pbandūz qd illa animata augetur,
potest facere etiam et qd inanimata
augetur. Et sicut respondetur pro
una parte sic pro alia ut patet cal-
culati materiaz. **S**ed cōtra illud

forte arguitur sic, qd ex illo sequitur
qd nullum animatum anima inexten-
sa potest augeri aut diminiui et per
consequēs nihil potest augeri uel di-
miniui, quia nec animatum nec inani-
tum. **S**ed forte dicitur concedēdo.
Pro quo clarius uidēdo notare de-
bes, Nunquid idēptitas forme suffi-
ciat ad idēptitatez cōpositi cuius autē
nō possit pars materie inherētibz
formaz extensam uariari qn secum
uarietur et forma, de illo nō expedit
dubitare qd uariata parte materie
uariatur totum cōpositūz et e con-
tra, et modo cōsimili uariata parte
forme et.

Quiusmodi ergo incidit, utrius-
que remanēte eadem forma in
cōposito unicam habēte
formam indiuisibilem, et uariata mate-
ria addendo uel diminuendo sit ag-
gregatum resultans aut remanens
illud met quod ante erat. **E**t ar-
guitur qd nō quia hoc dato sequitur
qd pes fortis esset caput eius, et simi-
liter qd fortis esset quilibet pars qti-
tatiua fortis quia materia non uariat
idēptitatez numeralez, igitur cum
quolibet pars qtitatiua fortis ha-
beat eandēz formam substantialem ul-
timam cum qualibet alia parte qti-
tatiua et etiaz cum forte sequitur qd
quolibet pars qtitatiua fortis est
quolibet pars qtitatiua eiusdem, et
sequitur qd fortis est quolibet pars
qtitatiua eiusdem. **I**tem isto da-
to sequitur qd foret possibile qd for-
tes est plato, et qd fortis differt a
platone, quod est impossibile, et arguitur
q. 2

illa consequentia quia ponatur q
 deus animaz fortis infundat in b
 materiaz pedalem quam materiaz
 ista anima informet. et sic fortis ho
 mo habens istam materiaz et istam
 animaz. ponatur etiam q deus ean
 dem animaz infundat in e materia
 bipedali quod possibile est. sicut pos
 sibile est q eadem anima numero
 sit in pede et in capite. et homo com
 positus ex e materia. et ista anima sit
 plato. et arguitur q plato est fortis
 quia plato habet eandem animaz
 numero quam habet fortis. et mate
 ria non variat idempritatez nume
 ralem igitur plato est fortis. et pe
 dale bipedale. Et arguitur q fortis
 differt a platone quia fortis currit
 et plato sedet ut ponitur et sequitur
 intentum. Item potest definire
 esse fortis remanere platone igitur
 fortis non est plato. Item si for
 tes est plato segitur q quelibz pars
 fortis est pars platonis et contra.
 Aliter si fortis habet aliquas par
 tes quas non habet plato aut econ
 tra fortis non est plato. quia bene se
 quitur fortis habet b partem et pla
 to non igitur et. et sequitur fortis
 habet b partem et fortis est plato
 igitur plato habet b partem. et sic
 de aliis. Item isto dato sequitur
 q iste terminus fortis sit accidens
 seu terminus accidentalis. sequens
 falsum ut supponitur. ponatur eniz
 q iste terminus fortis sit terminus
 substantialis et singularis. et arguitur
 consequentia. quia ponatur q fortis
 sit bipedalis cuius una medietas sit

b. et diminuatut donec a sit fortis. et
 arguitur sic. iste terminus fortis pre
 dicatur successue vere negative et af
 firmative de termino singulari sup
 ponente pro forte et preter subiecti
 corruptionez. quia utraqz istaz erit
 vera preter subiecti corruptionez.
 hoc est fortis. hoc non est fortis. de
 monstrato forte igitur iste est termi
 nus accidentalis. patet consequentia
 per diffinitionez termini accidenta
 lis. Et hanc arguit de illo termino
 fortis ita de omnibus aliis terminis
 substantialibus communibus et discre
 tis. Item arguitur q illa contra
 dictoria. hoc est fortis. hoc non est for
 tes que sunt metalia per certuz tem
 pus erunt vera. q eniz sint contra
 dictoria patet. subiecta eniz conuertunt
 tur eniz predicatis eniz idem demon
 strant ut pono. et sunt alia requisita
 et non significabunt aliter ille pro
 positiones per totum tempus danduz
 igitur continue sunt et erunt contra
 dictoria. et utraqz erit vera cum alia.
 Continue eniz erit ita q hoc est for
 tes demonstrato forte. et ista pro
 positio erit sic significans hoc est fortis
 igitur continue pro ista mensura erit
 ista propositio vera. hoc est fortis igitur
 ista erit pro tunc vera. sed ista
 conuertitur cum illa in mente posita
 igitur alud contradictorium erit neq
 pro eadem mensura. Et q hec con
 uertitur e: et illa arguitur. ponatur
 eniz q diminuatut fortis quousqz
 reddat vera ista. hoc non est fortis.
 Et arguitur q nunc inuicem con
 uertantur posita ista negatione non.

eodem modo penitus significant sicut ante significabant sed ante conuertebantur igitur et nunc conuertuntur. **I**tem isto dato sequitur quod sortes erit pedalis in a instanti et pro eodem instanti erit maior quam pedalis quia ponatur quod sortes sit bipedalis et diminuatur quousque sit pedalis sic tamen quod in a instanti sit maior pedalis. **E**t arguitur quod sortes erit pedalis in a instanti quia sortes erit hoc pedale in a instanti demonstrato illo pedali quod remanebit sortes igitur sortes erit pedalis in a instanti patet consequentia et arguitur antecedens quia quod erit hoc pedale in a instanti erit sortes igitur sortes erit hoc pedale in a instanti patet consequentia a conuersa ad conuertentem. **E**t si forte dicitur quod hec est sua conuertens quod erit hoc pedale in a instanti erit sortes in a instanti. **C**ontra quia tunc ista non posset conuertere in unam ueram albus erit nigrum in a instanti quia ista foret sua conuertens quod erit nigrum in a instanti erit album in a instanti. **I**tem illa responsio non tollit argumentum quia adhuc illa est uera quod erit pedale in a instanti erit sortes in a instanti quia sortes erit aliquid quod erit pedale in a instanti igitur aliquid quod erit in pedale in a instanti erit sortes in a instanti. **E**t ex casu legitur quod sortes erit maior quam pedalis in a instanti ut patet intelligenti igitur etc. **I**tem a est pedale et immediate post instantis quod

est presens erit bipedalis et tamen nunquam augebitur sed quoadmodum a erit a diminuetur patet quia a immediate post hoc erit sortes in casu posito quia sortes immediate post hoc erit sortes etc. Et tunc sequitur etiam quod a incipit esse sortes ut quia in instanti quod est presens a non est sortes et immediate post instantis quod est presens a erit sortes et tamen per magnum tempus post hoc erit etiam ita quod a incipit esse sortes tenet consequentia ex communi uerificatione eius quod est incipere. **E**t per idem concludi potest quod sortes per totam istam horam erit albus et tamen per eandem horam erit summe niger. **I**tem sequitur quod per eandem horam sortes calefiet per quam totam frigeat posito quod una pars calefiet per totam istam horam et alia equaliter frigeat et quod utraque illarum medietatum aliquando erit sortes. **I**tem sequitur possibile fore quod pars sortis est maior sorte. **I**tem ponatur quod separatur manus sortis a sorte remanente anima intellectiva in ista manu sicut erat quando erat coniuncta quod possibile est supernaturali potentie cuiusque conuenit facere quod una anima intellectiva sit in qualibet parte quantitatis sortis ita conuenit sibi facere quod eadem anima sit in manu separata uel saltem in illo quod erat manus sortis et eque bene potest deus facere utrumque. **Q**uo dato sequitur quod duo homines sunt separati quorum quilibet est sortes et legitur quod sortes est illa manus uel saltem est illud quod

erat illa manus et non est illud quod
 erat illa manus. patet omnia intelligi
 et tunc sonus est terminus discretus. **I**tem
 sequitur quod quilibet pars quantitativa
 sonus differt a sonus. et tunc nulla potest dis-
 ferre a sonus. quia quilibet potest esse sonus.
Item ponatur quod a anima et b et c ma-
 teria fuerint sonus. et b materia desine-
 rit esse gratia exempli. et sonus remanserit a
 et c. Et anima gustus sic. hoc fuit sonus. quod
 iam non est sonus. demonstrato a et b et
 c. et hoc fuit aliquid igitur aliquid fuit sonus.
 quod iam non est sonus. patet omnia et etiam
 2^o quia ista non sunt sonus. demonstrato do-
 tria quorum unus iam desinit esse. Et
 tunc arguitur sic. aliquid fuit sonus. quod
 iam non est sonus. et nihil nisi anima igitur
 anima fuit sonus. quod iam non est sonus. et
 nullus anima nisi homo igitur aliquis ho-
 mo fuit sonus. qui iam non est sonus. et nul-
 lus homo nisi sonus. igitur sonus fuit sonus. et
 iam non est sonus. omnis falsus quia tunc se-
 quitur quod sonus fuit sonus. et ipse non est sonus.
 quod est falsus quod sonus fuit sonus. et ille
 est sonus. **I**tem tunc sonus. qui fuit sonus.
 fuit sonus. igitur non sonus. qui non fuit sonus.
 fuit sonus. **I**tem isto modo sequitur quod al-
 quid per totam istam horam diminuetur
 et per eadem horam augebitur. ponendo
 quod sonus sit bipedale cuius a sit unum pe-
 dale quod remanebit sonus. facta dimi-
 nutio et incipit augeri a pedale. non
 tamen tunc augendo quod tunc deinde sonus.
 et sequitur quod a erit maius quam est quia
 ipsius augebitur. et sequitur quod a non erit
 maius quam est quod ipsius diminuetur
 tur quia sonus. et tunc diminuetur ut po-
 no et sonus. erit a igitur et c. **O**ppositum
 tamen arguitur sic vulgariter. quia si varia-

ta parte materie variatur compositum
 naturale sequitur quod nullus est termi-
 nus discretus aut quod sonus. non manebit
 sonus. per tempus. nec plato manebit pla-
 to. et sic de aliis. et tunc accideret dece-
 ptio in commutationibus et distributione
 bonorum et malorum. **I**tem quod mul-
 ti fuerint dii quorum quilibet ab altero
 differebat. et quod deus potest incipere esse
 aut desinere esse saltem per potentiam
 sui puta per definitionem partis eius aut
 perceptionem. **A**d dubium igitur di-
 citur accipiendo quod ad variationem par-
 tis materie sequitur variatio totius ma-
 terie. **S**ecundo quod ad variationem ma-
 terie totius sequitur variatio totius
 compositi. Ex quibus sequitur quod variata
 parte materie aut totali materia se-
 quitur variatio totius compositi natu-
 ralis. **E**x quibus acceptis cum preceden-
 tibus sequitur generaliter quod nulla substā-
 tia potest habere altam partem quam iam ha-
 bet. et per idem nullum actus nec alius
 quod aliud potest habere aliam partem quam iam
 habeat sicut dictum est ideo nec sonus
 nec aliquid aliud potest augeri. Si enim
 quis absque tedio aspexerit videbit
 quod tam bene sustineri potest quod tam
 inaniata augetur quam aiata. et tam bene
 responderi quam sustineri. et responderi
 potest ad rationes probantes quod sonus. et alia
 similia habent formas extensas potest au-
 geri. imo ut vere loquar hoc potest
 tam male sustineri quam illud. et tamen con-
 tra aristoteli est quod tam aiata anima exten-
 sa non augeatur quam habent animas exten-
 sas. quod etiam in homine credidit aristoteles. alia
 quare alia forma substantialis extensa.
 nec potest quod in quolibet homine esset

ista anima iduisibilis inherens ppe
tua et eterna. sed posuisset unicuique in
tellectum in tota specie. quod patet
colligendo diuersa dicta in diuersis
locis. quia aristo. credidit nihil habere
principium quod non sit habitum
finem. nec aliquid habitum finem
quod non habuerit principium ut pa
tet pri^o celi. **T**ertio autem de anima
posuit intellectum humanum non cor
ruptibilem. et in secundo de anima dum
dixit. Separatur autem hoc ab hoc
tamquam perpetuum a corruptibili ubi for
mam sensitiuam comparat ad intelle
ctiuam. et per consequens non habere
principium igitur non poneret intel
lectum humanum nisi intellectum quem
posuisset formam appropriatam toti
speciei humane. ut colligi potest se
cundo et tertio de anima. ubi dicit. **R**e
linquitur igitur potentia que nullius
corporis est actus. ideo non posuisset
ultimam potentiam in homine fore
creatam quia nihil finem cum sit ex ni
hilo. ut patet pri^o philosophorum. **N**ec di
xisset ultimam potentiam fore animam
in homine sed intellectum. unde omnis
anima est actus corporis ut patet ex
diffinitione eius secundo de anima
nec multiplicasset huiusmodi poten
tiam cum in unica tali possit species
conseruari. Et hanc fuisse intentionem
aristo. colligitur ex uariis passibus
ab eo dictis. **E**t si attente per eius
uolumina aspereris hoc totum cre
didit auerroy tertio de anima com
mento uigesimo primo. **I**deo propter
complacere aristo. non est ponendum
animata habentia formam inextensam

inherentes posse augeri quia etiam
ista non est intentio aristo. imo aristo.
credidit ultra intellectum appropri
tum esse formam extensam in homine
cum natura inferiorum uel materia inie
rior non sit sine forma substantiali
inherente. et negasset aristo. quod anima re
manet post mortem que nec esset in
herens nec appropriata in illis saltem
libris qui ad latinos peruenierunt.
sicut negasset spiritus malignos quos
uulgus detractores uel temporales
uel dyabolos appellat. **A**risto. enim
pro magna parte quicquid nescit ne
gauit. imo nec de anima humano nec
de homine quo ad augeri uel dimi
nui uerbis suis credendum est sicut
nec de forma credimus. **S**ed ad
primum argumentum negatur omnia.
aliquis enim est terminus discretus
ut li sores uel plato qui est positus
ad significandum hominem qui est com
positus gratia argumenti ex a ma
teria et b forma. et stat quod sores sit
sores per tempus. quia qua ratione
est possibile per tempus quod in aliqua
parte non fiat resolutio possibile est
eadem ratione quod in toto homine
non fiat resolutio per tempus aliquod.
Item stat hominem egrum non
nutriri et plantam etiam non nutri
ri tam quo ad se quam quo ad partes
quia stat plantam esse in magno fri
gore et nec crescere nec resolui igitur
per illud stat istud quod iam promissum
est. **E**t cum arguitur quod esset de
ceptio in commutationibus et distributi
onibus bonorum et malorum quia non
puniret qui peccasset nec premiaretur
qui iust

qui merulset. **D**icitur qd fm iustitiaz
comutacionem vel distibucionem aut
fm catholicam ueritatem spectan-
duz est ad animaz quia omis actio
compositi prouenit ab illa et non ad
materiaz a qua nihil puenit. **I**deo
si anima cum b materia peccauit et
tunc erat fortes iste homo qui erat
compositus ex illa materia et ex illa
forma non oportet qd ista anima pu-
niatur cum ista materia sed sufficit
qd ista anima cum quavis materia
puniatur. **I**tem etiam catholica
ueritas non fundatur in materia.
cum enim deus filius tres naturas
in se contineat. scilicet uerbum. animam. et
materiam. stat qd ille numerus qui
est illa tria. desinat esse. sicut stat qd
numerus qui est deus et hoc instans
desinat esse et incipiat esse. **I**deo pos-
sibile est qd xpistus fm partem ma-
terialez et fm qd homo desinat esse.
Talis autem disputatio non est dis-
cenda apud uulgus quia non potest
subtilitates que sunt ultra consuetu-
dinem speculari. Si uero non stent
ista oportet conclusiones illatas ante
oppositum saltem concedere quas
intellectus non bene cognoscit. **C**um
uero considerat istas hic concessas
conclusiones optime intelligit. Et
consequenter respondendo ad casus
possibiles se aptet ad istos.

Ed adhuc oritur dubium
An sit dare primuz in-
stans in quo fortes erit sci-
ens uirtuosus aut sanus. posito qd
fortes debeat transmutari de igno-

rantia in scientiam. et de uicio in uir-
tutez. **E**t arguitur primo qd non
Et arguitur sic. Si fortes aliquam
propositionem incipiat scire aliquod
erit ultimus instans in quo non sci-
et illam. quia quodcumqz fortes sci-
et aliquam propositionem sub aliquo
gradu certe intensiōis sciet illam
sed omnes propositiones quam for-
tes sciat sub aliquo certe intensiōis
prius sciuit sub gradu remissionis igitur
nullum erit primus instans in
quo sciet illam propositionem et for-
tes incipiet scire illam propositionem
igitur aliquod erit ultimus instans
in quo non sciet illam. **I**tem ista
non est uera plato mouetur. et iam
non est dare nisi ultimus instans in
quo non erit uera igitur non est da-
re nisi ultimus in quo non erit scita
et si aliquando erit scita in aliquo in-
stanti cum iam non sit scita igitur etc.

Oppositum arguitur quia aliqua
est propositio que non potest incipe-
re esse uera nisi erit aliquod instans
in quo primo erit uera. ut patet de
ista propositione. hoc instans est igitur
alicuius talis contingit dare primus
instans in quo sit scita. **P**ro cuius
dubii solutione primo accipitur qd
omis qualitas est gradualis. patet
quia omis qualitas est apta quod
est de se subiecta sunt terminatur
intensum reddere. et nulla est in infi-
tum remissa. Nulla enim potest esse
remissio infinita. **I**tem si aliqua
non sit gradualis sit ista mentalis
et notitia. **S**ed contra quia a no-

titia mentalis est gradualis. Aliquis
 enim aliquando magis aliquando mi-
 nus credit eandem propositionem, et
 qua ratione una est insensibilis ea-
 dem ratione quilibet mentalis. et
 quod facit pro una facit pro utra-
 que. et sciens ita respondet pro una
 sicut pro alia. **S**ecundo accipitur
 quod nulla actio naturalis potest esse
 instantanea, patet quia saltem ordine
 nature non potest agens approxima-
 ri parvo nisi successu, aut non sic quod
 pro instanti agat. **T**ertio accipitur
 quod latitudines contrariorum non pri-
 morum, sicut est albedinis, nigredinis,
 credulitatis, exhibitiois, non necessa-
 rio mutuo se expellunt. **S**tat enim
 albedinem generari absque corrup-
 tione nigredinis et remissionem crea-
 litatem absque formidine aliqua, pa-
 tet quia stat remissionem consideratio-
 nem esse super aliquo vero credito
 remissione absque formidine aliqua et
 contrarii consideratione. **Q**uarto
 accipitur quod scientia est habitus
 vel assensus veri sine formidine. Et
 opinio est habitus vel assensus ve-
 rus cum formidine. Error est assen-
 sus falsus sine sit cum formidine sine
 sine formidine. **E**x quo sequitur
 quod aliquis error erit scientia et econ-
 tra aliqua scientia erit error, patet
 posito quod remanente assensu a pro-
 positionis incipiat a propositione esse fal-
 sa. **E**t ita etiam concedendum est quod
 scientia erit opinio, et opinio error,
 et contra, patet quia iam aliquis as-
 sensus verus qui est sine formidine

potest admisceri cum aliquo gradu
 hesitationis secundum quem modum con-
 cedendum est quod aliqua scientia infi-
 ties erit error, et contra, et infinites
 fortes incipiet scire datam propositionem
 nem et desinet scire eandem. **E**x
 quibus acceptis sequitur primo quod
 non est dare primum instantem aut ul-
 timum instantem alicuius notitie sensi-
 tive puta visionis, tactionis, et huius-
 modi quia omnis talis qualitas est
 gradualis per primam suppositionem,
 et nulla talis potest subito acquiri
 per secundam igitur nullus est pri-
 mus gradus aut ultimus. **E**x quo
 sequitur ultra quod omnis notitia sensi-
 tiva fit ex persistend cognitione sen-
 sitiva. **I**tem sequitur quod nullus
 est primus conceptus in mente ge-
 neratus quia quocumque dato prius
 fuit conceptus seu notitia incompleta
 remissior. **T**ertio sequitur quod est da-
 re ultimum instantem non esse opinio-
 nis fortis vel platonis et primum non
 esse, posito quod scientia desinat esse
 per admixtionem exhibitionis, ut po-
 sito quod fortes credat firmiter celum
 moveri et per aliquas evidencias ad
 oppositum factas generetur formi-
 do in mente fortis ita quod fortes non
 credat tam firmiter quod modo credit
 sed cum exhibitione, et tunc patet
 propositum. **U**nde est adverten-
 dum quod tripliciter potest aliquid trans-
 mutari de sciente in non scientem,
 et contra. **P**otest enim aliquis er-
 rare et habere assensum falsum de
 propositione contingenti, que eo sit credere

incipiat esse x. s. et tunc datur primus
vel ultimus affirmativus vel negativus
tam quo ad definitum quam quo ad in
ceptum secundum quod propositio de qua est
assensus incipit vel desinit esse vera.
Et ita est de transmutatione ab erran
te in scientem manente assensu re pmuta
ta. Potest etiam aliquis transmu
tari de sciente in non scientem per
remissionem contrarii admixti cum
assensu. ut posito quod fortes oppine
tur celum moveri et credat celum mo
veri cum hesitatione et renitatur
illa exhibitio usque ad non gradum
remanente assensu. et patet tunc quod
erit dare primus instans in quo iste
assensus erit scientia et in quo fortes
erit sciens. et idem instans erit pri
mus non esse opinionis fortis quod
erit primus instans istius scientie.
Nunc ergo enim isto modo datur pri
mus vel ultimus signate opinionis
cum non detur primus vel ultimus
exhibitionis commixte. Potest etiam
aliquis transmutari a non sciente in
scientem absque signate rei mutatione
vel exhibitionis remissionem. Potest
enim aliquis nullam habere creduli
tatem de b. propositione vera et inci
pere a non gradu credere b. propo
sitionem per aliquam evidentiam inci
pientem a non gradu movere ipsum
ad assensum b. propositionis. Et isto
modo non erit assignare primus in
stans in quo forte erit sciens b. propo
sitionem sed ultimus in quo non. Nec
per illum modum est dare primus
instans in quo propositio scitur nec
ultimus in quo scitur propositio quo

ad definitum. Ex quo patet quod non
continue primus instans in quo scimur
tur premisse vel assens alicuius rationis
denominare a li. si. vel igitur et. scire
esse bone est primus instans in quo
scitur conclusio eiusdem rationis quia
contingit nullus forte primus instans
in quo scuntur premisse sicut tertio
modo. Et etiam contingit aliquod
esse primus instans in quo scuntur
premissae ut patet secundo modo. Et
nullum est primum instans in
quo scitur conclusio quia nulla forte
est evidentia ad partem contrariam
respectu conclusionis in principio sed
respectu premissarum aliqua est eviden
tia ad partem contrariam. Item
possibile satis est hoc in rationis dya
lecticis quia possibile est quod ratio sit
scita esse bona et assens sit scitus et ratio
non scitur ab eodem. Quod potest
multipliciter contingere. vel quia assens
sit intellectus et ratio non. ut posito
quod assens sit latinum ratio vero grecus
et credas istam rationem esse bonam si
cut quilibet nostrus credit multas
propositiones grecas aut consequenter
fore bonas et ipsas nullas intelligit.
vel quia forte creditur quod ex vero se
quatur falsum. Et tunc stat quod data
consequenter sit scita esse bona ab illo
a quo assens est scitus et consequens ne
scitur quia putat ipsum esse falsum.
Item potest esse quod assens sit scitus
et consequenter sit scita esse bona. et re
pugnet consequens sciri sicut est verum
de tali omnis propositio scita est affir
mativa igitur nulla est negativa scita.
et de tali hoc non scitur igitur hoc non

scitur demonstrādo utrobiz dñs
ñs eiz sciri non pōt qñs uez sit.
vnde est aliqua ppositio uera que a
nullo sciri pōt. sicut ista hec ppositio
nō scitur eadez demonstrata. imo
aliq est ppositio quā tu potes scire
et deus non pōt scire illā. ut ista. hec
non scitur a deo ipsa demonstrata.

Sed cōtra istud q sensus exteri
or non imutat integre prius a suo
toto per se q a sua parte arguit. qz
ex illo sequitur q sensus exterior non
prius sentit totū per se q partē per
se cuius est pars. nō fallit qz pos
to aut signato instāti in quo for. ic
piat per se uideret a totūz sequitur q
in eodē instāti incipiat uidere per se
aliquā partēz totius. et si sic legē q
immediate post illud uidebit a esse
diuisibile in duas partes aut plures
et per consequens immediate post illud in
stās uidebit utrāqz illaz medietatū
per se. tenz nō quia non pōt aliqd
uideri diuisibile nisi saltē uideat di
uisibile in duas medietates aut in
partes equales suis medietatibus.

Et ex illo cōcludit q si uidet me
diatē per se uidet medietatē medietatē
tis et sic ultra et per consequens q libet
partēz qritatū illius per se uide
bit. quod est impossibile. Sed huic di
citur q nullus sensus exterior pōt
aliqud per se. i. put distinguē ab alio
qz sensus exterior non ponit quēien
tiaz nec differeētā inter aliqua. S
sensus cōis est ponēs differeētiaz in
ter res diuersas et quēientā. Et si si
at argumētū de sensu cōmuni utrū
prius sentiat totū per se q eius par

tez. dicit q sic licet nō prius imute
tur a toto q a parte. Et si arguit q
respectu sensus cōis aliqd apparet
nō diuisibile. dicit q nō est in
cōueniēs licz difficiē esset expientia
tū hoc argumētū ualē. sentit totū
per se tū sentit aliqua eius pars
per se. put pars eius. et ex parte sen
sus exterioris qui nō pōt nisi sin
gulariter est uez q sensus exterior
nō sentit prius totū per se imutare
q eius partēz imutātez. aliter enī
aliqud foret minus sensatū et etiaz
sensibile quod per se imutaret sen
sū a ppositiōe equalitatis. ideo inci
piēs sentire totū per se incipit senti
re partē per se sicut nihil pōt prius
incipere esse q fuisse. Quod tū illud
quod supradictū est sit uez. s. q lati
tudo hesitaciōis et credulitatis non
mutuo se expellunt arguit. qz possi
bile est for. assentire per b et euidentē
as huic ppositiōi celūz moueri que
sit a. et hīc d euidentiaz cōtrariū. nō
tū ita forte sicut b uel. **Q**uo dato
for. oppinat celūz moueri. ponatur
igit q incipiat d euidentia remitti et
hesitatio ab ea pducta corrumpi et
for. diuertat et obliuiscat d euidentie
remanētibz c et b euidentis nō inten
sis. Donat enī q for. non firmiter
aduertat s; potius remittat in cōsi
deratiōe. et sequitur q remittat hesi
tatio nō imissa credulitate. Ex quo
p q non omis credulitas sine hesi
tatiōe est summa que nō est pars ali
cuius alterius. **I**tez possibile est
for. oppinari celū moueri p b et euide
tias. et p d ad unā partē oppositā. et

q̄ incipiat fortis remitti in aduer-
tentia donec erit totaliter oblitus
et patet q̄ simul remittetur creduli-
tas cum exhibitōe. aliter enī fortis
non possz remitti in aduertentia aut
exhibitōe usqz ad non graduz si in-
tensa credulitate remitteretur belira-
tio et contra. ¶ Item potest incipe-
re generari albedo absqz hoc q̄ in-
cipiat corrumpi nigredo ut patet in
mitto ex elementis immediate gene-
rato igitur et c. ¶ Sed pro ordine
sentationū et intellectū habē-
do intelligēdū est q̄ si fortis non
sentiat nec intelligat quā aliquando
sentiet et intelliget incōplexē et com-
plexē affirmative et negative assen-
tiet et dissentiet prius per tempus
sentiet q̄ intelliget quia omis noti-
tia exterior puta auditio visio et c. sine
cessu generabitur. et aliquādo tam
modica sentatio erit generata q̄
ipsa non sufficet multiplicare spe-
cies suas ab organo sensus exte-
ris usqz ad organū sensus interio-
ris aliter tota sentatio foret infinite
potentie si quilibz pars eius per se
ad tantam distātiā sufficeret mul-
tiplicare species suas. ideo si fortis
nec sentit nec intelligit et sentiet et in-
telliget prius per tempus sentiet q̄
intelliget. et prius sentiet incōplexē
q̄ complexē quia prius per sensum
exteriorē q̄ per sensum interiorē
sed sensus exterior nō percipit com-
plexē affirmative uel negative quia
sensus exterior non percipit nisi fm
q̄ imutatur a sensibili exteriori. sed
nullum est sensibile exterius aptum

datum generare in organo exteriori
actum componēdi aut diuidēdi
igitur et c. prius etiam fortis intelli-
git incōplexē q̄ complexē. et prius
affirmative q̄ negative. et prius as-
sentiet q̄ dissentiet quia ppositio
siqua primo erit cōcepta a forte erit
affirmativa de hoc uerbo est secun-
do adiacente ab eo credita absqz
alia euidētia. aliter enī esset pro-
cessus in infinitū in euidētiis. sed
intellectus nulli ppositiōi affirma-
tiue uel negative dissentiet nisi pro-
pter aliquam euidētiā uel ppter
aliquas euidētiās ad unam uel ad
utrāqz partē cōprehensas inequa-
les. ¶ Sed pro conceptū ordine
scīas q̄ intellectus prius conce-
pit rem conceptu singulari incōple-
to uago confuso et non circūstā-
tato. quia aliter esset processus in
infinitum in cognitionibus uel con-
ceptibus. Exinde uero eandem con-
ceptu transcendente. et per ordinem
descēdit. et ultimo eam concipit con-
ceptu singulari determinato. ¶ Nec
aliter intelligēdū est arist. primo
philosoz. et primo posteriorū cum
suis equiuocationibus de uniuersali
et singulari. quia contrario modo
utitur illis terminis in dictis locis.
siue uerba intelligentur de toto in-
tegrali et eius parte. siue de toto
uniuersali et eius parte. siue de mi-
nus uniuersali in eadem linea. quia
prius intelligimus rem esse cōce-
ptu magis uniuersali q̄ minus uniu-
uersali. ¶ Et cōsistenter dicēdū est de
transmutatiōe de et mo in mōtū

et eodem. possumus enim imaginari
de non uirtuoso in uirtuosum ali-
que transmutari per intensiorem dis-
positionis repugnantis. dato uicio.
ut dato quod fortis intemperatus de-
beat transmutari ad temperantiam
per successiuam depeditionem illius
uicii et per successiuam acquisitionem
nem depeditionis repugnantis per
quam disponatur appetitus sensiti-
uus uel intellectus ad perfectam tem-
perantiam. et patet quod si fuerit facta
talis transmutatio erit dare primum
instantis in quo fortis erit uirtuosus.
quia erit dare primum instantis in
quo non erit aliquid de ista disposi-
tione uirtuti repugnante. quod enim
dispositio uirtuose est admixta dis-
positione contraria apta inclinare ap-
petitum de se in malum non est ista
dispositio uirtus sed continetia aut
perseuerantia aut huiusmodi. ut ui-
deri potest septimo ethicorum. **A**lio
modo potest fieri transmutatio de
non uirtuoso in uirtuosum absque
deperditione alicuius dispositionis
repugnantis uirtuti. ut posito quod for-
tes iam nullam malam dispositionem
habeant in appetitu sensitivo uel
intellectivo. et inclinat per bonam
consuetudinem et bonas operatio-
nes generari una dispositio uirtuo-
sa in appetitu sensitivo uel intel-
lectivo fortis. **E**t sequitur quod non est
dare primum instantis in quo erit ge-
nerata uirtus quia quodcumque erit
bona dispositio si reposita de con-
traria rectificans appetitum ad re-
cte intelligendum. uel eligendum est

in eodem appetitu uirtus. **I**sto igitur
modo non datur primum nec ul-
timus instans uirtutis in forte. sed
primo modo datur utrumque. **S**ed
contra illud forte arguitur. quia omnis
uirtus est de difficili mobilis igitur
non infinite remissa est aliqua uir-
tus. cuius oppositum sequitur ex di-
ctis. **I**tem sequitur quod possibile
foret uirtuosum esse uirtuosum quia
fortes modo dicto potest fieri tem-
peratus per deperditionem intempe-
rantie uel dispositionis repugnantis.
ponatur igitur quod ita fiat remanente
forte pusillanimo. et sequitur contra ex-
emplum quod in a instanti erit fortis uir-
tuosus quia erit temperatus. tenet
consequenter a specie ad genus. et in eo-
dem instanti fortis erit pusillanimus
igitur uirtuosus. contra patet ut prius.
Sed ad primum dicitur quod omnis
uirtus est de facili mobilis quia omne
finite difficile est facile. ideo per
istas differentias facile et difficile
non differunt habitus et dispositio.
Et conceditur illo modo quod in infi-
nitum remissa dispositio est uirtus
et tamen quolibet uirtus est de diffi-
cili mobilis. **U**erum tamen si alter ca-
piatur ille terminus uirtus ut signi-
ficet dispositionem non commixtam re-
pugnantem dispositioni rectificatam
appetitus sub certo gradu intensius
et firmam uel ultra certum gradum
tunc dabitur primum instantis in quo
sic uel ultimus in quo non secundum
uarias terminis significatorem. si enim
dispositio sine contrario iuncta ultra e
gradum quocumque sit illa sit uirtus

et non aliqua sub e gradu nec extra
tunc dabitur ultimus instans in quo
non erit virtuosus. **S**i vero nomi
netur virtus dispositio sine contra
i so luo sub e et ultra e et non extra
et abitur primus et ultimus instans.
Sed primus modus est acutus quia
quolibet pars virtutis est virtus. iste
autem est sensibilior. et isto modo vir
tus est de difficili mobilis sensibili
ter. et isto modo dispositio differt
ab habitu sic capto termino. **S**ed
ad secundum dicitur quod sine contradic
tione concedendum est virtuosum esse
utrosque. nec isti termini contrarie
opponuntur virtus et ultimus quia me
dius non opponitur extremis con
trarie. quia contraria sunt que sub
eodem genere posita a se invicem ma
xime distant. sed medius non maxi
me distat ab extremis. sed quodlibet
vitiium alicui vitio est contrarium. ut
timiditas est contraria audacie. inter
que duo extrema vitiosa est medius
virtus. que est fortitudo. **S**ed hec
materia non est presentis specula
tionis. **E**t si iterum arguitur contra.
quia impossibile est quod albi in vel ni
grum naturaliter sit punctum vel
alargum igitur per idem non potest
esse quod virtuosus sit vitiosus. dicitur
quod non valet ratio quia albedo et ni
gredo sunt species specialissime. et
etiam rubedo. et non quilibet color
est medius inter duo propria extre
ma sicut quilibet virtus. **S**ed de
sanitate et egritudine scito primo
quas res significant. **C**apiatur igitur
ille terminus sanitas prout significat

idem quod dispositio corporis viventis
a qua operatio naturalis provenit vel
est apta provenire non lesa. **E**gritudo
autem est dispositio corporis viventis
a qua operatio lesa provenit. et quia
nullum est dare primum instans lesi
sionis quia nulla est minima lesio ideo
datur ultimus non esse egritudinis
et ultimus instans esse sanitatis. et
primum esse eius posito quod transmu
tetur ab egro in sanum. sed si incipe
ret esse animal aliter esset. quod vero
nulla sit minima lesio patet quia vel
ista foret lesio in complexionibus
aut in numero. vel in unitate. vel in
continuitate. non in complexibus
nec etiam in aliis ut patet. **C**ertum
tamen egritudinem aliter diffinit
medicus. dicens quod egritudo est dispo
sicio a qua operatio provenit vel est
apta provenire sensibilibus lesa. et po
nit neutralitatem esse dispositionem
a qua provenit operatio insensibilibus
lesa. et tunc dicitur ut prius quod est
dare primum et ultimum instans sa
nitatis. sed datur primum non esse
neutralitatis et ultimum esse quia da
tur ultimus non esse egritudinis
quo ad inceptions quam immediate
anteceffit neutralitas. **S**ed contra
egritudinis datur primum non esse
quia datur ultimum tam sanitatis quam
neutralitatis. **S**ed contra istud
forte arguitur. quia dato illo sequi
tur quod sanum sit egro et egritudo
sit sanitas. **I**tem sequitur quod ali
qua sit remississima sanitas. et eti
am sequitur quod latitudo sanitatis
terminetur inclusive in extremo

remissior. dñs falsum. et arguitur
quia quia aliquis est remississimus
gradus sanitatis et ille gradus non
est in latitudine neutralitatis aut
egritudinis igitur est in latitudine
sanitatis igitur latitudo sanitatis il-
lum includit et nullum remissiores.

Sed ad primum conceditur quod sa-
num in complexione est egrum in
numero vel stat sic esse. Pro aliis
vide.

Non quid antequam res successi-
ua incipiat vel desinat esse
Dicemus accipietes primo
quod si tempus est ipsum est quies con-
tinua. Secundo quod si tempus est que-
libet pars temporis est et omnes par-
tes alicuius temporis sunt tam col-
lective quam divisively et nulla est que non
sit nec alique sunt que non sint quia
si aliqua vel alique partes sunt tunc
aliqua vel alique sunt. et nulla vel nul-
le sunt quoniam illa vel ille sunt igitur que-
libet pars temporis est et etiam omnes
partes temporis sunt. Tertio accipit-
ur quod si moveri est ipsum est aliqua
rem aliter se habere quam prius forma-
liter et intrinsece per tempus. **E**x
quibus sequitur quod nihil potest in
instanti moveri. nec motus potest
esse in instanti. quod intelligimus
indivisibile. quia sequitur hoc move-
tur in instanti igitur hoc habet se
formaliter per tempus alter quam pri-
us in instanti. Et eodem patet istas
omnes non valere. sortes se habet al-
ter quam prius igitur sortes movetur.
sortes immediate post instans quod
est presens movebitur et immediate

ante instans quod est presens move-
batur igitur sortes movetur. patet
posito quod sortes non moveatur loca-
liter et quod immediate ante instans quod
est presens movebatur localiter et
quod immediate post instans quod est
presens movebitur localiter. **Q**ui-
bus assumptis est concludendum quod
si tempus est puta hora nulla pars
eius desinit esse. quia si aliquod tempus
est sit a hora in cuius medio sumus
et fuerit lapsa medietas b. et erit me-
dietas a c. et tunc si a hora sit et b non
sit tunc aliquid est compositum ex aliis
quibus quorum nullum est aut neutrum
quia a est b c collectivè et nec b est
nec c est. Et sequitur quod quodam erit tem-
pus tam diu aliqua eius pars erit
data positio. quo dato sequitur quod
nihil erit prius altero. nec aliquid fuit
altero prius. **I**tem sequitur quod
quicquid unquam erit erit immediate post
hoc ita quod ipsum est. et sequitur tunc
quod nihil incipit esse nec desinit esse.
Item quicquid fuit per infinitum
tempus fuit. et quicquid erit per infinitum
tempus erit. que omnia sunt impossibi-
lia. **I**tem si aliquod tempus sit ut
a hora nulla eius pars desinit esse
quia si a hora sit sumus ut prius in
medio instanti. et si nulla pars eius
desinit esse. igitur tunc adhuc b est.
omnes patet per istas positiones. concedit
enim omnes. similiter concedit quod b est et quod
c est. **S**ed contra istas positiones
sic arguitur quia ex illa sequitur ta-
lia argumenta valere. a fuit igitur
a est. ponit enim quod si aliquid fuit
ipsum est. et similiter si aliquid erit.

Ex quibus sequitur qd si aliqua
propositio erit vera illa est vera. et si
aliqua fuit vera ipsa est iam vera.
Ex quibus sequitur qd si antepositus
erit ipse fuit. et si adam fuit ipse erit
non potest enim poni alius alicuius
telum nisi verum et alius falsum.
Item sequitur qd necessarium con
tradicit necessario aut contingens
impossibile quia ex positione sequi
tur qd necessarium sit contingens.
Item sequitur qd antepositus con
tingenter est et necessario est quia
utraq pars illius copulatione est ve
ra sine obligatione igitur est conce
denda in hac materia. et alius sequit
ur ex assumptis. Ideo concluditur qd de
tempore aut de motu quos solen us
res successivas ponere finem rei veri
tatem nihil habemus preter insulas.
et sic intelligendo quidam ex antiquis
philosophis intellexerunt. Ideo finem rei
veritatem nihil habemus de preterito
nec de futuro. ubi tamen materia dif
ficultates non exigit de esse temporis
concedimus qd motus est et tempus
propter breviloquium et conceptus no
stros facilius exprimere. et finem istum
modum vulgarem locuti sunt multi
de tempore. quorum auctoritates sunt
intelligende et retorquende ad verbum
de preterito aut de futuro. Et ulterius
dicitur qd quodlibet successum
erit in mensura libi equali. Ideo con
cedit qd pro quolibet instanti intrin
seco alium incipit moveri et desinit
moveri. et ita consequenter respondetur
ad hanc dubitationem sicut ostensum
est supra de reze inceptione et desin

etione. **E**x quo patet qd nulla res suc
cessiva potest recipere esse nec aliqua
desinere esse quam ponitur distingui
a permanente. nullum enim tempus
immediate post hoc erit nec alius
quod immediate ante hoc fuit. nec est
possibile qd aliquantulum veloxiter vel
tarde incipiat aut desinat aliquid mo
veri quous sit possibile qd incipiat esse
aliquis motus. et incipiat aliquid in
infinitum tarde moveri. hec omnia pa
rent per hoc quia quocumque successivo
futuro signato nulla erit prima pars
eius. **S**ed forte contra istud su
perius dictum arguitur. si qd si mo
veri est est etiam aliter se habere quod
prius et. **E**t arguit sic. ponat aiaz
for. ad etiam alterari et for. ab alius
motibus quiescere. et sequitur qd for
tes finem se et quilibet sui partem quita
tivam alteratur data ista diffinitione
quia quilibet pars quantitati for. alit
ter se habet quod prius per tempus. aut
saltem sic se habebit per signatum
tempus quia quilibet pars quantitati
na for. continue habebit aliquid de
qualitate quod prius non habuit.
Sed forte dicit in isto casu qd aia
for. non alteratur in manum aut in pe
de sed solum in corde. **S**ed con
tra anima in pede recipit sciam et co
tinue recipiet per tempus igitur al
teratur et alterabitur continue in pe
de igitur pes continue aliter se habe
bit formaliter. quia quicquid inheret
parti inheret toti adequate vel non
adequate. et tamen iste pes non mo
vetur. **S**ed forte dicit in isto casu
q quilibet pars quantitati for. movetur.

Sed cōtra per idēz utraqz ma-
 nus mouetur si una eius pars loca-
 liter mouetur. et si aliqua pars pō-
 tatiua sortis localiter mouetur que-
 libet eius pars mouetur. **S**ed for-
 te dicitur negando nōiam. Dicitur
 enīz forte qd quis aīa moueatur in
 una manu quiescit tñ in alia. **S**ed
 contra quia illa aīa nihil potest reci-
 pere in aliqua parte pōtatiua. qñ id
 in quibet recipiat in qua fuerit. ideo
 si motus localis sit subiectiue in aīa
 existente in una manu idem est sub-
 iectiue in pede igitur nō quiescit ibi
 eūz ipsa ibi alteretur. **Q**uod si con-
 ceditur arguitur. motus localis est
 in pede aut alteratio igitur pes mo-
 uetur. **I**tem quocūqz motu mone-
 tur pars alicuius mouetur totuz ca-
 lus est pars ideo eodem motu mo-
 uetur pes quo mouetur pars eius.
Item si aīa mouetur in pede motu
 locali igitur aīa mutat locum in pe-
 de uel ubi. nōis falsum. **I**tem signe-
 tur mixtum nunc generatum quod
 non ante hoc fuerit cuius materia
 nunc alteratur. et imediate ante hoc
 alterabatur. et sequitur qd illud mixtum
 nunc primo mouetur quia in eo est
 motus quia medietas siue pars eius
 mouetur puta pars materialis igitur
 illud mixtum mouetur quod ante non
 mouebatur. patet quia ante nō erat
 igitur moueri non est aliter se habe-
 re qd prius. **I**tem motus et tēpus
 non differunt a rebus pmanētibz
 ideo rē. quia si sic sequitur qd aliquis
 est motus qui non est successiuus
 nōis falsum. et arguit nōia de motu

signato pro certo instanti uniformi
 quo ad subiectū qd subiectū distoz
 miter mouetur quo ad tempus. et se-
 quitur qd quodlibet quod mouetur
 localiter habz in se accidēs infinituz
 patz qā moto aliquo fm se et quod-
 libz sui mouetur omē quod est in eo
 igitur mouetur motus in eo exis.
Item sequitur qd extensuz est subie-
 ctive in nō extēso et in diuisibili quia
 motus localis est subiectiue in aīa.
Ideo dicitur ad primuz limitando
 illaz descriptiōez. et dicitur qd si mo-
 ueri esset ipsum esset rem aliter se
 habere intrinsece formalr per tēpus
 qd prius fm se uel saltem fm aliquā
 sui partē put est pars illius. et tunc
 concedūtur ille conclusiōes si in ali-
 qua parte pōtatiua forāia for. mo-
 uetur ipsa mouetur in qualibz eius
 parte quia iste motus successiue re-
 perit ubiqz illa est. et in quacūqz
 parte illa sit etiaz est quodlibz eius
 accidēs. imo mota aīa in aliqua par-
 te in nulla parte quiescit. et mouetur
 ipsa motu locali et motu alteratiōis
 in pede licet non localiter forte mo-
 uetur quatenus est eius pars. et ideo
 non requiritur qd mutet situm in pe-
 de. et ideo patz qd nō sequit motus
 localis est in isto composito igitur
 hoc composituz mouetur localiter.
 et non quocūqz mo u mouetur ali-
 qua pars alicuius compositi moue-
 tur ipsuz cōposituz quia forte com-
 posituz non mouetur. **E**t per hoc
 patet respōsio ad illud quod argui-
 tur de mixto. Admisso eīz casu grā
 argumenti conceditur qd istud non

mouetur et tamen plus quam eius me-
 dium mouetur uel saltem medium
 posito quod illud mixtum habeat for-
 mam extensam, tamen secundum rei uerita-
 tem non est possibile quod hoc mixtum
 sic sit quod non prius fuerit naturaliter
 loquendo. **I**n deo signato aliquo cer-
 to mixto quod nunc primo sit, con-
 ceditur quod illud mouetur et ante mo-
 uebatur, ipsum enim ante fuit licet
 non per tempus nec per instans, et
 non legitur nunc primo hoc mixtum
 est igitur non ante hoc fuit, sed sequi-
 tur quod non immediate ante instans quod
 est presens in aliquo instanti priori
 fuit, et concedit quod aliquod genera-
 dum erit ante primum instans esse
 sui et incipiet esse postquam fuit et erit
 postquam desinet esse ad istum intelle-
 ctum termini. **A**d aliud quod tempus
 et motus non differunt a rebus per-
 manentibus. Dicitur quod motus loca-
 lis quilibet differet a re que mone-
 bitur et similiter tempus, et tunc non
 sequuntur conclusiones ille quia mo-
 tus localis nec mouetur nec moueri
 potest cum motus debeat esse idem
 sub utroque termino nec pro aliquo
 instanti est extensus aliquis motus
 adequatus per aliquod subiectum.

Ed adhuc oritur dubium.
 Nunquid aliqua distantia
 predicamentalis possit natu-
 rali ter incipere acquiri uel haberi sic
 quod secundum se et quodlibet sui uel eius de-
 tar primum aut ultimum in quo non
 ubi gratia. **N**ungua aliqua albedo aut
 aliqua quantitas aut aliquod spacium

possit naturaliter incipere pertransiri
 aut acquiri. **E**t arguitur quod sic, quia
 ponatur quod sint duo corpora bene
 ter se posita et non posita per se pla-
 na se tangencia que eque distanter
 incipiant eleuari, et sit aer circumdatus
 ista duo corpora, et b sit distantia que
 est a circumferentia usque ad centrum
 puta semidiametri alicuius istorum cor-
 porum. **E**t arguitur sic, b spacium inci-
 pit pertransiri ab a aere igitur et c. pa-
 ter ostia et ams arguitur quia iam a
 aer non tangit punctum medius ali-
 culus istorum corporum et immediate post
 hoc tangit illud igitur a aer imedia-
 te post hoc pertransibit totum semi-
 diametrum alicuius istorum corporum.
Ut sic arguitur de applicatione, di-
 stent enim ista corpora dura quadra-
 ta puta c d per pedalem distantiam
 que etiam eque distanter applicatur
 et sequitur quod in illo instanti in quo
 primo se tangit desinet tota dia-
 meter pertransiri ab aere circumstante
 igitur pariter aliqd talis diametri
 potest incipere pertransiri ab aere cir-
 cūstante. **S**ed forte dicitur quod non
 est possibile quod duo corpora dura
 ueniant ad contractum, et sic quod nec
 ista. **S**ed contra, descedat unum
 illorum super aliud et sequitur quod ali-
 quando quiescet super illo tangendo
 illud, aut sequitur quod a proportio-
 ne minoris equalitatis fiet actio aut
 prohibitio talis actionis. **A**er enim
 qui ponitur medius non est in infi-
 nitum resistens diuidenti. **I**tem
 ponatur opacum semipedale iuxta
 luminosum pedale, et staret luminoso

crescat illud opacum quousqz fiat
 maius luminoso et sit a mobile in co
 no umbre in principio et continue mo
 ueatur fm qz distabit plus conus
 umbre. **S**ed eniz continue in fine
 umbre, et sit gratia argumenti nunc
 e instans in quo sunt equalia et se
 quitur qz spadium infinituz imedia
 te post hoc pertransibit. **S**ignetur
 eniz maxima umbra que est pro isto
 instanti aut per hoc instans que est
 colūaris et finita. Et arguitur oia
 per ppositionez perspectiua qua di
 citur opacum luminoso minus unu
 bram efficere pyramidalem equa
 lem colūarem maius uero uersus
 pyramidem infinitam. **E**t per illud
 concluditur etiaz qz aliquod lumen
 fm se incipit generari aut corrumpi
 si eque fiat mutatio ad equalitatez.
Et item augetur gratia argumenti
 a pedale sic qz in prima parte ppor
 tionali hore ad duplum, in secunda
 ad quadruplum, et sic ultra, et patet
 qz in fine date hore a magnam qti
 tatem desinet acquirere et incipiet
 habere quia immediate ante finez ho
 re infinitam qtitatem pro tunc ha
 bebūt licet in nullo instanti ante sal
 tem corpoream. **E**t si e contra fiat
 mutatio magnam et infinitam incl
 plet deperdere. **O**pposituz tamen
 arguitur quia ome quod potest na
 turaliter pducit tñ successiue potest
 produci pductione naturali. Cuiusli
 bet eniz naturalis transmutationis
 natura est pncipiū et non muta
 tiōis instantaneae. **S**ed ad primuz
 dicitur pmitteudo primo qz quicqd

pertransit partem alienius ptransit
 totum cuius est pars, et quacūqz ue
 locitate mouet pars alicuius quod
 mouetur localiter tanta uelocitate
 mouetur totum cuius est pars. **E**t
 si forte dicitur qz ista accepta repu
 gnāt ante dictis quia nihil mouetur
 quia nec tempus nec motus est ut
 assignatum est supra. **D**icitur qz est
 fugere difficultatez, argumēta eniz
 non petūt istam difficultatez yruz
 tempus sit, sed ponunt illud gfa ar
 gumenti ut illa difficultas quaz exi
 gunt ostēdatur facilius. **U**erū tamen
 si oino contrarietur responderē et
 nolit ista admittere ponatur de fu
 turo aut de pterit o et ueniet tandē
 ad illud ad quod intendimus perue
 nire. **I**n quibus positis cōceditur du
 bium, s. qz aliqua distantia potest in
 cipere acquiri, et conceditur in dato
 casu qz aer circūstans subito ptran
 sibat istud spadium, sic intelligendo
 qz nullum tempus uel instans erit
 post hoc ante qz pertransibit datum
 semidyametruz. **E**t quis a aer cir
 cūstans immediate post hoc pertransi
 bit istum semidyametruz nullus ta
 men aer fm se et quodlibet sui ime
 diate post hoc pertransibit, sed ime
 diate post hoc infinita uelocitate mo
 uebitur aliqua pars et etiam totalis
 aer circūdans, quia quacūqz ueloci
 tate mouebitur pars alicuius quod
 mouebitur tanta uelocitate mouebi
 tur ipsum totum. **S**ed forte con
 tra illud arguitur quia illo dato se
 quitur qz ab agente finito et ppor
 tiōe finita pueret uelocitas infinita.

ponitur esse umbra multiplicabitur
 radius incidenter quia sicut pars
 erit remotior ita multiplicabitur ra-
 dium propinquius incidentem. **I**deo
 sequitur quod nulla umbra in fine da-
 te hore erit post illud opacum. **I**tem
 stat quod luminosum sit ita modice po-
 tentie quod ipsum non sufficiat multi-
 plicare lumen post opacum, infinite
 enim modice potentie potest esse lu-
 minosum igitur illa conclusio non
 est generaliter vera. **S**ed pro isto
 dicitur quod licet istud luminosum sit
 infinite longum non tamen sequitur
 quod quelibet pars multiplicet radius
 incidentem usque prope istud corpus
 opacum quia forsitan aliquae partes
 sunt tam modice potentie quod ad tam
 tam distantiam nequeunt radios
 multiplicare, nec potest esse quod quel-
 bet pars agat ad tantas distantias
 nisi ponatur quod quelibet pars sit po-
 tentie infinite et habeat in se lucem
 infinitam in potentia. **E**t si ponatur
 illud admittitur contra argumentum, et
 conceditur quod post illud opacum nul-
 la est umbra quia umbra est lumen
 reflexum et remissum, ubi autem non
 foret lumen remissum sed infinite in-
 tensum ab infinitis partibus infi-
 nite potentie multiplicatum, propositio
 autem ista quod opacum iuxta positi-
 tum luminoso umbrarum modo dicto
 efficitur est vera de luminoso finite po-
 tentie per totum. **E**t si contra il-
 lud arguitur sic potest esse quod aliquod
 tale infinite potentie esset solum fini-
 te intensum igitur potest esse quod to-
 tale lumen multiplicatum ab eo sit

solum finite intensum. igitur cum nul-
 lus sit radius simul cum alio propen-
 diculariter incidens ad aliquem pun-
 ctum istius corporis, aliter enim pa-
 rarelle concurrerent erit possibile
 quod post illud opacum remaneat to-
 tale lumen in aliqua parte remissum
 et reflexum et per consequens quod ibi re-
 maneat umbra, et hoc totum est quia
 illud agens non agit ultra gradum
 proprium. **S**ed huic dicitur quod si lu-
 minosum infinite potentie per totum
 sit in medio susceptivo luminis cum
 aliis paribus post illud opacum nul-
 la erit umbra sed erit lumen intensum
 infinite. **E**t cum arguitur quod non
 quia non agit ultra gradum proprium
 dicitur quod agens multipliciter potest
 agere ultra gradum proprium. **N**el
 quia agit actio reflexa sicut in pro-
 positio. **N**el quia agat qualitate specie
 differentes sicut est in generatione
 summi coloris siue saporis generati
 a primis qualitibus remissis. **E**t
 in proposito etiam est verum quod agit
 qualitate specie differentes a qua-
 litate agente, quia lux specificiter differt
 a lumine. **T**ota tamen causa tante intensio-
 nis est reflexio in illo casu. **I**tem
 aliquid potest agere ultra gradum
 proprium istius qualitatis quaz habet
 et uniuoce puta quod aliquid est ultra
 suam propriam naturam sicut est de
 aqua calefacta reducens se ad frigi-
 ditatem et in sibi similem agere. **E**t si
 est hic ita de multis aliis. **A**d
 aliam formam dicitur negando conclusio-
 nem presupponit eis luminosum includere
 opacum intra speram actiuitatis sue

Diuiso enīz illo aere medio in par-
 tes pportiones minores uersus
 corpus quiescens cedit prima pars
 condēplando forte sequētez. et secun-
 da gratia argumenti ptransiendo
 distātiāz usqz alterā fm se et quod
 libet sui. et cōfomitter tertia. et sic ul-
 tra. et sequitur q infinitē uelociter
 mouebitur aliquis aer aliquādo in
 exēūdo fm se et quodlibz sui. et con-
 tra fiet si ista corpora eleuabuntur
 eque distāter ut posituz est de aliis
 mobilibus infinitis. **E**t per hoc di-
 citur ad aliud argumētuz quod po-
 test fieri de aere et de aqua quadra-
 tis et bene planis que debeant diui-
 di trāuersalr per aliquod diuidens
 planum quod fm superficiem diuidet
 et separet b medietatez aeris a c me-
 dietate deductis aliis motibus a di-
 uisione ista uel sequētibz ad istam.
 patet enīz in illo casu q dabitur pri-
 muz in quo distabit b aer a c. et erit
 illud instans quod erit equatuz fm
 superficiem inter b c. et in illo casu erit
 cōcedēduz q infinita uelocitate uel
 uelocitate infinita saltez mouebitur
 tam c q a. **E**t sicut hic erit dare pri-
 muz instans in quo istud spaciū
 erit ptransituz. ita in priori casu sci-
 licet in eleuatione unius corporis ab
 alio dabitur ultimuuz in quo nō erit
 istud spaciū ptransituz quia non
 prius ptransibitur pars q totum.
Et sicut iam est responsum de aere
 intercepto inter duo corpora eque
 distantia ita dicendum est de parte
 ignis aut aqua aut gutte que aliquā-
 do in infinitum succedat aut subilla

bētur et in elementuz conuertetur.
Et ita dicitur de graue mutato in
 uacuo q nō dabitur primū instans
 in quo mutatur graue simplex ad-
 misso casu gratia argumenti. sed ul-
 timuz in quo non quia nunq in ali-
 quo instāti mutabit aliqd in uacuo
 et non datur primuz instans in quo
 mutatur est in termino ad quez q-
 uis etiam successiue moueretur gra-
 ue sue nature demissuz in casu. et mi-
 xtuuz nō successiue moueret. **S**ed
 forte contra hoc arguit q sequitur
 q aliqua erit uelocitas infinita ade-
 quate in hora. quod concedēduz est
 licet nō per qlibet partez illius ho-
 re. **S**ed adhuc cōcluditur q ali-
 qua res erit que nec per tps nec per
 instās erit nec etiā pmanēs nec suc-
 cessiua q mutatio qua mutabitur
 graue in uacuo erit et in nullo instan-
 ti erit postq non dabitur primuz in-
 stans in quo illud mutabit. et illud
 nec mutabit per tps nec per instās.
Ideo dicit de nature sermōis conce-
 dēdo istud. **S**ed forte adhuc argui-
 tur q corpus duuz nō pōt applicari
 duro sic q ipz tāgat utroqz manē-
 te duro et applicādo ipsa p moduz
 iam dictū. q si sic seqē q foret pos-
 sibile pfecte sphericū tāgere planum.
 oīs falluz q uel tāgeret pūctualr
 aut superficialr aut corporalr. nō ulti-
 mo modo quia essz penetratio cor-
 porū per se exētiuz. nec secūdo mo-
 do quia illud sphericū nō foret pfe-
 cte sphericū. nam si utroqz existēte
 altero pfecte spherico altero pfecte
 plano foret contactus superficialis ab

eodem centro punctuali ad circūse
retiam non forent omnes linee equa
les. Nequens est impossibile. vel trian
gulus rectilineus haberet tres an
gulos inequales duobus rectis. quod
est contra secundam et tertiam primi
euclidis. patet omnia de tribus lineis
ductis a dato centro illius superfici
sperici ad tria puncta partis conta
cte scilicet ad punctum medium et ad
puncta extrema illius quare media
foret minor. quia maiori angulo op
ponitur maior latus. Et si iste tres
linee conceduntur equales sequitur
secunda pars quia causabunt angu
los rectos super plano. Et argui
tur quod non tangit ipsum in puncto
quia a spericu distat a plano igitur
a spericum non tangit b planum. pa
tet omnia. et arguitur autem quod quilibet
pars a sperici distat a plano igitur
et. arguitur autem quia inter quilibet
partem a sperici et b plani cadit ali
qua distantia igitur et. Item si
aliqua pars a sperici tangit b pla
num sequitur quod immediata erit ali
qua pars a sperici b plano igitur
aliqua pars est sine medio inter a et
b. omnis falsum quia quilibet est cum
medio. Vel sic arguitur et bene
us. Si a tangit b igitur a et b sunt
immediata. omnis falsum quia a et b
sunt cum magno medio mediata.
Item ponatur ad ymaginatioem
quod quiescente aere qui iam est circa
a spericu et b planum secundum se et quod
libet sui desinat a spericum esse.
Tunc arguitur sic. Aer iste autem est
perforatus secundum istam partem aut non.

si non sit perforatus sequitur quod non
tangebatur a spericum b planum quia
aer est continuus secundum istam partem.
Nulla enim pars est diuisa ab alia.
si autem sit perforatus tunc latera
distant et per consequens a superficiali
ter tangebatur b. quod est impossibile.
Item ponatur quod datum spericu
cum augeatur ipso tamen manente
perfecte sperico tunc alius ibi positus.
Et arguitur tunc sic. Circūferentia
maioris circuli minus curuatur quam
circūferentia minoris circuli. et mi
nus distat a recto. Tunc arguitur
sic. In infinitum modicum distat ali
quis punctus a sperici ab aliquo pun
cto b plani. et a datu spericu ime
diate post hoc augebitur igitur ime
diate post hoc tanget a plus quam in
uno puncto. vel minoretur illud spe
ricum. Et arguitur quod non immediate
post hoc tanget quia tanget minus
quam iam tangat. Sed pro istis in
telligendum est quod nullum corpus po
test tangere aliud corpus secundum se et
quodlibet sui nisi penetraretur ab isto
corpore vel sit pars istius corporis.
unde quilibet pars date forme tan
gitur a materia quam illa forma pene
trat. quodlibet etiam corpus quilibet
partem quantitativam sui tangit. et ideo
in corporibus quorum unus est totali
ter extra aliud non est possibilis ta
lis tactus corporeus. tamen est possi
bilis tactus superficialis vel punctua
lis sic intelligendo quod est possibile unum
corpus esse alteri immediatum secundum ali
quam superficiem ita quod superficies unius
alteri superficiali contiguat secundum planum.

Tactus etiam punctualis est possibi-
lis quocūqz duo corpora aut su-
pericies due sic appropinquant ita
q̄ punctus unus sine medio est ad
punctum alterius saltem exatibus
ambobus in pleno. v. de loquendo
de tactu naturali ut distinguitur con-
tra tāgere quod est sentire. **A**d hoc
q̄ duo corpora se tangant sufficit
q̄ inter punctum unius ⁊ aliquez
punctum alterius non sit intercepti-
bile aliquod mediuꝝ nō mutato ali-
quo istoz. uel q̄ nulla sit minima li-
nea aut distantia per quaz distat
adequate pars unius a parte alteri-
us. **C**apiendo autē tangere pro
sentire possibile est q̄ organum ta-
ctus tangat obiectuꝝ ab eo distans.
Ex quibus patet q̄ a in casu po-
sito tangit b. ⁊ tangit totum b. ⁊ ta-
men nullam partem fm se ⁊ quodli-
bet sui tangit nec aliquaz superficieꝝ
quia illud non requiritur ad hoc q̄
tangat b. tangit tamen a magnam
partē superficiē b. ⁊ magnaz par-
tem b. quia quicquid tangit partem
alicuius tāgit totaz cuius est pars.
Sicut qui uidet partē alicuius rei
uidet totaz illaz rez cuius est pars.
tamen a tangit b solum in puncto
adequate. Et per hoc dicitur ad
secunduꝝ scilicet negando istam o-
sequētiā inter quilibet partem a ⁊ b
cadit aliqua distātia igitur a distat
a b. **S**icut inter sortem tangenteꝝ
manūꝝ platonis ⁊ platoneꝝ cadit
multus aer. ⁊ tamen sortes tangit
platonem quā multa distantia sit
inter sortem ⁊ platonem. **I**deo nec

gatur etiam ista osequētia. aliqua
pars a tangit b igitur aliqua pars
a est imediata b. seu sine medio ad
b. Nec sequitur e contra. a est imedia-
tum b. igitur a tangit b. ut posito q̄
a ⁊ b pe. ymaginationēz forent in
uacuo non se tangentia. tunc esset
uerz q̄ a est immediatuz b. quod ta-
men nec tangit nec ab eo distat. nec
forent tunc a ⁊ b contigua. quia oīa
tam contigua q̄ continua inuicē se
tangent. Quis non e contra. omīa se
tangencia sint contigua uel cōtinua.
quia cōtinua uel cōtigua sunt quoz
ultima sunt unum uel simul. **E**t per
hoc dicitur ad aliud admissio casu
q̄ aer non remanet perforatus sed
in infinitum subtilis uersus punctuꝝ
contactus terminatus usqz ad non
gradum pfunditatis uersum pun-
ctuꝝ illum. Et hoc sufficit ad hoc q̄
illa corpora tetigissent se. **A**d ali-
am formaz. negatur ista osequētia.
per quicūqz remissū motū
posset aliquis punctus a tangere
aliquem punctum b quem non iam
tangit. ⁊ immediate post hoc a spere-
cum augebitur motu quo puncta
que sunt uersus contactum fient
propinquiora. igitur immediate post
hoc a tanget in multis punctis b.
Sicut etiam non sequitur. In quo-
cūqz modico tempore per infinite
remissū motū potest aliqua pars
proportionalis huius continui per-
transiri. ⁊ etiam nō sequitur q̄ ime-
diate post instans quod est preiens
mouebit sup quālibet parte pro-
portionali aliquod mobile uniformiter

in continuū et directū igitur imē-
diate post hoc instans quod est pre-
sens aliquod mobile p̄trāibit aliq̄
partem p̄portionalēz dati spaci. s̄
aut posito q̄ sup̄ p̄ma parte p̄por-
tionali incipiat moveri aliquod mo-
bile aliquāliter velociter. et super se-
cunda aliud mobile in duplo tardi-
us et sic in infinitū. est autē uerū et oīs
falsum. hoc etiam patet in alio casu
unde si sit a pedale cuius p̄ma pars
p̄portionalis sit alba secūda nigra
tertia alba et sic ultra. et ponatur b
contingens ab extremo partūz mi-
nor. cōcedēdū est q̄ b tangit a nul-
lam tamē partēz albam nec nigrāz
tangit. Cuius tamē oppositūz esset
si corpus posset t̄gere aliquas par-
tes adequate alicuius corporis per
se exitis. Et q̄uis poneretur p̄maz
partem p̄portionalēz rarefieri uer-
sus b cōdēp̄sando sequentes quie-
scēdo extrema sup̄ficiet gratis argu-
menti quelibet istaz partūz foret
p̄p̄inquo: q̄ iam sit. sed nulla ime-
diata uel imēdiatior ideo non sequi-
tur in infinitū modicum distat ali-
qua pars alba a b. et imēdiatē post
hoc erit quelibet pars alba p̄p̄in-
quo: q̄ sit iam. igit̄ imēdiatē post
instans quod est p̄sens b tanget
aliquam partēz albam ipsius a. **Di-**
citur igitur q̄ q̄uis id s̄pericum au-
geretur in infinitum si fieri posset
numq̄ tamen a tanget illud planum
nisi in puncto adequate q̄uis non
possit manere s̄pericum ipso facto
infinito. Est enīz cōtradictio q̄ alia
figura corporea uel sup̄ficialis. ut

spera uel circulus aut triplus et hu-
iusmodi sit infinita. quia omnis figura
termino uel terminis claudit̄. **Sic**
etiam si spera diminuet̄ in infinitūz
numq̄ t̄get plus uel minus q̄ pun-
ctum adequate. **Uerū** tamē q̄uis
aliqua distantia localis possit fm se
et quodlibet sui incipe p̄transit non
tamen est sic concedendūz de lūmie
aut q̄itate in illis casib⁹. unde non
est uerū q̄ augeatur umbra in infinitūz
post. q̄a umbra nō est nisi unūz
remissum et diminutūz lūmen. ut di-
citur p̄mo p̄spectiue. **Uerū** tamen
si lūminosum prius egisset per spa-
cium infinitum non infinite int̄sum
opacum sibi coniunctūz faceret um-
bram infinitam. s̄. per infinitum spa-
cium radios incidentes ip̄dēderet. Et
ita intelligēda est illa p̄positio p̄spe-
ctiua. **Pro** alio dicitur q̄ in illo
casu nullam q̄tatez fm se et quod
libet sui incipit illud pedale habere
uel acquirere. **Sed** forte contra
illud quod in r̄sponsione p̄suppo-
nitur arguit̄ scilicet q̄ opacūz iuxta
lūminosūz positum est leiat umbrāz
post se ip̄dēdiendo radios incidēter.
quia capiatur lūminosūz pedale cui
sit iuxta positūz opacum cubito mi-
nus et augeatur illud lūminosum in
p̄ma parte p̄portionali ad duplūz
uersus sursum ad colūpnarem figu-
ram. et in secunda parte p̄portiona-
li ad quadruplūz. et sic ultra. et se-
quit̄ q̄ in fine date hore nulla erit
umbra post illud corpus cubitūz
quia infinite propinqua illi corpo-
ri opaco ex illa parte ex qua parte

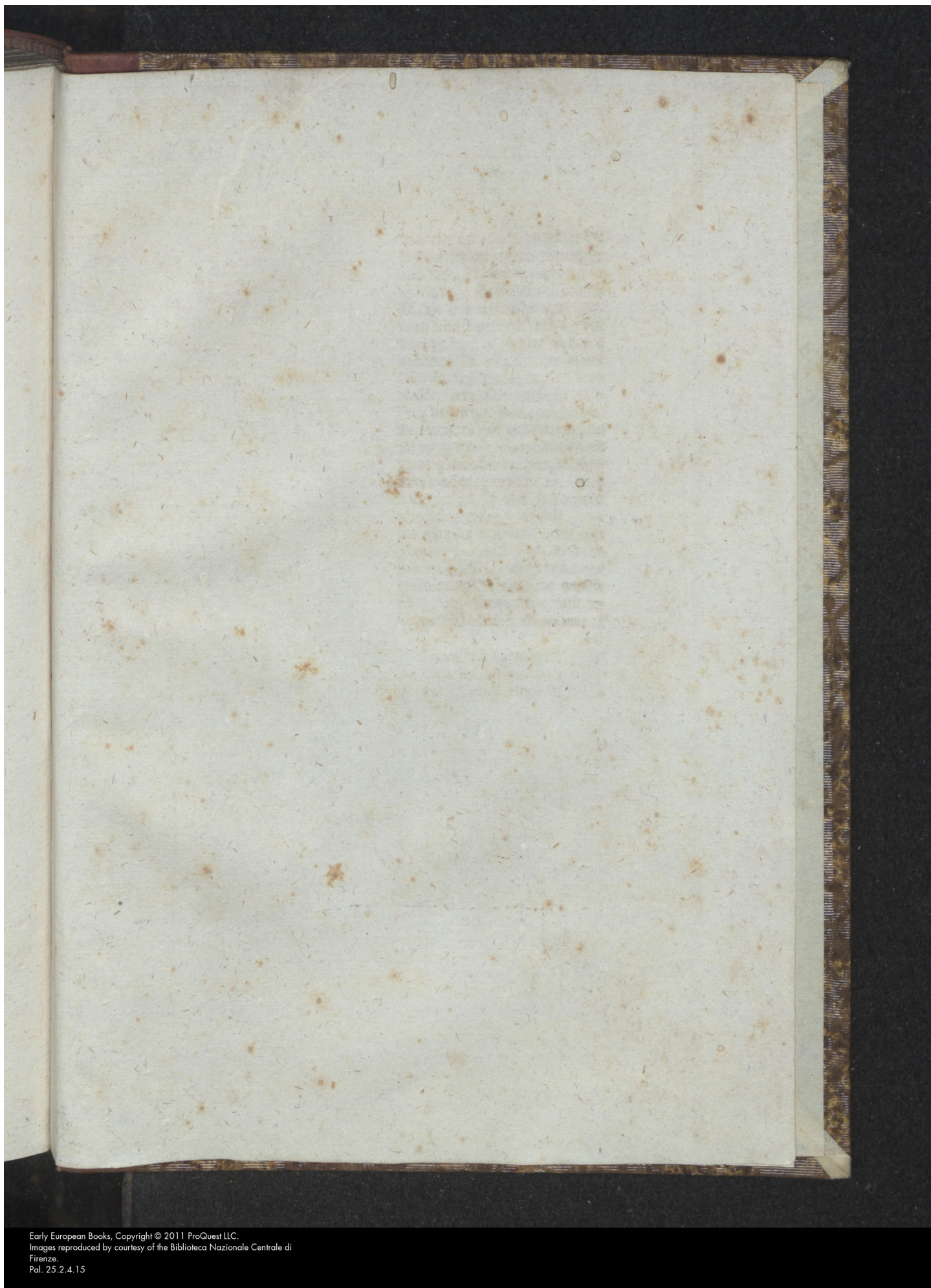
hinc falsum. et arguitur contra quia si
gnato toto motu quo movebitur aer
inter ista corpora qui contra argumenti
erit horalis. Arguitur quod iste mo
tus erit infinite velocior quia latitudo
hulus motus terminabitur ad gra
dum infinitum. et non exclusive igitur
inclusive patet contra et contra quia latitudo
motus positive considerata non
terminatur exclusive versus gradum
summum ut ostenditur infra. Item
si datus aer pertransibit illud spacium
aut instantanee aut successive non
primo modo nec secundo modo quia
tunc velocitas infinita foret successi
ve et duraret per tempus et solum
spacium finitum pertransiretur per
eam. et tunc sequitur quod latitudo fini
ta motus et latitudo infinita per equa
le tempus durantes eadem gradum
conspicere possunt. Item huius
oppositum dicunt aristoteles et anaxagoras. in
secundo de anima. Sed ad primum dis
citur concedendo quod ab agente finito
et latitudine proportionis finite pue
niet ista velocitas infinita. Infinita
tamen modicam resistenciam habebit
aliqua pars aeris ad motum. et est
resistencia in illo motu duplici de cau
sa. primo quia illa duo corpora ime
diate post hoc per infinitum modicum
distabunt ideo non esset aer tam te
nuis et purus qui immediate post hoc
semel et quolibet sui post ingressum
ideo cuilibet aeri immediate post hoc
erit resistencia extrinseca. Item etiam
de se appetit esse continuus et una
pars alteri resistit. et pars precedens
resistit sequenti. et quia nulla erit pri

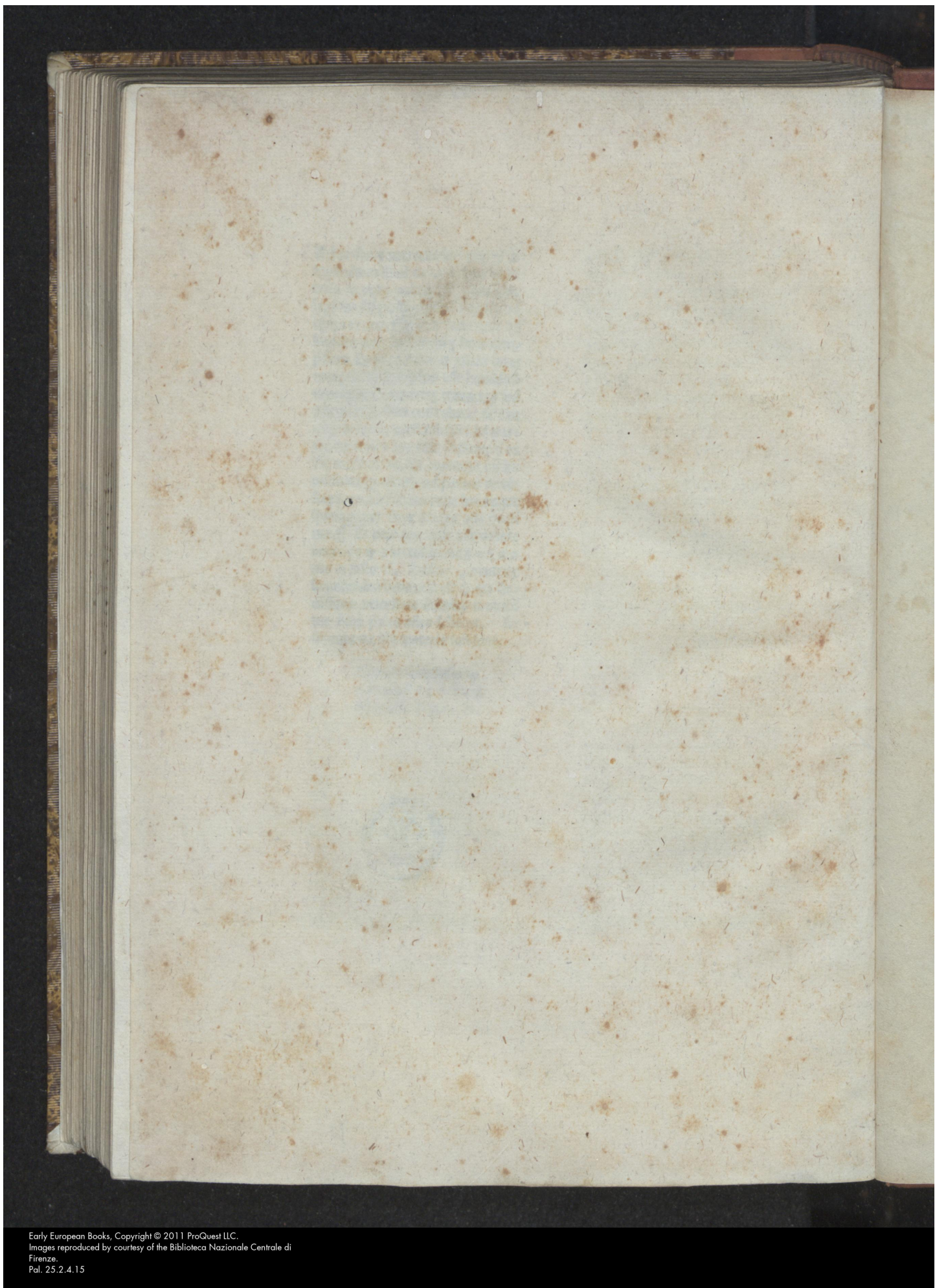
ma que movebitur semel et quolibet
sui ideo quolibet movebitur cum sua
resistencia. Et est ymaginandum in
ista materia sicut in tali casu in quo
ponitur quod a esset pedale spacium di
uisum in partes proportionales propor
tione dupla. Et ad primum punctum
prime partis proportionalis essent
infinita mobilia quorum primum inci
peret moveri aliquantulum velociter. et
secundum in duplo velocius. et sic ul
tra. et ponatur quod primum mobile mo
tu suo pertransibit a spacium uniformi
ter in medietate hore. et sequitur quod
quolibet istorum mobilium pertransibit
istud spacium. posito quod primum per
transibit in prima parte proportiona
li. et secundum in secunda. et tertium in
tertia. et sic ultra. ideo quolibet illo
rum pertransibit id spacium et in infini
tum modico tempore pertransibit ali
quod illorum id spacium. nullum tamen
illorum mobilium movebitur infinita
velocitate. Et si omnes iste velocitates
essent invicem complicate facerent la
titudinem infinitam intensum. Et si
econtra in hora sequente divisa in
partes proportionales minoribus ter
minatis versus nos incipiat ordine
permutato ita quod id quod fuit pri
mum esset ultimum. et secundum in per
transiendo esset penultimum. et sic
ultra immediate post hoc erit transi
tum hoc spacium. sed a nullo mobili
erit pertransitum hoc spacium. ita pe
nitens ymaginandum est de aere exi
stente inter duo corpora pedalter
distantia quorum unus debet eque di
stanter descendere ad contactum alterius.

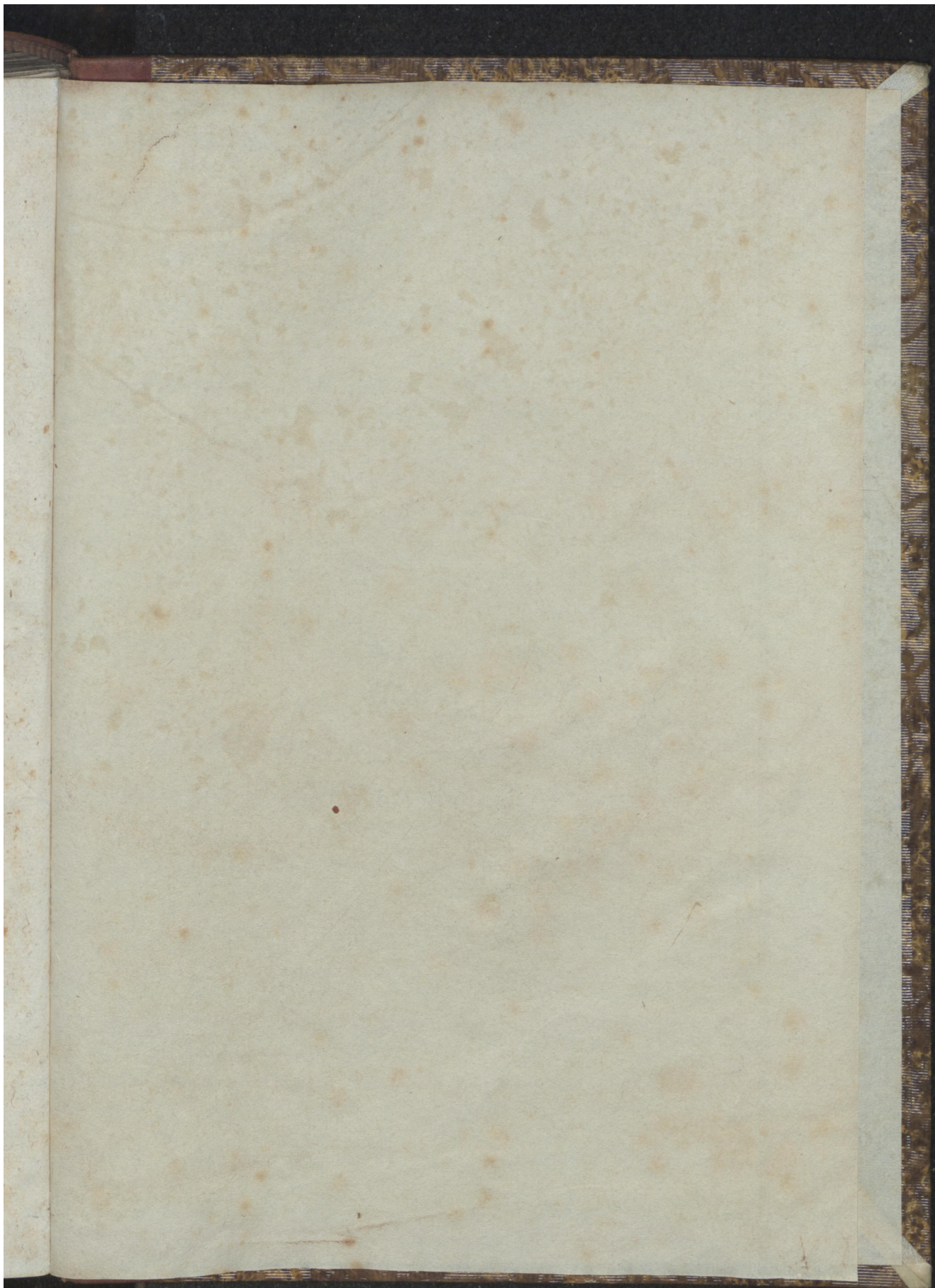
Ad aristo. i. suero. dicitur primo q
expimentum illud de lapidibus compli-
catis in aqua positis non pbat quia
lapides illi possunt esse humidi mul-
tiplici ratione. Primo forte quia illi
lapides non sunt inuicem bene com-
plicati. Et dato etiam q essent bene
complicati stat ipsos esse humidos
non solum ad partes contractas sed
etiam ad partes centrales. Sicut
enim corpus potest calefieri ad par-
tes centrales sine eius scissione i ae-
ris mediatione. Ita contingit hic hu-
miditate generari ad partes intrin-
secas cum humiditas eque bene agat
spiritualiter sicut aliqua alia quali-
tas. Et cum arguitur auctoritate
aeris q daretur uacuum aut mo-
tus in instanti. Dicitur q neutrum
sequitur sed bene uerum est q aer cir-
cumsistans uelocitate infinita mouebi-
tur sicut prius ostendebatur. Et
sic nunc de ista materia sufficit.

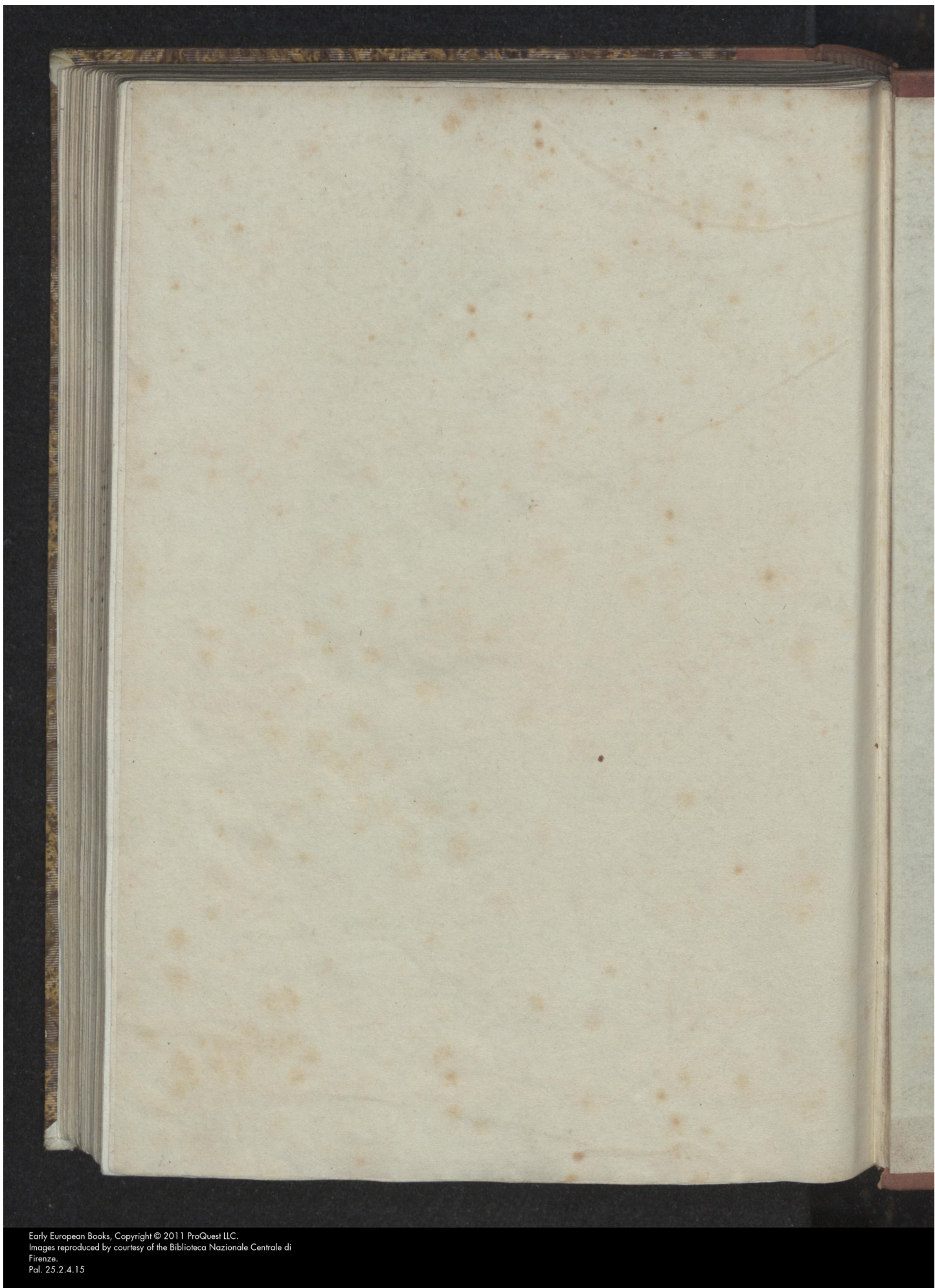
Explicit subtilissimus
tractatus de instanti
Magistri Petri. AD.











Copinger 4724
Reichling III, 145